

نادىر ماقالىلەر توپلىمى

(4)

ئېلكتىب ئىشلىگۈچى: تۇران 2013-يىلى 6-ئاي

مەنبە: قۇتادغۇبىلىك مۇنبىرى، مىسرانىم مۇنبىرى، ئۇيغۇرلار تورى

، ئەلكن مۇنبىرى، ئەلكۈبى تورى

مۇندەرىجە

- 1- سابت داموللام كىم؟ يالقۇن روزى 3
- 2- يۇلتۇزلار يالتىرىغاندا يالقۇن روزى 29
- 3- «ئەي، ئادەملەر» دىن «بىز- ئادەملەر» گە
نەزەر ياسىنجان ئوسمان ئەركىزات 38
- 4- ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت
مۇۋاپىقىيەتلىرى نەبىجان تۇرسۇن 53
- 5- ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۈستىدە قايتا ئويلىنىش مەھمۇد ئېلى 103
- 6- «ئەتەبەتۇلەقايىق» داستاندا ئىپادىلەنگەن ئىلىم – مەرىپەت
توغرىسىدىكى قاراشلار غاپپار روزى 123
- 7- تەبىئىي پەن روھى ۋە بىزنىڭ ئەدەبىي
ئىجادىيىتىمىز داۋۇت ئوبۇلقاسىم 138
- 8- ئۇيغۇر قىزى نۇزۇگۈم ئابدۇرېھىم دۆلەت 170
- 9- ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى سەرگەردان ئۇيغۇر بالىلىرىنىڭ ھاياتى توغرىسىدا
تەكشۈرۈش دوكلاتى نەپرەت 186
- 10- ھۆرمەت، قىممەت ۋە ھىممەتكە يانداش خىياللار مۇتەللىپ ئىقبال 202

سابىت داموللام كىم؟

يالقۇن روزى

(شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتىنىڭ مۇھەررىرى، ئوبزورچى)

ئاپتوردىن ئىلاۋە: مېنىڭ بۇ ماقالەم ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتى مەسلىھەتچىلەر كومىتېتىنىڭ باشقۇرۇشىدىكى «شىنجاڭ تارىخ - مەدەنىيىتى تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 2011 - يىللىق ساندا يەنى ئومۇمىي 45 - ساندا تېكىست بىلەن سۈرەتلەر كىرىشتۈرۈلۈپ ئېلان قىلىندى. لېكىن سەھىپىنىڭ چەكلىمىلىكى سەۋەبىدىن باش قىسمىدىكى ئازراق مەزمۇن قىسقارتىلىپ ئېلان قىلىندى. مەن بۇ تېمىغا قىزىققۇچى كەڭ تورداشلارنىڭ ئوقۇپ كۆرۈشى ۋە تەتقىقاتچىلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن بۇ ماقالەمنىڭ تولۇق نۇسخىسىنى ۋە سۈرەتلەرنى تورغا يوللاپ قويدۇم.

تەزكىرە ئەسەرلىرى بىر مەمۇرىي رايوننىڭ تەبىئىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ئىشلىرىنىڭ ۋە مەدەنىيەت ئىشلىرىنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالىنى ئومۇميۈزلۈك، سىستېمىلىق بايان قىلىدىغان ماتېرىياللارنى كۆرسىتىدۇ. ئومۇمەن، بولۇپ ئۆتكەن ئىشلار بايان قىلىنغان ماقالە - ئەسەرلەر تەزكىرە ھېسابلىنىدۇ. تەزكىرە ئادەتتە دۆلەتتىن تارتىپ ئائىلىگىچە، شەھەردىن تارتىپ شەخسكىچە، تاغ - دەريالاردىن تارتىپ دەل - دەرەخلەرگىچە ھەممە شەيئە، ۋەقە - ھادىسە توغرىسىدا يېزىلىدۇ. ئۇ تارىخ ۋە يىلنامىدىن پەرقلىنىدۇ. ئۇنىڭ تۈزۈلۈشى ئادەتتە ئومۇمىي بايان، چوڭ ئىشلار، تەرجىمىھال، كۆرۈنۈش (رەسىم، سۈرەت، خەرىتە)، جەدۋەل - ئىسھاب، قوشۇمچە ماتېرىيال قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تەزكىرە تۈزۈش ئارقىلىق مەلۇم بىر رايوننىڭ ياكى جاينىڭ ئېكولوگىيەسىگە، ئىجتىمائىي ئەھۋالىغا، گۇمانتار مەدەنىيىتىگە، جەمئىيەت تارىخىغا ۋە ھازىرقى رېئال ئەھۋالىغا مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللار توپلىنىپ، ئاخىرىدا ماتېرىيال ئامبىرى شەكىللىنىدۇ. بۇ ماتېرىيال ئامبىرى شۇ رايون ياكى جاينىڭ ئەينىكى بولۇپ، كىشىلەر بۇ ئەينەكتىن شۇ رايوننىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى كۆرەلەيدۇ. بۇ ئۇنىڭ بىلىش قىممىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. تەزكىرە ئەسەرلىرى بىلىش قىممىتىگىلا ئىگە بولۇپ قالماستىن، يەنە كىشىلەرنى يەرلىك ئورۇنلارنىڭ ئەھۋالى بىلەن تەمىنلەش ۋە تەربىيەلەش رولىغا ئىگە. ئۇ كىشىلەرنى ئىجابىي ۋە سەلبىي تىپلار،

ماتېرىياللار، تەجرىبە - ساۋاقلار بىلەن تەربىيەلەيدۇ. شۇڭا، تەزكىرە تۈزۈشكە ئەھمىيەت بېرىش دۆلەتنىڭ مۇھىم بىر تۈرلۈك خىزمىتى. ئاپتونوم رايونىمىزدىمۇ تەزكىرە خىزمىتىگە 1980 - يىللاردىن بۇيان ئىزچىل ئەھمىيەت بېرىلمەكتە. بۇ خىزمەت بارغانسېرى چوڭقۇر، ئىلمىي، سىستېمىلىق قانات يېپىۋاتىدۇ. شۇنداقلىقىمۇ، سەل قارىلىۋاتقان، كەمتۈك بولۇپ قىلىۋاتقان مەزمۇنلار يوق ئەمەس. بۇھال ھەممىمىزنىڭ كۈچ چىقىرىشى، ئاكتىپ قاتنىشىشى ۋە ئىزدىنىشىنى كۈتمەكتە .

مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، سابىت داموللامنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتى ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ مۇناسىۋەتلىك تەزكىرە كىتابلىرىدا بايان قىلىنماي كېلىۋاتقان بىر مۇھىم تېما. مەسىلەن، «شىنجاڭ ئومۇمىي تەزكىرىسى. شەخسلەر تەزكىرىسى» دېگەن نوپۇزلۇق كىتابتىمۇ شىنجاڭ تارىخىدا ئۆتكەن نەچچە يۈزلىگەن ئىجابىي ۋە سەلبىي شەخسلەرنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتى يېزىلغان، ئەمما سابىت داموللام تېمىسى تىلغا ئېلىنمىغان. «شىنجاڭ ئېنسىكلوپېدىيەسى» ناملىق نوپۇزلۇق كىتابتىمۇ يۈزلىگەن ئىجابىي ۋە سەلبىي شەخسلەرنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتى تونۇشتۇرۇلغان، ئەمما سابىت داموللام تېمىسى تىلغا ئېلىنمىغان. بۇ كىتابلاردا 20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا شىنجاڭ تارىخىدا ئۆتكەن سەلبىي شەخسلەردىن ياڭ زېڭشىن، جىن شۇرېن، شېڭ شىسەي، ما جۇڭيىڭ، ئېلىخان تۆرە، مەسئۇد سەبرى، مۇھەممەتئىمىن بۇغرا، ئەيسا ئالىپتىكىن، ئوسمان ئىسلام قاتارلىقلار ئايرىم - ئايرىم تونۇشتۇرۇلغان. شۇ قاتاردا سابىت داموللاممۇ تونۇشتۇرۇلۇشى زۆرۈر ئىدى. لېكىن تونۇشتۇرۇلمىغان. سابىت داموللامنىڭ تارىخىي تەسىرى ئۇلارنىڭكىدىن ئاجىز دەپ قارىلىپ تونۇشتۇرۇلمىغانمۇ، دېگەندە مەسىلە ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس. شۇ جىيەنىڭنىڭ «مىنگو مەزگىلىدىكى ئەنگىلىيە بىلەن جۇڭگو شىنجاڭ (1912-1949)» دېگەن كىتابىدا، لىو زىشياۋنىڭ «ئۇيغۇر تارىخى» دېگەن ئەسىرىدە، كۆلپىكتىپ يازغان «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى (3)» دېگەن كىتابتا، جاڭ شۇمىڭنىڭ «شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىككە قارشى كۈرەش بىلەن مۇقىملىق خىزمىتىنىڭ ئەمەلىيىتى ۋە ئۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىلەر» دېگەن ماقالە - نۇتۇقلار توپلىمىدا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىنىڭ ئۇيۇشتۇرۇشى بىلەن لى شېڭ باشچىلىقىدا تۈزۈلۈپ ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە، قازاقچە، ئىنگلىزچە، رۇسچە، تۈركچە، ئەرەبچە، ياپونچە سەككىز تىل - يېزىقتا بىرلا ۋاقىتتا نەشر قىلىپ تارقىتىلغان «جۇڭگو شىنجاڭنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى» دېگەن كىتابتا سابىت داموللام ۋە ئۇقۇرغان ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» ناھايىتى مۇھىم ئورۇنغا قويۇلۇپ بايان قىلىنغان ھەم مۇلاھىزە قىلىنىپ تەنقىدلەنگەن. مەسىلەن، لى شېڭ باشچىلىقىدا تۈزۈلگەن «جۇڭگو شىنجاڭنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى» دېگەن كىتابنىڭ تۆتىنچى بابى <«شەرقىي تۈركىستان بۆلگۈنچىلىكىنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە تەرەققىياتى» دېگەن باب بولۇپ، مەزكۇر بابنىڭ ئىككىنچى پاراگرافىدا مەخسۇس <«شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى > بۆلگۈنچى ھاكىمىيىتى» تەنقىدىي بايان قىلىنغان. بۇ پاراگرافتا «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام

جۇمھۇرىيىتى» نىڭ 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى قەشقەردە قۇرۇلغانلىقى، «ھۆكۈمەت» تەشكىل قىلغانلىقى، «تەشكىلىي پروگرامما»، «سىياسىي پروگرامما» ھەمدە ئاتالمىش «ئاساسىي قانۇن» ۋە «ھۆكۈمەت» ئەزالىرىنىڭ ئىسىملىكىنى ئېلان قىلغانلىقى بايان قىلىنغان. بۇ پاراگرافتا يەنە ئاتالمىش «ھۆكۈمەت» نىڭ زۇڭتۇڭ، گوۋۇيۈەن ۋە ۋازارەتلەردىن تەركىب تاپقانلىقى، سابىت داموللىنىڭ زۇڭلى بولغانلىقى، «ئاساسىي قانۇن» دا ئىسلام شەرىئىتىنىڭ جۇڭخۇا مىنگونىڭ قانۇن - قانۇنلىرىنىڭ ئورنىنى ئالدىنقىلىقى، تېڭى كۆك رەڭلىك، ئاي - يۇلتۇزلۇق بايراقنىڭ «دۆلەت بايرىقى» بولىدىغانلىقى بەلگىلەنگەنلىكى بايان قىلىنغان. بۇ پاراگرافتا يەنە بۇ ئاتالمىش «ھۆكۈمەت» نىڭ ئەنگىلىيەگە قاراشلىق ھىندىستان، ئافغانىستان، ئىران قاتارلىق جايلارغا ئادەم ئەۋەتىپ، «دىپلوماتىيە پائالىيەتلىرى» نى قانات يايدۇرۇپ، ئۇلارنىڭ دىپلوماتىيە جەھەتتە ئېتىراپ قىلىشىنى قولغا كەلتۈرمەكچى بولغانلىقى ھەمدە قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئەنگىلىيە كونسۇلخانىسى ۋە تۈركىيەنىڭ زىيارەتكە كەلگەن ھەربىي، سىياسىي ئەربابلىرى ئارقىلىق بۇ ئىككى دۆلەتتىن ياردەم تەلەپ قىلغانلىقى، قەشقەر ۋە خوتەندە «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ پۇلىنى تارقىتىشنى، يەنە «شەرقىي تۈركىستان ھاياتى» ناملىق ھەپتىلىك گېزىتىنى، «ئىستىقلال» مەجمۇئەسى ناملىق ژۇرنالنى نەشر قىلدۇرۇپ، بۆلگۈنچىلىكنى كۈچىنىڭ بارىچە تەشۋىق قىلغانلىقىنى بايان قىلغان. بۇ پاراگرافتا يەنە ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» گەرچە ئىنتايىن قىسقا مەزگىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بولسىمۇ، شىنجاڭ تارىخىدىكى تۇنجى بۆلگۈنچى ھاكىمىيەت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭ زىيىنى ئىنتايىن ئېغىر بولغانلىقى مۇلاھىزە قىلىنغان. بۇ بۆلگۈنچى ھاكىمىيەتنىڭ زىيىنىنىڭ ئېغىرلىقىنى «بۆلگۈنچىلىك جەھەتتە ئىدىيەۋى ئاغدىن ئەمەلىي ھەرىكەتكە ئۆتۈشنى تاماملاپ، بۆلگۈنچى ھاكىمىيەت قۇرۇشنىڭ ئۆرنىكىنى ياراتقان» دەپ كۆرسەتكەن. بۇ پاراگرافتا يەنە «شىنجاڭنىڭ ھازىرقى زامان تارىخىدىكى بۇ ئۆمرى قىسقا تۇنجى بۆلگۈنچى ھاكىمىيەت ئاچچىق ساۋاقلارغا تولغان بىرمەيدان تىراگېدىيە بولۇپ، ئۇنىڭ دۆلەتكە، مىللەتكە، چېگرا رايونلارغا ۋە چېگرا رايوندىكى خەلقكە كەلتۈرگەن زىيىنى ئىنتايىن چوڭ بولدى» دەپ خۇلاسەلەنگەن. بۇ پاراگرافتا يەنە چېگرا سىرتىدىكى كۈچلەرنىڭ بۇ بۆلگۈنچى ھاكىمىيەتكە تۇتقان پوزىتسىيەسى توغرىلىق توختىلىپ، «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قاسقاندىن چىققاندىن كېيىن، بىرمۇ دۆلەت ھۆكۈمىتى بۇ بۆلگۈنچى ھاكىمىيەتنى ئوچۇق - ئاشكارا ئېتىراپ قىلىشقا پىتىنالمىغان. پەقەت قالايمىقانچىلىق ئىچىدە ئەمدىلا تەختكە چىققان ئافغانىستان ھۆكۈمىتىنىڭ رەھبىرى زاھىر شاھلا «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» گە ئاشكارا ھالدا ھېسداشلىق قىلىدىغانلىقى ۋە ئۇنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن « دەپ كۆرسىتىلگەن. بۇ پاراگرافتا يەنە ئىستانلىق ھۆكۈمىتىنىڭ پوزىتسىيەسى توغرىلىق توختىلىپ: «شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىك ۋەزىيىتىگە قارىتا، سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپ تۈزۈت قىلىپ ئولتۇرمايلا

جۇڭگو ھۆكۈمىتىگە: ئەگەر جۇڭگو ھۆكۈمىتى شىنجاڭنى باشقۇرسا، بىزنىڭ باشقا گېپىمىز يوق، ئەگەر سىلەر ئۇنىڭ 2 - مانجۇرىيە دۆلىتى بولۇشىغا قاراپ تۇرساڭلار، ئۇنداقتا بىز چوقۇم ھەرىكەت قوللىنىپ، ئۆزىمىزنى قوغدايمىز» <دەپ ئاگاھلاندۇرۇش بەرگەنلىكى ھەم شېڭ شىسەي باشچىلىقىدىكى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە ياردەملىشىپ، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلەرنى تازىلىغانلىقى بايان قىلىنغان.

كوللېكتىپ يازغان «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق ئۈچ توملۇق كىتابنىڭ 3 - تومىدا «جەنۇبىي شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچى ھاكىمىيەت <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى> نىڭ قەپەستىن چىقىشى ۋە يوقىلىشى» دېگەن ماۋزۇدا مەخسۇس بىر بۆلۈم ئاجرىتىلىپ تېخىمۇ تەپسىلىي بايان قىلىنغان. بۇ بۆلۈمدە بۇ بۆلگۈنچى ھۆكۈمەتنىڭ كىم تەرىپىدىن قۇرۇلغانلىقى مۇنداق بايان قىلىنغان: 1933 - يىلى يازدىن باشلاپ «قەشقەر رايونىدا تۆت گۇرۇھ كۈچ شەكىللىنىپ، بىر - بىرى بىلەن پۇت تېپىشىپ، ھەممىسىلا ئۆزىنىڭ كۈچىنى كېڭەيتىش خىيالىدا بولۇشتى. ئۇلاردىن بىرى تۆمۈر بولۇپ، ئەمەلىي كۈچى ھەممىدىن كۈچلۈك ئىدى، ئۆزىنى شىنجاڭ شىجائى، قوشۇمچە چېگرا مۇداپىئە باش قوماندانى دەپ ئاتىدى ھەم تۇرپانلىق ئۇيغۇر يۇنۇس بەگنى سابىق مەمۇرىي باشلىق قىلىپ تەيىنلىدى. ئىككىنچىسى، ما جەنساڭ بولۇپ، ماجۇڭيىڭغا ۋەكىللىك قىلىدىغان كۈچ ئىدى. بۇ سابىق مەمۇرىي باشلىق ما شياۋۋو بىلەن بىرلەشتى، بۇنىڭ قىسمى خىل، جەڭگىۋارلىقى كۈچلۈك ئىدى. ئۈچىنچىسى، ئوسمان بولۇپ، بۇ بىر زومىگەر، قۇلاق كەستى ئىدى، بۇ ھېچقانداق ئەيمەنمەستىن خەنزۇلارنى بۇلايتتى، ئۆلتۈرۈۋېتەتتى، ئۇيغۇرلارنىڭمۇ تەلىيى ئوڭدىن كېلىپ ساق قېلىشى تەس ئىدى، تۆمۈر ئۇنى شىنجاڭ شىجائى قىلىمەن دېگەن ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىمىغانلىقى ئۈچۈن نارازى ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن تۆمۈر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت بەك چوڭقۇر ئىدى. تۆتىنچىسى، سابىت داموللام بولۇپ، ئۇنىڭ تايانچ بازىسى خوتەن ئىدى. لېكىن، قەشقەردىمۇ بىر قىسىم ئەسكىرىي كۈچى بولۇپ، ئۇنىڭ مەقسىتى جۇڭگودىن ئايرىلىپ مۇستەقىل <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى> قۇرۇش ئىدى. بۇ بىر قانچە گۇرۇھ كۈچ ئۆزئارا پۇت تېپىشىپ، ھەممىسىلا پۇرسەت كۈتۈپ قارشى تەرەپنى يۈتۈۋېلىشنى ئويلايتتى. »

بۇ بۆلۈمدە يەنە «سابىت داموللام ۋە مۇھەممەتئىمىن بۇغرا پىلانلىغان شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇش بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتى ئەنگىلىيەنىڭ ئاسىياغا تاجاۋۇز قىلىش ئومۇمىي ئىستراتېگىيەلىك پىلانىغا ماس كەلگەنلىكتىن، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى ... 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، كېچىدە <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى > قەپەستىن چىقتى ... دۆلەت ئىشلىرى زۇڭلىسى: سابىت داموللام، ئاتۇشلۇق، ئافغانىستان، ھىندىستانلاردا ئوقۇغان، ھىندىستان، تۈركىيە، ئافغانىستان قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ تىل - يېزىقىنى بىلىدۇ، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى يېتىشتۈرگەن غالىچا» دەپ بايان قىلىنغان.

داڭلىق تارىخچى ليۇ زىشياۋنىڭ «ئۇيغۇر تارىخى» ناملىق كىتابىنىڭ 2 - قىسمىدا «ھەر خىل كۈچلەرنىڭ قەشقەردىكى توقۇنۇشلىرى» دېگەن ماۋزۇ ئون تۆتىنچى باب قىلىنىپ بايان قىلىنغان. مۇشۇ بابتا ئاپتور «سابىت داموللىنىڭ قەشقەرگە كىرىشى»، «قاراقاش ئىسيانى»، «سابىت داموللىنىڭ يەكەنگە كېلىشى»، «تۆمۈر ئەلنىڭ سابىت داموللىنى نەزەربەند قىلىشى»، «خوجىنىيازنىڭ سابىت داموللىنى قولغا ئېلىشى» دېگەن كىچىك ماۋزۇلار بويىچە سابىت داموللىنىڭ ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نى قۇرۇش جەريانىنىڭ باش - ئاخىرىنى بىرقەدەر تەپسىلىي بايان قىلغان. ئاپتور سابىت داموللام توغرىلۇق «سابىت كىچىكىدىن سىستېمىلىق ئىسلام تەلىماتى بىلەن تەربىيەلەنگەن. چوڭ بولغاندىن كېيىن، ئىسلام تەلىماتىنى زېھىن قويۇپ تەھسىل قىلغان ھەمدە بەلگىلىك نەتىجىگە ئېرىشىپ ئاتۇش، قەشقەر قاتارلىق جايلاردا دىنىي ئۆلىما بولۇپ تونۇلۇشقا باشلىغان. 1928 - يىلىدىن كېيىن سابىت داموللام يۇرتى ئاتۇشتىن ئايرىلىپ، تارىم ئويمانلىقىنى بويلاپ شىمالغا يۈرۈپ، ئاقسۇ، كۇچا قاتارلىق جايلاردىكى دىنىي مەكتەپلەردە، كېيىن ئىلىدا مۇدەررىسلىك قىلغان. 1930 - يىلى سابىت داموللام ئۆزىگە ئوخشاش ئىلىغا كەلگەن خوتەنلىك مۇھەممەتتىمىن ئىسىملىك بىر ياش بىلەن تونۇشۇپ قالدۇ ... مۇھەممەتتىمىن شىنجاڭ ۋەزىيىتىنىڭ كەلگۈسى توغرىلۇق سابىت داموللامدىن تەلىم سورىغاندا، سابىت داموللام بىلىپ - بىلمەي ئۆزىنىڭ جىن شۇرېن ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش نىيىتىنىڭ بارلىقىنى ئىپادىلىگەن ھەمدە بۇ مەسىلىدە مۇھەممەتتىمىن بىلەن ئورتاق تونۇشقا كەلگەن» دەپ يازغان. ليۇ زىشياۋ ئەپەندى يەنە، مۇھەممەتتىمىن بۇغرا 1932 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرى قاراقاشتا بىر مەخپىي تەشكىلات قۇرۇپ، قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە تەييارلىق قىلىۋاتقان «دەل مۇشۇ ۋاقىتتا سابىت داموللام ھىندىستاندىن خوتەنگە كەلگەن. سابىت داموللام بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ھەرقايسى جايلىرى ۋە تۈركىيە، ئەرەب يېرىم ئارىلى قاتارلىق جايلارنى ئايلىنىپ كەلگەندى. بۇ مۇھەممەتتىمىننىڭ ئىلىدا سابىت داموللام بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن تۇنجى كۆرۈشۈشى ئىدى. سابىت داموللام پۈتۈن كۈچى بىلەن مۇھەممەتتىمىن پىلانلىغان ھەرىكەتنى قوللىغان» دەپ بايان قىلغان. ئاپتور سابىت داموللىنىڭ مۇھەممەتتىمىن بۇغرانىڭ ئىنىسى شاھ مەنسۇر قاتارلىق ئاتامانلار بىلەن بىللە 1000 چە ئەسكەرنى باشلاپ 7 - ئاينىڭ 20 - كۈنى قەشقەرگە يېتىپ كەلگەنلىكىنى بايان قىلىپ كېلىپ «قەشقەردىكى دىنىي زاتلار ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى ئېقىمىدىكىلەر سابىت داموللىنى زىيارەت قىلدى. بۇ ۋاقىتتا سابىت داموللام قەشقەردە سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتتە يادرولۇق شەخسكە ئايلاندى»، «كېيىنكى كۈنلەردە، سابىت داموللام ھەر خىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ ئوسمان ئەلنىڭ كۈچىنى پارچىلىدى. ئوسمان ئەلى ئاخىر قول ئاستىدىكىلەرنى كونترول قىلىش ئىقتىدارىنى يوقاتتى. مۇنداق مۇھىت يارىتىلغاندىن كېيىن،

سابىت داموللام يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا، <شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىل ئىسلام جۇمھۇرىيىتى> قۇرۇشتەك بۆلگۈچىلىك ھەرىكىتىنى كۈچەيتتى. ئۇ تۆمۈر، ئوسمان ئەلى قاتارلىقلارنىڭ قەشقەر بوستانلىقىدىكى جىن شۇرېننىڭ چىرىك ھۆكۈمىتىگە قارشى تۇرۇشنى مەقسەت قىلغان ھەرىكىتىگە تۈپتىن قارشى يول تۇتتى» دەپ يازغان.

ليۇ زىشياۋ ئەپەندى سابىت داموللامغا باھا بېرىپ «سابىت داموللامنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىدىن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ ھۆكۈمەتنى ئىدارە قىلغۇدەك ئاساسى ۋە تەجرىبىسىمۇ يوق بولۇپ، ئۇنىڭ مۇسۇلمانلار شەھىرى بولغان قەشقەردىن ئىبارەت بۇ ئالاھىدە زېمىندا ئېلىپ بارغان سىياسىي پائالىيەتتە ئەكس ئەتكىنى بولسا دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدى» دەپ يازغان.

شۈجىيەنىڭ ئەپەندى «مىنگو مەزگىلىدىكى ئەنگلىيە بىلەن جۇڭگو شىنجاڭ (1912-1949)» دېگەن كىتابىدا «ئەنگلىيە بىلەن ئاتالمىش <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى> دېگەن ماۋزۇ بويىچە سابىت داموللامنىڭ بۇ ئاتالمىش «جۇمھۇرىيەت» نى قۇرۇش جەريانىدىكى پائالىيەتلىرىنى ئىخچام بايان قىلغان. ئاپتور سابىت داموللام توغرىلىق توختالغاندا «سابىت داموللام قەشقەرلىك، كىچىكىدە قەشقەردىكى مەدرىسەلەردە ئوقۇغان. كېيىن مۇدەررىس بولغان. ئافغانىستان، ھىندىستانلارغا چىقىپ ئوقۇپ بىلىمنى ئاشۇرغان. پائىئىسلامىزم ۋە پانتۇركىزم ئىدىيەسىنى قوبۇل قىلغان. ساياھەت قىلىپ سوۋېت ئىتتىپاقى، تۈركىيە، ئوتتۇرا شەرق دۆلەتلىرىگە بارغان. سابىت داموللام مۇدەررىسلىك قىلىپ ئايلىنىش جەريانىدا ئاقسۇدىن چەرچەنگىچە بولغان جايلاردىكى تەسىرى زور، ئىمتىيازلىق شەخسكە ئايلانغان»، «ئۇ، تىپىك بۆلگۈنچى، مەقسىتى جۇڭگودىن ئايرىلىپ، مۇستەقىل پائىئىسلامىزىملىق دۆلەت قۇرۇش» دەپ يازغان. سابىت داموللامنىڭ ئۆلۈمى توغرىسىدا توختالغاندا ئاپتور مۇنداق يازغان: «4 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرى خوجىنىياز ھاجى قوشۇنلىرى يەكەنگە يېتىپ بېرىپ، قەشقەردىن يەكەنگە قېچىپ كېلىۋالغان سابىت داموللام ۋە ئۇنىڭ بىر قىسىم <مىنىستىرلىرى> نى قولغا ئالغان. كېيىن، خوجىنىياز ھاجى سابىت داموللام قاتارلىق بۆلگۈنچىلەرنى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە تاپشۇرۇپ بەرگەن. 7 . ئايدا، سابىت داموللام ئاقسۇدا ئۆلتۈرۈلگەن (بەزىلەرنىڭ دېيىشىچە، شېڭ شىسەينىڭ ئۈرۈمچىدىكى تۈرمىسىدە ئۆلگە) .

«شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق سىياسىي قانۇن كومىتېتىنىڭ سابىق باشلىقى جاڭ شۇمىڭنىڭ «شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىككە قارشى كۈرەش بىلەن مۇقىملىق خىزمىتىنىڭ ئەمەلىيىتى ھەم ئۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىلەر» دېگەن كىتابىدا «شىنجاڭدىكى <ئۈچ خىل كۈچ> نىڭ تارىخىي مەنبەسى ۋە مۇرەككەپ خەلقئارا ئارقا كۆرۈنۈش» دېگەن بىر چوڭ ماۋزۇ بولۇپ، ئاپتور ئۇنىڭ ئىچىدىكى «<شەرقىي تۈركىستان> كۈچلىرىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە تەرەققىياتى» دېگەن كىچىك ماۋزۇدا 1933 - يىلى قۇرۇلغان ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نى ئەيىبلەپ كېلىپ «مەركىزىي ھۆكۈمەت» گەرچە «ئىنتايىن قىسقا مەزگىل داۋام قىلغان بولسىمۇ، ئەمما، زىيىنى

ئىنتايىن زور بولدى»، «بولۇپمۇ، قېلىپلاشمىغان جۇغراپىيەۋى نام بولغان <شەرقىي تۈركىستان >غا پۈتۈنلەي سىياسىي مەنە بېرىپ، مىللىي بۆلگۈنچىلىكنىڭ ئالماش سۆزىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى، كېيىنكى كۈنلەردە بۇ ئاتالغۇ شىنجاڭنى بۆلۈۋالماقچى ۋە مۇستەقىل قىلماقچى بولغانلارنىڭ سىياسىي بايرىقىغا ئايلىنىپ قالدى»، نەتىجىدە «1944 - يىلى غۇلجىدا ئېلىخان تۆرىمۇ <شەرقىي تۈركىستان> بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقتى» دەپ كۆرسەتكەن.

دېمەك، يۇقىرىقى نوپۇزلۇق كىتاب، تارىخىي ئەسەر، تەتقىقات ماتېرىياللىرىدىكى مەزمۇنلاردىن سابىت داموللىنىڭ شىنجاڭنىڭ 20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ئۆتكەن ياڭ زېڭشىن، جىن شۇرېن، شېڭ شىسەي قاتارلىق ئەكسىيەتچى ئەمەلدارلار ۋە مۇھەممەتسىمىن بۇغرا، مەسئۇد سەبرى، ئەيسا ئالىپتىكىن، ئېلىخان تۆرە، ئوسمان ئىسلام قاتارلىق مەشھۇر مىللىي بۆلگۈنچىلەر بىلەن بىر قاتاردا تۇرىدىغان سەلبىي تارىخىي شەخس ئىكەنلىكىنى ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ھازىرغىچە ياڭ زېڭشىن، جىن شۇرېن، شېڭ شىسەي، ما جۇڭيىڭ توغرىلۇق مەخسۇس كىتابلار نەشر قىلىنىپ، ئۇلارنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرى كەڭ - كۆشادە تەنقىد ۋە تەھلىل قىلىندى. نى يۇچىڭ ئەپەندى «مۇھەممەتسىمىن بۇغرا قانداق كىشى»، خۇاڭ جىيەنخۇا ئەپەندى «ۋۇ جۇڭشىن ۋە مەسئۇد»، لو شاۋۋېن ئەپەندى «ئەيسا ئالىپتىكىننىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى»، ليۇ شياڭخۇي ئەپەندى «مەسئۇدنىڭ پۈتۈن ئۆمرىنى نابۇت قىلغان خاتا تاللىشى» دېگەن ماقالىلەرنى يېزىپ، ئۇلارنىڭ ئەكسىلىنىقلاپ پائالىيەتلىرى ۋە بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرىنى ئەتراپلىق يورۇتۇپ بەردى. لېكىن سابىت داموللىنىڭ ھاياتى ۋە بۆلگۈنچىلىك پائالىيەتلىرى سىستېمىلىق تونۇشتۇرۇلغان ماقالە - ئەسەرلەر ئېلان قىلىنمىدى. پەقەت شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1998 - يىلى نەشر قىلغان خەنزۇچە «غەربىي شىمالدىكى مىللەتلەر لۇغىتى» دېگەن كىتاب بىلەن 2004 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «قىزىلسۇ قىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستىنىڭ تەزكىرىسى» دېگەن كىتابنىڭ 2 - قىسمىدا قىسقىچە تونۇشتۇرۇلدى. ئەپسۇسكى، بۇ ئىككى كىتابتا بايان قىلىنغان تارىخىي مەزمۇنلاردا پەرق زور ھەم خاتا جايلار كۆپ بولۇپ قالغان. سەيپىدىن ئەزىزىمۇ ئۆزىنىڭ «ئۆمۈر داستانى» ناملىق كىتابىنىڭ بىرىنچى قىسمىدا «1930 - يىلاردىكى خەلق قوزغىلىشى ئۈستىدە سۆز ئاچقاندا قەشقەردىكى خەلق قوزغىلىشىغا قاتناشقان داڭلىق كىشىلەر ئىچىدە سابىت داموللىنىڭ ئىسمى كۆزگە چېلىقىدۇ. بەزى ماتېرىياللاردا ئۇنى قوزغىلاشنىڭ رەھبەرلىرىدىن بىرى دەپ تىلغا ئالىدۇ. بۇ خاتا» (216-بەت) دەپ يازغان. ئۇ مەزكۇر كىتابىدا يەنە قاراقاشتا 1933 - يىلى قۇرۇلغان «ھۆكۈمەت» توغرىلۇق «بۇ ھۆكۈمەتكە مۇھەممەتنىياز ئەلەم ئاخۇن رەئىس، مۇھەممەتسىمىن بۇغرا ھەربىي قوماندان، سابىت داموللام مۇئاۋىن رەئىس، قوشۇمچە مۇئاۋىن ھەربىي قوماندان بولۇپ سايلانغان» دەپ يېزىپ سابىت داموللىنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغاندا ئاتايتەن «بۇ قەشقەردە <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى> گە باش ۋەكىل (زۇڭلى) بولغان سابىت داموللام ئەمەس» (295-بەت) دەپ

ئەسكەرتكەن. روشەنكى، 1933 - ۋە 1934 - يىلى 18-19 ياشلىرىدا قەشقەردىكى بىر - بىرىگە قارشى سىياسىي ۋە قوراللىق كۈچلەرنىڭ ئېلىشىشىغا ئىشتىراك قىلىپ، شۇ ئىشلارغا شاھىت بولغان سەيپىدىن ئەزىزىمۇ سابىت داموللام توغرىلىق خاتا مەلۇمات بەرگەن.

دېمەك، تۈرلۈك كىتاب ۋە ماقالىلەردا سابىت داموللامنىڭ ھاياتى ۋە بۆلگۈنچىلىك پائالىيەتلىرى چولتا، زىددىيەتلىك، خاتا بايان قىلىنىپلا قالماستىن ئۇنىڭ سۈرىتىمۇ خاتا بېكىتىلىپ كېلىۋاتىدۇ. ما شۇكاڭنىڭ «يۈز يىلدىن بۇيانقى قەشقەر(1840-1949)» ناملىق كىتابىنىڭ ئىچىدە <«شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى نىڭ باش - ئاخىرى»> دېگەن بىر ماقالە بولۇپ، ئاپتور مۇشۇ مەزمۇنغا بىر پارچە سۈرەتنى بېرىپ، (70- بەت)، ئاستىغا «كونا ماركىلىق مىللىي بۆلگۈنچى ئۇنسۇر سابىت داموللام» دەپ چۈشەندۈرۈش بەرگەن. سۈرەتتىكى كىشى يۈزى سوزۇق، ئاق ساقاللىق كىشى بولۇپ، سابىت داموللام يۇمىلاق يۈزلۈك، قارا ساقال ئادەم ئىدى. يۈز كىپتى ۋە ساقىلى ئوخشىمىغاندىن باشقا چىراي ئالامەتلىرىمۇ پەقەتلا يېقىن كەلمەيدۇ. دېمەك، سۈرەت خاتا بېكىتىلگەن. شېرىپ خۇشتار ئەپەندى تۈزگەن «شىنجاڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى مەشھۇر شەخسلەر» دېگەن كىتابىنىڭ باش قىسمىغا 20 ۋاراقىن ئارتۇق تارىخىي سۈرەت بېرىلگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يۇقىرىدا بىز ئىسمىنى ئاتىغانلاردىن ياڭ زېڭشىن، جىن شۇرېن، شېڭ شىسەي، ما جۇڭيىڭ، ئوسمان ئىسلام، ئېلىخان تۆرە، مۇھەممەتتىن بۇغرا، مەسئۇد سەبىرى، ئەيسا ئالىپتىكىنلەرنىڭ ئۆلچەملىك سۈرىتى بېرىلگەن. سابىت داموللامنىڭ كۆلپىكتىپ بىلەن چۈشكەن سۈرىتى بېرىلگەن بولسىمۇ، لېكىن، چۈشەندۈرۈشتە قولىدا تەسۋىي تۇتۇپ ئولتۇرغان كىشىنى سابىت داموللام دەپ خاتا كۆرسىتىپ قويغان.

خوش، ئۇنداقتا سابىت داموللامغا مۇناسىۋەتلىك تۈرلۈك ماتېرىياللاردىكى خاتالىقلار، كەمتۈكلۈكلەر شۇ يېتى كېتىۋېرەمدۇ ياكى ئۇنى تۈزىتىپ، چامىمىزنىڭ يېتىشىچە مۇكەممەللەش-تۈرۈپ، تەزكىرە، قامۇس، لۇغەت ۋە تارىخ تەتقىقاتىغا ئائىت كىتابلارغا يېڭى، توغرا، سىستېمىلىق ماتېرىيال ھازىرلاپ بېرىش زۆرۈرمۇ؟ تارىخىي چىنىقنى، تارىخىي پاكىتنى، تارىخىي ماتېرىياللارنى قەدىرلەيدىغان ھەربىر تەتقىقاتچى بۇ مەسىلىگە «زۆرۈر» دەپ قارايدۇ، ئەلۋەتتە. مەن مۇشۇنى نەزەردە تۇتۇپ، توپلىغان ماتېرىياللىرىم ئاساسدا دەسلەپكى قەدەمدە سابىت داموللامنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى ۋە ئۆلچەملىك سۈرىتىنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ نەزىرىگە سۈندۈم. تەتقىقاتىلارنىڭ خاتا جايلارنى تۈزىتىپ ۋە كەم جايلارنى تولۇقلاپ پايدىلىنىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

سابىت داموللام 1883 - يىلى قەشقەر ئاتۇشنىڭ ئازاق كەنتىدە ئابدۇلباقى ئىسىملىك كىچىك سودىگەر ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. باشلانغۇچ دىنىي تەربىيەنى ئازاقتا چوڭ ئەلىماخۇنۇم دېگەن كىشىدىن ئالغان. كېيىن قەشقەردىكى خانلىق مەدرىسەدە ئوقۇغان. 1900- يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرى بۇخاراغا بېرىپ ئوقۇغان. 1914- يىلى ئوقۇشنى تاماملاپ داموللام بولۇپ، ئۇدۇل غولجىغا كېلىپ،

ئازاقلق يۇرتداشلىرى ئەڭ كۆپ ئولتۇراقلاشقان سۈيدۈڭدە ئىسمائىل ھاجى دېگەن كىشىنىڭ قىزى رابىيەگە ئۆيلىنىپ ئابدۇللا ئىسىملىك بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆرگەن. سابىت داموللامنىڭ ئايالى بىلەن ئوغلىنى سۈيدۈڭدە قالدۇرۇپ، قەشقەرگە نېمە سەۋەبتىن قايتىپ كەلگەنلىكى ئېنىق ئەمەس. بەزىلەر سۈيدۈڭدىكى «رەستە ۋەقەسى» بىلەن مۇناسىۋەتلىك، دەپ قارىشىدۇ. ھەقىقەتەنمۇ 1916 - يىلى سۈيدۈڭدە «رەستە ۋەقەسى» دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر سودىگەرلەرنىڭ دۇكانلىرىغا ئوت كېتىش ۋەقەسى يۈز بەرگەن. 1917 - يىلى 5 - ئاينىڭ 10 - كۈنى سۈيدۈڭگە كەلگەن شىمالىي مىلتارىستلار ھۆكۈمىتىنىڭ باج خادىمى شىيې بىننىڭ «شىنجاڭدىكى ساياھەت خاتىرىسى» دېگەن كىتابىدا بۇ ۋەقەگە ئالاقىدار مۇنداق ئۇچۇر بار: «سۈيدۈڭ سېپىلىنىڭ ئايلىنىشى تۆت چاقىرىم ئەتراپىدا ئىكەن، بۇ قەلئە ئىلىدىكى توققۇز كۈرەنىڭ بىرى ئىكەن. بازارلىرىنىڭ ئاۋاتلىقى ماناس بىلەن ئوخشاش بولۇپ، سودا دۇكانلىرى جەنۇبىي قوۋۇق چوڭ كوچىسى ۋە جەنۇبىي قوۋۇقتا ئىكەن. جەنۇبىي قوۋۇقتا ئاساسەن ئۇيغۇر سودىگەرلىرىنىڭ دۇكانلىرى، سېپىل ئىچىدە پۈتۈنلەي تىيەنجىلىك سودىگەرلەرنىڭ دۇكانلىرى جايلاشقان ئىكەن. جەنۇبىي قوۋۇقتىكى بازار ئالدىنقى يىلى ئوت كېتىپ ۋەيران بولغانىكەن. ھازىر بولسا دۇكانلارنىڭ ھەممىسى يېڭىلىنىپ ئۆيلەر رۇس پاسونىدا سېلىنىپتۇ. ئۆيلەر رەتلىك، كۆركەم، كوچىلار كەڭ ئىكەن.» (79-بەت) «رەستە ۋەقەسى» دە ئۇيغۇر سودىگەرلىرىنىڭ دۇكانلىرى كۆيۈپ كېتىپ، پەقەت سېپىلغا تۇتاش سېلىنغان بىر ئۆيىنى ئىشرەتخانا قىلىۋالغان، «جۇخۇزى» دەپ نام ئالغان كۇچالىق بىر سەتەڭ ئايالنىڭ ئۆيىلا ساق قالغان. مانا مۇشۇ «رەستە ۋەقەسى» سەۋەبىدىن سۈيدۈڭدىكى ئۆلىمالار ھەم سودىگەرلەر ئارىسىدا ئىختىلاپ كۆرۈلگەن. بەزى نادان سودىگەرلەر بىز ئۆشرە - زاكاتنى ئايرىۋاتقان تۇرساق بىزنىڭ دۇكانلىرىمىز كۆيۈپ، كېچە - كۈندۈز ئەيش - ئىشرەت قاينايدىغان بىر بۇزۇق خوتۇننىڭ ئۆيىنىڭ ساق قالغىنى نېمىسى، دېيىشىپ ئۆلىمالارنىڭ كۆزىگە كىرىۋالغان. سابىت داموللام مۇشۇ «رەستە ۋەقەسى» تۈپەيلى كېلىپ چىققان ئىختىلاپلار تۈپەيلى ئايالى بىلەن ئوغلى ئابدۇللالنى سۈيدۈڭدىكى تۇغقانلىرىنىڭ يېنىدا قالدۇرۇپ، ئۆزى قەشقەرگە قايتىپ كەتكەن، دېيىشىدۇ. ئەمما تۈركىيەلىك گېنېرال زىيا يەرگۈكنىڭ ئەسلىمىسىدىكى بايانلارغا قارىغاندا، يۇقىرىقى سەۋەبىنىڭ چىنلىقىغا تازا ئىشەنگىلى بولمايدۇ. زىيا يەرگۈك قاتارلىق ئوسمان ئىمپېرىيەسىنىڭ بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىغا قاتناشقان بىر تۈركۈم ئوفىتسېر - ئەسكەرلىرى 1915 - يىلى ئەرمېنىيەنىڭ سارقامىش دېگەن يېرىدە رۇسىيە بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ئەسەرگە چۈشۈپ سىبىرىيەگە پالانغان. ئۇلار 1918 - يىلىغىچە سىبىرىيەدە ئەسەرلىكتە ياشىغان. 1918 - يىلى 10 - ئايدا رۇسىيەدىكى ئىنقىلابلار سەۋەبىدىن كونتروللۇق بوشىغاندا زىيا يەرگۈك قاتارلىق ئالتە ئوفىتسېر - ئەسكەر قېچىپ قازاقىستاننىڭ شەمەي شەھىرىگە كەلگەن. ئۇ يەردە باھاۋۇدۇن مۇسابايېفنىڭ سىڭلىسىنىڭ ئېرى ئابدۇرېھىم بايۋەچچە بىلەن ئۇچرىشىپ قالغان. ئابدۇرېھىم بايۋەچچە ئىستانبۇلدىكى گالاتا ساراي ئوتتۇرا مەكتىپىدە

ئوقۇغان بولغاچقا، ئۇلار بىلەن تېزلا سېرىشىپ چىقىشىپ كەتكەن ھەم قورغاستا تۇرىدىغان شامى داموللا دېگەن كىشىگە ھەمراھ قىلىپ سۈيىدۇڭگە ئۈزىتىپ قويغان. ئۇلار دۆربىلجىن ئارقىلىق شىنجاڭغا كىرىپ شىخۇدىن شۇ يىلى 11 - ئايلاردا سۈيىدۇڭگە يېتىپ كەلگەن. سۈيىدۇڭگە كەلگەندىن كېيىن شامى داموللا ئۇلارنى، سابىت داموللامنىڭ ئۆيىگە ئاپارغان. سابىت داموللام ئۇلارنى بىر ھەپتە كۈتۈۋېلىپ ھەم ئالتە ئات تەييارلاپ مەھەللىنىڭ ئىمامىنى يول باشلاشقا تەيىنلەپ، ئىلى دەرياسىدىن ئۆتكۈزۈپ، يەتتە سۇدىكى ياركەنت تەۋەسىگە يەتكۈزۈپ قويغان. زىيا يەرگۈڭنىڭ «سارقامىشتىن ئاسارەتكە (1915 - 1920)» دېگەن كىتابىدىكى بايانىدىن قارىغاندا، سابىت داموللام 1918 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدەمۇ تېخى سۈيىدۇڭدە ئىدى. بۇ چاغدا «رەستە ۋەقەسى» نىڭ يۈز بەرگىنىگە ئىككى يىل بولۇپ قالغانىدى. نېمە سەۋەبتىن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر سابىت داموللام ئايالى بىلەن ئوغلىنى سۈيىدۇڭدە قالدۇرۇپ قويۇپ قەشقەرگە كەلگەن. ئۇنىڭ قەشقەرگە كەلگەن چاغلىرى 1919 - يىلى ياكى 1920 - يىلى بولۇشى ئېھتىمال. سابىت داموللام قەشقەرگە كەلگەن چاغلار ئابدۇقادىر داموللام، قۇتلۇق شەۋقى قاتارلىق جەددىچىلەر زور كۈچ بىلەن ياۋروپالىق دىن تارقاتقۇچىلارنىڭ دىن تارقىتىش يولىدىكى ھەر خىل ئۇسۇللىرىغا قارشى كەيپىياتنى ئەۋج ئالدۇرۇپ ئاممىۋى دولقۇن شەكىللەندۈرۈۋاتقان چاغلار ئىدى. سابىت داموللامنىڭ دىنىي مەلۇماتى ئالاھىدە يۇقىرى بولغاچقا، قەشقەردىكى داڭلىق مەدرىسەلەردە مۇدەررىسلىك قىلغان. ئۇنىڭ بۇ مەزگىلدىكى پائالىيىتى ئابدۇقادىر داموللا يېتەكچىلىك قىلىۋاتقان جەددىچىلەر بىلەن ھەمكارلىشىپ خىرىستىيان دىن تارقاتقۇچىلىرىنىڭ ھەرىكىتىگە تاقابىل تۇرۇش دائىرىسى ئىچىدە بولغان. باشقىچە سىياسىي ھەرىكەت ئېلىپ بارغانلىقى مەلۇم ئەمەس.

20-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا دۇنيا مىقياسىدا، بولۇپمۇ ئىسلامىيەت دۇنياسىدا ئەنگىلىيەگە قارشى كەيپىيات ئەڭ كۈچلۈك ئىدى. ئابدۇقادىر داموللام باشچىلىقىدىكى قەشقەر جەددىچىلىرىمۇ بۇ خىل ئىدىيەۋى خاھىشتىن مۇستەسنا ئەمەس ئىدى. 1924 - يىلى قەشقەردىكى ئىلغار ياشلار بىلەن تەقۋادار تالىپلار ئابدۇقادىر داموللامنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن خىرىستىيان دىن تارقاتقۇچىلىرىغا قارشى كۈچ كۆرسىتىش نامايىشى قىلغان. 1917 - يىلىدىكى «ئۆكتەبر ئىنقىلابى» ئارقىلىق چار رۇسىيە ھۆكۈمىتى ئاغدۇرۇلۇپ، بولشېۋىكلار ھۆكۈمىتى بارلىققا كەلگەن. نەتىجىدە، قەشقەردىكى رۇسىيە كونسۇلخانىسى تاقىلىپ قالغان. ئەزەلدىن تەسىر كۈچ جەھەتتە رۇسىيە كونسۇلخانىسىدىن ئارقىدا تۇرۇپ كەلگەن قەشقەردىكى ئەنگىلىيە كونسۇلخانىسىنىڭ تەسىرى باشقا رەقىبى بولمىغاچقا، بۇ چاغدا راسا كۈچەيگەن. ياكى زېڭىشىن ھۆكۈمىتىمۇ ئۇلارنى زىيادە ھىمايە قىلغان. مۇشۇنداق ئەھۋالدا، ئابدۇقادىر داموللام ئورۇنلاشتۇرغان نامايىش ئەنگىلىيە كونسۇلخانىسى، شىۋېتسىيە مىسسىيونېرلىرى ۋە يەرلىك ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغىغان. نەتىجىدە،

ئىسيان كۆتۈرىدىغان ئەڭ ياخشى ئورۇننىڭ خوتەن ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرگەن. نىيەت - مەقسەتلىرى بىر يەردىن چىققان بۇنىڭكىلەن ئۆز ۋەزىپىلىرىنى ئادا قىلىپ، مەقسەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن تەييارلىق قىلىشقا كىرىشكەن. مۇھەممەتئىمىن بۇغرا خوتەنگە قايتىپ كېلىپ قوراللىق ئىسيان كۆتۈرۈشكە تەييارلىق قىلغان. سابىت داموللام 1931 - يىلى ئەتىيازدا ئون نەچچە ياشلىق ئوغلى ئابدۇللانى ئېلىپ دۇنيا ۋەزىيىتىنى كۆزىتىپ كېلىش ئۈچۈن رۇسىيە ئارقىلىق ھەجگە ماڭغان. ئۇ رۇسىيەدىن تۈركىيەگە بارغان، ئاندىن مەككىگە بېرىپ ھەج قىلغان. ھەج پەرزىنى ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ھىجاز، ئىسكەندىرىيە، مىسىر، ھىندىستان قاتارلىق جايلارنى ئايلىغان. بۇ جەرياندا يازغان «جەۋھەر ئەقىدىلەر» دېگەن كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىدە ئۇ ئېنىق قىلىپ «تولىمۇ ئەپسۇس، بۇ ساياھەتتىمۇ قەيەرگە بارسام ئىسلام دىنىدىكى كىشىلەرنىڭ ئەھۋالى ئىنتايىن تۆۋەن ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، قاتتىق ھەسرەتلەندىم ھەمدە بۇ مەسىلىدە ئۇزاق ئويلىندىم» دەپ يازغان. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ ئىسلامىيەت دۇنياسىدا ئۆزىنىڭ سىياسىي غەرىزىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ياردەم قىلغۇدەك بىرەر كۈچنىڭ يوقلۇقىنى ھېس قىلىپ ھەسرەت چەككەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەمما ئۇ، بۇ ساياھەتنى جەرياندا مىسىر، ھىجاز ۋە تۈركىيەدىكى پانئىسلامىزىمچى ئالىملار بىلەن تونۇشقان. ئۇلاردىن «نۇسرەت قازىنىش» نىڭ يوللىرىنى سورىغان. ئۇ يۇقىرىقى ئەسىرنىڭ مۇقەددىمىسىدە يەنە مۇنداق يازغان: «بۇ ھەقتە ئۇزۇن تەپەككۈر قىلدىم. ئىستانبۇل، ئىسكەندىرىيە، مىسىر، ھىجاز ۋە ھىندى ئۆلىمالىرىنىڭ ھەقىقەتپەرۋەرلىرى بىلەن مۇزاكىرىلەشتىم. مۆھتەرەم، تەڭداشسىز ئۆلىما، دوكتور رەشىد رىزا بىلەن نەچچە مەجلىسلەردە بىللە بولۇپ پىكىر ئالماشتۇردۇم»، ئۇلار ماڭا «ئۆمەر ئىبنى كەربەبىنىڭ «ئەمىرۇل بايان» دېگەن كىتابىنى ۋە شاملىق (سۈرىيەلىك) ئۆتكۈر سىياسىيون، مەشھۇر خەتەب شەكەب ئارسلاننىڭ «مۇسۇلمانلار نېمە ئۈچۈن ئارقىدا قېلىپ، باشقىلار ئىلگىرىلەپ كېتىدۇ» دېگەن كىتابىنى بەردى، كۆڭۈل قويۇپ كۆرۈپ چىقتىم. ئۇ كىشىمۇ مۇشۇ مەسىلىنى تەتقىق قىلغانىكەن .

سابىت داموللام بۇ ئىككى يىللىق ساياھەتنى جەرياندا سىياسىي غەزەللىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ ئىمكانىيەتلىرى ئۈستىدە تىنىم تاپماي ئىزدەنگەن. توختىماي كىتاب ئوقۇغان. ھەر خىل نامدا ئېچىلغان يىغىن ۋە يىغىلىشلارغا قاتناشقان. ئاشۇ سورۇنلاردا مەجد كەردى، ئىبراھىم غەززاۋى، ئابدۇلقۇددۇس ئەنسارى، تاتار ئالىم ئابدۇرەشىد ئىبراھىم قاتارلىقلار بىلەن پىكىر ئالماشتۇرغان. ئۇنىڭ «ئەقىدە جەۋھەرلىرى» دېگەن كىتابىدىكى ئۇچۇرلاردىن قارىغاندا، ئۇ بۇ جەرياندا «ئىسلام قانۇنى» ناملىق ئىككى توملۇق كىتابىنى يېزىشنى نىيەت قىلغان بولسىمۇ، ۋاقىت چىقىرىلمىغانلىقىدىن ئۆكۈنگەنلىكىنى ئىپادىلىگەن. شۇنداقتىمۇ «جەۋھەر ئەقىدىلەر» ناملىق كىتابىنى، يۇرتداشلىرىغا «خورما ۋە زەمزمە» ئورنىدا سوۋغا قىلماقچى بولۇپ تۈزۈپ تەييارلىغانلىقىنى ئېيتقان. ئۇ بۇ كىتابىنى خوتەن يۇرۇڭقاشلىق تىجارەتچىلەر ئابدۇسەمىجان ۋە

ئەمەتجان باي دېگەن سودىگەرلەرنىڭ بالىلىرىنىڭ ئىقتىسادىي ياردىمى بىلەن دېھلى شاھجاھاندىكى «مەھبۇبۇلمەتابىئە مەتبەئەسى» دە باستۇرۇپ ئېلىپ كەلگەن.

سابىت داموللام 1932 - يىلى نوپابىردا ئىككى يىللىق ساياھىتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ شىنجاڭغا قاراپ يول ئالغان. ئۇ يۇقىرىقى كىتابىدا «بۇ سەپىرىمدە قۇدرىتىمنىڭ يېتىشىچە ئىبرەت ۋە تەجرىبە ھاسىل قىلدىم» دەپ يازغىنىدەك، سەل چاغلىغىلى بولمايدىغان بىر سىياسىي بۆلگۈنچىدە بولۇشقا تېگىشلىك مول تەجرىبىلەرنى توپلاپ، قەتئىي ئىرادە تۇرغۇزۇپ ھىندىستاندىن گۇمغا كەلگەن. قائىدە بويىچە ھەج تاۋاپ قىلىپ قايتقان ھاجىلار ئالدى بىلەن ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ۋە يۇرتداشلىرى بىلەن كۆرۈشىدىغان ئادەت بولسىمۇ، پۈتكۈل ۋۇجۇدى مۇستەقىللىق ئىدىيەسى بىلەن زەھەرلەنگەن بۇ يېڭى ھاجى يۇرتى ئاتۇشقا قاراپ ماڭماستىن، ئۇدۇل خوتەنگە بېرىپ غۇلجىدا تىل بىرىكتۈرگەن مەسلەكدىشى مۇھەممەتتىن بۇغرا بىلەن كۆرۈشكەن. ئۇخوتەنگە بېرىشىغا رامزان ئېيى كىرگەن. ئۇخلىسىمۇ مۇستەقىللىق چۈشى كۆرىدىغان، پۇرسەتنى ھەرگىز قولىدىن بەرمەيدىغان بۇ تەۋرەنمەس بۆلگۈنچى ئۆزىنىڭ ناتىقلىق كارامىتىنى تولۇق ئىشقا سېلىپ، رامزان ئېيىدا قاراقاشتا جىھاد ھەققىدە توختىماي ۋەز ئېيتىپ، بىر تەرەپتىن كىشىلەرگە مۇستەقىللىق ئىدىيەسىنى سىڭدۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ دىنىي ۋە سىياسىي نوپۇزىنى تىكلەگەن. غۇلجىدىن كەلگەندىن بېرى قوزغىلاڭ قىلىشقا تەييارلىق كۆرۈپ كېلىۋاتقان مۇھەممەتتىن بۇغرا ماددىي تەييارلىقلارنى تېخىمۇ تېزلەتكەن. نى يۇچىڭ ئەپەندىنىڭ «مۇھەممەتتىن بۇغرا قانداق كىشى» دېگەن ماقالىسىدە يېزىشىچە، مۇھەممەتتىن بۇغرا «قوزغىلاڭغا ئاكتىپ تەييارلىق قىلىۋاتقان چاغ دەل قاراقاش ناھىيەسىنىڭ خەلققە قاتتىق زۇلۇم سالغان، گۇناھى چىكىدىن ئاشقان ھاكىمى يەن جۇ ئەسكەر ئېلىۋاتقان چاغ بولغاچقا، مۇھەممەتتىن بۇغرا دەرھال ئوۋچى ئاقتۇرسۇن قاتارلىقلارنى ناھىيەلىك ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى قاتارىغا سۇقۇنۇپ كىرىۋېلىشىنى ئورۇنلاشتۇرغان .

« 1932-يىلى 2 - ئاينىڭ 24 - كۈنى سابىت داموللام بىلەن مۇھەممەتتىن بۇغرا ئۆزلىرىگە ئەگەشكەن كىشىلەرنى ئوۋ مىلتىقى، قىلىچ، چوماق قاتارلىقلار بىلەن قوراللىق قوراللىق قاراقاش ناھىيەلىك يامۇلغا ھۇجۇم قىلىپ، ئىچىدىكىلەرنىڭ ماسلىشىشى بىلەن ناھايىتى ئاسانلا غەلبە قازانغان. ئۇلار ئارقىدىنلا خوتەنگە ھۇجۇم قىلغان. خوتەندىكى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى قورقۇپ كېتىپ قارشىلىق كۆرسەتمەيلا تەسلىم بولغان. نەتىجىدە، قاراقاشتىن كەلگەن ئىسيانچىلار خوتەننى ئۇرۇشمايلا ئىگىلىگەن. خوتەن ئەتراپىدىكى ناھىيەلەر مۇھەش - پەش دېگۈچە مۇھەممەتتىن بۇغرا ئادەملىرىنىڭ قولىغا ئۆتكەن. نەتىجىدە 4 - ئاينىڭ 5 - كۈنى «خوتەن ئىسلام ھۆكۈمىتى» دېگەن بىر ھۆكۈمەت قۇرۇلغان. بۇ «ھۆكۈمەت» تەمىنەمەت نىياز ئەلەم دېگەن كىشى دىنىي داھىي، سابىت داموللام ئالىي مەسلىھەتچى، مۇھەممەتتىن بۇغرا باش قوماندان بولغان. مۇھەممەتتىن بۇغرا باش قوماندان بولۇش سۈپىتى بىلەن، شۇنداقلا مەجەزى چۇس، ئۇرۇشتا باتۇر ئىنسىلىرى شاھ

مەنسۇر ۋە ئەمىر ساھىبلارنىڭ ئوڭ - سول ياردەمچى بولۇشى بىلەن ئەمەلىي ھوقۇقى ئەڭ زور شەخس ھېسابلىناتتى. «خوتەن ئىسلام ھۆكۈمىتى» قۇرۇلۇپ، چەرچەندىن تارتىپ يەكەنگىچە بولغان جايلارنى ئۆز تىزگىنىگە ئالغاندىن كېيىن، سابىت داموللام بۇ قوراللىق ئىسيانى كېڭەيتىپ، قەشقەرگە يۈرۈش قىلىش توغرىسىدا مۇھەممەت تىمىن بۇغراغا كۆپ مەسلىھەت كۆرسىتىپ، ئاخىر ئۇنى كۆندۈرگەن. نەتىجىدە، سابىت داموللام بىلەن مۇھەممەت تىمىن بۇغرا ئىنىسى شاھ مەنسۇر 1000 چە ئەسكەرنى باشلاپ، كۆپ مۇشەققەتلەر بىلەن 1933 - يىلى 7 - ئايدا قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن. ئۇزاقتىن بېرى مافۇشنىڭ، ما شاۋۋۇ قاتارلىق زالىم ئەمەلدارلارنىڭ دەردىنى تارتىپ تويۇپ كەتكەن ئاددىي خەلق سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇرنى نىجاتكار بىلىپ تولمۇ داغدۇغىلىق قارشى ئالغان. خەلقئارادىكى كۆزىتىشلىرى ئاساسدا «مول تەجرىبە توپلىغان» سابىت داموللام ئۆزىنىڭ سىياسىي غەربىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىدىيەۋى ئاساس تەييارلاشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى بىلىدىغان بولغاچقا، 7 - ئاينىڭ 21 - كۈنى قەشقەردە ھەپتىدە بىر سان نەشر قىلىنىدىغان «شەرقىي تۈركىستان ھاياتى» دېگەن گېزىتنى نەشر قىلدۇرغان. گېزىتنىڭ سەھىپە مەزمۇنى «دىنىي، مىللىي، ئىلمىي، ئەدەبىي، ئەخلاقىي، سىياسىي گېزىت» دەپ بېكىتكەن. سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇر قەشقەرگە كەلگەن مەزگىلدە قەشقەر تۆمۈر سىجاڭنىڭ قولىدا، يېڭىشەھەر ما جەنسائىڭنىڭ قولىدا ئىدى. ما جەنسائىڭنىڭ يېنىدا ھۆكۈمەتنىڭ قالدۇق ئەسكەرلىرى ۋە قەشقەر دوتىيى ما شاۋۋۇمۇ بار ئىدى. قەشقەرنىڭ ۋەزىيىتى مۇرەككەپ ئىدى. قەشقەردە ئوتتۇرا ئاسىيادىن مەغلۇپ بولۇپ قېچىپ كەلگەن باسىمچىلارنىڭ ئاتامانلىرى بولغان ئۆزبېك يۈسۈفجان قۇربېشى، سېنتوۋالدىجان قۇربېشى ۋە قىرغىز جانبېك قاتارلىق قوراللىق كۈچلەرمۇ بار ئىدى. يەرلىك قىرغىزلاردىن چىققان ئوسمان ئەلىنىڭ ئاتامانلىقىدا تەشكىللەنگەن ئاتۇشلۇق كىچىك ئاخۇن تۈەنجاڭ، ئابدۇقادىر ھاجى تۈەنجاڭ قاتارلىق قوراللىق كۈچلەرمۇ بار ئىدى. تۆمۈر سىجاڭ ساددا ئادەم بولغاچقا، ما جەنسائىڭنىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشۈپ، ئەتراپىدىكى ئوسمان ھەم باشقا ئاتامانلار بىلەن چىقىشالماي كېلىۋاتاتتى. تۆمۈر سىجاڭ قەشقەردە نوپۇزنى كۈچەيتەلمەي جىلە بولۇپ تۇرغاننىڭ ئۈستىگە سابىت داموللام قاتارلىقلار قەشقەردە پەيدا بولغان. سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇر تۆمۈر سىجاڭغا ئاۋۋال كۈچنى بىرلەشتۈرۈپ يېڭىشەھەردىكى ما جەنسائىڭنى يوقىتىش تەكلىپىنى بەرگەن. تۆمۈر سىجاڭ سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇرغا خوتەندىن ئېلىپ كەلگەن ئەسكەرلىرى بىلەن كورلىغا بېرىپ خوجىنىياز ھاجىغا ياردەملىشىپ ما جۇڭيىڭغا قارشى جەڭ قىلىش تەكلىپىنى بەرگەن. ئىككى تەرەپنىڭ پىكرى بىر يەردىن چىقمىغان. سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇر قەشقەردىكى ۋەزىيەتنىڭ ئۆزلىرى ئارزۇ قىلغاندەك ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ، ئۆز ئالدىغا ئىش تۇتقان. ئۇلار «خوتەن ئىدارىسى» دېگەن بىر يېڭى ئورۇننى تەسىس قىلىپ، شۇ ئورۇننى بازا قىلىپ، قەشقەردە تەسىر كۈچىنى ئاشۇرۇشقا كىرىشكەن. سابىت داموللام قەشقەردىكى گۇرۇھلارنىڭ مۇرەككەپلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ «خوتەن

ئىدارىسى» دېگەن بۇ ئورۇننى قۇرۇشتىكى مەقسىتىنى «خوتەن ياردەم بەرگەن ئۇرۇش لازىمەتلىكلىرىنى باشقۇرۇش ئىدارىسى» دەپ چۈشەندۈرۈپ، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي غەربىنى ۋاقىتنىچە يوشۇرغان.

تۆمۈر سىجاڭ سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇرنىڭ قەشقەردىكى تەسىرىنىڭ كۈنساين كېڭىيىپ بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆز ئۈستۈنلۈكىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن 1933 - يىلى 8 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىن باشلاپ ئۇلار بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا قارشىلىشىشقا باشلىغان ھەم بارا - بارا بۇ قارشىلىقنى چېكىگە يەتكۈزۈپ، 8 - ئاينىڭ 7 - كۈنى سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇرنىڭ ئەسكەرلىرىنى پۈتۈنلەي قورالسزلايدۇرغان. سابىت داموللام بىلەن شاھ مەنسۇرنى نەزەربەند قىلىپ، ئەسكەرلىرىنى خوتەنگە قوغلىۋەتكەن، ۋەزىيەتنىڭ يامانلاشقانلىقىنى كۆرگەن ئوسمان تۈەنجاڭمۇ تاغقا چىقىپ كەتكەن. نەتىجىدە، تۆمۈر سىجاڭ قەشقەرنىڭ خوجىسى بولۇپ قالغان. خېلىدىن بېرى يېڭىشەھەردە مۇداپىئە ھالىتىدە تۇرۇپ، پۇرسەت كۈتۈۋاتقان ما جەنساڭ قەشقەردە پەقەت تۆمۈر سىجاڭنىڭلا قالغانلىقىنى كۆرۈپ، تۆمۈر سىجاڭنىڭ ئۆزىنى پادىشاھتەك ھېس قىلىپ، خۇشال يايىراپ بىخۇدلاشقان پەيتىنى پەملەپ، تۆمۈر سىجاڭ 9 - ئاينىڭ 27 - كۈنى ماشىنا بىلەن شەھەر سىرتىغا كېتىۋاتقاندا پىستىرما قۇرۇپ ھەمراھلىرى بىلەن قوشۇپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن. نەتىجىدە، قەشقەر شەھىرى تۇڭگانلارنىڭ قولىغا ئۆتكەن. 1924 - يىلىدىن بېرى قەشقەرگە دوتەيلىك قىلىپ كېلىۋاتقان تۇڭگان ما شاۋۋۇ بىلەن ما جەنساڭ يېڭىشەھەردىن قەشقەر شەھىرىگە كىرىپ جايلاشقان. شۇ كۈندىكى ئۇرۇش جەريانىدا سېتىۋالدىجان قۇربېشى دېگەن ئۆزبېك ئاتاماننىڭ ئادەملىرى شاھ مەنسۇر بىلەن سابىت داموللامنى نەزەربەندىتىن قۇتۇلدۇرغان. شاھ مەنسۇر دەرھال يەكەنگە ئاتلىنىپ ئۆز ئەسكەرلىرىنى توپلىغان. سابىت داموللام ئاتۇشقا چىقىپ شۇ يەردە پاناھلىنىۋاتقان ئاتامانلار بىلەن قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىشنىڭ پىلانىنى تۈزگەن. تاغقا چىقىپ كەتكەن ئوسمان قىرغىزنى تەكلىپ قىلىپ كۈچىنى يېڭىباشتىن تەشكىللىگەن. ئۇلار 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى قەشقەرگە ئىككى تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىشقا پۈتۈشكەن. ئوسمان ئەلى ئۆز ئادەملىرى بىلەن تاغ تەرەپتىن، سابىت داموللام ئۇيغۇر تۈەنجاڭ، ئۆزبېك ئاتامانلار بىلەن ئاتۇش تەرەپتىن ھۇجۇم باشلىغان. بىر كۈن قاتتىق ئۇرۇشۇپ، ئاخىر تۇڭگانلارنى يېڭىشەھەرگە چېكىندۈرگەن. قەشقەر قولغا كەلگەندىن كېيىن سابىت داموللام قاتارلىقلار قەشقەر تەرەپكە كېلىۋاتقان خوجىنىياز ھاجىنى خاتىرجەم قىلىش ھەم ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، تۇرپانلىق يۈنۈس بەگنى قەشقەرگە ۋالىي قىلىپ قويغان. قەشقەرنى قولغا ئالغان سابىت داموللام ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرى بۇ پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، بىر تەرەپتىن يېڭىشەھەرگە بېكىنىۋالغان ما جەنساڭ قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇزاقىن بېرى كۆڭلىگە پۈكۈپ كەلگەن «ھۆكۈمەت» نى قۇرۇش ئىشىغا جىددىي كىرىشىپ كەتكەن. ھەتتا ئۇ مۇشۇ چاغدا، مىسىرنىڭ قاھىرە شەھىرىدە ئەرەب تىلىدا نەشر قىلىنىدىغان «مانار» (ماياك) ژۇرنىلىغا

بىرنەچچە پارچە خەت ۋە خەۋەر يېزىپ، ئۇلاردىن مەنئىي ياردەملەرنى سورىغان. «شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى» دېگەن ماقالىسىدە خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى قومۇل ئىنقىلابىدىن تارتىپ خوتەن، قەشقەرلەردىكى قوزغىلاڭ ۋە بۆلگۈنچىلىك پائالىيەتلىرىنىڭ يۈز بېرىش سەۋەبىنى، جەريانىنى ۋە مۇددىئاسىنى تەپسىلىي تونۇشتۇرغان. ئۇ، بۇ ماقالىسىدە شىنجاڭدىكى خەلق قوزغىلاڭلىرى ۋە بۆلگۈنچىلىك پائالىيەتلىرىنى ئارىلاشتۇرۇپلا «شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى» دەپ ئاتىغان. بۇنى بىز «مانار» ژۇرنىلىنىڭ ھىجرىيە 1352 - يىلى رامزان ئېيىدا، يەنى مىلادىيە 1933 - يىلى دېكابىردا نەشر قىلىنغان 6 - ساندا، سابىت داموللامنىڭ ئاپتورلۇقىدا ئىلان قىلىنغان «شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى» دېگەن تەپسىلىي خەۋەرگە ژۇرنال مۇھەررىرلىرىنىڭ يازغان كىرىش سۆزىدىن ئېنىق ھېس قىلىۋالالايمىز. پانىسسىلامزىلىق ئىدىيەگە ئىگە كىشىلەر باشقۇرىدىغان بۇ ژۇرنالنىڭ مۇھەررىرلىرى كىرىش سۆزدە سابىت داموللامنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ماختاپ مۇنداق يازغان: «بۇ ماقالە شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابىنىڭ ئەركانلىرىدىن بىرى بولغان يېتۈك ئۆلىما، تەقۋادار ئۇستاز سابىت ئىبنى ئابدۇلباقىنىڭ <مانار> ژۇرنىلىغا يازغان ماقالىسى. بۇ زات مۇشۇ خەۋەر بىلەن بىزگە يەنە بىر پارچە مەكتۇپ يوللىغان بولۇپ، بۇنىڭدا ئىلگىرىكى مەكتۇپىدا تىلغا ئالغاندەك قۇرۇلماچى بولغان يېڭى ئىسلام دۆلىتى ئۈچۈن <ئىسلامىي ئاساسىي قانۇن > لايىھەسى تەييارلاپ بېرىشنى تەلەپ قىتۇ. ئاللا خالىسا پات يېقىندا تەييارلاپ ئەۋەتىمىز». بۇ كىرىش سۆزىدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، سابىت داموللامنىڭ سىياسىي غەربى، يەنى ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇش خىيالى بىردەملىك قىزغىنلىق بىلەن شەكىللەنگەن بولماستىن، ئۇ، بۇ جەھەتتە ھەقىقەتەن ئۇزاقتىن بېرى ئىنچىكە پىلان تۈزۈپ، خەلقئارالىق پانىسسىلامچىلار بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ ئاندىن بۇ سەھنىگە چىققان. ئۇنىڭ ھەربىر ھەرىكىتى ئۇنىڭ پىشقان بۆلگۈنچىلىك ئىدىيەسىنى ئاشكارىلاپ بېرىدۇ.

سابىت داموللام قەشقەردىكى ئابروي - ئىناۋىتىنىڭ كۈنساين ئۆسۈشى بىلەن ئۆزىگە تېخىمۇ ئىشىنىپ، «خوتەن ئىدارىسى» دېگەن ئورۇننىڭ نامىنى «خوتەن ئىلام ھۆكۈمىتىنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئىش بېجىرىش ئورنى» غا ئۆزگەرتكەن. روشەن سىياسىي مەسئۇلىيەتنى ئىپادىلەيدىغان بۇ نام ئوسمان ئەلى، ھاپىز لويجاڭ، كىچىك ئاخۇن تۈەنجاڭ قاتارلىقلارنى سەگەكلەشتۈرگەن. ئۇلار سابىت داموللام قاتارلىقلارنىڭ ھەرىكەت دائىرىسىنىڭ بارغانسېرى چەكتىن ئېشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ يېتىپ، بۇ ئورگاننى پېچەتلەش كېرەك، دەپ ئوتتۇرىغا چىققان. ئەمما جاھان كۆرگەن، دىنىي بىلىمى مول، گەپ - سۆزگە ماھىر، بولۇپمۇ تەقۋادارلىقتا ئوسمان ئەلى، ھاپىز لويجاڭ، كىچىك ئاخۇن تۈەنجاڭ، يۇنۇس بەگلەردىن مۇتلەق ئۈستۈن تۇرىدىغان سابىت داموللام قەشقەر خەلقىنىڭ قەلبىدە بارغانسېرى يۈكسەك ئورۇنغا ئۆتكەن. لىو زىشاۋ ئەپەندىنىڭ يېزىشىچە ئوسمان ئەلى، ھاپىز لويجاڭ، كىچىك ئاخۇن تۈەنجاڭلار سابىت داموللامنىڭ «خوتەن

ئىدارىسى» نى ئۆزگەرتىپ تەشكىل قىلىشىغا نارازى بولۇپ، بۇ ئورگاننى پېچەتلەشكە قول سېلىپ بولغۇچە، سابىت داموللامنىڭ ئىناۋىتى قەشقەردە تېزلىكتە ئۆسۈپ، ئوسمان ئەلى قاتارلىقلار ۋەزىيەتنى تىزگىنلىيەلمەس بولۇپ قالغان. 9 - ئاينىڭ 10 - كۈنى سابىت داموللام تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ، بۇ ئورگاننىڭ نامىنى «شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىللىق كېڭىشى» گە ئۆزگەرتكەن. سابىت داموللام مۇشۇ چاغدا ئاندىن «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇش ئىدىيەسىنى ئاشكارىلىغان، بىر قىسىم كىشىلەرنى كېڭەش ھەيئىتى قىلىپ سايلىغان. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ، ھەر خىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ ئوسمان ئەلىنىڭ كۈچىنى پارچىلاپ، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكىلەرنى كونترول قىلىش ئىقتىدارىنى يوقاتقان، پارچىلانغان كۈچلەرنى ئۆزىگە تارتىپ، ئۆزىنىڭ تەسىر كۈچىنى ئاشۇرغان. 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى كەچتە ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نى رەسمىي قۇرۇپ، بۇ كېچىنى «مىللەت كېچىسى» دەپ ئاتىغان. «ھۆكۈمەت» نىڭ مەسئۇللىرى ۋە ئون نەچچە مىنىستىرلىقنىڭ مىنىستىرلىرىنى بېكىتكەن. ئەتىسى تۈمەن دەريا كۆۋرۈكى بويىدا 20 مىڭ كىشىلىك يىغىن ئېچىپ، «بايراق چىقىرىش مۇراسىمى» ئۆتكۈزۈپ، «ھۆكۈمەت» ئەزالىرىنىڭ ئىسمىلىكىنى ئېلان قىلغان. سابىت داموللام «ھۆكۈمەت باياناتى» نى ئوقۇغان. توپ ئېتىپ تەبرىكلەش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈلگەن. سوۋغات بۇيۇملىرى قوبۇل قىلىنغان. ئارقىدىن نامايىش ئۇيۇشتۇرۇلۇپ، نامايىشچىلار ھېيتگاھقا توپلاشقان. كۆپ يىللىق ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشقان تىپىك بۆلگۈنچى سابىت داموللام بۇ نامايىشتا كۆرۈلۈپ باقمىغان ھاياجان بىلەن نۇتۇق سۆزلىگەن. ئۇنىڭ قوللىغۇچى ۋە ئەگەشكۈچىلىرى قىزغىن ئالقىش ياغدۇرۇشقان. شائىرلار شېئىر دېكلاماتسىيە قىلىشىپ ھېيتگاھنى بېشىغا كىيگەن. تەبرىكلەش پائالىيىتىگە ئەنگىلىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسىنىڭ ئەمەلدارلىرىمۇ قاتناشقان، چۈنكى، بۇ چاغدا شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن زىيادە يېقىن مۇناسىۋەتتە بولۇۋاتقاچقا، ئەنگىلىيە تەرەپ شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىگە قارشى گۇرۇھنى ئۆزىگە تارتىش يولىنى تۇتقان. دىڭ دۇبېننىڭ «ئوتتۇرا ئاسىيا ئومۇمىي تارىخى» دېگەن كىتابىدا يېزىلىشىچە، «ئەنگىلىيە شىنجاڭدا <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى > قۇرۇلۇپلا قالسا، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن قارشىلاشقىلى بولىدۇ ھەم جۇڭگونى پارچىلاش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدۇ، دەپ قارىغانىدى. بىراق ئەنگىلىيەمۇ <شەرقىي تۈركىستان > ۋەقەسىنىڭ ئەنگىلىيەگە قاراشلىق ھىندىستاندىكى مۇسۇلمانلار ئارىسىدا مۇستەقىللىق دولقۇنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، ئەنگىلىيەلىكلەر <شەرقىي تۈركىستان > بۆلگۈنچى كۈچلىرىنىڭ قانچىلىك ئىستىقبالى بارلىقىنى بىلمەيتتى. گەرچە ئەنگىلىيە كونسۇلى <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى > نىڭ قۇرۇلۇش <مۇراسىمى > غا قاتناشقان بولسىمۇ، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ قوللىشى يەنىلا ئاشكارا ۋە قىزغىن ئەمەس ئىدى.»

بۇ يېڭى «ھۆكۈمەت» قۇرۇلغاندىن كېيىن 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى گېزىتنىڭ نامىنى

«ئەركىن تۈركىستان» دەپ ئۆزگەرتىپ نەشر قىلغان. 7 - ئاينىڭ 21 - كۈنىدىن بېرى «شەرقىي تۈركىستان ھاياتى» دەپ نەشر قىلىنىپ كېلىۋاتقان گېزىتنىڭ نامىنىڭ بىردىنلا «ئەركىن تۈركىستان» دەپ ئۆزگەرتىلىشىدىن سەبەب داموللامنىڭ پانتۈركىزىملىق ئىدىيەسى تولۇق ئەكس ئەتتىرىپ تۇرىدۇ. چۈنكى، «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن تار ئۇقۇم بىلەن «تۈركىستان» دېگەن كەڭ ئۇقۇم ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. يېڭى «ھۆكۈمەت» قۇرۇلۇپ نامى ئۆزگەرتىلگەن بۇ گېزىتنىڭ 1 - بېتىگە «كاشغەردە ھۆكۈمەت قۇرۇلۇشى» دېگەن خەۋەر بېسىلغان. نېمە ئۈچۈنكى سەھىپە نامىدىن «دېنى» دېگەن سۆز چىقىرىۋېتىلگەن. بۇ ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن يەنە دەرھال «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» دېگەن خەت بار قەغەز پۇل بېسىپ تارقاتقان. «ئىستىقلال» مەجمۇئەسى دېگەن يېرىم ئايلىق ژۇرنالىنى چىقىرىپ «ھۆكۈمەت» نىڭ تەشكىلى، ئاساسىي قانۇنى، دۆلەت شېئىرى، دۆلەت بايرىقى، دۆلەت بەلگىسى قاتارلىقلارنى ئېلان قىلغان. بۇمەجمۇئەنىڭ شوئارىنى دىندا، تىلدا، دىلدا، پىكىردە، ئىشتا بىرلىك دەپ بېكىتكەن. سوفىزادە دېگەن كىشى باش مۇھەررىر بولغان. بۇ يېڭى «ھۆكۈمەت» خوتەنلىك قاسىم ھاجى دېگەن كىشىنى تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىغا تەيىنلەپ دەرھال چەت ئەلگە يولغا سېلىپ، قورال سېتىۋېلىش، چەت ئەل ھۆكۈمەتلىرىنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئىشلىرىنى بېجىرىشكە ئەۋەتكەن.

سابىت داموللام بۇ يېڭى «ھۆكۈمەت» نىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ئۈچۈن ھەربىي جەھەتتە كۈچىيىش ئەڭ مۇھىم ئىش دەپ قاراپ، ئىككى جەھەتتىن تەييارلىق قىلغان. بىرى، چەت ئەلنىڭ ھەربىي كۈچ جەھەتتىن ياردەم بېرىشىنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئۇرۇنغان. بۇنىڭ ئۈچۈن «سابىت داموللام تۇرسۇن، نىياز ئىككى كىشىنى ئۆزىنىڭ ئافغانىستان پادىشاھى باتۇر مۇھەممەت نادىرخانغا يازغان خېتىنى ئاپىرىپ بېرىشكە ئەۋەتتى، بۇ خەتتە مۇنداق دېيىلگەن: <بىز ھازىر مائارىپقا قورال - ياراغقا موھتاجىمىز. دۈمەنگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن بىزگە مىلتىق، زەمبىرەك، ئوق - دورا كېرەك... ئىمكانىيەت يار بەرسە غالىب قوشۇنىڭىزنى ياردەمگە ئەۋەتسىڭىز... ئەگەر تەلپىمىزنى راۋا كۆرمىسىڭىز بىز سىزنىڭ يېتەكچىلىكىڭىز ۋە ياردىمىڭىزدىن مەھرۇم قالمايمىز - دە، سىزنىڭ ھىمايىتىڭىزدە ياشاشقا مەجبۇر بولىمىز...» (بۇ ئۇچۇر «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى - 3» دا بايان قىلىنغان) يەنى بىرى، ھەربىي جەھەتتە كۈچىيىپ ئۈمىدىنى ئاقسۇدا تۇرۇۋاتقان خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇد مۇھىتىغا باغلىغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىرنەچچە ۋەكىلنى ئۇچتۇرپانغا بېرىپ خوجىنىياز ھاجى ۋە مەھمۇد مۇھىتلارنى قەشقەرگە تەكلىپ قىلىپ كېلىشكە ئەۋەتكەن. خوجىنىياز ھاجى بۇ يەردە سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپ بىلەن «80 قويغا بىر مىلتىق» تېگىشىش ئۇسۇلى بىلەن سودىلىشىپ، 80 مىڭ قويغا 1000 تال مىلتىق، ھەر بىر مىلتىققا 500 پايدىن ئوق تاپشۇرۇۋېلىش سودىسىنى بېجىرىۋاتاتتى. خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇد مۇھىتى سابىت داموللام ئەۋەتكەن

ۋەكىللەردىن «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ قۇرۇلغانلىقىنى ئاڭلاپ، بۇنىڭغا سوغۇق ئىپادە بىلدۈرگەن. شۇنداقتىمۇ قەشقەرگە بېرىشنى توغرا تېپىپ 1934 - يىلى 1500 دىن كۆپرەك ئاتلىق ئەسكەر بىلەن ئاتۇشقا يېتىپ كەلگەن. ئۇلار ئاتۇشنىڭ تىجەن كەنتىدە ئەمەت ھاجىم، ياقۇپ ھاجىم دېگەن بايلارنىڭ قورۇسىغا چۈشكەن. سابىت داموللام قاتارلىقلار قەشقەردىن ئاتۇشقا چىقىپ خوجىنىياز ھاجىلار بىلەن تىجەندە كۆرۈشكەن. ئىككى كۈندىن كېيىن خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇد مۇھىتى قەشقەرگە كىرگەن. ليۇ زىشاۋ ئەپەندى بۇ توغرىلۇق مۇنداق يازغان: «خوجىنىيازنىڭ زور قوشۇنى باشلاپ قەشقەرگە كىرىشى قەشقەردە ئەڭ چوڭ ئىجتىمائىي خەۋەر بولۇپ قالغان. سابىت داموللام ئەھۋالنىڭ بۇنداق بولۇشىنى زادىلا ئۈمىد قىلمايتتى. خوجىنىياز بىلەن مەھمۇد مۇھىتى باشلامچىلىقىدىكى 1500 دىن كۆپرەك ئاتلىق ئەسكەر ئۇزاق مۇددەتلىك ئەمەلىي جەڭ تەجرىبىسىگە ئىگە، قوراللىرى خىل، ھەرىكىتى چاققان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە خوجىنىيازنىڭ قەشقەردىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا يۈكسەك ئابرويى بولغاچقا، سابىت داموللام خوجىنىياز، مەھمۇد مۇھىتى قىسىملىرىنىڭ ھەيۋەت بىلەن قەشقەر كونا شەھىرىگە كىرىشىنى ئۆز مەيلىگە قويۇۋەتكەن.»

كۆپىنچە ماتېرىياللاردا سابىت داموللام بىلەن خوجىنىياز ھاجى باشتىن - ئاخىر پىكىر بىرلىكى ھاسىل قىلالىغان، بولۇپمۇ يېڭى قۇرۇلغان ھۆكۈمەت مەسلىسىدە ئىككىسى ئىككى مەيداندا تۇرغان، دەپ يېزىلغان. لېكىن، «ئابدۇنىياز كامال ۋە ئۇنىڭ پائالىيەتلىرى» دېگەن ماقالىدە ئۇلارنىڭ يېڭى قۇرۇلغان ھۆكۈمەت مەسلىسىدە ھەمكارلاشقانلىقىغا مۇناسىۋەتلىك مۇنداق ئۇچۇر بېرىلگەن، يەنى «1934 - يىلى 1 - ئاينىڭ ئاخىرىدا <شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتى > مۇسۇل ھاجىنى باشلىق، ئەمەت پاختىنى مۇئاۋىن باشلىق قىلىپ، ھەر ساھەدىكى زاتلاردىن ئۈچ كىشىنى قوشۇپ جەمئىي بەش كىشىنى بىرىنچىدىن، ھۆكۈمەتنى قوللاشنى تەلەپ قىلىش، ئىككىنچىدىن، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قورال سېتىۋېلىش، ئۈچىنچىدىن، سودا توختامى ئىمزالاش مەقسىتىدە تاشكەنتكە ئەۋەتكەندى» دەپ يېزىلغان. نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ما جۇڭيىڭغا ئۆچمەنلىكى كۈچلۈك خوجىنىياز ھاجى مەھمۇت مۇھىتى باشچىلىقىدىكى قىسىملىرىنى ما جۇڭيىڭغا تەۋە ما جەنساڭ كۈچلىرىنى يوقىتىشقا بۇيرۇغان. مەھمۇد مۇھىتى قوماندانلىق قىلغان قىسىم دەسلەپ ئارقا - ئارقىدىن غەلبە قىلىپ، شەھەر سىرتىدا مۇداپىئەدە تۇرغان ما جەنساڭ قىسىملىرىنى يېڭىشەھەر سېپىلى ئىچىگە چېكىندۈرگەن. بۇ ھال ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى» نىڭ ھەيۋىتىنى كۈچەيتكەن. يېڭىشەھەر سېپىلى ئىچىگە قايسىلىپ قالغان كۈچلەر نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالغان. شۇنىڭدىن كېيىن سېپىل ئىچىگە كىرىپ ما جەنساڭنى يوقىتىش مەقسىتىدىكى بىرىنچى قېتىملىق ھۇجۇم تەشكىللەنگەن بولسىمۇ، كۈتمىگەندە ما جۇڭيىڭ ئەۋەتكەن 2000 كىشىلىك ياردەمچى قوشۇن ما شىمىڭ باشچىلىقىدا قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن. بۇنىڭ بىلەن قەشقەردە ما جەنساڭ، ما شىمىڭ ۋە ما شاۋۋۇغا قاراشلىق ئەسكەر 6000 غا

يەتكەن. بۇ خىل كۈچ پەرقى قەشقەر ۋەزىيىتىنى تۈپتىن ئۆزگەرتىۋەتكەن. 1934 - يىلى 2 - ئاينىڭ 6 - كۈنى ما شىمىڭ ما جەنساڭ بىلەن بىرلىشىپ قەشقەر شەھىرىگە ھۇجۇم قىلغان. «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ ئادەملىرى قەشقەردىن چېكىنىپ چىقىشقا مەجبۇر بولۇپ، «خوتەن ئىسلام ھۆكۈمىتى» نىڭ ئەسكىرىي كۈچلىرى تىزگىنلەپ تۇرغان يەكەنگە يول ئالغان. «خوتەن ئىسلام ھۆكۈمىتى» شۇ چاغدا چەرچەندىن يېڭىسارغىچە بولغان جايىلارنى تىزگىنلەپ تۇرۇۋاتاتتى.

خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇد مۇھىتى مەسلىھەتلىشىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن جۇڭگو چېگراسىغا جايلاشقان ئۆركەشتام دېگەن يەرگە بېرىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى بىلەن ئۇچتۇرپاندا سودىلاشقان قورال - ياراغلارنىڭ قالغان قىسمىنى ئېلىپ ئۆزىنى كۈچەيتىمەكچى بولغان. ئۇلار يەكەندىن يولغا چىقىپ، پەيزاۋاتتا ما شىمىڭ قىسىملىرى بىلەن تۇتۇشۇپ قالغان، نەتىجىدە مەغلۇپ بولۇپ، مەھمۇد مۇھىتى يېڭىسارغا چېكىنگەن. خوجىنىياز ھاجى يۈزچە ئادىمى بىلەن ئاتۇشنىڭ ئاغۇ تاغلىرى ۋە ئۇلۇغچات يولى ئارقىلىق جۇڭگو - سوۋېت چېگراسىدىكى ئۆركەشتامغا كېلىپ سوۋېت ئىتتىپاقى ئادەملىرى بىلەن كۆرۈشكەن. بىرنەچچە كۈنلۈك سۆھبەت ئارقىلىق خوجىنىياز ھاجى «فۇكاڭ پۈتۈمى» بويىچە شېڭ شىسەي بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ، مۇئاۋىن ئۆلكە رەئىسى بولىدىغان، مەھمۇد مۇھىتى قەشقەردە ھۆكۈمەتكە تەۋە 6 - دىۋىزىيەنىڭ باشلىقى بولىدىغان، سابىت داموللام باشلىق «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام ھۆكۈمىتى» نىڭ مەمۇرىي ۋە ھەربىي ئەمەلدارلىرىنى قولغا ئېلىپ، شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىدىغان، ئاندىن سوۋېت ئىتتىپاقى خوجىنىياز ھاجى قىسىملىرىغا قورال - ياراغ جەھەتتە ياردەم بېرىدىغان بولۇپ پۈتۈشكەن.

يۇقىرىقىدەك ئورتاق تونۇش ھاسىل قىلىنغاندىن كېيىن خوجىنىياز ھاجى سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپ تەرىپىدەلىگەن ئىسھاق بەگ قاتارلىق كىشىلەر بىلەن 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئەركەشتامدىن ئايرىلىپ، ئوپال ئارقىلىق يېڭىسارغا كېلىپ، مەھمۇد مۇھىتى بىلەن ئۇچراشقان. مەھمۇد مۇھىتى يېڭىساردا تۇرۇۋاتقان چاغدا مۇھەممەتئىمىن بۇغرانىڭ يېڭىسار سېپىلىنى قوغداۋاتقان ئىنلىرى شاھ مەنسۇر (ئابدۇللا) بىلەن ئەمىر ساھىب (نۇرئەھمەد) ما شىمىڭ قىسىملىرىنىڭ كۈچلۈك ھۇجۇمىدا ئۆلۈپ كەتكەن. مەھمۇد مۇھىتى خوجىنىياز ھاجى بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن 4 - ئاينىڭ 7 - كۈنى يەكەنگە قاراپ يولغا چىققان. ئۇلار يەكەنگە بارغاندىن كېيىن سابىت داموللامنىڭ تۇرۇۋاتقان يېرىنى ئېنىقلىغان. 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنى مەھمۇد مۇھىتى 200 دىن كۆپرەك ئەسكەر بىلەن بېرىپ سابىت داموللام، زىرىپ قارىبھاجىم، سۇلتانئېك ئۈچەيلەننى قولغا ئالغان. شۇنىڭ بىلەن ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» نىڭ ئۆمرى ئاخىرلاشقان. خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇت مۇھىتى ئۇلارنى ئېلىپ شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن، ئاقسۇنىڭ ئاۋات دېگەن

يېرىگە كەلگەندە، ئۇلارنى ئاقسۇدا سوۋېت قىزىل ئارمىيەسىنىڭ ما جۇڭيىڭ قىسىملىرىنى يوقىتىش ئۇرۇشىغا بىۋاسىتە قوماندانلىق قىلىۋاتقان سوۋېت ئىتتىپاقلىق مەسلىھەتچى مالكوۋ ئادەم ئەۋەتىپ كۈتۈۋالغان. مالكوۋ خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇد مۇھىتىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى رېسپۇبلىكىلىرىغا ئىنتايىن يامان نەسىر بەرگەن ھەم سوۋېت ئىتتىپاقىغا دۈشمەنلىك بىلەن قارايدىغان ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ ئالىي رەھبەرلىرىنى تۇتۇپ كەلگەنلىكىدىن قاتتىق خۇشال بولغان. ليۇ زىشاۋ ئەپەندىنىڭ يېزىشىچە، مالكوۋ شۇمەيداندىلا «خوجىنىيازنىڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتكۈزۈۋېلىشىنى، مەھمۇد مۇھىتىنىڭ دەرھال قىسىملىرىنى باشلاپ مارالبېشى ئالدىنقى سېپىگە ئورۇنلىشىشىنى تەلەپ قىلغان.» شۇنىڭدىن كېيىن مەھمۇد مۇھىتى قەشقەردە 1937 - يىلى 4 - ئايغىچە دىۋىزىيە باشلىقى (شىجاڭ) بولۇپ تۇرغان. غەلىتە يېرى شۇ بولغانكى «شىنجاڭنىڭ مىنگو دەۋرىدىكى تارىخى» دېگەن كىتابتا شېڭ شىسەي بىلەن كېلىشەلمەي 1937 - يىلى چەت ئەلگە قېچىپ كەتكەن مەھمۇد مۇھىتىنىڭ 1939 - يىلى 12 - ئايدا ياپونىيەدە «شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىللىقىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۇيۇشمىسى» نى قۇرۇپ، ئۆزى ئۇنىڭغا رەئىس بولغانلىقى يېزىلغان.

(449- بەت)

سابىت داموللام قۇرغان ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» مەزگىلىدە نەشر قىلىنغان «ئەركىن تۈركىستان» دېگەن گېزىتنىڭ نامى «يېڭى ھايات» قا ئۆزگەرتىلىپ، 1934 - يىلى 23 - ئاۋغۇستتىن باشلاپ يەنىلا قۇتلۇق شەۋقىنىڭ باش مۇھەررىرلىكىدە 1937 - يىلىنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە داۋاملىق نەشر قىلىنىپ تۇرغان. شۇ يىلىنىڭ ئاخىرلىرى قۇتلۇق شەۋقى قولغا ئېلىنىپ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئاندىن «شىنجاڭ قەشقەر گېزىتى» دېگەن نامدا نەشر قىلىنىشقا باشلىغان.

سابىت داموللام ئاقسۇدا ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت قىسىملىرىنىڭ قولىغا تاپشۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۈرۈمچىگە ئېلىپ كېلىنىپ 2 - تۈرمىگە قامالغان. سابىت داموللام تۈرمىگە قامالغاندىن كېيىن نەنجىڭدە گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ھىمايىسىدە تۇرۇۋاتقان بۆلگۈنچىلىك ئىدىيەسى كۈچلۈك مەسئۇد سەبرى بىلەن ئەيسا ئالىپتىكىن ئۇنى ئۆزلىرى چىقىرىۋاتقان «تيانشان» ناملىق قەرەلسىز ژۇرنالدا ماختاپ، ئۇچۇرۇپ تەشۋىق قىلغان. چۈنكى، شېڭ شىسەي نەنجىڭدىكى مەركىزىي ھۆكۈمەت بىلەن قارشىلىشىپ تۇرۇۋاتقان، ئۇلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىنى رەت قىلىپ كېلىۋاتقان بولغاچقا، نەنجىڭ ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ دۈشمەنلىرىنى ئۆزىگە دوست ھېسابلايتتى. شۇڭا، مەسئۇد سەبرى بىلەن ئەيسا ئالىپتىكىن نەنجىڭدە ئەيمەنمەستىن سابىت داموللامنى ماختاپ ماقالە يېزىپ ئېلان قىلغان.

سابىت داموللام ئۈرۈمچى 2 - تۈرمىدە 1941 - يىلى 58 يېشىدا قازا قىلغىچە قاماقتا ياتقان. جۇڭخۇا ئېلىنىڭ مەنپەئىتىگە ۋە سىياسىي ئىرادىسىگە تامامەن زىت يول تۇتۇپ مەغلۇپ بولۇپ،

ئاخىرىدا ھاياتىنى تۈرمە كامېرىدا ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر بولغان داڭلىق بۆلگۈنچى سابىت داموللام كامېردىكى كۈنلىرىدە ئۆزىنىڭ دىنىي ئالىملىق سالاھىيىتىنى ئېسىگە ئېلىپ «قۇرئان كەرىم» نى ئۇيغۇر تىلى - يېزىقىغا تەرجىمە قىلىشنى ئويلىغان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا خۇيزۇ مىللىتىدىن بولغان ياش تۈرمە باشلىقى لۇ بىندى ئۇنىڭ تەلپىنى ئېتىبارغا ئېلىپ، «قۇرئان كەرىم» نى تەرجىمە قىلىشى ئۈچۈن ئىمكانىيەت ھازىرلاپ بەرگەن. ئۇ بۇ تەرجىمە - تەپسىرىنى تاماملاپ ئۇنى «روشن بايان، تۈركىي تەپسىرۇل قۇرئان» دەپ ئاتىغان. كىتابىغا يازغان كىرىش سۆزىدە «... ھەر سائادەتنىڭ يۇلتۇزى، ھەر شاراپەتنىڭ يىلتىزى، ھەر ئىلىم - مەرىپەتنىڭ دېڭىزى، ھېكمەت ۋە ئادالەتنىڭ تارازىسى شەكسىز قۇرئان ھېكمىدۇر. بۇ قۇرئان ھېكمى خۇدانىڭ كالامى بولغاچ بەندىنىڭ ئۇنى بايان قىلىشى پەۋقۇلئاددە قىيىن ئىدى ... كەمسە بۇ مەيدان كىشىلىرىدىن بولمىساممۇ ۋە مېنىڭ ئىشىم ئاجىزلىق ۋە كەمچىللىكتىن باشقىلارنىڭ ئىشلىرىدەك سۈپەتلىك بولمىسىمۇ، لېكىن ھەر كىشىگە ئۆز قۇدرىتىگە بېقىپ دىن - مىللەت ئۈچۈن خىزمەت قىلماق بەك زۆرۈر بولغان سەۋەبتىن قۇرئان ھېكمىنى نازىرلار (ئوقۇرمەنلەر) مالال بولغۇدەك ئۇزۇن قىلماي ۋە مەنىسىگە دەخلى بەرگۈدەك قىسقا قىلماي ئوتتۇرا ھال بىر تەپسىر قىلسام دەپ كۆپ زاماندىن بېرى خىيال قىلىپ ئۇزۇن - قىسقا تەپسىرلەرنى توپلاپ ئۇنىڭدىن ئىستىپادە قىلغانىدىم ... ھەمدۇ سانانىڭ ئىگىسىگە چەكسىز ھەمدۇ سانا بولسۇنكى، خۇدانىڭ لۇتىيى ئىنايىتى بىلەن ۋە تەۋفىق ھىدايىتى بىلەن ھىممەتلىك نازىرلار (ئوقۇرمەنلەر) نىڭ كۆڭۈللىرى خۇرسەن بولغۇدەك زىبا بىر كىتاب بولدى» دەپ ئىزاھات بەرگەن. بۇ تەرجىمە - تەپسىر توغرىسىدا كېيىنكى كۈنلەردە نەشر قىلىنغان كىتابلاردىمۇ مەلۇماتلار بار. مەسىلەن، جۇڭگودا تەسىرى زور خۇيزۇ دىنىي ئالىملاردىن فىڭ جىنيۈەن بىلەن چىن گۇاڭيەن تۈزگەن، بۈگۈنكى جۇڭگو نەشرىياتى نەشر قىلغان «ئىسلام دىنىغا دائىر سوئال - جاۋابلار» دېگەن كىتابتا «جۇڭگودا <قۇرئان كەرىم> نىڭ ئۇيغۇرچە قانداق تەرجىمە نۇسخىلىرى بار» دېگەن بىر سوئال بار. ئاپتورلار بۇ سوئالغا يازغان جاۋابىدا «بەش تەرجىمە نۇسخىسى بار» دەپ تىلغا ئېلىپ، تۆتىنچى نۇسخىسىنى «<روشن بايان، تۈركىي تەپسىرۇل قۇرئان> دېگەن نامدا سابىت داموللام تەرجىمە قىلغان» دەپ كۆرسەتكەن. ئاپتورلار تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ «بۇ تەرجىمە - تەپسىر يۇقىرى سۈپەت، چوڭقۇر ھېكمەت بىلەن ئىشلەنگەن بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئومۇميۈزلۈك قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەن. سابىت داموللامنىڭ غۇلجىدا ئولتۇرۇشلۇق ئوغلى ھاجى ئابدۇللا 1961 - يىلى بۇ تەرجىمە - تەپسىرىنى شىنجاڭ مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىغا تەقدىم قىلغان» دەپ يازغان. «ئىسلام دىنىغا دائىر سوئال - جاۋابلار» دېگەن بۇ كىتابنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغان تەرجىمان ئابلاجان كېرەم چىن گۇاڭيەننىڭ يۇقىرىقى بايانىغا مۇنداق ئىزاھ بەرگەن: «سابىت داموللام بۇ تەرجىمە - تەپسىرىنى شېڭ شىسەينىڭ تۈرمىسىدە، ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ئون نەچچە دەپتەرگە سۆسۈن سىياھلىق قېرىنداش بىلەن ئىشلەپ تاماملىغان. بۇ تەرجىمە تەپسىرىنىڭ 30 - پارىسى 1948 - يىلى غۇلجىدا

ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن بېسىپ تارقىتىلغان.» سابىت داموللام شىڭ شىسەينىڭ تۈرمىسىدە تەرجىمە قىلىپ تاماملىغان «روشن بايان، تۈركىي تەپسىرۇل قۇرئان» ناملىق بۇ كىتابنىڭ غۇلجىدا قانداق پەيدا بولۇپ قالغانلىقى ئېنىق ئەمەس. بۇ توغرىلۇق ئىككى خىل چۈشەندۈرۈش بار. بىرى، تۈرمىداشلىرى غۇلجىغا ئېلىپ كەلگەن دېيىلىدۇ. يەنە بىرى، 1941 - يىلى 10 - ئايدا نىلقىدا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تۇنجى ئوق ئاۋازى ياڭرىغاندىن كېيىن ئۈرۈمچىدىكى جىددىيلەشكەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى تېزلىكتە خۇيزۇ لىۋ بىندىنى ئىلىغا مۇئاۋىن ۋالىي، قوشۇمچە ۋىلايەتلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى قىلىپ ئەۋەتكەن. لىۋ بىندى غۇلجا مۆتىۋەرلىرىنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇش ئۈچۈن سابىت داموللام تەرجىمە قىلغان كىتابنى ئاپىرىپ ئۇلارغا تەقدىم قىلغان. لىۋ بىندى شۇ يىلى 11 - ئاينىڭ 8 - كۈنى پارتىزانلار تەرىپىدىن ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەن.

خۇلاسلىگەندە، سابىت داموللامنىڭ سىياسىي ھاياتى كىشىنى ئۆكۈندۈرسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ دىنىي ھاياتىنى بىر دىنىي ئالىمنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى مۇجەسسەملەنگەن ھايات دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ ئۆز زامانىسىدا تەپسىر شۇناس، ئىسلام دىنى تارىخچىسى ۋە ئەرەب تىلى مۇتەخەسسسى سۈپىتىدە تونۇلغان ئالىم ئىدى. ئەمما ئۇ 1930 - يىلىدىن كېيىن يولنى خاتا تاللاپ، داڭلىق سىياسىي بۆلگۈنچىگە ئايلانغان. بۇ نۇقتىدا ئۇنىڭغا لىۋ شياڭخۇي بىلەن چېن ۋۇگونىڭ «مەسئۇدنىڭ پۈتۈن ئۆمرىنى نابۇت قىلغان خاتا تاللىشى» دېگەن ماقالىسىدىكى مۇنۇباھا مۇۋاپىق كەلسە كېرەك: «مەسئۇد كىچىك ۋاقتىدا ناھايىتى ئەقىللىك بولۇپ، ئوقۇش نەتىجىسىمۇ ياخشى ئىدى. ئۇ ئىلىم يولىدا داۋاملىق ئىزدەنگەن بولسا بىر ئەۋلاد داڭلىق دوختۇر ياكى خەلققە بەخت يارىتىدىغان مەشھۇر ئالىم بولالايتتى. ئەمما ئۇ ئۆگەنگەنلىرىنىڭ ھەممىسىدىن ۋاز كېچىپ، خەلققە مالىمانچىلىق، مۈشكۈلات ئېلىپ كېلىدىغان، بارسا كەلمەس تۇيۇق يولغا ماڭدى.»

قىسقىسى، شىنجاڭنىڭ 20 - ئەسىر تارىخىدىكى تەسىرى ئەڭ يامان ۋەقە ھېسابلىنىدىغان ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ قۇرغۇچىسى سابىت داموللام دىنىي ئالىمدىن، تىپىك بۆلگۈنچىگە ئايلنىپ ھاياتىنى تۈرمىدە ئاخىرلاشتۇرغان. سابىت داموللام تۈرمىدە كېسىلى ئېغىرلىشىپ سەكراتقا چۈشۈپ قالغان كۈنى كەچقۇرۇندا، ئۇنى تۈرمىنىڭ ئۈچ ئادىمى ناسۇلكىدا نەنمىندىكى مەسچىتكا يەنى ھازىرقى «خانئەڭرى جامەسى» گە كۆتۈرۈپ كېلىپ، مەسچىتنىڭ مۆتىۋەللىسى رەھىم نىياز قارىغا ئاخىرەتلىك ئىشلىرىنى بېجىرىپ دەپنە قىلىپ قويۇشنى تاپىلىغان. مەسچىت جامائىتى ئارىسىدىكى بەزى كىشىلەر سابىت داموللامنى تونۇپ قالغان. شۇ كېيىنچىسى سابىت داموللام جان تەسلىم قىلغان. ئەتىسى مەسچىت جامائىتى ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈپ، مېيىتىنى ھازىرقى شىنجاڭ تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتىپىنىڭ ئورنىدىكى قەبرىستانلىققا دەپنە قىلغان. كېيىن شەھەر كېڭەيگەندە بۇ قەبرىستانلىق شامالباغ تەرەپتىكى دۆڭگە كۆچۈرۈلگەندە،

قەبرىستانلىقنىڭ كېرەم شەيخ دېگەن كىشى سابت داموللامنىڭ ئۈستىخېنىنى كۆچۈرۈپ، قەبرە تاش تىكلەپ قويغان. سابت داموللامنىڭ قەبرىسى 2007 - يىلىغىچە شىنجاڭ رادىيو - كىنو - تېلېۋىزىيە ئىدارىسىنىڭ يېنىدىكى شامالباغ ئاممىۋى قەبرىستانلىقىدا ساقلىنىپ تۇرغان.

2011-يىلى، ئىيۇندا يېزىلدى

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

① لى شېڭ باشچىلىقىدا تۈزۈلگەن «جۇڭگو شىنجاڭنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2006 - يىلى نەشرى.

② لىۋ زىشاۋ: «ئۇيغۇر تارىخى» ئىككىنچى قىسىم ئىككىنچى كىتاب، ئابلەت نوردۇن قاتارلىقلار تەرجىمىسى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003 - يىلى نەشرى.

③ شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسىنىڭ تارىخ تەتقىقات ئورنى تۈزگەن «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى»، ئۈچىنچى كىتاب، ئابلەت نوردۇن تەرجىمىسى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000 - يىلى نەشرى.

④ غەربىي شىمالدىكى مىللەتلەر لۇغىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى.

⑤ قىزىلسۇقۇرغىز ئاپتونوم ئوبلاستى تەزكىرىسى» (2)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2004 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى.

⑥ سەيپىدىن ئەزىزى: «ئۆمۈر داستانى» (1)، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1990 - يىلى نەشرى.

⑦ جاڭ شۇمىڭ: «شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىككە قارشى كۈرەش بىلەن مۇقىملىق خىزمىتىنىڭ ئەمەلىيىتى ۋە ئۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىلەر»،

2009، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، «张秀明《新疆反分裂斗争和稳定工作的实践与思考》» - يىلى، خەنزۇچە نەشرى.

⑧ چېن خۇيشىڭ، چېن چاۋ: «شىنجاڭنىڭ مىنگو دەۋرىدىكى تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى،

2004 - يىلى نەشرى.

⑨ فېڭ جىنيۈەن، چېن گۇاڭيۈەن: «ئىسلام دىنىغا دائىر سوئال - جاۋابىلار»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2001 - يىلى نەشرى.

ما شۇكاڭ: «يۈز يىلدىن بۇيانقى قەشقەر (1840 - 1949)»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 2002 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى.

مىرئەھمەد سېيىت، يالقۇن روزى: «مەمتىلى ئەپەندى»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 1997 - يىلى نەشرى.

غەيرەت ئەيسا نەشرگە تەييارلىغان «تارىخ بېتىنى ۋاراقلىغاندا»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2001 - يىلى نەشرى.

شېرىپ خۇشتار تۈزگەن «شىنجاڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى مەشھۇر شەخسلەر» (1)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000 - يىلى نەشرى.

ئابدۇكېرىم خالىق تۈزگەن «قەشقەر چوڭ ئىشلار خاتىرىسى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 2010 - يىلى نەشرى.

شىي بىن: «شىنجاڭدىكى ساياھەت خاتىرىسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1990 - يىلى 1 - نەشرى، 2001 - يىلى 2 - باسقىسى، خەنزۇچە.

دىڭ دۈبېن: «ئوتتۇرا ئاسىيا ئومۇمىي تارىخى - (ھازىرقى زامان قىسمى)»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2010 - يىلى، ئۇيغۇرچە نەشرى.

ليۇ شياڭخۇي، چېن ۋوگو: «مەسئۇدنىڭ پۈتۈن ئۆمرىنى نابۇت قىلغان خاتا تاللىشى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى»، 2011 - يىللىق 2 - سان.

«شىنجاڭ تارىخ - مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 2006 - يىلىدىكى سانى (ئومۇمىي 40 - سان) دا ئېلان قىلىنغان تۇرسۇن باراتنىڭ «ئابدۇنىياز كامال ۋە ئۇنىڭ پائالىيەتلىرى» ناملىق ماقالە.

گېنېرال زىيا يەرگۈك: «سارقامىشتىن ئاسارەتكە (1915 - 1920)» (ئەسلىمە)، رەمزە نەشرىياتى، 2005 - يىلى، تۈركچە، ئىستانبۇل نەشرى.

(بۇ ماقالە «شىنجاڭ تارىخ - مەدەنىيىتى تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 2011 - يىللىق ئومۇمىي 45 - سانىدىن ئېلىندى)

مەنبە: كۆكلەم مۇنبىرى.

يۇلتۇزلار يالترىغاندا ...

يالقۇن روزى

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بىزنىڭ بوكسىچىلىرىمىز ھەممە كىشى كۆز تىكىدىغان چېمپىيونلۇق سۇپىسىغا پات - پات چىقىپ تۇرىدىغان بولدى. ھەر قېتىم ئۇلار غالىبلارلا قەدەم قويايلىدىغان سۇپىدا تۇرۇپ بويىغا مېدال ئېسىپ، قوللىرىدا گۈللەرنى پۇلاڭلىتىپ تاماشىبىنلارغا ئېپتىرام بىلدۈرگەندە، ئۆيلىرىدە تېلېۋىزورغا تەقەززالىق بىلەن قارىلىپ ئولتۇرغان مىليونلىغان كىشى ئۇلارنىڭ غالىبلارغا خاس تۇرقىغا قاراپ ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈنۈپ، پەخىرلىنىش تۇيغۇسىغا چۆمدۈ. غەلبە مېۋىسى ھەرقاچان شۇنچە تاتلىق. بۇنداق غالىبىيەت شادلىقىغا تولغان مىنۇتلاردا كىمۇ ھاياجانلانمىسۇن؟ كىمۇ بۇ غالىب ئەزىمەتلەرگە تەبەسسۇم بىلەن قارىمىسۇن؟ مىڭلىغان، مىليونلىغان خىرە يۇلتۇز ئارىسىدا توساتتىن ۋاللىدە يالترىغان نۇرانە يۇلتۇزنى كۆرگەندە كىمىڭمۇ كۆز چاناقلىرىدا ياش ئۈنچىلىرى لىغىرلىمىسۇن؟ دائىم باشقىلارنىڭ نەتىجىلىرىنى كۆرۈپ مۇرەككەپ ھېسسىيات ئىچىدە تېلېۋىزور تىزگىنىنىڭ كۈنۈپكىسىنى بېسىۋېتىدىغان بىر ئادەم، كەسكىن ھەم رەھىمسىزلىك بىلەن ئېلىشىدىغان بوكسى سەھنىسىدە ئۆز قېرىندىشىنىڭ قولىنىڭ رېپىرى تەرىپىدىن «يەڭدى» دەپ ئېگىز كۆتۈرۈلگەنلىكىنى كۆرگەندە، ئولتۇرغان ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتمەي تۇرالامدۇ؟! غەلبە شادلىقىنىڭ تەمىنى تېتىشقا تولىمۇ تەشنا بولۇپ كەتكەن بىر يۈرەك بۇنداق چاغدا يېرىلىپ كەتكۈدەك ھاياجان بىلەن دۈپۈلدەمەي نورمال سوقالامدۇ?!

1997 - يىلى ئابدۇشۈكۈر مىجىت «جۇڭگو بوكسى پادىشاھى» دېگەن ئالتۇن كەمەرنى بېلىگە باغلىغاندا، بۇ ئۇنتۇلماس شان - شەرەپتىن يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە جىمى ئادەمنىڭ قەلبى ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز ھاياجانغا تولغانىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن چوڭ - چوڭ تەنتەربىيە مۇسابىقىلىرىدە پەقەت باشقىلارنىڭ غەلبە خەۋىرىنى ئاڭلاشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن قۇلقىمىزغا ئۆزىمىزنىڭ بوكسى چولپانلىرىنىڭ غەلبە خەۋىرى ئۈزۈلمەي ئاڭلىنىپ تۇرىدىغان بولدى. 1999 - يىلى 10 - ئاينىڭ ئاخىرى ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ پايتەختى تاشكەنتتە ئۆتكۈزۈلگەن ئاسىيا

بوکس لە ۋەھە تالشیس مۇسابىقىسىدە ئابدۇراخمان ئابلىكىمنىڭ چېمپىيون بولۇشى، ئارقىدىنلا قانات ئىسلامنىڭ سىدىنى ئولىمپىك تەنھەرىكەت يىغىنىدا مىس مېدالىغا ئېرىشىشى، ھەر نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك تەنھەرىكەت يىغىنىدا ئالتۇن مېدال ئالدىغان ئەزىمەتلىرىمىزنىڭ ئارقا - ئارقىدىن مەيدانغا چىقىشى، بۇ يىل كۈزدە شەندۇڭنىڭ جىنەن شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەت بويىچە 11 - نۆۋەتلىك تەنھەرىكەت يىغىنىدا قانات بىلەن مۇھەممەتتۇرسۇن چوڭنىڭ بىراقلا چېمپىيون بولۇشى شىنجاڭ بوکس كوماندىسىدىكى ئەزىمەتلىرىمىزنىڭ ھەممىسىنى كۆزىمىزگە قەھرىمانلاردەك كۆرۈنىدىغان قىلىۋەتتى. ھەقىقەتەنمۇ، شىنجاڭ بوکس كوماندىسى قۇرۇلغان 1994 - يىلىدىن بۈگۈنگىچە بولغان 15 يىل مابەينىدە جۇڭگو ۋە چەت ئەللەردىكى چوڭ - كىچىك مۇسابىقىلەردە قولغا كەلتۈرگەن ئالتۇن مېدال سانى 55 كە يېتىپ، شىنجاڭنىڭ تەنتەربىيە ساھەسىدىكى كوزىر كوماندا بولۇپ قالدى. بىر ئەمەس بىرنەچچە چولپان بارلىققا كەلگەن مۇنەۋۋەر كوماندا بولۇپ قالدى. خەلق ھەۋەس قىلىدىغان، سۆيۈنىدىغان، پەخىرلىنىدىغان غالىب كوماندا بولۇپ قالدى. قىسقىسى، شىنجاڭ بوکس كوماندىسى 15 يىل ئىچىدە ئاپتونوم رايونىمىزدىن ھالقىپ، جۇڭگوغا يۈزلەنگەن كۈچلۈك كوماندا بولۇپلا قالماستىن، بەلكى خەلقئاراغا يۈزلەنگەن داڭلىق كوماندا بولۇپ قالدى. مەملىكەت بويىچە 11 - نۆۋەتلىك تەنھەرىكەت يىغىنى ئاخىرلاشقاندا ئۆتكۈزۈلگەن مۇخبىرلارنى كۈتۈۋېلىش يىغىنىدا، خەلقئارا بوکسىچىلار بىرلەشمىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، جۇڭگو بوکس باشقۇرۇش مەركىزىنىڭ مۇدىرى چاڭ جياپىڭ شىنجاڭ بوکس كوماندىسىنى «شىنجاڭ بوکس كوماندىسى بۇ قېتىمقى تەنھەرىكەت يىغىنىدا سەۋىيەسىنى قالىتىس نامايان قىلدى. ئۇلارنىڭ ماھىرىلىرى باتۇر ھەم چىداملىق، ھازىر شىنجاڭ بوکس ماھىرىلىرى جۇڭگو بوكسىچىلىقىدىكى تايانچ كۈچ بولۇپ قالدى. شىنجاڭ بوكسىچىلىقى جۇڭگو بوكسىچىلىقىنىڭ تەرەققىياتىغا زور تۆھپە قوشتى» دەپ تەرىپلىدى.

ئومۇمەن ئېيتقاندا، ماھارەت تەنتەربىيەسى ھىيلە - نەيرەڭدىن خالىي ساھە. ماھارەت تەنتەربىيەسى تۈرىگە كىرىدىغان بوکس مۇسابىقىسى تېخىمۇ ئوچۇق - ئاشكارا سەھنە. بۇ سەھنەدە قەيسەر، چىدامچانلىقى يۇقىرى، تېخنىكىسى ئۈستۈن، ئىنكاسى تېز، پىسخىكىسى تۇراقلىق، تاكتىكىغا ماھىر، رەقىبىنى تەھلىل قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە، ۋەزىيەتكە قاراپ ئىش كۆرەلەيدىغان، جانلىق، تېتىك، چەبدەس مۇنەۋۋەر بوکسىچى بولماي تۇرۇپ چولپانلىق تاجىنى كىيىش مۇمكىن ئەمەس، بىر كوماندا بىر ئەمەس، بىر توپ مۇنەۋۋەر بوكسىچىغا ئىگە كۈچلۈك قوشۇن بولماي تۇرۇپ، بوکس ساھەسىدىكىلەرنىڭ قايىللىق بىلەن تەرىپلىشىگە مۇيەسسەر بولۇشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. كەسپىي ساھەدىكىلەرنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، بوکس مۇسابىقىسى كۆز يېشىغا ئىشەنمەيدۇ، ئۇ ئەمەلىي نەتىجىگەلا قارايدۇ، يەڭگۈچىنىلا قەھرىمان دەپ تونۇيدۇ.

«جۇڭگونىڭ ئولىمپىكى» دەپ تەرىپلىنىدىغان، تۆت يىلدا بىر ئۆتكۈزۈلىدىغان مەملىكەتلىك تەنھەرىكەت يىغىنىدا 1997 - يىلىدىن 2009 - يىلىغىچە ئۇدا تۆت قېتىم ئىزچىل ئالتۇن مېدال ئېلىپ كېلىۋاتقان شىنجاڭ بوكس كوماندىسى ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ماھارەت تەنھەرىكەتچىسى ساھەسىدە خەلقىمىزنىڭ ئىشەنچىسىنى ئاشۇرغان، شان - شەرەپ ئېڭىنى ئويغاتقان، ئۈمىدى باغلانغان بىردىنبىر كۈچلۈك كوماندا بولۇپ قالدى.

ئاۋام چېمپىيونىدەلا ئېسىدە ساقلايدۇ. يەڭگۈچىگەلا مەدھىيە ئوقۇيدۇ. چۈنكى ھەرقانداق خەلق كۈچلۈكلەردىن بولۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ. قەھرىماننى چوڭ بىلىدۇ. «قەھرىمان ۋە قەھرىمانغا چوقۇنۇش» ناملىق ئەسەرنىڭ ئاپتورى كارلىكنىڭ سۆزى بويىچە ئېيتقاندا، قەھرىمانغا ئېتىبار بەرمەيدىغان مىللەت ياكى دەۋر ئەرزىمەس بولۇپ قالىدۇ. كىشىلەر تارىختىكى ياكى ھازىرقى مەشھۇر شەخسلەرگە ھەۋەس قىلىدۇ ۋە چوقۇنىدۇ، ھەتتا ئۇلارنىڭ كەمچىلىك، خاتالىقلىرىغىمۇ مەستلىكى كېلىدۇ. چۈنكى، تارىخنى ھەقىقىي مەنىسى بىلەن ئېيتقاندا قەھرىمان يارىتىدۇ. مىللىي قەھرىمانلىرى كۆپ مىللەتنىڭ شان - شەرەپ تۇيغۇسى كۈچلۈك بولىدۇ. مىللىي قەھرىمانلىرى كەمچىل مىللەتنىڭ ئەۋلادلىرى قەھرىماننى سىرتتىن «ئىمپورت» قىلىدۇ. سىرتتىن «ئىمپورت» قىلىنغان قەھرىمانلارنىڭ نىسبىتى ئاشقانسېرى مىللىي ئىشەنچ يوقىلىپ بارىدۇ. مىللىي قەھرىمانلار بىر خەلقنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىنى ئاشۇرىدىغان كۈچ - قۇۋۋەت مەنبەسى. قەھرىمانلىق بىر مىللەت تارىخىنىڭ ئەڭ نۇرلۇق سەھىپىسى. مىللەتنىڭ شان - شەرەپى ئۈچۈن پايدىلىق ھەرىكەتلەر ئىچىدە قەھرىمانلىقتىن ئېشىپ چۈشىدىغان ھەرىكەت بولمىسا كېرەك. ئەجدادلىرى قەھرىمان خەلقىنىڭ ئەۋلادلىرى غۇرۇرلۇق كېلىدۇ. شۇنداق بولغاچقا، 1812 - يىلى 7 - سېنتەبىردە 33 ياشلىق ناپولېئون رۇسىيە ئارمىيەسى بىلەن ھايات - ماماتلىق چوڭ جەڭ باشلىنىش ئالدىدا ئەسكەرلىرىگە: «ئەۋلادلىرىڭلار مەغرۇر تەلەپپۇزدا سىلەرنىڭ بۈگۈنكى باتۇرلۇقۇڭلار توغرىلۇق سۆزلەيدىغان بولسۇن!» دەپ ئۇلارنىڭ جاسارىتىنى ئاشۇرغان.

قىزىق يېرى شۇكى، كۆپ ھالدا قەھرىمان، بولۇپمۇ سالاپەتلىك قەھرىمان رەقىبلىرىنىڭ نەزىرىدىمۇ ھەۋەس قوزغايدۇ. پەزىلىتى پۈچەك، گەپ - سۆزى ئالچوقا، خاراكتېرى ئاجىز، مەجەزى تۇتۇرۇقسىز ئەرزىمەس رەقىبلەرنى كىشىلەر قىلچە مەنستىمەيدۇ. ئاسىيا ۋە ياۋروپا تارىخىدا مىسلىسىز شانلىق سەھىپىلەرنى ياراتقان قەدىمكى زاماندىكى ئەڭ باتۇر خەلق ھۇنلار ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى نەچچە ئەۋلاد سۇلالە - خانلىقلارنىڭ ئەشەددىي رەقىبى بولسىمۇ، لېكىن بۇ سۇلالە - خانلىقلارنىڭ نەزىرىدە ھۇنلار يەنىلا ھەۋەس قىلىدىغان ئوبىيكت ھېسابلانغان. مىسال ئۈچۈن

ئالاساق، ئۈچ پادىشاھلىق دەۋرىدە ئۆتكەن مەشھۇر سىياسىيون ساۋ ساۋ (155 - 220) نىڭ ھۇنلار بىلەن بولغان مۇئامىلىسىدە بىر قىزىق ئىش بولغان: تارىخىي كىتابلاردا تەسۋىرلىنىشىچە، ساۋ ساۋ كىچىكىدىنلا زېرەك، پۇرسەتكە قاراپ ئۆزگىرىشكە ماھىر ئىكەن. قائىدە - تۈزۈملەر بىلەنمۇ ئانچە كارى يوق، تۇرمۇشتا ئەركىن ئىكەن. كىتاب ئوقۇشقا ھېرىسمەن، شېئىر - نەزم يېزىشقا ماھىر، ھوقۇقدارلارنى پىسەنتىگە ئالمايدىغان ئادەم ئىكەن. ئۇ كېيىنكى كۈنلەردە رەقىبلىرىنى بىر - بىرلەپ يېڭىپ، ۋېي خانلىقىنى قۇرۇپ ئۆز ئالدىغا جاھان سورىغان. ئۇ مۇشۇ جەرياندا ئۆزىنىڭ كامالەتكە يەتكەن سىياسىي، ھەربىي ئىقتىدارىنى نامايان قىلغان. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ۋېي خانلىقىغا قوشنا ئولتۇرىدىغان جەنۇبىي ھۇنلارنىڭ بىر سەركەردىسى ساۋ ساۋنىڭ ھۇزۇرىغا ئەلچىلىككە كەپتۇ. ئۆزىنى جاھاندا بىر سانايىدىغان ساۋ ساۋ بۇ چاغدا ئۆزىنىڭ تازا قامەتلىك ئەمەسلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ ناھايىتى جىددىيلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇ يايلاق باتۇرلىرى ھېسابلىنىدىغان ھۇنلارنىڭ ھەيۋىسى زور، قاۋۇل، كۈچتۈڭگۈر كېلىدىغانلىقىنى بىلگەچكە، ئادەتتىكىچە تۇرقى بىلەن ئۇلارنىڭ ئالدىدا چۈكۈنەم كۆرۈنۈپ قالماستىن ئۈچۈن، ئېگىز ۋە سالاپەتلىك دىۋانېڭى سۈي يەنى ئۆزىنىڭ ئورنىدا تەختتە ئولتۇرۇپ ھۇن سەركەردىسىنى قوبۇل قىلىشقا ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ئۆزى بولسا، تەختنىڭ يېنىدا دىۋانېڭى سۈپىتىدە تۇرۇپتۇ. ھۇن سەركەردىسى كېلىپ، كۆرۈشۈش تامام بولغاندىن كېيىن، ساۋ ساۋنىڭ ھۇن سەركەردىسىنى ئۇزاتقىلى چىققان ۋەزىرى ئۇنىڭدىن: «جانابلىرىدىن سوراپ باقسام، بىزنىڭ پادىشاھ ئالىيلىرىمىز ھەققىدە قانداق تەسىراتتا بولىدىلىكىن؟» دەپ سوراپتۇ. ھۇن سەركەردىسى ناھايىتى تەبىئىيلا: «پادىشاھىڭلار قارىماققا جەسۇر كۆرۈنسىمۇ، كۆزلىرىدىن ئىرادىسىزلىكى، پاراسەتسىزلىكى چىقىپ تۇرىدىكەن. قولىدىن چوڭ ئىش كەلمەيدىغاندەك قىلىدۇ. ئەمما، يېنىدىكى دىۋانېڭى ئادەمگە باشقىچە تەسىرات بېرىدىكەن. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن قەيسەرلىكى، قابىللىقى چىقىپ تۇرىدىكەن. ئاشۇنىڭ قولىدىن چوڭ ئىشلار كېلىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ۋەزىر بۇ گەپنى ساۋ ساۋغا ئېيتىپ بەرگەندە ساۋ ساۋ قىلمىشنىڭ ئەكسىچە ئۈنۈم بەرگەنلىكىدىن، ھۇنلارغا كۈچلۈك پادىشاھ سۈپىتىدە تەسىر بېرەلمىگەنلىكىدىن پۇشايىمان قىلىپ، قاتتىق ئۆكۈنۈپتۇ. كۈچلۈكلەردىن بولۇشنى ئارزۇ قىلىش، بولۇپمۇ رەقىبىگە، رىقابەتچىسىگە كۈچلۈك تەسىرات بېرىشكە تىرىشىش ئەلەمساقتىن بېرى بارلىق ئىنسانلارغا ئورتاق خاھىش. چۈنكى كۈچلۈكلەرنىڭ ھەممىسى قەھرىمان بولالمىسىمۇ، ئەمما كۆپ ھاللاردا قەھرىمان كۈچلۈكلەردىن چىقىدۇ.

قەھرىمانلىق ھەقىقەتەنمۇ يۈرەكنى لەرزىگە سالدىغان ھەرىكەت. بۇلبۇل چاڭىلداپ سايىراشلىرى بىلەن سۆيۈملۈك بولسىمۇ، ئەمما كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە ئالاھىدە ئورنى يوق. بۈركۈت يىرتقۇچ قۇش بولسىمۇ، باتۇر بولغاچقا كىشىلەر ئۇنىڭدىن ھېيىقىپ، ئۇنى ھۆرمەتلەپ، ئۇنىڭغا ھەۋەس بىلەن مۇئامىلە قىلىدۇ. بايراق ۋە گېربلىرىغا ئۇنىڭ شەكلىنى چۈشۈرىدۇ. شۇڭا، مىللىي

قەھرىمان بىر خەلقنىڭ قەلبىدە ئالاھىدە ئورۇنغا ئىگە بولىدۇ. مىللىي قەھرىمان مىللەتنىڭ پەخرى.

ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىياتى قەھرىمانلار بارلىققا كېلىدىغان سەھنە - سورۇنلارنى تېخىمۇ كېڭەيتتى ۋە دەۋر تۈسگە ئىگە قىلدى. ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە قەھرىمانلىق قارىشىمۇ كۈچلۈك ئىنسانىيلىق تۈسگە ئىگە بولدى. بىر خەلقنىڭ قەلبىدە قەھرىمان ئاتىلىش ئۈچۈن، جەزمەن جەڭ مەيدانلىرىدا جان پىدالىق بىلەن جەڭ قىلىش بىردىنبىر شەرت بولماي قالدى. ئەلۋەتتە، قەھرىمان پەقەت ئۇرۇش ئوتلىرى ئىچىدىلا بارلىققا كېلىدۇ، دېگىلى بولمايدۇ. سادام ئامېرىكىلىقلارغا باشقۇرۇلىدىغان بومبا ئېتىپمۇ ئىراقلىقلارنىڭ قەلبىدە قەھرىمان ھېسابلىنالمىدى، ئادەتتىكى بىر مۇخبىر بولغان زەئىد بولسا ئامېرىكا پىرىزىدېنتى بۇشقا ئايىغىنى ئېتىش بىلەن ئىراقلىقلارنىڭ قەلبىدە مىللىي قەھرىمانغا ئايلىنىپ كەتتى. بىز نوزۇگۇمنىڭ تارىخىمىزدىكى نامى ئۆچمەس قەھرىمان ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. ئويلاپ باقساق نوزۇگۇمنىڭ قەھرىمانلىقى ھەرگىزمۇ قىر - چاپ مەيدانلىرىدا ئىپادىلەنگەن ئەمەس. بەلكى بېشىغا ھەرقانچە ئېغىر كۈن كەلسىمۇ خەلقنى قۇل قىلغان دۈشمەننىڭ خوتۇنى بولۇشنى خالىمىغانلىقى بىلەن ئىپادىلەنگەن. مۇنداقچە ئېيتقاندا، نوزۇگۇم قولىدا قىلىچ تۇتۇپ «ئۇرۇش قەھرىمانى» بولغان قىز ئەمەس، بەلكى ئىشتانېغىنى چىڭ تۇتۇپ «ئىپپەت قەھرىمانى» بولغان قىز. نوزۇگۇمنىڭ قەھرىمانلىقى قەلبىمىزنى قانچىلىك دەرىجىدە لەرزىگە سالدىغانلىقى ھەممىمىزگە ئايان. دېمەك، قەھرىمان ئوخشاش بولمىغان سورۇن ۋە ئالاھىدە شارائىتتا ئىپادىلىگەن باتۇرانە ھەرىكەتتە ئىپادىلىنىدۇ. ئەنە شۇنداق ئالاھىدە مىنۇتلاردا ئىپادىلىگەن باتۇرلۇقى بىلەن ئۇلار ئەۋلادلار قەلبىدە نامى مەڭگۈ يادلىنىپ تۇرىدىغان ئەزىمەتكە ئايلىنىدۇ. قەھرىمانلىق - بىر خىل كىشىلىك ئەخلاق - پەزىلەتكى، ھەرگىزمۇ بىر خىل قىلىش ئەمەس. قەھرىمانلىق ئىدىيە، خۇشاللىق ۋە بەختنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. قەھرىمانلىقنىڭ ئۆلچەملىرى ھەر خىل بولىدۇ. بۇرچ چەكلىك، تۆھپە چەكسىز؛ ھەققانىيلىق ئۈچۈن ئىزتىراپ چېكىش، ھەقىقەتتە چىڭ تۇرۇش؛ ئۆز - ئۆزىگە جەڭ ئېلان قىلىش، ئۆزىدىن ھالقىش؛ گۈزەل غايە ئۈچۈن كۈرەش قىلىشتا باشقىلاردىن ئارقىدا قالماسلىق قاتارلىقلار. مۇشۇنداق ئادەملەر قەھرىمان بولمىسا، كىم قەھرىمان سانىلىشى كېرەك؟

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ياۋروپادا ئۆلىمپىك تەنھەرىكەت يىغىنىنىڭ بارلىققا كېلىشى مىللىي قەھرىمانلارنى دوستانە سورۇنلاردىمۇ بارلىققا كېلىدىغان ئىمكانىيەتكە ئىگە قىلدى. رىقابەت كەسكىن بولىدىغان تەنتەربىيە مۇسابىقى مەيدانلىرى كىشىلەر خۇشاللىق ۋە تەقەززالىق بىلەن تاماشا كۆرىدىغان، شۇنداقلا يېڭى - يېڭى قەھرىمانلار بارلىققا كېلىدىغان سەھنە بولۇپ قالدى.

بىزنىڭ بوكس چولپانلىرىمىز يېڭى تارىخىي شارائىتتىكى يېڭىچە مىللىي قەھرىمانلاردۇر. بىز ئۇلاردىن ئوخشاشلا پەخىرلىنىمىز، ئۇلارنى قەدىرلەيمىز. بىز ئۇلارغا مەدھىيەگە تولغان سۆزىمىز بىلەن، ھۆرمەتكە تولغان كۆزىمىز بىلەن، تەبەسسۇم يېغىپ تۇرغان يۈزىمىز بىلەن ئالقىش ياغدۇرىمىز. شۈبھىسىزكى، قەھرىماننى قەدىرلەش بىر تۈرلۈك ئەخلاق!

ئەلۋەتتە، بوكس سەھنىسىدىكى ھەرقانداق بىر قەھرىماننىڭ مۇۋەپپەقىيىتى ۋە شان - شەرىپىنىڭ كەينىدە جاپا - مۇشەققەتلىك بىر جەريان بولىدۇ. بوكس سەھنىسىدە چولپان بولۇپ چاقىنغان ھەرقانداق ئەزىمەتنىڭ كەينىدە يۇقىرى سەۋىيەلىك، تەلەپچان، پىشقان بىر مەشقاۋۇل بولىدۇ. شىنجاڭ بوكس كوماندىسىنىڭ خەلقئارا سەۋىيەلىك كۈچلۈك كوماندىغا ئايلىنىشىدا، ھەر قېتىملىق مۇسابىقىلەردە غەلبە - ئۇتۇقلارغا ئۈزۈلمەي ئېرىشىشىدە، شىنجاڭ بوكسچىلىقىنىڭ بەرپاچىسى، جان كۆيەر پاسىبانى، خەلقئارا دەرىجىلىك داڭلىق مەشقاۋۇل ئابلىكىم ئابدۇرېشىت ئەپەندىنىڭ سىڭدۈرگەن ئەجىرگە ئاپىرىن ئوقۇشقا ئەرزىيدۇ. ئۇ 15 يىلدىن بۇيان بىر - بىرىدىن باتۇر بوكسچىلارنى تەربىيەلەپ، قەھرىمانسىراپ كەتكەن قەلبىمىزگە كەينى - كەينىدىن ئىپتىخار تۇيغۇسى ئاتا قىلىپ كېلىۋاتقان تۆھپىسى زور مىللىي قەھرىمان. مەن كۆرگەن ئابلىكىم ئەپەندى بوكس ئۈچۈنلا ياشايدىغان ئادەم. ئۇ كەسپىي قابىلىيىتى يۇقىرى، مۇستەقىل ئىدىيەسى بار، دۇنيا قارىشى پىشقان، پىكىر قىلىشقا ماھىر، تەھلىل كۈچى كۈچلۈك، كىتاب ئوقۇشقا ئامراق، خاسلىقى روشەن، گەپ - سۆزى تۈز، خاراكتېرى كەسكىن، مېجەزى قوپال، چىرايى - شەكلى ئارىيانلارغا خاس ئەزىمەت سۈپەت مەشقاۋۇل. ئۇنىڭ ئەڭ كۆپ تەكىتلەيدىغان گېيى «باھانەڭنى قوي!» دېگەن مەشھۇر سۆزدۇر. مەن ئۇنىڭ بىلەن تونۇشقان تۇنجى سائەتتەلا، ئۇنىڭ بۇ مەشھۇر سۆزنى تىلغا ئالغانلىقىغا دىققەت قىلغانىدىم. بۇ مەشھۇر سۆز ئامېرىكا قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئوفىستېرلار مەكتىپى (باشقىچە ئاتىلىشى غەربىي پوئىت ھەربىي مەكتىپى) نىڭ ئەقىدىسى ھەم مىزانى ئىدى. ئۇ گەپ ئارىلىقىدا «مەن ئامېرىكىلىق فرور كېيىپ يازغان <باھانەڭنى قوي>! دېگەن كىتابنى ئوقۇشتىن ئىلگىرىلا كوماندىدىكى بالىلارغا مۇشۇنداق تەلەپ قوياتتىم. 2004 - يىلىنىڭ بېشىدا ئاشۇ كىتابنى ئوقۇپ، بۇ خىل قارىشىم تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتتى. مەن ئۇ كىتابنى يادلىۋالغۇدەك دەرىجىدە ئوقۇغان» دېدى. ئۇ ماڭا يەنە مۇنداق دېدى: «مەن كوماندىدىكى بالىلارنى سىستېمىلىق مەشىق قىلىشقا يېتەكلەيمەن. ئۇلاردىن يۈرۈكىنى بېرىپ مەشىق قىلىشنى تەلەپ قىلىمەن. مەشىق ئۈچۈن مەشىق قىلىشقا قارشى تۇرىمەن. ئادەتتە بىر بوكسچى بىر كۈن تەلەپ بويىچە ئۆلچەملىك مەشىق قىلسا، بەدىنىدىن ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ئىككى كىلوگرامغا يېقىن تەر چىقىدۇ. ئەلۋەتتە، ھەرقانداق تۈردىكى مەشىقتە تەر چىقىدۇ. ئەمما، يۈرۈكىنى بېرىپ قىلغان مەشىق بىلەن يۈرۈكىنى بەرمەي قىلغان مەشىقنىڭ ئۈنۈمى ئوخشىمايدۇ. شۇڭا، مەن تەر بىلەن تەر ئوخشىمايدۇ، قان بىلەن

قان ئوخشىمايدۇ، دەپ قارايمەن. مۇسابىقە مەشىقنىڭ داۋامى. يۈرەكنى بېرىپ ياخشى مەشىق قىلمىغاندا مۇقەررەر ھالدا مۇسابىقىدە كەتكۈزۈپ قويۇش كېلىپ چىقىدۇ. نەتىجە كۆڭۈلدىكىدەك بولمىغاندا، ھەرقاندىقى ئۇنى - بۇنى دەپ باھانە كۆرسىتىشكە ئۇرۇنسا، باھانەڭنى قوي! دەپ ئۇلارنىڭ باھانە كۆرسىتىشىگە يول قويمايمەن. سەن مەشىقنى ئىچ - ئىچىڭدىن قايناپ قىلغانمۇ - يوق؟ مەشىق جەريانىدا كىچىك ئىشلارغا سەل قارىغانمۇ - يوق؟ كىم ئۈچۈن، نېمە ئۈچۈن مەشىق قىلىۋاتقانلىقىڭنى چىن مەنىدىن چۈشەنگەنمۇ - يوق؟ دەپ ۋارقىراپ كېتىمەن. ماڭا چولپان كېرەك، نەتىجە كېرەك. كىمكى بىر پاتمان باھانە - سەۋەبلەرنى سۆزلەپ ئۆزىنى ئاقلاشقا ئۇرۇنسا، بىزنىڭ بوكس كوماندىمىزدا بۇنداقلارغا ئورۇن يوق! قەتئىي نىيەت بىلەن يېڭىباشتىن پىلان تۈزۈپ، سىستېمىلىق مەشىق قىلىپ، ئۆزىدىن ھالقىش كېرەك» دېدى.

ئابلىكىم ئەپەندى كوماندىدىكى بالىلارغا يەنە «شان - شەرەپ تۇيغۇسى بىزنىڭ كوماندىنىڭ جېنى» دېگەن قاراشنى سىڭدۈرۈۋېتىپتۇ. ئەلۋەتتە، شان - شەرەپ تۇيغۇسى بولمىغان كولىپكتىن پارلاق ئىستىقبال كۈتكىلى بولمايدۇ. بوكس كوماندىسىنىڭ مەشىق زالىغا كىرگەن كىشىنىڭ كۆزىگە ئالدى بىلەن تامغا چوڭ قىلىپ يېزىلغان «ۋەتەننىڭ شان - شەرپى ھەممىدىن ئەلا» دېگەن شوئار چېلىقىدۇ. ۋەتەننىڭ، مىللەتنىڭ شان - شەرپىنى باشقا كىشىلەر ئەمەس، دەل شان - شەرەپ تۇيغۇسى كۈچلۈك كىشىلەر روياپقا چىقىرىدۇ. شان - شەرەپ ئېڭى تۆۋەن كىشىلەرنىڭ غايىسى نامرات، ئىرادىسى ئاجىز، قۇربان بېرىش روھى سۇس كېلىدۇ. ئابلىكىم ئەپەندى: «شەرەپ تۇيغۇسى كۈچلۈك ئادەمنىڭ خىزمەت قىزغىنلىقىغا گەپ كەتمەيدۇ. كوماندىمىزدىكى ئەزىمەتلەرنىڭ ھەرقاندىقى شان - شەرەپنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى ناھايىتى ئېنىق بىلىدۇ. شۇڭا، خىزمەت، تۇرمۇش، ئالاقە قاتارلىق ھەرقانداق ئىشتا نەتىجە قازىنىشقا، ئۆزىنى قەدىرلەشكە ھەرگىز سەل قارىمايدۇ» دېدى.

كەسىپ ئەھلى بولمىغان كىشىلەر ئادەتتە «بوكس چولپىنى بولۇش ئۈچۈن زاڭاقلىرى يانچىلىپ، بۇرۇنلىرى ماكچىيىپ، يۈز - كۆزلىرى يېرىلىپ كەتسىمۇ ئەرزىيدۇ» دەپ قارايدۇ. مەنمۇ شۇنداق قارايتتىم. ئابلىكىم ئەپەندى گەپ ئارىلىقىدا «بوكس سەھنىسىدە چولپان بولۇش بىر بوكسىچى ئۈچۈن ھەممىدىن مۇھىم، ئەمما، بوكس چولپىنى بولۇش تولىمۇ مۇشكۈل ئىش. ئۇزاق مۇددەتلىك، يۇقىرى سۈپەتلىك مەشىق جەريانى بولماي تۇرۇپ يازاملىق بوكسىچى بولغىلى بولمايدۇ. بوكسىچى بولغان ئادەمدە قاۋۇل بەدەن، كۈچلۈك مۇسكۇل، ئېغىر مۇشت بولسلا بولمايدۇ. سەۋرچانلىق بىلەن زېرىكمەي مەشىق قىلىدىغان ياخشى ئادەت، مۇسابىقە جەريانىدا پۇرسەتنى ئىگىلەيدىغان دىت، رەقىبىنىڭ ئارتۇقچىلىقى بىلەن ئاجىزلىقىنى بايقىيالايدىغان سەزگۈر كالا،

تاكتىكا جەھەتتىكى جانلىقلىق، مۇداپىئە جەھەتتىكى ماھىرلىق بولۇشى، مۇنداقچە ئېيتقاندا، مۇسابىقە جەريانىدا ھەم بۆرە، ھەم تۈلكە مەجەز بولۇشى كېرەك» دېدى. ئۇنىڭ گەپ - سۆزلىرىدىن قوماندانلارغا خاس پاراسەت چىقىپ تۇراتتى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ بارلىقنى ئۆز كەسپىگە بېغىشلىغان، يېتىلگەن مەشقاۋۇل ئىدى. بۇ قېتىم جىنەندە ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەت بويىچە 11 - نۆۋەتلىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىگە بارغان «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ مۇخبىرى تۇرسۇنجان ھامۇت شىنجاڭ بوكس كوماندىسىدىن مۇسابىقىگە قاتناشقانلىقى بارغان 10 ماھىردىن ئىككىسىنىڭ ئالتۇن، بىرىنىڭ كۈمۈش، بىرىنىڭ مېدال ئېلىشتەك، تۆتەيلەننىڭ 5 - لىكىگە ئېرىشىشتەك ئالاھىدە نەتىجىسىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈش جەريانىدا ئابلىكىم ئەپەندىگە ئىچ - ئىچىدىن قايىل بولۇپ مۇنداق يازغان: «ئابلىكىم ئەپەندى كىشىنى ئىپتىخارلاندىرىدىغان بۇ نەتىجىنى قولغا كەلتۈرۈش <فلىم> نىغا ناھايىتى جايىدا <رېژىسسور> لۇق قىلدىكى، مۇسابىقە خۇددى ئالدىن ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغاندەك، باشتىن - ئاخىر ئۇنىڭ پەرەز قىلغىنىدەك بولۇپ چىقتى. ئۇنىڭ جۇڭگو بوكسىچىلىقىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى تولۇق چۈشىنىدىغان، شاگىرتلىرىنىڭ ئەمەلىي سەۋىيەسىنى بەش قولىدەك بىلىدىغان تەجرىبىلىك، قايىل مەشقاۋۇلا ئەمەس، ئەمەلىيەت جەريانىدا پىشقان، تەجرىبىلىك، مۇسابىقىنىڭ باش - ئاخىرىغا ئالاقىدار ئىشلارنى ئالدىن پەرەز قىلالايدىغان ۋە ئۇنىڭغا توغرا ھۆكۈم چىقىرالايدىغان ماھىر ماسلاشتۇرغۇچى ئىكەنلىكىمۇ ھەرقانداق كىشىنى قايىل قىلاتتى.»

بىر كۈنى ئابلىكىم ئاكا ماڭا مۇنداق دېدى: «يالقۇن ئۇكام، مەن خەنزۇچە مەكتەپتە ئوقۇغان، شۇڭا ئانا تىل - يېزىق ئاساسىم ئاجىزراق. يېقىندىن بۇيان ئانا تىلىمغا بولغان ئامراقلىقىم بارغانسېرى كۈچىيىپ سۆزلەشنى، ئوقۇشنى تىرىشىپ ئۆگىنىۋاتىمەن. بىز بوكس كوماندىسىغا يېڭى بىنا سالدۇق. شۇ يېڭى بىنادىن راۋۇرۇس بىر ئۆيىنى ئاجرىتىپ مەخسۇس كىتاب ئوقۇيدىغان جاي قىلماقچى. سەن ئوبزورچى بولغاندىكىن بىزگە ئانا تىلىمىزدا نەشر قىلىنغان ياخشى كىتابلاردىن بەش - ئونمىڭنى تاللاپ بەرگىن. كوماندىمىزدا 40 تەك ئادەم بار. ئۇلارنى كىتاب ئوقۇشقا ئادەتلەندۈرمىسەم بولمايدۇ. مەن تەربىيەلىگەن بوكسىچىلارنىڭ بەدەن ساپاسى يۇقىرى بولۇپ، مەدەنىيەت ساپاسى تۆۋەن بولۇپ قالسا، قەتئىي بولمايدۇ. بۇلار ھازىرمۇ كىتاب - ژۇرنال ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. لېكىن يېتەرلىك ئەمەس. مەنغۇ قەيەرگە ماڭساق، بىرەر يەشك كىتاب ئېلىۋالىمەن. لېكىن، بۇ بالدۇردىكى كىتاب - ژۇرنال ئوقۇيدىغان ئادەتنى مۇستەھكەملىمىسەك بولمايدۇ. كىتاب ئوقۇيدىغان ئادەم بىلەن كىتاب ئوقۇمايدىغان ئادەم تامامەن پەرقلىنىدۇ. سەن مۇشۇ بالدۇرنىڭ ئەقلىگە ئەقىل، روھىغا روھ قوشىدىغان كىتابلارنى تاللاپ بەرگىن. بۇ بالدۇرنى ياراملىق چولپان قىلىشقا كۈچەپ، روھىي دۇنياسى باي، مۇھەببەت - نەپرىتى روشەن، ئىدىيەسى كۈچلۈك ئادەملەردىن قىلىپ تەربىيەلەشكە سەل قارىساق ھەرگىز بولمايدۇ، بۇلار ھەرقانداق ئەھۋالدا خەلققە

جاۋاب قايتۇرۇشنى ئېسىدە مەھكەم تۇتىدىغان ئەقىدىلىك ئادەملەردىن بولۇشى كېرەك» دېدى.

بىر بوكسىچى بوكس سەھنىسىدە چولپان بولۇپ پارلىغاندا، مىليونلىغان كىشىنىڭ قەلبىدە قەھرىمانغا ئايلىنىدۇ. ئەمما، جامائەتچىلىك قەھرىماننى ئارتۇقچە ھۆرمەتلىگەندە قەھرىمان مەغرۇرلىنىشقا باشلايدۇ. ئۇلارغا كىشىلەرنىڭ ھۆرمىتى ئاۋارىچىلىكتەك، مەدھىيەلىرى ۋاڭ - چۇڭدەك بىلىنىدۇ. شۇڭا، قەھرىمان غەلبە قۇچقاندىن كېيىن ئۆزىنى بىلەلمەيدىغان ئەھۋاللار دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. غەلبە قىلىشنى بىلگەنلىك غەلبىگە قانداق مۇئامىلە قىلىشنى بىلگەنگە تەڭ ئەمەس، ئەلۋەتتە. بۈگۈنكى دۇنيادا بىر قىسىم بوكس چولپانلىرى پۇلغا قىزىقىپ قارا گۇرۇھلارنىڭ قورالىغا ئايلىنىپ كەتكەن، بىر قىسىم بوكس چولپانلىرى ساھىبجاماللارنىڭ قاش - كۆزىگە مەپتۇن بولۇپ ئەخلاققا چۈشكۈنلىشىپ كەتكەن، يەنە بىر قىسىم بوكس چولپانلىرى غەلبىدىن كېيىن خۇددى يوقىتىپ، بارغانسېرى تاپتىن چىقىپ، ئۆزىنىڭ ئاللىبۇرۇن جىنايەت يولغا كىرىپ كەتكەنلىكىنى بىلەلمەي، ئاخىرقى ھېسابتا قانۇننىڭ جازاسىغا ئۇچراپ ھوشىغا كەلگەن مىساللار ئاز ئەمەس. شۇڭا بوكس چولپانلىرىنىڭ ئەخلاق ساپاسىغا، روھىي دۇنياسىنىڭ ساغلام بولۇشىغا كۆڭۈل بۆلۈش تولىمۇ زۆرۈر ئىش ھېسابلىنىدۇ. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ئىنساننىڭ مەنئى جەھەتتە كامالەت تېپىشىدا ئەڭ ياخشى دوست ھېسابلىنىدىغان كىتاب - ژۇرنال سەل قاراشقا بولمايدىغان بىباھا بايلىق ئىكەنلىكىدە شەك يوق.

يىراقنى كۆرەر نەزەرگە ئىگە بىر سەركەردە كۆز ئالدىدىكى غەلبىدىنلا كۆرمەستىن، بەلكى غەلبىدىن كېيىن كۆرۈلۈشى مۇمكىن بولغان ياخشى - يامان ئېھتىماللىقلارنى تولۇق نەزەرگە ئېلىپ، ئالدىن، پۇختا تەييارلىق كۆرىدۇ. ئابلىكىم ئەپەندىنىڭ بوكس ئەزىمەتلىرىمىزنىڭ روھىيەت جەھەتتىكى تەرەققىياتىغا بۇ قەدەر كۆڭۈل بۆلۈشى مېنى قاتتىق تەسىرلەندۈردى. مۇتەپەككۈر ئالىم ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن «كىتاب ۋە كىتاب مەدەنىيىتى» دېگەن ماقالىسىدە مۇنداق دېگەندى: «پۇل تاپقاندا ئۆيىنى كۆزنى چاقىتىدىغان گىلەم ۋە زىننەت بۇيۇملىرى بىلەن بېزىگەن ئائىلە بىلەن ئۆيىنى كىتاب ئىشكاپلىرى بىلەن بېزىگەن ئائىلىنىڭ قىممىتى پەرقلىقتۇر. تەرەققىي قىلغان ئەللەردىكى ئائىلىلەر ئۆز قىرائەتخانىسىغا ئىگە بولۇپ، ئۇلار روناق تاپقان سېرى كىتاب سېتىۋالىدۇ. ئۇلار ۋە ئۇلارنىڭ پەرزەنتلىرى كىتاب مۇھىتىدا ئۆسىدۇ، ئۆرلەيدۇ. قالاق ئەللەردىكى ئائىلىلەر بۇنىڭ ئەكسىچە بولىدۇ. ئۆيىنى ئەينەك تام، رەڭدار گىلەم ۋە ئىشرەت جاھازىلىرى بىلەن بېزىگەن ئائىلە كىشىلىرىنىڭ مەنئىي دۇنياسى خۇنۇك بولىدۇ. ئۇلار مەغرۇر، تەنتەك، پۇلپەز، سۆلەتۈز بولۇپ، ئۆزلىرى ۋە پەرزەنتلىرى تېزىدىن چۈشكۈنلىشىدۇ. بۇ جەھەتتىكى مىساللار كۆز ئالدىمىزدا تولۇپ يېتىپتۇ!»

ئابلىكىم ئەپەندىنىڭ بوكس كوماندىسىدىكى ئەزىمەتلەرنىڭ چولپان بولۇشىغىلا ئەمەس، بەلكى ئېزىقتۇرۇش كۈچىگە باي بۈگۈنكى بۇ مۇرەككەپ دۇنيادا ئۆزىنى كونترول قىلالايدىغان، مەنئىيىتى مۇكەممەل ئادەملەردىن بولۇشىغىمۇ كۆڭۈل بۆلۈپ، ماڭا تاپشۇرغان ئىشنى جان - دىلىم بىلەن ئورۇنلاپ تۇرلۇك مەزمۇندىكى ياخشى كىتابلارنى تاللاپ بەردىم.

ئابلىكىم ئەپەندى مەسئۇلىيەتچان، ئۇزاقنى كۆزلەيدىغان قابىل يېتەكچى بولۇش سۈپىتى بىلەن مۇنداق دېدى: «ياخشى كوماندا بولۇش ئۈچۈن ياراملىق مەشقاۋۇل كەم بولسا بولمايدۇ. بىر ياخشى مەشقاۋۇل چولپان تەربىيەلەشكەلا كۆڭۈل بۆلۈپ، ئىزباسار تەربىيەلەشكە سەل قارىسا مەسئۇلىيەتسىزلىك، شەخسىيەتچىلىك قىلغان بولىدۇ. يەھۇدىيلارنىڭ بىر شام بىلەن بىرنەچچە شامنى ياندۇرغاندا دەسلەپتە ياندۇرغان شامنىڭ يورۇشىغا ئازراقمۇ تەسىرى بولمايدۇ، دېگەن ھېكمەتلىك گېپى بار، مەن ھازىر مەشقاۋۇلۇقتا ئابدۇشۈكۈر مەجىت، ئابدۇراخمان ئابلىكىم لارنىڭ ئىزىمنى بېسىشىغا ئاساس سېلىپ بولىدۇم. ئۇلار ئۆز خىزمىتىدىكى ئەھمىيەت ۋە مەسئۇلىيەتنى بىلىدىغان ئۈمىدلىك مەشقاۋۇللارغا ئايلاندى. ياخشى مەشقاۋۇل بولۇش ئۈچۈن ماھىرلارنى مەشقلەندۈرۈش - تىكى تېخنىكىلىق ماھارەتلەرنى پۇختا ئىگىلىسەلا كۇپايە بولمايدۇ، تېخىمۇ مۇھىمى ئۆزىنىڭ ھەم بوكسچىلارنىڭ قەلبىدىكى ئارزۇ - ئىستەك ئوتلىرىنى كىم ئۈچۈن ياندۇرۇشنى ئېنىق بىلىشى كېرەك.»

مەن ئابلىكىم ئەپەندى بىلەن ھەر قېتىم پاراڭلاشقاندا ئۇنى تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشىنىمەن. ھەر قېتىم بوكس كوماندىسىدىكى ئەزىمەتلىرىمىز بىپايان تەنتەربىيە ئاسمىنىدا يۇلتۇز بولۇپ يالىتىرىغاندا، ئۇلارنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرىدىغان نۇرانلىقنىڭ سەۋەبىنىڭ تېگىگە يەتكەندەك بولىمەن.

2009 - يىل 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى

«ئەي، ئادەملەر» دىن «بىز-ئادەملەر» گە

نەزەر

ياسىنجان ئوسمان ئەركزات

(شائىر مۇساجان يۇنۇسنىڭ «ئەي، ئادەملەر» ناملىق شېئىرلار توپلىمى ھەققىدە مۇلاھىزە)

تولمۇ مۇرەككەپ، ئىنتايىن تىلسىملىق بۇ كائىناتتا ئەلىمىساقىتىن بۇيان، تۈمەنلىگەن مەۋجۇداتلار ياشىغان، ياشاۋاتىدۇ ھەم ياشايدۇ. ئەنە شۇلار ئىچىدىكى ئەڭ ئالىي دەرىجىلىك جانلىق ھېسابلىنىدىغان بىز ئىنسانلار ئەقىل-پاراستىمىزگە تايىنىپ، ماددىي ۋە مەنئىي جەھەتتىن تەدرىجىي ھالدا كۆپلىگەن يۈكسىلىشلەرگە ئېرىشتۇق، تېخىمۇ تاكامۇللىشىش يولىدا تېنىمىمىز ئىزدىنىۋاتىمىز. بىز ئىنسانلار، مۇنداقچە ئېيتقاندا، بىز ئادەملەر تەبىئەتنىڭ خوجايىنى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن تىرىكچىلىك ھارۋىمىزنى كۈنسىرى گۈزەللىشىۋاتقان ئەتىدىكى نۇرانە مەنزىلىمىز تامان گام ئۆزئارا يار-يۆلەكتە بولۇشۇپ، گام ئۆزئارا ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن تىرىكشىش ئارقىلىق ھەيدەپ كېتىۋاتىمىز. سانسىزلىغان مەشھۇر رەسساملار بىز-ئادەملەرنىڭ پورتېرىنى تېنىمىمىز سىزىمۇ سىزىپ بولالمىدى، تالاي قەلەمكەشلەر بىز-ئادەملەرنىڭ روھىيىتىدىن تارتىپ شاھانە لاتاپىتىگىچە ھارماستىن تەسۋىرلەپمۇ بۇ جەھەتتە تېخىچە قانائەت تېپىپ باقمىدى. بىز-ئىنسانلارنى مەيلى قايسى بىر سەنئەتكار قايسى بىر نۇقتىدىن تەتقىق قىلغان ياكى تەسۋىرلىگەن بولمىسۇن، بۇ جەھەتتىكى بايقىلىشلار، بۇ جەھەتتىكى تەسۋىرلەشلەر، بۇ جەھەتتىكى ئىزدىنىشلەر ۋە بۇ جەھەتتىكى جەلىپكارلىقنىڭ يەنىلا تولۇقى بىلەن نامايەن قىلىنىپ بولالغىنى يوق. مەن بىز-ئىنسانلار، بىز-ئىنسانلارنىڭ مانا مۇشۇنداق مۇرەككەپلىك ئىچىدىكى چۈشىنىپ بولماس ھاسىلاتلىرىمىز ئالىمىدە سەير قىلىۋاتقان پەيتتە بىز-ئادەملەر، بىز-ئادەملەرنىڭ خېلىلا ئەتراپلىق سۈرەتلەنگەن كارتىنلىرى جەملەنگەن «ئەي ئادەملەر» ناملىق توپلامنى ئۇچرىتىپ قالدۇم. قولۇمدا ئادەملەر ھەققىدىكى ئەنە شۇ رەڭدار سىزمىلار جەمگامى، ئېڭىمدا يەنە شۇ بىز-ئىنسانلار، بىز-ئىنسانلار بايانىدىكى تەئەتتە جۈپلۈك خىياللار... ئويلاپ قالدۇم:

ئادەملەر، ھەي، ئادەملەر...! بىز شۇ قەدەر ئالىيجاناپ پەزىلەت، شۇ قەدەر مۇرەككەپ پىسخىكا، شۇ

قەدەر يىرگىنىشلىك كەچمىشلەرنىڭ مۇجەسسەمىمۇ؟! ۋۇجۇدىمىز نېمە ئۈچۈن شۇ قەدەر خۇنۇكلشىپ، شۇ قەدەر زەئىپلىشىپ كەتتى؟! مەن بۇ گادىرماش سوئاللىرىغا «ئەي ئادەملەر» دىن جاۋاب ئىزدەشكە باشلىدىم. «ئەي ئادەملەر» كۆزىدە ئۆزىمىزگە سەگەك نەزەرىمنى ئاغدۇردۇم.

«مەن ئىنسانمۇ ئەمەسمۇ؟»، «قەلبىمدىكى چېقىنلار»، «تاپالمىدىم ئۆزۈمنى تىنىتىپ»، «يول تاپتىم»، «ئادەملەر»، «قېنى، مېنىڭ سۇمبۇل چاچ ئانام؟» قاتارلىق بىر يۈرۈش نادىر شېئىرلىرى ئارقىلىق كىتابخانلىرىمىز ۋە جامائەت ئارىسىدا خېلىلا زور تەسىر پەيدا قىلىپ كېلىۋاتقان ئەل سۆيگەن شائىرىمىز مۇساجان يۇنۇسنىڭ «ئەي، ئادەملەر» ناملىق شېئىرلار توپلىمىدىكى شېئىرلار مېنىڭ ئادەملەر ھەققىدىكى ئىزتىراپلىق ئويلىرىمغا، ئادەملەر ھەققىدىكى چىگىش سوئاللىرىمغا خېلىلا قاناتەتلىنەرلىك جاۋابلارنى بەردى.

ھەر بىر مىراسىدىن كۈچلۈك پەلسەپىيىۋىي ھېسسىيات ۋە چوڭقۇر ھېكمەتلەر جۇلالىنىپ تۇرىدىغان، دەل جايدا قوللۇنىلغان تاللانغان ۋە تاۋلانغان ئىبارىلىرىدىن ھاياتلىق ھېكمەتلىرى نۇرلىنىپ تۇرىدىغان، بىرەر كۈبلىتىنى ئوقۇغان ھەرقانداق ئادەم ئوقۇغان مىراسلىرىدىن ئۆز سېپىمىسى ۋە ئەتراپىدىكى رەڭدار تۇرمۇش كارتىنىسىنى ئەينەن كۆرۈپ ئالالايدىغان، ئۆز يۈرىكىنىڭ سوقۇۋاتقان رېتىملىرىنى تولمۇ ئېنىق ئاڭلىيالايدىغان بۇ شېئىرلار توپلىمى - سىزنىڭ، مېنىڭ، جۈملىدىن، ئۆزلۈكىمىزنى قەدىرلەپ، ئادىمىيلىك يولىدا ھەم ئەنئەنىۋىيلىك ھەم دەۋرىمىزگە ماس ھالدىكى ئۇنۋېرسال ساپا ھازىرلاپ ياشاشقا ئىنتىلگۈچى ھەر بىر ئۇقۇرمەننىڭ ئۇنىڭدىكى تەۋرەۋك ھېكمەتلەردىن كىشىلىك ھاياتىمىزغا ئەنداز ئېلىپ ياشاش يولىنى تېپىۋېلىشىمىز ئۈچۈن ئوقۇپ بېقىشىمىزغا تامامەن ئەرزىيدۇ. مەن بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن 2008-يىل 7-ئايدا نەشر قىلىپ تارقىتىلغان بۇ توپلامنى كۆپ قېتىم ئوقۇدۇم، توپلامدىكى بۇ ئادەملەر بىلەن نۇرغۇن قېتىم مۇڭداشتىم، ئۇلار ئۈستىدە شائىر بىلەن غايىۋانە سىرداشتىم. مەن بۇ ئادەملەر بىلەن تەپەككۈرۈمدا قانچە كۆپ ئۇچرىشىپ، قانچە كۆپ پىكىرلەشكەنسېرىم، ئۇلار ماڭا شۇنچە تونۇشتەك تۇيۇلدى، ئۇلارنى ئىزدىدىم، ئىزدەشلىرىم بەدىلىگە ئۇلارنى ئەتراپىمىدىنلا ئۇچىتىپ خوشالمۇ بولدۇم، چۈنكى ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى ئۆزلىرىنىڭ ۋاپادارلىقى، ساداقەتمەنلىكى بىلەن مېنى سۆيۈندۈردى. ئۇلارنى ئۇچرىتىپ بەزىدە قاتتىق ئەپسۇسلاندىم، ئۆكۈندۈم. چۈنكى بۇلارنىڭ يەنە خېلى كۆپلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئالا كۆڭۈڭۈللىكى، تۇراقسىزلىقى، مەۋقەسىزلىكى بىلەن ۋۇجۇدۇمنى ئۆرتىدى. شۇنىڭ بىلەن مەن «ئەي ئادەملەر» ئارىسىدىن سىزمۇ، مەنمۇ كۆپ ئۇچراتقان ئەنە شۇ ئادەملەرنىڭ بىر قىسمىنى بۇ يەرگە باشلاپ كەلدىم. بۇ ئادەملەرنى كۆز ئالدىمىزدا نامايەن قىلغان شېئىرىي ئامىللار ۋە شېئىرىي مۇھىت سىزىملىرىنىمۇ تۆۋەندىكىچە سىزىپ چىقتىم.

1. «ئەي ئادەملەر» نى ئىپادىلەشتە قوللىنىلغان شېئىرىي شەكىللەر ۋە ئەسەرنىڭ بەدئىي مۇۋەپپەقىيەتلىرى

مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن قوللىنىلغان كۆپ خىل شېئىرىي شەكىللەر

شېئىرىي شەكىلنى شېئىرنىڭ تون-لىباسى دېيىشكە بولىدۇ. ئۇيغۇر شېئىرىيىتى نەچچە مىڭ يىللىق تەرەققىيات داۋامىدا، ئۆزىگە خاس شەكىللەرنى ھاسىل قىلغان بولۇپ، ئارزۇ ۋەزىنلىك، بارماق ۋەزىنلىك ياكى چاچما شېئىر بولسۇن كۆپ خىل شەكىلگە ئىگە. نۆۋەتتە مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىنىۋاتقان شېئىرلارغا قارايدىغان بولساق، گەرچە مەزمۇن جەھەتتە كۆپ خىل، رەڭدار ۋە جەلپكار بولسىمۇ، لېكىن قوللىنىۋاتقان شېئىرىي شەكىللەر يەنىلا ناھايىتى ئاز. مەسىلەن: مۇرەببە، مۇخەممەس، مۇسەددەس، مۇۋەششەھ،... قاتارلىق شەكىللەردە يېزىلغان شېئىرلار يوق دېيەرلىك ياكى نىسبەتەن ئاز. شېئىرىيەتتىمىزدىكى ئەنئەنىۋىي شەكىللەرگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش ئاساسىدا شېئىرىيەتتىمىزدىكى قەدەمىي شەكىللەر ئۈستىدە دادىل ئىزدىنىپ بۇ جەھەتتە يېڭىلىق يارىتىش ۋە قەدىمىي، مىللىي شەكىللەرنى داۋاملاشتۇرۇش شائىرلار شېئىر ئىجادىيىتى بىلەن شۇغۇللانغاندا، ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن قارىشى زۆرۈر بولغان بۇرچ ۋە مەسئۇلىيەت مەسىلىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شائىرلار بىرەر يېڭى ئوي - پىكىرنى شېئىر ئارقىلىق ئىپادىلەمەكچى بولغاندا، ئالدى بىلەن شۇ مەزمۇنغا لايىق، ماس كېلىدىغان شېئىرىي شەكىلنى تاللىشى شەرت. شېئىردىكى شەكىل مۇۋاپىق تاللانمىسا، خۇددى كىچىك بالغا چوڭ چاپان، چوڭ ئادەمگە كىچىك چاپان كىيىدۈرۈپ قويۇلغاندەك غەلىتە ئەھۋال كۆرۈلىدۇ - دە، ئىپادىلەمەكچى بولغان پىكىر ھەرقانچە يېڭى بولسىمۇ، لېكىن ئۇ جەلپ قىلارلىق ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقمايدۇ. ھالبۇكى، ئىپادىلەمەكچى بولغان شېئىرىي پىكىرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۆزىگە ماس كېلىدىغان شېئىرىي شەكىلنى تاللاش مۇمكىن بولمىسا، دىت ۋە ئىجادىيەت ماھارىتى ھېسابلىنىدۇ. بۇ ھەقىقەتنى تونۇپ يەتكەن شائىر مۇساجان يۇنۇس شېئىرىي ئىجادىيىتى داۋامىدا ئەنئەنىۋىي شېئىرىي شەكىللەردىن غەزەلدىن باشقا، گەرچە كلاسسىك شېئىرىيەتتىمىزدە خېلىلا كەڭ كۆلەمدە قوللىنىلىپ، ئۆلمەس لىرىكىلار يارىتىلغان بولسىمۇ، ئەمما نۆۋەتتە مىللىي شېئىرىيەتتىمىزدە ئانچە كۆپ يېزىلمايۋاتقان مۇرەببە، مۇخەممەس، مۇسەددەس، مۇۋەششەھ... قاتارلىق شېئىرىي شەكىللەردىنمۇ خېلىلا ئۈنۈملۈك پايدىلانغان بولۇپ، بۇ خىل شېئىرىي شەكىلدە يېزىلغان شېئىرلار بىر تەرەپتىن شائىرنىڭ يۇقىرى بەدئىي ماھارىتىنى نامايەن قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن بۇ خىل شەكىللەردە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش يولىدا ئىزدىنىۋاتقانلار ئۈچۈن ئۆرنەكلىك رولنى ئوينايدۇ. شائىرنىڭ بۇ خىل شەكىللەردە يېزىلغان شېئىرلىرى ئىچىدىن ئەڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققانلىرىدىن «ئازماڭلار»، «يول تاپتىم»، «رەڭلىك ئولتۇرۇش»، «نادانلىق»، «ئىنسان»، «جېنىم ئانا، كەتمىگىن»، «ئوتتۇز يېشىم»، «ئەگەر بولساڭ قېشىمدا» قاتارلىق شېئىرلىرىنى پەخىرلىنىش تۇيغۇسى ئىچىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ھەقىقىي مۇستەھكەم سۆزىمىزنىڭ شاھىدى

سۈپىتىدە شائىرنىڭ تۆۋەندىكى مىسالىرىغا نەزەر سېلىپ باقايلى:
دولقۇنىدا ھاياتنىڭ قالدۇم ئۇزاق گاڭگىراپ،
ئەتراپىمدا خىلمۇ خىل داراڭلىدى ناغرا-داپ.
دېدىم: مۇسا تەۋەككۈل پايانغا قېنى چاپ،
تۇيۇق يولدا تەمتىلەپ، ئېزىپ يۈرۈپ يول تاپتىم.
(«يول تاپتىم» ناملىق شېئىردىن)

رەقىب قايىسى، رەپىق قايىسى تونۇپ يەتتىم،
بېشىم قېيىپ، چىشىم ئاغرىپ يىقىلغاندا.
ماڭ تىرىلدىم، يۈزىمگە قېتىم ئۆلۈپ كەتتىم،
ۋىجدان تىغى يۈرىكىمنى تىلغىغاندا.
غۇرۇرۇمغا ئوزۇق بولدى ئاققان يېشىم،
غەيرەت ئاتا قىلدى ماڭا ئوتتۇز يېشىم.
(«ئوتتۇز يېشىم» ناملىق شېئىردىن)

ئانا دەپ بىز چاقىرىغاندا چۈشەنمەي،
قويالامسەن كېلىپ بىزنى پەپىلەپ.
سەن بولمىساڭ يېنىمىزدا، ئېيتقىنا،
بېرەلەيمىز كىمگە چۈچۈك ئەكىلەپ.
رازى بولساڭ بوپتۇ كەتكىن، كەت ئانا،
بىز يۈرەيلى بويۇن قىسىپ، تەمتىلەپ.
(«جېنىم ئانا، كەتمىگىن» ناملىق شېئىردىن)

يۇقىرىقى شېئىرلار ئۆزىنىڭ ئىخچام، جانلىق، نەپىس، ئوبرازلىق ۋە كۆپ خىل شەكىللەرگە ئىگە بولۇشتەك روشەن ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن كىشى قەلبىنى ئۆزىگە كۈچلۈك جەلپ قىلىپ، ئوقۇرمەنلەرگە يېڭىچە ھېس - تۇيغۇ ۋە يېڭىچە ھېكمەت دۇردانىلىرىنى تەقدىم قىلىدۇ.

بىز شېئىرىيەت تارىخىمىزغا نەزەر سېلىپ باققاندا بولساق، ماياكوۋىسكىدىن ئىلگىرى چاچما شېئىر شەكلى يوق ئىدى، ئۇ بۇ خىل شەكىلنى ئوتتۇرىغا چىقارغاندىن كېيىن، شائىرلار ئۇنى بەس-بەستە ياقىتۇرۇپ يېزىشىپ، تالىشىپ ئوقۇشماقتا. شائىر مۇساجان يۈنۈس شېئىرىي ئىجادىيىتى داۋامىدا يەنە چاچما شېئىر شەكلىدىمۇ قەلەم تەۋرەتكەن بولۇپ، «مەن تاپمەن قۇياش ئۆيۈڭنى

ئاي!» ناملىق شېئىرى مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتە مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان چاچما شېئىر دېيىشكە بولىدۇ. تەقلىد قىلىپ يېزىش مۇ شېئىرىيەتتىمىزدىكى گۈزەل ئەنئەنىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، شائىر مۇساجان يۇنۇس مۇ ئۆز ئىجادىيىتى داۋامىدا «كۈلۈپ بېرەي»، «ناخشا توۋلاپ ئۆتتۈڭ مەلەمدىن»، «ياشاش دېگەن ئەنە شۇ» قاتارلىق بىر بۆلۈك تەقلىدىي شېئىرلارنى يېزىش ئارقىلىق ئۆز ئىجادىيىتىگە تەسىر كۆرسەتكەن تىيىپجان ئېلىيۇف ۋە مۇھەممەتجان راشىدىن قاتارلىق ئەل سۆيگەن شائىرلىرىمىزنىڭ تەپەككۈرىغا ياندىشىش ھەم ئۇلارغا بولغان ھۆرمىتىنى بىلدۈرگەن.

شېئىرنى يۈكسەك بەدىئىيلىكىگە ئىگە قىلىدىغان رېتىم، تۇراق، قاپىيەنىڭ قايىل قىلارلىق ئىپادىلىنىشى

رېتىم- ھەر قانداق لىرىك ئەسەرنىڭ مۇھىم ئىپادىلەش ۋاستىسى. بولۇپمۇ، شېئىردىن ئىبارەت بۇ سەنئەت شەكلىدە سۆزلەرنى مۇئەييەن تەرتىپكە سېلىپ، شېئىرنى گۈزەللەشتۈرۈشتە رېتىم كەم بولسا ئەسلا بولمايدۇ. شۇڭا ئەرەب، پارىس ۋە تۈركىي مىللەتلەر ئەدەبىياتىدىكى كىلاسسىك شېئىرلارنىڭ رېتىمىغا ناھايىتى ئىتتىبار بېرىش مۇشۇ زۆرۈرىيەتتىن بولغان. شائىر مۇساجان يۇنۇس شېئىرلىرىدا رېتىمغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ، شېئىرنىڭ سېپى كۈچى ۋە بەدىئىي ئۈنۈمى يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن.

تۇراق شېئىرنىڭ ئاھاڭدارلىقىنى مەيدانغا كەلتۈرىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى بولۇپ، تۇراقنى شائىر مۇددىئاسىنىڭ يېپىغا رەتلىك ئۆتكۈزۈلگەن ھېكمەت ئۈنچىلىرىگە ئوخشىتىش مۇمكىن. مەيلى قايىسى خىل شەكىلدە يېزىلغان شېئىر بولسۇن، تۇراقلار ئۆزئارا ماس كەلمىسە، شېئىردىكى ئاھاڭمۇ بۇزۇلىدۇ. يېتۈك ئۇستاز ئەلىشىر نەۋائى شېئىرلىرىنىڭ ئالتە ئەسىردىن بۇيان ئۇيغۇر شېئىرىيىتىمىزدە يۈكسەك ئورۇندا تۇرالغانلىقىمۇ ۋەزىن، تۇراق، قاپىيەنىڭ ئۆلچەملىك، قانۇنىيەتلىك ۋە ئىزچىل بولۇشتا نەمۇنىلىك خاراكتېرىگە ئىگە بولالغانلىقىدا.

قاپىيەنى شېئىرنىڭ جەزىمدار زىننىتى دېيىشكە بولىدۇ. قاپىيە شېئىرنى نەپىسلىككە، جەلپكارلىققا ئىگە قىلغۇچى جۈلالىق مەرۋايىت. شېئىر ئاشۇ مەرۋايىتلار ئارقىلىقلا بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە بولىدۇ. قاپىيەسىز شېئىرنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا قاپىيە شېئىردىكى ئەڭ مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئارزۇ ۋەزىنلىك، بارماق ۋەزىنلىك شېئىرلاردا، ھەتتا نەسرىي شېئىرلاردا كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم ئامىلدۇر. قاپىيە ئىشلىتىش، قاپىيە بىلەن شېئىرىي مۇددىئانى، مەزمۇننى يۇغۇرۇپ بىر گەۋدىگە ئايلاندۇرۇش جەھەتتە شائىر مۇساجان يۇنۇس مۇ ئۆزىگە خاس يول تۇتۇپ، بارماق ۋەزىندە يېزىلغان شېئىرلىرىنى ئاساسەن ئالماش قاپىيە شەكلىدە يازغان. شۇنداق بولغاچقا، ئۇنىڭ شېئىرلىرى خېلىلا جەلپ قىلارلىق ۋە پاساھەتلىك بولۇپ، ئوقۇرمەننى

ئۆزىگە ماگىنىپتتەك تارتىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى ھەر قېتىم ئوقۇغىنىمىزدا چوقۇم زوقلىنىش ھېسسىياتىغا كەلمەي تۇرالمىمىز. مىسال ئۈچۈن «ئازماڭلار» ناملىق شېئىرىدىن تۆۋەندىكى پارچىنى كۆرۈپ ئۆتەيلى: □

لەيلى بىلەن مەجنۇندەك كۆيۈشكەنلەر ئازماڭلار،
ساداقەتكە قول بېرىپ سۆيۈشكەنلەر ئازماڭلار،
ھەمدەم بولۇپ جۇدۇندا يۈرۈشكەنلەر ئازماڭلار،
ۋىسال تېپىپ سۆيگۈدە كۈلۈشكەنلەر ئازماڭلار.

قاراپ-قاراپ توپمايدۇ كۆزلەر، پۇلنىڭ چېپىرىگە،
قېنىپ ئۆتمەس زادىلا ئادەم پۇلنىڭ مېپىرىگە.
ئەسىر بولۇش خەتەردۇر بىراق پۇلنىڭ سېپىرىگە،
پۇل ئالدىدا سەجدىگە چۆكۈشكەنلەر ئازماڭلار.

بۇ شېئىردا ئىشلىتىلگەن «كۆيۈشكەنلەر ، سۆيۈشكەنلەر ، يۈرۈشكەنلەر ، كۈلۈشكەنلەر ، چېپىرىگە ، مېپىرىگە ، سېپىرىگە » قاتارلىق قاپىيەلەر پۈتۈنلەي توق قاپىيەلەر بولۇپ، شېئىردىكى مەزمۇن بىلەن زىچ ماسلىشىپ، شېئىرنىڭ تەسىرىنىڭ تەسىرىچانلىقى ۋە جەلپكارلىقىنى ۋايىغا يەتكۈزگەن.

شائىر شېئىرلىرىدا تەسۋىرلەنگەن لىرىك تۇيغۇ ۋە گۈزەل شېئىرىي مەنزىرىلەر

لىرىكىنىڭ مەنبەسى رېئاللىقتىن كېلىدۇ . شائىرنىڭ روھىي دۇنياسىدا تاۋلىنىدۇ. شۇڭا شېئىردىكى لىرىكا مەنزىرە ۋە كۆرۈنۈش ۋاسىتىلىرىغا باغلانغان بولىدۇ. شېئىردىكى ئەسلىمىلەرمۇ ئۈنۈملۈك مەنزىرىلەر بىلەن سىڭىشىپ كەتكەن بولىدۇ. شېئىردىكى لىرىك ھېسسىياتنىڭ يوشۇرۇن ئاڭغا چۆكۈپ كەتمەي، ئۇزاق مۇددەتكىچە كۆز ئالدىمىزدا جۇلالىنىپ تۇرالىشىمۇ رېئاللىقتىكى كۆرۈنۈشلەر بىلەن شېئىرىي مەنزىرىلەرنىڭ ئۆزئارا باغلىنىپ كەتكەنلىكى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. قارايدىغان بولساق، شائىر شېئىرلىرىدا يېقىملىق تەسۋىرلەرمۇ خېلىلا جايدا قوللىنىلغان بولۇپ، بۇ خىل گۈزەل شېئىرىي مەنزىرە شائىر شېئىرلىرىنىڭ جەلپكارلىقىنى يۇقىرى كۆتۈرگەن ھەم ئانا تىلىمىزنىڭ ئىپادىلەش جەھەتتىكى پاساھىتىنى نامايەن قىلغان.

تۇنجى نۆۋەت قار ياغقان ئاخشام،

قىلالىدىكى ۋەدەڭگە ۋاپا.

جىمجىتلىقنى چۆچۈتتى ناخشام،

كۈيلىرىمنى تىڭشىدى دالا.

ئاپئاق قاردەك قەلبىڭ ئەكسىنى،
ئاپان قىلدى ساخاۋەتلىك قار.
سەزدىم قاردا باھار پەسلىنى،
ئىشقىڭ بىلەن مۇڭداشتم دىلدار.

(«تۇنجى قار ياغقان ئاخشام» ناملىق شېئىردىن)

شېئىردىكى بۇ كۆرۈنۈش ۋە مەنزىرىلەر گەرچە بىز دائىم ئۇچرىشىپ تۇرىدىغان كۆرۈنۈشلەر بولسىمۇ، ئەمما ئۇ شائىرنىڭ كۈچلۈك لىرىك تۇيغۇسىنى ئوبرازلىق تىل ياردىمى بىلەن قەلب خاتىرىمىزگە مەڭگۈ ئۆچمەس نەپىس نەقىشلەر بىلەن زىننەتلىۋەتكەن بولغاچقا، سەممىي، چىن ھېسىيات بىلەن يۇغۇرۇلغان بۇ خىل شېئىرىي مەنزىرىلەر قەلبىمىزدە روماننىڭ كەچمىشلەر پىلتىسىگە ئوت ياقىدۇ.

ئانا تىلىمىز پاساھىتىنىڭ شائىر شېئىرلىرىدا ئىخچام، ئوبرازلىق ۋە يارقىن جىلۋىلىنىشى

«ئەي ئادەملەر» ناملىق بۇ توپلامدىكى شېئىرلار ھەم ئارزۇ ۋەزنى ھەم بارماق ۋەزنىدىمۇ يېزىلغان شېئىرلاردىن تەركىپ تاپقان بولۇپ، مەيلى قايسى ۋەزىندە، قايسى خىل شېئىرىي شەكىلدە يېزىلغان شېئىرلار بولمىسۇن، ھەممىسى شائىرنىڭ سۆز ئىشلىتىش جەھەتتىكى يۇقىرى بەدئىي ماھارىتى، شېئىر ئارقىلىق ئىپادىلىگەن مول تەسەۋۋۇرى، شېئىرلاردا قوللانغان بەدئىي ۋاستىلىرىنىڭ ئۈنۈمدارلىقى، شېئىرىي پىكىرلەرنىڭ ئىخچام، يىغىنچاق ۋە تەسىرلىك ئىپادىلىنىشى قاتارلىق جەھەتلەردىن ئالغاندىمۇ شائىرنىڭ ئويغاق، ئويناق تەپەككۈرى ئۆزى ئەكس ئەتتۈرمەكچى بولغان تېرەن مەزمۇنلار ساماسىدا ئەركىن پەرۋاز قىلغان. شائىر شېئىرلىرىدىكى مەزمۇنلارنىڭ بۇنداق ئىخچام ۋە ئوبرازلىق ئىپادىلىنىشى لىرىك خۇسۇسىيەتلەرگە باي بولغان شېئىرلارنىڭ ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى بولۇپ سانالغاچقا، شائىر شېئىرلىرىنىڭ بەدئىيلىكىنى تېخىمۇ ئاشۇرغان دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ. بولۇپمۇ، شائىرنىڭ «بۇ يوللار»، «مەن تىرىكمەن دولقۇندا دېڭىزنىڭ»... قاتارلىق شېئىرلىرىدا تەكرارلاش، سۈپەتلەش، ئوخشاشتىش، سىمۋول قاتارلىق بەدئىي ۋاستىلارنىڭ ياردىمى بىلەن يورۇتۇپ بېرىلگەن مەزمۇن شۇنچە روشەن، شۇنچە راۋان، شۇنچە جەلپىكارلىققا ئىگە قىلىنغان. چىشىنىشلىك تىل بىلەن بۇنداق يارقىن ئەكس ئەتكەن ھەرقانداق بىر ئەھمىيەتلىك پىكىرنىڭ تەسىرى ۋە رولى مەنئىيىتىمىز ئۈچۈن پۈتمەس-تۈگىمەس كۈچتۇر.

2. «ئەي ئادەملەر» دە تەسۋىرلەنگەن تېماتىك مەزمۇنلار

«مەن قېنى؟ مەن نەدە؟ ئىنسان ئۆزىنى زادى قانداق قەدىرلىشى كېرەك؟» دېگەندەك كىشىلىك ھايات ۋە كىشىلىك ئىنسانىي ئېسىل-پەزىلەتلەرنى، گۈزەل ئىنسان تەبىئىتى ۋە بىباھا ئادىمىيلىك خىسەلەتلەرنى زوق-شوق بىلەن مەدھىيەلەپ، جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىدىكى مۇناپىقلىق، ئىككى يۈزلىمىلىك، ۋىجدانسىزلىق، مەن-مەنچىلىك، شۆھرەتپەرەسلىك ۋە ئىشەرەتخورلۇق قاتارلىق تۈرلۈك نومۇسىزلىق ھەم رەزىللىكلەردىن ئىبارەت ناچار ھادىسىلەرگە ئاچچىق خىتاپ قىلىپ ۋە ئۇنى رەھىمسىزلەرچە ئۆتكۈر قامچىلاپ، بىزنى ئۆز ماھىيىتىمىزنى ساقلاپ، ھەقىقىي ئىنسانغا خاس ۋىجدان-غۇرۇر بىلەن ياشاشقا ئۈندەيدىغان بىر-بىرىدىن ئېسىل 120 پارچە شېئىر تاللاپ كىرگۈزۈلگەن «ئەي، ئادەملەر» ناملىق بۇ شېئىرلار توپلىمى تولىمۇ مۇرەككەپ تىللىملىق بۇ ھايات مۇساپىمىزدىكى ئەگرى-توقاي كەچمىشلىرىمىزنى، ساپ ۋە ھەقىقىي مەردانە ھېسسىياتىمىزنى خەلقىمىزنىڭ جانلىق تىلى بىلەن تولىمۇ تېتىملىق، بەكمۇ مېغىزلىق قىلىپ جانلىق، ئوبرازلىق، يارقىن ئىپادىلەپ بەرگەن. توپلامدىكى شېئىرلار خېلىلا كەڭ دائىرىدىكى مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئاساسلىقى ئۇنى چوڭ جەھەتتىن ئەدەبىياتىمىزدىكى ئەزەلدىنلا «ئۆلمەس تېما» دەپ قارىلىپ كېلىۋاتقان سۆيگۈ-مۇھەببەت تېمىسىدىكى شېئىرلار، ئەل-يۇرت، ۋەتەنپەرۋەرلىك تېمىسىدىكى شېئىرلار، ئاتا-ئانا، قېرىنداشلارغا بولغان ھۆرمەت ۋە مۇھەببەت تېمىسىدىكى شېئىرلار، چىن ئىنسانلاردىن، ھەقىقىي دوستلۇق-ئىناقلىق، ساداقەتمەنلىكتىن سۆيۈنۈش، پەخىرلىنىش تېمىسىدىكى شېئىرلار، كىشىلىك ھايات ۋە ئۇنىڭ قىممىتى ھەققىدىكى شېئىرلار، ھەسەتخورلۇق، كۆرەلمەسلىك، ساختىپەزلىك، مەنمەنچىلىك، شۆھرەتپەرەسلىك قاتارلىق چاكىنا-رەزىللىكلەر لەنەتلىنىپ، خەلقىمىزنى گۈزەل ئەخلاقىي-پەزىلەتكە ئۈندەش قاتارلىق رېئال تېمىلارغا بېغىشلانغان شېئىرلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ.

بۇ توپلامدىكى سۆيگۈ-مۇھەببەت تېمىسىدىكى شېئىرلاردا ئىنسانلارنىڭ ئەڭ نازۇك تۇيغۇسى ھېسابلىنىدىغان چىن سۆيگۈ-مۇھەببەتكە، ساداقەتمەنلىك، ۋاپادارلىققا قىزغىن مەدھىيە ئوقۇلۇپ، قىز-يىگىتلىرىمىزنى ئۆزئارا مېھرى-مۇھەببەت، ساداقەت ۋاپا بىلەن ياشاشقا چاقىرغان. بۇ خىلدىكى شېئىرلاردىن «گۈزەل ئەستىلىك»، «تۇرساڭ»، «ئەگەر بولساڭ قېشىمدا»، «بىر كەل»، «سۆيگۈ ئارخىپى»، «مەن بار»، «ئازماڭلار» قاتارلىق شېئىرلارنى مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن.

كېتەي قانداق سېنى تاشلاپ كېيىكتەك ئۆز قاراپ تۇرساڭ،

كېچەي سەندىن نېچۈن؟ قەلبىم كۆزىگە بەك ياراپ تۇرساڭ.

جىمى شادلىقلىرىم سەنسز، كۆيۈپ كۈل بولغۇسى جەزمەن،

ئىچەي زەمەم نېچۈن چاڭقاپ؟ ئۆزۈڭ شەربەت، شاراپ تۇرساڭ.

ۋاپا ھىممەتلىرىڭ سۇلتان-خاقان ئەتتى مېنى كاتتا،

بولاي چۆللۈك نېچۈن؟ ئىشقىم ئوتىدا سەن كاۋاپ تۇرساڭ.

(«تۇرساڭ» ناملىق شېئىردىن)

ئىجتىمائىي ئەخلاققا دائىر ئەنئەنىۋىي تېما يېڭى دەۋر شېئىرىيىتىمىزدىمۇ كەڭ مەزمۇنى ئىگىلىدى. خەلقىمىزنىڭ ئەسىرلەردىن بۇيان خۇنۇك، رەزىل ئىجتىمائىي قاراشلارغا قارىمۇ- قارشى ياراتقان ئېسىل ئەخلاق ئەنئەنىلىرى ۋە گۈزەل پەزىلەتلىرى دەۋرىمىز كىشىلىرى ۋە ئەۋلادلىرىمىز ئۈچۈن بىباھا مەنىۋىي خەزىنە. دەۋر تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، نۆۋەتتە، ئاچكۆزلۈك، نەپسانىيەتچىلىك، يالغانچىلىق، رىياكارلىق، ھەسەتخورلۇق، پىتنەخورلۇق، ئەمەلپەرەسلىك، ئىچىشۋازلىق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تۈرلۈك ناچار، رەزىل ئىللەتلەر بەزىلىرىمىز ۋۇجۇدىدا ئەۋج ئېلىپ كەتتى، بەلكى خۇددى كومپيۇتېر ۋېرۇسلىرىدەك بارا-بارا ۋۇجۇدىمىزغا يامراپ كەتتى. بۇ خىل ئىللەتلەرگە قارشى كۈرەش قىلىش، شۈبھىسىزكى، دەۋرىمىز ئەدەبىيات-سەنئىتىنىڭ جىددىي ۋەزىپىسى ۋە سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ ئىنتايىن مۇھىم مەزمۇنى. شۇڭا شېئىرىيىتىمىزدىمۇ سىياسىي، ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىمىزنى بۇلغايىدىغان بۇنداق ناچار، رەزىل ئىللەتلەرگە قارىتا ئۆتكۈر تىغ ئۇرىدىغان ئېسىل ئەسەرلەرمۇ مەيدانغا كەلدى. جۈملىدىن شائىر مۇساجان يۇنۇس «ئەمەلپەرەس ناخشىسى»، «ھەسەتخور ناخشىسى»، «خوشامەتچى ناخشىسى»، «ئىككى يۈزلىمىچى ناخشىسى»، «يالغانچى ناخشىسى»، «ئۆزگىچە»، «دوست ئىككىمىز»، «پۇل تېپىپ»، «يالغان»، «ئەمەل تۇتقان دوستۇمغا»، «نۇرمىسام»، «تويىدىمۇ» قاتارلىق بىر بۆلۈك ئۆتكۈر پىكىرلىك شېئىرلىرى ئارقىلىق ھەسەتخورلۇق، كۆرەلمەسلىك، ساختىپەزلىك، مەنمەنچىلىك، شۆھرەتپەرەسلىك قاتارلىق چاكىنا-رەزىللىكلەرنى كۈچلۈك لەنەتلەپ، خەلقىمىزنى بۇنداق قىلمىشلاردىن ئىبرەت ئېلىپ، گۈزەل ئەخلاقىي-پەزىلەتكە ئىگە بولۇشقا ئۈندىدى. شائىر «ئەمەلپەرەس ناخشىسى» ناملىق شېئىرىدا:

ئەمەل قۇشى قونسا بېشىمغا،

لەززەت بولسا يېگەن ئېشىمدا.

نازىنىلار تۇرسا قېشىمدا،

مىڭ غاز ئۆلسە بىر تال تېشىمدا،

دەپ دىلىمغا قىمىدىم ئارمان.

ئەمەل بىلەن كۆكلىسەم، كۈلسەم،

ھالاۋەتنىڭ پەيزىنى سۈرسەم،

جاھاندا مەن ئۆزۈم دەپ يۈرسەم،

قۇت-ئامەتنىڭ باغرىغا چۆمسەم،
دېگەن ھېسلا ماڭا بولدى نان.

دەپ يېزىش ئارقىلىق ئەمەلپەرەسلەرنى ئاچچىق مەسخىرە ئاستىغا ئالدىم ۋە ئەمەلپەرەسلەرنى قاتتىق قامچىلايدۇ.

ھەسەتخورلۇق ياكى كۆرەلمەسلىك دەپ ئاتالغان بۇ قېرى رەزىل ئىللەت تارىختا سانسىزلىغان يىرگىنىشلىك، پاجىئەلىك ئىزلارنى قالدۇرۇش بىلەن بىرگە، بىزنىڭ يېڭى جەمئىيىتىمىزگەمۇ سۈرۈلۈپ كىرىپ، خەلقىمىزگە نۇرغۇن بۇزغۇنچىلىقلارنى سالدى. ھەسەتخورلارنىڭ خۇسۇسىيىتى شۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىدىن باشقىلارغا ھېچقانداق ياخشىلىقنى، ھېچقانداق مەنپەئەتنى راۋا كۆرمەيدۇ. كۆرەلمەسلىك، قىزغىنىش ئۇلارنىڭ ئۆزگەرمەس سائادىتى. شۇڭا ئۇنداقلار كۆزى كۆرگەن، قۇلىقى ئاڭلىغانلىقى ھەر قانداق نەرسىدىن مەيلى نەپ ئالسۇن- ئالالمىسۇن ھامان ھەسەت قىلىدۇ. شائىر مۇساجان يۇنۇس «ھەسەتخور ناخشىسى» ناملىق شېئىردا بۇ خىل ناچار ئىللەتلەرگە زەردە بىلەن مۇنداق خىتاب قىلىدۇ:

نىچۈن ساڭا باشقىلار ئامراق،
خوتۇن بىلەن سەن نىچۈن ئامراق،
ھەي، پەرزەنتىڭ نېمانچە ئوماق،
سەن نېمىشقا تاپسەن روناق،
مېنىڭ كۆڭلۈم قاچان شادلىنار.

مەزكۇر توپلامدىكى شېئىرلار ئىچىدە «ناخشا توۋلاپ ئۆتتۈڭ مەلەمدىن»، «ياشاش دېگەن ئەنە شۇ» قاتارلىق تەقلىد قىلىپ يېزىلغان شېئىرلارمۇ بار بولۇپ، بۇ شېئىرلاردىن شائىرنىڭ شېئىرىيىتىمىزدىكى گۈزەل ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلىش، ئەل سۆيگەن شائىرلىرىمىزغا بولغان سۆيۈنۈش، ئۇلاردىن ئىپتىخارلىنىش تۇيغۇسىنى، كونسىدىن يېڭىسىنى يارىتىش يولىدا ئىزدىنىۋاتقان روھنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن.

يېڭى دەۋر شېئىرىيىتىمىزدە بىر قەدەر كەڭ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن تېما – ۋەتەنپەرۋەرلىك بولدى. بايروننىڭ سۆزى بويىچە ئېيتقاندا: «كىم ئۆز يۇرتىنى سۆيمىسە، ئۇ ھېچنېمىنى سۆيەلمەيدۇ». دەۋرەقە، شېئىرىيىتىمىزدە بۇ مۇھىم تېمىغا ياندېشىپ ئۆتمىگەن بىر مۇ شائىر يوق دېيىشكە بولىدۇ. شائىر مۇساجان يۇنۇس «سەن قېنىمغا ئۇيۇغان شەھەر» ناملىق مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان شېئىرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قەشقەر شەھرىگە باغلانغان ئوتلۇق مېھرى-مۇھەببىتىنى، گۈزەل ئەستىلىكلىرىنى ئىزھار

قىلغان.

شائىر شېئىرلىرىغا نەزەر سالىدىغان بولساق، ئاتا-ئانا، قېرىنداشلارغا بولغان چوڭقۇر ھۆرمەت ۋە كۈچلۈك مېھرى-مۇھەببەت ئەكس ئەتكەن شېئىرلارنىڭمۇ خېلى كۆپ سالماقنى ئىگىلىگەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. چۈنكى ئاتا-ئانا قېرىنداشلار-ھەر بىر ئىنسان چىن ئىخلاسى بىلەن قەدىرلەشكە ئەبەدىي قەرزدار بىر يۈكسەك مەسئۇلىيەت، كۈچلۈك مەجبۇرىيەت ۋە ئېسىل ئەخلاقىي پەزىلەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ئەدەبىياتىمىزدىن ئىزچىل ھالدا مۇناسىپ ئورۇن ئېلىپ كېلىۋاتقان بۇ تېمىنىڭ مۇساجان يۇنۇس لىرىكىلىرىدىن تېگىشلىك ئورۇن ئالماسلىقى مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە. شائىر «چىنىم ئانا، كەتمىگىن»، «ئۆتۈنۈش»، «ئۆتۈپتىمەن بىلمەي خۇدۇمنى»، «بولدى ئەمدى غېمىمنى يېمە»، «تاتلىققىنە كۈلدۈڭمۇ»، «نېمە قىلدىم دۇئا ئالغۇدەك»، «يايرىۋالسۇن يۈرىكىڭ راسا»، «مەن ئالدىڭدا يۈكۈندۈم ئانا»، «رەھمەت ئاتا» قاتارلىق بىر يۈرۈش شېئىرلىرى ئارقىلىق ئاتا-ئانا، قېرىنداشلارغا ساداقەت، مېھرى-ۋاپا ئەيلەپ، چىن ئىنسانىي پەزىلەت بىلەن ئۇلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا، ئۇلارنىڭ قەدىرىگە يېتىپ، دەردىگە دەرمان بولۇپ، ئۇلارنىڭ پەزىلەت-ئوڭۇتلىرىنى ئىش-ھەرىكەت ۋە بارلىق پائالىيەتلىرىمىزدە ئۆرنەك-ئەنداز قىلىپ، تەۋەرىۋك ئاتا-ئانا، قېرىنداشلارنىڭ ئەنئەنىۋىي گۈزەل ئەخلاقىنى، ئەۋلادلار قەلبىدە ئەبەدىيلىك يىلتىز تارتقۇزۇشقا چاقىرىغان.

شائىر كىشىلىك ھاياتنى ھەقىقىي مەنىگە ئىگە قىلىدىغان چىن دوستلۇق-ئىناقلىقتىن، ساداقەتمەن پاك ئىنسانلاردىن سۆيۈنۈش، ئۇلارنى ھۆرمەتلەش، ئۇلاردىن پەخىرلىنىش تېمىسىدىكى شېئىرلاردا دوستلۇق قەدىرىگە يېتىدىغان، دوستلار شادلىقىدىن سۆيۈنۈشىمۇ، دوستلارنىڭ قايغۇسىغا ئورتاقلىشىشىمۇ بىلىدىغان پەزىلەت ئىگىلىرىنى چىن ئىخلاسى بىلەن سەمىمىي ھۆرمەتتە تىلغا ئالىدۇ. شائىرنىڭ «دوستلارغا ئىلتىماس»، «كۆرۈپ تۇراي چېپىرىڭدە كۈلكە»، «ئەيىبىمنى كۆرسەتكىن ئاداش» قاتارلىق شېئىرلىرى مانا مۇشۇ خىل تېمىلاردا مۇۋەپپەقىيەتلىك ھەم ئەھمىيەتلىك يېزىلغان ئەسەرلەر دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ. شائىر «سەنسىز دۇنيا بولىدۇ يېتىم»، «دېھقاننىڭ بېشىنى سىلاپ قويۇڭلار»، «سالام سىلەرگە قەدىردانلىرىم» دېگەن ماۋزۇ ئاستىدىكى بىر يۈرۈش شېئىرلىرىدا مىننەتسىز مېھنىتى بىلەن ئەۋلادلار بەختى ئۈچۈن جان پىدا قىلىۋاتقان ئۇستازلارغا، تەبىئەت ئالىمىگە گۈزەللىك، بارچە جانلىققا ئوزۇق-تۈلۈك، مەئشەت ئاتا قىلىۋاتقان ساخاۋەتلىك ئىنسان-دېھقانلارغا بولغان سۆيۈنۈشىنى، ھەر بىر ئائىلىدىكى تەۋەرىۋك بوۋا-موما، قەدىردان ئاتا-ئانا، ئائىلىنىڭ زىننىتى ۋاپادار قىز-يىگىت-پەرزەنتلىرىمىز ئوتتۇرىسىدىكى ئۆز ئارا مېھرى-مۇھەببەت، ئۆز ئارا دوستانە رىشتىدىن سۆيۈنۈش ھېسسىياتىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزئارا ئىناق-ئىتتىپاق ئۆتۈپ، گۈزەل ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلىشىغا بولغان گۈزەل ئارزۇ-تىلەكلىرىنى ئىزھار قىلغان.

خەلقىمىز ئارىسىدا: «مەي بىلەن دوستلاشقىنىڭ-ئەقىل بىلەن خوشلاشقىنىڭ»، «تامىنىڭ

يېقىلىشى زەيدىن، ئەرنىڭ يېقىلىشى مەيدىن» دېگەن ئاتىلار سۆزى بار. «قابۇسنامە» دە مۇنداق بىر ھېكمەت بار: «قەدەھۋاز دوستلىرىڭنى دوست دېمە، چۈنكى ئۇلار ساڭا ئەمەس، قەدەھلىرىڭگە دوست». دەرۋەقە، نۆۋەتتە، قارايدىغان بولساق، چوڭ-كىچىك ھەممەيلەن دېگۈدەك ئىچىشۋازلىققا بېرىلىپ كەتتۇق. شادلانساڭمۇ ئىچىمىز، قايغۇرساڭمۇ ئىچىمىز، يالغۇزمۇ ئىچىمىز، توپلۇشۇپمۇ ئىچىمىز، تاۋاقتىمۇ ئىچىمىز، قاۋاقتىمۇ ئىچىمىز، كوچىدىمۇ ئىچىمىز، رېستوراندىمۇ ئىچىمىز، ئىپتىدائىي ئاڭدىكى مەخلۇقلار ئاچلىق، ئۆسسۈزلۈقتىن ئۆلسىمۇ ئىچمەيدىغان شۇ نىجىسىنى ئىچىپ، ئەس-ھوشۇمىزنى يوقىتىپ، كوچا-كويىلاردا سۇنايلىنىپ ياتىمىز... قايسى بىر دانىشمەن: «ھاراقكەشلەرنىڭ خۇددى ۋىسكى بوتۇلكىسىغا ئوخشاش بويىنى ۋە قۇرسىقىغا بولىدۇ، كاللىسى بولمايدۇ» دەپتىكەن. بىزدە ئىچىشۋازلىق يۇقىرى پەللىگە چىقىپ، تالايلىرىمىزنىڭ ئىقتىسادى، ئىناق ئائىلىسى ۋەيران بولدى، ئەنە شۇ ئىپلاس بىلەن بۇلغىنىپ قاراڭغۇ زىندانلارغا مەھكۇم بولدۇق، ئەزىز جاندىن ئايرىلدۇق. ئەمما بۇ ئاچچىق قىسمەتلەر بىزگە ساۋاق بولمىدى. مۇساجان يۇنۇس شېئىرىيەت ئىجادىيىتى بىلەن ئىزچىل شۇغۇللانغان مەسئۇلىيەتچان شائىر. شۇڭا ئۇ ئىجادىيىتى داۋامىدا رېئال ئىجتىمائىي تېمىلارغا مۇراجىئەت قىلىپ، كۈچلۈك تەنقىدىي رېئاللىق روھ بىلەن جەمئىيەتنى ئەتراپلىق كۈزىتىپ، ئادەملەرنى تەھلىل قىلىپ، «ئىللەت تۈزەلمەسە، مىللەت تۈزەلمەيدۇ» غانلىقىنى ھەقىقىي تۈردە تونۇپ يېتىپ، خەلقىمىزنىڭ دەۋرگە ماس ھالدىكى تەرەققىياتى، گۈللىنىشى ئۈچۈن تۇسالغۇ بولۇۋاتقان روھىيىتىدىكى خۇنۇكلۇك، چۈشكۈنلۈك، زەئىپلىكتىن ئىبارەت ھەر خىل ئىللەتلەرنى قاتتىق مەسخىرە ۋە تەنقىد قىلىش ئارقىلىق خەلقىمىزنى مىللىي ئەنئەنە، گۈزەل ئەخلاقىي-پەزىلەت يېتىلدۈرۈپ، چىن ئىنسانغا خاس ساپا-سالامەت بىلەن ماددىي ۋە مەنىۋىي جەھەتتىن يۈكسىلىشكە قاراپىلىڭىزلىككە چاقىرىشتىن ئىبارەت ئۇلۇغۋار غايىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى ۋە بۇ يولدا توختىماي ئىزدەندى. مۇساجان يۇنۇس ئىجادىيىتىنىڭ ئەڭ قىممەتلىك بىر يېرىمۇ دەل مۇشۇ يەردە. شائىرنىڭ بۇ خىل ئەھمىيەتلىك قاراشلىرى ئۇنىڭ «ئىچىمىدىم»، «خوش مەيخانا، خوش شاراب» ناملىق شېئىرلىرىدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. مەسىلەن:

خوش، مەستلىكتە سۆيگەن گۈزەللەر،
 خوش، بىخۇدلۇق ئىكلىتىۋالغان كۈنلەر،
 خوش مەجنۇن بوپىپىتقان غەزەللەر،
 خوش، پەرىشان بىچارە كۈنلەر.

.....
 خوش مەيخانا، ئەلۋىدا شاراب،
 خوش مەپۇرۇش، خوش جېنىم ساقىي.

خوش تېتىمىسىز زاكۇسكا-كاۋاپ،
خوش كۆڭلۈمنىڭ مەرەز پىراقى.
(«خوش مەيخانا، خوش شاراب» ناملىق شېئىردىن)
شائىر «ئىچمىدىم» ناملىق شېئىرىدا:
زورلىما ساقىي بۇرادەر، تاشلىدىم مەي، ئىچمىدىم،
قىلما سۈلھى، قىلما كاجلىق قايتا بىر دەي، ئىچمىدىم.

دەپ يېزىش ئارقىلىق كۈللىي بالا-قازانىڭ مەنبەئىي بولغان ئىچمىلىككە بېرىلىپ كېتىۋاتقانلارغا كۈچلۈك سېگنال بەرگەن، ئۇلارنى قاتتىق ئاگاھلاندۇرغان.

يازغۇچى- سەنئەتكارلار جەمئىيەتنىڭ قاراڭغۇ تەرەپلىرىنى بەدئىي ئوبرازلار ئارقىلىق پاش ۋە تەنقىد قىلىپ خەلقنى تەربىيەلەيدۇ. شائىر ئۆز شېئىرلىرىدا ئۆزى ياشاپ تۇرغان مەۋجۇت رېئاللىقنى ئەتراپلىق كۆزىتىپ، مەنئىيىتىنى زەئىپلىك، بىخۇدلۇق، مەنمەنچىلىك، شەخسىيەتچىلىك ۋە ھەشەمەتچىلىك قاپلاپ كەتكەن خەلقنى مەنئىي پاتقاقىتىن قۇتۇلدۇرۇپ بېلىشنىڭ ئىنتايىن مۇھىملىقىنى تونۇپ، تىلنى ۋاستە، شېئىرنى قورال قىلىپ، رېئاللىقتىكى ھەرخىل ئىللەتلەرنى مەردانلىق بىلەن ئېچىپ كۆرسىتىپ، خەلقنى ئادەمگە خاس پەزىلەت بىلەن ياشاشقا چاقىرىدۇ. سۆزىمىزنى شائىرنىڭ «رەڭلىك ئولتۇرۇش» ناملىق شېئىرى بىلەن دەلىللەپ باقايلى:

كۆڭۈللەرنى مانان قىلدىڭ رەڭلىك ئولتۇرۇش،
چىرايلارنى سامان قىلدىڭ رەڭلىك ئولتۇرۇش،
گۈل-باغلارنى خازان قىلدىڭ رەڭلىك ئولتۇرۇش،
قوزىلارنى قاۋان قىلدىڭ رەڭلىك ئولتۇرۇش،
ياخشىلارنى يامان قىلدىڭ رەڭلىك ئولتۇرۇش.

ئۆلتۈرۈلدى نومۇس، ھايا، ئۇيات، پەدەشەپ،
بەتبۇيىنى چاپتى ياراپ ھەزلىچى كاپ-كاپ،
ئەر-ئايالنىڭ پەرقى نەدە، قالدى نەدە تاپ،
لاۋزىلارغا جۈر بولمىغان ئاتالدى ناباب
رەسۋالىقنى ئايان قىلدىڭ رەڭلىك ئولتۇرۇش.

بۇ مەنىدىن ئالغاندا، شائىر مۇساجان يۈنۈس شېئىرلىرىدىكى تەنقىدىي رېئاللىق روھ بىلەن سۇغۇرۇلغان شەمشەردەك ئۆتكۈر مىسرالار دەل خەلقىمىز ئېڭىغا سىڭىپ كەتكەن مەنئىي قاششاقلىق

بىخلىرىنى تۈپ يىلتىزىدىن كېسىپ تاشلاشتا مۇھىم رول ئوينىدى دەپ كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇ.

ئوبرازلىق قويۇلغان ماۋزۇ ۋە ئىخچام سۈرەتلەنگەن يارقىن كارتىنا

ماۋزۇنى شېئىرنىڭ گۈلتاجىسى دېيىشكە بولىدۇ. ئاپتور ئۆزىگە بىۋاسىتە تەسىر قىلغان، قەلبىنى لەرزىگە سالغان ۋە تاللاش-تاۋلاشتىن ئۆتكەن ۋەقە، ھادىسە ياكى ھېكمەتلىك پىكىرلەرنى شېئىر ئارقىلىق ئىپادىلەيدىغان بولغاچقا، شېئىرغا قويۇلىدىغان ماۋزۇ چوقۇم يېڭى، ئىخچام، جەلپ قىلارلىق بولۇشى ھەم شېئىردا ئىپادىلىمەكچى بولغان مۇددىئانى ئىپادىلىيەلشى كېرەك. مۇساجان يۈنۈس شېئىرلىرى ئىچىدە ئارۇز ۋەزىنلىك شېئىرلارمۇ، بارماق ۋەزىنلىك شېئىرلارمۇ، قىسقا يېزىلغان شېئىرلارمۇ، ئۇزۇنراق يېزىلغان شېئىرلارمۇ بار. شۇنداقتمۇ ھەر بىر شېئىرنىڭ ماۋزۇسى دېگۈدەك ئىخچام ۋە جەلپ قىلارلىق قويۇلغان بولۇپ، ئۇزۇن، مۇجىمەل ۋە چۈشىنىكسىزلىكتىن خالىي بولغاچقا، ئوقۇرمەنلەردە ماۋزۇنى كۆرۈپلا شېئىرنى ئوقۇپ چىقىش ئىستىكى قوزغىلىدۇ. مۇساجان يۈنۈس شېئىرلىرىدا «مەن شۇنداق ياشىدىم»، «ياراتمايمەن»، «سۆيگۈ ئارخىپى»، «ئەسكىمۇ»، «ئاپىرىن رەقىبەلەر»... دېگەنگە ئوخشاش قاراتمىلىقى ئېنىق سۆز-ئىبارلەر تاللاپ ماۋزۇ قويۇلغان بولغاچقا، بۇنداق جەلپكار ماۋزۇلار شېئىرنىڭ بەدىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئۈنۈمىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرگەن.

ئادەملەر، ھەي، ئادەملەر

يالماۋۇزدەك يالماشقا ئېتىلماڭلار ئادەملەر،

تۆت پۇتلۇقلار توپىغا قېتىلماڭلار ئادەملەر.

.....

ئادەملەر، ھەي ئادەملەر، دوست يىغلىتىپ ئېتسا، دۈشمەن كۈلدۈرۈپ ئېيتىدۇ. شۇ تاپتا مېنىڭمۇ ئاپتونىڭ يۇقىرىقى يۈرەك سۆزلىرىگە قەلب سۆزلىرىمنى جۈر قىلىپ، بىز ئىنسانلارغا شۇنداق خىتابلارنى قىلغۇم بار: ھەي ئادەملەر، ھەممىمىز بىلىمىز: ئادەمنىڭ ئادەمىيلىكى ئۆزىنىڭ ئېسىل ئادەمىيلىك پەزىلىتى، يۈكسەك ئادەمىيلىك مەسئۇلىيىتى، كۈچلۈك ئادەمىيلىك بۇرچ تۇيغۇسى بىلەن پەقەت بىرلا قېتىم نېسىپ بولىدىغان تولىمۇ چەكلىك ئۆمرىنى چىن ۋىجدان-غۇرۇرى، ھالال تەر-مېھنىتى ئارقىلىق ئۆزئارا يار-يۆلەكتە بولۇشۇپ مەنىلىك ئۆتكۈزۈپ، ھاياتلىق گۈلشەنىنى رەڭدار گۈل-چىچەكلەرگە، ئۆمۈر بېغىنى شېرىن مېۋىلەرگە تولدۇرۇپ، زامانداشلارغا، ئەۋلادلارغا پەزىلەت گۈلىستانىدىن خۇشپۇراق گۈلدەستىلەرنى تەقدىم ئېتىش مەنزىلى ئۈچۈن دوستانە قەدەملىرىمىزنى بىرلىكتە باسالايدىغان پەزىلەتكە ئىگە ئىكەنلىكىمىزدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپالايدۇ.

شۇڭا بىز مەنئىيىتىمىزنى پەزىلەت مايسىلىرى بىلەن زىننەتلەپ، ھەر بىر باسقان قەدەملىرىمىزدىن ئەجدادلار ئۈمىدىنىڭ گۈل-چىچەكلىرىنى ئېچىلدۇرالساق، ئەنە شۇ چاغدا، پۈتكۈل تەبىئەت دۇنياسىدا ھېچبىر مەۋجۇداتمۇ بىز ئادەملەردىن ئۆكۈنۈپ، تولىمۇ يىرگىنىشلىك تۇيغۇلار بىلەن «ئادەملەر، ھەي ئادەملەر...» دەپ بىزدىن ئەپسۇسلانمايدىغان، بىزگە لەنەتلەر ياغدۇرمايدىغان، ئەكسىچە، بىز-ئادەملەردىن چەكسىز ئىپتىخارلىنىدىغان، بىز-ئادەملەردىن چەكسىز سۆيۈنىدىغان، بىز-ئادەملەرنى ھەر ۋاقىت مانا مۇشۇنداق تەرىپلەيدىغان، بىز-ئادەملەردىن ھەر ۋاقىت مانا مۇشۇنداق مىننەتدار بولىدىغان بولىدۇ: «ئادەملەر، ھەي ئادەملەر!» سىلەر «ئىنسان» دېگەن ئەڭ بۈيۈك نامغا ھەقىقىي مۇناسىپ ھالدا چىن ساداقەت، چىن مېھرى-ۋاپا، چىن ئىنسانىي پەزىلەت نۇرلىرىنى قەلبىلەر ساماسىدا خۇددىي زەر قۇياشتەك پارلاتتىڭلار. سىلەر ئادەمىيلىك ئېسىل خىسلىتىڭلار، ئىنسانىيلىق گۈزەل پەزىلىتىڭلار بىلەن پۈتكۈل ئالەمگە گۈزەللىك ئاتا قىلدىڭلار. شۇڭا پۈتۈن جاھاننىڭ ئەڭ بۈيۈك ھۆرمىتى پەقەت سىلەر-ئادەملەرگىلا تاللىق! شۇنداق:

ۋىجدان دېمەك-جان دېمەك، غۇرۇر دېمەك-قان دېمەك،
كىملا ئالاي دەپ قويسا سېتىلماڭلار ئادەملەر.
ھالال مېھنەت، پاك ئەجر ئۆلمەسلىكنىڭ دورىسى،
لالما ئىتنىڭ ئورنىدا بېقىلماڭلار ئادەملەر.
ياخشىلىقتىن ئەل كۈلەر، ئىزگۈلۈكتىن جان كۈلەر،
رەزىللىككە، پەسلىككە چېتىلماڭلار ئادەملەر.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. ھەزرەت ئەلى ئەلى: «شېئىردىكى سۆيگۈنىڭ قىممىتى»، «شېئىر قاننىغا يېزىلغان ئويلار»، شىنجاڭ يازغۇچىلار تورى

2. مۇھەممەتتۇرسۇن ئابدۇكېرىم يۈكسەل: «شېئىردىكى بەش مۇھىم ئامىل ۋە ئوبرازلىق تەپەككۈر» ناملىق ماقالىسى

2013-يىل 16-ئىيۇن

(مەزكۇر ماقالە شائىر مۇساجان يۇنۇسنىڭ «ئەي، ئادەملەر» ناملىق شېئىرلار توپلىمىنىڭ بەدئىي مۇۋەپپەقىيەتلىرى ھەققىدە ئۆتكۈزۈلگەن مۇھاكىمە يىغىنىدا ئوقۇلغان)

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت مۇۋەپپەقىيەتلىرى

نەبىجان تۇرسۇن (تارىخ پەنلىرى دوكتورى)

ئىلاۋە:

مەن بۇ ماقالەمنى مەرھۇم قەدىرلىك ئانام نۇرنىسا ئابدۇرېھىمنىڭ ئەبەدىلىك خاتىرىسى ئۈچۈن بېغىشلايمەن. مەن ئۈچۈن دۇنيادا ئەڭ قەدىرلىك، ئەڭ مېھرىبان ئانام، ماڭا ئىنسانلىقنى، ئىنسانىيەتنى جۈملىدىن ئۆز قوۋىنى سۆيۈشنى ئۆگىتىپ، ئەقىل-ئىدىرىكىمنى ئاچقان بىرىنچى ئۇستازىم 5-ئاينىڭ 22-كۈنى، مەزكۇر ماقالەمنى يېزىۋاتقان، كېچە-كېچىلەپ، ماتېرىياللار دۆۋىسىدىن مەنبەلەر ۋە ئۇچۇرلار ئىزدەۋاتقان كۈنلىرىمدە بىز بىلەن ۋىدالاشتى. مەن بۇ خەۋەرنى يىراق ئوكيان قىرغىقىدىن ئاڭلىغىنىمدا زور ئىلھاملار بىلەن خەت بېسىۋاتقان بارماقلىرىم بىردىنلا ئىشتىن توختىدى، كۆزلىرىم خىرلەشتى، كۆز ياشلىرىم تاراملاپ تۆكۈلدى، ئانامنىڭ مېھرىبان سىماسى كۆز ئالدىمدا پەيدا بولدى، ھەر بىر ئىلھامبەخش سۆزلىرى قۇلۇقىم تۈۋىدە قايتىدىن جاراڭلىدى، مەن ئۆز-ئۆزۈمگە سوئاللار قويدۇم ھەم جاۋاب تاپتىم، ئاخىرى كۆز ياشلىرىمنى سۈرتۈپتەپ، يېزىۋاتقان مەزكۇر ماقالەمنى تاماملاپ، تېزراق ئوقۇرمەنلىرىمنىڭ ھوزۇرىغا تاپشۇرۇپ، ئۇلارنىڭ چاڭقىغان قەلبلىرىنى ئازراق بولسىمۇ سۇغۇراي دېگەن قارارغا كەلدىم.

مېھرىبان ئانامغا! جۈملىدىن دۇنيادىكى بارلىق ئانىلارغا ئەڭ ئالىي ھۆرمىتىمنى بىلدۈرىمەن!

*** **

چەتئەللەردىكى ئۇيغۇر دىئاسپورسىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىغا تەۋە قازاقىستان، قىرغىزىستان، ئۆزبېكىستان قاتارلىق تۈركىي جۇمھۇرىيەتلەرگە جايلاشقان. بۇلاردىن باشقا يەنە رۇسىيە فېدېراتسىيىسى، تۈركمەنىستان ۋە تاجىكىستاندا ئانچە كۆپ بولمىغان ئۇيغۇر ئاھالىسى ياشايدۇ. ئۇيغۇرلار ئالدى بىلەن جۇغراپىيىلىك جايلىشىش جەھەتتىكى قولايلىق شارائىت تۈپەيلىدىن قازاقىستان، قىرغىزىستان ۋە ئۆزبېكىستاندىن ئىبارەت ئۈچ جۇمھۇرىيەتكە ئەڭ كۆپ تارقالغان. بۇنىڭدىن باشقا يەنە رۇسىيە، تۈركمەنىستان، تاجىكىستان، ئۇكرائىنىيە ۋە باشقا جۇمھۇرىيەتلەردىمۇ ئاز ساندا ئۇيغۇرلار ياشايدۇ.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ئۆزىگە خاس مىللىي مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ئىگە بولۇپ، مەدەنىيەت-مائارىپ، ئىلىم-پەن ۋە باشقا تۈرلۈك ساھەلەردە زور نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى. ئۇيغۇرلار بۇ جۇمھۇرىيەتلەردە ئاز سانلىق مىللەت ھېسابلىنىشىمۇ، بىراق سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي-مائارىپ، سەنئەت ۋە باشقا ھەر قايسى ساھەلەردە قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرى بىلەن ئۆزلىرى ياشىغان جۇمھۇرىيەتلەرگە بەلگىلىك تەسىر كۆرسەتتى.

ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى يېقىنقى ئىككى ئەسىرلىك تارىخى قوقەنت خانلىقى، چار رۇسىيە ئىمپېرىيىسى، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە ھازىرقى مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەردىن ئىبارە مەركىزىي ئاسىيانىڭ سىياسىي داۋالغۇشلىرى ۋە تەرەققىيات جەريانى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇلارنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي-ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت ھاياتى مانا شۇ ھاكىمىيەتلەرنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى سىياسىتى بىلەن زىچ باغلانغان ئىدى.

ھازىرقى زامان ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرى بىر پۈتۈن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ياشىغان دۆلەتلىرى ۋە تۈزۈملىرى ئايرىم بولسىمۇ، بىراق ئورتاق ئۇيغۇر مەدەنىيەت گەۋدىسىگە مەنسۇپتۇر. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر ئاھالىسى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ 20-ئەسىرنىڭ بېشىدىن ئېتىبارەن باشلىغان ئۆز ئالدىغا مىللىي كىملىك تىكلەش ۋە راۋاجلاندۇرۇش سىياسىتىنىڭ نەتىجىسىدە ئۇيغۇر مىللىي كىملىك ۋە مىللىي روھىنى ئۈزلۈكسىز راۋاجلاندۇرۇپ، مۇرەككەپ سىياسىي، ئىجتىمائىي-ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت تەرەققىيات مۇساپىلىرىنى بېسىپ ئۆتتى. مەزكۇر ماقالىدە ئۇلارنىڭ بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئىچىدە بېسىپ ئۆتكەن مەدەنىيەت-مائارىپ تەرەققىيات مۇساپىلىرى، شۇنىڭدەك قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرى ھەققىدە قىسقىچە ئومۇمىي بايان بېرىش ئاساسىي نۇقتا قىلىندۇ.

1. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى

ھازىرقى ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي جۇمھۇرىيەتلىرىنىڭ رەسمىي ئىستاتىستىكىلىرى بويىچە ئالغاندا، بۈگۈنكى كۈنلەردە قازاقىستان ئۇيغۇر دىئاسپورسى ئەڭ كۆپ دۆلەتتۇر. قازاقىستان ھۆكۈمىتىنىڭ 2012-يىلىدىكى ئىستاتىستىكىسى بويىچە، بۇ جۇمھۇرىيەتتىكى ئۇيغۇرلار 237532 نەپەر[1].

ئۇنىڭدىن كېيىن قالسا، قىرغىزىستان جۇمھۇرىيىتى بولۇپ، 2012-يىلىدىكى قىرغىزىستاننىڭ دۆلەتلىك ئىستاتىستىكىسى بويىچە ئالغاندا، ئۇيغۇرلار 50 مىڭ نەپەر[2].

ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى 2000-يىلىدىكى ھۆكۈمەت سانلىق مەلۇماتىدا 19526 نەپەر دەپ كۆرسىتىلگەن، بىراق ھازىرغىچە يېڭى سانلىق مەلۇمات ئېلان قىلىنمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۆزبېكىستان ئۇيغۇر مەدەنىيەت مەركىزى بۇ جۇمھۇرىيەتتە 60 مىڭ ئۇيغۇر ياشايدىغانلىقىنى مەلۇم قىلغان [3]. ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ سانىنىڭ مەزكۇر ئۇچۇرلاردىن بىر قانچە ھەسسە كۆپ ئىكەنلىكى ھەققىدە تۈرلۈك غەيرى-رەسمىي پەرەزلەر مەۋجۇت.

تۈركمەنىستاندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ سانى ئەڭ ئاز بولۇپ، بۇ ھەقتە ئېنىق مەلۇمات يوق. 1890-يىلى، 270 ئائىلە، يەنى 1307 نەپەر ئۇيغۇر يەتتەسۇدىن تۈركمەنىستاندىكى مۇرغاب دەرياسى ۋادىسىغا كۆچۈپ كېلىپ يەرلەشكەن. ئۇلارنىڭ سانى 1990-يىلى 1392 نەپەر، 2010-يىلى، 2000 نەپەر دەپ ئېلان قىلىنغان. 1928-1929-يىللىرى، تۈركمەنىستاننىڭ بايرام - ئالى رايونىدا ئىككى ئۇيغۇر كولخوزى قۇرۇلغان ئىدى [4]. ئەمما، تاجىكىستاندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى نوپۇس ئەھۋالى ھەققىدە ئۇچۇر يوق. بۇ جۇمھۇرىيەت ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ئەڭ ئاز جاي بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە تاجىكىستاننىڭ 1926-يىلىدىن تاكى 2009-يىلىغىچە بولغان مىللەتلەرنىڭ نوپۇس ئىستاتىستىكىسى تەركىبىگە ئۇيغۇرلار كىرگۈزۈلمىگەن.

رۇسىيە فېدېراتسىيىسىدە ئۇيغۇرلارنىڭ توپلىشىپ ئورۇنلاشقان جايلىرى يوق. مەزكۇر دۆلەتتىكى ئۇيغۇرلار تارقاق ھالەتتە بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى موسكۋا ۋە سانكتپېتېربۇرگ شەھەرلىرىگە مەركەزلەشكەن. رۇسىيە ئۇيغۇرلىرىنىڭ 2010-يىلىدىكى نوپۇسى 3690 نەپەر دەپ كۆرسىتىلگەن [5].

لېكىن، ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى ئۇيغۇر زىيالىيلىرى ئارىسىدا مەيلى، سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە ياكى ئۇنىڭدىن كېيىنكى مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر دەۋرىدىكى ھۆكۈمەت سانلىق مەلۇماتلىرىغا ئىشەنچ قىلماسلىق، ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسىنىڭ ئەمەلىيەتتە بۇ سانلىق مەلۇماتلاردىن كۆپ ئىكەنلىكى ھەققىدە تۈرلۈك قاراشلار ھەم ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئوخشىمىغان مەلۇماتلىرى مەۋجۇت.

ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلار جۇغراپىيىلىك ۋە تىل-دىئالېكت ئالاھىدىلىك بويىچە ئىككى ئاساسىي گۇرۇپپىغا بۆلۈنگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرى پەرغانە گۇرۇپپىسى، يەنە بىرى يەتتەسۇ گۇرۇپپىسىدىن ئىبارەت [6].

ئۇيغۇر دىئاسپوراسىنىڭ پەرغانە گۇرۇپپىسى ئاساسلىقى ئەسلىدە ئۇيغۇر ئېلىنىڭ جەنۇبىدىكى تارىم ئويمانلىقى ئەتراپىدىكى بوستانلىقلار رايونىدىن كۆچۈپ چىقىپ، پەرغانە ۋادىسىدىكى بۈگۈنكى ئۆزبېكىستان، قىرغىزىستان ۋە تاجىكىستاننىڭ شەھەر ھەم دېھقانچىلىق رايونلىرىغا ئورۇنلاشقانلار بولۇپ، بۇ گۇرۇپپا تاكى 20-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا يەرلىك ئاھالىلەر تەرىپىدىن “قەشقەرلىكلەر” دەپ ئاتالغان ئىدى.

پەرغانە ۋادىسى ۋە يەتتەسۇ رايونى قەدىمدىن تارتىپ ئۇيغۇر قەبىلىلىرى پائالىيەت قىلغان رايونلاردۇر. بۇ رايونلار بىلەن تارىم ۋە ئىلى ۋادىسىنىڭ زىچ تارىخى باغلىنىشى مەۋجۇت. ئۇيغۇرلارنىڭ يېقىنقى زاماندا بۇ ۋادىلارغا كەڭ كۆلەملىك كۆچۈشلىرى 1759-يىلىدىن كېيىن باشلانغان مانجۇر-چىڭ قوشۇنلىرىنىڭ ھەربىي ھۇجۇملىرى ۋە قىرغىنچىلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. 19-ئەسىردىكى ئۇرۇشلار نەتىجىسىدە تېخىمۇ كۆپ ساندىكى قەشقەرىيە ئاھالىسى تۈركۈملەپ، پەرغانە ۋادىسىغا كۆچكەن ئىدى. قازاق ئالىمى چوقان ۋەلىخانوفنىڭ مەلۇماتلىرىغا قارىغاندا، 19-ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدا پەرغانە ۋادىسىغا 300 مىڭدىن ئارتۇق قەشقەرلىكلەر ماكانلاشقان [7]. شۇ دەۋرلەردىكى پەرغانە ۋادىسىغا جايلاشقان ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالى ۋە نوپۇسى ھەققىدە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ئالىملىرىدىن گ.ئىسھاقوف، ئا.م. رېشېتوۋ، ئا.ن. سېدلوۋسكايا، س.س. گۇبايېۋا، ئى.ۋ. زاخاروۋا، غ.سادۋاقاسوف ۋە باشقىلار ئۆزلىرىنىڭ تەتقىقاتلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغان ئىدى.

س.س. گۇبايېۋا چوقان ۋەلىخانوفنىڭ مەلۇماتلىرى ئاساسىدا 19-ئەسىرنىڭ 60-يىللىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا پەرغانە ۋادىسىدا 300 مىڭ ئەتراپىدا ئۇيغۇر ياشىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان [8].

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ئۇيغۇر ئالىمى، ئاكادېمىك غوجاخمەت سادۋاقاسوف، پەرغانە ۋادىسىدا چوقان ۋەلىخانوف قەيت قىلغان 9 مىڭ نوپۇس دولانلىقلارنى قوشۇپ، 324 مىڭ ئەتراپىدا ئۇيغۇر ياشىغان دېگەن پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدى [9].

ئى.ۋ. زاخوروۋانىڭ قارىشىچە، 1860-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا قوقەنت خانلىقى تەۋەسىدە 200-250 مىڭ ئەتراپىدا ئۇيغۇر ياشىغان [10].

پەرغانە ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلار يەرلىك ئۆزبېكلەرگە سىڭىپ كېتىشى ناھايىتى كۈچلۈك بولۇپ، بۇ ئىككى خەلقنىڭ ئەسلىدىن بىر-بىرى بىلەن ئېتىنىك پەرقى بولماسلىقى، تىل، دىن، سەنئەت ئۆرپ-ئادەت، كىيىم-كېچەك، يېمەك-ئىچمەك، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە باشقا كۆپ تەرەپلەردىكى

ئوخشاشلىقلار قەشقەرىيە ئۇيغۇرلىرىنىڭ پەرغانە ۋادىسىدىكى بۇ خەلققە سىڭىشىپ، ھازىرقى زامان ئۆزبېك مىللىتىنىڭ ئېتنىك تەركىبىنى تەشكىل قىلغۇچى تەركىبگە ئايلاندى.

يەتتە سۇ گۇرۇپپىسى، ئاساسلىقى ئۇيغۇر ئېلىنىڭ شىمالىدىكى ئىلى ۋادىسىدىكى ئەسلىدىن بار بولغان ۋە 1881-يىلى رۇسىيە بىلەن چىڭ ئىمپېرىيىسى « ئىلى شەرتنامىسى» نى ئىمزالاپ چىڭرا ئايرىغاندىن كېيىن قورغاس دەرياسىنىڭ شەرقىدىكى ئىلى تەۋەسىدىن رۇسىيە تەۋەسىگە كۆچكەن 45 مىڭ تارانچى [11] ، يەنى ئىلى ئۇيغۇرلىرى شۇنىڭدەك 1955-1962-يىللىرى ئارىسىدا ئىلى ۋە باشقا شىمالىي رايونلاردىن كۆچكەنلەردۇر.

بۇ ئىككى گۇرۇپپا ئۇيغۇرلار تىل جەھەتتىن ئالغاندا ئوخشاشلا ئۇيغۇر تىلىنىڭ مەركىزىي دىئالېكتىغا مەنسۇپ بولۇپ ، پەقەت ئايرىم شىۋىلىق ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە خالاس. پەرغانە ۋادىسىدىكى ئۇيغۇر ئاھالىلىرى ، يەنى بۇرۇنقى قەشقەرلىكلەر قەشقەر شىۋىسىنى ئاساس قىلغان. يەتتە سۇ رايونىدىكىلەر بولسا ئىلى شىۋىسىنى ئاساس قىلغان ئىدى. بۇ ئىككى گۇرۇپپا ئۇيغۇرلار تاكى 20-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا «قەشقەرلىق» ۋە «تارانچى» دېگەن ئىككى خىل نام بىلەن بىر-بىرىنى پەرقلىنىدۇرگەن ھەم يەرلىك ئاھالىلەر ۋە چار رۇسىيە ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن شۇنداق ئاتالغان ئىدى. 1921-يىلىدىكى تاشكەنت قۇرۇلتىيى نەتىجىسىدە « ئىنقىلابى ئۇيغۇر ئىتتىپاقى» بۇ خىل ئاتاشنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئۇيغۇر نامىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى قارار قىلغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر نامى قەدەممۇ-قەدەم پەرغانە ۋە يەتتە سۇ گۇرۇپپىسىنىڭ ئورتاق مىللىي نامى بولدى. قەشقەرلىق ۋە تارانچى ئاتالغۇسى پەقەت بىر مىللەتنىڭ ئىككى جۇغراپىيىلىك رايونغا جايلاشقان قىسىملىرىنىڭ ئايرىم ناملىرى بولۇپ، ئۇ ھەرگىزمۇ ئېتنىك نام ئەمەس ئىدى.

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى ھەققىدە تۈرلۈك ئۇچۇرلار مەۋجۇت. ئۇيغۇر رەھبىرى ئابدۇللا روزىباقىيېف 1923-يىلى، پۈتۈن turk ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتىدە ياشايدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ 600 مىڭدىن ئارتۇق ئىكەنلىكىگە ئائىت سانلىق مەلۇماتنى turk كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى ۋە رۇسىيە بولشېۋىكلار پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى ئوتتۇرا ئاسىيا بىۋروسىغا مەلۇم قىلغان [12]. ئەنە شۇ يىللاردا ئۇيغۇر ئالىملىرىدىن بۇرھان قاسىموف پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيادا بىر مىليون ئەتراپىدا ئۇيغۇر ياشايدىغانلىقىنى يازغان. بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسلىق قىسمى پەرغانە ۋادىسىغا تارقالغان ئىدى. ئابدۇللا روزىباقىيېف كېيىنرەك پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقىدا ياشايدىغان ئۇيغۇرلارنى 500-700 مىڭ ئەتراپىدا دەپ يازغان بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى ھەققىدە ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدىمۇ ئوخشىمىغان قاراشلار مەۋجۇت ئىدى.

بىراق، سوۋېت ھۆكۈمىتىنىڭ سانلىق مەلۇماتى بۇنىڭدىن زور دەرىجىدە تۆۋەن بولۇپ، 1924-يىلى، ئۆزبېكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، پەرغانە ۋادىسىدىكى زور ساندىكى قەشقەرلىق ئۇيغۇرلار ئۆزبېك سۈپىتىدە تىزىمغا ئېلىنغان. رۇسىيە ئالىمى سېرگېي ئاباشىنىڭ قاراشلىرىغا تايانغاندا، پەرغانە ۋادىسىدىكى بۇ زور ساندىكى «قەشقەرلىقلەر» سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ 1924-يىلى باشلىغان ئوتتۇرا ئاسىيادا مىللىي جۇمھۇرىيەتلەرنى قۇرۇش سىياسىتى نەتىجىسىدە ئۆزبېك ئېتنىك تەركىبىگە قوشۇۋېتىلىپ، يېڭى ئۆزبېك مىللىتىنى ياساش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن ئىدى. بىراق، 1926-يىلىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ نوپۇس تەكشۈرۈشىدە، ئۇيغۇر مىللىتى «قەشقەرلىق»، «تارانچى» ۋە «ئۇيغۇر» دېگەن ئۈچ خىل نام بىلەن تىزىمغا ئېلىنغان. ئەمما، 1937-يىلىدىكى تەكشۈرۈشتە پەقەت ئۇيغۇر ناملا ئىشلىتىلگەن [13]. سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئۇيغۇرلار ھۆكۈمەت سانلىق مەلۇماتلىرىدا ئىزچىل ئاز كۆرسىتىلگەن بولۇپ، بۇنىڭ تۈرلۈك سەۋەب-ئامىللىرى بار ئىدى. سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئازلاپ كېتىشىدە مىللىي سىياسەت ۋە ئۇيغۇرلار بىلەن ئۆزبېكلەر ئارىسىدىكى ئېتنىك پەرقنىڭ كۈچلۈك بولماسلىقى ئاساسلىق سەۋەب بولغان. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە 1932-1933-يىللىرىدىكى ئاچارچىلىق، 1937-يىللىرىدىكى تازىلاش ۋە 1941-1945-يىللىرىدىكى سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئازلاپ كېتىشىدىكى مۇھىم ئامىللاردۇر. مەسىلەن، قازاقىستان ئۇيغۇرلىرىنىڭ سانى 1947-يىلى، قازاقىستان كومپارتىيىسىنىڭ بىرىنچى سېكرېتارى جۇماباي شاياخمەتوف قازاقىستاندا ئۇيغۇر ئاپتونوم ئوبلاستى قۇرۇش ھەققىدە موسكۋاغا يوللىغان دوكلاتىدا 27 مىڭ دەپ مەلۇم قىلىنغان بولۇپ، 1937-يىلىدىكى سانلىق مەلۇماتتىن كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە تۆۋەنلەپ كەتكەن. ئەلۋەتتە، قازاقىستان ئۇيغۇرلىرىنىڭ سانىنىڭ تۆۋەنلەپ كېتىشىدىكى يەنە بىر سەۋەب، 1932-1933-يىللىرىدىكى ئاچارچىلىق مەزگىلىدە زور ساندىكى ئۇيغۇرلار يەتتە سۇدىن ئىلى ۋادىسىغا كۆچۈپ كېلىپ، ۋەتىنىگە قايتىمىغان ئىدى. ئەنە شۇ تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ 1950-يىللاردىكى سانلىق مەلۇماتىدا سوۋېت ئىتتىپاقى تېررىتورىيىسىدىكى پۈتۈن ئۇيغۇر ئاھالىسى ئاران 100 مىڭ ئەتراپىغا چۈشۈپ قالغان. سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قايتىدىن تېز كۆپىيىشى 1962-1954-يىلىدىكى كۆچۈش نەتىجىسىدە ئىشقا ئاشتى. ئۇيغۇرلارنىڭ يەتتە سۇ گۇرۇپپىسى تەركىبىگە ئۇيغۇر ئېلىنىڭ قەشقەر، ئاقسۇ، ئۈرۈمچى، ئاتۇش ۋە باشقا جايلىرىدىن كەلگەن ئۇيغۇرلارمۇ قوشۇلدى. تاشكەنت ۋە پەرغانە ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلار تەركىبىگە ئىلى تەۋەسىدىن كەلگەن ئىلى ئۇيغۇرلىرىمۇ قوشۇلدى.

2. ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي كىملىك تەرەققىياتى

1954-1962- يىللىرىدىكى كەڭ كۆلەملىك كۆچۈش نەتىجىسىدە ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ سانى بىراقلا ئاشتى شۇنىڭدەك ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي مەدەنىيىتى، تىل-يېزىقى، ئۆرپ-ئادەتلىرى، سەنئىتى ۋە باشقىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مىللىي كىملىكلىرى كۈچەيدى ھەم راۋاجلاندى.

1954-1962- يىللىرىدىكى كەڭ كۆلەملىك كۆچۈش نەتىجىسىدە ئۆزبېكىستان ۋە قىرغىزىستاندىكى كۆپلىگەن يەرلىك ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ مىللىي كىملىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن بولۇپ، قىرغىزىستاننىڭ ئوش، جالال ئاباد، فرۇنزى، قاراقول، توقماق قاتارلىق جايلىرىدىكى ئەسلىدىن بار بولغان ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى بۇ چاغدا مىللىي كىملىكىنى ئۆزبېككە ئۆزگەرتىپ، ئۆزبېكلىشىش باسقۇچىنى باشتىن كەچۈرۈپ، سانى ناھايىتى ئاز قالغان ئىدى. ئۆز ئېتىقادى كىملىكىنى ساقلىغان ئۇيغۇرلار يېڭىدىن كۆچۈپ كەلگەنلەر بىلەن قوشۇلۇپ، قىرغىزىستان ئۇيغۇرلىرى بىردىنلا كۆپەيدى. ئۆزبېكىستان ئۇيغۇرلىرى بۇ چاغلاردا ئاساسىي جەھەتتىن ئۆزبېكلىشىپ، ئۆز مىللىي كىملىكىنى پۈتۈنلەي دېگۈدەك يۈتتۈرۈپ قويغان بولۇپ، ئەسلىدىكى ئېتىقاد كىملىكىنى يوقاتمىغانلار يېڭى كۆچۈپ كەلگەنلەر بىلەن قوشۇلۇش نەتىجىسىدە ئۇيغۇر جامائەتچىلىكى رەسمىي شەكىلدە قايتىدىن پەيدا بولدى ھەمدە ئۇيغۇر مەدەنىيىتى يېڭى تەرەققىيات باسقۇچىغا كىردى.

قازاقىستاندىكى ئۇيغۇرلار كولخوزلار، يېزا-قىشلاقلار ۋە شەھەرلەرگە توپلىشىپ، زىچ ياشىغانلىقى ئۈچۈن ئۆز مىللىي كىملىكى، مائارىپى ۋە مىللىي مەدەنىيىتىنى ساقلىشى باشقا جۇمھۇرىيەتلەرگە قارىغاندا زور دەرىجىدە ياخشى ئىدى. 1950-يىللاردا سوۋېت ئىتتىپاقى تېررىتورىيىسىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا پەقەت قازاقىستان ئۇيغۇرلىرىلا سوۋېت ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئىدى.

سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدە سوۋېت ئىتتىپاقى تېررىتورىيىسىدىكى بۇ ئۇيغۇرلار ئومۇملاشتۇرۇلۇپ، «سوۋېت ئۇيغۇرلىرى»، ئۇلارنىڭ ئەدەبىياتى «سوۋېت ئۇيغۇر ئەدەبىياتى»، ئۇلاردىن چىققان ئالىملار «سوۋېت ئۇيغۇر ئالىمى» دېگەندەك ناملار بىلەن ئۇيغۇر ئېلىدىكى ئۇيغۇرلاردىن پەرقلىنىدۇرۇلگەن بولسا، سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلىپ، مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن، ئورتاق «سوۋېت ئۇيغۇرلىرى» دەپ ئاتالغان بىر گەۋدە يوقىلىپ، بىر پۈتۈن ئۇيغۇر دىئاسپورسى ھەر قايسى جۇمھۇرىيەتلەرگە پارچىلىنىپ ئايرىم تەرەققىيات يولىغا مېڭىشقا باشلىدى.

گەرچە، يەتتەسۇ ۋە پەرغانە رايونىدىكى مەزكۇر ئىككى گۇرۇپپا ئۇيغۇرلار بۇگۈنكى كۈنلەردە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۆت جۇمھۇرىيەتكە تارقىلىپ، بىر پۈتۈن ئۇيغۇرلارنىڭ ئايرىم دىئاسپورىلىرىنى شەكىللەندۈرگەن بولسىمۇ، بىراق ئۇيغۇرلارنىڭ ئەسلىدە مۇتلەق كۆپ قىسمىنى تەشكىل قىلغان پەرغانە گۇرۇپپىسى بۇگۈنكى كۈنلەردە پۈتۈنلەي دېگۈدەك يەرلىك خەلقلەرگە سىڭىپ تۇرغانىدى ھەمدە بۇ رايوندىكى قالدۇق ئۇيغۇر گۇرۇپپىلىرى داۋاملىق تۈردە سىڭىش باسقۇچىنى بېشىدىن كەچۈرمەكتە. گەرچە ئەنجان قاتارلىق رايونلاردا ھازىرمۇ مەلۇم ساندا ئۇيغۇر جامائەتچىلىكى بار بولسىمۇ، بىراق ئۇلار ئۆز ئانا تىلىنى ئۇنۇتقان، تىل ۋە ئېتنىك ئالاھىدىلىك جەھەتلەردىن ئۆزبېكلەردىن پەرقسىز ھالغا چۈشۈپ قالغان ئىدى. ئەمما، ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇر جامائىتىنىڭ پەقەت 1955-يىلىدىن 1962-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا ئۇيغۇر دىيارىدىن كۆچۈپ كەلگەن تەركىب ۋە قازاقىستاندىن بۇ جۇمھۇرىيەتكە خىزمەت يۈزىسىدىن بېرىپ يەرلىشىپ قالغان ئۇيغۇرلار ئاساسلىقى تاشكەنت شەھىرىنى مەركەز قىلىپ، ئۆز مىللىي كىملىكى ۋە مەدەنىيىتىنى مەلۇم دەرىجىدە ساقلاپ كەلگەن بولسىمۇ، بىراق ئەۋلادلارنىڭ ئالمىشىشى بىلەن مەزكۇر جۇمھۇرىيەتتىكى ئۇيغۇر مىللىي كىملىكى قەدەممۇ-قەدەم ئاجىزلاش شۇنىڭدەك داۋاملىق ئۆزبېكلىشىش جەريانىنى باشتىن كەچۈرمەكتە.

ئۇيغۇرلارنىڭ قازاقىستان ۋە قىرغىزىستاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان يەتتەسۇ گۇرۇپپىسى بولسا ئۆز مىللىي كىملىكى، مىللىي مەدەنىي-مائارىپى، ئەدەبىيات-سەنئىتى، مۇزىكىلىرى ۋە ئۆرپ-ئادەتلىرىنى ئىزچىل تۈردە ياخشى ساقلاپ قالدى شۇنىڭدەك بۇلارنى مەلۇم دەرىجىدە راۋاجلاندۇرۇپ، بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىي كىملىكى ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيەت كىملىكىنىڭ مەركىزىي ئاسىيا رايونىدىكى بىر پارچىسىلىق رولىنى ئوينىماقتا. بۇ گۇرۇپپىنىڭ يەرلىك قازاق ۋە قىرغىز قاتارلىق خەلقلەرگە سىڭىپ كېتىشى ئاساسەن دېگۈدەك كۆرۈلمىدى. بىراق، بۇنىڭدىن كېيىنكى تەرەققىيات يۆنىلىشىنى تەتقىق قىلىش ناھايىتى مۇھىم. ئەلۋەتتە، قىرغىزىستان ئۇيغۇرلىرىنىڭ 1954-1962-يىللىرى ئارىسىدا كۆچۈپ كەلگەنلىرى تەركىبىدە يەنە كۆپ ساندا ئەسلى قەشقەر ۋە ئاتۇش قاتارلىق جايلاردىن كېلىپ چىققانلارمۇ بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئەشۇ جايلاردىن ئالدىن بىلەن ئىلى ۋادىسىغا، كېيىن ئىلىدىن سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپكە ئۆتكەنلەر ئىدى. بۇ گۇرۇپپىنىڭ ئۆزلىرىنى تارانچىلار، ۋە ياكى يەتتەسۇلۇقلاردىن پەرقلىنىدۇرۇش خاھىشىمۇ مەۋجۇت ئىدى. ئەمما، ھازىر مۇنداق خاھىشلار ئاساسەن دېگۈدەك تۈگىگەن.

3. ئوتتۇرا ئاسيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققىيات باسقۇچلىرى

ئوتتۇرا ئاسيا رايونىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ 20-ئەسىردىكى مەدەنىيەت تەرەققىياتىنى دۆلەت تۈزۈلمىسى بويىچە چار رۇسىيە، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەردىن ئىبارەت ئۈچ ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى بويىچە ئۈچ دەۋرگە ئايرىش مۇمكىن. بۇ ئۈچ دەۋرنىڭ ئۆزىگە خاس خاراكتېرى، خۇسۇسىيەتلىرى، تەرەققىيات يۆنىلىش ۋە مۇساپىسى مەۋجۇت.

بىرىنچى دەۋر: چار رۇسىيە دەۋرى: (1878-1917-يىللىرى)

1878-يىلى، چار رۇسىيە پۈتۈن turk رايونىنى تولۇق ئىشغالىيەت ئاستىغا ئالغاندىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسيا رايونىنى تاشكەنتنى مەركەز قىلغان turk گېنېرال گۇبېرناتورلۇقىنىڭ ھەربىي ۋە مەمۇرىي باشقۇرۇش دائىرىسى ئىچىدە ئىدارە قىلدى. تاكى 1917-يىلى، پادىشاھلىق تۈزۈم ئاغدۇرۇلۇپ، ئۆكتەبىر ئۆزگىرىشى نەتىجىسىدە ھاكىمىيەتلەر بولشېۋىكلارنىڭ قولىغا ئۆتكۈچىگە بولغان ئارىلىقتا چار رۇسىيە ھۆكۈمىتى تۈركىستاننى ئۆزىنىڭ خام ئەشيا بازىسىغا ئايلاندۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا تاشكەنت قاتارلىق جايلاردا كىچىك كۆلەمدىكى يېنىك سانائەت بازىلىرىنى قۇردى ھەمدە تۆمۈر يول ياساپ، ئىچكىرى رۇسىيە بىلەن تۇتاشتۇرۇشقا كىرىشتى. رۇسىيە سودا-سانائەت بۇرژۇئازىيىسىنىڭ turk خام ئەشياسىغا بولغان ئېھتىياجى ئۇلارنى تاشكەنت قاتارلىق شەھەرلەرگە زامانىۋى ياۋروپا مەدەنىيىتى، سانائەت ئەسلىھەلىرىنى ئېلىپ كېلىشكە، ياۋروپا ئۇسلۇبىدىكى مەكتەپلەرنى ئېچىپ، يەرلىك خەلق پەرزەنتلىرىنى مەلۇم دەرىجىدە تەربىيەلەشكە مەجبۇر قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئوتتۇرا ئاسيا رايونىدىكى يەرلىك سودا گۇرۇھى ۋە يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرىنىڭ رۇسىيەنىڭ پېتىربۇرگ، موسكۋا، ئورنىبورگ ۋە باشقا شەھەرلىرىگە بېرىپ سودا قىلىش ھەم مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ئىمكانىيىتى يارىتىلدى. چار رۇسىيە ھۆكۈمرانلىقى ئوتتۇرا ئاسيا خەلقلىرىگە نىسبەتەن چوڭ مىللەتچىلىك ۋە كەمسىتىش سىياسىتى يۈرگۈزۈشۈمۇ بىراق، يەرلىك خەلقلەر مەلۇم رەۋىشتە ئىلغارلىقلار ۋە تەرەققىياتلار بىلەن ئۇچرىشىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. لېكىن، چار رۇسىيە ھۆكۈمىتى ئوتتۇرا ئاسيا خەلقلىرىگە قارىتا ھېچقانداق ئومۇميۈزلۈك مەدەنىيەت-مائارىپ جەھەتلەردىن گۈللەندۈرۈش، خەلقنىڭ مەدەنىي-مائارىپ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش سىياسىتى يۈرگۈزۈپ، بۇ ساھە ئۈچۈن مەبلەغ سالمايدى. يەرلىك خەلقلەر پەقەت ئۆزلىرىدىن چىققان خەلقپەرۋەر، يېڭىلىقپەرۋەر كىشىلەرنىڭ ئاكتىپلىقىغا تايىنىشقا مەجبۇر بولدى.

رۇسىيە دائىرىلىرىنىڭ ئەنە شۇنداق ئايرىمچىلىقى ۋە مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتى تۈپەيلىدىن ئوتتۇرا ئاسيا خەلقلىرىدە ساۋاتسىزلىق ناھايىتى ئېغىر بولدى. ئەنە شۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇيغۇرلارمۇ

بار بولۇپ، مەيلى پەرغانە ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلار بولسۇن ۋە ياكى يەتتەسۇ رايونىدىكى ئۇيغۇرلار بولسۇن، ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت ساپاسى ئومۇميۈزلۈك ئارقىدا قالغان ئىدى. ئۇيغۇرلاردىمۇ ساۋاتسىزلىق نىسبىتى ئوخشاشلا يۇقىرى بولدى. زامانىۋى مەكتەپ ئېچىش، مەدەنىي ئاقارتىش ئېلىپ بېرىش ئىمكانىيىتى بولمىدى. 1917-يىلىدىكى فېۋرال ئىنقىلابىدىن كېيىنلا ئوتتۇرا ئاسىيادا يەرلىك خەلقلەرنىڭ مىللىي ئويغىنىش، مەدەنىيەت ئاقارتىش ھەرىكەتلىرى ئەۋجى ئالدى. ئۇيغۇرلارمۇ ئۆز جەمئىيەتلىرى ئەتراپىغا ئۇيۇشۇپ، مەدەنىي ئاقارتىش ھەرىكىتىگە ئاتلاندى. بۇ جەھەتتە « تارانچى كومىتېتى» ئۆز ئالدىغا بىر قاتار پروگراممىلارنى قويغان ئىدى. سوۋېت ھاكىمىيىتى ئورنىتىلغاندىن كېيىن، سوۋېت ھۆكۈمىتى يەرلىك خەلقنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىش ۋە ئۆز ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن يەرلىك خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت-مائارىپ جەھەتتىن گۈللىنىشىنى چاقىرىق قىلىپ، بىر قاتار چارە-تەدبىرلەرنى قوبۇل قىلدى. يەرلىك خەلقلەرنىڭ چار رۇسىيىگە قارشى تۇرۇشى ۋە ئاخىرىدا سوۋېت ھاكىمىيىتى تەرەپتە تۇرۇشىدىكى ئامىللارنىڭ بىر ئالدىنقىسىنىڭ مىللىي كەمسىتىش سىياسىتى يۈرگۈزۈشى، كېيىنكىسىنىڭ مىللىي كەمسىتىشنى بىكار قىلىپ، مىللىي مەدەنىي-مائارىپ جەھەتلەردىن گۈللىنىش ۋەدىلىرىنى بېرىشىگە باغلىق ئىدى.

يەتتەسۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ خېلى كۆپ قىسمى 1883-يىلىدىن كېيىن رۇسىيە پۇقرالىرىغا ئايلانغان بولسىمۇ، ئەمما تاكى 1918-يىلىغىچە بولغان 40 يىل ۋاقىت ئىچىدە ئۇلاردا مەدەنىيەت جەھەتلەردىن كۆرۈنەرلىك گۈللىنىش مەنزىرىسى كۆرۈلمىگەن ئىدى، پەقەت ئاز ساندىكى بىر قىسىم ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى رۇس تىلىدىكى مەكتەپلەردە ئوقۇش ئىمكانىيىتىگە ھەمدە زاۋۇت-فابرىكىلاردا ئىشلەش ئىمكانىيىتىگە بولدى. يەنە بىر قىسىمى بولسا، قازان، ئۇفا، ئورنبۇرگ قاتارلىق جايلاردىكى تاتارلار بىلەن ئالاقە قىلىش ئارقىلىق يېڭىچە مائارىپ ۋە مەدەنىيەت بىلەن تونۇشۇش ئىمكانىيىتىگە بولۇپ، ئۆزلىرىنى تەرەققى قىلدۇردى.

چار رۇسىيە دەۋرى پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلرىگە ئوخشاش ئۇيغۇرلار ئۈچۈنمۇ ھېچقانداق گۈللىنىش ئېلىپ كەلمىگەن بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ زامانىۋى مەدەنىي-مائارىپىنىڭ رەسمىي شەكىللىنىش ۋە گۈللىنىشى سوتسىيالىستىك ئىدىئولوگىيە ئاستىدا سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدىلا ئىشقا ئاشتى. يەتتەسۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر ئاھالىلىرىنىڭ، ئومۇمەن ئۇيغۇر ئېلىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر پۈتۈن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەدەنىيەت جەھەتتە ئارقىدا قالغانلىقى، ساۋاتسىزلىقنىڭ ناھايىتى يۇقىرى سەۋىيىدە ئىكەنلىكى ئۇيغۇر زىيالىيلىرىدىن ئابدۇللا روزىباقيپ، بۇرھان قاسىموف قاتارلىقلارنىڭ ماقالىلىرىدە كۆپ تەكىتلەنگەن ئىدى. بۇرھان قاسىموف يەتتەسۇدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت-مائارىپ ئەھۋالى ھەققىدە توختىلىپ، «خەلقىمىزنىڭ 100دىن بىرى بولمىسا، قالغانلىرى يېزىشنى بىلمەيدۇ. ساۋاتسىزلىقنى ئاخىرلاشتۇرۇش چارىلىرى بىزدە تېخى كۆرۈلمىدى. كامچىللىك كۆپ، مىڭدىن بىرىنىمۇ يېزىپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ، ئىنقىلابتا

پۈتۈن رۇسىيىدىكى ئايماقلارنىڭ ئارىسىدا ئەڭ ئېزىلگىنى بىز. ئاۋال ھەم، ھازىرقى كۈندە ئەڭ تۆۋەن، نادان سانالغىنى بىز، ئېغىرلىقى، خورلۇقى ئەڭ كۆپ تارتقان بىز ئۇيغۇر خەلقى» [14] دەپ يازغان.

ئىككىنچى دەۋر: سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرى: (1918-1991-يىللىرى)

ئۇيغۇرلارنىڭ 20-ئەسىردىكى سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدىكى مەدەنىيەت تەرەققىياتىنى ستالىن ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن باسقۇچ ۋە ستالىندىن كېيىنكى باسقۇچ ھەم سوۋېت- جۇڭگو رەقەبەت باسقۇچىدىن ئىبارەت ئىبارەت ئۈچ مەزگىلگە ئايرىش مۇمكىن. ستالىن دەۋرىدىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى يەنە 1937-1938-يىللىرىدىكى چوڭ تازىلاش ھەرىكىتى ۋە سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىنىڭ باشلىنىشىنى چېگرا قىلىپ، ئىككى باسقۇچقا ئايرىش مۇمكىن. بىرىنچى باسقۇچ 1918-1941-يىللىرى بولۇپ، بۇ 20 يىل ئىچىدە ئۇيغۇر خەلقى مەدەنىيەت-مائارىپ، سەنئەت ۋە باشقا ھەر ساھەلەر بويىچە مىسلى كۆرۈلمىگەن تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. ئۇيغۇر زامانىۋى مەدەنىيىتى، سەنئىتى، ئەدەبىياتى يوقلۇقتىن بار بولۇپ، شەكىللىنىش ۋە راۋاجلىنىش جەريانى بولۇپ، باشتىن كەچۈردى.

بىرىنچى باسقۇچتا يارىتىلغان ئۇيغۇر مەدەنىيەت مەنزىرىسى -1938-1937-يىللىرى ستالىننىڭ تازىلاش ھەرىكىتى بىلەن بىتچىت قىلىنغان بولسا، 1941-يىلى، سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىنىڭ پارتلىشى بىلەن كېلىپ چىققان ئۇرۇش مالىمانچىلىقى بىلەن تامامەن تۈگەشتى.

20-ئەسىر ئوتتۇرا ئاسىيا سوۋېت دەۋرى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئىككىنچى باسقۇچى 1945-يىلىدىن تاكى ستالىن ئۆلۈپ خۇشبو ھاكىمىيەتنى ئىگىلىگەنگىچە بولغان باسقۇچتۇر. مەزكۇر باسقۇچتا ئۇيغۇر خەلقى بارلىق سوۋېت ئىتتىپاقى خەلقى بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ، ئۇرۇش جاراھەتلىرىنى ساقايتىش، دۆلەتنى ئىقتىسادى ۋە ئىگىلىكىنى قايتىدىن قۇرۇش ھەم كۈچەيتىشكە ئاتلاندى. ستالىن ھۆكۈمىتى 1943-يىلىدىن كېيىن شەكىللەنگەن تىنچ ئوكيان-ئاسىيا رايونى ۋەزىيىتى، دۇنيا ۋەزىيىتى جۈملىدىن جۇڭگو ۋە ئۇيغۇر ئېلى ۋەزىيىتىگە كۆرە ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر ئېلى جۈملىدىن ئۇيغۇرلارغا قاراتقان سىياسىتىدىمۇ يېڭى ئىستراتېگىيە بەلگىلىگەن بولۇپ، بۇ دەل ئۇيغۇر قاتارلىق خەلقلەرنىڭ 1944-1949-يىللىرىدىكى مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىنى قوللاش ھەم ياردەم بېرىشتە ئىپادىلەندى. 1949-يىلىدىن كېيىن بولسا، جۇڭگو كوممۇنىستلىرى بىلەن ھەمكارلىقنى كۈچەيتىپ، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنى قوللاش ئارقىلىق غەرب دۆلەتلىرىگە قارشى سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىدىكى سوتسىيالىزم لاگېرىنى كۈچەيتتى. ئەنە شۇ بىر قاتار سەۋەب-ئامىللار تۈپەيلىدىن سوۋېت ئىتتىپاقىدا -1938-يىللىرى تاقىۋېتىلگەن ئۇيغۇر مەكتەپلىرى ئېچىلىشقا، ئۇيغۇر

مەدەنىيەت - مائارىپ، سەنئەت ۋە نەشرىيات ئورۇنلىرى ئەسلىگە كېلىش ھەم يېڭىدىن ئېچىلىشقا باشلىدى. چۈنكى، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئۈچۈن تەرەققى قىلغان، گۈللەنگەن « سوۋېت ئۇيغۇرلىرى » نى مودېل قىلىپ كۆرسىتىش ۋە بىر پۈتۈن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىغا بولغان ماھىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش كېرەك ئىدى.

ستالىن ئۆلگەندىن كېيىن، نىكىتا خروشىۋنىڭ شەخسكە سېغىنىشقا قارشى تۇرۇش ھەرىكىتى ۋە ستالىننىڭ خاتالىقلىرىنى تەنقىد قىلىپ، ستالىن دەۋرىدىكى گۇلاگلارنى بىكار قىلىپ، گۇلاگ تۇتقۇنلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش باشلانغاندىن كېيىن سوۋېت ئۇيغۇر مەدەنىيەت-مائارىپىدا يېڭى تەرەققىيات يولى باشلاندى.

سوۋېت دەۋرىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئۈچىنچى باسقۇچى سوۋېت-جۇڭگو رەقىبلىك باسقۇچى بولۇپ، بۇ 1961-يىللىرىدىن 1989-يىللىرىغىچە بولغان 30 يىلغا يېقىن ۋاقىتنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇ جەرياندا نىكىتا خروشىۋ، لېئونىد برېژنېۋ ۋە مىخائىل گورباچېۋتىن ئىبارە ئۈچ شەخس مۇقىم ۋە ئۇزۇن ۋاقىت ھۆكۈم سۈردى. برېژنېۋ بىلەن گورباچېۋ دەۋرى ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئەڭ گۈللەنگەن مەزگىلى ھېسابلىنىدۇ.

ئۈچىنچى دەۋر: مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر دەۋرى (1991-يىلىدىن تاكى ھازىرغىچە)

1991-يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يىمىرىلىشى بىلەن سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى تېررىتورىيىسىدە 15 مۇستەقىل دۆلەت مەيدانغا كەلدى شۇنىڭدەك سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى غەرب دۇنياسىنىڭ غەلبىسى بىلەن ئاخىرلاشتى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يىقىلىشى دۇنيانى ئۆزگەرتتى، جۈملىدىن مەزكۇر دۆلەتنىڭ ئەتراپىدىكى خەلقئارا ۋە رايون خاراكتېرلىق مۇناسىۋەتلەردە زور ئۆزگىرىش يۈز بەردى. ئوتتۇرا ئاسىيادا مەيدانغا كەلگەن مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر بۇ 20 يىل ئىچىدە قەدەم-قەدەم ئۆز مىللىي ۋە دۆلەت كىملىكىنى تىكلەش يولىنى تۇتۇپ، ھاكىمىيەت ئۈستىدىكى ئاساسلىق مىللەتلەر - قازاقلار، ئۆزبېكلەر، قىرغىزلار، تۈركمەنلەرنىڭ دۆلەتچىلىك، مىللەتچىلىك ئىدىئولوگىيىسىنى كۈچەيتىلدى. بۇ 20 نەچچە يىل ئىچىدە سابىق چار رۇسىيە، كېيىنكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا ئىلگىرى-كېيىن بىر ئەسىردىن ئارتۇق ۋاقىت ياشىغان مەزكۇر خەلقلەر مۇستەقىل دۆلەتچىلىك ئىدىيىسىنى كۈچەيتىش، ئۆزىگە-ئۆزى خوجا بولۇش ۋە مىللىي ئىپتىخارلىقنى راۋاجلاندۇرۇش يولىدا تۈرلۈك پروگراممىلارنى ئەمەلگە ئاشۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆز دۆلەتلىرىدە كۆپ مىللەت ياشىغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ كۈچلۈك مىللىي كىملىك ئىدىيىسىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى نەزەرگە ئېلىپ، دۆلەتنىڭ بىخەتەرلىكى ۋە زېمىن پۈتۈنلۈكىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش يولىدا « قىرغىزىستان بىزنىڭ ئورتاق ئۆيىمىز » ، « قازاقىستان بىزنىڭ ئورتاق ئۆيىمىز » دېگەندىن

ئىبارەت « ئورتاق ۋەتەن » ئىدىيىسىنى تەرغىپ قىلىپ، مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ھەم قېرىنداشلىقىنى تەكىتلىدى. گەرچە ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي خەلقلرى ئەسلىدىن ئورتاق مەدەنىيەت ۋە تارىخ كىملىكىگە ئىگە بولغان بولسىمۇ، ئەمما تۈرك قېرىنداشلىقى ۋە تۈرك بىرلىكى شوئارىنى ئاشكارا ۋە رەسمىي رەۋىشتە يولغا قويۇلمىدى. ئەكسىچە يەنىلا، سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مودېلى بويىچە مىللىي سىياسەت قوللاندى.

مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلار ئاساسلىقى قازاقىستاننى مەركەز قىلىپ، ئۆز مىللىي مەدەنىيىتىنى، مائارىپىنى راۋاجلاندۇرۇش ئىمانىيىتىگە ئىگە بولدى، ئۇيغۇرلارنىڭ سانىنىڭ كۆپلۈكى ۋە توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايونلارغا ئىگە بولۇشىغا ئەۋزەللىكى تۈپەيلىدىن قازاقىستان ھۆكۈمىتى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى تەرەققى قىلدۇرۇش سىياسىتىنى چەتكە قاقمىدى. ئەمما، سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدىكى ھۆكۈمەتنىڭ زور كۆلەمدە مەبلەغ ئاجرىتىش سىياسىتىگە ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈپ، سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدە ھۆكۈمەتنىڭ مەبلەغى ۋە باشقۇرۇشى بىلەن قۇرۇلغان ئۇيغۇر مەدەنىيەت، تەشۋىقات، تەتقىقات، مائارىپ ئورۇنلىرىغا قارىتا مەبلەغنى قىسقارتىش ئارقىلىق، بۇ ئورۇنلارنىڭ گورباچېۋ دەۋرىدىكىدەك ئالاھىدە سالاھىيىتىگە چەك قويدى، بەزىلىرىنى توختاتتى، بەزىلىرىنى بولسا قىسقارتتى. بازار ئىگىلىكى، خۇسۇسىيلاشتۇرۇش تۈزۈملىرىنىڭ كەڭ ئومۇملىشىشى بىلەن ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى ئۆز مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇشقا مەبلەغ سېلىشقا ۋە ئۆز كۈچىگە تايىنىشقا مەجبۇر بولدى. ئەمما، قازاقىستان ھۆكۈمىتى، ئۇيغۇر مەدەنىيەت-مائارىپىنىڭ راۋاجلىنىشىنى قوللاش پوزىتسىيىسىدە داۋاملىق چىڭ تۇردى. قىرغىزىستاندا بولسا، ئۇيغۇرلار ئوخشاشلا ھۆكۈمەتنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن بولسىمۇ، بىراق قازاقىستانغا ئوخشاش سىستېمىلىق مىللىي مائارىپقا ئىگە بولۇش ئىمكانىيىتى بولمىدى. بۇ جايدىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى پەقەت ئاممىۋى تۈس ئالدى. ئۆزبېكىستان بولسا، تامامەن باشقىچە بولۇپ، ئۇ يەردە ئۇيغۇر ئاھالىسىنىڭ ئۆزبېكلىشىشى ئېغىر بولغانلىقى ئۈچۈن مىللىي مائارىپتىن سۆز ئېچىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۆزبېكىستان ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ئوخشاشلا ئاممىۋى تۈس ئالغان بولۇپ، قازاقىستاندىكى ئوخشاش جۇمھۇرىيەت دەرىجىسىدىكى تىياتىرلارغا، مەدەنىيەت-مائارىپ ئورۇنلىرىغا ئىگە بولۇشى مۇمكىن بولمىدى.

مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر دەۋرىدىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ چوڭ مىللەتچىلىك بېسىمى، سىياسىي ئىدىيىۋى بېسىمدىن قۇتۇلغان بولۇپ، ئۇ ئىدىيە جەھەتتىن ئەركىن تەرەققى قىلىش، ئۇيغۇر مىللىي كىملىكىنى كۈچەيتىش ھەم تەرغىپ قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. ئۇيغۇر مەدەنىيىتى سىياسىي رامكىدىن قۇتۇلۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆزلىرىنىڭ تارىخىي ئانا ۋەتىنىدىكى ئومۇمىي ئۇيغۇر مەدەنىيىتى بىلەن بىر گەۋدىگە ئايلىنىش ۋە يۇغۇرۇلۇش ئىستىقبالىنى كۆردى. ئۇيغۇرلارنىڭ بۇرۇنقى «سوۋېت ئۇيغۇرلىرى» دېگەن سىياسىي ئېتىقاد چۈشەنچىسى

يوقىلىپ، ئۆزلىرىنى روھى ۋە مەنىۋى جەھەتتىن ئانا ۋەتىنىدىكى ئۇيغۇرلار بىلەن تەقدىرداش ھېسابلاش خاھىشى كۈچەيدى. سوۋېت دەۋرىدە ئەسلىدىن بۇ زېمىندا ياشىغان ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرىنى «يەرلىك» ياكى «سوۋېتلىك» دەپ، 1954-1962-يىللىرى كۆچۈپ كەلگەنلەرنى «كۆچمەنلەر»، «ختايلىقلار» دەپ ئايرىشتەك قىسمەن مەھەللىۋازلىق ئىللەتلەرنى زاۋاللىققا دۇچ كەلدى. «يەرلىك ئۇيغۇرلار» دىكى ئۆزلىرىنى «ئۇلۇغ سوۋېت خەلقى» دەپ ئۈستۈن كۆرىدىغان خاھىشلىرىگە خاتىمە بېرىلدى. ئومۇمەن، مۇستەقىللىق دەۋرىدە «سوۋېت ئۇيغۇرلىرى» (ئايرىم جۇمھۇرىيەتلەرگە پارچىلىنىپ كەتكەن بولسىمۇ، بىراق ئۇلارنىڭ بۇرۇنقىدەك ئورتاق «سوۋەتلىك» ئىدىيىسى ئەمەس، بەلكى ئانا ۋەتىنىدىكى يادرولۇق توپلۇق، يەنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسىي قىسمى بىلەن ئۆزىنى باغلاش، بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىي ئىدىيىسى ئالمىشىپ، تېخىمۇ كۈچىيىشكە باشلىدى. مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر دەۋرىدىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى پىكىردىكى ئەركىنلىك، ئۆسۈلدىكى ئەركىنلىك بولۇپ، قازاقىستاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى بۇ جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ دېموكراتىك تۈزۈملىرىدىن نەپ ئېلىپ، ئۆز مەدەنىيىتىنى قانۇنىي تۈزۈملەرگە بويسۇنۇش ئاساسىدا راۋاجلاندۇرۇش يولىغا كىردى. ئەلۋەتتە، قازاقىستاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى تەرەققىيات يۆنىلىشى مۇھىم بىر تېما. ئۇلارنىڭ يۆنىلىشى قانداق بولىدۇ؟ ھازىر قانداق يېڭى مەسىلىلەر شەكىللىنىشكە باشلىدى؟ دېگەن سوئاللار قويۇلۇشى تەبىئىي. ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى يۈزلىنىشىدىكى ئاساسلىق نۇقتا مەزكۇر رايونلاردىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى كەلگۈسىدە ئەشۇ جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ ئىگىسى بولغان ئاساسلىق تۈركىي مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەت گەۋدىسى ئىچىگە سېتىپ كېتىشى مۇمكىنمۇ؟ بۇ سېشى ئورتاق تۈرك قېرىنداشلىقى نەزەرىيىسى ئاستىدا ئەمەلگە ئاشامدۇ؟ ياكى باشقىچە يولدىمۇ؟ ئۆزبېكىستان ئۇيغۇرلىرى بۇنداق رېئاللىقنىڭ مودېلىنى ئاللىقاچان كۆرسەتكەن بولۇپ، قازاقىستان ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ تەقدىرى قانداق شەكىلدە بولۇشى مۇمكىن؟ مانا بۇ، مۇرەككەپ سوئاللاردۇر. ئەلۋەتتە، ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كەلگۈسى مەۋجۇتلۇقى ئۇيغۇرلارنىڭ يادرولۇق قىسمى بولغان ئۇيغۇر دىيارىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت مەۋجۇتلۇقى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئاساسىي گەۋدىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى تارماقلارغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەمما، نۇرسۇلتان نازاربايېف قازاقىستان تېررىتورىيىسىدىكى ئۇيغۇر مىللىي مائارىپىغا نىسبەتەن «قوش تىللىق» سىياسەت يۈرگۈزۈمگەن بولۇپ، نازاربايېفنىڭ ئۇيغۇر باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ مىللىي مائارىپىنى تولۇق رەۋىشتە راۋاجلاندۇرۇش ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ ساقلىنىپ ۋە قوغدىلىپ قېلىنىشى ئۈچۈن چىن يۈرىكىدىن ھەسسە قوشۇپ، دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ قەدىمى ۋە شەرەپلىك ئەزاسى بولغان ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى قوغداشنىڭ ئۈلگىسىنى يارىتىشى ئېھتىماللىقىنى نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

ئەلۋەتتە، ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئۈچىنچى دەۋرى بولغان مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتلەر دەۋرى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئىلگىرىكى ئىككى دەۋرگە قارىغاندا ئەركىن تەرەققى قىلىش يولىغا كىرگەن، ئانا ۋەتىنى بىلەن تەقدىرداشلىقى ئاشقان، ئەمما كۈچلۈك ۋە مۇرەككەپ ئىستىقبال مەسىلىسىگە دۇچ كەلگەن دەۋردۇر.

4. 1920-1930 - يىللاردىكى ئۇيغۇر مەدەنىيەت مۇۋەپپەقىيەتلىرى

مەزكۇر تېمىدا ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىنىڭ 1918-1941 - يىللىرىدىكى باسقۇچغا مەنسۇپتۇر.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا قازاقىستاندا ئەڭ دەسلەپ 1918-يىلى، «سادايى تارانچى» گېزىتى نەشر قىلىنىپ، بىر مەزگىل تارقىتىلدى. گېزىتنىڭ ئىنگىلىز ھۈسەيىنبەگ يۈنۈسوفى قاتارلىقلار «تارانچى كومىتېتى» غا يېتەكچىلىك قىلىپ، مەدەنىي ئاقارتىش ۋە سوۋېت ھۆكۈمىتىگە قارشى تۇرۇش پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللانغانلىقى ئۈچۈن بۇ گېزىت تارقىتىۋېتىلدى [15]. 1919-يىلى، ئابدۇللا روزىباقىيېف قاتارلىقلار «ئۇيغۇر جەمئىيىتى» نى قۇرغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئاساسلىق پروگراممىسى يەنىلا مەدەنىي ئاقارتىش بولغان ئىدى.

1919-يىلى ئالمۇتىدا تۇنجى قېتىم 4 سىنىپلىق ئۇيغۇر باشلانغۇچ مەكتىپى ئېچىلدى. بۇ مەكتەپ 1925-يىلىدىن كېيىن 9 يىللىق تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپكە ئايلاندى. سوۋېت زارۋات نامى بېرىلدى شۇنىڭدەك تۇنجى ئۇيغۇر تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپى بولۇپ قالدۇ.

«ئۇيغۇر جەمئىيىتى» يەتتە سۇ رايونىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا مەكتەپ ئېچىش، مائارىپنى تەرەققى قىلدۇرۇش ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغاندىن تاشقىرى يەنە «كۆك كۆينەكلەر» دەپ ئاتالغان سەنئەت گۇرۇپپىسىنى قۇرۇپ، تۇنجى ئۇيغۇر دراممىلىرىنى ئوينىدى. ئەنە شۇلارنىڭ ئىچىدە ئا. روزىباقىيېفنىڭ «مەنسەپپەرەسلەر» دراممىسى بار ئىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي، ئۇيغۇر تىياتىر گۇرۇپپىسى يەنە نەزەرغوجا ئابدۇسەمەتوفنىڭ «نۇزۇگۇم» دراممىسىنى ۋە كېيىن «ئانارخان» دراممىلىرىنى ئوينىدى. يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا دراما تىياتىرى تېز سۈرئەتتە تەرەققى قىلىش بىلەن دەسلەپكى ئۇيغۇر دراما رېجىسسورلىرى ۋە كەسپىي ئارتىستلىرى قوشۇنى يېتىشىپ چىقتى.

1923-يىلىغا كەلگەندە ئابدۇللا روزىباقىيېفنىڭ باشچىلىقىدا «ئۇيغۇر بىلىك ھەيئىتى» قۇرۇلۇپ، بۇنىڭ تەركىبىگە نەزەرغوجا ئابدۇسەمەتوف، بۇرھان قاسىموف، ئىسمائىل تاھىروف قاتارلىق ئۇيغۇر زىيالىيلىرى كىردى [16]. ئۇلارنىڭ ئاساسلىق پروگراممىسى ئۇيغۇر تىل، تارىخى ۋە مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىش، ئۇيغۇرلارنىڭ بىلىم ۋە مەدەنىيەت-مائارىپ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ئىدى. ئۇيغۇر رەھبەرلىرى ۋە زىيالىيلىرىنىڭ ئاكتىپ ھەرىكەت قىلىشى نەتىجىسىدە

1920-يىللارنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە يەتتە سۇنىڭ ئۇيغۇرلار جايلاشقان بارلىق يېزىلىرىدا مەكتەپلەرنىڭ ئومۇملىشىپ بولۇش ۋە زىيىتى شەكىللەندى.

بۇرھان قاسىموف ۋە ئابدۇللا روزىباقىيېف قاتارلىقلار ئۇيغۇرلارنىڭ مائارىپ ئىشلىرىنى تېز تەرەققى قىلدۇرۇشنى بىرىنچى ئورۇنغا قويۇشنى ئىزچىل تەكىتلىگەن بولۇپ، گەرچە 1921-1925-يىللىرى ئارىسىدا ئۇيغۇرلار رايونىدا خېلى كۆپ ساندا مەكتەپلەر ئەچىلغان بولسىمۇ، بىراق ئۇلار يەنىلا بۇنىڭ يېتەرسىز ئىكەنلىكى، ئۇيغۇرلارنىڭ ساۋاتسىزلىق نىسبىتىنىڭ داۋاملىق يۇقىرىلىقىنى تەكىتلىگەن ئىدى.

سوۋېت ئۇيغۇر رەھبىرى ئابدۇللا روزىباقىيېف ئۆزىنىڭ 1925-يىلى ئېلان قىلغان ماقالىسىدە مەكتەپ ۋە مائارىپ مەسىلىسى ھەققىدە توختىلىپ، ئۇيغۇر مەكتەپلىرى ۋە مائارىپىنى راۋاجلاندۇرۇشنىڭ نەقەدەر زۆرۈرلىكىنى تەكىتلىگەن. ئۇ، گەرچە ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىي-مائارىپىدا كۆرۈنەرلىك ئۆزگىرىشلەر مەيدانغا كەلگەن ۋە كۆپ ساندا ئۇيغۇر ياشلىرى ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغان بولسىمۇ بىراق، ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ئەچىلغان مەكتەپلەرنىڭ يەنىلا ئازلىقىنى شىكايەت قىلىپ مۇنداق دەپ يازغان:

«ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈرلۈك جۇمھۇرىيەتلەردە ياشايدىغان 500-700 مىڭ ئۇيغۇر مېھنەتكارلىرى ئۈچۈن يولغا قويۇلغان مەكتەپلەرنىڭ سانى ئاران 20-25 تىن ئاشمايدۇ. بۇنىڭ تولىسى يەتتە سۇدا. مەكتەپلەرنىڭ تەمىناتى ناچار» [17].

ئابدۇللا روزىباقىيېف قاتارلىق ئۇيغۇر رەھبەرلىرى ئىزچىل تۈردە سوۋېت ھاكىمىيىتىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىي-مائارىپىنى راۋاجلاندۇرۇشقا ياردەم بېرىشىنى، ياشلارنى ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدا تەربىيەلەشنى، مەكتەپلەرنى كېڭەيتىشنى تەلەپ قىلىپ، كۆپ تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن ئىدى. ئەنە شۇنىڭ نەتىجىسىدە 1925-يىلى، يەتتە سۇ ئوبلاستى بويىچە ئۇيغۇر مۇئەللىملىرى كېڭىشى قۇرۇلتىيى چاقىرىلىپ، رەسمىي كېڭەش تەسىس قىلىنغان ھەمدە شۇ يىلى يەتتە سۇدىكى 17 ئۇيغۇر مەكتىپى ھۆكۈمەتنىڭ ھېسابىغا ئۆتۈپ، بارلىق تەمىناتنى ھۆكۈمەت زېمىنىگە ئالغان.

ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرىنىڭ ھازىرقى زامان مائارىپى بۇرۇن باشلانغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار ئارىسىدىن ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 20-يىللىرىدىلا كۆپ ساندىكى ياشلار، موسكۋا، لېنىنگراد، تاشكەنت، باكۇ، قازان، ئالمۇتا ۋە باشقا شەھەرلەردىكى ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغان. ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 20-يىللىرىدىلا ئۇيغۇرلاردىن كۆپ ساندا ياشلار ئالىي مەلۇماتلىق بولغان. ئابدۇللا روزىباقىيېف قاتارلىقلارنىڭ ئاكتىپ ھەرىكەت قىلىشى نەتىجىسىدە 1921-يىلى قازاق ۋە ئۇيغۇر مەكتەپلىرىدە تەلىم ئالغان 30-40 يېقىن ئۇيغۇر ياش تاشكەنت ۋە موسكۋادىكى تۈرلۈك مەكتەپلەرگە ئەۋەتىلگەن بولسا، 1922-يىلى، يەنە 80 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر ياش موسكۋا ۋە تاشكەنتتىكى ئوقۇش ئورۇنلىرىغا يولغا سېلىنغان» [18].

1923-يىلىدىكى سانلىق مەلۇماتتا كۆرسىتىلىشىچە، 500 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر ياش موسكۋا، لېنىنگراد، تاشكەنت، باكۇ ۋە باشقا شەھەرلەردىكى ئالىي مەكتەپلەردە» [19] ، بىر قىسىم ئۇيغۇر ياشلىرى موسكۋادىكى شەرق كوممۇنىستىك ئەمگەكچىلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان.

ئۇيغۇر مەكتەپلىرى 1924-1925-يىللاردا ئوتتۇرا ئاسىيادا ئايرىم جۇمھۇرىيەتلەر مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن تېز كۆپىيىشكە باشلىغان بولۇپ، 1925-1926-يىللىرىغا كەلگەندە پۈتۈن ئالمۇتا ئوبلاستىدىكى ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنىڭ سانى 32 گە يېتىپ، ئۇنىڭدا 3490 ئوقۇغۇچى ئوقۇغان .

1928-1929-يىللىرىغا كەلگەندە ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنىڭ سانى 42 گە يېتىپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانىمۇ ئاشقان [20].

بۇلاردىن باشقا يەنە ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئاممىۋى يوسۇندا ساۋاتسىزلىقنى يۇيۇش، مەدەنىيەت ئاقارتىش پائالىيەتلىرىمۇ كۈچەيگەن بولۇپ، تۇرلۇك ئىشتىن سىرتقى ئاممىۋى سەنئەت، مەدەنىيەت گۇرۇپپىلىرى تەسىس قىلىنغان ئىدى. ئالمۇتىدا سوپى زارۋات نامىدىكى ئۇيغۇر تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپى -1920 يىللاردىكى تۇنجى ئۇيغۇر تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپى سۈپىتىدە كۆپلىگەن ياش ئۆسمۈرلەرنى تەربىيىلىدى.

ئەمما، ئۆزبېكىستاندىكى ۋەزىيەت باشقىچە بولۇپ، 1920-يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان تەۋەسىدە ئۇيغۇر باشلانغۇچ مەكتەپلىرىنىڭ ئومۇملىشىش نىسبىتى ناھايىتى تۆۋەن بولغان. ئۇيغۇر پەرزەنتلىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئۆزبېك مەكتەپلىرىگە بارغان ئىدى. بىراق، 1930-يىللارنىڭ بېشىغا كەلگەندە ئۆزبېكىستاننىڭ ئەنجان، تاشكەنت ۋە باشقا جايلارىدا ئۇيغۇر تىلىدىكى مەكتەپلەر، تېخنىكوملار، سەنئەت ئۆمەكلىرى ۋە نەشرىيات ئورۇنلىرى ھەم گېزىتلەر ئىش ئېلىپ باردى . 1933-يىلى قۇرۇلغان ئەنجاندىكى ئۇيغۇر دراما ۋە ناخشا- ئۇسۇل ئانسامبىلى ئۇزۇن مەزگىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بولۇپ، ئۆزبېكىستاندا 1934-يىلى، تۇنجى قېتىم ئۇيغۇرلار ھەققىدە « جانانخان» ناملىق كىنو فىلىمى ئىشلەنگەن ئىدى. ئەنجاندىكى ئۇيغۇر دراما ۋە ناخشا- ئۇسۇل تىياتىرى ئەينى ۋاقىتتا ئۆزبېكىستان تەۋەسىدە خېلى داڭ چىقىرىپ ، ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيەتلىك تىياتىر دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن بولۇپ، ئەيسار ئىبراھىموف (1910-1986) غەنجان تاشمەتوف (1913-) ، جالال ئاسىموف (1907-1968) قاتارلىقلار دەسلەپكى داڭلىق ئۇيغۇر سەنئەتكارلىرى ئىدى. غەنجان تاشمەتوف ئۆزبېكىستان خەلق ئارتىسى نامىغا سازاۋەر بولۇپ، ئۇزۇن مەزگىل ئۆزبېكىستاننىڭ « مۇقىمى» تىياتىرى، ئەنجاندىكى ئۇيغۇر تىياتىرى ۋە 1966-يىلىدىن كېيىن ئۆزبېكىستان رادىئوسى تەركىبىدىكى ئۇيغۇر ناخشا- ئۇسۇل ئانسامبىلىنى باشقۇردى [21].

ئەيسار ئىبراھىموف بولسا، ئۇزۇن مەزگىل ئۆزبەكىستاننىڭ يولداش ئاخۇنبايەفى تىياتىرىدا خىزمەت قىلىپ، 1930-يىللاردىن ئېتىبارەن « لەيلە-مەجنۇن » دراممىسىدا مەجنۇننىڭ رولىنى ئويناشنى داۋاملاشتۇرۇپ، بۇ رولىنى 1100 قېتىم ئويناش بىلەن ئۆزبېكىستان دراما تارىخىغا يېزىلغان [22].

قازاقىستان ئۇيغۇر تىياتىرى 1934-يىلى قۇرۇلغان بولۇپ، غولام جەلىلوف (1901-1995) ، ئەخمەت شەمىيېف (1908-1983)، ئەسقەر جان ئەكبەروف (1910-1981)، مەرخەللى زەيناۋىدىنوف (1911-1978)، ئەخمەتجان سوپىيېف (1916-2000)، مەخپىر باقىيېف ، ئاياللاردىن خەلچەم ئېلىيېۋا (1911-1997)، رۇشەنگۈل ئېلاخۇنوۋا (1920-2000)، سەلىمە ساتتاروۋا (1920-1985) ۋە باشقىلار دەسلەپكى ئۇيغۇر كەسپىي دراما ئارتىستلىرى بولۇپ، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەم دراما ئارتىسلىق ھەم ناخشىچىلىق ئالاھىدىلىكلىرى ۋە تالانتى بىلەن قازاقىستان خەلق ئارتىستلىرى نامىغا بۇرۇنلا ئېرىشكەن ئىدى.

تاشكەنت 1920-1938-يىللىرى ئارىسىدا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئەڭ مۇھىم مەركىزىگە ئايلانغان بولۇپ، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ۋەكىللىرى بۇ شەھەرگە مەركەزلەشكەن ئىدى. تاشكەنتتە، 1921-يىلى، « كەمبەغەللەر ئاۋازى»، « ياش ئۇيغۇر » ژۇرنىلى چىققان. كەمبەغەللەر ئاۋازى « كېيىن ئالمۇتغا يۆتكەلگەن.

1927-يىلىدىن ئېتىبارەن پىشپەكتە «قۇتۇلۇش» گېزىتى چىقىرىلىپ 1928-يىلى دېكابىردا سەمەرقەنتكە يۆتكەلگەن، 1930-يىلىدىن كېيىن تاشكەنتكە يۆتكىلىپ، « كۈن چىقىش ھەقىقىتى » گە ئۆزگەرتىلىپ ئۆزبېكىستان كومپارتىيىسىنىڭ ئورگان گېزىتى سۈپىتىدە 1936-يىلى « شەرق ھەقىقىتى » گە ئۆزگەرتىلىپ، كۆپ تىراژ بىلەن چىقىرىلغان ئىدى. بۇ ۋاقىتتا پەقەت بىر ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىدىلا 60 تىن ئارتۇق ئۇيغۇر كولخوزى ئىش ئېلىپ بارغان. ئۇلارنىڭ ئاساسلىق قىسمى بەرغانە ۋادىسىغا جايلاشقان ئىدى [23].

تاشكەنتتىكى ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەت ئۈنۋېرسىتېتىنىڭ ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئۇيۇشمىسى 1927-يىلىدىن تارتىپ ، «ئىنقىلابچى شەرق» ناملىق ئەدەبىي، ئىجتىمائىي-سىياسىي ژۇرنال چىقاردى. مەزكۇر ژۇرنالنىڭ مۇھەررىرلىكىنى ئابدۇلھەي مۇھەممەدى، بۇرھان قاسىموف ۋە باشقىلار قىلدى. مەزكۇر ژۇرنال تاكى 1933-يىلىغىچە نەشر قىلىندى. بۇ ۋاقىتتا يەنە قازاقىستان كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئورگان ژۇرنىلى سۈپىتىدە « قىزىل تاڭ » ژۇرنىلى نەشر قىلىنىپ، تاكى 1933-يىلىغىچە داۋاملاشتى. ئالمۇتدا « قىزىل تۇغ » گېزىتى نەشر قىلىنىشقا

باشلىدى.

بىراق، ئۆزبېكىستاندىكى « قۇتۇلۇش» يەنى كېيىنكى « شەرق ھەقىقىتى» گېزىتى بىلەن «ئىنقىلابچى شەرق» ژۇرنىلى ۋە « قىزىل تۇغ» گېزىتى ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى ئەڭ ئاساسلىق مەتبۇئات بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدە «قۇتۇلۇش»، كېيىنكى « شەرق ھەقىقىتى» گېزىتى بىلەن « كەمبەغەللەر ئاۋازى» گېزىتى ناھايىتى مۇھىم ئورۇن تۇتدۇ. مەزكۇر گېزىت ۋە ژۇرناللار ئۇيغۇر خەلقىنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىجتىمائىي-سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت ھاياتى ھەم سىياسەت-تۈزۈلمىلىرى ھەققىدە بىلىمگە ئىگە قىلىپلا قالماستىن بەلكى چەتئەللەردىكى ئەھۋاللار، خەلقئارا ھەم ئىچكى خەۋەرلەر بىلەن تەمىنلىدى شۇنىڭدەك يەنە ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى، ئىجتىمائىي-سىياسىي، ئىقتىسادىي، تىل-ئىملا ۋە باشقا تۈرلۈك مەسىلىلىرى ھەققىدەمۇ ھەر خىل مەلۇماتلار، ماقالىلارنى ئېلان قىلىپ تۇردى. بۇ گېزىت-ژۇرناللار يەنە ئۇيغۇر ياش ئەدەبىياتىنىڭ راۋاجلىنىشى ئۈچۈنمۇ زېمىن ھازىرلىغان ئىدى.

تاشكەنتتىكى ئاز مىللەتلەر ئىنستىتۇتى ۋە باشقا ئوقۇتۇش ئورۇنلىرىدا -1920 يىللىرىدىلا كۆپ ساندا ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئوقۇغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ئالدى بىلەن ئىشچىلار فاكولتېتىغا كىرىپ تەييارلىقتىن ئۆتكەندىن كېيىن ئالىي مەكتەپلەرگە رەسمىي ئوقۇغۇچى سۈپىتىدە قوبۇل قىلىنغان ئىدى. دەسلەپكى ئۇيغۇر ئالىملىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئالىي مەكتەپ تەربىيىسىنى ئالدى بىلەن تاشكەنتتە ئالغان ئىدى.

سابىق چار رۇسىيە turk ئۆلكىسىنىڭ مەركىزى بولغان تاشكەنت 1918-1924 يىللىرى turk سوۋېت سوتسىيالىستىك ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتىنىڭ پايتەختى، 1930-يىلىدىن كېيىن ئۆزبېكىستان سوۋېت سوتسىيالىستىك ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتىنىڭ پايتەختى بولغان . سوۋېت رۇسىيىسى ھۆكۈمىتى ئۆزىنىڭ شەرق ۋە ئاسىيا ئەللىرىگە قاراتقان سىياسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا تاشكەنتنى مۇھىم بازا قىلىپ بېكىتكەنلىكى ئۈچۈن تاشكەنتنىڭ مەدەنىيەت-مائارىپ، سەنئەت ۋە باشقا ساھەلىرىنى تېز سۈرەتتە راۋاجلاندۇرغان ئىدى . شۇڭا 1930-يىللىرىغا كەلگەندە تاشكەنت مەركىزىي ئاسىيا رايونىدىكى ئەڭ تەرەققى قىلغان شەھەرگە ئايلانغان . شۇڭا تاشكەنتنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭمۇ مەدەنىيەت مەركىزىي ئايلاندى تەبىئىي ئىدى.

پۈتۈن turk ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتى (1918-1924) تەۋەسىدىكى بارلىق ئۇيغۇرلارنىڭ بىرلىككە كەلگەن ئاممىۋى -سىياسى تەشكىلاتى « ئالتىن شەھەر-جۇڭغار مېھنەتكارلىرىنىڭ ئىنقىلابىي ئۇيغۇر ئىتتىپاقى» 1921-يىلى، 3-9-ئىيۇن كۈنلىرى تاشكەنتتە قۇرۇلتاي چاقىرىغان بولۇپ، ئۇيغۇر

مەدەنىيىتى ۋە مائارىپىنى راۋاجلاندۇرۇش مەزكۇر تەشكىلاتنىڭ ئاساسلىق پروگراممىلىرىنىڭ بىرى بولغان ئىدى. مەزكۇر تەشكىلاتنىڭ مەركىزى تاشكەنت شەھىرىگە جايلاشقان بولۇپ، پۈتۈن **turk** تەۋەسىدە ئۇنىڭ تارماقلىرى بار ئىدى.

تاشكەنت ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەت ئۇنىۋېرسىتېتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، مەزكۇر ئۇنىۋېرسىتېت ئوتتۇرا ئاسىيا ياشلىرى، جۈملىدىن ئۇيغۇر ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنى تەربىيەلەش مەركىزىگە ئايلانغان بولۇپ، 1934-1938-يىللىرى ئارىسىدا بۇ ئۇنىۋېرسىتېتتا پەقەت ئۇيغۇر دىيارىدىن ئۈچ تۈركۈمگە بۆلىنىپ كەلگەن 150 گە يېقىن ئۇيغۇر ياش ئالى مەلۇماتلىق بولدى. ئەلۋەتتە، بۇ ئۇنىۋېرسىتېت ھەم باشقا ئالىي مەكتەپلەردىمۇ كۆپ ساندا ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلىرى يۇقىرى مائارىپ تەربىيىسى كۆرگەن ئىدى. تۇنجى ئۇيغۇر پروفېسسورلىرى بۇرھان قاسىموف (1901-1937)، ئۆمەر قاسىمى (1938-)، ئابدۇلھەي مۇھەممەدى (1901-1937) ۋە باشقىلار ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەت ئۇنىۋېرسىتېتى ھەم باشقا ئالىي مەكتەپلەردە دەرس بەرگەن ئىدى.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتى مول ئىجادىيەت مېۋىلىرىنى ياراتقان بولۇپ، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىدىكى تۇنجى رومان « دولقۇنلار ئارىسىدا » مۆمىن ھەمرايېف تەرىپىدىن يېزىلىپ، 1930-يىللاردا تاشكەنتتە نەشر قىلىندى. ئۇيغۇر ھازىرقى زامان پروزىچىلىقىدىكى تۇنجى پوۋېست « نۇزۇگۇم » نەزەرغوجا ئابدۇسەمەتوفى (1951-1998) تەرىپىدىن يېزىلىپ 1921-يىلى ئالمۇتىدا نەشر قىلىندى. نەزەرغوجا ئابدۇسەمەتوفى 1920-يىللار ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ۋە تارىشۇناسلىقىنىڭ ۋەكىللىرىدىن بىرى سۈپىتىدە مەيدانغا چىققان بولۇپ، ئۇ بۇ يىللاردا ئەدەبىي ئىجادىيەتتىن باشقا يەنە ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى، مىللىي كىملىكى ۋە باشقا مەسىلىلىرى ھەققىدە كىتاب ۋە ماقالىلارنى دائىم ئېلان قىلىپ، بوشلۇقنى تولدۇرغان ئىدى.

1930-يىللاردا مۆمىن ھەمرايېف (1907-1956)، نۇر ئىسرائىلوف، (1910-1937) تۇردى ھەسەن، (1909-1937) ئۆمەر مۇھەممەدى (1906-1931)، ھېزىم ئىسكەندوروف (1906-1970) ۋە باشقىلار ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىنىڭ ۋەكىللىرى سۈپىتىدە تونۇلۇپ، تاشكەنت شەھىرىدە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان ئىدى. 1930-يىللاردا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا گۈللىنىش مەنزىرىسى پەيدا بولغان بولۇپ، ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىنىڭ بىر قانچە پوۋېستلىرى ئارقىمۇ-ئارقىدىن نەشر قىلىندى. مەسىلەن، مۆمۈن ھەمرايېفنىڭ « ئېغىر كۈنلەردە-1931) » (يىلى)، نۇر ئىسرائىلوفنىڭ « كۈنلەر » (1934-يىلى)، « قىزىل تۇغ نىشانى-1935) » (يىلى)، تۇردى ھەسەننىڭ « زۇلۇم ئوچىغى » (1934-يىلى) ناملىق پوۋېستلىرى ۋەكىل خاراكتېرلىقتۇر. 1920-يىللارنىڭ ئاخىرى 1930-يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا ئەنە شۇ ئىسمى ئاتالغان ئەدىبلەردىن باشقا يەنە

ئۆمەر مۇھەممەدى، ئابدۇلھەي مۇھەممەدى، ئا.خۇدايقۇلوف، م.ئادىلوف (ئىلدىرىم) باشقىلار كۆپلىگەن ھىكايىلارنى يېزىپ ئېلان قىلدى. 1930-يىللار پروزىسىنىڭ ئەڭ مۇھىم تېمىسى ئۇيغۇر ئېلىدىكى مىللىي زۇلۇم ۋە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەتلەرنى يورىتىش بولغان ئىدى. پروزادىن باشقا يەنە يۇقىرىدا ئىسمى ئاتالغان ئەدىبلەر ۋە ھېزىم ئىسكەندوروف، ھېبىب زاكىرىي ۋە باشقىلار مەخسۇس شېرىيەت بىلەنمۇ شۇغۇللانغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ داستانلىرى ۋە ئايرىم شەئىر توپلاملىرى نەشىر قىلىندى [24].

پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنىڭ دەرسلىكلىرى ئەنە شۇ تاشكەنتتىكى «ئوقۇتقۇچى» نەشرىياتىنىڭ ئۇيغۇر بۆلۈمى تەرىپىدىن تەييارلاندى. 1930-1938-يىللىرى ئارىسىدا تاشكەنتنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيەت مەركىزىگە ئايلاندۇرۇلۇشىدا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ جۇڭگو ۋە ئۇيغۇر سىياسىتى مۇھىم ئارقا كۆرۈنۈشكە ئىگە بولۇپ، موسكۋا شېڭ شىسەيگە ياردەم بېرىپ، ئۇيغۇر مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىنى بېسىقتۇرۇپ، خوجا نىياز ھاجى قاتارلىقلارنى شېڭ شىسەي بىلەن ھەمكارلاشتۇرغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر دىيارىنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ كونتوروللۇقى ئاستىدىكى ئۆلكىگە ئايلاندۇرغان ئىدى. شېڭ شىسەي سوۋېتپەرەس سىياسەت يۈرگۈزدى ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بۇ ئۆلكىدىكى تەسىرى كۈچەيدى. سوۋېت ئىتتىپاقى ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر قاتارلىق خەلقلەرنىڭ قەلبىدىكى ئوبرازىنى تىكلەش، ئۇيغۇر خەلقىنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا مايىل روھ بىلەن تەربىيەلەش ئۈچۈن بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ 1920-1930-يىللىرى ئارىسىدا تەربىيەلىگەن ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ بىر قىسمىنى ئۇيغۇر ئېلىگە ئەۋەتسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇر مەدەنىي-مائارىپىنىڭ گۈللىنىشىنى ئىشقا ئاشۇرۇپ، ئۇيغۇرلارغا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غەمخورلۇقى ۋە ئەۋزەللىكىنى نامايىش قىلغان ئىدى.

1920-1930-يىللاردا يەنە ئالمۇتىدا «كەمبەغەللەر ئاۋازى»، «قىزىل تۇغ» ۋە «قىزىل تاڭ» قاتارلىق گېزىت-ژۇرناللار نەشىر قىلىنىپ تارقىتىلىپ 1938-يىلى پۈتۈنلەي يوق قىلىندى.

سوۋېت ئىتتىپاقى پېداگوگىكا پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ مۇخبىر ئەزاسى، يەنى ئاكادېمىك نامزاتى، پروفېسسور مەرھۇم مۇرات ھەمرايېفنىڭ تەكشۈرۈشىچە، سابىق سوۋېت ئۇيغۇرلىرى 1930-يىللاردا باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپىنى ئومۇملاشتۇرۇپ بولغان، ساۋاتسىزلىق پۈتۈنلەي دېگۈدەك تۈگىتىلگەن ئىدى. 1930-يىللاردا ئۇيغۇر مەدەنىيەت-مائارىپىنىڭ گۈللىنىش پەللىسى يارىتىلغان بولسىمۇ، ئەمما 1937-يىلىدىكى ستالىننىڭ «خەلق دۈشمەنلىرىنى تازىلاش» ھەرىكىتىدىن كېيىن ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ۋە مائارىپى زەربىگە ئۇچرىدى. ستالىننىڭ تازىلاش ھەرىكىتىدە بۇ ئەدىبلەرنىڭ كۆپىنچىسى تۈرمىگە تاشلاندى ۋە ئۆلتۈرۈلدى. ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك خەلق دۈشمەنلىرى ئاتالدى. ئۇيغۇر مەدەنىيەت

ئورۇنلىرىنىڭ ھەممىسى ئەمەلدىن قالدۇرۇۋېتىلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزبېكلىشىش دولقۇنى كۆتۈرۈلگەن ئىدى. ھەتتا ئۇيغۇر مەكتەپلىرىمۇ تاقىۋېتىلگەن ئىدى [25]. ئەنە شۇنىڭدىن تارتىپ، بۇ جۇمھۇرىيەتتە ئۇيغۇر تىلىدا گېزىت چىقىرىلمىدى. ئەمما، 1943-يىلى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ جۇڭگو سىياسىتىنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن سوۋېت كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى سىياسى بىيوروسىنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىنى قوللاش ۋە ياردەم بېرىش قارارىنى قوبۇل قىلىشى نەتىجىسىدە، 1943-1949-يىللىرى ئارىسىدا تاشكەنتتە «شەرق ھەقىقىتى» ژۇرنىلى چىقىرىلغان بولۇپ، بۇ ژۇرنال سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇر ئېلىنى مۇددىئە قىلغان ئىدى. ئالمۇتىدا بولسا، «قازاق ئېلى» ژۇرنىلى چىقىرىلدى. 1949-يىلىدىن كېيىن سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى يەنە شۇ جۇڭگو سىياسىتىنىڭ ئېھتىياجى بىلەن بىر مەزگىل «شەرق ھەقىقىتى» ژۇرنىلى قارىمىقىدا «شەرق ھەقىقىتى نەشرىياتى» نى قۇرۇپ ئىشقا كىرىشتۈرۈپ، ئۇيغۇر تىلىدا بىر قانچە يۈز پارچە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ رومان-پوۋېستلىرى ۋە باشقا ئەدەبىي ئەسەرلىرىنى شۇنىڭدەك دەرسلىك، قوللانما ۋە باشقا ئىلمىي ساھەگە مەنسۇپ كىتابلارنى نەشر قىلىپ، مەخسۇس ئۇيغۇر دىيارىغا ئەۋەتكەن ئىدى. بۇ خىزمەتلەرگە 1937-يىلىدىكى تازىلاشتىن ۋە سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىدىن ئامان قالغان تۇرسۇن رەھىموف، ئەرشىدىن ھىدايەتوف، ئابدۇمېجىت روزىباقىيېف، ئايشەم شەمىيېۋا، قادىر ھەسەنوف قاتارلىق بىر قىسىم ئاتاقلىق سوۋېت ئۇيغۇر ئالىملىرى رەھبەرلىك قىلدى.

5. ئۇيغۇر ئەدەبىيات-سەنئىتى ۋە مەدەنىي-مائارىپى

1937-يىلىدىن كېيىن، بولۇپمۇ سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىدىن كېيىن ئۇيغۇر مەدەنىيەت مەركىزى تاشكەنتتىن ئالمۇتىغا يۆتكىلىپ، بۇ شەھەر ئۇيغۇر مەدەنىيەت مەركىزىگە ئايلىنىشقا يۈزلەندۈرۈلدى. بۇ ئەمەلىيەتتە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ جۇڭگو ۋە ئۇيغۇر سىياسىتىگە مۇناسىۋەتلىك ئىدى. 1950-يىللاردىن كېيىن، 1938-يىللىرىدا پۈتۈنلەي خاراب قىلىنغان ئۇيغۇر ئەدەبىيات-سەنئىتى قايتىدىن تەرەققى قىلىش يولىغا كىردى.

سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىدىن كېيىن، قازاقىستان ئىزچىل تۈردە ئۇيغۇر مائارىپى ۋە مەدەنىيەت مەركىزى بولۇپ كەلدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ 1950-90-يىللىرى ئارىسىدا ئۇيغۇر تىلىدا «كوممۇنىزم تۇغى» گېزىتى نەشر قىلىنىپ، قازاقىستان مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن «ئۇيغۇر ئاۋازى»غا ئۆزگەرتىلدى. 1990-يىللاردا يەنە «يېڭى ھايات»، «يېڭى زامان»، «پەرۋاز»، «ئارزۇ» قاتارلىق گېزىتلەر ۋە بىر قىسىم ژۇرناللار نەشر قىلىندى.

قازاقستاندىكى ئىزچىل تۈردە ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى ئۆز ئانا تىلىدا باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپى ھەتتا ئالى مەكتەپ مائارىپ تەربىيىسى كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. ئۇيغۇر تىلىدىكى نەشرىيات ئورۇنلىرى، مەسىلەن « قازاقستان »، « يازغۇچى » « نائۇكا »، « مەكتەپ » ۋە باشقىلار ئۇزۇن مەزگىل ئۆز پائالىيەتلىرىنى داۋاملاشتۇردى. قازاقستان مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن، نۆۋەتتە، بۇ جۇمھۇرىيەتتىكى ئۇيغۇر مائارىپى، نەشرىياتچىلىقى، سەنئىتى ۋە باشقىلار ئۆز پائالىيىتىنى سىستېمىلىق تۈردە داۋاملاشتۇرماقتا. بولۇپمۇ، خۇسۇسىيەت ئاچقان « ناش مەر » نەشرىياتى ئۇيغۇر نەشرىياتچىلىقىنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە ئاكتىپ پائالىيەت قىلماقتا. قازاقستاندىكى بۇنداق ئۆز ئانا تىلىدا مائارىپ تەربىيىسى كۆرۈش ئىمكانىيىتى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن بىر قانچە ئەۋلاد ئۆز ئانا تىلىدا ئەسەر يازىدىغان يازغۇچى-شائىرلارنىڭ يېتىشىپ چىقىشىغا ئاساس بولغان ئىدى.

قازاقستاندا 1950-2000-يىللىرى ئارىسىدا جامال بوساقوف (1918-1987)، خىزمەت ئابدۇللىن (1925-1986)، قادىر ھەسەنوف (1912-1976)، زىيا سەمەدى (1914-2000) ، ئىلىيا بەختىيا (1932-1987) ، دولقۇن ياسىن (1938-2005)، مەسىمجان زۇلپىقاروف (1925-2012)، ساۋۇتجان مەمەتقۇلوف (1940-؟)، تۇرغان توختاموف (1940-؟) پاتىگۈل سابىتوۋا (1936-؟)، يۈسۈپبېك مۇخلىسوف (1920-2004)، خەلىل ھەمرايىف (1928-1993)، شايىم شاۋايىف (1938-؟)، رەھىمجان روزىيىف (1938-2013) ، ئابدۇكېرىم غەنىيىف ، ئابدۇمېجىت دۆلەتوف ، ئەخمەتجان ھاشىروف، پاتىگۈل مەقسەتوۋا ۋە باشقا يۈزلىگەن ئەدىبلەر ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللاندى ۋە ئۇلارنىڭ ھاياتىدىكى بىر قىسمى ھەم يېڭى ئەۋلاد ئەدىبلەر ھازىرمۇ داۋاملىق ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانماقتا. زىيا سەمەدى ۋە خىزمەت ئابدۇللىن قاتارلىقلارنىڭ نامى ھازىرقى زامان ئومۇمىي ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ مەشھۇر ۋەكىللىرى سۈپىتىدە ئېتىراپ قىلىندى.

قىرغىزستاندا بولسا، ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنى ئېچىش ئىمكانىيىتى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇيغۇر سىنىپلىرى ۋە ئالى مەكتەپ بۆلۈمى خېلى ئۇزۇنغىچە ئىش ئېلىپ بېرىپ، ھۆكۈمەتنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. بۇ جۇمھۇرىيەتتە سىستېمىلىق ئۇيغۇر مائارىپى مەۋجۇت ئەمەس بولسىمۇ، ئەمما ئاممىۋى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى مەۋجۇت بولۇپ، ئۇيغۇر مىللىي كىملىكىنىڭ ساقلىنىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلماقتا. ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى « ئىتتىپاق » نامىدا گېزىت چىقارماقتا. بىر قىسىم ئۇيغۇر يازغۇچى شائىرلىرى قىرغىزستان يازغۇچىلار ئىتتىپاقىنىڭ ئۇيغۇر بۆلۈمىنى تەسىس قىلغان. ئۇيغۇر يازغۇچىسى ئىسرائىل ئىبراىموف ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا بىردىن-بىر رۇس تىلىدا رومانلارنى يېزىپ نەشر قىلىپ، رۇس يازغۇچىلىرى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىشقا ئېرىشكەن ئاتاقلىق يازغۇچىدۇر. ئۇ، قىرغىزستان تەۋەسىدە چىڭگىز ئايتماتوفقا ئوخشاش رۇس تىلىدا رومانلارنى يازغان

رۇس تىللىق ئۇيغۇر يازغۇچىسى بولۇپ، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىگە كۈچلۈك پەلسەپىۋىلىك روھ سىڭدۈرۈلگەن ئىدى.

1990-يىللارغىچە بولغان ئارىلىقتا ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇر ئەدىبلىرى ئاساسلىقى تاشكەنتكە توپلانغان بولۇپ، ئاتاقلىق ئەدىبلەردىن ئوسمان مەمەتاخۇنوف (1925-1981 - ؟)، روزى قادىرى (1925-2001)، ئىمىن ئوسمان، سېيتجان سېتىشپ ۋە باشقىلار كۆرۈنەرلىك مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. ئىمىن ئوسمان بىلەن روزى قادىرنىڭ نامى ئۆزبېكىستان ئەدەبىياتىنىڭ ۋەكىللىرى قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. پېشقەدەم ئەدىب روزى قادىرى 1940-1950-يىللىرىدىلا ئۇيغۇر ئېلىدىكى ئەدەبىيات ساھەسىدە كۆزگە كۆرۈنگەن شەخسلەرنىڭ بىرى ئىدى.

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدە دۆلەتنىڭ رۇس تىلىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىش سىياسىتىنىڭ نەتىجىسىدە زور ساندىكى ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى رۇس تىلىدىكى مەكتەپلەردە ئوقۇغان بولۇپ، قازاقىستان ۋە قىرغىزىستاندىكى ئۇيغۇر ياش ئەۋلادلىرىنىڭ رۇس تىلىنى قوللىنىش نىسبىتى داۋاملىق يۇقىرى بولغان ئىدى. بۇلار ئاساسلىقى شەھەرلەرگە جايلاشقان. ئەمما يەتتەسۇ ۋادىسىدىكى يېزا قىشلاقلاردا ئۇيغۇر تىلىدىكى مائارىپقا ئەھمىيەت بېرىلگەنلىكى ئۈچۈن، يەركەتتىن تارتىپ، ئالمۇتىغىچە بولغان جايلاردىكى 60 ئەتراپىدىكى تولۇق ۋە ئارىلاش ئۇيغۇر مەكتەپلىرىدە ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى ئۆز ئانا تىلىدا تەربىيە كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولماقتا. شۇ سەۋەبتىن ھازىرقى قازاقىستان ئۇيغۇرلارنىڭ چەتئەللەردىكى ئەڭ چوڭ مىللىي مائارىپ ۋە مىللىي مەدەنىيەت مەركىزى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

تۈركمەنىستان ئۇيغۇرلىرىنىڭ مىللىي تىلى ۋە مەدەنىيىتىنى ساقلىشى پەقەت ئاممىۋى خاراكتېرگە ئىگە بولۇپ، ئۇلارنىڭ سانىنىڭ ئاز بولۇشى بۇ جەھەتتە قىيىنچىلىق تۇغدۇرغان. يەرلىك خەلققە سىڭىش ئېغىر بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار ئىزچىل كۆپىيەلمىگەن. ئەمما، ئۇلارنىڭ 1920-يىللاردىكى ئەھۋالى ياخشى بولۇپ، ئاز نوپۇسلۇق تۈركمەنىستان ئۇيغۇرلىرىدىن ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ مىنىستىر دەرىجىلىك رەھبىرى شەخسلەر، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ چەتئەللەردە تۇرىدىغان يۇقىرى دەرىجىلىك دىپلوماتلىرى ۋە ئالىملار يېتىشىپ چىققان ئىدى. مەسىلەن، دىپلومات ۋە مىنىستىرلىق ۋەزىپىلىرىنى ئاتقۇرغان مەرۇپ مەمەتوف ئىقتىساد پەنلىرى دوكتورۇلۇق ئىلمىي دەرىجىسىنى ئالغان بولسا ئۇنىڭ ئۈچ نەپەر قىزى ئوخشاشلا ئۆزبېكىستان، قازاقىستان ۋە تۈركمەنىستاندا تونۇلغان ئالىملاردىن بولۇپ يېتىشىپ چىققان. ئاتاقلىق ئۇيغۇر ئالىملىرىدىن بىرى ساۋۇت موللاۋتوف ئەنە شۇ تۈركمەنىستان ئۇيغۇرلىرىدىن بولۇپ، ئۇ ئۆمۈر بويى

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان ئىدى.

1930 - يىللاردا ئۇيغۇرلار ئارىسىدا يۇقىرى مەلۇماتلىق بولۇش ئىزچىل داۋاملاشقان بولۇپ، ئەلۋەتتە ئالىي مەلۇماتلىق ئۇيغۇرلارنىڭ سانى بارغانسېرى كۆپەيگەن. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇيغۇر دىيارىدىن بىۋاسىتە كەلگەنلەرمۇ بولغان ئىدى. مەسىلەن، 1920-يىللاردا موسكۋادىكى شەرق كوممۇنىستىك ئەمگەكچىلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغانلاردىن 1932-1934-يىلدىكى كۇچار ۋە قەشقەردىكى قوزغىلاڭغا ئىشتىراك قىلغان ھەمدە تۆمۈر ئېلىگە مەسلىھەتچى بولغان نىزامىدىن ئەپەندى[26]، 1944-1949-يىللىرىدىكى مىللىي ئازادلىق ئىنقىلاب رەھبەرلىرىدىن بىرى ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىقلار بار ئىدى. سۈپردلوۋ ئالىي كوممۇنىستىك ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەنلەر ئارىسىدا 1935-1937-يىللىرى قەشقەر قاتارلىق جايلاردا خىزمەت قىلغان قادىر ھاجى ۋە قازاقىستان دۆلەت رەھبەرلىرىدىن بىرى ئابدۇللا روزباقىيېف قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى. تاشكەنت دۆلەت ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەن تۇرپانلىق ياش تىلشۇناس قادىر ھوشۇروپنىڭ نامى ئەينى ۋاقىتتا ياخشى تونۇلغان بولۇپ، ئۇ 1937-يىلى ئالمۇتىدا ئېچىلغان ئۇيغۇر تىلى ۋە ئىملا مەسلىھىتى مۇھاكىمە يىغىنىدا ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىملا قائىدىسى ۋە ئەدەبىي تىل مەسلىھىتى ھەققىدە لايىھە ئوتتۇرىغا قويۇپ، تىلشۇناسلارنىڭ ئالقىشىغا سازاۋەر بولغان ئىدى.

6. ئاز مىللەتتىن چىققان مەشھۇر سىياسىي شەخسلەر

سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھەر قايسى دەۋرلىرىدە ۋە كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئاز نوپۇسلۇق ئۇيغۇر خەلقى ئىچىدىن پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىغا داخلىق بولغان كۆپلىگەن ئۇيغۇر ۋەكىللىرى يېتىشىپ چىقتى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر قىسىم ئۇيغۇر سىياسىي رەھبەرلەرمۇ بار. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆزبېكىستان ۋە قازاقىستان جۇمھۇرىيەتلىرىنىڭ ئالىي رەھبەرلىرى قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. قەشقەرلىق ئۇيغۇر باي ئائىلىدە مەرغاندا تۇغۇلغان يولداش ئاخۇنبايېف (1885-1943) ئۆزبېكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتىنىڭ بىرىنچى رەھبىرى سۈپىتىدە 1938-1925-يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ رەئىسى، 1938-1943-يىللىرى ئۆزبېكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى ئالىي كېڭىشىنىڭ رەئىسى بولۇپ ۋەزىپە ئۆتىدى[27]، ئەلۋەتتە يولداش ئاخۇنبايېفنىڭ مىللىتىنىڭ كىم ئىكەنلىكى ھەققىدە تۈرلۈك قاراشلار بار. ئۆزبېكلەر ئۇنىڭ ئۆزبېك ئىكەنلىكىنى ئېيتىشىدۇ. لېكىن ئۇيغۇرلاردىن ئىكەنلىكىمۇ كونا تېمىدۇر. رۇسىيىنىڭ ئاتاقلىق جۇرنالىستى فېدور راززاكوف ئۆزىنىڭ ئارخىپ ھۆججەتلىرى ئاساسىدا يازغان ئەسىرىدە يولداش ئاخۇنبايېفنىڭ قەشقەرلىق ئۇيغۇر كۆچمەن ئەۋلادى ئىكەنلىكىنى ئاشكارىلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە بىر قىسىم ئۇچۇر

مەنبەلىرىدىمۇ ئاخۇنبايىپنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكى كۆرسىتىلگەن. يولداش ئاخۇنبايىپنىڭ ئەسلى ئىسمى يولداش ئاخۇن بابا ئىدى.

يولداش ئاخۇنبايىپنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ دەسلەپكى دەۋرلىرىدە رەسمىي يوسۇندا مەخپىي تۇتۇلغان بولۇپ، خۇددى ۋلادىمىر ئىلىچ لېنىن ۋە باشقا كۆپلىگەن سوۋېت رەھبەرلىرىنىڭ ئەسلى كېلىپ چىقىشىنىڭ يەھۇدىي ئىكەنلىكى مەخپىي تۇتۇلغاندەك، سوۋېت ھۆكۈمىتى يولداش ئاخۇنبايىپنى « ئۆزبېك خەلقىنىڭ شەرەپلىك ئوغلى » دەپ تەشۋىق قىلغان. ئەسلى كېلىپ چىقىش جەھەتتىن پەرغانىنىڭ يەرلىك ئاھالىسى ھېسابلانمىغان قەشقەرىيلىك ئۇيغۇر پەرزەندىنىڭ 1925-يىلى، ئۆزبېكىستان سوۋېت سوتسىيالىستىك ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتىنىڭ رەھبەرلىك ۋەزىپىسىگە تەيىنلىنىشى موسكۋانىڭ سىياسىي ئويۇنىدىن ئىبارەت ئىدى. بۇ، موسكۋانىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى غەيرى رەسمىي مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت بۇخارا خەلق جۇمھۇرىيىتى ۋە خارەزىم خەلق جۇمھۇرىيىتى شۇنىڭدەك موسكۋانىڭ بىۋاسىتە كونتروللۇقىدىكى turk سوۋېت سوتسىيالىستىك ئاپتونوم جۇمھۇرىيەتلىرىنى بىكار قىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىدا ئۆزبېكىستان سوۋېت سوتسىيالىستىك جۇمھۇرىيىتى، تۈركمەنىستان سوۋېت سوتسىيالىستىك جۇمھۇرىيىتى ۋە تاجىكىستان سوۋېت سوتسىيالىستىك ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتى ھەم قاراقىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستىنى تەسىس قىلىش پىلانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش شۇنىڭدەك ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى بارلىق قەشقەرلىقلەر، قىپچاقلار، سارتلار دەپ ئاتالغان خەلقلەرنى ئۆزبېك ئېتنىك كىملىكى ئاستىغا مەركەزلەشتۈرۈش ئىستراتېگىيىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇلغان.

يولداش ئاخۇنباي ئوغلى ئاخۇنبايىپ 1916-يىلى، مەرغىلاندىكى چار رۇسىيىگە قارشى قوزغىلاشقا قاتناشقان. 1921-يىلى، بولشېۋىكلار پارتىيىسىگە ئەزا بولغان ھەمدە قىزىل ئارمىيىگە قاتنىشىپ، پەرغانە ۋادىسىدىكى سوۋېت ھۆكۈمىتىگە قارشى مۇستەقىل ھەرىكەتلىرىنى باشتۇرۇش جەھلىرىدە ئاكتىپلىق كۆرسىتىپ، مەرغىلاندىكى « قوشچىلار ئىتتىپاقى » نىڭ رەئىسى بولغان. ئۇ 1925-يىلى، ئۆزبېكىستان كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ 1-قېتىملىق قۇرۇلۇش يىغىنىغا مەرغىلانى ۋەكىلى سۈپىتىدە قاتناشقاندا، ئۆزبېكىستان كومپارتىيىسى مەركىزىي بىورو ئەزاسى، مەركىزىي كومىتېت ئەزاسى ھەم ئۆزبېكىستاننىڭ ئالىي ھاكىمىيەت ئورگىنى ھېسابلىنىدىغان ئۆزبېكىستان سوۋېت سوتسىيالىستىك ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ رەئىسلىكىگە بېكىتىلگەن. شۇ يىلدىن ئېتىبارەن 1938-يىلىغىچە سوۋېت ئىتتىپاقى مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ ئەزاسى بولغان.

ئۆزبېكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتىنىڭ ھاكىمىيەت ۋە پارتىيە رەھبەرلىك ئورنى ناھايىتى ماھىرلىق بىلەن تەقسىم قىلىنغان بولۇپ، ئۆزبېكىستان كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ بىرىنچى سېكرىتارىلىقىغا رۇس مىللىتىدىن ۋلادىمىر ئىۋانوۋىچ ئىۋانوف بېكىتىلگەن. ئۆزبېكىستان

سوۋېت سوتسىيالىستىك ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى مىنىستىرلار كېڭىشىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىگە سابىق بۇخارا خەلق جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتىنىڭ رەئىسى، ئۆزبېكلەردىن كېلىپ چىققان فەيزۇللا خوجايېف بېكىتىلگەن. مەزكۇر جۇمھۇرىيەتنىڭ ئاساسلىق رەھبەرلىك ھوقۇقى يەنى كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ بىرىنچى سېكرىتارىنىڭ قولىدا بولۇپ، ئەمەلىي ئالىي ھاكىمىيەت ئورگىنى ھېسابلىنىدىغان مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىگە يولداش ئاخۇن بابا بەكىتىلگەن شۇنىڭدەك يولداش ئاخۇن بابايېفنىڭ سىنىپى كېلىپ چىقىشى « يوقسۇل » دەپ بېكىتىلىپ، يوقسۇللارنىڭ ئۆزبېكىستاننى ئىدارە قىلىش سالاھىتى بارلىقى ئۈچۈن سەمۋول قىلىنغان. سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئاز نوپۇسلۇق كۆچمەن ئۇيغۇر ئاھالىسىدىن كېلىپ چىققان ئۆزىگە سادىق بىر كىشىنى ئۇنىڭ مىللەت تەركىبىنى يوشۇرۇپ ۋە ياكى ئۆزگەرتىپ كۆپ سانلىق مىللەتنىڭ جۇمھۇرىيىتىنىڭ رەھبەرلىكىگە تەيىنلىشى ئۇيغۇر دىيارىدا ئەسلى تاتارلاردىن كېلىپ چىققان بۇرھان شەھىدىنىڭ 1949-يىلىدىن كېيىن ئۇيغۇرغا ئايلىنىپ، شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى بولۇشى ئۈچۈن تەجرىبە بولغان ئىدى. ئەلۋەتتە بۇ تەجرىبىنىمۇ ستالىن ئىستراتېگىيىچىلىرى جۇنگو ئىستراتېگىيىچىلىرىگى ئۆگەتكەن ئىدى.

سابىق بۇخارا خەلق جۇمھۇرىيىتىنى قۇرغان فەيزۇللا خوجايېف بولسا، تۈركچىلىك ئىدىيىسىگە ئىگە، ئەسلى ياش بۇخارالىقلار پارتىيىسىنىڭ رەھبىرى بولۇپ، كومپارتىيىگە ئەزا بولمىغان ئەرباب ئىدى. ئۇنىڭ بۇخارا ۋە پۈتۈن ئۆزبېكىستان تېررىتورىيىسىدە يۇقىرى ئابروىي بار بولۇپ، بۇخارا خەلق جۇمھۇرىيىتىنى يوقىتىپ، ئۇنىڭدىن يېڭى ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇشتا فەيزۇللا خوجايېفنى چەتكە قېقىۋېتىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. موسكۋا ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىنى تەسىس قىلىشتا ئەڭ يۇقىرى پارتىيە ۋە ھاكىمىيەت ھوقۇقىنى كوممۇنىست رۇس ۋە سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئاكتىپ قوللىغۇچىسى بولغان ئۇيغۇرغا تۇتقۇزۇش ئارقىلىق ئۆزبېكىستاننىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى تەركىبىدە مۇستەھكەم تۇرۇشىنى، قارشىلىق كۆرسەتكۈچى ۋە مىللەتچىلىك ئېقىمىغا مەنسۇپ كۈچلەرگە ئۈنۈملۈك زەربە بېرىشىنى قولغا كەلتۈرمەكچى بولدى.

يولداش ئاخۇنبايېف نامدا ھوقۇقى بار، ئەمەلىيىتى يوق شەخس بولۇپ، باشتىن ئاخىرى سەمۋوللۇق سۈپىتىدە تەشۋىقات ۋاستىسىگە ئايلانغان. بارلىق ئەمەلىي ھوقۇق كومپارتىيىنىڭ بىرىنچى سېكرىتارى ئىۋانوۋنىڭ قولىدا ئىدى. يولداش ئاخۇن بابانىڭ ھاكىمىيەتتىكى ۋاقتى دەل 1931-1937-يىللىرى ئارىسىدا ئۇيغۇرلار دىيارىدا مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى ئەۋجى ئالغان ، سوۋېت ھۆكۈمىتى شېڭ شىسەينى يۆلەپ، شىنجاڭ ئۆلكىسىنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ كونتروللۇقىدىكى « 17- ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيەت » ھالىغا كەلتۈرگەن ۋاقىتلار ئىدى. ستالىن ھۆكۈمىتى ئۆزبېكىستاننى قوشنا ئۇيغۇر ئېلىنىڭ تەرەققىياتى ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنى ھىمايە قىلىشىنى قولغا كەلتۈرىشىدە ئۆلگە قىلىپ كۆرسەتكەن. كۆپلىگەن مەسلىھەتچىلەر مەسلىھەت سۈپىتىدە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ

ئۇرۇمچىدىكى باش كونسۇلى گارىگىن ئاپرېسېسېۋ ۋە ئۇيغۇر سوۋېت ياردەمچى خادىملىرى ، مەسىلەن مەشۇر روزىيېف (مەنسۇر ئەپەندى) قانداق ھاجى ۋە باشقىلار بىۋاسىتە ئۆزبېكىستاندىن ئېۋەتىلگەن ئىدى. ئاخۇنبايېف رەھبەرلىكىدىكى ئۆزبېكىستان 1934-1937-يىللىرى ئۇيغۇر مەدەنىيەت مەركىزىگە ئايلانغان بولۇپ ، ئۇنىڭ ئۇيغۇر دىيارىدىكى ۋەزىيەتتىن بىخەۋەر بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئاخۇنبايېف 1937-1938-يىللىرىدىكى ستالىننىڭ تازىلىشىدىن ساق قېلىپ، ئۇنىڭدىن باشقا ئۆزبېكىستان مىللىي رەھبەرلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ، مەسىلەن فەيزۇللا خوجايېف، ئەكەل ئىكراموف ۋە باشقىلار ئۆلتۈرۈلۈپ، ئاخۇنبايېف 1943-يىلىغىچە ياشاپ ئۆز ئەجلىدە ئۆلدى. يېقىنقى يىللاردا ئۆزبېكىستاندىكى ئاخۇنبايېف نامى بېرىلگەن بەزى ئورۇنلارنىڭ ناملىرى بىكار قىلىنىپ، يېڭى ئىسىم قوللىنىش، ئۇنىڭغا تەنقىدىي باھا بېرىش ئەھۋاللىرى كۆرۈلدى.

قازاقىستانلىق ئىسمايىل يۈسۈپوف (1914-2005) ، 1962-1964-يىللىرى ئارىسىدا قازاقىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى كومپارتىيىسىنىڭ بىرىنچى سېكرېتارى سۈپىتىدە ئىككى يىل بۇ جۇمھۇرىيەتكە رەھبەرلىك قىلدى [26]. ئۇ، ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا يولداش ئاخۇنبايېفتىن كېيىن، ئىككىنچى قېتىم ئەڭ چوڭ بىر ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيەتنىڭ ئالىي رەھبەرلىك ، يەنى كومپارتىيىنىڭ بىرىنچى سېكرېتارىلىق ۋەزىپىسىنى زىمىنىگە ئالغان بىردىن-بىر ئۇيغۇر بولۇپ، ئۇنىڭ قازاقىستانغا رەھبەرلىك قىلىشى 1964-يىلى، خۇشېۋنىڭ يېقىلىشى بىلەن تەڭ ئاخىرلاشتى [28]. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى خۇشېۋنىڭ ئورنىنى ئىگىلىگەن لېئونېد برېژنېۋ تەرىپىدىن ئېلىپ تاشلىنىپ، تاتار ئارىلاش قازاق پەرزەنتى دىن مۇھەممەد قۇنايېفقا بېرىلگەن ئىدى.

ئىسمايىل يۈسۈپوفنىڭ جۇڭگو بىلەن، جۈملىدىن ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى بىلەن قوشنا قازاقىستان ئىتتىپاقداشلىق جۇمھۇرىيىتىنىڭ رەھبەرلىك ۋەزىپىسىگە تەيىنلىنىشىنىڭ ئارقا كۆرۈنىشى نىكتا خۇشېۋ بىلەن ماۋ زېدوڭ ئارىسىدىكى 1959-يىلى، ئۆتكۈزۈلگەن سۆھبەتنىڭ جېدەل بىلەن ئاخىرلىشىپ، خۇشېۋ ماۋغا ئاتوم بومبىسى تېخنىكىسىنى بېرىشىنى رەت قىلىشى ۋە سوۋېت-جۇڭگو مۇناسىۋەتلىرىنىڭ «شېرىن ئاي» دەۋرى ئاخىرلىشىپ، رەقەبەت دەۋرىنىڭ باشلىنىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. 1962-يىلى، ئىككى دۆلەت مۇناسىۋەتلىرى رەسمىي بۇزۇلۇش باسقۇچىغا كىرگەن بولۇپ، 60 مىڭدىن ئارتۇق ئۇيغۇر، قازاق ۋە باشقا مىللەت پۇقرالىرىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپكە قېچىپ ئۆتۈش ۋەقەسى يۈز بەردى. بۇ مەزگىلدە يەنە 1944-1949-يىللاردىكى مىللىي ئىنقىلابقا قاتناشقان ۋە 1950-1959-يىللىرى ئارىسىدا ئۈرۈمچى، غۇلجا، چۆچەك قاتارلىق جايلاردىكى پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىدا يۇقىرى رەھبىرىي خىزمەتلەرنى ئۆتىگەن بىر قىسىم

ئۇيغۇر، قازاق ۋە باشقا مىللەت زىيالىيلىرى سوۋېت ئىتتىپاقىغا كەتتى. نىكىتا خروشىۋ مانا مۇشۇنداق پەيتتە ئۇيغۇرلاردىن ئىسمائىل يۈسۈپوفقا قازاقىستانغا رەھبەرلىك قىلىش ۋەزىپىسىنى تاپشۇرۇش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر خەلقىگە ئىشىنىدىغانلىقى ھەتتا مانا مۇشۇنداق كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ ئەڭ ئالىي ھوقۇقلىرىنىڭمۇ ئاز سانلىق مىللەتكە بېرىلىدىغانلىقىنى كۆز-كۆز قىلغان ئىدى. ھەقىقەتەن، بۇ ۋاقىتتا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا كومپارتىيىنىڭ بىرىنچى سېكرىتارىلىق ۋەزىپىسى تېخى ئۇيغۇرلارغا نېسىپ بولمىغان ئىدى. ئەمما، ئىسمائىل يۈسۈپوفنىڭ ئىككى يىل قازاقىستانغا رەھبەرلىك قىلىش ۋەزىپىسىگە تەيىنلىنىشى قازاقلارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىغان بولۇپ، كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇنىڭ قازاقىستان زېمىنلىرىنى ئۆزبېكىستانغا بېرىۋەتكەنلىكى ئەيىبلەندى . ئىسمائىل يۈسۈپوف 90 ياشقا كىرگەندە بۇ ئەيىبلەشنى ئىنكار قىلىپ، ئەينى ۋاقىتتا پۈتۈن سىياسەت ۋە قارارنىڭ موسكۋادىن چىقىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ، « مېنىڭ قازاقىستان خەلقى ئارىسىدىكى ۋىجدانمىم پاكىز» دەپ جاكارلىغان ئىدى [29]. ئىسمائىل يۈسۈپوف ھوقۇقتىن ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن، ۋەزىپىلىرىنى تۆۋەنلەپ كەتكەن ۋە 1966-يىلىدىن كېيىن تاكى پېنىسىيىگە چىققىچە قازاقىستان ئۈزۈمزالىق ئىگىلىكلىرىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلىگەن. ئاتاقلىق ئۇيغۇر يازغۇچىسى ئابدۇكېرىم غەنىيېف ئىسمائىل يۈسۈپوف ھەققىدە مەخسۇس ھۆججەتلىك پوۋېست يېزىپ نەشر قىلدۇرغانى ھېسابقا ئالمىغاندا ، مەزكۇر ئەرباب ئۇزۇن يىللار خىلۋەت ئۆتۈشكە مەجبۇر بولدى. سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلىپ، يەنە 13 يىل ياشىغان ئىسمائىل يۈسۈپوفنىڭ ئالىي ھوقۇقىنى ئىگىلىگەن مەزگىللەردە ئۇيغۇر خەلقى ئۈچۈن بىرەر ياخشى ئىش قىلىپ بېرەلمىگەنلىكىدىن ئەپسۇسلانغانلىقى شۇنىڭدەك ئۇ ۋاپات بولغاندا يەنىلا شۇ ئۇيغۇرلار جەم بولۇپ، ئۇنى دەپنە قىلغانلىقىغا ئائىت ئۇچۇرلار قازاقىستانلىق ئۇيغۇر زىيالىيلىرى ئارىسىدا ھازىرمۇ داۋاملاشماقتا.

ئىلى ئۇيغۇرلىرىدىن كېلىپ چىققان ئابدۇللا روزىباقيېف ئۇيغۇرلار ئارىسىدا تۇنجى قېتىم يۇقىرى رەھبەرلىك خىزمەتلىرىنى ئۆتىگەن شەخس بولۇپ، ئۇزۇن مەزگىل turk ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتى ۋە كېيىنكى قازاقىستان ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتى ۋە قازاقىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتىنىڭ پارتىيە ۋە دۆلەت رەھبەرلىرى قاتارىدا يۇقىرى ۋەزىپىلەرنى ئۆتتى. ئۇ ھەتتا موسكۋادا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مىللەتلەر ئىشلىرى بويىچە يۇقىرى رەھبەرلىك خىزمىتىنى ئاتقۇردى. ئابدۇللا روزىباقيېف 1937-يىلى، ستالىن ن ك ۋ د سى تەرىپىدىن « مىللەتچىلىك»، « خەلق دۈشمىنى» دېگەندەك ئەيىبلەشلەر قولغا ئېلىنىپ ، 1938-يىلى ئېتىپ تاشلاندى. ئەلۋەتتە، ئابدۇللا روزىباقيېف سوۋېت كوممۇنىست ئۇيغۇر رەھبىرى بولسىمۇ، ئەمما ئۆمۈر بويى ئۇيغۇر مىللىتى ، جۈملىدىن ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئازادلىق غايىلىرىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، بۇ ئىش ئۈچۈن كۈرەشكەن ئىدى.

قازاقستانلىق ئۇيغۇر ئوسمان ئەلىيېنى 1936-1937-يىللىرى قازاقستان ئالىي سوۋېتىنىڭ مىللەتلەر بۆلۈمىنىڭ باشلىقى بولۇپ خىزمەت قىلغان ، ئۇ 1937-يىلى ، ستالىننىڭ تازىلىشىغا دۇچ كېلىپ ئېتىپ تاشلاندى.

ياقۇپ روزىن (1905-1978) 1927-يىلى ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئالىي پارتىيە مەكتىپى كروپسكايا نامىدىكى كوممۇنىستىك ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن ئۆزبېكىستانغا ئەۋەتىلىپ ، 1929-1931-يىللىرى ئۆزبېكىستان كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىدا رەھبەرلىك خىزمىتىنى ئىشلىدى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا يېزا ئىگىلىك ئىنستىتۇتىنىڭ باشلىقى بولدى. 1931-1937-يىللىرى ئارىسىدا موسكۋادىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ قارمىقىدا رەھبەرلىك خىزمىتى ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئەدىبلىرىنىڭ ئەڭ ئالىي ژۇرنىلى ھېسابلىنىدىغان « سوۋېتلەر ئىتتىپاقىدىكى مىللەتلەر ئەدەبىياتى » جۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرلىك ۋەزىپىسىنى ئاتقۇردى. ئۇ 1938-1953-يىللىرى سىبىرىيىدىكى گۇلاگدا 15 يىل يۈرۈپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن موسكۋا شەھىرى يېنىدىكى بىر كولخوزنىڭ رەئىسى بولۇپ ئىشلىدى [30].

قازاقستانلىق ئۇيغۇرلاردىن ئابدۇللا نىيازوفى (1908-1971) 1935 - يىلى لېنىنگراد ھەربىي پارتىيە مەكتىپىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن ئۆزبېكىستانغا ئەۋەتىلىپ ، ئىچكى ئىشلار خەلق كومىسسارىياتىدا رەھبىرى ۋەزىپىلەرنى ئۆتىدى ۋە 1943-يىلى ، ئۆزبېكىستان دۆلەت بىخەتەرلىك كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مىنىستىرى ، 1950-يىلى ، ئۆزبېكىستان ئىجتىمائىي پاراۋانلىق مىنىستىرلىكىنىڭ مىنىستىرى بولدى.

تۈركمەنىستانلىق ئۇيغۇر مەرۇپ مەمەتوفى (1901-؟) 1940-1951-يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ مۇئاۋىن مىنىستىرى ، 1937-1940-يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان ئالىي مائارىپ كومىتېتىنىڭ رەئىسلىكى ۋە 1951-1955-يىللىرى ئۆزبېكىستان رادىئو-تېلېۋىزىيە كومىتېتىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىلىرىنى ئاتقۇردى.

قازاقستاندا يەنە ئابدۇللا ئىزباقيېفنىڭ نامىمۇ مەشھۇر بولۇپ ، ئۇ 1955-يىلىدىن ئېتىبارەن ئۇزۇن مەزگىل قازاقستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ مۇئاۋىن مىنىستىرلىق ۋەزىپىسىنى ئاتقۇردى.

خېلەم خۇدابەردىيېنى 1980-1960 (1918-2004) يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان رادىئو-تېلېۋىزىيە كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئاتقۇرغان بولۇپ ، ئۇ ئۇيغۇر 12 مۇقامىنى

رەتلەش ۋە لېنتىغا ئېلىش ئىشلىرىغا بىۋاسىتە رەھبەرلىك قىلغان ئىدى. خېلەم خۇدابەردىيېف -1947 يىلى، ئۆزبېكىستان كومپارتىيىسىنىڭ بىرىنچى سېكرېتارى ئوسمان يۈسۈپوف تەرىپىدىن ئىلىغا ئەۋەتىلگەن بولۇپ، « ئېلاخۇن» ئىسمىنى قوللىنىپ، ئەخمەتجان قاسىمى ئىشخانىسى ۋە گېنېرال ئىسھاقبەك مۇنونوف شتابىدا مائور ئۇنۋانى بىلەن تاكى -1949 يىلىغىچە مەسلىھەتچى بولغان ئىدى. 1950- يىللاردا سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن ئۈرۈمچىگە مەسلىھەتچىلىككە ئەۋەتىلىپ، نەشرىيات ساھەسىدە ئىشلىگەن ئىدى.

قازاقىستان مۇستەقىل بولغاندىن كېيىنكى دەۋردە، تېخى يېقىنغىچە بولغان ئارىلىقتا كەرىم مەسىموف ئۇزۇن مەزگىل قازاقىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ باش مىنىستىرلىك ۋەزىپىسىنى ئاقتۇرغان بولۇپ، ئۆتكەن يىلى ئۇ قازاقىستان پىرىزدېنت مەمۇرىيىتىنىڭ رەھبەرلىك ۋەزىپىسىگە يۆتكەلدى. بىراق، ئۇنىڭ مىللىتىنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكى قازاقىستان تارىخىدا ئەڭ كۆپ تالاش-تارتىش قوزغىغان مەسىلە بولۇپ، ھۆكۈمەت تەرەپ ئۇنى رەسمىي شەكىلدە قازاق دەپ تونۇشتۇردى.

قازاقىستان ئۇيغۇرلىرىدىن ئەخمەتجان شاردىنوف يېقىنقى يىللاردا قازاقىستان مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئاقتۇردى. ئاتاقلىق سەنئەتكار مۇرات ئەخمەدى قازاقىستان پارلامېنتىنىڭ يۇقىرى پالاتاسىنىڭ ئەزاسى سۈپىتىدە خىزمەت قىلماقتا.

دەسلەپكى سوۋېت ئۇيغۇر رەھبىرىي شەخسلەرنىڭ كۆپىنچىسى 1937-1938- يىللىرى ستالىننىڭ تازىلاش ھەرىكىتىدە ئۆلتۈرۈلگەن ۋە ياكى تۈرمىلەرگە تاشلانغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئابدۇللا روزىباقييېف، ئىسمائىل تاھىروف، ياقۇپ روزىن ، ئەلىيېف، ئىسىيېف ۋە باشقىلارنى مىسال قىلىپ كۆرسىتىش مۇمكىن. بەزى ئېنىقسىز ئۇچۇرلاردىن مەلۇم بولۇشىچە، 1937-1938- يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان تەۋەسىدە 3800 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر زىيالىيسى « ئۇيغۇر مىللىي ئىتتىپاقى» نىڭ ئەزاسى دېگەن جىنايەت بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن ۋە جازالانغان [31]. بىر ئالمۇتا ۋىلايىتى تەۋەسىدىلا 100 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر رەھبىرىي كادىر ۋە زىيالىي تازىلاش ئۇچرىغان. قازاقىستاندا 1997- يىلى نەشىر قىلىنغان 1937-1938- يىللىرىدا ئېتىپ تاشلانغان كىشىلەرگە ئائىت « ماتەم كىتابى» غا 1668 ئادەمنىڭ ئىسمى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە 97 ئۇيغۇرنىڭ ئىسمى خاتىرىگە ئېلىنغان. ئەلۋەتتە، بۇ پەقەت ئېنىقلاپ چىقىلىپ ئىسىملىرى تۇرغۇزۇلغانلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ تىزىملىكلەر داۋاملىق كۆپەيگەن. ئەلۋەتتە، بۇ ئاپەت پەقەت ئۇيغۇرلارغا كەلگەن ئەمەس، سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ھەممە مىللەت تازىلاش ۋە تەقىبلەش ئوبيېكتى بولغان ئىدى. شۇ قېتىملىق تازىلاشتا ھەتتا 1921- يىلى، سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئەڭ خەتەرلىك رەقىبلىرىدىن بىرى، يەتتەسۇدىكى كوممۇنىستلارغا قارشى ئاقلار ھەرىكىتىنىڭ داھىيسى گېنېرال لېتىنانت ئالېكساندىر دۇتوۋنى سۈيىدۇڭدە مەخپىي ئۆلتۈرۈپ، سوۋېت ھاكىمىيىتى ئۈچۈن خىزمەت كۆرسىتىپ، سوۋېت رۇسىيىسىنىڭ بىخەتەرلىك كومىسسارى دېرژىننىسكىي تەرىپىدىن ئالتۇن سائەت

بىلەن تەقدىرلەنگەن قىزىل ئارمىيە رازۋېتكا خادىمى (ۋە ياكى جاسۇسى) ماخمۇت خوجامياروفمۇ 1938-يىلى، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان. ئۇنىڭ ئالدىدا بولسا، ماخمۇت خوجامياروفنىڭ پۈتۈن ئائىلىسى ئاتامان دۇتوۋنىڭ ئادەملىرى تەرىپىدىن ئۆز ئۆيىدە ئۆلتۈرۈپ، قىساس ئېلىشقا ئۇچرىغان ئىدى.

شۇ قېتىملىق تازىلاشتا سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ يەتتەسۇ رايونىدا مۇستەھكەملىنىشى ئۈچۈن ھەسسە قوشقان ئۇيغۇر كوممۇنىست رەھبەرلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىندى. قىزىق يېرى شۇكى، سوۋېت ھۆكۈمىتى ئۆزى ئۈچۈن جان پىدالىق بىلەن ئىشلىگەن مەزكۇر ئۇيغۇرلارغا « خەلق دۈشمىنى » جىنايىتىدىن باشقا يەنە « مىللەتچىلىك » جىنايىتىنىمۇ ئارتقان ئىدى. ئەلۋەتتە 1937-1938-يىللاردىكى تازىلاش ھەرىكىتىدە پەقەت ئۇيغۇرلارلا ئەمەس، بەلكى سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ يۇقىرى رەھبەرلىك ئورگانلىرىدىكى رەھبىرىي شەخسلەر، قىزىل ئارمىيە گېنېراللىرى، ئالىملار، زىيالىيلار، ئارتىستلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەر ساھەگە، ھەر مىللەتكە مەنسۇپ كىشىلەر جازالاش ئوبېكتى بولدى. ئەلۋەتتە، بۇ تازىلاشنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى قىسمىدا ئۆزبېكىستان، قازاقىستان، قىرغىزىستان، تۈركمەنىستان، تاجىكىستان ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيەتلىرىنىڭ ئالىي پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت رەھبەرلىرىنىڭ كۆپىنچىسى دېگۈدەك جازالاندى. ئۆزبېك، قازاق، قىرغىز، تاجىك، تۈركمەن، ئەزەربەيجان، تاتار ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئەڭ بىلىملىك ئەربابلىرى، مىللەتپەرۋەرلىرى يوق قىلىندى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزبېكلەرنىڭ فەيزۇللا خوجايېنى، ئەكەل ئىكراموف، ئابدۇللا قادىرى، قازاقلارنىڭ تۇرار رىسقۇلوف، ئالىخان بۇكپىخانوف، سەكەن سەيفۇللىن، قىرغىزلارنىڭ يۈسۈپ ئابدۇراخمانوف، ئۇيغۇرلارنىڭ ئابدۇللا روزىباقيېنى، ئىسمائىل تاھىروف، بۇرھان قاسىموف، تۇڭگانلارنىڭ ماغازى ماسانچى ۋە باشقا يۈزلىگەن كىشىلەرنى ۋەكىل قىلىپ كۆرسىتىش مۇمكىن. قىسقىسى ستالىن پۈتۈن سوۋېت مەركىزىي ھاكىمىيىتى ۋە ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ پارتىيە-ھۆكۈمەت ئورگانلىرىدىكى ئەڭ ئابرويلىق ئەربابلارنى تازىلاش ئوبېكتى قىلغان ئىدى. بۇ قېتىملىق تازىلاشتا 1917-1924-يىللىرى ئارىسىدا ئوتتۇرا ئاسىيا، ئىدىل-ئۇرال بويلىرىدا ئايرىم مىللىي دۆلەت قۇرۇش ۋە تۈرك خەلقلەرنىڭ بىرلەشمە ھاكىمىيىتىنى قۇرۇش تەشەببۇسىدا بولغان ھەمدە مىللىي ھەرىكەتلەرگە يېتەكچىلىك قىلىپ، كېيىن سوۋېت ھۆكۈمىتى بىلەن بىرلىشىپ، ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيەت تۈزۈلمىلىرىنى قوبۇل قىلغان يەرلىك خەلقلەرنىڭ داھىيلىرىمۇ بىراقلا جازالاندى. ئالاش ئوردا ھۆكۈمىتىنىڭ باش مىنىستىرى ئالىخان بۇكپىخانوف، بۇخارا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ رەھبىرى فەيزۇللا خوجايېنى، **turk** ئاپتونوم جۇمھۇرىيىتى مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتى رەئىسى تۇرار رىسقۇلوف، تاتارلاردىن مېرسەيد سۇلتان غالىيېنى ۋە باشقىلارنى مىسسال قىلىپ كۆرسىتىش مۇمكىن.

1937-1938-يىللىرى پەقەت ئۇيغۇرلارنىڭلا ئەمەس، بەلكى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى باشقا جۇمھۇرىيەت

سالاهىيىتىگە ئىگە ئاساسىي تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيىتىدەمۇ خاراپ بولۇش ۋەزىيىتى شەكىللەنگەن بولۇپ، ئەلۋەتتە، ئۇيغۇرلار ئاز سانلىق مىللەت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭ ئۇچرىغان زەربىسى باشقىلارغا نىسبەتەن ئېغىرراق بولدى. ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ خاراپ بولۇش دەرىجىسى بەكلا كۆرۈنەرلىك بولدى، چۈنكى سوۋېت ھۆكۈمىتى باشقا ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ مىللىي مەكتەپلىرىنى توختىتىش، مىللىي نەشرىيات ئورۇنلىرىنى تاقاش سىياسىتى قوللانمىغان ئىدى.

7. سەنئەت ساھەسىدىكى مەشھۇر ئەربابلار

1937-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى ستالىننىڭ تازىلاش ھەرىكىتى ئۇيغۇر خەلقى ئۈچۈن زور ئاپەت بولدى. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ 20 يىللار ئىچىدە ياراتقان نەتىجىلىرىدىن ئايرىلىپ قالدى. سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئۇيغۇر مەدەنىيىتى قايتىدىن جانلىنىشقا باشلاپ، 1950-1960-يىللىرى ئارىسىدا ئۇيغۇرلاردىن يەنە پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقىغا تونۇلغان مۇزىكانتلار، دىرىژورلار، كىنو ئارتىستلىرى، ناخشا چولپانلىرى، تەنتەربىيە چېمپىيونلىرى ۋە ئالىملار يېتىشىپ چىقتى. ئاتاقلىق دىرىژور ۋە كومپوزىتورى ئەزىز دۇگاشىڧى (1917-؟) ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرى ئارىسىدا تۇنجى بولۇپ، 1959-يىللىرىدىلا موسكۋادىكى دۇنياغا داڭلىق چوڭ تىياتىر « بولشوي تىياتىر » نىڭ دىرىژورى بولۇپ، كۆپلىگەن كلاسسىك ۋە زامانىۋى ئوپېرالارغا ھەم سىمفونىيىلەرگە دىرىژورلۇق قىلدى. ئۇ، 30 دىن ئارتۇق ئوپېرانىڭ ئوركېستىرىغا دىرىژورلۇق قىلدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا موسكۋا كونسېرۋاتورىيىسىدە پروفېسسور بولۇپ ئىشلىدى. [32]

قۇددۇس غوجامياروف ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرى ئارىسىدىكى ياش مۇزىكانتلار ئارىسىدا تۇنجى بولۇپ، سىمفونىيە يېزىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئالىي دۆلەت مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. ئۇ، مىخائىل گورباچېۋنىڭ ئىمزا قويۇشى بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى خەلق ئارتىسى نامىغا سازاۋەر بولغان. قۇددۇس غوجامياروف قازاقىستاندىكى دۆلەت مۇزىكا ئىنستىتۇتىنى قۇرۇشقا قاتنىشىپ، ئۇزۇن مەزگىل ئۇنى ئۆزى باشقۇرۇپ، كۆپلىگەن ھەر مىللەت مۇزىكانتلىرىنى تەربىيىلىگەن بولۇپ، 1955-1959-يىللىرى قازاقىستان كومپوزىتورلار ئىتتىپاقىنىڭ رەئىسلىك ، 1957-1966-يىللىرى قازاقىستان دۆلەت كونسېرۋاتورىيىسىنىڭ مۇدىرلىق ۋەزىپىلىرىنى ئاتقۇردى. ئۇنىڭ ئىجادىيىتىگە « رىزۋانگۈل» (1950-يىلى)، « نۇزۇگۈم» (1956-يىلى)، «سادىر پالۋان» (1958-يىلى) ۋە باشقا سىمفونىيە ۋە ئوپېرالار مەنسۇپتۇر [33].

بولۇپمۇ، ئاتا-ئانىسى - 1950-يىللارنىڭ ئاخىرىدا ئۇيغۇر ئېلىدىن ئالمۇتغا كۆچۈپ چىققاندىن

كېيىن 1969-يىلى ئالمۇتىدا دۇنياغا كەلگەن مۇرات ناسروف مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىدىكى ئەڭ داڭلىق ناخشىچىلارنىڭ بىرىگە ئايلىنىپ، ئۇنىڭ نامى كەڭ تونۇلدى. مۇرات ئىسمائىل ئوغلى ناسروف (1969-2007) ئالمۇتىدا تۇغۇلغان بولۇپ، 1991-يىلى، سوۋېت ئىتتىپاقى بويىچە يالتادا ئۆتكۈزۈلگەن ياش تالانتلارنىڭ ناخشا مۇسابىقىسىدە بىرىنچى ئورۇننى ئىگىلىگەندىن كېيىن ئۇنىڭ كەڭ تونۇلۇش يولى ئېچىلغان. مۇرات ناسروف موسكۋادىكى گېنېس مۇزىكا ئىنستىتۇتىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن 1997-2004-يىللىرى ئارىسىدا پۈتۈن مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىغا كەڭ تونۇلغان ناخشا چولپىنىغا ئايلانغان. بولۇپمۇ، 2000-1997 يىلى ئارىسى ئۇنىڭ ئەڭ دەۋر سۈرگەن پەيتىدۇر. ئۇ، رۇسىيىنىڭ مەشھۇر چولپانلىرى ئاللا پۇگاچېۋا، فىلىپ كىروروۋ، ئالىيونا ئاپىنا، ئولېگ گازمانوف ۋە باشقىلار بىلەن بىر قاتاردا مەشھۇر ئارتىستلاردىن سانالغان. ئەلۋەتتە، ھازىرغىچە مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقى تەۋەسىدە مۇرات ناسروف رۇس ئەمەس مىللەتلەر ئىچىدە ئەڭ تونۇلغان چولپان سۈپىتىدە مەيدانغا چىققان ئىدى. مۇرات ناسروف 2007-يىلى، نامەلۇم سەۋەب بىلەن موسكۋادىكى ئۆيى يېنىدا قازا قىلدى. ئۇ بەش ناخشا ئالبومى نەشر قىلغان بولۇپ، ئاخىرقى پلاستىنكىسى « قالدېم يالغۇز » پۈتۈنلەي ئۇيغۇرچە ناخشىلار ئىدى. مۇرات ناسروف بەلكى دۇنيادىكى ئۇيغۇر ناخشا چولپانلىرى ئارىسىدا بىر رايون ۋە بىر مىللەت دائىرىسىدىن ھالقىپ چىقىپ ئەڭ كەڭ تونۇلغان شەخس بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئۆزبېكىستاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوتتۇرا ئاسىياغا كەڭ تونۇلغان ناخشا چولپىنى يۇلتۇز ئوسمانوۋانىڭ دادىسىنىڭ ئەسلى قەشقەردىن كۆچۈپ چىققان ئۇيغۇرلاردىن ئىكەنلىكى مەلۇم. بىراق، ئۇ ئۆزىنى رەسمىي شەكىلدە « ئۆزبېك قىزى » دەپ ھېسابلايدۇ ھەم دادا تەرەپتىن ئۇيغۇر قېنى بارلىقىنى ئېتىراپ قىلىدۇ.

ئۇيغۇر كىنو ئارىستىلىرىدىن ئايتۇرغان تېمىروۋا، ئابدۇرېشىت ئابدۇللايېۋ، مەقسۇت مەنسۇروف، ۋېنېرا نىغمەتۇللىنا ۋە باشقىلارنىڭ نامى كەڭ تونۇشلۇقتۇر. ناخشىچىلار دىلناز ئەخمەدىيېۋا، مۇرات ئەخمەدى ۋە باشقىلارنىڭ نامى شۇنىڭدەك «دەرۋىش» ئانسامبلىنىڭ نامى پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىياغا ياخشى تونۇشلۇق.

كىنو ئارتىستلىرىدىن مەقسۇت مەنسۇروف ئۆزبېكىستان كىنو ستۇدىيىسىنىڭ داڭلىق ئارتىستلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇ كۆپلىگەن فىلىملاردا رول ئالغان ھەمدە كۆپلىگەن چەتئەل كىنو ستۇدىيىلىرى تەرىپىدىن تەكلىپ قىلىنغان. ئايتۇرغان تېمىروۋا ئوتتۇرا ئاسىيالىق ئاياللار ئارىسىدا ئەڭ ياخشى تونۇلغان كىنو ئارتىستى بولۇپ، ئۇ چىڭگىز ئايتىماتوف ئەسەرلىرىگە ئائىت فىلىملەردە باش رول ئالغاندىن سىرت يەنە قازاقىستان كىنو ستۇدىيىسى ئىشلىگەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قەھرىمانى، سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىدىكى قەھرىمان قازاق قىزى ئالىيا مولداگالىيېۋاغا ئائىت فىلىمدە باش رول ئوينىغان ئىدى.

40 تىن ئارتۇق ئۇيغۇر قازاقىستان، ئۆزبېكىستان، قىرغىزىستان ۋە باشقا جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ خەلق ئارتىسى ۋە خىزمەت كۆرسەتكەن ئارتىسى ئۇنۋانلىرىغا سازاۋەر بولغان. بۇلارنىڭ ئارىسىدا قۇددۇس غوجامياروف، ئابدۇرېھىم ئەخمەدى، مۇرات ئەخمەدى، گۈلۋىرە رازىيېۋا، خالىسقان قادىروۋا، رۇشەنگۈل ئېلاخۇنوۋا، ئەزىز دۇگاشېف، غەنىجان تاشمەتوف ۋە باشقىلارنى مىسال قىلىپ كۆرسىتىش مۇمكىن.

بۈگۈنكى كۈندە پۈتۈن قازاقىستان ئۇسسۇلچىلار جەمئىيىتىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۇيغۇر يىگىتى، ئاسىيا ۋە تىنچ ئوكيان دۆلەتلىرىنىڭ ئۇسسۇلچىلىرىنىڭ مۇسابىقىسىدا چېمپىيون بولغان كامال بەردىيېف ئاتقۇرماقتا.

قازاقىستاندا جۇمھۇرىيەتلىك ئۇيغۇر تىياتىرى 80 يىلدىن بۇيان پائالىيەت قىلىۋاتقان بولۇپ، مەزكۇر تىياتىر كۆپلىگەن دراممىلارنى ئوينىدى. يېقىندا يازغۇچى ئەخمەتجان ھاشىروفنىڭ «ئىدىقۇت» تارىخى رومانى ئاساسىدا «ئىدىقۇت» دراممىسىنى تەييارلاپ، سەھنىلەشتۈرۈپ، دۆلەت مۇكاپاتىغا سازاۋەر بولدى. قازاقىستان ھۆكۈمىتى قەدىمكى ۋە يېقىنقى زاماندىكى ئۇيغۇر تارىخى شەخسلەرگە ئائىت تارىخىي دراممىلارنى ئىشلەپ، ئۇيغۇر تاماشىبىنلىرىغا كۆرسىتىشكە رۇخسەت قىلغان.

رەسساملق سەنئىتى جەھەتتەمۇ ئۇيغۇرلار كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇر رەسساملرىنىڭ «مىڭ ئۆي» ناملىق ئۇيۇشمىسى ئۆز پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇرماقتا. ئۇيغۇر رەسساملرىدىن ئۆزبېكىستاندا ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان لېكىم ئىبراھىموف، سانكىتپېتېر بۇرگدا ياشايدىغان ئازات مەمەدنىف، قىرغىزىستاندا ياشايدىغان تەلەت مىر رەھىموف بىلەن سابىق باباجانوف، قازاقىستاندا ئىجاد قىلىۋاتقان ئەخمەت ئاختابايېف ۋە باشقىلارنىڭ نامى كەڭ تونۇشلۇقتۇر. قازاقىستاندىكى ئۇيغۇر بىناكارلىرى لايىھىلەنگەن قۇرۇلۇش لايىھىلىرى دۆلەتلىك مۇھىم قۇرۇلۇش پىلانلىرى سۈپىتىدە قوبۇل قىلىنىپ، ئىشقا ئاشۇرۇلغان.

8. ئىلىم-پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى

ئىلىم-پەن ساھەسىدىمۇ ئۇيغۇر ئالىملىرى قوشۇنى يېتىشىپ چىققان بولۇپ، ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 30-40-يىللىرىدا ئۇيغۇرلاردىن تۇنجى تارىخ، بىئولوگىيە، ماتېماتىكا، فىزىكا، تىل-ئەدەبىيات، ئارخېئولوگىيە ۋە باشقا ساھەلەردىكى دوكتورلىرى يېتىشىپ چىققان ئىدى. تۇنجى ئۇيغۇر دوختىپىتى بۇرھان قاسىموف، تۇنجى تارىخ پەنلىرى دوكتورى ئەرشىدىن ھىدايەتوف (1906-1951)، تۇنجى بىئولوگىيە پەنلىرى دوكتورى ئابدۇمېجىت روزىباقيېف (1910-1998)، تۇنجى فىلولوگىيە پەنلىرى

دوكتورى ئايشەم شەمىيېۋا(1910-1978)، تۇنجى ئارخېئولوگىيە ئىلمى دوكتورى ئەخمەت كىبروف (-1951)، مالىك كەبروف (1995-1996) ۋە باشقىلار تۇنجى ئۇيغۇر ئالىملىرى ئىدى. ئايشەم شەمىيېۋا (1912-1978) يىللاردا دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئېلىپ، 20-ئەسىردىكى تۇنجى ئۇيغۇر ئالىمەسى شۇنىڭدەك تۇنجى ئۇيغۇر ئايال تىلشۇناسى بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇنىڭ تۈزگەن ئۇيغۇر تىلى گرامماتىكىسى ھازىرغىچە ئىشلىتىلىپ كېلىنمەكتە. ئەخمەت كىبروف سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئاتاقلىق تارىخشۇناسى ۋە ئارخېئولوگى ئا. ن. بېرنشتامنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ، بېرنشتام بىلەن بىرگە تەڭرى تاغ رايونىدىكى، جۈملىدىن ئىسسىق كۆلى ئەتراپى ۋە باشقا جايلاردىكى ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈشلەرگە قاتناشقان ئىدى.

تەخمىنەن پەرزەلەرگە ئاساسلانغاندا، ئۇيغۇرلاردىن ھازىرغىچە تەخمىنەن 500 دىن ئارتۇق پەن دوكتورى ۋە دوكتور نامزاتلىرى، پروفېسسور ھەم دوتسېنتلار يېتىشىپ چىققان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر قىسىملىرى پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقىغا تونۇلغان ئالدىنقى قاتاردىكى ئالىملارغا ئايلانغان ئىدى. مەسىلەن، سوۋېت ئىتتىپاقى كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ خادىمى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ جۇڭگو ئىشلىرى بويىچە باشلامچى مۇتەخەسسسلەردىن بىرى، 1943-1949-يىللىرى ئارىسىدا ستالىننىڭ ئۇيغۇر ئېلىدىكى مىللىي ئازادلىق ئىنقىلابىنى قوللاش پروگراممىلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا بىۋاسىتە قاتناشقان ھەمدە تاشكەنتتە « شەرق ھەقىقىتى » ژۇرنىلىنى نەشر قىلىشقا مەسئۇل بولغان تۇرسۇن رەھىموفنىڭ ئوغلى پروفېسسور ئالبېكساندىر (ئىسكەندەر) رەھىموف، موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ يادرو فىزىكىسى ئىنستىتۇتىنىڭ يېتەكچى مۇتەخەسسسى. ئۇ، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە ھازىرقى رۇسىيىدىكى داڭلىق ئاتوم فىزىكىسى ئالىمىدۇر. ئالبېكساندىر (ئىسكەندەر) رەھىموف ھازىر موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتى يادرو فىزىكىسى ئىلمىي تەتقىقات ئىنستىتۇتىنىڭ قارمىقىدىكى پلازما فىزىكىسى ۋە مىكرو ئېلېكترونلارنىڭ فىزىكىلىق ئاساسلىرىنى تەتقىق قىلىش لىباراتورىيىسىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلىمەكتە. ئۇ يەنە موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتى ئاتوم فىزىكىسى ، پلازما فىزىكىسى ۋە مىكرو ئېلېكترون كاپېداراسىنىڭ باشلىقى ۋە زېمىنىمۇ ئاتقۇرۇۋاتقان بولۇپ، ئۇنىڭ رەھبەرلىكىدە 1 ئاكادېمىكى ئۆز ئىچىگە ئالغان 5 پروفېسسور، 5 دوتسېنت ۋە 15دىن ئارتۇق ئوقۇتقۇچى ھەم خىزمەتچى ئىشلىمەكتە. مەزكۇر كاپېداردا 15 ئەتراپىدا ئاتوم فىزىكىسى ساھەسىدىكى دوكتور ئاسپىرانتلىرى تەربىيىلىنىدۇ [34].

پ.ئى. بارانوۋ نامىدىكى رۇسىيە مەركىزىي ئاۋىئاتسىيە موتورلىرى قۇرۇلۇشى ئىنستىتۇتىنىڭ بۆلۈم باشلىقى، تېخنىكا پەنلىرى دوكتورى، پروفېسسور (1935-يىلى تۇغۇلغان) تېلمان كەرىمبايىف ئۇزۇن مەزگىل سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە ھازىرقى رۇسىيىنىڭ ھاۋا ماتورلىرى ساھەسىنىڭ مەخسۇس ئالەم كېمىسى ۋە رېئاكتىپ ئايروپىلانلارنىڭ ماتورلىرىنى ياساش تەتقىقاتلىرىنى باشقۇرغان. ئۇنىڭ تەتقىقاتلىرى سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە رۇسىيىنىڭ ئالەم تېخنىكىسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر. تېخنىكا

پەنلەرى دوكتورى، پروفېسسور تېلمان كەرىمبايېف ھازىرمۇ ئۆز ساھەسىدە ئىشلىمەكتە ۋە ئۆز ساھەسى بويىچە 30دىن ئارتۇق دوكتور تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن[35]. ئۇ، رۇسىيەنىڭ ئاۋىئاتسىيە ماتورلىرى تەتقىقاتى ساھەسىدىكى يېتەكچى ئالىملاردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئىنسىسى كامىلجان كەرىمبايېفمۇ تېخنىكا پەنلەرى دوكتورى بولۇپ، ئاكىسى بىلەن ئوخشاش كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىدۇ ۋە بۇ ساھەدىكى تونۇلغان ئالىملارنىڭ بىرىدۇر. ئۇ كۆپ قېتىم ياۋروپا مەملىكەتلىرى ۋە جۇڭگوغا تەكلىپ قىلىنغان. فىزىكا پەنلەرى دوكتورى، پروفېسسور دەمىر ساتتاروف، ئۇزۇن مەزگىل سوۋېت ئىتتىپاقى (كېيىنكى رۇسىيە) پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئوپتىكا تەتقىقات ئىنستىتۇتىنى باشقۇرۇپ ، ئوپتىكا ساھەسىدە باشلامچى مۇتەخەسسس سۈپىتىدە تونۇلغان. ئۇ، ئوپتىكا ساھەسىدىكى يېتەكچى ئالىملاردىن ھېسابلىناتتى.

ئاكادېمىك يارمۇھەممەد مۇبارەكوف(1944-1999) ، پروفېسسور ئابلەخەت خوجايېف، پروفېسسور ئابدۇرېشىت ئېلىيېف، پروفېسسور ئابدۇلەزىز ھاشىموف، پروفېسسور مۇرات ھەمرايېف (1936-1983) ۋە باشقىلار ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى ئالىملىرى ئىدى.

ئاكادېمىك ئەزىز نارىبايېف (1925-يىلى تۇغۇلغان) ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىگە ياخشى تونۇلغان پەلسەپەشۇناس بولۇپ، ئۇنىڭ پەلسەپە دەرسىنى سابىق قىرغىزىستان رەھبەرلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كۆپلىگەن رەھبىرى شەخسلەر ۋە ئالىملار ئاڭلىغان.

ماتېماتىكا پروفېسسورى ناتالىيا تۇرسۇن رەھىموف قىزى موسكۋادا مەخسۇس پەن-تېخنىكا ساھەسىدىكى ياشلارنى تەربىيەلەش مەكتىپى ئاچقان بولۇپ، رۇسىيە پىرىزدېنتى ۋلادىمىر پۇتىن ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭ تۆھپىسىنى يۇقىرى باھالىغان. ئۇ خەلقئارالىق ئۇچۇرلاشۇرۇش ئاكادېمىيىسىنىڭ ئەزاسى، 2003-يىللىق خەلقئارا ئۇچۇر مۇكاپاتىنىڭ ئېرىشكۈچىسى، رۇسىيە ۋە موسكۋا ھۆكۈمىتىنىڭ مۇكاپاتلىرىنىڭ ساھىبىدۇر. ناتالىيا تۇرسۇن قىزى موسكۋا 1501 -نومۇرلۇق پەن-تېنىكا ئوتتۇرا مەكتىپىنىڭ مۇدىرى بولۇپ، مەزكۇر مەكتەپتە مەخسۇس ياش پەن-تېخنىكا تالانتلىرى تەربىيەلىنىدۇ.

ئالمۇتىلىق ئۇيغۇر يىگىتى شۆھرەت مۇتەللىپوف 1994-يىلى، موسكۋادا گېنېتىكا ئىلمى بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالغاندىن كېيىن، 1998-يىللىرىغا قەدەر موسكۋادىكى تىمىريازېف نامىدىكى يەزا-ئىگىلىك پەنلەر ئاكادېمىيىسى ۋە باشقا گېنېتىكا تەتقىقات ئورۇنلىرىدا ئىلمىي تەتقىقات قىلغان بولۇپ، كېيىن ئامېرىكىغا كېلىپ، ھازىر ئامېرىكىنىڭ ئورنىگىن ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئىشلىمەكتە ۋە غول ھۈجەيرە تەتقىقاتىغا ئورنىغا رەھبەرلىك قىلىپ، غول ھۈجەيرە تەتقىقاتى ساھەسىدە دۇنياۋى يېڭى بۆسۈشلەرنى ياراتتى. ئۇنىڭ سىڭلىسى مايسەم مۇتەللىپوۋامۇ شۇ ساھەدە دوكتورلۇق ئالغان ۋە

ئىككىسى موسكۋادا بىرگە ئىشلىگەن، مائىسەم مۇتەللىپوۋا ھازىر ئامېرىكىدىكى ئەڭ داڭلىق ماساچۇستس تېخنىكا ئىنستىتۇتىدا پروفېسسور بولۇپ ئىشلىمەكتە.

قازاقىستانلىق ئۇيغۇر ئالىمى ئابدۇرەخم ئايتبايېۋ قازاقىستاندا ماتېماتىكا ساھەسىدە كاندىدات دوكتورلۇق ئالغاندىن كېيىن، ئامېرىكىدا داۋاملىق بىلىم ئاشۇرۇپ، ھازىر يېڭى مېكسىكا شىتاتىدىكى يېڭى مېكسىكا تېخنىكا ئىنستىتۇتىنىڭ ماتېماتىكا پروفېسسورى بولۇپ خىزمەت قىلماقتا.

پروفېسسور مۇرات ھەمرايېۋ فىلولوگىيە ساھەسى بويىچە سوۋېت ئىتتىپاقىدا تونۇلغان ياش ئالىمغا ئايلانغان ئىدى. قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ مۇخبىر ئەزاسى غوجاخەت سادۋاقاسوف(1991-1929) ، مېدىتسنا پەنلىرى دوكتورى، پروفېسسور ساھىبجامال قارىبايېۋا، ئىقتىساد پەنلىرى دوكتورى ، پروفېسسور ئاۋۇتوف ۋە باشقىلار قازاقىستانغا كەڭ تونۇلغان ئالىملاردۇر. قىسقىسى، ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن يېتىشىپ چىققان ۋە ھازىرمۇ ئۆز پائالىيەتلىرىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقان ئالىملارنىڭ سانى ناھايىتى كۆپ ئىكەنلىكى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ يەردە ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى بىر-بىرلەپ كۆرسىتىش ھاجەتسىز.

9 . داڭلىق ھەربىي شەخسلەر

ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن يۇقىرى دەرىجىلىك ھەربىي خادىملار ۋە دۆلەت دەرىجىلىك قەھرىمانلارمۇ يېتىشىپ چىققان بولۇپ، سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشىغا قاتناشقان ئۇيغۇرلاردىن مەسۇم ياقۇپوف(1974-1914) ، داداش باباجانوف (1922-1985)، سۇلھى لۇتفۇللىن (1923-1986) قاتارلىق ئۈچ كىشىگە سوۋېت ئىتتىپاقى قەھرىمانى، مۆردىن تېپىپوفقا (1918-1999) قازاقىستان خەلق قەھرىمانى نامى بېرىلگەن. ئۇزۇن مەزگىل پولشا پارتىزانلىرى بىلەن بىرلىكتە جەڭ قىلىپ تۆھپە ياراتقان ئۇيغۇر جەڭچىسى قاھار شەرىپوفقا پولشانىڭ ئەڭ ئالىي قەھرىمانلىق « ئالتۇن كرىست » ئوردېنى بېرىلىپ، پولشا قەھرىمانى قاتارىدا سانالغان.

ئۇيغۇرلاردىن سوۋېت رۇسىيىسىنىڭ ئاقلارغا قارشى ئىچكى ئۇرۇشىدا گىراجدانلار ئۇرۇشىنىڭ قەھرىمانى قاتارىدا سانالغان ماخمۇت خوجامياروفنىڭ نامى سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە رۇسىيىنىڭ ھەربىي-سىياسى تارىخىغا يەزىلگەن. ماخمۇت خوجامياروف بولشېۋىكلارنىڭ سوۋېت ھاكىمىيىتىنى ئورنىتىشى جەريانىدا بولشېۋىكلارغا قارشى كۈچلەرنىڭ رەھبەرلىرىدىن بىرى ، سۈيدۈڭ شەھىرىنى بازا قىلغان گېنېرال لېتىنانت ئالبېكساندر دۇتوۋنى ئۆلتۈرۈش ۋەزىپىسىنى ئورۇندىغانلىقى ئۈچۈن ئالىي مۇكاپاتقا سازاۋەر بولغان. ھازىرقى زامان رۇسىيە تارىخچىلىرى ماخمۇت خوجامياروفنى

رۇسىيىنىڭ 20-ئەسىر تارىخىدىكى بىر قېتىملىق ئەڭ پاجىئەلىك مەخپىي ئۆلتۈرۈش ۋەقەسىنى ئورۇندىغۇچى شەخس سۈپىتىدە تىلغا ئالدىمۇ شۇنىڭدەك ئاتامان دۇتوۋنى كوممۇنىستلارغا قارشى كۈچلەرنىڭ ئەڭ مۇھىم قەھرىمان رەھبەرلىرىدىن بىرى قاتارىدا باھا بېرىپ، ئۇنى ئۆلتۈرگەن سوۋېت ھاكىمىيىتىنى قارلايدۇ.

2- جاھان ئۇرۇشى مەزگىلىدە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارمۇ باشقا خەلقلەرگە ئوخشاش ئۇرۇش پاجىئەسىگە يولۇققان بولۇپ، 17 ياشتىن يۇقىرى 50 ياشتىن تۆۋەن ئەركەكلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئالدىنقى سەپلەرگە ئەۋەتىلگەن ۋە ئارقا سەپلەردىكى ئىشلارغا سېلىنغان. ھەتتا زور ساندىكى ئۇيغۇر قىزلىرىمۇ سوۋېت ئارمىيىسى تەركىبىدە ئۇرۇشقا قاتناشقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى تاكى بېرلىننى ئىشغال قىلىشقىچە بولغان 4 يىللىق ئۇرۇش مۇساپىسىنىڭ ھەممىسىگە قاتناشقان.

ئۇرۇش دەۋرىدە كۆپلىگەن ئۇيغۇر جەڭچىلىرى بېرىست، موسكۋا، لېنىنگراد، ستالىنگراد، كىيېۋ ۋە باشقا جەڭ مەيدانلىرىدا ئۇرۇشقا قاتناشقاندىن سىرت يەنە ياۋروپا ئۇرۇش مەيدانلىرى ھەتتا مانجۇرىيىدىكى ياپونىيە ئارمىيىسىگە قارشى ئۇرۇش مەيدانلىرىدا بولغان.

ھازىرغىچە زادى قانچىلىك ئۇيغۇرنىڭ 2-جاھان ئۇرۇشىغا قاتناشانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر تارىخچىلىرى ئارىسىدا، 200 مىڭ، 100 مىڭ، 30 مىڭ دېگەندەك تۈرلۈك ئۇچۇرلار مەۋجۇت، بىراق بۇلارنىڭ ھەممىسى يەنىلا غەيرى رەسمىي مەلۇماتلاردىن ئىبارەت. ئەلۋەتتە، ئۆزبېكىستاننىڭ پەرغانە ۋادىسىدىن بارغانلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ ئۆزبېك كىملىكى بىلەن ئاتىلىپ قالغانلىقى، بۇلارنى قوشقاندا ھەقىقەتەن ئۇرۇشقا قاتناشتۇرۇلغان ئۇيغۇرلارنىڭ سانىنىڭ كۆپ بولۇشى تەبىئىي. سوۋېت-گېرمان ئۇرۇشى دەۋرىدە ئۇيغۇرلاردىن ئوتتۇرا دەرىجىلىك ئوفىتسېرلار يېتىشىپ چىققان بولۇپ، بۇلارنىڭ بەزىلىرى دىۋىزىيە سىياسىي كومىسسارى، پولك ۋە باتالىيون، روتا كوماندىرلىق ۋە زىپىلىرىنى ئاتقۇرغان.

سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى 1979-1981-يىللىرى ئارىسىدا مەخسۇس ئۇيغۇرلاردىن « مۇسۇلمان باتالىيونى» قۇرغان بولۇپ، موسكۋا مەزكۇر باتالىيونى ئالاھىدە قىسىم سۈپىتىدە مەشقتىن ئۆتكۈزۈپ قاتتىق چىنىقتۇرغاندىن كېيىن، ئافغانىستانغا ئەۋەتكەن ئىدى. بۇ باتالىيون سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئافغانىستاندىكى ھەربىي پىلانلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا زور تۆھپە قوشقان بولۇپ، مۇتلەپ مەخپىيەتلىك ئىچىدە تەييارلانغان مەزكۇر « مۇسۇلمان باتالىيونى» غا ئائىت سىرلار نۆۋەتتە بىر-بىرلاپ ئېلان قىلىنماقتا.

ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن يېتىشىپ چىققان گېنېرال مايور، پولكوۋنىك، پودپولكوۋنىك ۋە مايور دەرىجىلىك يۇقىرى سالاھىيەتلىك كوماندىرلارنىڭ سانىمۇ مەلۇم سالىماقنى ئىگىلىگەن. ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ھازىرمۇ رۇسىيە، قازاقىستان، قىرغىزىستان ۋە ئۆزبېكىستان ئارمىيىسىدە خىزمەت قىلماقتا .

ئۇلارنىڭ بىر قىسمى دۆلەت مۇداپىئەسىنىڭ ئەڭ نازۇك ۋە مۇھىم ساھەلىرى ئۈچۈن ئىشلىگەن ئىدى. قازاقىستاندا رۇس تىلىدا نەشر قىلىنغان « 20-ئەسىردىكى مەشھۇر ئۇيغۇرلار» ماۋزۇلۇق كىتابقا كىرگۈزۈلگەن مەلۇماتلارغا ئاساسلانغاندا، سوۋېت ئىتتىپاقى، رۇسىيە، قازاقىستان، ئۆزبېكىستان، قىرغىزىستان قاتارلىق جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ قوراللىق كۈچلىرى ۋە دۆلەت مۇداپىئە ، دۆلەت بىخەتەرلىك ۋە ئىچكى ئىشلار قىسىملىرىنىڭ 30 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر پولىكوۋنىكى بولغان. ئەلۋەتتە، بۇلار پەقەت مەزكۇر كىتابقا كىرگۈزۈلگەنلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، يەنە كۆپلىگەن كىشىلەرنىڭ بۇ كىتابتىن ئورۇن ئالماي قېلىشى تەبىئىي.

مەسىلەن، بۇلارنىڭ ئارىسىدا رۇسىيە قوراللىق كۈچلىرىنىڭ گېنېرالى، چىلەكتە تۇرغۇلغان راۋىل تۇرسونوفنىڭ (1936-2005) نامى مەشھۇر بولۇپ، ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئەڭ ئالىي دۆلەت مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن ۋە ئۇزۇن مەزگىل سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە رۇسىيە فېدېراتسىيىسىنىڭ دۆلەت مۇداپىئە ۋە بىخەتەرلىك ساھەسىدە خىزمەت قىلىپ، گېنېرال مايورلۇق ئۈنۋانىغا سازاۋەر بولغان ئىدى.

كىتابقا كىرگۈزۈلمەي قالغانلاردىن غالىجات يېزىسىدا تۇغۇلغان نۇرەخمەت راخمانخۇنوف، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە كېيىنكى رۇسىيە ھاۋا ئارمىيىسىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئوفىتسېرى بولۇپ، ئۇ سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى مۇسۇلمان خەلقلەرنى ئارىسىدا تۇنجى قېتىم شىمالىي قۇتۇپنى كېسىپ ئۆتكەن ئۇچقۇچى ئىدى. ئۇ، شىمالىي مۇز ئوكيانىنى تۆت قېتىم كېسىپ ئۆتكەن ۋە 15 سائەت رازۋېتكا ئايروپىلانىنى قوندۇرماي ھەيدەپ سوۋېت ئىتتىپاقى ھاۋا ئارمىيىسى تارىخىدا رېكورت ياراتقان. ئۇ جەمئىي 14750 سائەت شىمالىي قۇتۇپ رايونىدا ئۇچۇپ، سوۋېت ئىتتىپاقى-رۇسىيە ھاۋا ئارمىيىسى، دېڭىز ئارمىيىسى ۋە قۇرۇقلۇق ئارمىيىسىنى شۇنىڭدەك پەن-تېخنىكا ساھەسىنى كۆپ مەلۇماتلار بىلەن تەمىنلىگەن ئىدى. نۇرەخمەت راخمانخۇنوف ياقۇتتە جۇمھۇرىيىتى ۋە لېنىنگرادتا (سانكىتپېتېربۇرگدا) خىزمەت قىلغان.

بۇلاردىن باشقا يەنە كەتمەن يېزىسىدا تۇغۇلغان ئەخمەت دارايېنى دەسلەپتە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ماگداندىكى ھەربىي ئاۋىئاتسىيە ئورنىنىڭ ئايروپىلانلارنىڭ ئۇچۇپ-چۈشىشى ۋە يول خەرىتىلىرىنى بەلگىلەش ئىشلىرى بويىچە باشلىقى، سوۋېت ئىتتىپاقى دېڭىز ئارمىيىسىنىڭ قارا دېڭىز پىلوتىنىڭ ئاۋىئاتسىيەسىدا پولىكوۋنىك ئۈنۋانىدا ھۇجۇمچى ئايروپىلانلار ئەترىتىنىڭ كوماندىرى بولغان. نۇرەخمەت راخمانخۇنوف ئۆزىنىڭ بۇ ئەھۋالى ۋە دوستى ھاۋا ئارمىيە پولىكوۋنىكى ئەخمەت دارايېننىڭ ئەھۋالىنى مەن بىلەن بولغان ئۇچرىشىشتا تەپسىلىي سۆزلەپ بەرگەن ھەم سۆھبەت خاتىرىسى قالدۇرۇلغان ئىدىم.

ئۆزبېكىستانلىق ئۇيغۇرلاردىن ۋىليام سادىقوف سوۋېت ئىتتىپاقى دېڭىز ئارمىيىسىنىڭ يادرولۇق سۇ ئاستى پاراخوتىنىڭ 3-دەرىجىلىك كاپىتانى سۈپىتىدە يادرولۇق سۇ ئاستى پاراخوتىغا

قوماندانلىق قىلىپ، پېنسىيىگە چىققان . ئۇ ھازىر موسكۋادا ياشايدۇ ۋە شائىر سۈپىتىدە تونۇلغان. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يادرولۇق سۇ ئاستى پاراخوتىنىڭ كوماندېرى بولۇش يېگانە ئىشتۇر. ئاتاقلىق دىپلوماتىيە خادىمى روبېرت تۇردىيېنى سوۋېت ئىتتىپاقى تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكى ۋە كېيىنكى رۇسىيە تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ ئوتتۇرا شەرق مەملىكەتلىرى بويىچە يۇقىرى دەرىجىلىك ئەلچىلىك ۋەزىپىلىرىنى ئاتقۇرغان دىپلومات بولۇپ، ئۇ كۆپ قېتىم سوۋېت ئىتتىپاقى تاشقى ئىشلار مىنىستىرى كوسىگىن بىلەن ئوتتۇرا شەرق مەملىكەتلىرى رەھبەرلىرى ئارىسىدا تەرجىمانلىق قىلغان ۋە بۇ دۆلەتلەردە ۋەكىل بولۇپ تۇرغان ئىدى. ئۇ يەنە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تۇنىستا تۇرۇشلۇق ئەلچىسى بولۇپ ئىشلىگەن شۇنىڭدەك يەنە سوۋېت ئىتتىپاقى رەھبىرى لېئونىد بېرېژنېۋ بىلەن پەلەستىن رەھبىرى ياسىر ئارافات ئارىسىدىكى ئالاقىلاردا ھەم سۆھبەتلەردە رول ئوينىغان ۋە تەرجىمانلىق قىلغان ئىدى[36].

10 . تەنھەرىكەت ساھەسىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلەر

تەنھەرىكەت ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرى ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان ساھەدۇر. ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن تەنھەرىكەتنىڭ ھەر قايسى ساھەلىرى بويىچە ئۆز جۈمھۇرىيەتلىرى، پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقى، ئوتتۇرا ئاسىيا، ياۋروپا ھەم دۇنيا چېمپىيونلىرى بولغانلار خېلى كۆپ سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ بەزىلىرى دۆلەتلىك كوماندېلارنىڭ ئاساسلىق ئەزالىرى سۈپىتىدە ھەر خىل مۇسابىقىلارغا قاتناشقان . مەسىلەن، ماخمۇت ئۆمەروف - 1950 يىللاردا پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقى بويىچە قارغا ئېتىش چېمپىيونى بولغان ھەمدە - 1956 يىلى، مېلبورنىدا ئۆتكۈزۈلگەن دۇنيا ئولىمپىك مۇسابىقىسىغا قاتنىشىپ ئەڭ يۈكسەك ئورۇننى ئىگىلەپ رېكورد ياراتقان ، 1960- يىلى رىمدا ئۆتكۈزۈلگەن ئولىمپىك مۇسابىقىسىدە چېمپىيون بولغان.

ماخمۇت ئۆمەروف 1956- يىلىدىن 1961- يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا قارىغا ئېتىش بويىچە ئالتە قېتىم سوۋېت ئىتتىپاقى چېمپىيونى، ياۋروپا چېمپىيونى، دۇنيا چېمپىيونى بولغان. ئۇ، 1955- 1961- يىللىرى ئارىسىدا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قارىغا ئېتىش ساھەسى بويىچە چېمپىيونلۇق سالاھىيىتىنى ساقلىغان بولۇپ، پەقەت ئۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىنلا چېمپىيونلۇق شەرىپى باشقىلارغا مەنسۇپ بولغان ئىدى. سوۋېت ئارمىيىسىنىڭ پولكوۋنىكى، ماخمۇت ئۆمەروف سوۋېت- گېرمان ئۇرۇشىغا قاتناشقان بولۇپ، قارىغا ئېتىش ماھىرلىقى بىلەن داڭ چىقارغان، ئۇ لېنىنگراد ھەربىي مېدىتسىنا ئۇنىۋېرسىتېتىدا دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا سازاۋەر بولۇپ، شۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ دوتسېنتى بولۇپ خىزمەت قىلغان ئىدى. ئالمۇتا شەھىرىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان ماخمۇت ئۆمەروف ئۇستا سازاندا بولۇپ، دۇتار چېلىپ، ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرىنى ئېيتىشقىمۇ ماھىر بولغان ئىدى.[37].

ئۇيغۇرلارنىڭ تۇنجى دۇنيا چېمپىيونى ۋە تۇنجى مېدىتسىنا دوكتورى ھەم پروفېسسورلىرىدىن بىرى ماخمۇت ئۆمەروف 1961-يىلى، 37 يېشىدا تۇيۇقسىز قوزغالغان يۈرەك تىقىلمىسى بىلەن لېنىنگراد، يەنى ھازىرقى سانكىتپېتېر بۇرگ شەھىرىدە ھاياتتىن خۇشلاشقان. ئۇنىڭ نامى سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە رۇسىيەنىڭ ئولىمپىك ۋە دۇنيا چېمپىيونلىرى ئۈچۈن ھازىرلانغان كىتابنىڭ مۇقاۋىسىدىن ئورۇن ئالغان.

ئابدۇرېشىت ئابدۇللايېف 1970-يىللاردا كۆپ قېتىم سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ۋە ياۋروپانىڭ بوكس چېمپىيونى بولغان ھەمدە 1969-يىلى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە ئامېرىكىغا كېلىپ، «ئامېرىكا - سوۋېت ئىتتىپاقى» بوكس مۇسابىقىسىگە قاتناشقان. ئۇ، داڭلىق بوكس ماھىرى بولۇپلا قالماستىن بەلكى كۆپلىگەن ئۇرۇش فىلىملىرىدە باش رول ئوينىغان داڭلىق ئارتىست سۈپىتىدە تونۇلغان ئىدى. غۇلجىدا تۇغۇلغان تۇيغۇن ناسروف 1990-يىلى پۈتۈن سوۋېت ئىتتىپاقى بويىچە چاڭغا بىلەن ئېگىزلىكتىن سەكرەش تۈرى بويىچە چېمپىيون بولغان. ئۇ قازاقىستاننىڭ مەزكۇر ساھەدىكى ئاتاقلىق تىرىنپىرى ھېسابلىنىدۇ. غۇلجىدا تۇغۇلغان يەنە بىر نەپەر قازاقىستانلىق ئۇيغۇر خەمەت بارايېف سوۋېت ئىتتىپاقى تەنتەربىيە ماھىرى نامىغا سازاۋەر بولغان بولۇپ، ئۇ ھازىر قازاقىستاننىڭ خەلقئارا دەرىجىلىك بوكس مۇسابىقىسى رېپىرى سۈپىتىدە خەلقئارالىق مۇسابىقىلاردا رېپىرلىق قىلماقتا. ئۇ، ئىلگىرى - كېيىن قازاقىستانغا ۋەكىل بولۇپ، پولشا، جۇڭگو، ھىندىستان، تۈركىيە ۋە پاكىستان قاتارلىق دۆلەتلەردىكى مۇسابىقىلەرگە رېپىرلىق قىلغان.

سابىرجان روزىيېف قىلىچۇزلىق بويىچە ئىككى قېتىم سوۋېت ئىتتىپاقى چېمپىيونى، ئۈچ قېتىم دۇنيا چېمپىيونى، ئۈچ قېتىم ياۋروپا چېمپىيونى بولغان. ئۇ 22-قېتىملىق دۇنيا ئولىمپىك مۇسابىقىسىگە قاتنىشىپ، قىلىچۇزلىق بويىچە كۈمۈش مېدالغا ئېرىشكەن. سابىرجان روزىيېف 1992-1995-يىللىرى ئارىسىدا ئۆزبېكىستان تەنتەربىيە مىنىستىرلىكىنىڭ مىنىستىرلىق ۋە 2003-1995-يىللىرى ئۆزبېكىستان ئولىمپىك كومىتېتىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئاتقۇردى.

سابىرجان روزىيېفقا ئۆزبېكىستان قوراللىق كۈچلىرىنىڭ پولكوۋنىكىلىق ھەربىي ئۇنۋانى بېرىلگەن. قازاقىستان مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن زاكىر توختىيېف كاراتە تۈرى بويىچە دۇنيا چېمپىيونى، ھىمىد توختاخۇنوف ئامېرىكىدا ئۆتكۈزۈلگەن دۇنيا چامباشچىلىق مۇسابىقىسىدا دۇنيا چېمپىيونى، ۋېتنامدا ئۆتكۈزۈلگەن چامباشچىلىق - ساندا مۇسابىقىسىدە ئاسىيا چېمپىيونى بولدى. ئەخەت جەلپوف تايلاندچە مۇشتلىشىش ۋە ساندا بويىچە ئاسىيا چېمپىيونى، كىكبوكس بويىچە دۇنيا چېمپىيونى بولدى.

ئەركىن ئىمىنوف ئامېرىكىدا ئېغىرلىق كۆتۈرۈش بويىچە دۇنيا چېمپىيونىلىق شەرىپىگە ئېرىشتى. بۇنىڭغا يەنە باشقا مىساللارنىمۇ كۆرسىتىش مۇمكىن. ئەلۋەتتە، بىز بۇ يەردە يەنە باشقا ئونلىغان جۇمھۇرىيەت چېمپىيونلىرى ۋە باشقىلارنى بىر-بىرلەپ ساناپ كۆرسەتمىدۇق. ئۇيغۇر

يىگىتى رۇسلان پالتىيېنى رۇسىيىنىڭ ئاتاقلىق پۇتبولچىسى بولۇپ، ئۇ «موسكۋا» كاماندىسىنىڭ ئاساسلىق ماھىرى ئىدى. ھازىرقى رۇسىيىنىڭ داڭلىق پۇتبولچىسى، رۇسىيە ياشلار « زېنت » كوماندىسىنىڭ 4-نومۇرلۇق مۇداپىئەچىسى جامالىدىن خوجانىيازوفنىڭ نامى پۈتۈن رۇسىيە ۋە مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىنىڭ پۇتبول مەستانىلىرىغا ناھايىتى تونۇش. ئۇ رۇسىيىنىڭ ياشلار كوماندىسىغا قاتنىشىپ، ياۋروپا بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن ياۋروپا لوڭقىسىنى تالىشىش مۇسابىقىدە ئىتالىيە كوماندىسىنى يېڭىپ چېمپىيون بولغان. ئۇ رۇسىيىنىڭ « زېنت » كوماندىسى بىلەن ئۈچ يىللىق توختام تۈزگەن. جامالىدىن رۇسىيىدىكى ئەڭ ياش فۇتبول ماھىرى سۈپىتىدە داڭ چىقارغان. تۈركمەنىستاننىڭ كونا ئۇيغۇر يۇرتى بايرام ئالىدە ئۇيغۇر ئائىلىسىدە 1996-يىلى دۇنياغا كەلگەن جامالىدىن خوجانىيازوف رۇسىيە جۇرنالىستى م.لاپىنىڭ « زېنت » كوماندىسى ھەققىدە يازغان ماقالىسىدە تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، جامالىدىن خوجانىيازوف رۇسىيە مۇخبىرىغا « مېنىڭ مىللىتىم ئۇيغۇر، ئانامنىڭ يېرىمى رۇس » دەپ چۈشەنچە بەرگەن [38]. مەزكۇر ماقالىدە جامالىدىن خوجانىيازوفقا ئەڭ ئىستىقبالىق پۇتبولچى دەپ باھا بېرىلگەن.

خۇلاسە

ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى ئۇيغۇر دىئاسپورسى يېقىنقى بىر ئەسىر ئىچىدە چار رۇسىيىنىڭ مۇنارخىزىملىق ھاكىمىيەت سىستېمىسى، سوتسىيالىستىك سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ دىكتاتورىلىق تۈزۈمى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىنىڭ مۇستەقىل ھاكىمىيەت تۈزۈمىدىن ئىبارەت ئۈچ خىل دۆلەت تۈزۈمىدە ياشاش قىسمىتىگە دۇچ كەلدى. بۇ بىر ئەسىر جەريانىدا ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي كىملىكى ، مىللىي مەدەنىيىتى ئۈزلۈكسىز راۋاجلاندى .ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر دىئاسپورسى بىرىنچى ۋە ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئېغىر قىسمەتلىرىگە دۇچ كېلىپ، مىڭلىغان ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى ياۋروپا ئۇرۇش مەيدانلىرىدا ھالاكەت بولدى. مىڭلىغان ئۇيغۇر زىيالىيلىرى ستالىننىڭ 1937-1938-يىللىرىدىكى تازىلىشنىڭ قۇربانىغا ئايلاندى.

ئۇيغۇر زامانىۋى مىللىي مەدەنىيىتى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مىللىي سىياسىتىنىڭ پايدىسىغا ئېرىشىپ، گۈللىنىش ئىمكانىيىتىگە بولسىمۇ، بىراق ئوخشاشلا ستالىن تۈزۈمىنىڭ خاراپ قىلىشىغا دۇچ كەلدى. نىكتا خروشېۋ ، لېئونىد برېژنېۋ ۋە مىخائىل گورباچېۋ دەۋرلىرىدىكى سوۋېت-جۇڭگو دۈشمەنلىك ۋە رىقابەت دەۋرىدە سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرىنى ئۆزىنىڭ جۇڭگوغا قاراتقان ئىستراتېگىيىسىدىكى «قەرتە» سۈپىتىدە پايدىلىنىش مەقسىتىدە ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن ئىدى. ئۇيغۇرلار سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئاز

سانلىق مىللەت بولسىمۇ، بىراق موسكۋانىڭ تاشقى سىياسىتىدىكى « گېئوستراتېگىيىلىك » مىللەتكە ئايلانغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئورنىغا ۋە رولىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىلدى. ستالىن ۋە كېيىنكى دەۋرلەرنىڭ ھەممىسىدە ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شەرق ۋە جۇڭگو ئىستراتېگىيىسىدە تېگىشلىك رول ئوينىدى.

سوۋېت ئىتتىپاقى ئەنە شۇ سىياسىي ئېھتىياج تۈپەيلىدىن - 1980-1960 يىللىرى ئارىسىدا ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىنى كۈچەيتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە 1986-يىلى، قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى قارمىقىدا مەخسۇس ئۇيغۇرشۇناسلىق ئىنستىتۇتى قۇرۇپ، 70 گە يېقىن ئۇيغۇر ئالىملىرىنى يىغىپ ئۇيغۇر تەتقىقاتىنى تەرەققى قىلدۇرغان ئىدى. قازاقىستان دۆلەتلىك رادىئو-تېلېۋىزىيىسى ئىدارىسى قارمىقىدا «ئالاتاۋ» پروگراممىسى تەسىس قىلىپ، ھەر كۈنى 1 سائەت ئۇيغۇرچە تېلېۋىزىيە پروگراممىسى تارقىتىلدى. قازاقىستاندىكى ئاباي نامىدىكى پېداگوگىكا ئىنستىتۇتى قارمىقىدا مەخسۇس ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات كاپېدراسى، قازاقىستان دۆلەت ئۇنىۋېرسىتېتى قارمىقىدا جۇرنالىستىكا ساھەسى بويىچە ئۇيغۇر سىنىپلىرى، قازاقىستاندىكى ھەر قايسى نەشرىياتلارنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك ئۇيغۇر بۆلۈمى ئىش ئېلىپ باردى. ھەتتا قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئىلمىي ئاخبارات جۇرنىلى رۇس، قازاق ۋە ئۇيغۇر ئۈچ تىلدا چىقىرىلدى. يۇقىرىقىدەك بۇنداق سالاھىيەتلەر باشقا ئاز سانلىق مىللەتلەرگە بېرىلمىگەن ئىدى.

سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى - 1960 يىللاردا ئۇيغۇر سەنئەتكارلىرى تاشكەنتكە توپلاپ، ئۆزبېكىستان رادىئو-تېلېۋىزىيە كومىتېتىنىڭ قارمىقىدا ئۇيغۇر ناخشا-ئۇسۇل ئانسامبىلى تەسىس قىلىپ، ئۇيغۇر 12 مۇقامىنى رەتلەش ۋە لېنتىغا ئېلىشقا كىرىشكەن بولۇپ، تاشكەنت رادىئوسىنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى پروگراممىلىرى كۈچەيتىلدى. تاشكەنتتىكى ئۇيغۇر ئانسامبىلى تاكى سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلگەنگە قەدەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئىدى. موسكۋا مانا بۇ بىر قاتار «غەمخورلۇقلىرى» ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ ئۇيغۇرلارغا قانداق ئېتىبار بېرىۋاتقانلىقىنى نامايىش قىلدى.

بىراق، سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلگەندىن كېيىن ئۇيغۇرلارنىڭ « گېئوستراتېگىيىلىك » مىللەتلىك سالاھىيىتى ئەمەلدىن قېلىپ، ئادەتتىكى ئاز سانلىق مىللەت ھالىتىگە قايتىپ كەلدى. سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدە بېرىلگەن بۇ ئىمتىيازىلار قەدەممۇ-قەدەم ئەمەلدىن قالدى. نۆۋەتتە، ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلار ئۆز تىرىشچانلىقى ۋە ھۆكۈمەتلەرنىڭ مەنئى ۋە ماددى قوللىشى بىلەن ئۆز مىللىي مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسەتمەكتە. قازاقىستان ھۆكۈمىتى ئۇيغۇر تىلىدىكى باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپىنىڭ داۋاملىق راۋاجلىنىشىنى دۆلەت مەبلەغى ۋە پروگراممىسى بىلەن قوللىماقتا. ھەر يىلى دۆلەت نۇرغۇن مەبلەغ ئاجرىتىپ، ئۇيغۇر تىلىدىكى باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ دەرسلىك ماتېرىياللىرىنى نەشر قىلىپ،

بىر قانچە ئون مىڭ ئۇيغۇر پەرزەنتلىرىنىڭ ئۆز ئانا تىلىدا مائارىپ تەربىيىسى كۆرۈشنى قوللىماقتا. قازاقىستان ھۆكۈمىتى ئۇيغۇر مەكتەپلىرىگە نىسبەتەن ئۆز مىللىي تىلىدا دەرس ئۆتۈش، قازاقچە، رۇسچە تىللارنى مۇھىم دەرس سۈپىتىدە ئۆگىنىش سىياسىتى قوللانغان بولۇپ، شۇ سەۋەبتىن ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى پۈتۈن دەرسلەرنى ئۆز ئانا تىلىدا ئۆگىنىدۇ. بۇ جەھەتتىن قازاقىستان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆز مىللىي مەدەنىيىتى ۋە مائارىپىنى ساقلاپ قېلىش ۋە تېخىمۇ راۋاجلاندۇرۇش ئىمكانىيىتى زور دۇر. ئەلۋەتتە، قىرغىزىستان ھۆكۈمىتىمۇ ئۇزۇن مەزگىل دۆلەت ئۇنىۋېرسىتېتى قارمىقىدا ئۇيغۇر تىلى ئەدەبىياتى فاكولتېتىنىڭ ئىش ئېلىپ بېرىشىنى قوللىدى ۋە دۆلەت تېلېۋىزىيە ھەم رادىئو كومىتېتىدا ئۇيغۇرچە پروگراممىلارنىڭ بېرىلىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلدى. بىراق، قىرغىزىستان ۋە ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رەسمىي سانىنىڭ ئاز بولۇشى ۋە تارقاقلىقى تۈپەيلىدىن مىللىي مەكتەپ مائارىپىنى بەرپا قىلىش ئىمكانىيىتى بولمىدى، ئەمما مىللىي مەدەنىيەت ۋە مىللىي كىملىكنىڭ ساقلىنىشى ھەم تەشەببۇس قىلىنىشى داۋاملىق قوللاشقا ئېرىشىپ كېلىندى.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قازاقىستان، قىرغىزىستان ۋە ئۆزبېكىستان يەنە 20-ئەسىردىكى مەشھۇر ئۇيغۇر تارىخىي شەخسلەرنىڭ ۋەتىنى بولدى. 1944-1946-يىللىرى ئارىسىدا «شەرقىي turk جۇمھۇرىيىتى» نىڭ رەئىسى بولغان مەشھۇر تارىخىي شەخس ئەلىخان تۆرە، مىللىي ئارمىيە باش قوماندانى ئىۋان پولونوۋ، مالىيە مىنىستىرى ئەنۋەر مۇسابايېف، مىللىي ئارمىيە پولكوۋنىكى مەمەتجان يۈسۈپوف، مىللىي ئارمىيە پولكوۋنىكلىرىدىن غاپپارخان تۆرە، رەسۇلوف ۋە باشقىلار تاشكەنتتە ياشىدى. شۇ تارىخىي ھۆكۈمەتنىڭ باش كاتىبى ئابدۇرەۋۇپ مەخسۇم ئىبراھىمى، مىللىي ئارمىيە مۇئاۋىن باش قوماندانى ۋە كېيىنكى جۇڭگو ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ گېنېرال مايورى زۇنۇن تېيىپوف، مىللىي ئارمىيە پولكوۋنىكى ۋە جۇڭگو ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ گېنېرال مايورى مەرغۇپ ئىسھاقوف، خەلق قەھرىمانى غەنى باتۇر ۋە فاتىخ باتۇر، مىللىي ئارمىيە پولكوۋنىكى ۋە كېيىنكى شۇ ئارمىيە مەدەنىيەت نازىرى زىيا سەمەدى، مىللىي ئارمىيە باش قوماندانلىق شتابىنىڭ باشلىقى گېنېرال مايور ماژاروۋ، 5-كورپۇس قوماندانى فاتىمى لېسكىن، موڭغۇل ئاتلىق پولكىنىڭ كوماندېرى ئېردە بۇلغۇنوف، شۇ ئارىيىشلار كومىتېتىنىڭ باشلىقى بولغان باتۇر ئەرشىدىنوف ۋە ھاشىر ۋاھىدى، شۇ ئارىيىشلار مۇزېيىنىڭ قۇرغۇچىلىرىدىن بىرى، مىللىي ھۆكۈمەتنىڭ چۆچەكتىكى كادىرلىرىدىن بىرى، يازغۇچى يۈسۈپبېك مۇخلىسى، مىللىي ئارمىيە پولك كوماندېرى ئايتوغان يۇنۇچى ۋە مىللىي ئارمىيە زەمبىرەكچىلەر قىسىمىنىڭ كوماندېرى ئەسەت تېيىپوف قاتارلىق يۈزلىگەن يۇقىرى ۋە ئوتتۇرا دەرىجىلىك ھەربىي-سىياسىي ئەربابلار ئالمۇتىدا ياشىدى.

ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتىنىڭ باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ 1946-يىلىدىن كېيىنكى باشلىقى، 1949-يىلى، سەيفىدىن ئەزىز بېيجىڭغا ماڭغاندا پۈتۈن ئۈچ ۋىلايەتنىڭ بىخەتەرلىك ئىشلىرىنى باشقۇرغان پولكوۋنىك نەبىجان يۈسۈپ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غۇلجىدىكى ئالاھىدە مەخپىي ۋەكىلى

هاكىم جاپپار، غۇلجا گارنيزون كوماندىرى ۋە ئاقسۇغا چۈشكەن ئەترەتنىڭ شتاب باشلىقى ھۈسەيىن غازىيېڭى، مىللىي ئارمىيە پولىك ۋە شتابى كوماندىرلىرىدىن خەمەت ئابباسوف، قېيۇم سابىر ھاجى، زاكىروف، خەمەت كەنجىبايېڭى ۋە ئابدۇرېيىم كەنجىيېڭى قاتارلىق يۈزلىگەن يۇقىرى ۋە ئوتتۇرا دەرىجىلىك ھەربىي-سىياسىي كادىرلار بىشكەك شەھىرىدە ياشىدى.

سودا-ئىقتىساد جەھەتتىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ كۆرسەتكەن تەسىرى ئالاھىدە كۈچلۈك بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تىجارەتتىكى ئىقتىدارى ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىگە ياخشى تونۇشلۇق، سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلگەندىن كېيىن ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا بىر قىسىم مەشھۇر سودا-سانائەتچىلەر يېتىشىپ چىققان بولۇپ، فوربېس جۇرنىلىنىڭ تىزىملىكىگە كىرگەن مىلياردېر باي ئەلبېك ئىبراھىموف بىلەن سودا-سانائەتچى ئالىمجان توختاخونوفنىڭ نامى رۇسىيە ۋە پۈتۈن مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىغا كەڭ تونۇلغان. ئۇلار بىر قىسىم مەبلەغلەرنى سەنئەت، پەن-تېخنىكا، تەنتەربىيە قاتارلىق ساھەلەرگەمۇ ئىشلىتىپ، مەزكۇر ساھەنىڭ تەرەققىياتىغا تېگىشلىك ئۆلۈش قوشقان ئىدى.

خۇلاسە شۇكى، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە كېيىنكى مۇستەقىل دۆلەتلەر ھەمدوستلۇقىدا يۇقىرىدا قەيت قىلىنغان مۇۋەپپەقىيەتلەر مەيدانغا چىقتى، ئاز نوپۇسلۇق ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن ئەنە شۇنداق قابىلىيەتلىك ئەربابلار مەيدانغا كەلدى. گەرچە ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى بىۋاسىتە سوۋېت دۆلىتى ۋە كېيىنكى ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ مەنپەئەتلىرى، ئىلىم-پەنى، سەنئىتى ۋە باشقىلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشىمۇ، بىراق ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئۇيغۇر مىللىتىگە تەۋە ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ پەرزەنتى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇمىدى ھەم ھەر ۋاقىت ئەسكەرتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز خىزمەت ئىمكانىيەتلىرىدىن پايدىلىنىپ، ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتى ئۈچۈن بىر ئۆلۈش ھەسسە قوشۇشقا تىرىشتى. دېمەك، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەقىل-ئىدىرىكى، قابىلىيىتى، تالانتىنىڭ سىمۋولى بولۇپ، ئۇيغۇر خەلقىدە ھەممە ئىقتىدارنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى كۆرسەتتى. بۇلار مىللەتنىڭ مەدەنىيەت بايلىقلىرى ۋە قابىلىيىتى ھەم تالانتىنى تېخىمۇ جارى قىلدۇرۇشتا ئىلھام بۇلاقلىرىنىڭ بىر تامچىسى بولۇپ قالغۇسى!. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزى ئۈچۈن پىداكار بولغان ھەر قانداق ئوغلاننى قەدىرلەيدۇ، ئەسلەيدۇ ۋە سۆيىدۇ. مېنىڭ بۇ يەردە يازغىنىم مەدەنىيەت كاتېگورىيىسىغا مەنسۇپتۇر ئەلۋەتتە!

مېنىڭ بۇ يەردە بۇ بىر قاتار ئەھۋاللارنى يېزىشىم پەقەت تارىخچىلىق بۇرچىنى ئادا قىلىشتىن باشقا نەرسە ئەمەس، تارىخىي شەخسلەر ۋە قەھرىمانلارغا خەلق ئۆزى باھا بېرىدۇ!

ئەلۋەتتە، يۇقىرىدىكىلەر قىسقىچە ئومۇمىي باياندىن ئىبارەت بولۇپ، بىر پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ۋە مەدەنىيەت تارىخى چوڭ ۋە مۇھىم ئىلمىي ئەمگەكتۇر .

[1] . Агентство Республики Казахстан по статистике. Численность населения Республики Казахстан по отдельным этносам на 1 января 2012 года.

[2].Национальный статистический комитет Кыргызской Республики. Национальный состав населения (оценка 1 января 2012 года)

[3] . Этнический атлас Узбекистана. . Институт “Открытое Общество” – 2002. Стр.217 .Фонд содействия – Узбекистан

[4]. К 100 летию переселения уйгуров в Туркменистан.<http://hamrajan.narod.ru/index.html>

[5] رۇسىيە فېدەرەتسىيىسىنىڭ 2010-يىللىق نوپۇس تەكشۈرۈش خۇلاسسىسى.

Гожахмет . Алматы:2005..[6] . Избранные труды / Садвакасов

[7] . Валиханов Ч.Ч. Избранные произведения. Наука 1986. Алматы.

[8] . Губаева С.С. Уйгуры и дунгане Ферганской долины // Современное развитие этнических групп Средней Азии и Казахстана. Ч. 2. М. 1992. .س.121

.Гожахмет. .[9] . Избранные труды / Садвакасов 2000.س.55

[10] . Захарова И.В. Указ. Соч. С. 223-224.

.. [11] . Румянцев П.П. Уезды Жетысу. Алматы 2000

[12]. ئا. روزباقىيېۋ م. روزباقىيېۋا. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇنەۋۋەر پەرزەندى . ئالمۇتا، قازاقستان . 1987- يىلى، 48- بەت

[13] . نەبجان تۇرسۇن. پەرغانە ۋادىسىدىكى يوقىلىپ كەتكەن خەلق- ئۇيغۇرلار . تۈركىيە ھاجى تەپپە ئۇنىۋېرسىتەتنىڭ ئىلمىي ماقالىلار توپلىمى . 2013- يىلى، ئەنقەرە .

[14] . بۇرھان قاسىموف . ئۇيغۇر خەلقىرىدە مائارىپ ئىشلىرى « . كەمبەغەللەر ئاۋازى » ، 1922 - يىلى . 17- ئاۋغۇست .

[15] مۇنەر ئەرزىن . يەتتەسۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ تۇنجى گېزىتى . « ئەسىرلەر سىرى » . « مىر » ئالماتى، 2012 - يىلى، 244-245- بەتلەر .

[16] ئا. روزباقىيېۋ م. روزباقىيېۋا. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇنەۋۋەر پەرزەندى . ئالمۇتا، قازاقستان . 1987- يىلى 51- بەت

[17] ئابدۇللا روزباقىيېۋ . گېزەك مۇئەللىملەرنىڭ . « كەمبەغەللەر ئاۋازى » ، 1925- يىلى ، 18- ئىيۇل سانى . ئابدۇللا روزباقىيېۋ ماقالىلىرى توپلىمى << . خەلقىم ئۈچۈن كۆيدۈرۈلگەن 1997 . >> - يىلى، ئالمۇتا . جازۇشى نەشرىياتى 78- بەت

[18] . « بۇرھان قاسىموف . ئۇيغۇر خەلقىرىدە مائارىپ ئىشلىرى . « كەمبەغەللەر ئاۋازى » ، 1922- يىلى . 17- ئاۋغۇست

19 . ئابدۇمېجىت روزباقىيېۋ . تەڭرىقۇل قۇتلۇق . « پەرۋاز » ، ئالمۇتا، 1991- يىلى، 7- بەت .

[20] . مەشۇر روزبېيىۋ . قايتا تۇغۇلغان ئۇيغۇر خەلقى . « قازاقستان » نەشرىياتى - 1976 . يىلى . ئالمۇتا . رۇسچە نەشرى . 189-190- بەتلەر

[21] . 20 - ئەسىردىكى داڭلىق ئۇيغۇرلار . ئۆزبېكىستان، قازاقستان، قىرغىزىستان ، تۈركمەنىستان . ئالماتى، 2005- يىلى، 192-197- بەتلەر (رۇسچە)

[22] . شۇ ئەسەر، 195- بەت

[23] . نەبىجان تۇرسۇن. پەرغانە ۋادىسىدىكى يوقىلىپ كەتكەن خەلق-ئۇيغۇرلار. تۈركىيە ھاجى تەپپە ئۈنۈپۈرستەتنىڭ ئىلمىي ماقالىلار توپلىمى. 2013-يىلى، ئەنقەرە.

[24] . سوۋېت ئۇيغۇر ئەدەبىياتى. ئالمۇتا، ناۋكا. 1986-يىلى، 35-51-بەتلەر

[25] . خېلەم خۇدابەردىيېف. زامان ئىزغىرىنلىرىدا شۇغۇپ (خاتىرىلەر). (تاشكەنت. 2003-يىلى، 99-106-بەتلەر

. 1998 . Бармин В.А. Советский Союз и Синьцзян 1918-1941 [26] بارنائۇل.

[27. Коррупция в Политбюро: Дело «красного узбека». Федор Раззаков.».

سىياسىي بىيورودىكى چىرىكلىك: قىزىل ئۆزبېك دېلوسى). 2009-يىلى، ئىنتېرنېت نۇسخىسى]

[28] . http://www.biografia.kz/partiynnye_deyateli/yusupov_ismail.html.

[29] - 20 . ئەسىر نامايەندىلىرى . يولداش ئەزەمەتوف نەشىرگە تەييارلىدى. روند . ئالماتا 2005.

Исмаил Юсупов: Моя совесть перед . [30] . Галия ШИМЫРБАЕВА

21 апреля .народом Казахстана чиста “Казахстанская правда”

[31] - 20 . ئەسىردىكى داڭلىق ئۇيغۇرلار. ئۆزبېكىستان، قازاقىستان، قىرغىزىستان ، تۈركمەنىستان.

ئالماتى، 2005-يىلى، 2-17-بەتلەر (رۇسچە)

[32] «يېڭى ھايات» گېزىتى، 1997-يىلى، 15-فېۋرال . ئالمۇتا.

[33] . 20 - ئەسىر نامايەندىلىرى . يولداش ئەزەمەتوف نەشىرگە تەييارلىدى. روند . ئالماتا 2005.

[34] . ئاتوم فىزىكىسى ، پلازما فىزىكىسى ۋە مىكروئېلېكترون كاپېدراسىنىڭ پروفېسسورلار

تەركىبى) / <http://www.affp.mics.msu.su/sost/> . (رۇسچە)

[35] . 20-ئەسىر نامايەندىلىرى . يولداش ئەزەمەتوف نەشىرگە تەييارلىدى. روند . ئالماتا

.2005

[36] . 20-ئەسر نامايەندىلىرى . يولداش ئەزەمەتوف نەشرگە تەييارلىدى. روند . ئالماتا .2005

[37] 20- ئەسردىكى داڭلىق ئۇيغۇرلار. ئۆزبېكىستان، قازاقىستان، قىرغىزىستان ، تۈركمەنىستان. ئالماتي، 2005-يىلى، (رۇسچە)

ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئۈستىدە قايتا ئويلىنىش

(ئابدۇخالق ئۇيغۇر ۋاپاتىنىڭ 80 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن)

مەخمۇت ئېلى ئاتىلا

1. ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى

تالانتلىق شائىر، ئوت يۈرەك ئىنقىلابچى، مىللەت سۆيەر جەڭچى ئابدۇخالق ئابدۇرەھمان ئوغلى ئۇيغۇر 1901-يىلى 2-ئاينىڭ 9-كۈنى تۇرپان شەھىرىنىڭ باغرى يېزىسىدا مەرىپەتپەرۋەر سودىگەر ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئائىلىسىنىڭ تەسىرىدە بەش يېشىدىلا ساۋادىنى چىقىرۋالغان. كېيىن دىنىي مەكتەپتە ئوقۇپ، 12 يېشىدا ئەرەب، پارس تىللىرىنى ئۆگۈنۈپ، كلاسسىك ئەسەرلەر بىلەن تونۇششقا باشلىغان. 1916-يىلى چوڭ دادىسى مىجىت ھاجى سودا ئىشلىرى بىلەن روسىيەگە بارغاندا بىرگە بېرىپ، روسىيەنىڭ شەمەي (ھازىرقى قازاقىستاندا) شەھىرىدە رۇس تىلى ئۆگەنگەن. قايتىپ كەلگەندىن كېيىن قارىشەھەرگە بېرىپ موڭغۇل تىل-يېزىقىنى ئۆگەنگەن. كېيىن يۇرتىدا شوتتاڭغا كىرىپ خەن تىلىنى ئۆگەنگەن ھەم زۇلۇمغا قارشى ئىنقىلابىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللانغان. 1920-يىلىدىن باشلاپ، تاتار شائىرى ئابدۇللا توقاي، يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرىدىن ئابدۇللا رۇزى باقىيېۋ ۋە نەزەر خوجا ئابدۇسەمەت (ئۇيغۇر بالىسى) لەرنىڭ تەسىرىدە، ئىنقىلاب قىلىشتا بىرىنچى ئامىل خەلقنى ئىدىيە جەھەتتىن ئويغۇتۇش ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن ئابدۇخالق ئۇيغۇر قەلەمىنى قورال قىلىپ، «ئۇيغۇر» تەخەللۇسى بىلەن «ئىستىمەس»، «باردۇر»، «ئويغان»، «ھار» قاتارلىق ئىنقىلابىي چاقىرىق كۈچى ئىنتايىن يۇقىرى بولغان بىر تۈركۈم مۇنەۋۋەر شېئىرلارنى يېزىپ، خەلق ئارىسىغا تارقىتىشقا باشلىغان. شۇڭا ئۇ ئەينى دەۋردىكى ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ كۆزدىن يوقۇتۇش نىشانىغا ئايلىنىپ قالغان. شۇ سەۋەبتىن، ئاتا-ئانىسى ۋە يېقىن كىشىلىرىنىڭ دەۋىتى بىلەن 192-3-يىلى بىر قىسىم دوستلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا ئىككىنچى قېتىم سوۋېت ئوتتۇرا ئاسىياسىغا چىقىپ كەتكەن ھەم ئۇ يەردە كەڭ تارقالغان مەرىپەتچىلىك ۋە تەرەققىيات ئىدىيىسى بىلەن قوراللانغاندىن كېيىن، يۇرتىنى ۋە خەلقىنى ئويغۇتۇپ، ئۆز ئىدىيىسىدىكى يېڭى ماكاننى قۇرۇش مەقسىدىدە يەنە يۇرتىغا قايتىپ كەلگەن.

ئابدۇخالق ئۇيغۇر يۇرتىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن بىر تەرەپتىن بۇرۇنقىدىنمۇ يۇقىرى

جاسارەت بىلەن قەلەمنى قورال قىلىپ خەلقنى ئويغۇتۇش بىلەن شۇغۇللانسا، يەنە بىر تەرەپتىن مەرىپەتچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ، يېڭىچە باسما زاۋۇدى قۇرۇشقا تۇتۇش قىلغان. ئەمما ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسى ئەكسىيەتچى مىللەتارست ياكى زىڭشىڭنىڭ توسقۇنلىقى سەۋەبىدىن ئىشقا ئاشمىغان. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، باسما زاۋۇدى قۇرۇش ئارزۇسى ئىشقا ئاشمىغاندىن كېيىن يەنە ئۆز غايىسىدىن ۋاز كەچمەي، قەتئىي ئىرادىلىك ئىنقىلابىي جەڭچىگە ھەم ئۆز زامانىسىنىڭ يىتۈك زىيالىسىغا خاس روھ بىلەن، زامانىسىنىڭ ئىلغار پىكىرلىك بايلىرىدىن مەخسۇت مۇھىتى ۋە ئىسكەندەر خوجا قاتارلىقلارنىڭ ئاكتىپ قولىشى ئاستىدا، 1927-يىلى «ئاقارتىش بىرلەشمىسى» نامىدا بىر مەرىپەت جەمئىيىتىنى ئۇيۇشتۇرۇپ، خەلق تىن يىغىلغان ئۈچ مىڭ سەر كۈمۈش بىلەن تۇرپان يېڭىشەھەردە بىر يېڭى مەكتەپ، كېيىنكى يىلى ئاق سارايدا «ھۆرىيەت مەكتىپى»، كۈنئەھەردە يەنە بىر مەكتەپ قۇرۇپ چىققان. 1931-يىلى قۇمۇل دېھقانلار ھەرىكىتى كۆتۈرۈلۈشى ھارپىسىدا «ئاجىل» ناملىق مەشھۇر شېئىرنى يېزىپ، كۈچلۈك زىلزىلە قوزغىغان. بۇ شېئىر ئۆز دەۋرىنىڭ ئىنقىلاب ماركىسى بولۇپ قالغان. بۇنىڭدىن قاتتىق ئەنسىرگەن ئەكسىيەتچى كۈچلەر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ شېئىرنى يېزىشىنى چەكلەش بىلەن بىرگە، كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇشىنى مەنئىي قىلغان.

ئۆز غايىسى يولىدا ئۆلۈمدىنمۇ باش تارتمايدىغان بۇ ئوت يۈرەك ئەزىمەت ئەكسىيەتچىلەرنىڭ تەھدىت ۋە توسۇشلىرىغا قارىماي، 1932-يىلى «ئويغان» ۋە «ئاجىل» ناملىق شېئىرنى ئاق رەختكە چوڭ خەتلىك قىلىپ يېزىپ، كۈچلەرغا چاپلاپ، ئەكسىيەتچىلەرنىڭ ھەيۋىتىگە قارشى قەتئىي كۈرەش قىلغان. 1932-يىلى 12-ئاينىڭ بېشىدا تۇرپاندا دېھقانلارنىڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى قوراللىق قوزغىلىشى كۆتۈرۈلگەن ھەم مىللەتارست جىن شۇرېننىڭ بۇ قوزغىلاشنى باستۇرۇشقا ئەۋەتكەن قوشۇنلىرىنى قاتتىق مەغلۇب قىلغان. بۇ جەرياندا ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قوزغىلاشنى پۈتۈن كۈچى بىلەن قوللاپ، كەڭ تۈردە جامائەت تەشۋىقاتى ئېلىپ بارغان.

1933-يىلىنىڭ بېشىدا، قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىشىدىن قاتتىق دەككىسىنى يېگەن جاللات شىڭ شىسەي تۇرپانغا كەلگەن ھەم يەرلىك خەلق تىن ئۈچ ئېلىشقا باشلىغان. ئۇ رۇزى موللا قاتارلىق بىر قىسىم يەرلىك غالىچىلارنىڭ چىقىمچىلىق قىلىشى ئارقىسىدا، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قاتارلىق بىر تۈركۈم ئەزىمەتلىرىنى دېھقانلار قوزغىلىشىنىڭ مەنئىي تەرغىباتچىلىرى دەپ قاراپ تۇتقۇن قىلىپ، قاتتىق سوراق قىلغان. بىراق، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر باشچىلىقىدىكى ئەزىمەتلىر ئاخىرغىچە باش ئەگمەي قارىشلىق كۆرسەتكەن. نەتىجىدە شۇ يىلى 3-ئاينىڭ 13-كۈنى جاللات شىڭ شىسەي قوشۇنلىرى ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنى ئۆز سەبداشلىرى بىلەن بىرگە تۇرپان شەھىرىنى ئايلاندۇرۇپ سازايى قىلغاندىن كېيىن، قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆلۈم ئالدىدىمۇ مەرت ئەزىمەتلىرگە خاس روھ بىلەن قىلچە قورقۇپ قالماستىن «ياشسۇن ئەركىنلىك!»، «ياشسۇن ئازادلىق» دەپ شوتار توۋلاپ، ئۆزى سۆيگەن ۋەتىنى ۋە خەلقى بىلەن مەڭگۈلۈككە ۋىدالىشىدۇ.

2. ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ «ئۇيغۇر» تەخەللۇسىنى قوللىنىشنىڭ ئارقا كۆرۈنىشى.

ئابدۇخالق ئۇيغۇر ياشىغان دەۋر، ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك جۇغراپىيلىك ماكان ۋە ئېتنىك توپتا چوڭ ئۆزگىرىشلەر بولمىغان، ئۇلاردا ئۆزئارا ھەمكارلىشىش ۋە ياردەملەردە بولۇش بىلەن ئايرىم ئېتنىك گۇرھلارغا بۆلۈنىش تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋاتقان، ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى توپلۇشۇپ ئولتۇراقلاشقان رايونلاردا ئۆزلىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقى ۋە تەرەققىياتى ئۈچۈن جىددىي ئىزدىنىۋاتقان بىر دەۋردۇر. بۇنى تۆۋەندىكى تەرەپلەردىن ئېنىق كۆرۈۋېلىش مۇمكىن.

1) بۇ دەۋردە دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ ھامىيىسى ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيىسى (1298-1923)، دۇنيادىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەسلىسىنى ئۆزىنىڭ مەسلىسى دەپ قاراپ، دۇنيادىكى تۈركىي خەلقلەر، جۈملىدىن، تۈركىي مىللەتلەر توپلۇشۇپ ئولتۇراقلاشقان ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىغا پۈتۈن كۈچى بىلەن تۈرلۈك ياردەملەردە بولمىۋاتقان، ئورتاق تۈركچىلىك غايىسىنى ئومۇملاشتۇرۇش ئۈچۈن جىددىي ھەرىكەت قىلىۋاتقان دەۋر.

يەنى، بۇ دەۋردە، ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيىسى بىر تەرەپتىن، ئوتتۇرا ئاسىيا، جۈملىدىن شىنجاڭ رايونىغا ئەخمەت كامالغا ئوخشاش بىر تۈركۈم مائارىپ-مەدەنىيەت ۋە ئاخبارات خادىملىرىنى ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ گۈللىنىشى ۋە تەرەققى قىلىشى، شۇ ئارقىلىق ئۆز مەسلىسىنى ئۆزلىرى ھەل قىلىشىغا ياردەملەردە بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ھەربىي قوماندان ۋە مۇتەخەسسسلەرنى، جۈملىدىن ئەسكەرلەرنى ئەۋەتىش ھەم غەرب تەرەپتىن ئەرمەنلەرگە قاتتىق تەھدىت سېلىش ھەم قوراللىق ھۇجۇم قوزغاش ئارقىلىق، رۇسىيە بىلەن ئىراننىڭ ئەرمەنلەرنىڭ داشناق پارتىيىسىنى كۈشكۈرتۈپ شىمالىي ئەزەربەيجان دۆلىتىنى پۈتۈنلەي يوق قىلىۋېتىش غەربنى ئۈنۈملۈك توسۇپ قالغان. تۈركىيە ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ مەشھۇر ھەربىي قوماندانى گېنېرال ئەنۋەر پاشا 1918-يىلى ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىغا كېلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەرقايسى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ مىللىي مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت قۇرۇش غايىلىرىگە زور ياردەملەرنى بەرگەن، شۇنداقلا، ئۆزى بىۋاستە قوشۇن تەشكىللەپ، سوۋېت بولشېۋىك ئارمىيىسى بىلەن ئاخىرقى تىنقى قالغىچە ئۇرۇش قىلغان. سۇلتانلىق ھاكىمىيىتى يەنە بالقان ۋە باشقا جايلاردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەسلىسىگەمۇ كۆڭۈل بۆلگەن. شۇ سەۋەبتىن دۇنيادا ئورتاق تۈركچىلىك غايىسى باش كۆتەرگەن.

2) بۇ دەۋردە، موڭغۇل ئېگىزلىكى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى جايلاردىن بىر تۈركۈم ئابدۇخالق تېپىلىشى ھەمدە دانىيە ئالىمى تومسەن ۋە روسىيە تۈركولوگى رادىلوف تەرىپىدىن يېشىپ ئوقۇلۇپ، «ئۇرخۇن ئابدۇخالىقلىرى» دېگەن ئومومىي نام بىلەن دۇنياغا تونۇشتۇرۇلدى؛ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت تۈرك دۇنياسىنىڭ مەنبۇنى ئەڭگۈشتەرى تېپىلىپ، دۇنيا تۈركولوگىيە ساھەسىنى ۋە پۈتۈن تۈرك دۇنياسىنى لەرزىگە سېلىشى؛ دۇنيا تۈركولوگىيە ساھەسىدىكى يېتۈك ئالىم، رۇس

تارىخشۇناسى بارتولدى، تۈركىيەلىك مەشھۇر ئالىم ھەم جامائەت ئەربابى زىيا كۆك ئالىپ، مەشھۇر تاتار تۈركىلوگى ئا.زەكى ۋەلىدى توغان قاتارلىق دۇنيا تۈركىلوگىلىرىنىڭ تارىخشۇناسلىق، مەدەنىيەتشۇناسلىق، مىللەتشۇناسلىق قاتارلىق تۈركىلوگىيەنىڭ نازۇك ساھەلىرىدە زور مۇۋاپىقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈرۈشى تۈركىي مىللەتلىرىدىكى مىللىي ئىپتىخارلىق تۇيغۇسىنى ھەم مىللىيلىككە قايتىش ھەرىكىتىنى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتەرگەن.

3> بۇ دەۋردە ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيىسى، روسىيە، گېرمانىيە، ئەنگىلىيە، فىرانسىيە دۆلەتلىرىنىڭ قوراللىق تاجاۋۇزى ھەم ئەربەبلەرنىڭ ئەنگىلىيە ۋە فىرانسىيەلەرنىڭ كۈشكۈرتىشى ئارقىسىدا توختىماي خەلىپىلىككە قارشى چىقىشى، ئەرمەنلەر رۇسلارنىڭ ياردىمى ۋە داشناق پارتىيىسىنىڭ باشچىلىقىدا توختىماي ئىسىيان كۆتۈرۈشى ئارقىسىدا تەدرىجى ئاجزلاپ، تارىخ سەھنىسىدىن يىمىرىلگەن، ئورنىغا مۇستاپا كامال باشچىلىقىدىكى يېڭى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغان.

4> يېڭىدىن بارلىققا كەلگەن مۇستاپا كامال ھاكىمىيىتى ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيىسى دەۋرىدە باشلىنىپ، يېرىم يولدا توختاپ قالغان ئىسلاھاتچىلىق ۋە گۈللىنىش ھەرىكىتىگە باشچىلىق قىلىپ، مائارىپ ۋە مەدەنىيەتتە مۇئەييەن نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن؛ پۈتۈن مۇسۇلمان دۇنياسىدا ئافغانىستانلىق جامالىدىن ئافغانى (1839-يىلىدىن 1893-يىلغىچە ياشىغان ئافغانىستانلىق مەشھۇر ئىسلام ئۆلىماسى ھەم مۇسۇلمان دۇنياسىدا باش كۆتەرگەن ئىسلام ئويغۇنىش ھەرىكىتى ۋە ئىسلام مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتىنىڭ ئاساسچىسى. ئۇ ئىسلام دۇنياسىدىكى تۆت خەلىپىنىڭ بىرى بولغان ھەزرىتى ئەلى ئىبىن ئەبۇ تالىپ رەزىيۇللاھۇ ئەنھۇ ۋە دىنىمىزنىڭ ئاخىرقى پەيغەمبىرى مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسسالامغا تۇتىشىدۇ. دېمەك ئۇ ئافغانىلاشقان ئەرەب بولۇپ، پەيغەمبەر جەمەتىدىن) ۋە مىسىرلىق مۇھەممەد ئابدۇ (1849-يىلىدىن 1905-يىلغىچە ياشىغان. مىسىرلىق مەشھۇر ئىسلام ئۆلىماسى ھەم ئىسلاھاتچىسى، جامالىدىن ئافغانىنىڭ شاگىرتى) لارنىڭ باشچىلىقىدا كۆتۈرۈلگەن ئىسلام ئويغۇنىش ھەرىكىتى گۈللۈنۈپ، پۈتكۈل ئىسلام دۇنياسىغا كېڭەيگەن؛ مۇسا جارۇللا، غاسپىرالى، ئابدۇللا توقاي قاتارلىق بىر تۈركۈم تاتار زىيالىلىرى ياۋروپا تەرەققىيات ئەندىزىسى بىلەن جامالىدىن ئافغانى ۋە مۇھەممەد ئابدۇلارنىڭ ئىسلام گۈللىنىش چاقىرىقىنى بىرلەشتۈرۈپ پۈتۈن تۈركىي ھەم مۇسۇلمان دۇنياسىغا تارقىتىش ئۈچۈن جىددىي ھەرىكەتلەردە بولۇۋاتقان، جۈملىدىن، تۈركىي خەلقلەر دۇنياسىدا جەدىتچىلىك (ئىسلاھاتچىلىق) ۋە يېڭى مەرىپەتچىلىك، مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى باش كۆتۈرۈپ، يېڭى مەكتەپلەر بىنا قىلىنغان، مىللىي ئاڭ ئويغۇنىشى كۈچەيگەن ئىدى.

5> يەتتە سۈنى مەركەز قىلغان ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي خەلقلەرنى ئارىسىدا تاتار زىيالىلىرىنىڭ تەسىرى تېز تارقىلىشقا باشلىغان. ئابدۇللا توقاي، ھادى تاقىش قاتارلىق بىر قىسىم تاتار

شائىرلىرىنىڭ شېئېرلىرى دىيارىمىزغا كەڭ تارقىلىپ، خەلقنىڭ مەنىۋىي مۇھىتىنى بېيىتىش بىلەن بىرگە، ئۇلارنىڭ ئىدىيىسىگە سىڭىپ كىرگەن. بولۇپمۇ ئابدۇللا توقاينىڭ نۇرغۇنلىغان جەڭگىۋار شېئېرلىرى ياش ئوت يۈرەك ئىنقىلابىي شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ ئىدىيىسىگە زور تەسىر كۆرسەتكەن. بىر قىسىم تاتار زىيالىلىرى چېگرا ئاتلاپ دىيارىمىزغا كېلىپ ئوقۇ-ئوقۇتۇش ۋە مەرىپەتچىلىك ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان، خەلقىمىزگە تۈركىي خەلقلەرنىڭ شانلىق تارىخىنى تونۇتقان. بۇلارنىڭ ئىچىدە چۆچەكتە تارىخ ۋە مەدەنىيەت تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان مەشھۇر تارىخچى مۇرات ئەپەندى، تۇرپاندا ئوقۇتۇش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان گۈلەندەم ئاۋۇستاي (موللاچا) خەلقىمىزگە بىر قەدەر تونۇشلۇقتۇر.

6> يەتتە سۇ ۋە ئىلى-تارىم ۋادىسى ھەم قۇمۇل-تۇرپان بوستانلىقىدىكى تىل شېۋىسى ۋە مەدەنىيەت ئورتاقلىقىدىكى تۈركىي توپ «يەتتە شەلىكلەر»، «ئالتە شەلىكلەر»، «قەشقەر يەلىكلەر»، «جۇڭغار يەلىكلەر»، «ئىللىقلار»، «تارانچىلار» دېگەندەك يۇرت ناملىرى بىلەن بۆلۈنۈپ ياشاۋاتقان ياكى «چەنتۇلار»، «چەنتۇخۇيلار»، «زىۋازىلار» دېگەندەك باشقىلار قويۇپ بەرگەن ھاقارەت نامى ئۆزلىرىنىڭ مىللىي نامى دەپ قاراپ كۆتۈرۈپ يۈرگەن؛ بۇ ناملارنى سۈيىستىمال قىلىپ، يېڭى ئېتىقاد مىللىي بۆلۈنمىلەرنى ياساپ چىقىش ئارقىلىق پارچىلاپ باشقۇرۇش ۋە مىللىي ئاسسىمىلاتسىيە قىلىش كويىدا بولۇۋاتقان بىر قىسىم يامان غەزەزلىك رۇس مىللەتچىلىرى (ئاتاقلىق رۇس تارىخشۇناسى بارتولىدى بۇ خىل خاھىشقا باشتىن-ئاخىرىغىچە قەتئىي قارشى تۇرۇپ، تۈركىي مىللەتلەرنىڭ تارىخىنى سىياسىدىن خالى بىر رەۋىشتە تەتقىق قىلغان ھەم رۇس مىللەتچىلىكىنى تەنقىد قىلغان. تۈركىيە قاتارلىق دۆلەتلەرگە بېرىپ، تۈرك تارىخىغا دائىر لېكسىيەلەرنى سۆزلەپ، ئۇلارغا بولغان دوستانلىقىنى بىلدۈرگەن) ۋە يەرلىك غالىچىلار ھەممىلا يەردە قۇتۇرۋاتقان ئىدى.

7> ئوتتۇرا ئاسىيا تۇپراقلىرىغا تاجاۋۇزچىلىق قارا قولىنى سوزغان سوۋېت بولشېۋىك ئارمىيىسىنىڭ ئىۋان مامىنتوۋ، مۇرايېۋ باشچىلىقىدىكى قىسىملىرى 1918-يىلى 5-ئايدا سوۋېت ئىتتىپاقى، جۈملىدىن، دۇنيانى زىل-زىلىگە سالغان «ئاتۇ پاجىئەسى» نى پەيدا قىلىپ، ئالمۇتىدىن غالجاتقىچە بولغان ئۇيغۇر رايونىدىكى 25 مىڭ ئۇيغۇرنى قىرغىن قىلىپ، يەتتە سۇ رايونىدىكى ئىگىسىز قالغان خەلقىمىز ئۈستىدىن خالىغانچە قانلىق قىرغىنچىلىق يۈرگۈزگەن. شۇڭا، بۇ يۇرتلاردىكى تۈركىي توپ «ئۇيغۇر» نامى ئاستىدا، ئۆز ئالدىغا يادىرو ھاسىل قىلالايدىغان بىر ئېتىقاد ۋە سىياسىي توپقا جىددىي ئېھتىياجلىق بولغان.

8> ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرى ئىچىدىكى بىر تۈركۈم ئويغانغان، تارىختىن خەۋەردار زىيالىلىرىمىز قەلەمنى قورال قىلىپ، خەلققە ھەقىقىي رېئاللىقنى ۋە تارىخىنى تونۇتۇپ، ئۇلارنى ئويغۇتۇش ئۈچۈن ھەر تەرەپتىن ئىزدىنىشكە باشلىغان. ئۆز مىللىي نامىنى ئومۇملاشتۇرۇش ۋە كېڭەيتىش ئۈستىدە ئىزدەنگەن. ئۇلارنىڭ تەسىرى چېگرا ئاتلاپ ئىلى-تارىم ۋادىسى ۋە

قۇمۇل-تۇرپان بوستانلىقىغا يېتىپ بارغان. شۇ سەۋەبتىن، يەتتە سۇ ۋە ئىلى-تارىم ۋادىسى ھەم قۇمۇل-تۇرپان بوستانلىقىدىكى تىل شېۋىسى ۋە مەدەنىيەت ئورتاقلىقىغا ئىگە تۈركىي توپ ئورتاق بىر «ئۇيغۇر» نامى ئاستىدا ئۆزلىرىنىڭ مىللىي توپنى قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن جىددىي ھەرىكەت قىلىشقا باشلىغان. بۇ جەھەتتە ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرىنىڭ باشلامچىلىرىدىن بولغان ئابدۇللا رۇزى باقىيېۋ ۋە نەزەر خوجا ئابدۇسەمەتلەر ئالاھىدە گەۋدىلىك ئورۇندا تۇردۇ.

ئابدۇللا رۇزى باقىيېۋ 1897-يىلى ئالمۇتىدا تۇغۇلغان. 1917-يىلىدىن باشلاپ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىدا تۈرلۈك شەكىلدىكى ئۇيغۇر جەمئىيەتلىرىنى قۇرۇش بىلەن شۇغۇللانغان. 1921-يىلى 6-ئاينىڭ 3-كۈنى تاشكەنتتە چاقىرىلغان، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەرقايسى ئۇيغۇر جەمئىيەتلىرىنىڭ 1-قۇرۇلتىيى، يەنى، ئالتە شەھەر-جۇڭغارىيە ئىشچىلىرىنىڭ قۇرۇلتىيىدا بارلىق ئۇيغۇر جەمئىيەتلىرىنىڭ ئىتتىپاقىنى تەشكىللەپ، «ئۇيغۇر ئىنقىلابىي ئىتتىپاقى» نى قۇرۇپ چىققان. قۇرۇلتاي ئىلگىرىكى «تارانچى»، «قەشقەرلىك»... دېگەندەك غەيرى بۆلۈنمە ناملارنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئورنىغا «ئۇيغۇر» دېگەن مىللەت نامىنى دەسسەتكەن ھەم پارچىلىنىش ئالدىدا تۇرغان توپنى قايتىدىن ئۇيۇشۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلغان. قۇرۇلتاي ئۇيغۇرلارنىڭ نۆۋەتتىكى ئىنقىلابىي ۋەزىپىلىرى ھەققىدە قارار چىقىرىش بىلەن بىرگە ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنى بەرپا قىلىش ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى تەرەققى قىلدۇرۇشنى مۇزاكىرە قىلغان. 1923-يىلى ئۇيغۇر زىيالىلىرىنى مەركەزلەشتۈرۈپ «ئۇيغۇر بىلىم ھەيئىتى» ناملىق ئىلمىي مەركەزنى تەشكىل قىلغان ھەم بۇ جەمئىيەتكە باشچىلىق قىلىپ، ئەرەب ئېلىپبەسى ئاساسىدىكى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە ئىملا قائىدىسىنى ئىسلاھ قىلغان. ھاياتىدا تۇنجى ئۇيغۇر گېزىت-ژۇرناللىرى بولغان «كەمبەغەللەر ئاۋازى» «گېزىتى»، «قىزىل تاڭ» ژۇرناللىرىنى، «بىرىنچى چامدام» توپلاملىرىنى نەشر قىلدۇرغان. ئۇيغۇرلارنىڭ مائارىپچىلىق ئىشلىرىغىمۇ ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپ، ئالمۇتىدا ئىككى، ياركەنتتە 15، بېشكەكتە تۆت مەكتەپ قۇرۇپ چىققان. 1937-يىلى 40 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

نەزەر خوجا ئابدۇسەمەت (ئۇيغۇر بالىسى) ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇيغۇرلىرىدىن چىققان مەشھۇر مەدەنىيەت ئەربابى. ئۇ 1887-يىلى ھازىرقى قازاقىستانغا قاراشلىق غالجات يېزىسى (1881-يىلىدىكى «ئىلى شەرتنامىسى» دا روسىيە ئىلى سۇلتانلىقىنىڭ زېمىن دائىرىسىدىن بۆلۈۋالغان) دا تۇغۇلغان. ئۇ ئاۋال ئۆز يېزىسىدا، ئاندىن ئالمۇتىدا، كېيىن قازان ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان. قازان ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان مەزگىللىرىدە رۇس تۈركىلوگىلىرىدىن رادلوڧ، س.ي. مالوف، تاتار زىيالىلىرىدىن نوشىرۋان يائۇشۇڧ، غالىمجان ئىبراھىموۋ قاتارلىقلارنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلغان ھەم شۇلارنىڭ تەسىرىدە قەشقەرلىك، يەكەنلىك، تۇرپانلىق، ئىلىلىق، يەتتە شەلىك، ئالتە شەلىك، تارانچى دېگەن ناملار بىلەن ئاتالغان خەلقلەرنىڭ ئەمىلىيەتتە بىر مىللەت، يەنى، ئۇيغۇرلار ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن. شۇڭا ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز نامىنى بىلمەسلىكتىن ئىبارەت بۇ پاجىئەنى

ئۇيغۇرلار ئىچىدىن تۇنجى بولۇپ ھېس قىلىپ، 1911-يىلى ئۆزىگە «ئۇيغۇر بالىسى» تەخەللۇسىنى قوللانغان ھەم مۇشۇ تەخەللۇستا تارىخىي ھەم پۈبلىستىك (سىياسى-مۇھاكىمىلىق) ماقالىلارنى يېزىپ، «شۇرا»، «تىل يارىش» قاتارلىق ژۇرناللاردا ئېلان قىلدۇرغان. بەزى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر «ئۇيغۇر» تەخەللۇسىنى ئىشلىتىشتە نەزەر خوجا ئابدۇسەمەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئۇ 1917-يىلى يەتتە سۇ رايونىدا سوۋېت ھاكىمىيىتى قۇرۇشقا قاتناشقان. بىراق، ئۇنىڭ ئىدىيىسى رۇس بولشېۋىكىلرنىڭ ئىدىيىسى بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغاچقا، 1923-يىلى قوزغالغان «بۇرژۇئا مىللەتچىلىرىنى تازىلاش» ھەرىكىتىدە باستۇرۇلغان. شۇ سەۋەبتىن 1929-يىلى خوتۇن-بالىلارنى ئېلىپ ئىلى ۋىلايىتىنىڭ جاغىستاي يېزىسىغا كۆچۈپ كەلگەن. نەزەر خوجا ئابدۇسەمەت جاغىستايدا تۈرلۈك ئېغىر قىسمەتلەرنى باشتىن كەچۈرۈپ، 1952-يىلى كېسەل بىلەن ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇنىڭ «يورۇق ساھىللار» ناملىق تارىخىي ۋە ئەدەبىي ئەسەرلەر توپلىمى، «ئالتە شەھەرگە سەپەر»، «يۈسۈپ سەككاكى ھەققىدە»، «جام شەھىرى»، «جۇڭغارلار ۋە ئېنگىلىزلار»، «بىزنىڭ تۇرمۇش»، «ئىلى تارىخى» قاتارلىق ئىلمىي ئەسەرلىرى، «مەزلۇم ياشلارنىڭ زارى»، «ئىنقىلابىي ئۇيغۇر ياشلىرى»، «خانئەڭرى» قاتارلىق شېئىرلىرى، «ياش شائىرلىرىمىز» ناملىق تەقرىزى، «ئوماق بىلەن ئامراق» ناملىق ھېكايىسى، «نۇزۇگۈم» ناملىق پوۋېستى، «خۇشتىرخان» ناملىق داستانى ۋە بىر قىسىم فېلىيەتۈنلىرى بار.

9) مۇسابايۇپلار ئائىلىسىنى مەركەز قىلغان بىر تۈركۈم دۇنيا كۆرگەن ھەم ئالدىن ئويغانغان ئۇيغۇر بايلىرى شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا يېڭىچە مەكتەپلەرنى ۋە نەشرىياتچىلىقنى، تار دائىرىلىك سانائەتلىشىشنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئابدۇقادىر داموللا، قۇتلۇق ھاجى شەۋقى، مەمتىلى ئەپەندى، تەجەللىگە ئوخشاش بىر تۈركۈم يۇقىرى ئاڭ ۋە ئۈستۈن بۇرۇچ تۇيغۇسىغا ئىگە ئۇيغۇر زىيالىلىرى چەت مەملىكەتلەرنى ئايلىنىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۆز يۇرتىنىڭ ئەھۋالىغا قاتتىق ئېچىنغان ھەم ئىسلاھاتچىلىق، نەشرىياتچىلىق ۋە مائارىپچىلىق ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ، يۇرتىنى، خەلقىنى مەنئىي ئاسارەت ئىچىدىن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىگە ئاتلانغان. ئۇلارنىڭ بۇ ھەرىكىتى تېز سۈرئەتتە زەنجىرسىمان ئىنكاس قوزغاپ، دىيارىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا نىسبىي ئويغۇنىش ھەرىكىتى شەكىللەنگەن. ھەرقايسى ۋىلايەت ۋە ناھىيىلەردە بىر تۈركۈم پەن بىلەن دىنىي تەربىيە بىرلەشتۈرۈلگەن يېڭىچە مەكتەپلەر قۇرۇلغان.

مانا شۇنداق تارىخىي ئارقا كۆرۈنىش ۋە ئىدىيىۋى تەسىر ئاستىدا ئابدۇخالىق ئۇيغۇر 1921-يىلى ئۆزىگە «ئۇيغۇر» تەخەللۇسىنى قوللانغان شۇنداقلا شۇ يىلى «ئويغان» ناملىق شېئىرنى يېزىپ، «ئۇيغۇر» سۆزىنى مىللەت نامى سۈپىتىدە ئىشلىتىپ، ئۆز خەلقىگە بولغان ئوتلۇق خىتابىنى ياڭراتقان.

3. ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ ئۈچ چوڭ تۆھپىسى

بىرىنچى، تەشۋىقاتچىلىق جەھەتتە. ئوت يۈرەك شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ تەشۋىقاتچىلىق جەھەتتىكى تۆھپىسىنى مۇنداق ئۈچ جەھەتتىن خۇلاسەلەش مۇمكىن.

1. مىللىي ئاڭ جەھەتتىن.

ئابدۇخالق ئۇيغۇر قەلەمىنى قورال قىلىپ، كەڭ خەلقنىڭ ئۆزىنىڭ مىللىي نامىنى ۋە مىللىي كىملىكىنى تونۇتۇشقا، مىللىي پەخىرلىنىش ھېسسىياتىنى قوزغاپ، مىللىي غورۇر ۋە مىللىي ئاڭ پەيدا قىلىشقا كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتكەن.

ئۇ ئۆزىگە «ئۇيغۇر» تەخەللۇسىنى ھەمراھ قىلىپ كۆپلىگەن مۇنەۋۋەر شېئىرلارنى يېزىش بىلەن بىرگە، يەنە، بىر قىسىم شېئىرلىرىدا «ئۇيغۇر» نامىنى قوللىنىپ، بۇ نامنى كەڭ خەلق ئىچىدە مىللەت نامى سۈپىتىدە ئومۇملاشتۇرۇشقا كۈچ چىقارغان. مەسىلەن: «ئۇيغۇر قىزى»، «ئىنتىزار»، «خەير كۆرۈشەرمىز»، «بىر پەلەكنىڭ خەمكى»، «يەجۈجى-مەجۈجى» قاتارلىقلار. يەنە بىر قىسىم شېئىرلىرىدا بۇ نامنى قوللۇنۇپ، بىزنىڭ مىللىي نامىمىزنىڭ «ئۇيغۇر» ئىكەنلىكىنى كۈچلۈك خىتاب قىلغان ھەم خەلقنى ئۇيغۇرنىڭ مەيدانىدا تۇرۇپ كۈرەش قىلىشقا چاقىرىغان. مەسىلەن: «ئۇيغۇر»، «غەزەپ ۋە زار»، «غەيرىتىڭدىن ئايلىناي»، «نە قىلاي»، «دەردى دەۋران»، «رۇبائى ۋە پارچىلار» قاتارلىقلار.

بەزى شېئىرلىرىدا بىزنىڭ زامانىمىزدا باشقىلار تەرىپىدىن پەس كۆرۈلۈپ، ھايۋان كەبى پەس نام-ئاتاق ۋە مۇئامىلەلەرگە ئۇچىراۋاتقان بولساقمۇ، ئۆتمۈشتە زور شەرەپلەرنى ياراتقان، باسقىلاردىن قېلىشمايدىغان پەخىرلىك بىر خەلق ئىكەنلىكىمىزنى ئوتتۇرغا قويۇپ، خەلقىمىزنىڭ مىللىي ھېسسىيات، مىللىي غورۇر، مىللىي پەخىرلىنىش ۋە مىللىي جاسارەت تۇيغۇسىنى، باشقىلارغا ئوخشاش ھۆر-ئەركىن ھالدا ئادىمىيلىك مۇئامىلىدىن بەھرىمان بولۇپ ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ئىرادىسىنى ھاسىل قىلىش ھەم كۈچەيتىشكە چاقىرىغان. مەسىلەن: «ئىچ پۇشۇش» قاتارلىقلار.

2. مەرىپەتچىلىك جەھەتتىن. ئابدۇخالق ئۇيغۇر بىر قىسىم شېئىرلىرىدا خەلقىمىز ئىچىدىكى نادانلىق، قاششاقلىق، كۆرەلمەسلىك، چېقىمچىلىق، پىتنە-پاسات تېرىش، ھوقۇقپەرەسلىك، ئابىروپەرەسلىك، پۇل-بايلىققا بېرىلىش قاتارلىق ناچار خاھىشلارنى سۆكۈش بىلەن بىرگە ئۇنىڭ مەنبەسىنى كۆرسۈتۈپ بەرگەن. خەلقنى ئىلىم-پەنگە، مائارىپقا، تەرەققىياتقا، جاھان ئەھلىگە ئوخشاش ئاڭ-ئىدىراك بىلەن ياشاشقا چاقىرىغان. تەرەققىياتقا توسقۇنلۇق قىلىدىغان كۈچلەرنى قاتتىق تەنقىد قىلغان. مەسىلەن: «ئىستىمەس»، «باردۇر»، «ھار»، «غەزەپ ۋە زار»، «ئۈزۈلمەس ئۈمىد»، «دەردى دەۋران»، «رۇبائى ۋە پارچىلار» قاتارلىقلار.

3. ئىنقىلابىيلىق جەھەتتىن. ئابدۇخالق ئۇيغۇر بىر ئىنقىلابىي جەڭچىگە خاس روھ ۋە جاسارەت بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، خەلقنى كۈرەشكە، ئىنقىلابقا ئۈندىگەن. قولىغا قورال ئېلىپ

ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشقا، ئۇلار بىلەن ئاخىرغىچە كۈرەش قىلىشقا چاقىرىغان ھەمدە ئەگەر ئۇنداق قىلمايدىكەن، پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويۇپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە پۇشايمان قىلىدىغانلىقىنى، ئۇ چاغا ھالىنىڭ نەچچە ھەسسە بەتتەر بولىدىغانلىقىنى، ھەممە ئىشنىڭ كېچىكىپ، «خەپ» دېسىمۇ ئۆلگۈرەلمەيدىغانلىقىنى كۆرسۈتۈپ بەرگەن. ئۆزىنىڭ خەلقنىڭ ئازادلىقى ئۈچۈن ئۆلۈمگە تەييار ئىكەنلىكىنى، «ھەر تەرەپتىن تىغ تەڭلەپ»، «پارە-پارە قىلىسىمۇ» بۇ يولدىن يانمايدىغان ئىنقىلابىي ئىرادىسىنى نامايەن قىلغان. مەسىلەن: «ئويغان»، «ئۈچ شېئېر»، «قىل باھار»، «غەزەپ ۋە زار»، «ئۈزۈلمەس ئۈمىد»، «ئاجىل»، «غەيرىتىڭدىن ئايلىناي»، «يېقىن بولدى»، «نە قىلاي»، «ھىجران»، «بىۋاپا»، «ئۈمۈد كەبەم»، «كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس»، «كۆڭۈل خاھىشى»، «ئارمان»، «دەردى دەۋران»، «ئايلىناي»، «يامان بولدى»، «رۇبائى ۋە پارچىلار»، «قىزىدى»، «ئىچ پۇشۇش» قاتارلىقلار.

ئىككىنچى، مەدەنىي مائارىپ ۋە ئاقارتىش ھەرىكىتى جەھەتتە.

ئوت يۈرەك شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ مەدەنىي مائارىپ ۋە ئاقارتىش ھەرىكىتى جەھەتتىكى تۆھپىسىنى مۇنداق ئۈچ جەھەتتىن خۇلاسەلەش مۈمكىن.

1> مەتبۇئاتچىلىق جەھەتتە. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر 1923-يىلىدىن 1926-يىلىغىچە سوۋېت ئىتتىپاقىدا يېڭى ئىدىيە بىلەن قوراللانغاندىن كېيىن، يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ مەرىپەتچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ، يېڭىچە باسما زاۋۇدى قۇرۇشقا تۇتۇش قىلغان ھەم بارلىق تەييارلىقلارنى پۈتكۈزۈپ بولغان. ئەمما، ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسى ئەكسىيەتچى مىللىتارىست ياكى زىڭشىڭنىڭ توسقۇنلىقى سەۋەبىدىن ئىشقا ئاشمىغان.

2> ئاقارتىش جەمئىيىتى ۋە مەكتەپ ئېچىش جەھەتتە. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، باسما زاۋۇدى قۇرۇش ئارزۇسى ئىشقا ئاشمىغاندىن كېيىن، زامانىسىنىڭ ئىلغار پىكىرلىك بايلىرىدىن مەخسۇت مۇھىتى، ئىسكەندەر خوجا، ھىسامىدىن زەپەر، ئىنايىتۇللا ئەپەندى ۋە دۇگامەت ئەپەندى قاتارلىقلارنىڭ ئاكتىپ قوللىشى ئاستىدا، ھەيدەر ئەپەندى، ئەلى ئىبراھىموۋ قاتارلىق بىر قىسىم ئىلغار ئىدىيىلىك كىشىلەرنى تۇرپانغا تەكلىپ قىلىپ ئەكىلىپ، تۇرپاندا يېڭى مەكتەپ ئېچىش ئىشلىرىنى ئېلىپ بارغان ھەمدە ئۆز ئۆيىدە بىر مەكتەپ ئاچقان. 1927-يىلى يەنە «ئاقارتىش بىرلەشمىسى» نامىدا بىر مەرىپەت جەمئىيىتىنى ئۇيۇشتۇرۇپ، خەلقنى يىغىلغان ئۈچ مىڭ سەر كۈمۈش بىلەن تۇرپان يېڭىشەھەردە بىر يېڭى مەكتەپ، كېيىنكى يىلى ئاق سارايدا «ھۆرىيەت مەكتىپى»، كۈنئىشەھەردە يەنە بىر مەكتەپ قۇرۇپ چىققان.

3> كىتابچىلىق ۋە كۈتۈبخانا قۇرۇلۇشى جەھەتتە. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر يەنە خەلقنىڭ نەزەر دائىرىسىنى ئېچىش ئۈچۈن كىتابچىلىق ۋە كۈتۈبخانىچىلىق قۇرۇلۇشىغا ئەھمىيەت بېرىپ، نۇرغۇنلىغان ئېسىل كىتابلارنى توپلاپ، شەخسىي كۈتۈبخانا ئاچقان. بۇ ئارقىلىق خەلقنىڭ كىتاب

ئوقۇش ئارزۇسى ۋە ئېھتىياجىنى ھەم ئىزدەنگۈچىلەرنىڭ مەنبۇي تەشۋىقىنى قاندۇرۇشقا ئاساس سالغان. ئۇنىڭ شەخسىي كۈتۈپخانىسى ئەينى چاغدا شىنجاڭدا قەشقەردىكى ئەھمەت زىياسى ئائىلىسى كۈتۈپخانىسى، چۆچەكتىكى مىر يۈسۈپ كۈتۈپخانىسى، ئىلىدىكى ھۈسەيىن تاران كۈتۈپخانىسى بىلەن بىر قاتاردا تۇرىدىغان ئەڭ چوڭ كۈتۈپخانىلارنىڭ بىرىگە ئايلانغان.

ئۈچۈنچى، ئىنقىلابىيلىق جەھەتتە. ئوت يۈرەك شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىنقىلابىيلىق جەھەتتىكى تۆھپىسىنى مۇنداق ئىككى جەھەتتىن خۇلاسەلەش مۈمكىن.

1> ئىنقىلابنى قوللاش ۋە ياردەم بېرىش. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر نۇرغۇنلىغان يالقۇنلۇق مۇنەۋۋەر شېئىرلارنى يېزىپ، خەلقىنى ئىنقىلاب قىلىشقا ئۈندەش بىلەن بىرگە يەنە، 1931-يىلى قۇمۇلدا خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدا ئىنقىلاب كۆتۈرۈلگەندە ئۇنىڭغا تۈرلۈك ئەمىلىي ياردەملەردە بولغان. ئىبراھىم مۇتئى ئەپەندىنىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسلانغاندا، ئىبراھىم مۇتئىنىڭ ئاكىسى جامال سەيپۇڭ ئۆز دەۋرىدە موسكۋا قاتارلىق چەتئەل شەھەرلىرىنى كۆرگەن ئىلغار پىكىرلىك كىشى بولۇپ، ئۇ ھەج سەپىرىدىن قايتىپ موسكۋانى ئايلىنىپ ئۆتەشىدە ئائىلە كىنو ئاپاراتى قاتارلىق بىر قىسىم زامانىۋى يېڭىلىقلارنى ئېلىپ كەلگەن. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بىر قېتىم تۇرپاندىن ئۈرۈمچىگە چىققاندا ئىبراھىم مۇتئىنىڭ ئۆيىدە چاي ئىچىپ ئولتۇرۇپ، جامال سەيپۇڭغا، خوجىنىياز ھاجىغا غەنىمەت ئېلىنغان زامانىۋى قوراللارنى رېمونت قىلىدىغان بىر ئۇستا مېخانىك تېپىپ ئەۋەتىپ بېرىش مەسلىھەتىنى سالغان ھەمدە بىر تاتار مېخانىكىنى تېپىپ، ئۇنىڭ ئائىلىسىنىڭ ھالىدىن ئۆزى خەۋەر ئېلىش ھېسابىغا، ئۇ مېخانىكىنى قۇمۇلغا-خوجىنىياز ھاجىنىڭ قېشىغا يولغا سالغان.

2> ئىنقىلابقا تەشكىلچانلىق قىلىش ۋە بىۋاسىتە قاتنىشىش. ئوت يۈرەك ئىنقىلابىي شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر-1931 يىلى قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىغا ئاكتىپ ئاۋاز قوشۇپ، 14 كىشىلىك ئىنقىلابىي تەشكىلاتنى قۇرۇشقا قاتناشقان ھەم ئۆزى بۇ تەشكىلاتنىڭ ئاكتىپ تەشكىللىگۈچىسى، تەرغىباتچىسى، ھىمايە قىلغۇچىسى بولۇپ قالغان. بۇ تەشكىلات ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىلغار ئىدىيىلىرى ۋە ئۆتكۈر شېئىرلىرىنىڭ ياردىمىدە ساغلام تەرەققى قىلغان، كېڭەيگەن، ئىنقىلابىي ئىدىيىلەرنى مۇۋاپىقىيەتلىك تارقىتىپ، ئىنقىلاب يالقۇنىنى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ قەلبىگە تۇتاشتۇرۇشقا، ئىنقىلابنى خەلقچىلىققا ئىگە قىلىشقا مۇۋەپپەق بولالىغان. ئىنقىلاب يالقۇنى تۇرپان رايونىغا تۇتاشقاندىن كېيىن ئۇ يەنە ئۆز ئائىلىسىدىكىلەرنى بۇ ئىنقىلابقا قاتنىشىشقا چاقىرىپلا قالماستىن، ئۆزىمۇ قولغا قۇرال ئېلىپ، بىۋاسىتە جەڭ مەيدانىغا ئاتلانغان ھەم شۇ يولدا مەرتلەرچە قۇربان بولغان. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى بۇ ئىنقىلابقا قاتنىشىشقا چاقىرىش ۋە ئۆزى بىۋاسىتە ئىنقىلابقا قاتنىشىپ، مەرتلەرچە قۇربان بولۇش جەريانى ئاكىسى ئابدۇساتتار ھاجى ئابدۇراخماننىڭ ئەسلىمىسىدە مۇنداق بايان قىلىنغان:

1932-يىلى 12-ئاينىڭ باشلىرى قاتتىق سوغۇق بولۇۋاتقان قىش كۈنلىرى ئىدى. مەن ئۇ

چاغلاردا ئون ياشلارغا كىرىپ ئەقلىمنى تېپىپ قالغان چېغىم بولغاچقا، ئاكام ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قىلىۋاتقان ئىشلارنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ تۇراتتىم. بىر كۈنى تۇرپان يېشى شەھەرگە «پىچانغا قۇمۇلدىن خوجىنىياز ھاجى چىقىپتۇدەك» دېگەن گەپ تارقالدى. ئارىدىن ئىككى-ئۈچ كۈن ئۆتۈپ ئابدۇخالىق ئاكام ئاستاندىكى مەخسۇت مۇھىتىلارنىڭكىگە كەتتى.

ئۇ يەردىن ئەتىسلا قايتىپ كېلىپ ئالدىراش بولۇپ كەتتى. ئۆيدىن ئەتىگىنى چىقىپ كەتسە، ئاخشىمى كەچتە كېلەتتى، بەزىدە ئاپاملارنى ئەنسىرىتىپ ئۆيگە كەلمەيتتى. بەزى كۈنلىرى بىرنەچچە ئاغىنىلىرى بىلەن كېلىپ، ئىككىنچى قەۋەتتىكى يېزىقچىلىق قىلىدىغان ئۆيدە ئولتۇرۇپ نېمىندۇر مەخپىي پاراڭلىشاتتى. بۇنداق چاغلاردا بىز ئىككىنچى قەۋەتكە چىقىپ-تارتىپ قالساق، «مېڭىڭلار، پەسكە چۈشۈپ ئويناڭلار» دەپ بىزنى چۈشۈرۈۋېتەتتى. ئارىدىن نەچچە كۈن ئۆتۈپ، «ھېسامىدىن باي يامۇلدىن 70 تال قورال ئەپچىقىپتۇدەك» دېگەن گەپ بولدى. شۇنىڭ بىلەنلا پۈتۈن تۇرپان تەۋرەپ كەتكەندەك بولۇپ، شەھەر ئىچىدىكى ھۈنەرۋەن-كاسىپ، ئوقەتچىلەر ۋە شەھەر ئائىلىسىدىن تارتىپ باغرى، بويلۇق، يار، چاتقال، تۇرپان، قىر، يەمشى، قوشدۆڭ تەرەپلەردىن كەلگەن دېھقانلار ئورغاقلارنى تۈزلەپ قىلىچ ياساپ، تاياق-توقماق بىلەن قوراللىنىپ يۇپۇرۇلۇپ كېلىپ تۇرپان يېڭىشەھەرنى ئىگىلىدى. ئەتىسى ئاكامنى «مەخسۇتباي چاقىرىۋاتىدۇ» دەپ ئادەم كېلىپ ئېلىپ كەتتى. ئاكام كەچقۇرۇن قايتىپ كەلدى.

ئىككىنچى كۈنى چاي ۋاقتى ئىدى، ئابدۇخالىق ئاكام ئېغىلدىكى ئاتنى توقۇپ، كىچىك ئاكام ئابدۇقەييۇمنى چاقىرىتتى.

- مانا قۇرال، ئالغىن،- دەپ ئابدۇخالىق ئاكام كىچىك ئاكامغا يانچۇقىدىن بىر تاپانچىنى چىقىرىپ سۇندى.

ئابدۇقەييۇم ئاكام ئابدۇخالىق ئاكامنىڭ قولىدىن تاپانچىنى ئالدى. ئابدۇخالىق ئاكام ئۇنىڭ دولىسىدىن تۇتۇپ پېشانىسىگە بىرنى سۆيۈپ قويۇپ:

- ئاتقا مىن، جەڭگە ئاتلان! مېنىڭ ئۆكۈم بولساڭ، ھەرگىز ئارقاڭغا يانما! دۈشمەننى تولۇق يوقىتىپ غەلبە بىلەن قايتقىن!- دېدى.

بۇ تۇرۇق ئات مەجىت ھاجى دادامدىن قالغان ئارغىماق نەسىللىك ئات ئىدى. بۇ ئاتنى ئائىلىمىزدە ئابدۇخالىق ئاكامدىن باشقا ھېچكىم مىنەيتتى. ئابدۇقەييۇم ئاكام چاپچىپ ئۆرەنلەپ تۇرغان ئاتقا ئەپچىللىك بىلەن مىندى-دە، ئاتنى چاپتۇرغان پېتى جەڭگە چىقىپ كەتتى. كۈن پېتىش قۇۋۇق تەرەپتىن پاڭلىداپ مىلتىق ئېتىلىپ، بەزىدە ئۆگزىدىن ۋىزىلداپ ئوقلار ئۇچۇپ تۇراتتى. ئابدۇخالىق ئاكام تاقەتسىزلىنىپ ھويلىنىڭ ئىچىدە قولىنى كەينىگە قىلىپ ئۇياقتىن-بۇياققا مېڭىپ يۈرەتتى. ئارىدىن ئىككى سائەتتەك ۋاقىت ئۆتۈپ ئابدۇقەييۇم ئاكام قايتىپ كەلدى.

- نېمىشقا قايتىپ كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى ئابدۇخالىق ئاكام ئاچچىقى بىلەن. ئابدۇقەييۇم ئاكام قولىنى كۆرسەتتى، ئۇنىڭ سول قولى قان ئىدى. ئابدۇخالىق ئاكام يانچۇقدىن قول ياغلىقىنى چىقىرىپ يىرتىپ، ئابدۇقەييۇم ئاكامنىڭ قان ئېقىپ تۇرغان قولىنى تېڭىپ قويدى. ئابدۇقەييۇم ئاكام ئاتقا مىنىپ ئۇچقاندەك چىقىپ كەتتى.

كەچقۇرۇنغا يېقىن ئوق ئاۋازى شالاڭلاپ، ئاندا-ساندا يىراقلاردا ئاڭلىنىپ، نامازدىگەردە پۈتۈنلەي توختىدى. كۈن بىلەن تەڭ ئابدۇقەييۇم ئاكام ئۈستى-بېشى توپا-چاڭ باسقان ھالدا قايتىپ كەلدى. ئاكام دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ سورىدى:

- قانداق بولدى؟

- چېرىكلەرنى ئۇرتۇقماق-سۇرتۇقماق قىلىپ قوغلاپ يۈرۈپ، قاچقانىنى مىلتىق بىلەن ئېتىپ قىرىپ تۈگەتتۇق، - دېدى ئابدۇقەييۇم ئاكام.

ئابدۇخالىق ئاكام بۇنى ئاڭلاپ بەك خوش بولۇپ كەتتى.

شۇ چاغدا ئابلا رەئىس كېلىپ ئابدۇخالىق ئاكامنى قوزغىلاشچىلارنىڭ باش شتابى جايلاشقان مەدرىسىدە ئۇنى ھەمدۇللا ئەلەم ئاخۇنۇم بىلەن مەخسۇت مۇھىتى، ماشىمىڭلارنىڭ كۈتۈپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنى بىرگە ئېلىپ كەتتى. ئابدۇخالىق ئاكام شۇ كۈنى كەچتە ئۆيگە كەلمىدى. ئاتام، ئاپاملار ئەنسىرەپ بىزنىڭ ھارۋىكىشىمىز ئايۇپ ئاكىنى مەدرىسىگە ئەۋەتتى. ئايۇپ: «ئابدۇخالىق شويىنى قوزغىلاشچىلارغا سەنمۇجاڭ قىپتۇ. ئىشى بەك ئالدىراش ئىكەن، ئۆيگە بارالمىيەن» دېدى دەپ قايتىپ كەلدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئابدۇخالىق ئاكام ئۆيگە كەم كېلىدىغان بولدى. كەلگەن چاغدىمۇ ئازراقلا ئولتۇرۇپ يەنە چىقىپ كېتەتتى. ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپ قوزغۇلاشچىلار تۇرپان كۈنئىشەھەرلىرىگە كەلدى.

1933 - يىلى 2-ئاينىڭ بېشىدا شىڭ شىسەي قۇمۇل تەرەپتىن تۇرپانغا باستۇرۇپ كەلدى. ئادەم تۇتۇش باشلىنىپ كەتتى. ئاپام، ئانام ۋە ئۇرۇق-تۇغقانلار جەم بولۇپ ئاتنى تەييارلاپ ئابدۇخالىق ئاكامغا «شەھەردىن چەتكە چىقىپ كېتىڭ، بولمىسا ھاياتىڭىزغا خەۋپ يېتىدۇ» دەپ كۆپ نەسىھەت قىلدى. ئابدۇخالىق ئاكام ئۇنداق سۆزلەرگە بىرەر ئىپادە بىلدۈرمەي قاپىقىنى تۈرگەن پېتى گەپ قىلمىدى.

ئانام يىغلاپ تۇرۇپ «دەرھال ئاتقا مىنىپ چىقىپ كېتىڭ» دېگەندە ئابدۇخالىق ئاكام:

- مەن ئوغۇل بالا. ئوغۇل بالا ئەل-يۇرتنى تاشلاپ قاچمايدۇ. مەن قېچىپ كەتسەم ئەل-يۇرت، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىمنى دۈشمەن قىلىپ جازالايىدۇ. مەن نېمە بولسام ئەل-يۇرت، خەلق بىلەن بولىمەن. خەلقنى ئايرىلمىيەن، - دەپ ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان ئابدۇراخمان قارى، ئابدۇمېيىن ھاجى، لاۋسۇڭلارنى يولغا سېلىپ قويۇپ ئۆزى كەتمەي قېپقالدى. ئۇزۇن ئۆتمەي رۇزى موللا قاتارلىقلارنىڭ مەلۇمات بېرىشى بىلەن شىڭ شىسەي ئابدۇخالىق ئاكام بىلەن بىرگە 400 دىن ئوشۇق بىگۇناھ

ئادەمنى قاماققا ئالدى.

ئابدۇخالق ئاكامنى تۇرپان كۈنشەھەردىكى زىندانغا قامدى. مەن ئانام ئەرمەسما ھاجى بىلەن كۈندە ئاكامغا تاماق ئاپىرىپ بېرەتتىم.

1933 - يىلى 3-ئاينىڭ 13-كۈنى ھاۋا تۇتۇق، ئاسماندىن تۇپا يېغىپ تۇراتتى. مەن ئانام بىلەن ئېشەكلىك ئەتىگەندىلا كۈنشەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپ، ئابدۇخالق ئاكامغا تاماق ئېلىپ باردۇق. بىزنى كۈنشەھەرنىڭ دەرۋازىسىدىن چېرىكلەر توسۇپ كىرگۈزۈۋالدى. كۈچىدا مىلتىق كۆتەرگەن، قېلىچ ئاسقان چېرىكلەر ئالدىنقى كۈنلەردىكىدىن جىق ئىدى. بىز ئېلىپ كەلگەن تاماقنى ئامبالنىڭ كاتىپى ئابدۇل جەگەن دېگەن ئادەمگە بېرىپ قويۇپ كەينىمىزگە ياندۇق. بىردەمدىن كېيىن كۈچىلارغا ئادەملەر توشۇپ كەتتى. گوبياڭ دېگەن خەنزۇنىڭ ئىشىكىگە كەلگەندە، ئۇ ئانامنى ھويلىسىغا چاقىرىۋالدى. ئانام گوبياڭ بىلەن پاراڭلىشىپ كارىۋاتتا ئولتۇردى. مەن يوقۇقتىن قارىسام كۈچىدا مىلتىق-قېلىچ ئاسقان ئەسكەرلەردىن باشقا ئادەم يوق، ناھايىتى سۈرلۈك ئىدى.

بىردەمدە كۈچىدىن يېڭىشەھەر تەرەپكە ماڭغان ئەسكەرلەر ئۆتۈپ بولدى. بىز چۈشكە يېقىن ئانام بىلەن ئۆيگە قايتتۇق. يېڭىشەھەرگە بارساق كۈن چىقىش دەرۋازىدا ئۇرۇس ئەسكەرلەر تۇرۇپتۇ، بىزنى كىرگۈزۈۋالدى. بىز شەھەرنىڭ جەنۇبى بىلەن ئايلىنىپ كەچقۇرۇن ھېرىپ-ئېچىپ ئۆينىڭ ئالدىغا كېلىشىمىزگە «ياڭ زىخۇي 17 ئادەمنى چېپىپ ئۆلتۈرۈپتۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلىدىم. ئانام ھويلىغا كىرىپ كەتتى.

مەن «ئابدۇخالق ئاكام قانداق بولۇپ كەتكەندۇ؟» دەپ يۈگۈرۈپ، شەھەر ئىچىگە-بۇتنىڭ ئالدىغا كەلدىم. كۈچىنىڭ بېشىدا تۆت ئۇرۇس ئەسكەر مىلتىق تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. بۇتنىڭ ئالدىدىكى كىچىك مەيدان قانغا بويۇلۇپ كېتىپتۇ. ئىككى-ئۈچ چامىدا بىر ئۆلۈك قانغا بويالغان ھالدا يېتىپتۇ. ھەر بىر ئۆلۈكنىڭ يېنىدا بىر ئەسكەر قوراللىق تۇراتتى. مەن قانغا بويۇلۇپ ياتقان جەسەتلەرگە سەپسىلىپ، جان-جىگەر ئاكام ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ گەۋدىسى ۋە يوغان بېشىدىن ئۇنى تونۇۋېلىپ ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتىم.

ئىنسان قېلىپىدىن چىققان ۋەھشى جاللاتلار ئاكامنى قېلىچ بىلەن چېپىپ تونۇغىسىز قىلىۋېتىپتۇ! ئۇنىڭ يېنىدا ياتقان تۆمۈر ھاجىنىڭ كۆكرىكىنى يېرىپ يۈرىكىنى يۇلىۋاپتۇ! نەمتۇل ھاجىنىڭ كۆزىنى ئۇيۇۋېتىپتۇ! مەن ئۇن سېلىپ يىغلاپ ئۆيگە كېلىپ مۇسبەت خەۋىرنى ئاناملارغا يەتكۈزدىم. ھويلىنىڭ ئىچى يىغا-زارغا چۆمدى...»

4. ئابدۇخالق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى بەزى خاتا چۈشەنچىلەر

بىرىنچى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ دىنغا بولغان قارشى توغرىسىدىكى تەھلىللەردىكى خاتالىق. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئېرلىرىدىكى روشەن بىر خاھىشچانلىق، ياكى زىڭشىڭنىڭ دىنى سۈيىستىمال قىلىپ، خەلقنى بىخۇتلاشتۇرۇش سىياسىتىنى (ياكى زىڭشىڭ 1923-يىلى 1-ئاينىڭ 4-كۈنى ناھىيە-ۋىلايەتلەرنىڭ باشلىقلىرىغا بەرگەن بىر مەخپىي يوليورۇقىدا مۇنداق دېگەن: «يېقىندىن بېرى جايلاردىكى ئەمەلدارلار دىنغا قارىتا كەمسىتىش پوزىتسىيىسىنى تۇتۇپتۇ ھەمدە سەۋەبسىزلا ئاخۇنلارنى ئالماشتۇرۇش، تۈرلۈك باھانە-سەۋەب بىلەن جازالاش ئىشلىرى كۆرۈلۈپتۇ، دېگەن گەپنى ئاڭلاپ قالدۇم. بۇنداق قىلىش خەلقنىڭ رايىغا توغرا كەلمەيدۇ. چەنخۇيلارنىڭ دىنغا ئېتىقاد قىلىش، ئاخۇنلارنى ھۆرمەت قىلىشى ئۇلارغا سىڭىپ كەتكەن ئادەت. ئۇلارنىڭ نادانلىقىمۇ مۇشۇنىڭدا. ئەگەر چەنخۇيلار دىنغا ئېتىقاد قىلمىغان، ئاخۇنلارنى ھۆرمەت قىلمىغان بولسا، ئۇلار ھېچنېمىدىن ھەزەر ئەيلىمەيتتى-دە، ئۇلارنى ھۆكۈمەتنىڭ قانۇنى بىلەن باشقۇرۇش تەسكە چۈشەتتى... كىشىلەرنىڭ رايىنى ئۆزىمىزگە قارىتىپ، ھازىرقى ھالەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ئەمەلدارلارنىڭ دىندىن پايدىلانغىنى، خۇيزۇ-چەنخۇيلارنىڭ كىتابنامىلىرىگە ھۆرمەت قىلغىنى تۈزۈك» ۋە ئۇ كەلتۈرۈپ چىقارغان ناچار ئىجتىمائىي مۇھىتنى؛ دىنى تونغا ئورۇنۇۋالغان، ئىسلاھاتچىلىققا، ئىلىم-پەنگە، مەرىپەتكە، مائارىپ ۋە مەدەنىيەتكە قارشى تۇرۇپ، كۈنلىكىنى خۇراپاتلىقنى تەرغىپ قىلىدىغان، شۇ ئارقىلىق خەلقنى غەپلەتتە، بىخوتلۇقتا، نادانلىقتا قويۇپ جان باقىدىغان بىر تۈركۈم مۇناپىق موللا-ئىشانلارنى ۋە ئۇلارنىڭ جىنايىتى مەقسەد-مۇددىئالىرىنى، ھەرىكەتلىرىنى تەنقىد قىلىشتىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ شائىرنىڭ شېئىر ئارقىلىق ئۆز ئىدىيىسىنى ئاشكارىلىشىدىن ئىبارەت.

بىراق، بىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئېرلىرى توغرىسىدىكى تەھلىللەرگە ۋە تەتقىقات ماتېرىياللىرىغا قارايدىغان بولساق، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئېرلىرىدىكى بۇ خىل ئىدىيە بۇرمىلىنىپ، شائىرنى دىنغا قارشى تۇرىدىغان ئاتىزىمچى قىلىپ ئوتتۇرغا چىقىرىلغان. ئەمىلىيەتتە بىز سوغۇققان بولۇپ ھەم بىر تەرەپلىمە سىياسىي پىكىر رامكىسىنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇپ ئەتىراپلىق تەھلىل قىلىپ كۆرسەك، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ قارشى تۇرغىنى دىنى سۈيىستىمال قىلىۋالغان خۇراپاتلىق ئىكەنلىكىنى، ھېچقاچان ساغلام دىنىي ئەقىدىگە ۋە خەلقنىڭ نورمال دىنىي ھېسسىياتىغا قارشى ئەمەسلىكىنى كۆرەلەيمىز. بىزنىڭ بۇ قاراشلىرىمىز تۆۋەندىكى تۆت تۈرلۈك ئاساسقا ئىگە:

1> بىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئېرلىرىغا ئەتىراپلىق نەزەر سالغىنىمىزدا، ئۇنىڭدا ئەل سۆيگەن ساغلام ئەقىدىلىك بىرەر دىنىي ئۆلىمانى ياكى خەلقنىڭ نورمال دىنىي ئېتىقادى ھەم دىنىي ھېسسىياتىنى تەنقىدلەش ئۆبېكتى قىلغان كۈبلىپت ياكى مىسىرالارنى ئۇچۇرتالمايمىز.

2> ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ياشىغان ئائىلىۋى مۇھىت ۋە مىللىي مۇھىت نۇقتىسىدىن قارىغاندا، شائىر قويۇق دىنىي تۈس ئالغان ئائىلىدە ھەم جەمئىيەت مۇھىتىدا ئۆسۈپ يېتىلگەن. ئۇنىڭ

دادىسى ئۆز دەۋرىنىڭ جاھان كۆرگەن ئۇقۇمۇشلۇق كىشىسى ھەم تەقۋادار دىنىي زات بولۇپ، شائىر ئۆز دادىسىنىڭ دىنىي ھېسسىياتىنى ھەم دىنىي پائالىيىتىنى ھۆرمەت قىلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن شائىر ئۆزىدىن ئىلگىرىكى دەۋرلەردە ياكى ئۆزى ياشىغان دەۋردە ياشىغان ئەللىرى نەۋائى، ئابدۇقادىر داموللا، قۇتلۇق ھاجى شەۋقىگە ئوخشاش بىر قىسىم ھەقىقىي ئىسلام ئەقىدىسى بىلەن قوراللانغان ئالىم-ئۆلىمالارنىڭ تەسىرىگە كۈچلۈك ئۇچرىغان. ئۇنىڭ مەكتەپ قۇرىشىغا ۋە ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەرنى قانات يايدۇرىشىغا ياردەملەردە بولغان كۆپلىگەن كىشىلەرمۇ ئۆز دەۋرىنىڭ ئىلغار پىكىرلىك دىنىي زىيالىلىرىدۇر.

3) ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ تەربىيلىنىش تارىخىدىن قارىغاندا، ئۇ باشلانغۇچ مەلۇماتىنى دىنىي مەدرىسىدە چىقارغان ھەم ئەرەب-پارس تىلىنى شۇ يەردە ئۆگەنگەن بولۇپ، بەلگۈلۈك دىنىي ساۋادقا ئىگە. يەنە كېلىپ شائىر بەزىدە دادىسىغا ئەگىشىپ، بەزىدە يالغۇز ھالدا مەسچىتكە بېرىپ جۈمە نامىزىنى ئوقۇپ كېلىدۇ. بۇ ھال مەرھۇم يازغۇچى خېۋېر تۆمۈرنىڭ «بالدۇر ئويغانغان ئادەم» ناملىق كىتابىدا مۇنداق بىشارەتلەنگەن: «ھە راست، بۈگۈن جۈمە، ئاتىسى بىلەن بىللە جۈمەگە كەتتىمۇ-يا؟!» (مەزكۇر ئەسەر 2-بەت).

4) ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ھاياتى پائالىيىتى ۋە ئىدىيىسىدىن قارىغاندا، ئۇ بىر ئىنقىلاب ئوتىنى تارقاتقۇچىدۇر. بىز ئۇنىڭ دەۋر رېئاللىقىغا بولغان پوزىتسىيىسى ۋە چۈشەنچىسىدىن چىقىپ ئويلىغىنىمىزدا، شائىر، ئەينى دەۋر مۇھىتىدا ئىنقىلاب قىلماقچى بولغان ھەر قانداق بىر كىشىنىڭ دىنىي ئېتىقادىنى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ قىلماي تۇرۇپ، دىنغا قارشى نۇقتىنەزەر بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ بىرەر ئىنقىلابىي قوزغىشنىڭ مۈمكىن ئەمەسلىكىنى، ئىلگىرىكى ئىنقىلابلارنىڭ ھەر قاندىقىنىڭ ئالدى بىلەن دىنىي ئاڭ بىلەن چەمبەرچاس باغلانغانلىقىنى، دىننىڭ قوزغىتىش كۈچىدىن ئايرىلغان ئىنقىلابنىڭ مۇتلەق مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلىشىدىغانلىقىنى بىلمەسلىكى مۈمكىن ئەمەس.

ئىككىنچى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرغا تەسىر قىلغان ئاساسىي ئىدىيە ۋە شەخسلەر جەھەتتىكى خاتالىق.

ھازىغىچە، مەيلى ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ھاياتى توغرىسىدىكى ماتېرىياللاردا بولسۇن، مەيلى ئەسەرلىرى ئۈستىدە توختالغان ماتېرىياللاردا بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدە شائىرنىڭ ئىدىيىسىنىڭ شەكىللىنىشى ئۈستىدە تەھلىل يۈرگۈزۈلۈپ، «ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىدىيىسىگە سوۋېت ئۆكتەبىر ئىنقىلابى ۋە جۇڭگودىكى شىنخەي ئىنقىلابى، 4-ماي ھەرىكىتى، جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ تەشەببۇسلىرى ھەمدە پۈشكىن، لېرمۇنتوۋ... قاتارلىق رۇس شائىر-يازغۇچىلىرى بىلەن لۇشۇن قاتارلىق خەنزۇ يازغۇچىلىرى كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتكەن» دەپ ئوتتۇرىغا قويۇلدى. باشقا مەنبەلەر تىلغا ئېلىنمىدى ياكى ئاز ھەم يۈزەكى تىلغا ئېلىندى. ئەمىلىيەتتە راست شۇنداقمۇ؟

بىز ئەستايىدىل ئىزدەنسەك، بۇنىڭ ئالدىن بەلگىلەنگەن مۇقۇم بىر سىياسىي خاھىش ئۈستىگە قۇرۇلغان مەقسەدلىك تەھلىل ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

ھازىرقى ئەمىلىيەت شۇكى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىدىيىسىگە سوۋېت ئۆكتەبىر ئىنقىلابى ۋە جۇڭگودىكى شىنخەي ئىنقىلابى، 4-ماي ھەرىكىتى، جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ تەشەببۇسلىرى ھەمدە پۈشكىن، لېرمۇنتوۋ... قاتارلىق رۇس شائىر-يازغۇچىلىرى بىلەن لۇشۇن قاتارلىق خەنزۇ يازغۇچىلىرى بەلگىلىك تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئۇ ئاساسىي ئامىل ئەمەس.

بىز بۇ ھەقتە ئەتراپلىق ئىزدەنگەن ۋە تەھلىل يۈرگۈزگىنىمىزدە، شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىدىيىسىگە تەسىر كۆرسەتكەن ئاساسىي ئامىل ئۇرخۇن ئابدۇلىرى ۋە «تۈركى تىللار دىۋانى» نىڭ تېپىلىشى ھەم دۇنيا تۈركىلوگىيە ساھەسىدىكى يېتۈك ئالىم، رۇس تارىخشۇناسى بارتولدى، تۈركىيەلىك مەشھۇر ئالىم ھەم جامائەت ئەربابى زىيا كۆك ئالىپ، مەشھۇر تاتار تۈركىلوگى ئا.زەكى ۋەلىدى توغان قاتارلىق دۇنيا تۈركىلوگىلىرىنىڭ قولغا كەلتۈرگەن زور تارىخشۇناسلىق مۇۋاپىقىيەتلىرى ئاساسىدا، تۈركىي مىللەتلىرىدە مەيدانغا كەلگەن مىللىي ئىپتىخارلىق ھەم مىللىيلىككە قايتىش ھەرىكىتى؛ ئوتتۇرا ۋە غەربىي ئاسىيا ھەم ئاناتولىيەدە يۈز بەرگەن ئىسلامىي ئويغۇنىش يۈزلىنىشى، ئانادولىيە تۈركلىرى ھەم تاتارلاردىن باشلانغان «جەدىتچىلىك» - ئىسلاھاتچىلىق ھەرىكىتىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا ئارقىلىق رايونىمىزغا سىڭىپ كىرىشى شۇنداقلا رايونىمىزدىن ياۋروپا قاتارلىق تەرەققىي قىلغان ئەللەرگە چىقىپ، ئۇ يەرلەردىكى تەرەققىياتنى ۋە ئىلىم-پەن نەتىجىلىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ياكى مىسىر، ھىندىستان، تۈركىيە، ئىران قاتارلىق ئىسلام مەملىكەتلىرىگە چىقىپ، ئۇ يەردىكى ساپ ئىسلام ئەقىدىسىنى ۋە ئىسلام ئىسلاھاتچىلىق ھەرىكىتىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بىر تۈركۈم سودىگەرلەر ھەمدە دىنىي مۆتىۋەرلەرنىڭ ئۇ يەردىكى كۆرگەن-بىلگەنلىرىنى دىيارىمىزغا تۈرلۈك شەكىلدە تارقىتىشى شۇنداقلا تاتار ۋە تۈرك زىيالىلىرىنىڭ يەتتە سۇ ۋە دىيارىمىز ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا تۈرلۈك شەكىلدىكى مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتىنى قانات يايدۇرۇشى، ئابدۇلا توقاي، ھادى تاقىتاش، غاسپىرالى، مۇسا جارۇللا قاتارلىقلارنىڭ تەسىرى، ئۆزىمىزنىڭ قېنىدا موڭغۇل ئىستىلاسىدىن بۇيان بەزىدە يوشۇرۇن، بەزىدە ئاشكارا ساقلانغان ئەنئەنىۋىي مەدەنىيەت گېنى ۋە خەلقىمىزنىڭ ئەنئەنىۋىي تۇرمۇش شەكلى بىلەن مەدەنىيەت نۇقتىنەزىرىدە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان مىللىي ئاڭ ھەرىكىتى، نەزەر خوجا ئابدۇسەمەت، ئابدۇللا رۇزى باقىپېۋ قاتارلىق ئوتتۇرا ئاسىيىدىكى ئۇيغۇر زىيالىلىرىنىڭ مىللىي بارلىق ئۈستىدىكى ئىزدىنىشلىرى ئىكەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىجادىيىتى ۋە ئىدىيىسىگە بىرقەدەر زور تەسىر كۆرسەتكەن شەخسلەردىن قارىغاندا، تاتارلارنىڭ مۇنەۋۋەر شائىرى ئابدۇللا توقاي بىلەن يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرىدىن چىققان مەشھۇر تارىخچى نەزەر خوجا ئابدۇسەمەتلەردۇر. شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئابدۇللا توقاينىڭ ئىدىيىسىگە كۈچلۈك ئۇچۇرپالا قالماستىن يەنە ئۇنىڭ

شېئېرلىرىغا تەقلىد قىلىپ «ئويغان» غا ئوخشاش چاقىرىق ۋە ئويغۇتۇش كۈچى ئىنتايىن كۈچلۈك بولغان مۇنەۋۋەر شېئېرنى بارلىققا كەلتۈرگەن، قىسمەن تاتارچە شېئېرلانىمۇ يازغان. نەزەر خوجا ئابدۇسەمەت (ئۇيغۇر بالىسى) نىڭ تەسىرىدە مىللىتىمىزنىڭ مىللىي نامى، ئېتنىك تەركىبى ۋە مەدەنىيىتىدىن خەۋەردار بولۇش بىلەن بىرگە ئۆزىگە «ئۇيغۇر» تەخەللۇسىنى قوللانغان.

ئۈچۈنچى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىدىيىسىگە تەسىر قىلغان ئاساسىي ئامىللار تەتقىقاتىدا «سەنمىنجۈيى» (سۈنجۈشەننىڭ «ئۈچ مەسلەك» نى) نىڭ ئورنى ئالاھىدە مۇبالىغىلەشتۈرۈۋېتىلگەن ھەم ئۇ بىر مۇتلەق توغرا ئىدىيە سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنغان.

ھەممىمىزگە مەلۇمكى، «ئۈچ مەسلەك» جۇڭگونىڭ دۆلەت ئاتىسى بولغان سۇن جۇڭشەن تەرىپىدىن 1911-يىلى ئوتتۇرغا قويۇلغان پروگرامما خارەكتېرلىك ھۆججەت بولۇپ، ئۇنىڭ يادروسى «خەلق ھوقۇقى، خەلق تۇرمۇشى ۋە مىللەت» تىن ئىبارەت. سۇن جۇڭشەن ئەپەندى ئۆزىنىڭ بۇ «ئۈچ مەسلەك» نى نىڭ 1- ۋە 2- نۇقتىسىدا خەلقچىللىقنى تەشەببۇس قىلغان بولسىمۇ، 3-نۇقتىسىدا ئوچۇق-ئاشكارا ھالدا خەن مىللەتچىلىك ئىدىيىسىنى بازارغا سېلىپ، ئۆزىنىڭ قارىشى تۇرۇش ۋە ئاغدۇرۇش نۇقتىسىنى دۆلىتىمىزدە 2مىڭ يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈم سۈرگەن فېئودال خانلىق تۈزۈمىگە ۋە چىرىپ كەتكەن چىڭ خانىدانلىقىغا قاراتماستىن، كۆپ مىللەتلىك جۇڭگونىڭ مۇھىم بىر ئەزاسى بولغان مانجۇ مىللىتىنىڭ بارلىق ئەزالىرىغا قاراتقان. مانجۇ ھۆكۈمرانلار سىنىپى بىلەن ئادەتتىكى مانجۇ خەلقىنى بىر تايافتا ھەيدەپ، «مانجۇلارنى يوقۇتۇپ، ياتلارنى قوغلاپ چىقىرايلى» (تولوقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ 2-يىللىقنىڭ 1980-يىللاردىكى تارىخ دەرسلىكى (دەپ كۆرسەتكەن. بۇ شۇئار جۇڭگودا يېڭى مىللەتچىلىك دولقۇنىنىڭ شەكىللىنىشىگە سەۋەب بولۇپ، شىنخەي ئىنقىلابىدىن ئىلگىرىكى ھۆكۈمران مىللەت بولغان مانجۇلارنىڭ كەڭ كۆلەمدە قىرغىن قىلىنىشىنى ۋە ئاسسىمىلاتسىيە قىلىنىپ، ئۆز مەدەنىيىتى ھەم تىلىدىن ئايرىلىپ قېلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بۇنىڭدىن كۆرۈشكە بولىدىكى، سۇن جۇڭشەننىڭ «ئۈچ مەسلەك» نى سېپى ئۆزىدىن ساغلام بولمىغان ئىدىيە بولۇپ، ئۇنى ھەر تەرەپتىن توغرا ۋە ساغلام ئىدىيە دەپ جۆيلۈش ئۆتۈپ كەتكەن ھاماقەتلىكتۇر. ئەھۋال شۇنداق ئىكەن، بۇنداق ئىدىيەنى ئۆز مىللىتىنى قىرغىن سۆيىدىغان، شۇنىڭ بىلەن بىرگە يۈكسەك دەرىجىدە دېموكراتىك ئاڭغا ئىگە شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ قارىقۇيۇق قوبۇل قىلىشى مۈمكىن ئەمەس. بىز ئەتراپلىق ئويلىنساق، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆز شېئېرلىرىدا تىلغا ئالغان «ئۈچ مەسلەك» تەشەببۇسىنىڭ پەقەت ئۇنىڭ خەلقچىلىق قىسمىلا ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلالايمىز.

ئوت يۈرەك شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇر بىزدىن ئايرىلغىلى بۇ يىل توپتوغرا 80 يىل بولدى. مۇشۇ 80 يىلدىن بۇيان كۆپلىگەن كىشىلەر ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ ئەسەرلىرىنى توپلاش، نەشر قىلدۇرۇش ۋە شائىر توغرىسىدا تۈرلۈك شەكىلدىكى ئەسەرلەرنى يېزىش ھەم خاتىرىلەش پائالىيىتىنى ئۆتكۈزۈش بىلەن شۇغۇللاندى ياكى مۇشۇ يولدا كۈچ چىقاردى.

مەن تۆۋەندە ئابدۇخالق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدا ئىشلەنگەن خىزمەتلەرنى ئوتتۇرغا قويۇپ ئۆتمەن.

ئابدۇخالق ئۇيغۇرنى تۇنجى بولۇپ جامائەتچىلىككە تونۇشتۇرۇش جەھەتتىن كۈچ چىقارغان كىشى رۇزى قادىرى بولۇپ، ئۇ 1947-يىلى 6-ئايدا «شىنجاڭ گزىتى» دا شائىرنىڭ «باردۇر»، «ئىستىمەس» ناملىق شېئېرلىرىنى ۋە شائىرنىڭ يېقىن دوستى ئەكبەر خاننىڭ ئوغلى مەھمۇت ئەكبەر تەرىپىدىن ساقلاپ قېلىنغان «باقى ئاكنىڭ دەردى» ناملىق ھېكايىسىنى ئېلان قىلدۇردى. مەھمۇت ئەكبەر 1956-يىلى شائىرنىڭ شېئېرلىرىنى توپلام قىلىپ شۇ چاغدىكى شىنجاڭ يازغۇچىلار جەمئىيىتىگە تاپشۇرغان بولسىمۇ تۈرلۈك توسالغۇلار سەۋەبىدىن ئېلان قىلىنمىدى.

1978-يىلدىن كېيىن تارىخچى تۇرغۇن ئالماس ۋە ئەرشىدىن تاتلىق، پەتتارجان مۇھەممىدىلار ۋەكىل بولۇپ ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىگە شائىرنىڭ شېئېرلىرىنى توپلاش ھەم نەشر قىلىش تەكلىپىنى ئوتتۇرغا قويدى ھەم مەھمۇد ئەكبەر، ئابدۇراخمان باقى قاتارلىق كىشىلەرنىڭ ياردىمىدە شائىرنىڭ 70 پارچىگە يېقىن شېئېرلىرىنى رەتلەپ، «تارىم»، «بۇلاق» ژۇرناللىرىدا ھەم «شىنجاڭ گېزىتى» دە ئېلان قىلدۇرۇپ، جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى. 1986-يىلى «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» شائىرنىڭ شېئېرلىرىنى «ئابدۇخالق ئۇيغۇر شېئېرلىرى» دېگەن نام بىلەن نەشر قىلدى. تۇرپاندا 1987-يىلى 5-ئاينىڭ 13-كۈنىدىن 17-كۈنىگىچە بەش كۈن، ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ 1985-يىلى بەرگەن تەكلىپىگە ئاساسەن، بىر يىلدىن ئارتۇق جىددىي تەييارلىق قىلىش ئارقىلىق، ئابدۇخالق ئۇيغۇر تۇغۇمىنىڭ 86 يىللىقى، ۋاپاتىنىڭ 54 يىللىقىنى خاتىرىلەش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈلدى. پائالىيەت ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى، تەشۋىقات بۆلۈمى، ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى ۋە ئۇنىڭ قارمىقىدىكى جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ، تۇرپان ۋىلايىتى ۋە تۇرپان شەھىرىنىڭ قىزغىن قوللىشىغا ئېرىشتى. ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر ئەدەبىياتى تەتقىقات ئىنستىتۇتى، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسى، تۇرپان ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت باشقارمىسى ۋە تۇرپان شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى پائالىيەتنى ئۇيۇشتۇرۇش خىزمىتىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى. يىغىنغا رەھبەرلىك قىلىش گۇرۇپپىسى قۇرۇلۇپ، گۇرۇپپا باشلىقى ئابدۇشۈكۈر تۇردى (ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر

ئاكادېمىيىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى)، مۇئاۋىن گۇرۇپپا باشلىقى يۈسۈپ ئەيسا (تۇرپان ۋىلايەتلىك پارتكوم شۇجىسى)، ئابلىز نازىرى (ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ رەئىسى) قىلىپ بېكىتىلدى. يىغىغا 80 دىن ئارتۇق ۋەكىل قاتناشتى. 40 پارچىغا يېقىن ماقالە يىغىلىپ، ئۇنىڭ بىر قىسمى ئوقۇپ ئۆتۈلدى شۇنداقلا ئىمىن ئەخمىدى، ئىسمائىل تۆمۈرى قاتارلىق يولداشلار تەرىپىدىن 27 پارچە ماقالە تاللىنىپ، 1988-يىلى «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» دېگەن ماۋزۇدا ئايرىم بىر كىتاب قىلىنىپ، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» دا نەشر قىلىندى. 1987-يىلى 8-ئايدا يازغۇچى خېۋېر تۆمۈر شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ھاياتىغا بېغىشلانغان تۇنجى مەخسۇس ئەسەر-«بالدۇر ئويغانغان ئادەم» ناملىق قىسسەنى يېزىپ، «شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى» تەرىپىدىن نەشر قىلدۇردى. كېيىن يەنە مۇھەممەت شانىياز ئەپەندى ئۆزىنىڭ «كەلگۈسىنىڭ شائىرى» ناملىق ئەسىرىنى ئېلان قىلدۇردى. شۇنىڭدىن كېيىن خەلقىمىز بۇ ئوت يۈرەك شائىرنى كەڭ كۆلەمدە تونۇش ھەم ئەسەرلىرىنى ئوقۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى.

پايدىلانغان ماتېرياللار: 1. «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى». ئىمىن ئەخمىدى، ئىسمائىل تۆمۈرى. «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 1988-يىلى 5-ئاي - 1-نەشرى، 10-ئاي 1-بېسىلىشى.

2. «بالدۇر ئويغانغان ئادەم». خېۋېر تۆمۈر. شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى» 1987-يىلى 2-ئاي 1-نەشرى، 8-ئاي 1-بېسىلىشى.

3. «مەمتىلى ئەپەندى». مېرەھمەت سېپىت، يالقۇن رۇزى، ئابلىكىم زوردۇن. «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى» 1997-يىلى 5-ئاي 1-نەشرى، 1998-يىلى 2-ئاي 2-بېسىلىشى.

4. «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرى». مەھمۇت زەيدى، مەھمۇت ئەكبەر، ئىسمائىل تۆمۈرى. «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 1986-يىلى 1-ئاي 1-نەشرى، 1988-يىلى 7-ئاي 2-بېسىلىشى.

5. «ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخى». نۇمەھمەت زامان. شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى 1988-يىلى 7-ئاي 1-نەشرى، 1-بېسىلىشى.

6. «بۈگۈنكى زامان ئىسلام-ئەرەب پەسەپسى». تەرجىمە قىلغۇچى ئابدۇللاجان كېرەم. «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 2003-يىلى 5-ئاي 1-نەشرى، 1-بېسىلىشى.

مەنبە: قەلىمىم

« ئەتەبەتۇلھەقايىق » داستاندا ئىپادىلەنگەن

ئىلىم – مەرىپەت توغرىسىدىكى قاراشلار

غاپپار روزى

"ئەتەبەتۇلھەقايىق" ("ھەقىقەت ئىشىكى") قاراخانلارنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا مەيدانغا كەلگەن يىتۈك شائىر ۋە فازىل ئالىم ئەھمەد بىننى مەھمۇد يۈكەننىڭ ۋەكىل خاراكتېرلىك مەشھۇر داستانى .

داستان مەزمۇن جەھەتتىن ئىجتىمائىي ، پەلسەپىۋى ، تۈزۈلۈش جەھەتتىن شېئىرىي ، خاراكتېر جەھەتتىن دىداكتىك ، ئۇسلۇب جەھەتتىن شەرق ئەدەبىياتىنىڭ ئۇسلۇبىنى ، بولۇپمۇ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئېسىل ئەنئەنىسىنى نامايان قىلغۇچى "قۇتادغۇبىلىك" نىڭ مەزمۇن ۋە ئۇسلۇبىنى ئۈلگە قىلىپ ، ساپ قەشقەر (خاقانىي) تىلىدا ئارۇز ۋەزىنىنىڭ مۇتەقەرب بىلەن بەھرىدە يېزىلغان 14 بابلىق 2 ، 484 مىسرالىق 3 ، قاراخانلارنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدىكى كۈنسىپرى گۈللىنىۋاتقان ئۇيغۇر – ئىسلام ئەدەبىياتىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىگە ئۇچرىغان تارىخىي ئەھمىيەتلىك داستان .

داستاننىڭ ھازىر ئىستانبولنىڭ ئاياسۇفييە كۈتۈپخانىسى بىلەن توپقاپى ساراي كۈتۈپخانىسىدا ساقلانغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى نۇسخىسى : قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن ئەرەب يېزىقىدا قۇرمۇ قۇر پاراللېل قىلىپ كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسى : نوقۇل ئەرەب يېزىقىدا كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسىدىن ئىبارەت ئۈچ خىل نۇسخىسى بار 4 .

ئەدىب ئەھمەد يۈكەنكى ئۆز داستانىنى "تۈركىي كىتاب" 5 دەپ ئاتىغانىدى . ئەسەر ئىلىم دۇنياسىغا مەلۇم بولغاندىن كېيىن ، داستاننىڭ نۇسخىلىرىغا بېرىلگەن نامىغا ئاساسەن "ھىبەتۇلھەقايىق" ("ھەقىقەتلەر سوۋغىسى") دەپ ئاتىلىپ كېلىنگەن ، ئەمما كېيىن ئەسەرنىڭ نۇسخىسى نۇسخىلىرىغا قارىغاندا كونىراق ھەم مۇكەممەل بولغانلىقى ئۈچۈن "ئەتەبەتۇلھەقايىق" دەپ ئاتاش داستان مەزمۇنىغا ھەم باب ھەم ئۇيغۇن كەلگەن ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ نام ئىلگىرىكى كونا ناملىرىغا قارىغاندا بىرقەدەر ئىلمىي ، كۈنكەپت ، جەلبكارلىقى كۈچلۈك بولغان . شۇڭا ئەسەر ھازىر ئىلىم دۇنياسىدا مۇشۇ نام بىلەن ئاتىلىپ كېلىنمەكتە .

داستان شەرق ئەدەبىياتىنىڭ كىتاب يېزىش ۋە ئۇيغۇر ئىسلام ئەدەبىياتىغا خاس ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلىش ئاساسىدا تۈزۈلگەن بولغاچقا ، ئۇنىڭ ئالدىنقى تۆت بابى - كىرىش قىسمى (ياكى ھەمدۇ - سانا قىسمى) نى ، كېيىنكى 10 بابى ئاساسىي مەزمۇن قىسمىنى تەشكىل قىلىدۇ .

داستاننىڭ ئومۇمىي خاھىشى ۋە تېماتىك مەزمۇنىدىن قارىغاندا ، داستان مەزمۇن ۋە خاراكتېر جەھەتتە پەلسەپىۋى ھەم دېداكتىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن ، شۇڭا ئۇنىڭدا ئىپادىلەنگەن ئىدىيىۋى مەزمۇن ئابستراكت ئەخلاقىي ئۇقۇم دائىرىسىدە گەۋدىلەنگەن . ئوبىيېكت كۆپرەك مېرىكىلىق يول بىلەن سۈرەتلەنگەن . مۇئەللىپنىڭ ئىجتىمائىي ، سىياسىي ، ئەخلاقىي ، پەلسەپىۋى ۋە ئېستېتىك قاراشلىرى قەدىمكى ئۇيغۇر داستانچىلىقىنىڭ ئەنئەنىۋى شەكىللىرىدىن بولغان تۇتاش كەتكەن ۋەقە لېنىيىسى ، ئۆتكۈر توقۇنۇش ، كونكرېت سالاھىيەتلىك شەخس ئوبرازى يارىتىش قاتارلىق بەدىئىي ئىپادىلەش ئۇسۇلى ۋە شەكلى ئارقىلىق ئەمەس ، بەلكى داستاندا ئاساسلىق سۈرەتلەنمەكچى بولغان تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە 10 چوڭ ئىجتىمائىي ، سىياسىي ۋە ئەخلاقىي مەسىلىنى دەۋر قىلغان ھالدا ئىپادىلەنگەن . ماكرو جەھەتتە دېداكتىزم شەكلىنى ، كونكرېت ئىپادىلەش ئۇسۇلى جەھەتتە ئوخشىتىش ، سىموۋوللاشتۇرۇش ، سېلىشتۇرۇش ، مۇبالىغە ، كىنايە . . . قاتارلىق ئىستىلىستىك ۋاسىتىلەر بىلەن ئىسىم ۋە پېئىلگە ئائىت مەجاز ۋاسىتىلەر قوللىنىلغان . ئۇنىڭدىن باشقا مۇئەللىپ ئۆزىنىڭ ئەخلاقىي ، پەلسەپىۋى ۋە ئىستېتىك قاراشلىرىنى خۇددى ئە . ي . بىرتىلىس بۇ داستان ئۈستىدە توختىلىپ : "ئەرەب - پارس شېئىرىيىتىدە كۆپ ئىشلىتىلدىغان شەكىللەر داستاندا كەمدىن - كەم ئۇچرايدۇ . بۇ شەكىللەرمۇ سخۇلاستىكا (مەدرىسە پەلسەپىسى) دىن ئېلىنغان بولسا كېرەك . " 6 دېگىنىدەك ، ئىپادىلەشتە فولكلور ، تەجىسس ، تۇيۇق قاتارلىق شېئىرىي شەكىللەردىنمۇ ماھىرلىق بىلەن پايدىلانغان .

ئەدەب ئەھمەد يۈكەنكى داستاندا يورۇتماقچى بولغان ئىجتىمائىي ، پەلسەپىۋى پىكىرلىرى بىلەن ئېستېتىك چۈشەنچىلىرىنى نوقۇل ئەخلاق كاتېگورىيىسىدىكى مەسىلىلەر قاتارىغا قويمايدۇ ھەم ئۇنى قۇرۇقتىن قۇرۇق سۈپەتلىمەيدۇ ، بەلكى رېئال ئىجتىمائىي ۋە پەلسەپىۋى مەسىلىلەر تىپىدا مۇھىم ئورۇنغا قويۇپ ، خېلىلا دېموكراتىك بولغان پىكىر ۋە قاراشلىرىنى داستاندا سىنتىز ھېسابلانغان ئىلىم - مەرىپەت پەزىلەت ساھىبى بولۇشتەك يېتەكچى مەزمۇنغا باغلاپ ھەم داستاننىڭ باشتىن - ئاخىر مەزمۇنىغا سىڭدۈرۈپ ، ئىلىم - مەرىپەت ساھىبى بولۇشنىڭ رېئال ئەھمىيىتىنى پەلسەپە نۇقتىسىدىن ئىخچام شېئىرىي مىسرالار ئارقىلىق چۈشەندۈرىدۇ . كىشىلەرنى ئىلىم - بىلىم ئىگىلەپ مەرىپەتلىك بولۇش ئۈچۈن ئۆگىنىشكە چاقىرىدۇ . يەنە بىر تەرەپتىن ئىجتىمائىي ئەخلاق نورمىلىرىنى تەرتىپكە سېلىشنى تەشەببۇس قىلىپ ، مەردلىك ، ئادىللىق ، كەمتەرلىك ، كەڭ قورساقلىققا ئوخشاش ئېسىل ئەخلاقىي پەزىلەتلەرنى قىزغىن مەدھىيەلەپ ، بۇنىڭغا

زىت ھالدا جاھىللىق ، نادانلىق ، خەسسىلىك ، ھەسەتخورلۇق ، يالغانچىلىق ، كاززاپلىققا ئوخشاش ناچار ئىللەتلەرنى ئۆتكۈر يومۇرىستىك تىل بىلەن قاتتىق ئەيىبلەيدۇ ۋە مەسخىرە قىلىدۇ . قىسقىسى ، داستاندا شائىرنىڭ ئىجتىمائىي ، پەلسەپىۋى ۋە ئېستېتىك قاراشلىرى ۋە تەسىرلىك مۇلاھىزىلىرى "قۇتادغۇبىلىك" داستاندىكىدەك بەدىئىي ئوبراز ۋاسىتىسىدىن پايدىلىنىپ ئۇنچىلىك دەرىجىدە ئىپادىلەنمىگەن بولسىمۇ ، ئەمما "بىلىم ، ئەخلاق ، ئادالەت" چۈشەنچىسى لېرىكىنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ ، ئابىستراكت ئەخلاقىي ئۇقۇم دائىرىسىدە ئىپادىلەنگەن ، بۇ خۇددى قىزىل يىپتەك داستاننىڭ باش - ئاخىرىغا قەدەر تارتىلغان . بولۇپمۇ ئۇنىڭدىكى ئىلىم - مەرىپەت ، پەزىلەت قارشى ۋە تەرەققىپەرۋەرلىك سىمۋولىدا ئۆزگىچە ئۇسلۇب بىلەن روشەن گەۋدىلىنىپ ، پۈتكۈل داستاننى جەۋھىراتتەك جۇلالاندۇرغان . شۇنىڭ بىلەن بىرگە كىشىلىك ئەخلاقىي پەزىلەت نورمىلىرىغا ئۇيغۇن بولمىغان مال - دۇنيا ئۈچۈن ھەممە پەسكەشلىك ۋە رەزىللىكلەرنى قىلىشتىن يانمايدىغان ناچار خاھىش ، ئىللەتلەرنى تەنقىدلىگەن .

داستاندا ئىپادىلەنگەن يۇقىرىقىدەك رېئال ھەم تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە ئىجتىمائىي مەسىلىلەر تەپەككۈر ، تەسەۋۋۇرلىرىنىڭ مۇۋاپىق ، مەنتىقىسى كۈچلۈك ، پىكىرلىرىنىڭ يېڭىلىقى بىلەن بايان قىلىنىپ ، داستاننى تولمۇ يۇقىرى ئىجتىمائىي قىممەتكە ئىگە قىلغاندۇر .

شائىر ، ئەدەب ئەھمەد داستاندا نۇقتىلىق قىلىپ "ئىلىم ، ئەخلاق ، ئادالەت" چۈشەنچىسىنى ئۆزىگە خاس بەدىئىي ئۇسلۇب بىلەن بەلگىلىك قىممەتكە كۆتىرىپ ئىپادىلىگەن بولسىمۇ ، بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئىچىدىكى مەرىپەتلىك بولۇش ، ئىلىم - بىلىم ئۆگىنىشتەك "ئىلىم - مەرىپەت" توغرىسىدىكى تەرەققىپەرۋەر ئىلغار قارشى ئىلمىي مۇلاھىزە ، مەنتىقە شەكىللىرىنىڭ مۇۋاپىق ۋە كۈچلۈكلىكى بىلەن تەسىرلىك مىسرالاردا يارقىن ئىپادىلەنگەن . مانا بۇ شائىرنىڭ تەرەققىپەرۋەر ئىلغار قاراشلىرىغا ۋەكىللىك قىلغۇچى ھەم داستاننىڭ تېماتىك مەزمۇنىغا ھاياتىي كۈچ بېغىشلىغۇچى تېمىا ھېسابلىنىدۇ .

شۇڭا مەن ماقالەمدە ، بۇ خاس تېمىا ئۈستىدە سىنكىرتىك (ئارىلاشما) نۇقتىسىدىن ئەمەس ، بەلكى دەرس ئۆتۈش جەريانىدا ھېس قىلغان ھەم ئىزدەنگەنلىرىم ئاساسدا ئۆز قارىشىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ، پۈتۈن داستان مەزمۇنى ۋە خاس تېمىا ئۈستىدە ئىزدىنىپ ، تەتقىقات ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىلىم ئىگىلىرى بىلەن ئورتاقلىشىشنى كۆزدە تۇتماقچىمەن .

بىزگە مەلۇمكى ، شەرق مەدەنىيەت تارىخى ، چۈملىدىن تۈركىي تىللىق خەلقلەر ئەدەبىياتى تارىخى سەھىپىلىرىنى ۋاراقلاپ كۆرسەك ، قاراخانلارنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدىكى ئۇيغۇر

ئەدەبىياتىنىڭ ئاتاقلىق ۋەكىللىرىدىن بىرى ھەم گىئىئال ئەسەر "ئەتەبەتۇلھەقايق" داستانىنىڭ مۇئەللىپى ئەدەب ئەھمەد بىننى مەھمۇد يۈكەنكى خۇددى شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدا مەشھۇر بولۇپ تونۇلغان ئىنىسكولوپىدىك ئالىم ۋە مۇتەپەككۈرلىرىمىزدىن ئەبۇ نەسر فارابى ، يۈسۈپ خاس ھاجىپ ، مەھمۇد قەشقىرىدەك چەكسىز ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ كەلمەكتە . شۇڭا شائىر ئۆز دەۋرىدىلا يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئالىم ، يازغۇچى ، شائىرلارنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت ئىزىدىن مېڭىپ ، ھەم ئىدىيىسىگە ۋارىسلىق قىلىپ بەدىئىي مېتود ، ئۇسلۇب ۋە ئىجتىمائىي ، پەلسەپىۋى ، ئىلىم - مەرىپەت ، پەزىلەت توغرىسىدىكى قاراشلىرىنى شەكىللەندۈرگەنىدى . بولۇپمۇ ئۇنىڭ پۈتكۈل ئېستېتىك غايىسى ، قاراشلىرىنىڭ ئىچىدە روشەن گەۋدىلىنىپ تۇرىدىغان ھەم كۈچلۈك تەسىرچانلىققا ئىگە مەزمۇن "ئىلىم - مەرىپەت" بولۇپ ، بۇ شائىرنىڭ ئىجتىمائىي ، ئەخلاقىي ، ئادالەت چۈشەنچىلىرىنىڭ ئاساسىي سۈپىتىدە "ئەتەبەتۇلھەقايق" داستانىنىڭ ئالتىنچى بابىدا ئالاھىدە ئورۇن بېرىپ ، بۇ خاس تېمىغا مۇناسىۋەتلىك بولغان بىلىمنىڭ پايدىسى ۋە بىلىمسىزلىكنىڭ زىيىنى ئۈستىدە مەخسۇس توختىلىدۇ . ئۇ بىلىم ئۆگىنىش ۋە بىلىم ئىگىلەشنىڭ خاسىيىتى ، بىلىمسىزلىك ، نادانلىقنىڭ ئېغىر زىيىنىنى روشەن سېلىشتۇرۇپ ، چوڭقۇر پىكىر يۈرگۈزىدۇ . شۇنداقلا "ئىلىم - مەرىپەتلىك" بولۇشنى پەلسەپىۋىلىكى بىرقەدەر كۈچلۈك ، مەزمۇنى چوڭقۇر شېئىرى تىل ئارقىلىق ئىخچام ئىپادىلەپ ، تەشەببۇس قىلماقچى بولغان ئىجتىمائىي ، ئەخلاقىي ۋە ئېستېتىك قاراشلىرىنى "ئىلىم - مەرىپەت" سىمۋولىدا يۈكسەك دەرىجىدە گەۋدىلەندۈرىدۇ ھەم يۇقىرى باھالايدۇ .

شائىرنىڭ يۇقىرىقىدەك قاراشلىرى مۇجەسسەملەنگەن تەرەققىپەرۋەرلىك ئىدىيىسىنى قاراخانىلارنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ، سىياسىي ۋە زىيىنى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ ، تەھلىم قىلساق ، شۇ چاغدىكى قاراخانىلار سۇلالىسىنىڭ ئىچكى - تاشقى ۋەزىيىتى غەربىي لياۋ ، چىڭگىزخان قوشۇنلىرىنىڭ ئىستىلاچىلىق يۈرۈشلىرى تۈپەيلىدىن زىددىيەت - توقۇنۇشلار بىرقەدەر كەسكىنلەشكەن ، خانلىق زاۋاللىق گىردابىغا بېرىپ قالغان ، تىل جەھەتتە قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى (خاقانىيە تىلى) ئەرەب - پارس تىللىرىنىڭ تەسىرىگە كۈچلۈك ئۇچراشقا باشلىغان ، "چاغاتاي تىلى" دەپ ئاتالغان يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى شەكىللىنىشكە باشلىنىۋاتقان بىر چاغ ئىدى . شۇ ۋاقىتتا ئەدەب ئەھمەد يۈكەنكى ۋەزىيەتنى توغرا مۆلچەرلەپ ، يىراقنى كۆرەرلىك بىلەن ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن ھەم قاراخانىلار سۇلالىسىنىڭ گۈللىنىشىگە بەلگىلىك تەسىر كۆرسەتكەن ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ داڭلىق ۋەكىللىرىدىن بولغان ئۇلۇغ ئالىم ، مۇتەپەككۈر يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئىجادىيەت ئۇسلۇبى ئىزىدىن مېڭىپ ، ئۇنىڭ تەرەققىپەرۋەر ، مەرىپەتپەرۋەر ئىدىيىۋى تەسىرىنى قوبۇل قىلىپ ، خانلىقنىڭ ئىچكى - تاشقى بوھرانىنى يەڭگىلەش ، قىسقىسى ، خانلىقنى ھالاكەت

گىردابىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ، ئالدى بىلەن خانلىقنىڭ ئىچكى قىسمىدا (ئىمتىيازلىق تەبىقە ئىچىدە) يۈز بەرگەن ھوقۇق ، مال - دۇنيا تالىشىشتىن كېلىپ چىققان ئۇرۇش - جېدەل ، قىرغىنچىلىقلارغا ، ئىلىم - مەرىپەت ئورنىنى بىلىمسىزلىك ، نادانلىق ، قاراملىق ئىگىلىگەن رەزىل ھالەتكە خاتىمە بېرىپ ، خانلىقنى ئوڭشاش ، جەمئىيەتتە مۇقىملىق ، خەلققە ئاسايىشلىق تۇرغۇزۇش لازىملىقىنى ھۇشيارلىق بىلەن سەزگەندى . شۇڭا مەرىپەتپەرۋەر شائىر تۆۋەتتىكى ۋەزىيەتنىڭ تەقەززاسى ۋە تەلىپى بويىچە ھۆكۈمرانلاردىن تارتىپ پۇقرالارغىچە ئىلىم ئۆگىنىش ، مەرىپەتلىك بولۇش ، پەزىلەت تىكلەش ، ئەقىل - ئىدراك بىلەن ئىش كۆرۈش دېگەن ئىدىيىسى بىلەن ئېستېتىك قارىشىنى خىتابەتلىك يوسۇندا ئۆزىنىڭ جاراڭلىق شېئىرى مىسرالىرى ئارقىلىق بايان قىلدى . ئۇنىڭ بۇ خىل تەرەققىپەرۋەر ھەم مەرىپەتپەرۋەر ئىدىيىسى ئەينى دەۋردىكى قاراخانىلار جەمئىيىتى ئۈچۈنلا ئەھمىيەتلىك بولۇپ قالماستىن ، بەلكى ئەتراپتىكى فېئودال خانلىقلاردىكى خەلقلەرنىڭمۇ ئورتاق ئارزۇسى ۋە ئۇلۇغ ئىستىكى ئىكەنلىكى تولۇق ئىپادىلەنگەن .

شۇنى تەكىتلەش مۇمكىنكى ، ئەھمەد يۈكەننىڭ ئىلىم - مەرىپەت تەشەببۇس قىلىنغان دىداكتىك داستانىنىڭ ئەينى دەۋردىلا ئاۋام خەلقىنىڭ سۆيۈپ ئوقۇشى ھەم زۆرۈر ئوقۇشلۇق سۈپىتىدە قولدىن قولغا ئۆتۈپ كۆچۈرۈلۈشى ، كېيىنكى دەۋرلەردە مەسچىد - مەدرىسەلەرنىڭ بىلىم تەھسىل قىلىش ، ئەخلاق نورمىلىرىنى تەڭشەشتىكى مۇھىم ئوقۇشلۇقى قاتارىغا كىرىشى يۇقىرىقى نۇقتىنى جانلىق ئىسپاتلايدۇ .

شائىرنىڭ تۆۋەندىكى مىسرالىرى ئۇنىڭ مەرىپەتپەرۋەرلىك ئىدىيىسىنى نامايان قىلىدۇ .

مەسىلەن: 7:

ئەسلىسى : 41 . بىلىڭدىن ئۇرۇمەن سۆزۈمكە ئۇلا ،

بىلىڭلىگكە يا دوست ئۆزەڭنى ئۇلا .

بىلىڭ بىرلە بۇلنۇر سەئادەت يولى ،

بىلىڭ بىل سەئادەت يولىنى بۇلا .

يەشمىسى : (سۆزۈمگە بىلىمدىن ئاساس سالمەن ،

ئەي دوستۇم ، بىلىملىككە ئۆزۈڭنى باغلا ،

سائادەت يولى بىلىم بىلەن ئېچىلىدۇ ،

بىلىم ئال ، سائادەت يولىنى ئاچ .)

ئەسلىسى : 42 . بەھالىغ دىنار ئول بىلىگىگ كىشى ،

بۇ جاھىل بىلىگىسىز باھاسىز بېشى

يەشمىسى : (بىلىملىك كىشى قىممەتلىك دىناردۇر ،

بىلىمىسىز نادانلار قىممەتسىز ياماقتۇر .)

ئەسلىسى : 43 . سۆڭۈككە يىلىگ تەگ ئەرەنكە بىلىگ ،

ئەرەن كۆركى ئەقىل ئول سۆڭۈكنىڭ يىلىگ .

بىلىگىسىز يىلىكىسىز سۆڭۈك تەگ ھالى ،

يىلىگىسىز سۆڭۈككە سۇنۇلماز ئەلىگ .

يەشمىسى : (ئادەمدە بىلىم بولۇشى سۆڭەكتە ئىلىك بولغانغا ئوخشايدۇ ،

ئادەمنىڭ زىننىتى ئەقىل بولسا ، سۆڭەكنىڭ ئىلىكتۇر .

بىلىمىسىز (كىشى) ئىلىكىسىز سۆڭەكتەك كاۋاك بولىدۇ ،

(ھالبۇكى) ئىلىكىسىز سۆڭەككە ھېچكىم قول ئۇزارتمايدۇ .)

يۇقىرىقى مىسرالاردا شائىر ئەدىب ئەھمەد پاساھەتلىك خەلق تىلىدىن ، فولكلوردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىپ ، ئىلىم - مەرىپەتنىڭ ئىنسانىيەت تەرەققىياتىدىكى مۇھىم رولىنى جانلىق ، چۈشىنىشلىك قىلىپ ، ئىلمىي يۈكسەكلىك دەرىجىسىگە كۆتىرىپ شەرھىلىگەن . بىلىم - ھەرقانداق بىر ئىشنىڭ بېشى ، سۆز - نۇتۇقنىڭ ئاساسى ، بىلىمىسىزلىك نادانلىقتۇر ، بىلىمىسىزلىك بىلەن قىلىنغان ھەرقانداق بىر ئىش ۋۇجۇدقا چىقىماس ، بىلىم كىمدە بولسا بۈيۈكلۈك شۇنىڭدا بولۇر ، بىلىم بەخت - سائادەت يولىنى ئاچقۇچى تۈگمەس بايلىق . ئادەمدە بىلىم بولغاندا ھەرقانداق قىيىن ئۆتكۈللەردىن ئۆتۈپ غەلبىسىرى ئالغا قاراپ ماڭغىلى بولىدۇ . شۇنىڭ ئۈچۈن ئىلىم - بىلىمگە ئۆزىنى باغلاپ ، ئۆگىنىش ھەم ئۇنى تىرىشىپ ئىگىلەش لازىملىقى پەلسەپىۋى نۇقتىسىدىن تەسىرلىك چۈشەندۈرۈلگەن . شۇنىڭ بىلەن بىرگە بىلىملىك بىلەن بىلىمىسىز كىشىنى روشەن

سېلىشتۇرۇپ ، ئوخشىتىش ئۇسۇلىدىن دەل جايدا پايدىلىنىپ بىلىملىك كىشىنى خۇددى قىممەتلىك دىنارغا ، يىلىكلىك سۆڭەككە ، بىلىمسىز نادانلارنى قىممەتسىز ياماققا ، يىلىكسىز كاۋاك سۆڭەككە ئوخشىتىدۇ . بۇنى باشقىچە تەسۋىرلىسەك ، بىلىملىك كىشى نۇر چاقناپ تۇرغان گۈزەل لاتاپەتكە ، بىلىمسىز كىشى خۇنۇك ، كۆزى ئوچۇق كورغا ئوخشىتىلغانلىقى بىلىنىپ تۇرىدۇ . مانا بۇلار ، داستان مۇئەللىپنىڭ جەمئىيەت ، ئىنسان ، بىلىم ، پەزىلەت توغرىسىدىكى ئېستېتىك قارىشى بولۇپ ، شائىر قەلبىدىن ئۇرغۇپ چىققان يالقۇنلۇق مەرىپەت ئىدىيىسىنىڭ شېئىرى تىلىدىكى خىتابىدۇر .

شائىر ئەدەب ئەھمەد ئۆز دەۋرىدىلا كۆزگە كۆرۈنگەن ، مەۋجۇد بىلىملەردىن تولۇق خەۋىرى بار فازىل ئالىم ئىدى . شۇڭا ئۇ ئەدەبىي ئىجادىيەتتە ئوبرازلىق تەپەككۈر ، بەدىئىي تەسەۋۋۇردىن ، خەلقنىڭ باي ئاغزاكى ۋە يازما ئەدەبىياتىنىڭ بەدىئىي ئۇتۇقلىرىدىن ، ئوخشىتىش ، سېمۋوللاشتۇرۇش ، سېلىشتۇرۇش ، كىنايە قاتارلىق ئىستىلىستىك ۋاسىتىلەردىن ماھىرلىق بىلەن پايدىلىنىپ ھەم ئۈنۈملۈك قوللىنىپ ، شېئىرىي مىسرالارنى مەزمۇنلۇق ھەم تۇيغۇلۇق پەللىگە كۆتەرگەن . شۇنىڭ ئۈچۈن داستاندا بىلىملىك بىلەن بىلىمسىزلىك تولىمۇ ئېنىق ۋە روشەن سېلىشتۇرۇلۇپ ، بىلىمسىزلىك مال - دۇنياسى ھەددى - ھېسابسىز ، كۈچى بەك زور بولسىمۇ ، ئۇ ھامان بىلىملىك ، پەزىلەتلىك كىشىلەردىن تولىمۇ تۆۋەن ، تىرىك بولسىمۇ نامى ئۆلۈك بولىدىغانلىقى ، بىلىملىكلەر ھەر ۋاقىت يۈكسەكلىكتە تۇرۇپ كىشىلەر تەرىپىدىن ئالىي ھۆرمەتكە ئېرىشىپ ئەتىۋارلىنىدىغانلىقى يارقىن گەۋدىلەنگەن . شۇنىڭدەك "بىلىمى چوڭ مىڭنى ، بىلىكى چوڭ بىرنى" يېڭىلەيدىغانلىقىدەك ئىلمىي ھەقىقەتنى ئوبرازلىق تەپەككۈر ئارقىلىق ئىپادىلىگەن .

شائىرنىڭ ئاممىبابلىقى بىرقەدەر كۈچلۈك ، تىلى يەڭگىل بولغان تۆۋەندىكى مىسرالار بۇ نۇقتىنى جانلىق ئىسپاتلايدۇ . مەسىلەن : 8

ئەسلىسى : 44 . بىلىگ بىلدى ، بولدى ئەرەن بەلگۈلۈگ ،

بىلىگسىز تىرگەلتۈك كۆرگۈلۈگ .

بىلىگىگ ئەر ئۆلدى ، ئاتى ئۆلمەدى ،

بىلىگسىز تىرگ ئەرگەن ئاتى ئۆلۈگ .

يەشىمىسى : (ئادەم بىلىمى بىلەن تونۇلىدۇ ،

بىلىمسىزلەر تىرىك تۇرۇپ كۆزگە كۆرۈنمەيدۇ .

بىلىملىكلەر ئۆلىسىمۇ ، نامى تىرىك بولىدۇ ،

بىلىمىسىزلىرى تىرىك بولىسىمۇ نامى ئۆلۈك بولىدۇ .

ئەسلىسى : 45 . بىلىملىك بىرىگە بىلىمىسىز مىشىن ،

تەشەببۇس تەشەببۇس بىلىملىك تەشەببۇس .

باقا كۆرگىل ئەمدى ئوقا سىنايۇ ،

نە نەك بار بىلىم تەگ ئاسىغلىغ ئوڭىن .

يەشمىسى : (بىر بىلىملىك مىك بىلىمىسىزگە تەك كېلەلەيدۇ ،

تەشەببۇس تەشەببۇس بىلىملىك سالىمى ئايان بولىدۇ .

ئەمدى ئەقلىك بىلەن بايقاپ كۆرگىن ،

بىلىمدىن پايدىلىق يەنە قانداق نەرسە بار .

ئەسلىسى : 46 . بىلىم بىرلە ئالىم يوقار يوقلادى ،

بىلىمىسىزلىك ئەرنى چۆكەردى قودى .

بىلىم يىند ئۇسانما بىل ئول ھەق رەسۇل ،

بىلىم چىنچە ئەرسەسىز ئارقاڭ دەدى .

يەشمىسى : (ئالىملار بىلىم بىلەن يۇقىرى كۆتىرىلدى ،

بىلىمىسىزلىك ئەرنى يەرگە چۆكۈردى .

بىلىمنى زېرىكمەي ئىزدە ، شۇنى بىلىملىكى ،

ھەق رەسول : "بىلىم جۇڭگودا بولىسىمۇ ئىزدەڭلار" دېگەن .

ئەسلىسى : 47 . بىلىملىك بىلىملىكى ئەدەرگەن بولۇر ،

بىلىگ تاتىغىن ئاي دوست بىلىگىلىگ بىلۇر .

بىلىگ بىلدۇرۇر بىل بىلىگ قەدرىنى ،

بىلىگىنى بىلىگىسىز ئونۇن نە قىلۇر .

يەشمىسى : (بىلىمىنى دائىم بىلىملىكلەر ئىزدەيدۇ ،

بىلىم تەمىنى ئەي دوست ، بىلىملىك بىلىدۇ .

بىلىگى ، بىلىم قەدرىنى بىلىم بىلدۇرىدۇ ،

بىلىمىسىز ئەخمەق بىلىمىنى نېمە قىلىدۇ ؟)

شائىرنىڭ يۇقىرىدىكى مىسالىرىنى ئىنچىكىلىك بىلەن مۇلاھىزە قىلساق كىشىلەرنى ئۆزلىرىنىڭ گۈزەل جەمئىيىتىنى بەرپا قىلىش ، بەخت - سائادەتلىك يولنى ئېچىش ئۈچۈن بىلىملىك ، پەزىلەتلىك بولۇپ ، نادانلىقتىن قەتئىي ھەزەر ئەيىلەپ ، ئەقىل - پاراسەت بىلەن ئىش قىلىشقا ئۈندەيدۇ ، ھەمدە ئىنساننىڭ قەدەر - قىممىتى (زىننىتى) كىشىلەرنىڭ فىزىئولوگىيىلىك تاشقى قىياپىتى ياكى مال - دۇنياسىدىن ئەمەس ، بەلكى پىسخولوگىيىلىك ماھىيىتىدە شەكىللەنگەن ئەقىل - پاراسەت ، ئىلىم - بىلىم ۋە پەزىلەت ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر مەزمۇنلۇق پەلسەپىۋى پىكىرى ئارقىلىق يورۇتۇپ بەرگەن . ئۇنىڭچە ، بىلىم پۈتكۈل ئىنسانىيەت مەنئىيىتىگە ئورتاق نەرسە ، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەرەققىياتىنىڭ ماھىيىتى ، روھىي ئازادلىقنىڭ مەنبەسى ، ئۇنى پۈتكۈل جەمئىيەت كىشىلىرى تىرىشىپ ئۆگىنىپ ، ئىلىم - مەرىپەتلىك بولسا ، ئىنسانىيەت تەرەققىياتىنىڭ گۈللىنىشى ۋە سۈپىتىگە زور تەسىر كۆرسىتىدۇ ، دەپ قارىغان . بۇنى شائىر شەرھىلىگەندە ، ئالىملار ، بىلىملىكلەر ئىلىم - ئېرىپان بىلەن جەمئىيەتتە تونۇلىدۇ ، يۇقىرى ئابروي ، ھۆرمەتكە ئېرىشىدۇ ، شۇڭا بىلىمىنى ئەقىل - ئىدراك بىلەن بىرلەشتۈرۈپ ھەرگىز زېرىكمەي ئۆگىنىش ، بىلىم دېڭىزىغا شۇڭغۇپ كىرىش ، بىلىم مەيلى قانداق جايدا (قايسى ئەلدە) بولۇشىدىن قەتئىينەزەر شۇ يەرگە بېرىپ ، جاپا - مۇشەققەتتىن قورقماي ئۆگىنىش ، بىلىم ئىگىلەش لازىم دەپ تەشەببۇس قىلىدۇ . شۇنىڭ بىلەن بىللە بىلىم قەدرىنى ۋە بىلىملىكلەرنى پەقەت بىلىم ئەھلىلىرىلا بىلىدۇ ۋە قەدىرلەيدۇ . بىلىمىسىز ئەخمەقلەر بۇنى ھەرگىز چۈشەنمەيدۇ ھەم چۈشىنىشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ، دەپ كىنايە قىلىش ئارقىلىق بىلىمىسىزلىكنىڭ ئۆز نۆۋىتىدە شەخسىنى ۋە ئاۋام خەلقىنى نادانلاشتۇرىدىغان ، يورۇق دۇنيانى زۇلمەتكە ئايلاندۇرىدىغان قاباھەتلىك ماھىيىتى بىلەن زىيىنىنى سېلىشتۇرۇپ ، بىلىمىسىزلىك ، نادانلىقنى دەل جايدا كېلىشتۈرۈپ مەسخىرە قىلىدۇ .

شائىر تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا بىلىمىز نادانلىقنىڭ ئىنسانىيەت تەرەققىياتى ۋە مەنىۋىيىتىگە كەلتۈرىدىغان ئېغىر زىيىنى ۋە ئاقىۋىتىنى ئۇنچىلىك ئىلمىي دەلىل - ئىسپاتلار ئارقىلىق ئوچۇق سۈرەتلىمىگەن بولسىمۇ ، دېداكتىزىملىق بەدىئىي مېتود ئارقىلىق ، تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە مىسرالاردا ئۆزىگە خاس شەكىل ، راۋان تىل ۋاستىسى بىلەن بىلىمىزلىكىنىڭ ماھىيەتلىك زىيىنىنى يارقىن ئېچىپ كۆرسىتىپ بەرگەن . مەسلەن : 9

ئەسلىسى : 48 . بىلىمىزگە ھەق سۆز تاتىقسىز ئەرۇر ،

ئاڭغار پەندە نەسبەت ئاسغىسىز ئەرۇر .

نە تۇرلۇڭ ئارىغىسىز ئەرر يۇماقنى ،

جاھىل يۇپ ئارىمىز ئارىغىسىز ئەرۇر .

يەشمىسى : (بىلىمىزگە ھەق سۆز تەمىسىز بىلىنىدۇ ،

ئۇنىڭغا پەندە - نەسبەت پايدىسىز تۇيۇلىدۇ .

ھەرقانداق كىرنى يۇيۇپ تازىلىغىلى بولىدۇ ،

(لېكىن) نادانلىق يۇيۇپ تازىلىغىلى بولمايدىغان كىردۇر .)

ئەسلىسى : 49 . بىلىمىزگە كىشى كۆر بىلۇر ئىش ئودىن ،

بىلىپ ئىتەر ئىشنى ئۆكۈنمەز كىدىن .

قامۇغ تۇرلۇڭ ئىشتە بىلىمىز ئوڭى ،

ئۆكۈنچ ئول ئاڭغار يوق ئوڭ ئاندا ئادىن .

يەشمىسى : (قارا ، بىلىملىك كىشى ئىشنىڭ پەيتىنى بىلىدۇ ،

ئۇ ئىشنى بىلىپ قىلىدۇ ، كېيىن ئۆكۈنمەيدۇ .

بىلىمىز ھەممە ئىشتا ئۆكۈنىدۇ ،

ئۇنىڭغا بۇنىڭدىن باشقا قىسمەت يوق .)

ئەسلىسى : 52 . بىلىڭلىگ سۆزى پەند نەسپەت ئەدەب ،

بىلىڭلىگنى ئۆگدى ئەجەم ھەم ئەرب .

تاۋارسىزقا بىلىگى تۈكەنمەز تاۋار ،

نەسەبسىزقا بىلىگى يىرىلمەز نەسەب .

يەشمىسى : (بىلىملىكنىڭ سۆزى پەند - نەسپەت ۋە ئەدەبتۇر ،

بىلىملىكنى ئەجەممۇ ، ئەرەبمۇ ماختىدى .

مۈلۈكسىزگە بىلىم تۈگىمەس مۈلۈك ،

نەسەپسىزگە بىلىم ئۈزۈلمەس نەسەب .)

ئەھمەد يۈكەنكى بۇ مىسالىرىدا ھەق سۆزنىڭ (ھەقىقەتنىڭ) بىلىمىزىلەرگە نىسبەتەن تېتىقسىز ، تەمسىز ، ھېچبىر ئەھمىيىتى يوق ، قۇرۇق نەرسە بولۇپ تۇيۇلىدىغانلىقى ھەم ئانداقلا مەرىپەت ۋە ھەقىقەت توغرىسىدىكى پەند - نەسپەتلەرنىڭ قىلچە كار قىلمايدىغانلىقىنى كىنايە قىلىش بىلەن ئېچىپ بېرىدۇ . يەنە مەنىۋىيەتتىكى بىلىمىزىلىك ، نادانلىق كىرىنى يۇيۇپ تازىلاش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەسلىكىنى چوڭقۇر پەلسەپىۋى پىكىرلەر ئارقىلىق روشەن كۆرسىتىپ ، كىشىلەرنى بىلىمىز ، نادان بولماسلىق ئۈچۈن ئاگاھلاندىرىدۇ . ئارقىدىنلا تەسىرلىك مىسالىرىدا بىلىملىكلەر ھەرقانداق ئىشنى ئالدىن پەملەپ ، ئەقىل - ئىدراك بىلەن ئىدىتغا يەتكۈزۈپ قىلىدىغانلىقى ھەمدە قىلغان ئىش - ھەرىكەتلىرىنىڭ نەتىجىلىك ، ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولىدىغانلىقى ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ ، بىلىمىز ، نادان كىشىلەرنىڭ ھەرقانداق بىر جايدا قىلغان بارلىق ئىش - ھەرىكەتلىرىنىڭ نەتىجىسى چىقمايدىغانلىقىنى جانلىق سېلىشتۇرۇپ ، بىلىملىك بىلەن بىلىمىزلىكنىڭ ماھىيەتلىك پەرقىنى ئىخچام پىكىرلەر ئارقىلىق يورۇتۇپ بېرىدۇ .

مۇئەللىپ خۇددى يۇقىرىدا مىساللاردا كۆرسەتكەندەك ، خاتىمە ئورنىغا بېرىلگەن "ئىلىم - مەرىپەت" ھەققىدىكى شېئىرى ھېكمەتلىرىدە بىلىملىكلەرنى ھەرقانداق ئادەم ۋە ھەرقانداق ئەل خەلقى ماختاپ مەدھىيەلەيدىغانلىقى ھەم يۇقىرى ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ ئەتىۋارلىنىدىغانلىقىنى

كۆرسىتىش بىلەن بىلىمنىڭ مۈلۈكسىزلىرىگە تۈگمەس مۈلۈك ، نەسەبسىزلىرىگە ئۈزۈلمەس نەسەب ئىكەنلىكىنى شېئىرىي تىل بىلەن خىتاب قىلىدۇ . بىلىمنىڭ ئېسىل خاسىيىتىنى چۈشەندۈرىدۇ .

ئومۇمەن ، شائىر ئەھمەد يۈكەنەكى بىلىم ، مەرىپەت ، پەزىلەتلىك بولۇشنى ئۆزىنىڭ ئېستېتىك غايىسىگە سىڭدۈرۈپ ، ئىنسانىيەتنىڭ گۈزەل كېلىچىكى ، ئىستىقبالى ، بەخت - سائادىتىگە باغلاپ تەپەككۈر قىلىدۇ . بىلىمنى يول كۆرسەتكۈچى مايىك ، قۇدرەتلىك كۈچ دەيدىغان تەسەۋۋۇرنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ ھەم ئۇنى قىزغىن مەدھىيەلەيدۇ . شۇنىڭ بىلەن بىللە بىلىمىزلىك ، نادانلىقنىڭ **مىللەتكە ئاپەت** ، ۋەتەن ، خەلقكە كۈلپەت ، ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىگە مۆلچەرلىگۈسىز ئېغىر ئاقىۋەت كەلتۈرىدىغانلىقىنى رېئال ئىجتىمائىي ۋە پەلسەپىۋى مەسىلىلەرنى ئەتراپلىق كۆزىتىش ، تەھلىل قىلىش ئارقىلىق ئالدىن مۆلچەرلىيەلگەنلىكىنى ، شۇنداقلا بىلىمىزلىك ، نادانلىققا قارىتا قاتتىق نەپرەتلىنىش تۇيغۇسىنى ئىپادىلەنگەنلىكىنى بايقاشقا بولىدۇ .

"ئىلىم - مەرىپەت" لىك بولۇش ئىنسانىيەت تەرەققىياتىدىكى ماھىيەتلىك ھادىسە ، ئىنسان ئەقلىنىڭ مېۋىسى ، مەنىۋى ھاياتنىڭ ئوزۇقى . ئىلىم - بىلىم بولغاندا ئىلىم - پەن ، جەمئىيەت تەرەققىي قىلىدۇ دەيدىغان قاراشلار خېلى بۇرۇنلا دۇنياۋى تېما سۈپىتىدە ھەرقايسى ئەل مەدەنىيەت ، تارىخ سەھىپىلىرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقانىدى . بۇ خىل ئىلىم - مەرىپەت ئىدىيىسى پۈتكۈل ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدىن ئالغاندىمۇ مەيلى ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى ، مەيلى قاراخانىلار خانلىقى دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن مۇنەۋۋەر فولكلور ۋە يازما ئەدەبىيات نەمۇنىلىرى 10 بولسۇن ، بۇلاردا ئىلىم - مەرىپەت ئىدىيىلىرى ئەنئەنە سۈپىتىدە گەۋدىلىنىپ ، ئۆزىدىن كېيىنكى دەۋرلەردە مەيدانغا كەلگەن ئەدەبىي ئەھمەدنىڭ "ئەتەبەتۇلھەقايىق" ، رابغوزنىڭ "قىسسەئى رابغوزى" سىغا ۋە ئەتايى ، سەككاكى ، لۇتقى ، نەۋائى ، نىزارى ، نازىمى قاتارلىق ئەدەب ۋە شائىر ، يازغۇچىلارنىڭ مۇنەۋۋەر ئەسەرلىرىگە ئوخشىمايدىغان دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىپ كەلگەنلىكىمۇ ئەنە شۇ نۇقتىنى يەكۈنلەيدۇ .

خۇلاسە قىلغاندا ، ئەدەب ئەھمەد بىننى مەھمۇد يۈكەنەكى ئۆز دەۋرىنىڭ ئىلىم - پەن بىلىملىرىدىن تولۇق خەۋىرى بار ، ئىنسان كامالىتى ۋە بەخت - سائادىتىنى ئىلگىرى سۈرگۈچى ھەم دۇنيانى بىلگۈچى ۋە شەرھىلىگۈچى ئىنسان سۈپىتىدە خۇددى شەرق مەدەنىيىتى جۈملىدىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدا ئىلىم - بىلىمنى قورال قىلىپ بىر ئۆمۈر كۈرەش قىلغان ئۇلۇغ ئالىم فارابى ، يۈسۈپ خاس ھاجىپ ، مەھمۇد قەشقىرىدەك ئۇلۇغ ئەدەب ، مۇتەپەككۈر ، ئۇلۇغ گۇمانزىمچى شائىر . ئۇنىڭ ۋەكىللىك ئەسىرى "ئەتەبەتۇلھەقايىق" خۇددى "قۇتادغۇبىلىك" ، "تۈركىي تىللار

دېۋانى "غا ئوخشاش ئېلىمىز جۈملىدىن ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتى تارىخىدا تىكلەنگەن يەنە بىر ئابىدە ھېسابلىنىدۇ .

"ئەتەبەتۇلپەقايىق" نىڭ مۇلاھىزىسىگە نەزەر تاشلىساق : ئۇ ھەرگىزمۇ نوقۇل دىنىي ئەقىدىلەرنى تەشۋىق قىلىدىغان دېداكتىك خاراكتېرىدىكى ئەسەر بولماستىن ، بەلكى دۇنياۋى ھاياتنى تەرتىپكە سېلىشتىكى پەلسەپىۋى قاراشلارنى بايان قىلىش بىلەن ئوي - پىكىرلەرنى ئابستراكت تۈزەش جەھەتتە ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغان ئۆزگىچە بەدىئىي ئۇسلۇب ۋە يۇقىرى قىممەت ياراتقان داستان . مۇنداقچە ئېيتقاندا ، مەزمۇنى جەھەتتىن ئۆزىگە كەڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تېماتىك مەزمۇن قىلغان "قۇتادغۇبىلىك" داستاندىن كەسكىن تەرىزدە ئاجرىلىپ تۇرىدۇ . مىسالى : "قۇتادغۇبىلىك" تە ئىپادىلەنگەن ئىجتىمائىي ۋە پەلسەپىۋى پىكىرلەر كۆپىنچە خىسەتلىك شەخسلەر ئارقىلىق ئەمەلىي تۇرمۇش ، مەئشەت مەسىلىلىرى ھەققىدە بايان قىلىنسا ، "ئەتەبەتۇلپەقايىق" دا ئىلىم - مەرىپەت ، پەزىلەت ئۈستىدە سىمۋوللۇق پىكىر يۈرگۈزۈلۈپ ، تۇرمۇشنىڭ مەنىۋى ئەخلاقىي تەرەپلىرى بولۇپمۇ "بىلىم ، ئەخلاق ، ئادالەت" چۈشەنچىسى ماھىيەتلىك مەسىلىلەر قاتارىدا يۈكسەك بالداققا كۆتىرىلىپ بايان قىلىنىدۇ .

داستان ئەرەب ، پارس تىللىرىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىدە "چاغاتاي تىلى" دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر يېقىنقى زامان ئەدەبىي تىلى شەكىللىنىۋاتقان دەۋرنىڭ مەھسۇلى بولسىمۇ ، ئۇنىڭدا چىڭگىزخان قوشۇنلىرىنىڭ ھەربىي ئىستىلالىرى ۋە شۇ دەۋرلەردە كۈنسېرى ئەۋج ئېلىۋاتقان سۈپىزىم ھەققىدە ھېچنەرسە دېيىلمەيدۇ . ئەمما "قۇتادغۇبىلىك" داستانغا قارىغاندا خېلى دېموكراتىك پىكىرلەرنى يازغانلىقىنى بايقاشقا بولىدۇ .

داستاننى چوڭقۇرلاپ ، تەتقىق قىلىپ كۆرگىنىمىزدە ، ئۇ ئەسەردە پەرغانە ۋادىسىدا ئورتاق ئەدەبىي تىللىق رولىنى ئۆتىگەن مۇھىم ھۆججەت بولۇپلا قالماي ، بەلكى "قۇتادغۇبىلىك" تىلى بىلەن ئەسەرنىڭ باشلىرىدا شەكىللەنگەن "چاغاتاي تىلى" نى ئۆزئارا باغلاشتا مۇھىم كۆۋرۈكلۈك رول ئوينىغان مەشھۇر داستان .

داستاننىڭ يەنە بىر مۇھىم نۇقتىسى كۈچلۈك تەسىرچانلىقىدا كۆرىلىدۇ ، ئۇلۇغ مۇتەپەككۈر شائىر ئەلشىر نەۋائى ئۆزىنىڭ "نەسەئىمۇل مۇھەببەت" ("مۇھەببەت شاماللىرى") دېگەن ئەسەردە ئەدىبىي ئوتتۇرا ئاسىيا شەيخلىرى قاتارىدا ساناپ ئۆتۈپ ، ئۇ توغرىسىدا ئالاھىدە توختىلىشتىن سىرت ، سۇلتان ھۆسەيىن بايقاراننىڭ ئوغلى بەددىئۇز زامانغا يازغان خەتلىرىدە "ئەتەبەتۇلپەقايىق" داستاندىن بىرنەچچە مىسرا لارنى مىسال كەلتۈرۈپ يازغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ . شۇنىڭدەك ،

"سەددى ئىسكەندەر" داستانىدىكى بىر نەچچە مىسرا ئۇنىڭدىن ئېلىنغان قاپىيىنى ئەينەن قوللىنىدۇ . 11 بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا ، "ئەتەتۈلەپەقايىق" داستانىنىڭ ئۆزىدىن كېيىنكى دەۋرلەردە ياشاپ ئىجاد ئەتكەن ئەلشىر نەۋائى قاتارلىق شائىر ، يازغۇچىلارغا بەلگىلىك دەرىجىدە تەسىر قىلغانلىقىنى مۇلاھىزىسىز ئىسپاتلايدۇ ، خالاس .

قىسقىسى ، داستان پۈتكۈل تۈركىي تىللىق خەلقلەرئەدەبىياتى تارىخىدا جۈملىدىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدا مۇھىم ئەھمىيەتكە ۋە يۇقىرى ئىلمىي قىممەتكە ئىگە بولۇپ ، تىل ، ئەدەبىيات ، تارىخ تەتقىقاتى ئۈچۈن بىرىنچى قول ماتېرىيال بولالايدۇ . ئېلىمىز ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت خەزىنىسىدىكى ئېسىل مەدەنىي يادىكارلىق ھېسابلىنىدۇ . بولۇپمۇ ، ئۇنىڭ كونا كىتابى تېماتىك مەزمۇنلىرىدا تەسىرلىك ئىپادىلەنگەن ئىلىم - پەن ئىگىلەش ، تىل گۈزەللىكى ، ئەخلاقىي پەزىلەت ، مەردلىك ، ئادىللىق ، سېخىللىق توغرىسىدىكى دۇنياۋى تېمىلار كىشىلەر قەلبىنى ئۆزىگە كۈچلۈك مەھلىيا قىلىپ ، ئەسىردىن بۇيان شەرق خەلقلرىنىڭ سۆيۈپ ئوقۇيدىغان تېمىلىرىغا ئايلانغانىدى . داستاندىكى ئىلىم - بىلىم ئىگىلەش ، ئۇنى تىرىشىپ ئۆگىنىش ، مەرىپەتلىك بولۇش ، بىلىمنىڭ پايدىسى ، بىلىمسىزلىكنىڭ زىيىنى ۋە ئاقىۋىتى توغرىسىدىكى ئىخچام ، ئوبرازلىق شېئىرىي مىسرالار شائىر قەلىمى ئاستىدا يېزىلغان جاراڭلىق خىتاب بولۇپ ، ئۇ ئەينى دەۋر مەنىۋىيىتىنى گۈللۈندۈرۈشتە ئەھمىيىتى ئىنتايىن زور بولدى . شۇنداقلا بۈگۈنكى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىۋاتقان زامانىمۇ پەن - مەدەنىيەت ، مائارىپ تەرەققىياتى ئۈچۈن زور تۈرتكە ۋە چوڭقۇر ئىلمىي تەربىيىۋى ئاساسقا ئىگىدۇر .

ئاخىرىدا ، شائىر ئەدەب ئەھمەدنىڭ "ئىلىم - مەرىپەت" توغرىسىدىكى جاراڭلىق خىتابىغا ئاساسەن شۇنى خىتابەت قىلىپ ئۆتمەنكى ، "ئىنسان - تەپەككۈر قۇياشى ۋە ھېسسىيات سەييارىلىرى تۈپەيلى ، ئۆز روھىيىتى ۋە ئۆز ھاياتىنى كامالەتكە يۈزلەندۈرەلەيدىغان مۇجەسسەم ئىقتىدارلىق ئىجتىمائىي ھايۋان . " 12 يەنە خۇددى ئېنگېلس ئېيتقاندەك : "تەبىئەت پەقەت ئىنسان ئارقىلىقلا ئۆزىنى بىلىشكە مۇيەسسەر بولالىغان . " 13 شۇڭا ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ ھازىرقىدەك يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان باسقۇچقا كېلەلشى ئىنسانلارنىڭ ئۇزاق زامانلاردىن بېرى ئاڭلىق ، مەقسەتلىك ، پىلانلىق ئىجادىي ئەمگىكىنىڭ مەھسۇلى . بۈگۈنكىدەك ئىلىم - پەن ، مائارىپ ، مەدەنىيەتنىڭ تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلالىشىمۇ ئىنسانلارنىڭ ئەنە شۇنداق ئىجادىي مېھنىتىنىڭ مەھسۇلىدۇر . بۇنىڭ تۈپ يىلتىزى بىلىم . بىلىم بولمىسا ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەرەققىي قىلىپ گۈللىنىشى ، ھېچقانداق بىرەر ئىشنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشى مۇمكىن ئەمەس . شۇنىڭ ئۈچۈن ھازىرقىدەك ئەلۋەك شارائىتىنىڭ قەدىرىگە يېتىپ ، خۇددى شائىر ئەدەب ئەھمەي يۈكسەككە ئوخشاش بىلىمنى تىرىشىپ ئۆگىنىپ ، ئۇنىڭ قەدىرىگە يېتىپ ، ھەم ئۇنىڭ رېئال ھاياتىي كۈچى ۋە

ھەقىقىي ماھىيىتىنى چۈشىنىپ ، كەلگۈسى ئەۋلادلارغا زور بەخت يارىتىش ئۈچۈن ياشلىقىمىزدىن باشلاپلا ئىلىم - بىلىمنى زېرىكمەي - تېرىكمەي ئۆگىنىشىمىز لازىم . شۇنداقلا شائىرنىڭ ئۆز داستانى "ئەتەبەتۈلھەقايىق" نا ئىپادىلەنگەن ئىلىم - مەرىپەتلىك بولۇش ، پەزىلەتلىك بولۇش ئىدىيىسى بىلەن گۈزەل غايىسىگە ھەقىقەت يوسۇندا ۋارىسلىق قىلىشىمىز ھەم بۇ خىل ئوپتىمىستىك روھقا تولغان تەرەققىپەرۋەر گۇمانزىملىق ئىدىيىسى بىلەن ئېستېتىك قاراشلىرىنى چوڭقۇر ئۆگىنىشىمىز ۋە تەتقىق قىلىشىمىز لازىم .

ئىزاھاتلار :

1 . "جۇڭگو ئىسلام قامۇسى" 1994 - يىل ، چىڭدۇ نەشرى ، 738 - بەتتە ئەھمەد يۈكەنكىنى مىلادى 1100؟ - 1180؟ - يىللاردا ياشىغان دەپ كۆرسەتكەن . غ . ئوسمان "ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى قىسقىچە تارىخى" 1996 - يىل 1 - كىتاب ، 282 - بەتتە بۇ يىلنامىنى قوللانغان . يۈكەنكە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بىر جاينىڭ نامى . ھازىر بۇ يەر قەيەردە ئىكەنلىكى ئېنىق ئەمەس . ئاپتور بۇ جاي نامىنى ئۆزىگە ئەدەبىي تەخەللۇس قىلغان .

2 . پروفېسسور ئە . ي . بىرتىلىس : "ئەھمەد يۈكەنكىنىڭ (ھىبەتۈلھەقايىق) داستانى" (نۇسقا) ناملىق ماقالىسىدا ، بۇ داستان 235 بېيت ، 11 بابقا بۆلىنىدۇ دەپ كۆرسەتكەن . ("بۇلاق" ژۇرنىلى ، 1981 - يىل 3 - سان ، 261 - بەتكە قارالسۇن) .

3 . داستان 484 مىسرادىن تەركىب تاپقان بولۇپ ، ئۇنىڭغا كېيىن ئەمىر سەيغەددىن ، بۈيۈك ئەمىر ئارسلان خوجا ئارسلان خوجا تارقان قاتارلىقلار تەرىپىدىن ئىلاۋە قىلىنغان ئۈچ پارچە شېئىرنى قوشقاندا ، ھەممىسى بولۇپ 512 مىسرا بولغان .

4 . نۇسقا 1444 - يىلى زەينۇل ئابدۇلئەزىز ، سۇلتان بەخت ، ھۈسەيىن قاتارلىقلار تەرىپىدىن سەمەرقەنتتە كۆچۈرۈلگەن . نۇسقا 1480 - يىلى ئابدۇلرازاق قاتارلىقلار تەرىپىدىن ئىستامبۇلدا كۆچۈرۈلگەن . نۇسقا ئىستامبۇلدا كۆچۈرۈلگەن ، ئەمما كۆچۈرۈلگەن ۋاقتى ۋە كۆچۈرگۈچىسى ئېنىق ئەمەس .

5 . "ئەتەبەتۈلھەقايىق" بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1980 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 62 - بەت ، 139 - بېتىگە قارالسۇن .

6 . "بۇلاق" مەجمۇئەسى ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ، 1981 - يىل ، 3 - سان ، 278 - بەتكە قارالسۇن .

7 . "ئەتەبەتۈلھە قايق" بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1980 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 18 - 19 - 20 - بەتلەر .

8 . "ئەتەبەتۈلھە قايق" بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1980 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 20 - 21 - بەتلەر .

9 . "ئەتەبەتۈلھە قايق" بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1980 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 22 - 23 - بەتلەر .

10 . "ئىدىقۇت ئۇيغۇر ئەدەبىياتى" ، 1995 - يىل ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 153 - 154 - بەتلەرگە ، "ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى" ، مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1987 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 282 - بەتكە ، "قۇنادغۇبىلىك" ، مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1984 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 71 ، - ، 73 ، - ، 105 - بەتلەرگە قارالسۇن .

11 . غ . ئوسمان "ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى قىسقىچە تارىخى" 1996 - يىل ، 2 - كىتاب . 402 - بەتكە قارالسۇن .

12 . 13 . ئا . مۇھەممەتئىمىن "قاتلاملىق ئېستېتىكا ھەققىدە بايان" ، شىنجاڭ داشۇ نەشرىياتى ، 1994 - يىل ، ئۇيغۇرچە نەشرى ، 1 - بەت .

مەنبە : شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى 1988 - يىل 1 - سان .

تەبىئىي پەن روھى ۋە بىزنىڭ ئەدەبىي

ئىجادىيىتىمىز

داۋۇت ئوبۇلقاسم

گەپنى ئالدى بىلەن ئالىي مەكتەپتە يۈز بەرگەن مۇنداق بىر رىئال ۋەقەلىكتىن باشلىساق، تېخىمۇ توغرا بولىدىغاندەك قىلدۇ. شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ مەلۇم بىر سىنىپىدا بىر ئوقۇغۇچى ئۆزىچە دوسكىغا ئوتتۇرا مەكتەپ ماتېماتىكىسىدىكى بىر فورمۇلانى يازغان. ئەينى ۋاقىتتا تۆۋەندە بۇ سىنىپنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى تەكرار قىلىۋاتقان بولۇپ، بۇ فورمۇلانى كۆرۈپ، ھەممىسىلا "□ ئۆچە ئۈنمەگەن، ئاران قۇتۇلغاندا كۆزىمىز مۇ كۆرمىسۇن □". دەپ ۋاقىراپ كەتتى. مەزكۇر ئوقۇغۇچىنى ئۆچەرتىۋەتكەن. بۇ ۋەقەلىكنى سۆزلەپ بەرگۈچى ماڭا سۆزلەۋىتىپ، □ "ماتېماتىكىنى كۆرسەك ھۆ قىلغىمىز كىلىدىغان بولۇپ قاپتۇ □" دەپ قوشۇپ قويدى. ئەلۋەتتە بۇ ئەدەبىياتچىلىرىمىز ئۈچۈن ئېيتقاندا بىرقەدەر ئومومى بولغان بىر خىل خاراكتېرنىڭ ئىپادىسى □. ئەمدى بىز بۈگۈنكى دەۋرنىڭ نىمە دەۋاتقانلىقىغا قۇلاق سالايلى. قەدىمى گىرىكلەرنىڭ رىۋايىتىدىكى مەشھور ئايال ئەقىل ئىلاھى يادىنا ئورمانلىقتىكى ئالىيانداغا شۇنداق دەيدۇ. □ "ئوقيارىڭنى قولۇڭغا ئال، قارىمۇ - قارشى يۆنىلىشكە ئات. ئۇلار ئۈچۈن ئۆز - ئارا ئۇچراشقان كۈنى دۇنيا ئاجايىپ بىر ماكانغا ئايلىنىدۇ". بەلكىم، پەن ۋە سەنئەت ئىنسانىيەت ئاتقان ئاشۇنداق بىر ئوقيا بولۇشى مۇمكىن. مەدەنىيەت گۈللىنىش ھەرىكىتى ۋە يېقىنقى زامان تەجرىبىۋىلىك پەنلەرنىڭ قەد كۆتۈرۈشى بىلەن ئۇلار پۈتۈنلەي ئوخشىمىغان يۆنىلىشتە كەڭ ماكان ۋە زامانلاردىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ، بۈگۈنگە كەلگەندە بىر نۇقتىدا ئۆز - ئارا ئۇچرىشىپ قالدى. ئاشۇ ئورۇندا ئىنسانىيەت مەدەنىيەتنىڭ يىڭى بىر قىياپىتى ئوتتۇرغا چىقتى. (20 - ئەسىر ئىلىم - پەن روھى ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت ، خەنزۇچە» دېگەن كىتابنىڭ 1 - بېتىگە قاراڭ) مانا بۇ قۇر ئوقۇشقا ئادەمنى ئويلىتىدىغان بىر ئەھۋال. نېمىشقا ئەدەبىيات ماتېماتىكا بىلەن يۇغۇرلۇپ كىتىۋاتقان، مۇشۇنداق شارائىتتا بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ئۇنداق، دۇنيانىڭ نەزىرى مۇنداق بولۇپ قالىدۇ؟ يەنىمۇ ئويلىساق؛ بىز ئەۋلاتدىن ئەۋلاتقا ئۈزۈلدۈرمەيشىمۇ يىزىپ تۇرۇپ، يەنە نېمىشقا مۇشۇ ساھەدە بولسىمۇ خەلقلەر بىلەن تەڭ سەۋىيەلىك بولالمايمىز؟ نېمىشقا بىزدىن □ يۈز يىل غېرىپلىق □، □ "قۇياش تېشى □

“غا ئوخشاش نادىر ئەسەرلەر چىقمايدۇ؟ بىزنىڭ كۈنىمىز خەلق ئىجاد قىلىپ بەرسە، ئۇ يەردە ئۇنداق ئېقىم پەيدا بولمىدۇ، بۇ يەردە مۇنداق ئېقىم پەيدا بولمىدۇ، ئۇنى مۇنداق قىلساق بولغىدەك، بۇنى ئۇنداق قىلساق بولغىدەك دەپ قوبۇل قىلىشلا بۇلارمۇ؟ نىمىشقا ئۇلار ھەممە ساھەدىلا ئىجاتچان، بىز ھەممە ساھەدىلا ئارقىدا بولىمىز؟” □ بۇندىڭدىن 150 يىل ئىلگىرى، غەرب دۇنياسىدىكى ئۇلۇغ پەيلاسوپ گىگىل شۇنداق دىگەن ئىدى، “سەنئەت ھالاكەتكە يۈزلىنىۋاتىدۇ، چۈنكى سانائەت دەۋرىنىڭ روھى ئۇنى چوقۇم ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىدۇ” □ يۇقىرىدىكى كىتابنىڭ مۇقەددىمىسىگە قاراڭ. مانا، غەرب دۇنياسى ئەدەبىيات سەنئەتكە ئۇنداق شۇنداق قارىغان بىلەن، تەبىئىي پەنگە ئىزچىل ھۆرمەت قىلىپ كەلدى. گېگىل دەۋرىدىن باشلاپ، ئەقىللىق ئىزدىگەن بۇ روھ 20 □ - ئەسردە ئۆزىنىڭ ئاجايىپ قۇدرەتلىك كۈچىنى نامايىش قىلدى. ئۇ پەقەت گىتلىرنىڭ قولىدا ئۆزىنىڭ ۋەيران قىلىش خاراكتىرىنى ئىپادىلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار 2-دۇنيا ئۇرۇشىدىكى ئىچىنىشلىق پاجىئەدىن ئاچچىق ساۋاق ئېلىپ، □ ياق، ئەقلى دەۋر يىمىرىلسۇن □ دەپ توۋلاشقا باشلىدى ۋە يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەندەك يېپىڭى بىر قىياپەت ئوتتۇرىغا چىقتى. بىراق بىزچۇ؟ مەيلى ھازىر بولسۇن ياكى ئۆتمۈشتە بولسۇن، ئەقىللىك ئىزدىگەن روھتىن زېرىكىشقا ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇنىڭ ئاز - □ تولا چۇقانىلىرىنىمۇ ئاڭلاپ باققىمىز يوق. ئەكسىچە ئەزەلدىن تەبىئىي پەن روھىغا ئىتبارسىز قارىلىۋاتقانلىقىنى، چەتكە قىقىلىۋاتقانلىقىنى ھەتتا نەزەرمۇ چۈشمەيۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ كىلىۋاتىمىز. بۇ نىمىشقا مۇشۇنداق بولىدۇ؟ بۇنىڭدا ماھىيەتلىك سەۋەپ بارمۇ يوق؟ بۇنىڭغا بىرىلگەن جاۋاب مىللىي مەدەنىيەتمىزنىڭ تەرەققىياتىغا ئاز تولا داۋلى تىپىپ بىرەمدۇ قانداق؟ □ ئېنىقكى ھەرقانداق نەرسە پەقەت ئىنسان ئارقىلىقلا رول ئوينايدۇ. يەنى ئالدى بىلەن ئىنسان سوبىكتىغا تەسىر قىلىپ، سوبىكتىنىڭ فۇنكسىيىلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئەمما ئادەملەرنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىدىكى تارىخىي شارائىت، ئىجتىمائىي مۇھىتى ۋە ئۇنىڭدىكى پەرقلەر، ئاشۇ سوبىكتىنى ھاسىل قىلىش بىلەن تەڭ ئۇنىڭغا مۇجەسسەملىنىپ كىتىدىغانلىقتىن، مەزكۇر فۇنكسىيەنىڭ قانداق بولۇشى كۆپىنچە سوبىكتىنىڭ قۇرۇلمىسىغا باغلىق بولىدۇ. مانا بۇ ئوخشىمىغان ئادەملەرنىڭ ئوخشاش شارائىتتا، ئوخشىمىغان پوزىتسىيىدە بولۇشنىڭ تۈپكى سەۋەبى. بىز بۇ يەردە تەخمىنەن ئېنىق بولۇشى ئۈچۈن 2 □ - دۇنيا ئۇرۇشىدىكىمۇنداق بىر پاكىتنى تىلغا ئېلىپ ئۆتىمىز. دىڭىز ئۇرۇشىدا، ئىتتىپاقداش دۆلەتلەرنىڭ دىڭىز ئارمىيە گىنراللىرى مەغلۇپ بولغاندا، تەسلىم بولۇشنى نورمال ئىش دەپ قارىغان بولسا، ياپونىيە گىنراللىرى مەغلۇپ بولغاندا تەسلىم بولۇشنى شەرمەندىچىلىك دەپ بىلىپ، ئۆزىنى ئۆلتۈرۈش يولىنى تاللىۋالغان. يەنە ئۆزىمىزدىن ئالساق، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ياۋۇز ھۆكۈمرانلىقىغا يالغۇز ئابدۇقادىر داموللام، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، لۇتپۇللا مۇتەللىپ، ئوچ ۋىلايەت ئىنقىلاۋىنىڭ پىلتىسىگە ئوت ياققان ئالتە قەھرىمانلار ئۇچرىغان ئەمەس. يەنە قومۇل ۋاڭنىڭ قانلىق ھۆكۈمرانلىقىنىڭ دەردىنى تۆمۈر خەلىپە،

خوجىنىياز ھاجىلا تارتقان ئەمەس، ئەمما شۇلار ئەكسىيەتچىل قانخور ھاكىمىيەتكە ئوچۇق ئاشكارە مۇش كۆتۈرۈپ، ئىزىز جانلىرىدىن ئايرىلىشتى. يەنە كۈنلەرنىڭ بىرىدە خەلقنىڭ، ۋەتەننىڭ بېشىغا كۈن كېلىپ قالسا، يەنىلا ئاشۇنداق كىشىلەر مۇشۇ كۆتىرىدۇ. ئىنقىلاب قىلىدۇ. قالغانلار يەنە بۇرۇنقىدەكلا پوزىتسىيەدە بولىدۇ. مانا بۇ ئوخشاش بىر ئوبىكتىپ شارائىتنىڭ ئوخشاش بولمىغان سوبىكتىپ تۈزۈلۈشتىكى ئىنكاسى. دېمەك، سوبىكتىپ تۈزۈلۈشنىڭ ئىنسان پائالىيىتىدىكى رولى ئەنە ئاشۇنداق چوڭقۇر بولىدۇ. ئۇ شەخسنىڭ ئادەتتىكى پائالىيەتلىرىدىن تارتىپ، ئالى ئىجادىيەت ئىشلىرىغىچە ھەممىسىدە كۆپىنچە لەۋھۇل مەھپۇزغا ئوخشاپ كىتىدىغانراق رول ئوينايدۇ. شۇڭا ئىنسان ئۈچۈن ئېيتقاندا، سوبىكتىپ تۈزۈلۈشتىكى مۇكەممەللىكنى قوغلۇشۇش ئۇنىڭغا سۈپەت جەھەتتىكى ئىلگىرلەشنى ئېلىپ كىلىدۇ. ئۇنداقتا سوبىكتىپ تۈزۈلۈشى قانداق شەكىللىنىدۇ؟ □ ئادەم تۇغۇلۇشى بىلەنلا مەلۇم بىر مەدەنىيەتنىڭ ئىچىگە چۈشىدۇ. شۇنداق بولغاچقا، ئۇ شۇ ۋاقىتتىن باشلاپلا مەزكۇر مەدەنىيەتنىڭ ئائىھىدىلىكىنى ئۆزىگە مۇجەسسەملەيدۇ. ئاندىن بۇنى مەركەز قىلغان ئاساستا مەزكۇر كىشىنىڭ كەچۈرمىشى، يولۇققان مەسىلىلىرى، بىلگەن، ئاڭلىغان، ئويلىغانلىرى قاتارلىقلار بىلەن سوبىكتىپنى ئىستىخىيىسىز ۋە ئىستىخىيىلىك ھالدا شەكىللەندۈرىدۇ. شۇڭا ئوخشاش بىر ئىجتىمائىي توپقا مەنسۇپ كىشىلەرنىڭ سوبىكتىپ تۈزۈلۈشىدە ناھايىتى زور ئوخشاشلىقلار بولىدۇ. ئوخشىمىغان ئىجتىمائىي توپلار ئارىسىدا زور پەرقلەر ياتىدۇ. ئىجتىمائىي توپنىڭ ئورتاقلىقى ئۇنىڭ ئەنئەنىسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. يەنى مەزكۇر توپ ئۈچۈن ئورتاق بولغان تارىخىي كەچۈرمىش، ئۆرپ - ئادەت، تىل، يىزىق، دىن، جەمئىيەت قۇرۇلمىسى، ئىدىئولوگىيە، ئەدەبىيات □ سەنئەت، ئەخلاق ۋە قىممەت ئۆلچەملىرىدىكى ئۇزۇندىن بۇيان داۋاملىشىۋاتقان ئەنئەنە مەزكۇر توپنىڭ سوبىكتىپ دۇنياسىغا چۆكۈپ، قۇرۇلما ھاسىل قىلىدۇ. ھەمدە ئىلگىرىكى ئەۋلاتلارنىڭ مەنبۇى دۇنياسىدىكى بىكىپ كەتكەن ئامىللار. شۇ پىتى كىيىنكىلەرگە مىراس بولۇپ قالىدۇ. بۇ ئادەتتە ئىستىخىيىسىز ئېلىپ بىرىلىدۇ. شۇڭا مەيلى سوبىكتىپنىڭ سىرتىدىكى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا مىراس قېلىۋاتقان ئەنئەنە بولسۇن، ياكى سوبىكتىپتىكى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا مىراس قېلىۋاتقان نەرسىلەر بولسۇن، ھەممىسى بىر مىللەتنىڭ مۇقىملىقىنى، ئۆزۈكسىزلىكىنى نامايان قىلىدۇ. مىللەت گەۋدىسىدىكى ھاياتى كۈچى ۋە ئاجىزلىقىنى ئىپادىلەيدۇ □. دېمەك گەپنى يەنە باشتىكى سۇئالغا يۆتكەسەك، خەق بىلەن ئۆزىمىز ئوتتۇرىسىدا روشەن پەرقلەرنىڭ بولۇشىدىكى تۈپكى سەۋەپ مانا مۇشۇ مىللەت سوبىكتىپىدە. چۈنكى ھەرقانداق ئادەم مەيلى ئۇ قانچىلىك ئۇلۇغ بولشىدىن قەتئىينەزەر، يەنىلا ئۆزى ياشاۋاتقان مىللەتنىڭ سوبىكتىپ قۇرۇلمىسىنىڭ ئەتراپىدىن يىراققا كىتەلمەيدۇ. مەزكۇر توپتىكى مەدەنىيەتلىك، پىسخىك خاھىشنىڭ چەكلىمىسىدىن ئاسانلىقچە قۇتۇلالمايدۇ. پەقەت كۆپىنچە ئۇنىڭدىكى ئەۋزەللىكتىن ئەڭ ياخشى پايدىلىنىلىشى مۇمكىن. شۇڭا ئوخشاش بولمىغان مەدەنىيەتتىكى ئوخشاش بولمىغان دەۋىرلەردىكى ئالىملارنىڭ،

شائىرلارنىڭ قابىلىيىتى مۇتلەق كۆپ ھاللاردا پەرقسىز، ئەمما ئۇلارنىڭ سوبىكتىپ گەۋدىسىنىڭ تاكامۇللىشىشى پەرقلىق بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىجادىيىتىدىكى پەرق دەل مۇشۇنىڭدىن كىلىپ چىقىدۇ.

مەسىلەنگە ئېيتايلى: نيوتون ئوتتۇرىغا قويغان نەزەرىيىنىڭ ئارستوتىلىنىڭكىگە قارىغاندا مۇكەممەل بولىشىدىكى سەۋەپ، نيوتوننىڭ ئارستوتىلدىن قابىلىيەتلىك بولغانلىقتىن ئەمەس، بەلكى ئىككىسىنىڭ سوبىكتىپ قۇرۇلمىسى ئىككى دەۋىرگە ماس بولغانلىقىدىندۇر. شۇنىڭغا ئوخشاش ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاتاقلىق شائىرى مەرھۇم تىيىپجان ئىلىيوۋنىڭ «قۇياش تىشى» □ «غا ئوخشاش شۆھرەت قازانغان ئەسەر يازالماسلىقىدىكى سەۋەپ، ئوكتاۋنىۋ پازنىڭ يېزىش قابىلىيىتىنىڭ ئۈستۈن بولغانلىقىدىن ياكى مەرھۇم شائىرتىيىپجان ئىلىيوۋ بىزدەك قالاق بىر مىللەتنىڭ تۇرمۇشىنى يازغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ بۇيىپىكتىپ گەۋدىسىنىڭ ئوكتاۋ پازنىڭ گەۋدىسىنىڭ تاكامۇللاشمىغانلىقىدىندۇر. ئەمما يىقىنقى يىللاردا بىز يۇقىردا قۇيۇپ ئۆتكەن سۇئاللارنىڭ تۈرتكىسى بىلەن ئەدەبىيات سەھنىمىزدە يېزىش ئىقتىدارىمىزدىن، ئۇسلۇبىمىزدىن گۇمانلىنىش خاھىشى كىلىپ چىقتى. بىز باشقىلاردەك يازالمىدىكەنمىز، دىگەن تۇيغۇ پەيدا بولدى. بۇ ياشلاردا ئېغىر بولدى. گەرچە بۇ خاھىش بىزگە قايتا ئويلىنۇش ۋەزىيىتى يارتىپ، ئەدەبىياتىمىزنىڭ تەرەققىياتىغا ئىجابى تەسىر كۆرسەتكەن بولسىمۇ، لىكىن ئۇ يەنىلا بىر خىل يۈزەكىلىك، دۇنياۋى سەۋىيىگە بولغان تەلپۈنۈشنىڭ ماھىيەتنى كۆرمەي ئىپادىلىنىشىدۇر. بۇ مۇشۇنداق كىتىۋېرىدىغان بولسا، ئۇلار ياراتقان ئەدەبىيات تۈپ نىگىزىدىن ئالغاندا شۆھرەتپەرەس، دورامچى ئەدەبىيات بولۇپ قالىدۇ، خالاس .

ئادەم ئىجادى قۇدرىتىنىڭ يوشۇرۇن كۈچى پۈتمەس تۈگىمەس بولىدۇ. ئۇنى ئېچىش، جارى قىلدۇرۇش، ئەمىلىلەشتۈرۈشنىڭ نىشانى ۋە ئۇسۇلى كۆپ خىل. مەدەنىيەت تەرەققىيات تىزلىگىنىڭ تىز ئاستىلىقى، سەۋىيەنىڭ يۇقىرى تۆۋەنلىگى مەزموننىڭ ئاز □ كۆپلىكى ھەرگىز گەلگۈسىنىڭ ئۇنداق مۇنداق بولىشىنى بەلگىلەۋچى مۇقەررەلىكنى ھاسىل قىلالمايدۇ. پەقەت مەلۇم پەيتتىكى ئادەمنى بەلگىلەيدۇ. ئىنساننىڭ سوبىكتىپ پائالىيەتچانلىقى مەدەنىيەت ۋە ئادەمنىڭ تەرەققىياتىغا ناھايىتى زور رول ئوينايدۇ. شۇڭا ئۇيغۇر ئەدەبىياتى گۈللەندۈرۈش، دۇنياغا يۈزلەندۈرۈش ئۈچۈن قىلىدىغىنىمىز، قانداقتۇر بىر تالانت ئىگىسىنىڭ تاساددىپى ئوتتۇرىغا چىقىپ، دۇنياۋى سەۋىيىدە يېزىشنى كۈتۈش ياكى يېزىش قابىلىيىتىمىزنى ئۆستۈرەيلى دەپ يۈرۈش ئەمەس بەلكى مۇھىمى پۈتكۈل مىللەت سۇيىپىكتىپ قۇرۇلمىنىڭ مۇكەممەللىكىنى ئىزدەشتىن ئىبارەت. كۈنكېتراق ئېيتساق: مەلۇم پەيتتىن كىيىنكى ئىشلارنىڭ ياخشى بولىشىنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن، ئاشۇ پەيتتىن بۇرۇنقى ئەنئەنىنى (ئىچكى، تاشقى) ئەستايىدىل تەتقىق قىلىپ، سوبىكتىپ پائالىيەتچانلىققا ئىلمىي نىشان ۋە پائالىيەت مەيدانى ھازىرلاپ بىرىشىمىز لازىم. بۇ ئەدەبىياتىمىزنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ

زۆنۈرۈر بىر يولى □□ گەپنى ئەمدى يازما يادىكارلىقىمىزنى باشلايلى. مەلۇمكى، بىزنىڭ تارىخىمىزدىكى زور كۆپچىلىك ئەسەرلەر شېئىرىي ئەسەرلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلار كۆپىنچە خەلق ئېغىزىدا تارقىلىپ كېلىۋاتقان رىۋايەتلەرنى، خېلى كەڭ قىزىقىشى، ھېسداشلىقنى قوزغىغان ۋەقەلىك، ئادەمنى شۇنداقلا گۈل، ياران، بۇلبۇل، ياخشىلىق يامانلىق دىگەندەك ئادەم ھېسسىياتىغا بىۋاسىتە تەسىر قىلغۇچى مەۋجۇتلۇقنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي ئىپادىلەش ئوبيېكتى قىلغان. ئەسەرلەرنىڭ پۈتكۈل سىۋىجىت تەرەققىياتى كۆپىنچە ئەقلىلىك بىلەن ئەمەس، خىيالىلىق ئىلاھى سۈپەت يۇغۇرلۇپ كەتكەن بولۇپ، ئەسەردىكى تۇرمۇش ئەمىلىيىتى بىلەن رىئاللىقنىڭ پەرقى ناھايىتى زور. رىئاللىق، ئادەم، تەبىئەت ۋە سەنئەتنىڭ ئۆزى ھەققىدە سىستېمىلىق، ئىلمىيەتكە ئويلىنىش كەم، كلاسسىكىلىمىزنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەتتىكى ئادەملەرنىڭ سۆز ئىچىش تىخىمۇ تەس. مەيلى قايسى دەۋرنىڭ ئالىملىرى، مۇتەپەككۈرلىرى بولسۇن، كۆپىنچە تەھلىل قىلىش، قايىل قىلىش خاھىشى بىلەن ئەمەس، بەلكى تەسەرلەندۈرۈش، ھاياجانلاندىرۇش، قىزىقتۇرۇش ھەتتا دوزاخ، خۇدانىڭ غەزىپى، ئىلاھى ئاقىۋەتتىكى ئەسەرلەر ئارقىلىق ۋەھىمىلەش يولى بىلەن ئەسەر يازغان. يەنى ئۆز پىكرىنى كىتابخانلارنىڭ كالىسىغا تەسىر قىلدۇرۇپ، ئويلىنىدۇرۇش، قايىل قىلىش ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى ھېسسىياتقا تەسىر قىلدۇرۇپ، ھاياجانلاندىرۇش، تەسەرلەندۈرۈش، قىزىقتۇرۇش ئارقىلىق يەتكۈزۈمەكچى بولغان.

ئەسەرلەرنىڭ مەزمۇنىمۇ مىڭ يىلدىن بېرى شىكايەت، نەپرەت، مەدھىيە، كۈيلەشتىن چەتنەپ كەتمىگەن. يىغىپ ئېيتقاندا كۆپىنچە ئەخلاق گۈزەللىكى، ھايات گۈزەللىكى دىگەندەك گۈزەللىكلەرگە ئىنتىلىشتىن ئىبارەت بولغان. قانداقتۇر بىر ئەخلاقى مىزاننى نىشان قىلىپ، كىشىلەرنى شۇنىڭغا قاراپ ئىلگىرلەشكە چاقىرىشتىن ئىبارەت بولغان. بۇنى تۆۋەندىكى سىلىشتۇرما جەدۋىلىدىن بىۋاسىتە ھىس قىلالايمىز □. ئەمما، ياۋرۇپانىڭ خاھىشى بۇنىڭ ئەكسىچە، يەنى ئۇلارنىڭ تارىخىدىكى زور كۆپچىلىك ئەسەرلەر نەسرى، ھەتتا نەزىرىيۋى ئەسەرلەر بولۇپ، يازغۇچىلار يالغۇز ئۆز دەۋرنىڭ ئەدەبىيات پىشۋالىرىغا بولۇپ قالماستىن، بەلكى يەنە مەشھۇر مۇتەپەككۈرلىرى، سىياسىيونلىرىدۇر. ئۇلار ئۆز ئەسەرلىرىدە ئۆزى كۆرگەن، بىشىدىن ئۆتكۈزگەن ۋەقەلىكلەرنى، ئۇلار دەۋرى تەققەزا بولۇۋاتقان ئادەم ۋە ئىدىيەلەرنى ئاساسىي ئىپادىلەش ئوبيېكتى قىلغان. سىۋىجىت تەرەققىياتى كۆپىنچە راستچىللىق سەمىمىيلىك بىلەن راۋاجلانغان. ئەلۋەتتە ئەسەرنىمۇ بىزنىڭكىدەك تەسەرلەندۈرۈش، ھاياجانلاندىرۇش، ۋەھىمىلەش يولى بىلەن ئەمەس، بەلكى قايىل قىلىش، تەھلىل قىلىش بىلەن ماھىيەتنى تونۇتۇش خاھىشىدا يازغان. ئومۇمەن، غەرب كلاسسىكىلىرى بىلەن بىزنىڭ كلاسسىكىلىرىمىز سىلىشتۈرۈلگەندە، كۆز ئالدىمىزدا بىرى يىراقلارنى كۆرسۈتۈپ تۇرغان، يەنە بىرى قولغا گۈرجەكنى ئېلىپ يەر كولاشقا تەمىشلىۋاتقان ئىككى سۈرەت كەلمەي قالمايدۇ. روشەنكى ئالدىدىكى بىزنىڭ كلاسسىكىلىرىمىز. كەينىدىكى غەرب كلاسسىكىلىرى.

ئۇلار نىمىشقا مۇشۇنداق پەرقلىق تۈس ئالدىدۇ؟ -10 □ ئەسەر يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئەسىرى : □ قۇتادغۇبىلىك كەسپىي: سىياسىيون ئەسەر مەزمونى 12- ئەسەر ئەھمەد يەسنەۋى (شائىر) ئەسىرى ھىكمەتنامە مەزمونى □: كىشىلەرنى تەغدىرگە تەن بىرىشكە، □ دۇنياغا ھىرىسمەن بولماسلىققا، □ ئېغىر كۈنلەردە شۈكۈر بىلەن □ سەۋىر قانائەت قىلىپ ئۆتكۈزۈشكە □ چاقىرغان. تەسەۋۋۇپ ۋە سۈپىلىقنى □ تەرغىپ قىلغان. كىشىلەرنىڭ نادان □ بولۇپ قالماستىن تىلىگەن -13 □ . ئەسەر ئەھمەد يۈكەنەكى شائىر ئەسىرى □: ئەتەبۇل ھەقايىن □ مەزمونى: كىشىلەرنى بىلىملىك □ بولۇشقا چاقىرغان. ئىنسانى □ خىسلەتلەرنى مەدھىلەپ □ ئىللەتلەرنى قامچىلىغان. دانىتى (شائىر) ئەسىرى □: يىڭى ھايات، زىياپەت ئاممىباب تىل ھەققىدە مانارىخىيە توغرىسىدا ئىلاھى كومىدىيەسى كەسپىي: سىياسىي پائالىيەتچى مەزمونى: سىياسى بىلەن دىنى ئايرىۋېتىش ئىدىيىسىنى □ شەرھىلىگەن. فىئودال □ ھۆكۈمرانلارنىڭ خىيانەتچىلىكى □ پارىخورلىغىنى ئېچىپ بەرگەن □. يىڭى دەۋرنىڭ ئىدىيىسىنى ۋە □ دۇنيا قارىشى بولغان □ ئىنسانپەرۋەرلىكىنى ئىپادىلىگەن. 14- ئەسەر، نەسىردىن رابغۇزى □ ئەسەر ئى □: قىسسەسۇل ئەنبىيا □، مەزمونى: پاكلىق، ھەققانىيەت ۋە □ چىنلىقنىڭ پەسكەشلىك ئۈستىدىن □ چوقۇم غالىپ كىلىدىغانلىقى □ ئەكس ئەتتۈرگەن. جىۋاننى بوكاسو، □ ئەسىرى □: ئون كۈنلۈك سۆھبەت □ مەزمونى: قىزىل تونلۇق يىپسىكۆپ ئەۋلىيا) دىن تارتىپ، پوپلارغىچە بولغان روھانىلارنىڭ ئاپكۆز، رەزىل □ ئالدامچى، ماھىيىتىن پاش قىلغان □. چىن مۇھەببەت، دوستلۇق ۋە ئاياللار □ گۈزەللىكىنى مەدھىلىگەن. 15- ئەسەر، لۇتقى، ئاتاي، سەككاكى ناۋايى ئەسەلەرنىڭ مەزمونى: ھايات گۈزەللىكىنى، □ مۇھەببەتنى، ياخشى خىسلەتلەرنى، تىنچلىق □ ئاسايىشلىقنى كۆپلىگەن، ئاياللارنىڭ تەڭسىز ئورنىغا نارازىلىقنى بىلدۈرگەن. رەزىللىكلەرگە □ نەپرەت ئوقۇغان. ناۋايى يەنە فىئودال □ ئاقسۆڭەكلەرنىڭ رەزىللىكىنى ئوتتۇر □ ئەسەر فىئودال ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ساختىلىقى، □ مۇتەئەسسىپلىكىنى پاش قىلغان . ئاددىي □ كىشىلەرنى مەدھىلىگەن ئۇ ئۇيغۇر □ مەدەنىيەتكىدىكى ئايرىم بىر ھادىسە. فىرانسوۋا ۋىللو (شائىر) كەسپى □: ئەسىرى □ ۋەسىيەتلەر توپلىمى □ مەزمونى: ئۇ ئۆز ئەسەرلىرىدە دەۋىرگە □ رىئاللىققا بولغان نارازىلىقنى □ ئىپادىلەپ، ئادەملەر ئارىسىدىكى تۈرلۈك □ تۈمەن پەرىقلەر ئۈستىدە باش قاتۇرغان □. پوپلارنى مەسخىرە قىلغان. ھاياتنىڭ مەنىسى □ كىشىنىڭ قىممىتى توغرىسىدا ئاجايىپ سەمىمىلىك بىلەن يۈرگۈزگەن. ئۆزىنىڭ □ ھەرخىل تۇيغۇلىرىغا ھىچقانداق ياسالمايلىق ئارلاشتۇرماي چىن ئىپادىلىگەن. ئۇنىڭ شىئىرلىرىدىن ئەخلاق، كۆز قاراش دىگەندەك بىر قاتار بىر نىمىلەر سىرتىدىكى ئادەمنىڭ قىياپىتىنى كۆرگىلى بولىدۇ. 16- ئەسەر، ئايازبىك ئەسىرى مەھمۇتنامە جاھاننامە مەزمونى: ئۇنىڭ ئەسەرلىرى نەسبەت □ ۋە تارىخى، سىياسى مەۋقە زۆرۈرىتى □ بىلەن يىزىلغان بولۇپ، ئەخلاقلىق □ بولۇشقا، ئادىل بولۇشقا دالالەت □ قىلىنغان. ئەسىرى: ئازات قىلىنغان قۇددۇس □ مەزمونى: ھۆكۈمەتنىڭ ئەيىپلىرىنى پاش □ قىلىپ، بەگ، ئەمەلدارلار ئوردىسىدىكى قاراڭغۇ

جاھالەتكە نەشتە ئوردۇ. 17-ئەسر، خىرقىتى ئەسىرى «مۇھەببەتنامە ۋە مېھنەتكام» مەزمونى: شائىر ئۆز ئەسىرىدە ئۆزىنىڭ يورۇقلۇققا، ئادەلەتكە ئىنتىلىش ھىسسىياتىنى خەلىقپەرۋەرلىك ئىدىيىسىنى ئىزىلگۈچى جاپاكەش ئاممىغا بولغان سەمىمىي مۇھەببىتى ئىنكاس قىلىپ، قاراڭغۇلۇققا نەپرەت ئوقۇغان. مۇھەببەت ۋە مېھنەت ئىنسانلارنىڭ ئىككى چوڭ تۈۋرۈكى دىگەن ئىدىيىنى تەرغىپ قىلغان. مولير(شائىر) (ئەسىرى) كۈلكىلىك زەكى ئايالى ئەركەكلەر مەكتىپى مەزمونى: بۇرجىئازىيە چاكنى سىپاگەرلىكى ئاچچىق مەسخىرە قىلىنغان. ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئاتالمىش نازاكەتلىك تۇرمۇشنىڭ چىرىك بىمەنلىگىنى ئېچىپ بەرگەن. دەۋىرنىڭ تۈرلۈك رەزىل بەشىرىنى كۆرسۈتۈپ قويغان. 18 - ئەسر، زەلىلى ئەسىرى شائىرنىڭ غەزەللىرى ۋە تەنى مەرىپەتنى قىزغىن سۆيۈش، ئادالەتكە تەلپۈنۈش، خەلىققە ھەمدەمدە بولۇش، زامان ۋە زۇلۇم ئۈستىدىن شىكايەت قىلىش، ھىيلىگەر سۇپا-خوجىلارغا نەپرەت ئوقۇشنى ئاساسىي مەزمون قىلغان. مەزكۇر شائىر بىلەن بىرئەسىردىن ياشىغان. نەۋبىتىنىڭ غەزەللىرىنىڭ مەزمونى ئاساسىي جەھەتتىن ئوخشاش، پەقەت ئۇ يۇقۇرقىدىن باشقا ئاياللارنىڭ تەڭسىزلىكىگە نارازىلىغىنى ئىپادىلەيدۇ. ۋولتر ئەسىرى كادىگا مۇلايىم كىشى ئاق كۆڭۈل ئەر. مەزمونى: ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ پەلسەپىۋىلىكى كۈچلۈك، ئابىستىراكتلىققا بولغان يۈزلىنىش ناھايىتى يۇقىرى بولۇپ، مۇستەبىت جەمئىيەتنىڭ قاراڭغۇلۇقىنى پاش قىلغان. دىندار، ساراي پەيلاسوپلىرى، ئالىملارنىڭ ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئىككى يۈزلىمىلىگىنى ئېچىپ بەرگەن، ئادەمنىڭ غوللۇق مەنىۋى پائالىيىتى ھىسسىي پائالىيەت ۋە ئەقلى پائالىيەت دەپ ئىككى خىل بولىدۇ. مانا مۇشۇ ئىككى خىل پائالىيەتنىڭ دىئالىكتىك بىرىكمىسى مۇكەممەللىكنىڭ بەلگىسى. لېكىن ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان، ۋۇجۇدىمىزدا ھىسسىي تەرەپ كۆككە كۆتۈرۈلۈپ، ئەقلى تەرەپ بىسىلىپ قالدى. تەپەككۈر بىلەن ھېسسىيات چىقىشالماستىكى قۇتۇپ بولغاچقا، ئەلۋەتتە بۇ بىزنى تەپەككۈرغا قېرىقلاشتۇردى. تەپەككۈرنى ھېسسىياتنىڭ قۇلى. تىخىمۇ ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، تەپەككۈرنى ھېسسىياتنىڭ قۇلى بولغاندىلا ئۆز مەۋجۇتلىقىنى ساقلىيالايدىغان ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويدى. تەپەككۈر بىزنىڭ قولىمىزدا ئۆز قانۇنىيىتى بويىچە يۈرگۈزۈلمەيدىغان ھالغا كىلىپ قالدى. شۇڭا تەبىئىيىكى بىزدە ئەقلى مۇكەممەللىكنى ئەقلى گۈزەللىكىنى ئىزدەيدىغان پەنلەر، ئەسەرلەر ئاساسەن ئوتتۇرىغا چىقىمىدى. ئەمما ياخشىلىق، ۋاپا، ساداقەت، دوسلۇق، مۇھەببەت، ئاسايىشلىق دىگەندەك ھىسسىيات بىلەن باغلانغان گۈزەللىك توختىماي تىلغا ئېلىنىپ تۇردى. بۇنىڭ بىلەن مىللەت سۈپىتى بارا - بارا ھىسسىياتنى ئاساسىي تۈۋرۈك قىلىشقا باشلىدى. ئەلۋەتتە بۇنىڭغا ئاسىيا مەدەنىيىتىنىڭ ئومومى ئالاھىدىلىگىنىڭ تەسىرىمۇ بار. خەلقىمىز ۋە خەلقىمىز ئارىسىدىن چىققان ئالىملىرىمىز مۇتەپەككۈر يازغۇچى شائىرلىرىمىزنىڭ پىكىر قىلىش ئەندىزىسى، قىممەت ئۆلچەملىرى، ئىستىتىك زەۋقىدە ھىسسىيات ئىستىخىيىسىز ھالدا ئالاھىدە ھەل قىلغۇچ مىزان بولۇپ ئىپادىلەندى. مەسىلەن،

بىز بۇنداق مەسىلىلەر ئۈستىدە ئۆزىمىز ئويلاپ باقساق بولىدۇ. جەدۋەلنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى ئەسەرلەر قانداق روھنىڭ ئۈستىگە، جەدۋەلنىڭ سول تەرىپىدىكى ئەسەرلەر قانداق روھنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغاندەك قىلىدۇ؟ □ نىمىشقا بىزنىڭ كىلاسسىكىلىرىمىز ئۆز دەۋرىنىڭ رېئالى مەسىلىلىرى ئۈستىدە باش قاتۇرماي، داۋاملىق قانداقتۇر بىر خىيالى گۈزەللىككە قاراپ غەزەل ئېيتىشقا ئامراق بولىدۇ؟ ئەجىبا ئۇلار ئۆز دەۋرىدىكى ئەقىلگە سىغمايدىغان ئىشلارنى ھىس قىلمىغاندىمۇ؟ قالاڭلىقنى، ئەكسىيەتچىل ھۆكىمەتنىڭ قانخورلىقىنى، زالىملىقىنى سەزمىگەندىمۇ؟ سوپا ئىشانلارنىڭ گەپتەنلىكىدىن، رەزىل ئەپتى بەشىرىدىن نەپەرەتلىنىدىمۇ؟ ئىتتىپاقسىزلىقنىڭ، چىچىلاڭغۇلۇقنىڭ، خامۇشلۇقنىڭ تۈپ يىلتىزى نەدە دەپ باش قاتۇرۇپ باقمىغاندىمۇ؟ نىمىشقا خۇدا ئۆز يېقىنلىرىنىڭ توپىغا مىلىنىپ مەزلۇملاردەك ياشىشنى راۋا كۆردىغاندۇ؟ ئويلاپ باقمىغاندىمۇ؟ ئادەم بۇلارنى ئويلىسا تەكرار مەزمونلۇق ئەسەرلىرىنى ئوقۇسا كىلاسسىكىلارنى گەپتەنلەردىكى دېگۈسى كىلىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ بىر بىمەنە يەكۈن بولسىمۇ، لىكىن مەلۇم جەھەتتىن ئېيتقاندا ئۇلاردا مۇشۇ خاھىش پەقەتلا يوق ئەمەس. ھېسسىياتقا غەرق بولغان مانا مۇشۇنداق ئەھۋال، پۈتكۈل ئويغۇر تارىخىنىڭ ھەربىر بۆلۈك پۇشقاڭلىرىدىن مانا مەنە دەپ كۆرۈلۈپلا تۇرىدۇ. ئەقىللىكنىڭ ئالاھىدىلىكى روشەنلىك، ھېسسىلىقنىڭ ئالاھىدىلىكى مۇجىمەللىك بولغاچقا تارىخىمىزغا ئەقىللىق ئىزدەپ قارىساق، كۆز ئالدىمىزدا ئاجايىپ قالايمىقان، چۈشىنىكسىز، مۇرەككەپ بىر ئۆتمۈش نامايان بولىدۇ. ئۇ يەردە بىز قاراپ تۇرۇپ، ئىلاھلاشتۇرۇۋېلىنغان ئادەم ۋە ھادىسىلەرنى قەدەمدە بىر ئۇچرىتىپ تۇرىمىز. قىينالمايلا ئانچە چوڭ ئىلمىي ئاساسىي يوق ھېسسىياتلارنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا، ئۆرنەك ئالالايمىز. تىرىكلىگىنىمۇ، ئۆلۈكلۈكىنىمۇ ئۇققىلى بولمايدىغان، بىر توپ ئادەملەرنىڭ ھەپلىشىپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈۋالالايمىز. سەن ئۇ يەردە مەن بۇ يەردە دەپ بولسا ئاتقان جەڭگە جىدەلنى ئۇچرىتالايمىز. ئەكسىيەتچى زالىملارنىڭ سەئىدە □، سەئىد ئەۋلىيا □، پىر □، ئاللاھ غوجام □ دىگەندەك ھەشەمەتلىك سۆزلەر پەيدا قىلىدىغان ھېسسىياتلار بىلەن، ئۆزىنى بەدازلاۋاتقانلىقىنى، ئاۋامنىڭ قانداق قىلىپ ئۇلار □ سەئىد □ بولۇپ قالىدۇ؟ ئەۋلىيا بولۇپ قالىدۇ؟ دەپ تۈزۈك ئويلىمايلا، ئەمىلىيەتنى كۆرمەيلا گەپتەنلىقىغا، قۇرئان كېرىمىدىن نامازخانلارنى ھاياجانلاندىرالمىغىدەك سۆزلىگىنىگە، ياكى ئۇنداق مۇنداق ئۇستاتلىقىغا قاراپلا ئىشەنگىنىنى كۆرىمىز. بىز بۇ ھەقتە مىلادى IX ئەسىرنىڭ كىيىنكى يېرىمىدا ئېلى تەۋەسىدىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ مىللىي ئازاتلىق ھەرىكەتلىرىگە زور بايئىپەت ئېلىپ كەلگەن، بۇخارالىق □ سەئىد □ مەھمۇت خوجىنىڭ رەزىل تارىخىنى ئەسلىپ ئۆتۈشنى كۇپايە قىلىمىز .

بىلىشىمىزچە خائىن خوجا مەھمۇت مىلادىيە 1836-يىلى كۈزدە ئېلىدا سەكسەن ئىككى يۈز خەلق بىرلىكى بىلەن ۋۇجۇدقا كەلگەن ئېلى سۇلتانلىق قۇرۇلۇپ، ئارىلىقتىن ئاز كەم ئىككى يىل ئۆتكەندىن كىيىن، ھازىرقى غۇلجا شەھىرىگە □ خۇدايى پەقىر □ لىك قىلىپ پەيدا قىلغان. كىيىنرەك

ئاھالىلەر ئارىسىدا ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەۋلادى □ غەۋسۇل ئەززەم □ پۈشتىمەن دەپ ئېلان قىلغان. بۇنى ئاڭلىغان بىر قىسىم خوجىپەرەس، نادان كىشىلەر ئۇنىڭغا مۇرت بولۇشقان. ئەگەشكەن. ئۆزلىرىگە □ پىر □ قىلىپ، پاي قەدەملىرىگە ياندېشىپ، دىگىنىنى قىلدىغان، دىگىنىنى بېرىدىغان، سىزىقىدىن چىماي ... دۋاسىنى ئېلىپ، □ ساۋاپ □ تاپىدىغان، □ ئۇلۇغ خىسلەت □ كە تۇتۇش قىلىپ كىتىشكەن. مۇئەززەمخان ھاكىمىيىتى كۈرەنى جۈملىدىن ئېلى تەۋەسىدىكى باشقا جايلارنى ئازاد قىلىش ئۈچۈن، جىددى چارە □ - تەدبىرلەرنى كۆرۈپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوجا مەھمۇت ئېلىنىڭ سۇلتانلىغىنى تارتىۋېلىش ھىيلىسىگە كىرىشىپ كەتكەن ... □ . جەڭ قىلماي تۇرۇپ، بىر ئەپسۇن بىلەنلا دۈشمەنلەرنىڭ كۆزىنى باغلايمەن. بىر سۇق بىلەنلا دۈشمەنلەرنى بېشىمنى ئېلىۋەتسىمۇ تۇپمايدىغان قىلىۋېتىمەن □ ... دەپ ئۆزىنى كارامەت كۆرسىتىشكە □ ئاتاپ □ قويغان. ساددا دىل ئۇيغۇرلار ئۇنىڭ بۇ كارامەتلىرىگە ئىشەنگەن. خوجا مەھمۇت خەلق ئىچىدىن ئۆزىگە ئىشەنچلىك □ خۇدايى يارانلارنى □ يىتەركلىك تاپقان. ئېلى مۇسۇلمانلىرى ئارىسىدا خېلى بۇرۇن باش كۆتۈرگەن. مەشھور □ خوجا ئەھمەدخان ئەۋلىيا □ بىلەنمۇ ئۇچرۇشۇپ، ئېلى مۇسۇلمانلىرىنىڭ □ نىجاتلىقى ئۈستىدە باش قاتۇرۇشقان. گەرچە مۇئەززەم سۇلتان بۇ خوجىلارنىڭ ئالدامچىلىقى، سۇيىقەستچىلىكى ئۈستىدە كىشىلەرنى ھۇشيار بولۇشقا چاقىرغان بولسىمۇ، لىكىن بىر قىسىم كىشىلەر □ بۇ ئالەم ئىشلىرى بىلەن بىر □ بىرىمىزنىڭ كارى يوقتۇر □ ... دىيىشىپ، □ ئىتىقاد □ بىخۇدلىقى بىلەن بىخارامان بولۇپ تۆتۈپۈرىشكەن. ئاقبۇت خوجا مەمۇت بىر مەزگىل تەييارلىق كۆرگەندىن كىيىن، تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ، ئۆزىنىڭ بىر قىسىم □ ياران □، □ مۇرت □، □ ئىخلاسىمەن □ لىرىنى باشلاپ، سۇلتانلىقنىڭ زىندانىدىكى دۈشمەنلەرنى قاراملىق بىلەن قويۇپ بىرىشكۈچە يەتكەن. ئىنىقلاپ سېپىدىن پارچىلانغان. ئاخىرى خوجا مەھمۇت ئۆز شىركىلىرى بىلەن بىرلىكتە سۇلتاننى ئۆلتۈرۈپ تاشلىغان. ھەم □ " سۇلتان كاپىرلار تەرەپكە يان باستى سىلەرنى ساتماقچى " □ ... دىگەن □ □ تۆھمەتنى توقۇپ چىقىپ، ئۇنىڭ كاللىسىنى شەھەرگە ئەۋەتىپ بەرگەن. سۇلتانلىقنى قولغا ئېلىش ئۈچۈن، سۇلتانلىقنىڭ ئېلىكىدىكى بارلىق بەگ مىر شەپەرلەرنى □ پۇقرا نامىدىن بۇيرۇق چىقىرىپ، تامامەن ئۆلتۈرۈۋەتكەن. سۇلتاننىڭ ئوردىسىنى ئۆز ئادەملىرىگە بۇلاڭ □ تالاڭ قىلدۇرغان. سۇلتاننىڭ ئوغلى 22 ياشلىق خىزىراتنى ئۆلتۈرۈپ تاشلىغان. سۇلتاننىڭ مەشھور ئادىمى ئەتىلا پەلۋاننى ھەمراھلىرى بىلەن قوشۇپ زىندانغا سولىغان. خوجىنىڭ ئادەملىرى يۈز □ يۈزلەرگە تارقىلىپ، ھەرقايسى يۈزلەرنىڭ ئىلگىرىكى يۈرت كاتتىلىرىنى، سۇلتانغا خىزمەت قىلغان كىشىلەرنى قىرغىن قىلدۇرغان. ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئۆملۈكنى بۇزغان. يۇرتتا باشباشتاقلق ئەۋج ئالدۇرۇلغان. ياخشىلار خار، يامانلار ئىتتىراسىز ۋەزىيەت يارىتىلغان. شۇنداق قىلىپ خەلق ھۆكىمىتى يەنى مۇئەززەمخان سۇلتانلىغى خوجا مەھمۇت تەرىپىدىن تەل تۆكۈس ئاغدۇرۇۋېتىلگەن. خوجا مەھمۇت سۇلتانلىقنى ئىگىلەپ، بىر ئايدىن جىقراق سۇلتان بولغان. (نىزامىدىن ھۈسەيىن :

□ "كېيىنكى ئوتتۇرا ئەسىر" ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ تارىخىي ئۆزگىرىشلىرى □، □ شىنجاڭ مەدەنىيىتى □ جۇرنىلى 1990 □ - يىلى 1 □ -، □ 2-سان (قوشما سان) غا قاراڭ .

بۇ ھەقتە تەنمۇ بىر دۆلەتنى گەپ بىلەن ئاغدۇرۇۋەتكەن بىر تارىخ. بىز ئويلاپ باقايلى. مەھمۇد خوجا نىمىشقا شۇنداق ئاسانلا كىشىلەر قەلبىدىن بىر دۆلەتنى ئاغدۇرۇۋىتەلگۈدەك، ئۆز قىلمىشى كىشىلەر كالىسىدا پەيدا قىلىشقا تىگىشلىك سۇئاللارنىڭ رول ئوينىشىنى توساپ تۇرالغۇدە ھېسسىيات پەيدا قىلالايدۇ؟ ئاۋام نىمىشقا ئۇ... □ جەڭ قىلمايلا بىر ئەپسۇن بىلەن دۈشمەنلەرنىڭ كۆزىنى باغلايمەن، بىرسۇق بىلەنلا دۈشمەنلەرنى بېشىنى ئېلىۋەتسىمۇ تۇيمايدىغان قىلىۋىتىمەن □، دەپ پو ئېتىۋاتقىنىدا ئەمەس نىمىشقا پەيغەمبەرنىڭ غازاتلىرىدا شۇنچىۋىلا كىشى شېھىت بولۇپ كىتىدۇ؟ راستتىنلا شۇنداق ھۇنرىڭ بولسا ئەمىلىيەتتە كۆرسۈتۈپ باقە! دىمەي، ئويلىماي ئەكسىچە ئۇنىڭغا ئەگىشىدۇ؟ ئۇنىڭ بىر ئىككى ئېغىز گېپى بىلەن ئۆزلىرى ھىمايە قىلىپ سايلىغان سۇلتاننى ھاپىلا □ - شاپىلا ئۆلتۈرۋىتىدۇ؟ مۇئەززەمخان سۇلتان ئۇنىڭ سۈيىقەستىنى سەزگەن تۇرۇقلۇق، نىمىشقا تەدبىر قوللانمايدۇ؟ سۈيىقەست ئىشلەتسىمۇ بولاتتىغۇ؟... ئادەم ئاجايىپ مۇرەككەپ مەخلۇق. چۈنكى ئۇنىڭ ھىسسىي دۇنياسىنى مۆلچەرلىگىلى بولمايدۇ. ھەرخىل ھەھەر ياڭزا خىياللىرى تاپقىلى بولىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ بىر تەبىئىيلىك. بىراق دەل مانا مۇشۇ تەبىئىيلىك سوبىكتىمىزدىكى ئەقلىلىق ئىزدىگەن روھنىڭ كەملىكى تۈپەيلىدىن ماغدۇرلۇنۇپ، بىر بۆلەك ئۇيغۇر تارىخىنىڭ ۋاراڭ-چۇرۇڭ بىلەن تولىشىغا سەۋەبچى بولدى. تۈرلۈك تۈمەن ھېسسىياتلارنىڭ ھىچقانداق توسالغۇسىزلا تارىخ سەھنىسىدە دەلدەڭشىشى بىلەن نى - نى خانلىقلار ۋەيران بولدى. ئەسلىدىن باتۇرلۇق، ھەركەتچانلىق بىلەن سۇغۇرۇلغان ۋۇجۇدقا مەتە چۈشتى. پۈتكۈل ئۇيغۇر دىيارى قول قوشۇرۇپ، دۈگدۈيۈپ كېتىپ بارغان مۆمىنلەر، پولىنىڭ يىغدا بۇرۇتىنى مايلاپ، خوتوننىڭ ئەۋرىشىم مىڭشىلىرىغا قاراپ، ھىجىيىپ قالغان بەگلەر، غەزەپ بىلەن بولغا ئۇرۇۋاتقان ئائىمىتلەر، ۋە تۈكۈرۈكلىرىنى چاچرىتىپ توختىماي سۆزلەۋاتقان سوپا ئىشانلار، سەللەننىڭ يوغىنىنى يۆگەپ، جىمى سورۇننىڭ تۆرىدە قالغان موللاملاردەك مەسخۇش ئارىلاشمىسىغا ئايلىندى □. بىزگە مەلۇمكى، ئەقلىلىك ئىزدىگەن روھ دىگىنىمىز كىشىلەرنىڭ مېجەز - خاراكتىرى، ياشاش تەرزى، ئىستىتىك زوۋقى، تاشقى مۇھىت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، دۇنيا قارىشىدا ئەقلىلىككە بەكرەك ئەھمىيەت بېرىشى، ئومومەن ھەرقانداق پائالىيەت، ھەرقانداق ئىشنىڭ ئەقلى مۇددىئاسى ۋە ئەقلى ۋەجىنى ھەممىدىن ئۈستۈن ئورۇنغا قويۇشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق روھ كىشىلەرگە ناھايىتى مول ھىسسىي ماتېرىيال ئارىسىدىن جەۋھەرنى ئىزدەيدىغان، تاشقى كۆرۈنۈشكە قارىغاندا ئىچكى ماھىيەتكە ئېتىبار بېرىدىغان، كىشىلەرنىڭ گەپ سۆزلىرى ۋە بىردەملىك ئىپادىسى، مۇئامىلىسىگە ئەمەس، بەلكى ئۆز تەپەككۈرى ئارقىلىق كۆرگەن ماھىيەتكە قارايدىغان، شەيئەلەرنىڭ ماھىيىتى ۋە تەرەققىيات قانۇنىيىتىدىكى لوگىكىلىق ئىزچىللىققا تايىنىپ، بىۋاسىتە ئېرىشكىلى بولمايدىغان بىلىمگە

ئېرىشىشنى قوغلىشىدىغان سوبىكتىپ تۈزۈلۈشى ئاتا قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئەقلىلىق ئۆلچەمنى شەخسنىڭ تەپەككۈرىغا تاشلاپ بەرگەچكە، بۇ كىشىلەرنىڭ مەندىكى مەن ئىكەنلىكىنى ھۆرلۈككە ئىگە قىلىپ، شەخسنىڭ ئىندىۋىدۇئاللىقىنى، ئىجتىپانلىقىنى، ئاكتىپچانلىقىنى جارى قىلدۇرۇشتا ئاجايىپ رول ئوينايدۇ. شۇڭلاشقا جەمئىيەت ئىلمىي ساھەسىدىكى گىگانىت ئادەم. ئىنىسكىلوپىك مۇتەپپەككۈر مەشھور نەزىرىيە ئالىمى ۋېبېر (ماخ. ۋەبەر، 1864-1920) ياۋرۇپا مەدەنىيىتىنىڭ ئىلغار بولۇشىدىكى تۈپكى سەۋەپنى ئىپادە قىلىپ، مۇنداق ھېساپلىغان ئىدى. □

يېقىنقى زامان ياۋرۇپا مەدەنىيىتىدە كەلگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئەقلىلىك ئىزدىگەن روھنىڭ مەھسۇلى ⑦ □ ئەپسۇسكى بىزدە بۇنداق روھ ناھايىتى كەمچىل بۇ يوقىرىقى بايانلىرىمىزدىن مانا مەن دەپ كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ □. دىمەك، ئۆزىمىز ھەقىقەتتە كۈنكۈرتىراق ئىپتىساق ناھايىتى ئۇزۇن تارىختىن بۇيان خەلقلەر ئۆز كالىسىدا پەيدا بولغان سۇئاللارغا جاۋاب ئىزدەپ، ئۆزىنى قايىل قىلىشنى ئۆلچەم قىلغان بولسا، بىز ئادەملەر بىلەن ئادەملەر ئارىسىدىكى ھىسسىي نەرسىلەرنى گەۋدىلەندۈرۈشنى قوغلۇشۇپ، ئۆزىمىز ۋە باشقىلارنى تەسىرلەندۈرۈشنى، ھاياجاندىرۇشنى ئۆلچەم قىلىدۇق. بۇ ئىككى خىل يۆنىلىش ئىككى خىل ئالاھىدىلىكنى ئىپادىلىدى. يەنى خەلقنى تەپپەككۈرى كۈندىن □ كۈنگە مۇكەممەللىشىپ، ئەقلىلىككە قاتتىق ئەمەل قىلىپ، ئاجايىپ سىستېمىلىق لوگىكىلىق پەنلەرنى ۋۇجۇدقا چىقارغان سۈبىيكتىپ كۆزنى چاقىناتقۇدەك ھالغا كەلتۈرگەن بولسا، بىز تۈرلۈك ھېسسىياتلار تۇيغۇرلار، ئەسلىمىلەرنىڭ كۆپتۈرۈلۈشى، سىرلىقلىشى، ۋەھىمىلىك ۋە ئىلاھى تۈس ئېلىشى بىلەن، قانداقتۇر بىر نىمىلەر ئاستىغا بېسىلىپ قالدۇق. بۇرۇن ئات مىنىپ ئوقيا تۇتۇپ ھەرياق □ ھەرياقلارغا بىرىپ، چىنىقۇتاتقان كۈچتىن گىر روھ قەدەمنىڭ ئىتىزلىق، ئۆي مەلىكوي ئارىسىدىن چىقىمىسلىقى، تەپپەككۈرنىڭ ھېسسىياتنىڭ قۇلغا ئايلىنىپ، ئەركىن زېمىن كەزمەسلىكى بىلەن بېكىنىپ، دۇتتار، تەمبۇرلىرىمىز، دولان مەشرەپلىرىمىز، ناخشا □ - ئۇسۇللىرىمىزغا ئۇيۇپ قالدى □. ئەلۋەتتە، ئەقلىلىك ئىزدىگەن روھنىڭ كامىللىقىدىن ئىبارەت بۇنداق ئەھۋال ئاۋامنىڭ كۈندۈلۈك تۇرمۇشىدىمۇ مەۋجۇت. ھېلىمۇ ئاۋامنىڭ قىممەت ئۆلچىمىدە ماھىيەتلىك ئۆلچەم ئەمەس، يۈزەكى ئۆلچەم ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. شەيئىلەرگە بىرىلىدىغان باھا لوگىكىلىق تەپەككۈر ئاساسىدا ئەمەس، بەلكى تەكشۈرۈش ئاساسىدا مەيدانغا كېلىدۇ. يەنى بىز شەيئىلەرنىڭ، ھادىسىلەرنىڭ پەيدا بولۇشى، يوقىلىشى، ئەقىلگە مۇۋاپىقمۇ ئەمەسمۇ؟ دەپ ئەمەس، بەلكى كۆپىنچە بۇرۇنقى قاراشلارغا، ئۆلچەملەرگە، خەقلەرنىڭ ھىسسىياتىغا ماسمۇ - ماس ئەمەسمۇ؟ خەقلەرنىڭ گەپ سۆزلىرى قانداق بولىۋاتىدۇ؟ دەپ پىكىر يۈرۈگۈزۈپ خۇلاسغا كىلىمىز. ھادىسە ۋە شەيئىلەرنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشىدىكى لوگىكىلىق زۆرۈرىيەتكە ئانچە قاراپ كەتمەيمىز. ئەقىلگە مۇۋاپىق بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ يوللۇقلىغىنى ئىتىراپ قىلىشىمىز تەسكە توختايدۇ. ئۆزىمىزنىڭ ھاياتىدىمۇ ئەقىلىمىز زور مەسلىلەرگە ئىككىنچى ئورۇندا تۇرۇپ جاۋاب بىرىدۇ. ئىشلار

ئۆزىمىزنى □ كالىسىدىن ئۆتسۇن ئۆتمىسۇن، رايىمىزغا ياقسۇن - ياقمىسۇن ئەل نەرقى بولۇشقا، ئەل نەرقى ئويلاشقا، ئەل نەرقى قىلىشقا، ئۆزىمىزنىڭ كۆڭلى رەنجىش - رەنجىمەسلىك بىلەن كارىمىز يوق، قانداقتۇر بىر ئادەملەرنىڭ كۆڭلىنى رەنجىتمەسلىككە تىرىشىمىز. ئەقىل - پائالىيىتىمىز گەپ سۆزلىرىمىزنىڭ ئادەتلەرگە، تەرتىپلەرگە ۋە باشقا نەرسىلەرگە چۈشۈۋاتقان چۈشمەيۋاتقانلىقىنى باھالايدىغان فۇنكسىيە بولغاچقا تەكىتلىنىدۇ. شۇڭا مۇستەقىل ئىشلەش، ئويلاش ئېڭىمىز تۆۋەن، يۆلىنىۋېلىش، شۈكۈر قىلىش خاھىشىمىز يوقىرى. ئۆز كۆڭلىنىڭ رايىنى ئىزدەيدىغان، ھەقىقىي قايىللىق يەتكۈچە مېنىڭ توغرا دەپ تۇرالغۇدەك قۇدرەت كەم. دورامچىلىق، ياسالماق تولا. كۆڭلى بىر خىل قىلىۋاتقنى يەنە بىر خىل ئادەملەر نۇرغۇن. مەسىلەن ياشلارنى ئېلىپ ئېيتساق، كۆڭلىگە ياقسۇن ياقمىسۇن، ئاتا - ئانا چوڭلارنىڭ سىزىقتىن چىقالمايدىغان، تىخى شۇنچە ياشقا كىرىپ كۆڭلىگە يىقىش ياقماسلىقىنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنىمۇ بىلمەيدىغان، توي، كەسپ دىگەندەك مۇشۇنداق پۈتۈنلەي ئۆزىگە تەۋە ئىشنىمۇ ئۇلارنىڭ ئېغىزىغا قارايدىغان، ھەتتا تۇرمۇش ئۇسۇلى دۇنيا قاراش. ئادەم ۋە شەيئىلەرگە تۇتقان مۇئامىلە جەھەتلەردىمۇ ئۇلارنىڭكىنى ئەينەن دورىۋالىدىغان ئەھۋال قەدەمدە بىر ئۇچرايدۇ. تىخى شۇنداقلا ھەجەپ ئوبدان بالا بوپتۇ دەپ ماختىنىپ، خەقلەرنىڭ مەھەلە-كويلىنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولىدۇ □. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىدىئولوگىيە جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئۇيغۇر خەلقى ئىسلام ئىدىئولوگىيىسىنىڭ تەسىرىگە 10 ئەسىردىن ئارتۇقراق ئۇچرىدى . ئەلۋەتتە ئىسلام ئىدىئولوگىيە سىستېمىسى ئەقلىيلىك ئىزدىگەن روھنىڭ ئەمەس، بەلكى ھېسسىيات ئىچىدە مەست بولغان روھنىڭ مەھسۇلى. شۇڭا ئۇ ئەزەلدىن ئەقلىيلىك ئىزدىگەن روھنىڭ مەھسۇللىرى بىلەن چىقىشالماي كەلدى. ئىسلام ئەقىدىسى بويىچە، قۇرئان كىشىلەرنىڭ ئەتىۋالاپ ساقلىشى ئۈچۈن ئەمەس، ئىنساننىڭ تەپەككۈر يۈرگۈزۈپ، ئۇنىڭدىكى ھەقىقەتنى كۆرۈپ تۇرۇشى ئۈچۈن زىمىن چۈشكەن. بۇنىڭدىن ئېنىقكى، تەپەككۈر ئىنسان ۋۇجۇدى بىلەن قۇرئاننى باغلاۋاتقان ھالقا. شۇڭا مۇسۇلمانلار ئىماننى مۇستەھكەملەيمەن دەيدىكەن ئۇنداقلا ئۇلار ئۆز تەپەككۈرنى بېيىتىشى، مۇكەممەللەشتۈرۈشى كېرەك ئىدى. بىراق، بىزدە ئىش بۇنداق بولماي قالدى. بىزخېلى مەزگىل تەپەككۈرىمىزنى بېيىتىپ قۇرئان ھەقىقەتلىرىنى كۆرۈشكە ئەمەس، بەلكى ھېسسىياتىمىزنى ئۇلغايتىپ ھېچنېمىنى ئويلىماي، ھېچنىمىگە قارىماي، ئەقىدىگە قۇللۇق قىلىشقا كۈچەپ كەتتۇق. قايىللىق بىلەن ئىمانىمىزنى كۈچەيتىش يولىغا ئەمەس، بەلكى رادىكالىشىپ ئىنسانى غورورىمىزنى دەپسەندە قىلىشتىنمۇ باش تارتمايدىغان يۈنۈلۈشكە يۈزلەندۇق. ھەشەمەتلىك گەپتىن ئىككىسىلا چىقىپ كەتكەن بولسا، ھەر قانچە روشەن سەپسەتە بولسىمۇ، ھىس قىلالمايدىغان كۆز ئوچۇق قارغۇلارغا ئايلىنىدۇق. موللا ئۆلىمالىرىمىز ھەتتا ئاللانگىمۇ ئۆز ئايەتلىرىدە تەپەككۈر يۈرگۈزمەيدىغانلارنى ئاللا ئازابقا دۇچار قىلىدۇ. دەپ خىتاب قىلغىنىنى ھەتتا ئۇلار قۇرئاننى مۇھەممەت ئۆز توقۇپ چىققان دېيىشەمدۇ؟ ئېنىقكى ئەگەر بۇ سۆزۈڭلاردا راسچىل بولساڭلار

ئاللاھتىن باشقا ياردەمگە چىقىرايلىغانلىقى كىشىلەرنى چاقىرىپ، قۇرئانغا ئوخشاش بىر سۈرئىنى كەلتۈرۈپ بېقىڭلار. دىيىش بىلەن قايىللىق ئۈچۈن كاپىردەك ئويلاپ بېقىشقا جۈرئەتلەندۈرۈپ، قايىللىق بىلەن ئىماننى مۇستەھكەملەشكە بىشارەت بىر ۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇپ جامائەتنى ئا كۆپ ئويىماسلىققا، شۇك بولۇشقا، دوزاقتىن قورقۇپ جەننەتنىڭ تەمەسىدا يۈرۈشكە چاقىردى. كىچە - □

كۈندۈز ئاللاھنى سېغىنىپ ئىبادەت قىلىشقا، تۆۋەنچىلىك بىلەن ئۇنىڭدىن ياردەم سوراشقا، توغرا يولغا باشلىشىنى تىلەشكە دەۋەت قىلدى. ئۇلار بىزگە سىزىپ بەرگەن ياخشى ئادەملەر ئوبرازى پەقەت مۆمىن، تەقۋادار، قولدىن قۇرئان چۈشۈرمەي نىمىلەرنىدۇ بىلجىرلاپ تۇرۇپ قويۇپ، ئولتۇرۇپ باش قويىۋاتقان بىر ئادەم ئىدى.. بۇ ئادەمدە پەقەت تومتاق ھىسسىياتلا بار ئەقىلدىن ئەسەر يوق. دىمەك مانا مۇشۇنداق بولغاچقا بىزنىڭ ئىدىئولوگىيەمىز مۇ ئەقىللىق ئىزدىگەن روھ ئۇزۇن مۇددەت ئېغىر زەربىگە ئۇچراپ كەلدى. بۇ خىل ئىدىئولوگىيەنىڭ تەسىرىدە بىز ئۆزىمىزنى ۋاقتى كەلگەندە بىر تال گۈرۈچمۇ بىسىپ ئۆلتۈرۈپ قويدىغان ئاجىز بەندە چاغلانغا ئاقەت قىلىدىغان، مىدىراپ كەتسەك ئاللاھنىڭ ياردىمىنى تەمە قىلىپ □ بىسىمىلا □ نى ئېغىزىمىزدىن چۈشۈرمەيدىغان بىر ھالغا ئىنتىلدۇرۇپ كەلدۇق. ياخشى ئىشلارنى جەننەتنىڭ تەمەسىدە قىلىدىغان، يامان ئىشلارنى دوزاقتىن ۋەھىمىسىدىن ئۆزىمىزنى تارتىدىغان بولۇپ قىلىپ، ئۇلارنىڭ ياخشى يامان بولىشىدىكى ماھىيەتلىك نەرسىنى ئۆز كۆڭلىمىزدىن ئىزدەپ باقمىدۇق. بىلىپ باقمىدۇق (ئەلۋەتتە بۇ ئاۋامغا شۇنداق بولدى) ئىدىئولوگىيە ساھاسىدىكى مۇنداق لوگىكىسىز تۈزۈلۈش، بىزنىڭ ھېسسىيلىققا غەرق بولىشىمىزغا چوڭ تەسىر كۆرسەتتى مۇشۇنىڭ تەسىرىدىكىن ھېلىمۇ □ يامان بولىدۇ □ خۇدا بىلىدۇ □، دىگەندەك تومتاق گەپ سۆزلەر لوگىكىلىق شەرھىگە، تەبىرىگە قارىغاندا كۈچلۈك رول ئوينىيدۇ. دۇنيانى قۇدرەتلىك، ۋەھىمىلىك نەرسىلەرگە ئىلاھى ھادىسىلەرگە باغلاپلا يالماپ چۈشۈنۈش خاھىشى ئېغىر، تۈز ئاشقا تەم كىرگۈزىدۇ. بۇنىڭغا قاراپ، تۈزغا ئىلاھى سىر بىغىشلاپ، تۈز دەسسەپ قەسەم بىرىش. ئۆتمۈ ئىسسىقلىق، يورۇقلۇق تەم بىرىدۇ. بۇنىڭغا قاراپ ئوتقا ئەقىدە قىلىش، بۆرە بولمىسا، مال ۋارانلار ئاينىمايدۇ. بۆرە كۆرمىگەن پادا ھالاكلىنىدۇ. بۇنىڭغا قاراپ، بۆرنى ئىلاھى ئورۇنغا قويۇش، دىگەنلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇ جۈملىدىن بولسا كېرەك. شۇڭا بىز □ خۇدانىڭ بەرگىنى شۇ □ قانداق قىلىمىز □ دىگەندەك گەپلەر بىلەن بىر قاتار نەرسىلەرنى بىراقلا چۈشۈنۈپ كىتەلمەيمىز. بىر قاتار ھېسسىياتلارغا بىراقلا تەسەللى تاپالمايمىز. تەخىرسىزلىكىدىن قەلبىمىزنى قوچۇپ تۇرغان نەرسىلەرنىمۇ دەرھال بىر ياققا قايرىپ قويۇپ، خان لەيلۈننى ئېيتىپ، ئاھ يارىمغا غەرق بولالايمىز. بۇنداق پوزىتسىيەنى تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشۈنۈش ئۈچۈن بىز تۆۋەندە يېقىندا تارقىلىپ يۈرگەن مۇنۇ يۇمۇرنى دىققىتىڭلەرگە سۇنۇشنى لايىق تاپتۇق. 1992- □ يىلى سادام ھۈسەيىن ئۇيغۇلاردىن 300 يىگىتنى ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلىپ، ئوچ جىدىرىغا ياتقۇرۇپتۇ . بىرىنچى جىدىردا ئاتۇشلۇقلار جىقراقمىش، ئىككىنچى جىدىردا غۇلجىلىقلار جىقراقمىش، ئۈچىنچى

چىدىدا قومۇلۇقلار جىقراقمىش، ئۇرۇش باشلىنىپ ئۇزۇن ئۆتمەي ئامېرىكا سەل يامان كەلگەندىكىن سادامنىڭ يادىغان ئاتۇشلۇقلار ئامېرىكىلىقلاردىن بۇرۇن ئايغا چىقىپتىكەن دىگەن گەپ يىتىپ، ھاسراپ ھۆمدەپ بىرىنچى چىدىرغا كىرىپ □: ھوي قوپامسىلەر ئامېرىكا بىسىپ كىلەي دەۋاتىدۇ، دەپ ۋاقىراپتۇ □. بۇنى ئاڭلىغان ئۇيغۇرلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ،

- ھوي سادام ئوتتۇرا شەرىقتە قورال سودىسى بەك ئىتتىكىكەن، تۆنۈگۈن بەرگەن قوراللىرىڭنى سىتتۇتتۇق، بىزگە قورال بەر ئاندىن ئۇرشايلى □ دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان سادام دەرغەزەپ بولۇپ توختا بۇلاردا ئۈمىد يوقكەن، غۇلجىلىقلار يوغان گەپ قىلىۋاتاتتى. شۇلارنىڭ يىنىغا بېرىپ باقى دەپ ئىككىنچى چىدىرغا كىرىپتۇ □.

- ھوي، قوپامسىلەر ئامېرىكا بىسىپ كەپ قالدى. سادامنىڭ گېپىنى ئەمدى تۈگىتىشىگە شىماللىق ئۇيغۇرلار ئۆچكىدەك مەرەپ چاقچىقىنى باشلاپتۇ. سادام ئاچچىغىدا يېرىپ كىتەي دەپتۇ ۋە ئۈچىنچى چىدىردىكىلەر ئىنتىزامچان، جىمغۇر ئادەملەردەك قىلغان، قولىدىن ئىش كىلىدىغانلارنى كەمسۈز كېلىدۇ، دەپ قويدىكەن شۇ يەرگە كىرىپ باقاي دىگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ □.

- ھوي قوپامسىلەر، ئامېرىكا ئەسكەرلىرى كەلدى. سادام ئۈچىنچى چىدىرغا كىرىپلا ناھايىتى ۋەھىملىك ۋاقىراپتۇ □.

□ ئۆزلىرىدىن كەلسۇن، □ ئۈچىنچى چىدىردىكىلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ جاۋاب بىرىپتۇ. غەرب مەدەنىيىتى بىلەن بىزنىڭ مەدەنىيىتىمىز ئارىسىدىكى مۇنداق ماھىيەتلىك پەرق، مۇزىكا سەنئىتىدە ئەڭ روشەن ئىپادىلەنگەن. چۈنكى ئوخشىمىغان دۆلەت، ئوخشىمىغان دەۋردە ئىپادىلەش تەلپۇى جەھەتتىكى پەرق تۈپەيلىدىن مۇزىكا ئوخشىمىغان تۈس بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. مىللىي سەنئەت شۇ مىللەت سۈبېكتىپ قۇرۇلمىسىنىڭ ھەل قىلغۇچ تەسىرگە ئۆزلۈكسىز ئۇچراپ تۇرىدۇ □. بىزگە مەلۇمكى چوڭ ھەجىمدىكى مۇزىكىلىق ئەسەر □ ئون ئىككى مۇقام □ ئۇيغۇر ئاھاڭ شەكىللىرىنىڭ ئاساسىي سىستېمىسىنى ئۆزىدە گەۋدىلەندۈرگەن بولۇپ، بىز تۆۋەندە ئاساسلىقى مۇشۇ ئەسەر ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈمىز □. ئون ئىككى مۇقام □ دىكى ھەربىر مۇقام بىر - □ بىرىدىن روشەن پەرقلىنىپ تۇرىدىغان ئۈچ گەۋدىنىڭ ئۆز □ ئارا كىرىشىدىن تەشكىللەنگەن بولۇپ، ئۇلار لىرىك غەزەلىيات ئاساسىدىكى چوڭ نەغمىلەر، ۋەقەلىك ئاساسىدىكى داستانلار، شوخ ئۇسۇللۇق مەشرەپ مۇزىكىلىرىدىن ئىبارەت □. ئون ئىككى مۇقامدىكى ئورتاقلىق بويىچە ھەربىر مۇقامنىڭ مۇزىكىلىق تۈزۈلمىسى ئاساسەن مۇنداق بولىدۇ.

بىرىنچى چوڭ نەغمە □

چوڭ نەغمە ئۆز ئىچىدىن كۆپلىگەن مۇزىكىلىق تارماقلارغا بۆلۈنگەن. بۇلار تۆۋەندىكىچە □:

مۇقەددىمە - مۇقەددىمە ناھايىتى سالماق ئېغىر باشلىنىدۇ. ئوركىستىردىكى ئاساسلىق سازەندە ئاساسلىق چالغۇ قورالى. مەسىلەن، غىجەك، ساتار، تەمبۇر ياكى قالۇن بىلەن مەزكۇر نەغمىنى

نەزمىسى بىلەن ئورۇنلاپ چىقىدۇ. داپ چېلىنمايدۇ. نەزمىسى ئون تۆتلۈك غەزەل بولۇپ، خۇلاسىۋىلىك، جەۋھەرلىك پۇرىقى كۈچلۈك بولىدۇ. نەغمە ئادەمگە مۇرەككەپ چوڭقۇر مۇزىكىلىق ھىسىيات ئانا قىلىدۇ. كەچۈرمىشلەر، ئۆتمۈشلەر توغرىسىدا ئويلىنىدۇ. □ تەزە (ئاھاڭداش نەغمە) نەغمە تەزىگە ئۆتۈشى بىلەنلا مەشرەپ دىپى چېلىنىدۇ. ھەممە سازەندىلەر تەڭلا مۇقامغا چېلىش ۋە نەزمە ئوقۇشقا كىرىشىدۇ. بۇ مۇقەددىمىدىكى يالغۇز كىشىلىك ئىيتىلىشقا بېرىلگەن كۈچلۈك ئىنكاس بولۇپ، ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئاھاڭ جەھەتتىكى تۈسداشلىقنىڭ ماسلىشىشى بىلەن تەنھالىق تۇيغۇسى بۇزىلىدۇ. ھىسىيات رىزونانسى نامەيەندە پۈتكۈل سورۇننى بىر گەۋدىگە ئايلاندۇرىدۇ. تەزىدىكى داپ ئۇرغۇسى ۋە نەغمە رىتىمى تولراق مۇقاملاردا ئىنتايىن سالماق ئېغىر قەدەملىك ئۇسۇللۇق (چىكىتمە) ئۇدارلىق شەكىلدە بولۇپ، ئادەم ئۇنىڭدىن بىر خىل تەسەللى ۋە تەمكىنلىكنى ھىس قىلىدۇ. تەزىنىڭ مەزغۇلىدا ئۇنىڭ بۇ خىل ئالاھىدىلىكى ئازدۇر كۆپتۇر ئىپادىلەنگەن. □ نۇسخا - نۇسخىنىڭ تاكىتلىرى جىددى ۋە ئۆزگۈرۈشچان بولۇپ، چەبىيات، راک مۇشاۋرەك، چارىگاھ مۇقاملىرىدا [SX(-1)4[5(SX)] لىك تاكىت بىلەن پەنجىگاھتا [SX(-1)4[3(SX)] [SX(-1)4[4(SX)] [SX(-1)4[4(SX)] لىك تاكىت بىلەن ناۋادا [سخ]] لىك تاكىت بىلەن ئۆز ھالدا [SX(4[4(SX)] لىك تاكىت بىلەن ناۋادا [SX(-1)4[5(SX)] لىك تاكىت بىلەن چېلىنىدۇ. نەزمە ئاھاڭلىرى بەزىسىدە قوشاق شەكىلدە چۈشۈرۈلگەن بولسا، بەزىلىرىدە غەزەل شەكىلدە چۈشۈرۈلگەن. مىسرا سانى خېلى كۆپ. ئۇ ئالدىنقى نەغمىلەردىكى مۇرەككەپ ۋە چوڭقۇر مۇزىكىلىق ھىسىياتلارنى تەزەگە ئۇلاشتۇرۇپ سوزۇپ تاشلايدۇ. نۇسخا مەزغۇلى ۋە چۈشۈرگۈسى ئارقىلىق كىشى بىلەن بىلمەي سورۇنغا كىرىپ كىلىدۇ. □ جۇلا - جۇلا مۇزىكىلىرى ھەممە مۇقاملاردا بىردەك [SX(-1)4[4(SX)] لىك تاكىتتا بولۇپ، ئۇسۇللۇق پۇرىقى روشەن. نەزمىسى خەلق قوشاقلىرى ئاساسىدا قوشاق جۈملىلىرىنى تەكرارلاپ ئوقۇش بىلەن ئورۇنلىنىدۇ. جۇلادىن باشلاپ مۇقام ئۇسۇلى بىلەن خارەكتىرلىنىدۇ. مۇشۇ باسقۇچتا ئويلىنىدىغان ئۇسۇل ئۆزىنىڭ تەمكىنلىكى بىلەن ئۇسۇلنىڭ بەدەن، سىپادە، قەدەم، قول گۈزەللىكى بىلەن بىر گەۋدە بولۇپ، ئاجايىپ جۇلالىق نامايەندە مەيدانغا كېلىدۇ. سەنئەتنىڭ سىرلىق سېپىرى كۈچى جىلۋىلىنىدۇ. شۇڭا كۆپ ھاللاردا جۇلا مەزغۇلىسىزلا بىۋاستە سەنەمگە تۇتىشىدۇ. □ سەنەم - سەنەم چارىگاھ، ئەجەم، ناۋا، سىگاھ، ئىراق مۇقاملىرىدىن باشقا مۇقاملاردا ساقلىنىپ قالغان. سەنەمدىكى داپ ئۇرغۇسى ۋە نەغمە رىتىمى شوخ ئۇسۇللۇق □ « سىرلىمە » □ شەكىلدە بولۇپ، ئۇسۇللۇق پۇرىقى كۈچلۈك. سەنەم داپنىڭ قىزغىن ۋە شوخ ئۇرغۇسىغا ئەگىشىپ بارغانسىرى ئەۋجىگە كۆتۈرۈلۈپ، چوڭ سەلىقە بىلەن تۇتىشىدۇ. جۇلادا شەكىللەنگەن ھىسىيات مەزكۇر باسقۇچتا پارتلاپ چوڭ سەلىقىدە ۋايىغا يىتىدۇ. □ شوخ پەردە (سەلىقە) سەلىقە چوڭ، كىچىك سەلىقە دەپ ئىككىگە بۆلىنىدۇ. بىر مۇقامدا بىر نەچچە كىچىك سەلىقىلەر بولۇشى مۇمكىن. چوڭ □ كىچىك سەلىقىلەر مۇزىكا رىتىمى جەھەتتىنلا پەرىقلىنىپ قالماستىن، يەنە نەغمە نەزمىسىنىڭ ۋەزنى جەھەتتىمۇ

پەرىقلىنىدۇ. چوڭ سەلىقە يەتتە بوغۇملۇق خەلق قوشاقلىرى ئاساسىدا بىردەك [SX(-1)8][5] تاكىت بىلەن، كىچىك سەلىقەلەر تولاراق غەزەلىيات ئاساسىدا بىردەك تاكىت بىلەن ئېيتىلىدۇ. چوڭ سەلىقەلەر كۈچۈك ئۇسۇللۇق مۇزىكا بولۇپ، ناھايىتى قىزغىن كىلىدۇ. ئۇسۇل مۇشۇ باسقۇچتا ئەۋجىگە چىقىدۇ. ئاندىن كىچىك سەلىقىگە ئۆتۈش بىلەنلا نەغمە روشەن ھالدا جۇشقۇنلۇقنى يوقۇتۇپ، ئادەمدە تەكشىسىزلىك سىزىمى ۋە ئوي پەيدا قىلىپ، مۇقامنىڭ كىيىنكى تەرەققىياتى ئۈچۈن زىمىن ھازىرلايدۇ. □ تەكىت چوڭ نەغمىدىكى ئاخىرقى مۇزىكا. تەكىت پۈتۈن مۇقامدا SX [SX]3[8](-1) لىك تاكىت بىلەن چىلىنغان بولۇپ، نەزمىسىنىڭ مىسرا سانى قىسقا ئۇ چوڭ نەغمىدىن داستانغا ئۆتۈشتە كۆرۈۈكلۈك رولىنى ئۆتەيدۇ. كۆپ ھاللاردا مەرغۇلى بولمايدۇ. □ ئىككىنچى داستان □ مۇقام تەركىبىدىكى داستانلار بىر قانچە بايانات، شىكايەت- نەسبەت خارېكتىرىدىكى داستانلار ۋە شېئىرى ھېكايەت ئۇزۇندىلىرىدىن تەركىب تاپقان. مۇشۇ باسقۇچتىن باشلاپ مۇقام ئاساسەن ناخشا بىلەن خارېكتىرلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاھاڭدارلىغى، مۇزىكىۋى پۇرىقى ناھايىتى كۈچلۈك كىلىدۇ. كۆپىنچە مۇقاملاردا ئۈچ تۆتتىن داستان ۋە ھەر بىر داستاننىڭ بىردىن مەرغۇلى بولىدۇ. داستان مەرغۇلى ناھايىتى تەپسى كىلىدۇ. داستانلار داستان - مەرغۇل - داستان □ مەرغۇل ... شەكلىدە راۋاجلىنىدۇ. چوڭ نەغمىنىڭ سېھرى كۈچى ئارقىلىق رىئاللىقتىن ئاجرىتىلىپ، مۇقام ئىچىگە يىتىلەپ كىرىلگەن كىشىنى ناخشا ۋە مۇزىكا ئورگانىك ھالدا گىرەلىشىپ كەتكەن سەنئەت قەسىرىگە مەرھەمەت قىلىدۇ. ئۈچىنچى مەشرەپ- □ مەشرەپ مۇقام تەركىبىدىكى نەغمىلەرنىڭ ئاخىرقى چوڭ تارمىغى بولۇپ، بىر مۇقامدا ئىككى يىلدىن 21 گىچە مەشرەپ بولىدۇ. تولاراق خەلق ناخشىلىرىدىن، قوشاق شەكلىدىكى قىسقا بوغۇملۇق نەزمىلەردىن ياكى ئۇلارنىڭ ئۇلانمىسىدىن تەشكىللىنىدۇ. مەرغۇلى بولمايدۇ. كۆپىنچە ساما بىلەن ئۇسۇلغا ماس كىلىدىغان تاكتىكىلىق كىلىدۇ. ئادەمنىڭ كەيپىنى قىزىتىپ، ئۇسۇل ياكى ساماغا ئۈندەيدۇ. تاماملانغۇلىۋاتقاندا قىزغىن كەيپىيات، تەسىرلىك ھىسىيات ئەۋجىگە چىقىدۇ. □ ئومومەن ئون ئىككى مۇقامدىكى چوڭ نەغمە، داستان ۋە مەشرەپتىن ئىبارەت ئۈچ قىسىملىق مۇزىكا سالماق باشلىنىپ، كىشىنى مۇزىكا قاينىمىغا ئەكىرىپ، سەنئەت دۇنياسىدا ھىسلاندۇرۇپ، ئاخىردا پارىتلىشتىن ئىبارەت مۇشۇنداق يۆلىنىش بويىچە بىر - □ بىرى بىلەن تۇتۇشۇپ كەتكەن بولۇپ، ئۇ خەلقىمىزنىڭ مەنبۇ تۇرمۇشىدا ئاجايىپ مۇكەممەل مەنبۇ گەۋدە سۈپىتىدە جۇلالىنىدۇ. ئۇ خەلقىمىزنىڭ ئىستىتىك ئۆلچىمىنىڭ كۈنكىرتىلىققا ماس. يەنى مۇقامنىڭ گۈزەللىكى شۇ يەردىكى، ئۇ كىشىنى ھاياجانلاندۇرۇپلا قالماي، بەلكى ھاياجاننى ئۇسۇل بىلەن ئىپادە قىلدۇرغانغا قەدەر داۋاملىشىدۇ. مۇقام قوينىدىكى ئادەمگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭدا پەقەت قىزغىنلىق ۋە ئوتلۇق كەيپىدىن باشقا بىر نىمە بولمايدۇ. يەنى مۇقام ئىشتىراكچىسى تەدرىجى ھالدا ئەقىلدىن رىئاللىقتىن ساقىت قىلىنىپ، ھىسىيات بىلەنلا تولغان مەخلۇققا ئايلىنىدۇ. شۇڭا مۇقاملاردىن ياۋرۇپا سىمپونىيەلىرىدىن

مەسلەن ھايدىنىڭ □ چۈشلۈشۈش □ بىتخۇۋىنىڭ □ قەھرىمانلار سىمپونىيەسى □ دىن ئىزدىگەندەك ئەقلىلىق ئىزلەشنىڭ ئۆزى ئەخمىقانىلىق. ئۇنىڭدىن پەقەت خوشاللىق، قىزغىنلىق، لەززەت ئىزدەش كىرەك. مۇشۇ نۇقتىدىن ئالغاندا □ ئون ئىككى مۇقام □ دۇنيا سەنئەت سەھنىسىدە ئالاھىدە بىر قۇتۇپ بولۇپ قىلىشى مۇمكىن. بۇ خەلقىمىزنىڭ سەنئەتچىلىرىمىزنىڭ تىرىشچانلىقىغا باغلىق □ مېلودىيە ئىجادىيىتىنىڭ ئاساسىي خارەكتىرىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ياۋرۇپا مۇزىكا ئىجادىيىتى ئىپادىلەش ئوبيېكتىنىڭ تەلۋىگە ئاساسەن مۇزىكىلىق ئاۋازلارنى تاللاش بولسا، بىزنىڭ مۇزىكا ئىجادىيىتىمىز ھىسسىي دۇنيارىمىزدىكى ئىنكاسقا ئاساسەن مۇزىكىلىق ئاۋازى رەتلەشتىن ئىبارەت. يەنى ئىككى ئىجادىيەت پائالىيىتىنىڭ بىرىسى ئەقلىي بىلىش يۈكسەكلىگىدە ئېلىپ بىرىلسا، يەنە بىرىسى ھىسسىي بىلىش يۈكسەكلىگىدە ئېلىپ بىرىلغان. بۇنداق ئەھۋال مۇشۇ ئىككى خىل ئىجادىيەت مۇنبىرىدىن ھوزۇرلىنىشتىمۇ، ماس مېتودولوگىيە ھاسىل قىلدۇ □ . گېمىمىزنىڭ روشەنلىكى ئۈچۈن، ھايدىدا ۋە ئۇنىڭ □ خوشلۇشۇش □ ناملىق سىمپونىيەسى بىلەن باغلانغان مۇنۇ ۋەقەلىكىنى سۆزلەپ ئۆتىمىز . ھايدىدىن ئۆزىنىڭ □ خوشلىشىش □ ناملىق سىمپونىيەسى 1722 □ .

يىلى يازدا ئىجاد قىلغان بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا ئۇ مەلۇم بىر ئاق سۆڭەكنىڭ قەسىرىدە سەر سازەندە بولۇپ ئىشلەۋاتاتتى. ئۇ جاناپ سەز خۇمار كىشى بولۇپ، ھەر يازلىقى ئوركىسىرنى ئېلىپ، ھاۋاسى سالقىن بىر كۆل بويىدىكى تۇرالغۇسىدا ئارام ئالاتتى. ئۇ بۇ جاينى بەك ياقىتۇرغاچقا، داۋاملىق ئۇزۇنغىچە تۇرۇپ قالاتتى. ئاشۇ قىتىمىمۇ شۇنداق بولدى .سازەندىلەر خوتۇن بالىلىرىنى ئويلاپ، ئۆيلىرىنىمۇ سېغىنىشقا باشلىدى. ھىجرانلىق ئازابى دىللىرىنى قاپلىدى. لىكىن تۆرە بۇنى سەزمەيتتى. ئاخىر ھايدىدىن ئۆز ماھارىتى بىلەن، تۆرىگە بولغان نارازىلىغىنى ۋە ئۆتۈنىشىنى ئىپادىلەپ مەزكۇر سىمپونىيىنى يېزىپ چىقتى. بىر ئاخشىمى تۆرە بىر توپ كىشىلەر بىلەن بىرگە خوشال ھالدا زالغا كىردى. ئەينى زاماندا ئىلىكتىر چىرىغى يوق بولۇپ، سازەندىلەرنىڭ نوتا جازىسىغا شام يىقىپ قويۇلغان ئىدى. مۇزىكا باشلاندى. باشتا سىمپونىيە مۇقەددىمىسى چېلىندى . ئاندىن بىرىنچى باب يىنىك ئورۇنلاپ، ئۇلاپلا سەلكىن سۈرەتلىك 2 □ . باب باشلاندى . بىردەمدىن كىيىن ئوچۇق ھەيۋەتلىك كەلگەن 3 □ . باب ياڭراشقا باشلىدى □ . بۇ سىمفونىيە ئەينى ۋاقىتتا ئاز كۆرىلىدىغان كۆتۈرۈلگەن فى دا يىزىلغان بولۇپ، مۇزىكا بابقا ئۆتۈشى بىلەن سۈرەت تىخىمۇ ئاستىلاپ، ئۇنىڭدىكى غەشلىك، ھىجرانلىق تېمىشقا باشلىدى . بۇ ھايدىنىڭ ئۇسلۇبىغا زىت ئىدى. توساتتىن يۆگىمە سۇنايچى نوتا دەپتىرىنى ئاستا يېپىپ شامنى ئۆچۈرۈۋەتكەندىن كىيىن، مەيۈس ھالدا سەھنىدىن چۈشۈپ كەتتى. ئارقىدىنلا نەيچىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش چىقىپ كەتتى. سۇنايچى ۋە سىم تارلىق سازەندىلەرمۇ چىقىپ كەتتى. ئاخىردا بىر جۈپ ئىسكىرىپكىچى قالدى. ئۇ خۇنۇك شام نۇرىنى قوينىدا ھارغىن پېتى، سىمپونىيەنى تەنھا ئاخىرلاشتۇردى. سەھنىدىكى چىراقنىڭ ھەممىسى ئۆچتى. بۇ چاغدا تاماشبىنلارنىڭ ھەممىسى داڭ قېتىپ قالغان ئىدى. چاۋاك چېلىشىمۇ ئۇنىڭدى .

ئەتسى يۇرتقا قايتىشنى قارار قىلدى. شۇنداق قىلىپ سازەندىلەر مۇراد مەقسىتىگە يەتتى. مانا مۇشۇنداق، ئەقىل ياۋرۇپا مۇزىكىلىرىنىڭ مەيلى ئىجادىيەت جەريانىدا بولسۇن ياكى ھوزۇلنىش جەريانىغا بولسۇن ئاساسىي ئىشتىراكچى سۈپىتىدە قاتنىشىدۇ. ئاۋاز دائىرىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر خەلق ناخشا مۇزىكىلىرى ئوتتۇرا ۋە تۆۋەن ئاۋاز دائىرىسىدە بولۇپ، كەڭ ئىنتىراۋاللار ۋە يوقىرى تۆۋەن ئاۋاز دائىرىسىدىكى چوڭ سەكرەشلەر ئاسانلىقچە كۆرۈلمەيدۇ. بۇنىڭ بىلەن ناخشىنىڭ سېتىلىشى، - سىلىقلىغى كاپالەتلىنىپ، كېشىگە ئاجايىپ تەمكىن، مەزموت كۈچ قۇدرەت تولغان، ئوچۇق يورۇق تەبئىي روھ ئاتا قىلىدۇ. ناخشا مۇزىكىلىرىنىڭ سۈرئىتى رىتمى ئۆزلۈك، ئۆنسزلىكى كۈي شەكلىنىڭ ئۆزگۈرۈشچانلىغى، ئىنتىراۋاللارنىڭ ئالمىشىشى ياۋرۇپا ناخشا مۇزىكىلىرىدەك ئۆزگۈرۈشچان بولمايدۇ. چالغۇلىرىمىزنىڭ ئاۋاز تۈسۈمۈ مەسىلەن، دۇقتار، تەمبۇر بىلەن پىئانىنو چوڭ پەرىقلىنىدۇ. ئۇسۇللىرىمىزدا كوللىكتىپ ھەركەت كۆپ كۆرىلىدۇ. شەخسىي ھەركەت ئاز. ئەمما بۇ ياۋرۇپا ئۇسۇلچىلىغىنىڭ ئەكسىچە بۇلارنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ ئەقلىلىك ۋە ماھىيەت قوغلاشمايدىغان خارېكتىرىمىزنىڭ ئىپادىلىنىشى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، □ «ئون ئىككى مۇقام □» ھىسسىلىق بىلەن خارېكتىرلەنگەن مەدەنىيەتنىڭ پەخىرى. خەلقىمىزنىڭ تىمەن ئىچكى دۇنياسىنىڭ شىرنىلىك مۇنسى. دۇنيادا ئەر □ - ئاياللارنىڭ تەڭ نىسبەتتە تۇغۇلىشى ھەيران قالدۇرغۇچى بولغىنىغا ئوخشاش، غەرب ۋە شەرق (جۈملىدىن بىزنىڭ) مەدەنىيىتىنىڭ ئەر ۋە ئايال خارېكتىرى ئۈستىگە قۇرۇلۇشى ھەقىقەتەنمۇ ئەجەپلىنەرلىك. لىكىن بۇنىمىشقا مۇشۇنداق بولىدۇ؟ نىمىشقا مۇنداق مەزموت ئىپادىلىنىدۇ؟ □ قارىغاندا گەپنى ناھايىتى قەدىمى دەۋرىدىن باشلاشقا توغرا كېلىدىغاندەك قىلىدۇ. چۈنكى ئاشۇ ئىپتىدائىي ئۇچۇلارغا قۇلاق سالغىنىمىزدا قەدىمىي گېركلارنىڭ ئادەمنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىنى ئىلاھلاشتۇرۇپ؛ مەسىلەن ئەقىل ئىلاھى، گۈزەللىك ئىلاھى، ئۇرۇش ئىلاھى ... دەپ چوقۇنىۋاتقانلىقىغا، خۇدالارنىڭ تەقى تۇرقىنى، تۇرمۇشنى ئادەمگە ئوخشۇتۇپ تەسەۋۋۇر قىلىۋاتقانلىقىغا، ئەكسىچە بىزنىڭ قانداقتۇر بىر ھىسنىڭ ئەۋجىگە چىقىشى بىلەن بۆرە، ئۆت، كۆك، ئات، ئاي، كۈن دىگەندەك ئادەمنىڭ سىرتىدىكى نەرسىلەرگە ئىلاھى تۈس بېرىپ، چوقۇنىۋاتقانلىغىمىزغا نەزىرىمىز چۈشمەي قالمايدۇ. دېمىسىمۇ ئاشۇ دەۋىرلەردىن باشلاپ بىزنىڭ ئىلاھى تەسەۋۋۇلىرىمىزدا ئەقلى ۋە لوگىكىلىق گەۋدە يوق دىيەرلىك. ئەمما غەربنىڭ ئەھۋالى بۇنىڭ ئەكسىچە. مەسىلەن، پىفاگورنىڭ سان ئىلاھ چۈشەنچىسى، ئارىستوتىلنىڭ « بىرىنچى ھەركەتلەندۈرگۈچى - ئىلاھ » چۈشەنچىسى بۇنىڭ پولاتتەك پاكىتى □. ئومومەن بۇنىڭدىكى سەۋەب مەيلى نەدە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، مەدەنىيىتىمىزنىڭ ھېسسىيات بىلەن خاراكىتپەرلەنگەنلىكى، ئەقىل دېگەن روھنىڭ كەملىكى بۇ بىر پاكىت. بۈگۈنكى كۈندە بۇنى تونۇپ يېتىش، ياخشىسى ماۋۇ، يامىنى ئاۋۇ دەپ ئايرىش ئۈچۈن ئاتىلىنىشنىڭ ئۆزى ئىنتايىن مۇھىم □ .

ئوموملۇقتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئەلۋەتتە بىزنىڭمۇ ئۆزىمىزگە تۇشلۇق ئارتۇقچىلىقىمىز؛ □ ئون

ئىككى مۇقامدەك نامايەندىمىز، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇد قەشقىرى، ناۋايدەك پەخرىمىز بار. شۇنداقلا غەرب مەدەنىيىتىنىڭمۇ ئۆزىگە تۇشلۇق يېتەرسىزلىكى بار. لېكىن سېلىشتۇرۇش نۇقتىسىدىن قارىغاندا غەرب مەدەنىيىتى بىزنىڭكىدىن ئىلغار. بۇنىڭغا كۆز يۇمغىلى بولمايدۇ. بىز يوقىرىدىكى بۆلەكلىرىمىزدە بۇنىڭدىكى تۈپكى سەۋەبىنى سۆزلەپ ئۆتتۇق. تۆۋەندە ئۇنىڭ ئەدەبىيات ساھەسىدە پەيدا قىلغان مۇكەممەلسىزلىكىنى ئايرىم-ئايرىم ھالدا شەرىھلەيمىز. □

ئەدەبىيات ساھەسىدىكى مۇكەممەلسىزلىك؛ □ بىزگە مەلۇمكى، ئەدەبىيات ئىلمى، ئەدەبىيات تارىخى، ئەدەبىي تەنقىدچىلىك، ئەدەبىيات نەزىرىيەسىدىن ئىبارەت ئۈچ تارماق پەنگە بۆلۈندۇ. ئەدەبىيات تارىخى ئەدەبىياتنىڭ پەيدا بولۇشى، تەرەققىياتى ئۆزگۈرۈشنىڭ ئەھۋالى، تەجرىبىسى ۋە قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. ئەدەبىي ئوبزور بولسا، يازغۇچىلار، ئەدەبىي ئەسەرلەر، ئەدەبىي ئېقىم ۋە ئەدەبىيات پائالىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. ئەدەبىيات نەزەرىيەسى بولسا، قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە دۇنيا ئەدەبىيات سەھنىسىدە پەيدا بولغان بارلىق ئەدەبىي ھادىسىلەرنى تەتقىق قىلىدۇ. ئەدەبىي ئوبزور ئەدەبىيات تارىخىغا ئوخشاش، كۆنكىرتىنى ئادەم، ئەسەر ۋە ئەدەبىي پائالىيەتلەر ئۈستىدە تەھلىل قىلىشنى ئاساس قىلمايدۇ. بەلكى يۈكسەك دەرىجىدە ئومۇملاشتۇرۇش ئارقىلىق خۇلاسلاشقا، ئەدەبىياتنىڭ نىگىزلىك قانۇنىيەتلىرىنى ئىپادىلەشكە ئەھمىيەت بىرىدۇ. ئەدەبىيات تارىخى ئەدەبىي ئوبزورلارنىڭ تەتقىقات ماتىرىياللىرى ئاساسىدا پىكىر يۈرگۈزىدۇ. ھەم بۇ ئىككى خىل پائالىيەتكە نەزىرىيۋى ئاساس بولىدۇ. كۆنكىرتلىقتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ئۆزىنىڭ ماھىيىتى ۋە قانۇنىيىتى، ئەدەبىياتنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئەمىلىيىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى توغرىسىدىكى پەن. شۇڭا ئۇ پۈتكۈل ئەدەبىيات ئىلمىنىڭ جېنى ھىساپلىنىدۇ. ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ھەرگىز قانداقتۇر بىر ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ مەسلىكى ئەمەس، بەلكى ئۇزۇنغا سوزۇلغان باي ئەدەبىيات ئەمىلىيىتىدىن سۈزۈۋېلىنغان ھەقىقەت. يەنى ئەدەبىيات نەزەرىيەسىنىڭ ھەر قانداق بىر مەزمونى نەچچە مىڭلىغان پاكىتلار ئاساسىدا لوگىكىلىق تەپەككۈر يۈرگۈزۈش ئارقىلىق چەكلىنەن گەن جەۋھەر. شۇڭا ئۇ ھامان ئەدەبىي ئىجادىيەت، ئەدەبىي ئوبزور ۋە ئەدەبىيات پائالىيەتلىرىنىڭ بېيىشىغا تەرەققىياتقا ئەگىشىپ، ئىنسان تەپەككۈرنىڭ ئەمگىكى ئارقىلىق مۇكەممەللىشىدۇ. ھېچقاچان ئۆزىنى ئەقىلدىن ئىبارەت بۇ ئالىي سوتچىنىڭ ئۈستىگە قويۇۋالمايدۇ. لېكىن بىزدە سۈبېكتىپ قۇرۇلۇشىمىزنىڭ خاراكتېرى تۈپەيلى، داۋاملىق بىر كېسەللىك كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. يەنى مەلۇم بىر دەۋردە قوبۇل قىلىنغان نەزەرىيە بىلەن ئەمىلىيەت ئارىسىغا ئىستىخپىسىز ھالدا ئېتىقاد تېمى قويۇرۇلىدۇ. ئەمىلىيەتتىن تۆرەلگەن تەپەككۈر بۇ تامغا ئۈسۈپ يىقىلىدۇ. نەزەرىيە بولسا مەزكۇر تامنىڭ ئارقىسىدا ئەقىلدىن ئىبارەت بۇ سوت كولىگىيىسىنىڭ سوت قىلىشىدىن ساقىت بولۇپ، ئۈگدەشكە باشلايدۇ. بىز قېلىپلاشقان ئوقۇملارنى ناھايىتى ئاسانلا ئايەتلەردەكلا يادلىۋالىمىز. تەۋرەنمەس دەستەك قىلىۋالىمىز. پەقەتلا ئەقلى ئاساسىي قالمىغان

تەقدىردىمۇ ھېسسىياتىمىز بىلەن تىرەپ تۇرغۇزۇلالايمىز . ئوبزورچىلىقىمىزدا دائىم ئىلمىيلىكىمىز شەخسىي ھېسسىياتقا تەسلىم بولۇپ كېتىدىغان، ماقالىلىرىمىز ۋاقىراش، جاقىراش، ئاچچىق مەسخىرە، كىنايىلەر بىلەن تولدىغان ئەھۋاللار كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. بەزىدە ھەتتا بىر پۈتۈن ماقالە پوپوزا. ھەشەمەتلىك سۆز، يولسىز سۇئال، قىزىغان ھۆكۈم، سەلتەنەتلىك چاقىرىق بىلەن توشۇپ كىتىدۇ. بۇ يەردە ئېنىق دەپ قويۇش كېرەككى: ئىلىم مەيلى ئۇ ئۇلۇغ ھېسسىيات ياكى پەس ھېسسىيات بولسۇن، ھەر قاندىقنى ئېتىراپ قىلمايدۇ. بىر ئىلمىي ھۆكۈمنى تىللاپ قان چېچىۋالساڭمۇ، يەنە شۇ ماختاپ خوشاللىقتا مەست بولۇپ قالساڭمۇ يەنە شۇيەنلا شۇ پېتى قېلىۋېرىدۇ. بىزنىڭ دەۋاتقىمىز ئەدەبىيات ئىلمى بولىدىكەن، ئۇ چوقۇم ئىلمىنىڭ بۇ خۇسۇسىيىتى شەرتسىز قوبۇل كۆرىشى كېرەك. ئەپسۇس سوبىيىكىتىمىزدىكى يېتەرسىزلىك تۈپەيلى بۇ شۇنداق بولالمايۋاتىدۇ. ھېسسىياتنىڭ مۇشۇنداق ئىلمىي ساھەگىمۇ ئەركىن، توسالغۇسىز كىرىپ چىقىشقا بىلىپ- بىلمەي يول قويۇۋاتىمىز □ . يازغۇچىنىڭ دۇنيا قارىشىدىكى مۇكەممەللىسىزلىك؛ يازغۇچىنىڭ دۇنيا قارىشى ئەسەرنىڭ قانداق چىقىشىنى بەلگىلەيدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ يازغۇچىنىڭ ئادەم، ئالەم ۋە باشقىلار توغرىسىدىكى پەلسەپىۋى قارىشى، ئەخلاق قارىشى، ئىستىتىك قارىشى شۇنداقلا ئەدەبىيات قارىشى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ □ . بىزگە مەلۇمكى، بىلىش جەريانىنىڭ داۋاملىشىدىكى ھەركەتلەندۈرگۈچى كۈچى ئىچكى ۋە تاشقى ئېھتىياجىدىن كېلىدۇ. بولۇپمۇ نەزىرىيەۋى بىلىش جەريانىنىڭ داۋاملىشىدىكى سەۋەپ، ئىچكى ئېھتىياج بىلەن يەنى مەزكۇر شەخسنىڭ لوگىكىلىققا، مۇكەممەللىككە، ئابىستىراكتلىققا بولغان تەلپۈنۈشىگە باغلانغان بولىدۇ. مانا مۇشۇنداق روھنىڭ تۈرتكىسىدە ئادەم رىئاللىق بىلەن ئۇچرۇشۇش جەريانىدا ئۆزلۈكسىز ئەقلىي قاراشلارنى ئىگەللەپ، چەككەپ دۇنيا قارىشىنى بېيىتىدۇ. شۇڭا سەزگۈسىنى يوقاتمىغان ئادەمگە نىسبەتەن، ۋاقىت دۇنيا قاراش دىمەكتۇر. چوڭقۇرلۇق دىمەكتۇر. بىراق، مەدەنىيىتىمىزنىڭ خاراكتېرى تۈپەيلى ئىش يوقىرىقىدەك بولماي قالدى. خەلقىمىز ئالەم، ئادەم توغرىسىدىكى پەلسەپىۋى قاراشلارغا ئانچە قىزىقپ كەتمەيدۇ. كىشىلەرنى بىر بىرگە سېلىشتۇرۇپ، ئەستايىدىل ئويلاشنىمۇ ياقىتۇرمايدۇ... بۇنىڭ بىلەن بىزنىڭ سەزگۈرلىگىمىز، چۈشۈنۈش، خۇلاسەلەش ئىقتىدارىمىز يەنىلا ساددا يۈزەكى سەۋىيىدىن رىشتە ئۈزلۈلمەيۋاتىدۇ. ئەقلىيلىككە بولغان تەشەنلىق تۆۋەن بولغاچقا، ھېسسىي ماتېرىياللار خۇددى بىرپەس دەھشەتلىك جىدەل يۈز بىرىپ كەتكەن ئۆيدىكى قالايىمقان تۇرغان نەرسىلەردەك رەتسىز باش ئايىغى يوق، پارچە □ - پارچە تۇرسىمۇ ئىچىمىز پۇشمايدىغان ئادەتتىن خوشلىيالىمايۋاتىمىز. بۇنىڭ بىلەن ئاشۇ قالايىمقان نەرسىلەر ئىچىدىن سەل مەيلىنى تارتقان ياكى مەتبۇئاتتا بېسىلىپ ناممىزنى چىقىرىشقا يارايدىغاندەك تۇيۇلغان بىرىمىنى ئېلىپلا ئۇنىڭغا ھېسسىياتنى، ئەدەبىي خۇسۇسىيەتلەرنى چاپلاپ يېزىلىۋاتقان پەدەزلىق ئەدەبىيات كىرىلىۋاتىدۇ . تەپەككۈردىن ھارغىنلىق ۋە يېتەرسىزلىك چوڭقۇرلۇققا بارمايلا قايىل بولۇپ قالىدىغان، مۇكەممەل

دۇنيا قاراشتىن ئىبارەت مۇشۇنداق ئىلمىي سىستېمىغا ساختىلىق ئىشلىتىپ، بىرمۇنچە تۈۋرۈكلەرنى ھېسسىيات بىلەن ئالماشتۇرۇۋېتىدىغان كەيپ تېخى روھىمىزدىن قوغلانمىدى. يەنى ھەرخىل ئىلمىي نەزىرىيەلەر، قاراشلار يازغۇچىنىڭ ئەقىلدىن ئېرىپ، قان تومۇرلارغا سىڭىپ كېتىش ئاز كۆرۈلۈپ، ھېسسىياتتا پۈۋىلىنىپ مەبۇدلارغا، ئېغىزنى چاڭلىدىتىدىغان ھەشەمەتلىك قۇدرەتكە ئايلىنىپ كىتىشى تولراق بولۇۋاتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن يازغۇچىنىڭ كاللىسىدىكى دۇنيا ئۆبىكىتىپ دۇنيا ۋە ئاشۇ دەۋرنىڭ بىلىش سەۋىيىسىدىكى رىئال دۇنيا بولماستىن، بەلكى يازغۇچىنىڭ ھېسسىياتى تەرىپىدىن كۆپتۈرۈلگەن، ياكى چۈشۈرۈلگەن بۇزۇلغان دۇنيا بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. ئېنىقكى بۇنداق يازغۇچىلار رىئاللىقنى، ئىنسانلار ھەقىقىي چۈشەنمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئەسىرىمۇ ئۇلارنى ھەقىقىي ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرمەيدۇ. چاچ ئال دىسە، باشنى ئالدىدىغان، باشنى ئال دىسە، چاچنى ئالدىدىغان ئەسەر بولۇپ قالىدۇ. كۈلۈپ قويدىغان نەرسىگە ئاھ. پاھ دەپ توۋلاپ باش قويدىغان، سوغا قاراپ قويدىغان نەرسىگە نىجىس، ئىپلاس، دەپ تىللاپ يوق قىلىۋېتىدىغان ئەسەر بولۇپ قالىدۇ. . ئۆلچەمدىكى مۇكەممەلسىزلىك: يازغۇچى ئەسەر قۇرۇلمىسى ئۈستىدە باش قاتۇرۇپ بولغاندىن كىيىن يىزىشقا باشلايدۇ. كاللىسىدىكى ئوي □ - پىكىرنى قەغەزگە چۈشۈرىدۇ. لىكىن، بۇ ھەرگىز مىخانىك ھالدا بولمايدۇ. بەلكى يازغۇچى بىر تەرەپتىن يىزىش بىلەن مەشغۇل بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزى ئويلىغان ئەدەبىي قۇرۇلما □ باش تېمىنى تولۇق ئەكس ئەتتۈرەلمەيدۇ □ يوق؟ پىرسۇناژلارنىڭ پائالىيىتى، ئىپادىسى، تەقدىرى، گەپ □ سۆزلىرى، ھەتتا كىيىنىشى، كۈلىشى، چىراي شەكلى، كۆزى كىشىلىك ئىندىۋىدۇئاللىقنىڭ لوگىكىسىغا ئۇيغۇن بولدىمۇ □ يوق؟ پىرسۇناژلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە، ئىجتىمائىي پىسخولوگىيىدىكى لوگىكىغا ئۇيغۇنمۇ □ يوق؟ دېگەندەك سۇئاللار بويىچە تەكشۈرىدۇ. بىرىنچىلەپ ئۇ يىزىش جەريانىدا بىلىپ بىلمەي تەكشۈرىدۇ. بۇ ئاساسلىق ھەل قىلغۇچ ئورۇندا تۇرۇدۇ؟ بىزنىڭچە يازغۇچىنىڭ تالانتى دەل مانا مۇشۇ يەردە. خىلى روشەن ئىپادىلەنسە كېرەك. ئاندىن ئىستىخىيلىك ھالدا تەكشۈرۈشى مۇمكىن. مەيلى قانداق تەكشۈرۈش بولشىدىن قەتئىينەزەر، ھەممىسى بىر قاتار ئۆلچەملەر ئاساسىدا بولىدۇ. ئەدەبىي ئىجادىيەتتىكى ئۆلچەم يازغۇچىنىڭ يوشۇرۇن ئېڭىغا بىكىنگەن بولۇپ، كۈچلۈك سوبىيىكتىپچانلىققا ئىگە. مۇشۇنداق بولغاچقا بىز داۋاملىق مۇشۇ جەھەتتە لوگىكىسىزلىقتىن قول ئۈزەلمەيدىغان بىر يېتىشىزلىكتىن خالى بولمايۋاتىمىز □. ئېنىقكى ئوبرازلىق تەپەككۈرنىڭ، ئەقلى گۈزەللىككە يەتكەنلىكىنىڭ بەلگىسى: سەنئەتكارلارنىڭ ئۆزى ياراتقان ئوبراز ئاساسىدا ھېسسىي باسقۇچتىن ئۆتۈپ كىتابخانلارنىڭ تەپەككۈرىدا تەدرىجى ھالدا باش تېمى ئىدىيىسىنى بارلىققا كەلتۈرۈش بولىدۇ. لېكىن بۇ ئۇنداق ئاسانلا ئۆتىدىغان ئۆتكەل ئەمەس. بۇنىڭ ئۈچۈن لوگىكىلىق تەپەككۈر كىتاپخانغا ھېسسىي بىلىش بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن قايىللىق بىرىشى، ھەم بۇ يىتەرلىك بولۇشى لازىم. ئەمما بىزدە بۇ يىتەرلىك بولمايۋاتىدۇ. پۈتكۈل ئەسەر كىتاپخاننىڭ قەلبىدە يىتەرلىك ھېسسىي

بىلىش توپلىمايلا، ئەقلى بىلىشكە ئۆتۈۋالدىغان ئەھۋالغا يول قويۇپ كېلىۋاتىمىز. بۇنىڭ بىلەن ئەسەرلەر ھاپىلا - □ شاپىلا يىزىلىپ قالىدىغان، ھېسسىيات قانداقتۇر بىر تاشقى نەرسىلەرگە چاپلىنىپلا، قايىللىق ئىزدەيدىغان ئىستەكلەرنى قايىمۇقتۇرۇپ قويدىغان يېزىش ئىستىللىرىنىڭ ئەدەبىيات سەھنىمىزدە ئەركىن ئازادە كىرىپ چىقىشىغا بىر نىمە دىيەلمەيۋاتىمىز □ . ئىستىتىك ئۆلچەم نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ھېسسىي گۈزەللىككە بولغان سەزگۈلگىمىز، تونىشىمىز يوقىرى. ئەمما ئەقلى گۈزەللىككە بولغان سەزگۈلۈكىمىز تۆۋەن. بۇ جەھەتتە تېخىمۇ چوڭقۇر ئىزدىنىشلەر كەلگۈسىدە چوقۇم ئوتتۇرىغا چىققۇسى □ . تەپەككۈردىكى مۇكەممەلسىزلىك: دىئالېكتىك ماتېرىيالىزمنىڭ قارىشىچە، ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ مەزمونى يازغۇچىنىڭ ئىدىيىسى ھېسسىياتى بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن ئوبىيكتىپ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ ئوبىيكتىپ ئامىل ۋە سوبىيكتىپ ئامىلدىن ئىبارەت ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئوبىيكتىپ ئامىل دىگەننىمىز، ئەكسى ئەتتۈرۈلگەن ئاشۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى كۆرسىتىدۇ. سوبىيكتىپ ئامىل دىگەننىمىز، يازغۇچىنىڭ ئەسەر بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن سوبىيكتىپ تەسراتى، چۈشەنچىسى، باھاسىنى كۆرسىتىدۇ. يەنى يازغۇچى تۇرمۇشنى مىخانىك ھالدا رەسىمگە ئالمايدۇ. بەلكى ئىپادىلەش ئوبىيكتى ئۈستىدە قايتا - □ قايتا ئويلىنىدۇ. پىششىقلايدۇ. شۇڭا ھەرقانداق ئەسەر لوگىكىلىق تەپەككۈر ئۈستىگە قۇرىلىدۇ. ئىنسان سوبىيكتى ئۇ ئارقىلىق باھا، چۈشەنچە شەكىلدە ئەسەرگە سىڭىدۇ. شۇغىنىسى بىزنىڭ تەپەككۈرىمىز سوبىيكتى قۇرۇلمىمىزدىكى پايدىسىز تەرەپنىڭ ئىسكەنجىسىدە قىلىۋاتىدۇ. بۇنى تۆۋەندىكى باياندىن ھىس قىلالايمىز □ .

□ ئادەتتە مېتىر بولمىغان شارائىتتا قۇدۇقنىڭ چوڭقۇرلۇقىنى سائەت بىلەن ئۆلچەشكە بولىدۇ. بۇنىڭ ئۇسۇلى مۇنداق: قۇدۇققا بىر نەرسىنى تاشلايمىز. ئۇنىڭ تاشلانغاندىن تارتىپ سۇغا چۈشكۈچە بولغان ئارىلىقىدىكى ۋاقىتنى ھىسابلاپ، ئەركىن چۈشكەن جىسىم فورمۇلاسى $h = \frac{1}{2} g t^2$ ئارقىلىق قۇدۇقنىڭ چوڭقۇرلىقىنى ھېسابلاشقا بولىدۇ. ئەگەر سىز دەل ئەركىن چۈشكەن جىسىم ھەرىكىتىنى پۇختا بىلىدىغان ئوۋغۇچىدىن يىنىڭدا بىر قوزا ۋە بىر تال سائەت بار، شۇنداق بولغاندا سەن بۇ ئىككى نەرسىنى ئىشلىتىپ، مېتىر ئىشلەتمەي، مۇشۇ قۇدۇقنىڭ چوڭقۇرلىقىنى تىپىپ بىرەلمەسەن؟ دەپ سورىسىڭىز، چوقۇمكى، ئۇ ئۇزاق ئويلىنۇپ كېتىدۇ. ھەتتا تاپالمايدۇ. قوزىنى قۇدۇققا تاشلاپ، فورمۇلا $h = \frac{1}{2} g t^2$ ئارقىلىق ھېسابلاشنى ئاسانلىقچە خىيالغا كەلتۈرمەيدۇ. چۈنكى قوزىغا بولغان ھېسسىيات ئوقۇغۇچىنىڭ ئەقلىنى چەكلەپ قويدۇ. ناۋادا ئۇ ئەگەر قوزىنى قۇدۇققا تاشلاشقا بولسا، دەپ پەرەز قىلالىغان بولسا مەسلىنى ناھايىتى تېزلا ھەل قىلىۋېتەلەيتتى □ . مانا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئەقىل ھېسسىياتنىڭ ئىسكەنجىسىدە قىلىۋاتقان، تەپەككۈر راۋانلاشمايۋاتقان ئەھۋال ناھايىتى كەڭ ئۇچرايدۇ. ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى رىئال ئوبىيكتلارغا ۋە باشقا نەرسىلەرگە بولغان ھېسسىياتنىڭ ئۇنداق

مۇنداق بولشى، ھەشەمەتلىك ياكى تىلغا ئالغۇسىز ۋە ياكى نەپرەتلىك... بولشى تەپپەككۈرمىزغا ماس مەيدان ھازىرلاپ، ئۇنى ئەركىنلىككە چىقارمايۋاتىدۇ. بۈگۈنكى دەۋردە دۇنياۋىي ئەدەبىيات قانداقتۇر بىر ئەخلاقى نىشانى مەنزىسى قىلىپ ئەسەر يازىدىغان، ئادەم ئۇنداق بولشى كىرەك، مۇنداق بولۇشى كېرەك، دەپ قېلىپلاشتۇرۇشنى قوغلىشىدىغان بالزاك ۋە تولستوي دەۋرىدىن ئۆتۈپ، ئىنساننىڭ ماھىيىتى، جەننىتىنى ئىزدەيدىغان دەۋرگە قەدەم قويدى. بۇ دەۋردىكى ئەدەبىياتنىڭ يازغۇچىلاردىن تەلەپ قىلىۋاتقىنى ئالدى بىلەن تەپپەككۈردىن ئىبارەت. مۇشۇنداق شارائىتتا تەپپەككۈرنىڭ يۇقىرىقىدەك كەلىمىستە بولشى ناھايىتى ئەپسۇسلىنارلىق. ئۇنىڭ ئۈستىگە يۇقىرىقى ئەھۋالنىڭ يوشۇرۇن ئاڭغا چۆكىشى ۋە ئۇزۇن تارىختىن بۇيان تەپپەككۈرنىڭ ئىتبارسىز قىلىش، بىزگە نۇرغۇن تەرەپلەردىن زىيان ئېلىپ كىلىۋاتىدۇ. بۇنى بۇ يەردە كۆرسەتمەسەكمۇ پەرەز قىلماق ئاسان. رېئاللىققا تۇتقان پوزىتسىيىدىكى مۇكەممەلسىزلىك دېمەكچى بولغىنىمىزنىڭ روشەن گەۋدىلىنىشى ئۈچۈن، گەپنى □ دۇنيا ئەدەبىياتى ژورنىلىدا ئېلان قىلىنغان « □ ئۇنىڭمۇ بالىسى باركەن □ سەرلەۋىلىك فوتو سۈرەتتىن باشلايلى. ئەسەرنىڭ ئىدىيەۋى مەزمونى جىنسلىق ئوتتۇرىسىدىكى ھەۋەس ۋە پەرق ناھايىتى كىچىك ۋاقىتلاردىن باشلىنىدۇ. ھەر قايسى دەۋرلەردە ھەۋەسنىڭ ئوبيېكتى ئوخشاش بولمايدۇ. پەرق بارا - □ بارا ئىچكى تۈس ئالىدۇ، دىگەندىن ئىبارەت. بۇ ئىنسان ئۈچۈن ئېيتقاندا چوڭ بىر بايقاش. يالتراپ تۇرغان ئەقلى گۈزەللىك. ئەمما بىز ئۇنداق كىچىك ئىشلارغا دىققەت قىلمايمىز. ئېنىقكى شۇنىڭ بىلەن يالتراپ تۇرغان ئاشۇنداق ئەقلى گۈزەللىكىمۇ ئېرىشەلمەيمىز. ئويلاپ باقايلى، بىز قىزلىرىمىز - نىڭ «دادا ياكى ئاپا مېنىڭ نېمىشقا ئۇكامدەك ياكى ئاكامدەك چولدۇرۇم يوق؟» دەپ سەبلەرچە سوراشلىرىنى ئاڭلىمىغاندىمىزمۇ؟ نېمىشقا ئاشۇنداق ئوتتۇرىغا چىققاندا خەقلەردەك ئەقىلگە مۇۋاپىق شەرىپلەشكە ئۇرۇنمايمىز؟ □ ئۇ ئەسەرنى يازغاندا ھەرخىل كۆز ئىپادىسى ئارقىلىق پىرسۇناژلارنىڭ مول ئىچكى دۇنياسىنى ئىپادىلىگەن. نېمىشقا بىزدە ئۈنچىلىك كۈزۈتۈش قابىلىيىتى كۆرۈلمەيدۇ؟ رىئاللىق ئاجايىپ مول دۇنيا. ئۇنىڭدا ھەرخىل ھەر ياڭزا ئادەم، ھەرخىل ھەر ياڭزا ئىشلار بولىدۇ. يازغۇچى ئادەم بولۇش سۈپىتى بىلەن ھامان مۇشۇ رىئاللىق ئىچىدە تۇرىدۇ. بۇ كۆز يۇمغىلى بولمايدىغان پاكىت. ئەپسۇس بىزنىڭ خېلى كۆپ يازغۇچىلىرىمىز رىئاللىق بىلەن بولغان مۇئامىلىدە مەۋجۇتلۇقلارنى مەدھىيەلەيدىغانلار، ئوتتۇرىدىكىلەر، نەپرەتلىنىدىغانلاردىن ئىبارەت مۇشۇنداق ئۈچ ھىسسىيات لاگېرىغا تەقسىملىۋېلىش ئۇسۇلىنى قوللىنىۋاتىدۇ. رېئالى ھېسسىياتلارنى، ئۆزىنىڭ رېئالى قىياپىتىنى كۆرمەسكە سېلىۋاتىدۇ. بۇ بۇنىڭدىن مىڭ نەچچە يىل بۇرۇن ئوتتۇرىغا چىققان سوقراتنىڭ □ دۇنيا بەكمۇ رەزىل، ئادەم ئۆزىنىڭ خىيالى دۇنياسىدا ياشىشى كېرەك □ دىگەن ئىدىيىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ناۋادا يازغۇچى مانا مۇشۇنداق رىئاللىقنىڭ ئاجايىپ مۇرەككەپ تۈزۈلمىسىنى ئېلىك ئالماي، ئۇنىڭغا قوپال سەمىمىيەتسىز مۇئامىلە قىلىدىغان بولسا، رىئاللىقمۇ

ئۇنىڭغا شۇنداق مۇئامىلە قىلدۇ. يازغۇچىنىڭ رىئاللىققا تۇتقان مۇئامىلىسى ئەسەرنىڭ چىنلىقىغا روشەن ئەكس ئېتىدۇ. يەنى سەنئەتنىڭ چىنلىقىنى قوغلىشىدىغان يازغۇچى ياراتقان ئوبراز ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئىچكى ماھىيىتىنى، قانۇنىيىتىنى ئېچىپ بىرىدۇ. ئەينى رىئاللىق ئىچىدە پىرسۇناژلارنىڭ خاراكتېرىنى يارىتىپ، ئاشۇ خاراكتېردىكى لوگىكا بويىچە ئۇنىڭ ھەرىكىتىنى تەقدىرنى يازىدۇ. لۇ تولستوئي بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن ئىدى. مېنىڭ ئەر - ئايال پىرسۇناژلىرىم بەزىدە ماڭا شۇنداق كەپسىزلىك قىلدۇ. مەن ئۇلارنىڭ ئۇنداق كەپسىزلىكىنى راسلا ياقىتۇرمايمەن. ئەمما ئۇلار ئەمىلىيەتتە شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىك، ھەم تۇرمۇشتىمۇ دائىم شۇنداق ئەندىزىدە پائالىيەت قىلدۇ. ئاپتور بولغان مېنىڭمۇ رايىمغا باقمايدۇ ①. بۇنداق ئەھۋال ئۇنىڭ ئانا كاللىنا، روماننى يېزىش جەريانىدا روشەن ئىپادىلەنگەن. ئەسەردىكى ئەر پىرسۇناژنىڭ تاپانچا بىلەن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشى بىلەن ئۇ بۇرۇن ئويلاپ باقمىغانىكەن. لېكىن پىرسۇناژلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بويىسۇنماي ئامال يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئامالسىز شۇنداق يېزىشقا مەجبۇر بولغان. مۇشۇنداق پوزىتسىيە بىلەن ئۆزىمىزنى باھالاپ باققىنىمىزدا، بىز ئەسەرلىرىمىزدە ئەمەلىيەت ئاساسىدىكى پىرسۇناژ خاراكتېرىنى تۇرغۇزۇشىمىز ۋە مەزكۇر پىرسۇناژنىڭ ئىندىۋىداللىقىدىكى لوگىكىلىق راۋاجنى يېزىشتىمۇ تازا دېگەندەك ئەمەسلىكىمىزنى ھېس قىلىمىز. شېئىرىيەتتە تېخىمۇ بەك شۇنداق. ئىجادىيەت ھالىتىدىكى مۇكەممەلسىزلىك: ئېنىقكى ئىجادىيەتكە كىرىشۋاتقان سۈببىيكتىنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ھالىتى ئىجادىيەت تۈسىگە ناھايىتى چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ. مۇشۇنداق بولۇشىغا قارىماي بىزنىڭ يازغۇچىلىرىمىز ئارىسىدا بىر قاتار غەيرى نورمال ھادىسىلەر كۆرۈلمەكتە. بۇنىڭ ئەڭ روشەنلىرىدىن بىرى بىر قىسىم يازغۇچىلىرىمىز نام - ئابروي، ئالىي جاناپلىققا بولغان تەلپۈنۈشنىڭ تۈرتكىسىدە يېزىشتىن بۇرۇن ئۆزىنى پەدازلاپ، ئاندىن يازىدىغان ئەھۋال خېلىلا ئېغىر، پىسخىكىمىزدا ئالدى بىلەن ئۆزىنى قايىل قىلىپ، ئاندىن باشقىلارنى قايىل قىلىش روھى كەم بولغاچقا، ئۇلار چۈشەنمەيدىغان نەرسىلەرنى چۈشىنىدىغان، تىللايدىغان نەرسىلەرنى ماختايدىغان بولۇۋاتىدۇ.

. ئۆزىنىڭ سۈببىيكتىپ ھېسسىياتى، قانداق ھېس قىلىدىغانلىقى، نېمە دەيدىغانلىقى بىلەن كارى بولماي، قانداقتۇر بىر ھېسسىياتلارنى سۈنئىي قوزغاپ، تاشقى دۇنياغا چاپلاۋاتىدۇ. شەك شۈبھىسىزكى بۇ ھازىرقى زامان ئەدەبىيات سەھنىسىدىكى ئەڭ لەنتى ۋەجدانسىزلىق، مۇشۇنداق يېزىلغان ئەسەرلەرمۇ بىر تالاي ئالدامچىلىقتىن، گەپتانلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. يولداشلار مەدەنىيەت ئىنقىلابىنى بىلىدۇ. بىز بۈگۈنكى دەۋرىدىكىلەر ئاشۇ ئون يىلدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى قىنى؟ دەپ سوراشقا ھەقىقىيەتتە نەچچە يىلدىن بېرى بۇ مەزگىلدىكى ئەدەبىيات سىياسىي ئۆلچەم بىلەن كىسىلپلا گۆرگە تاشلىۋىتىلدى. پۈتۈن گۇنا سىياسىغا ئارتىلىپلا تۈگىدى. ئەپسۇسكى بۇ ئادىللىق ئەمەس، چۈنكى، تاشقى مۇھىت قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئادەم سۈببىيكتىپ كۈچ

قۇدرتىنى ئۇنتۇپ قالغىلى بولمايدۇ. چوقۇم ئەدەبىيات نەزىرىيە خادىملىرى نىمىشقا بۇ مەزگىلدىكى ئەدەبىيات ئاشۇنداق بولۇپ قالدۇ؟ نىمىشقا شۇنچىۋلا ئادەم يەڭگىلتەكلىك بىلەن يازدۇ؟ نىمىشقا ئۇلارنىڭ ۋىجدانى ئۆزىنى ياساپ، دوراپ يىزىۋاتقاندا ئازاپلانمايدۇ؟ ئۆزىنىڭ ئۆز كۆڭلىدىكى قايىللىق ئۈستىگە ئەمەس، گىزىت - □ جۇرنال، رادىئولاردىكى چاقىرىقلار ئومومەن خەقلەرنىڭ زىيان ئۈستىگە ئىجادى پائالىيىتىنى ئولتۇرغۇزغىنىغا تاقەت قىلىدۇ؟ دەپ ئىزدىنىپ بىر قاتار ساۋاقلارنى خۇلاسىلەپ چىقىش كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا بۇ ئىلمى بولىدۇ. ھازىر ناھايىتى ياخشى سەلبى دەرسلىك بولۇپ قالدۇ. بىزنىڭچە شۇ دەۋردىن بىزگە قىلىشقا تىگىشلىك ئەڭ ئاچچىق ساۋاق يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىمىزدەك، پەدەزلىنىپ يىزىشنىڭ رەزىللىكى، ئىجادىيىتى ئۆز كۆڭلىنىڭ قايىللىقى ئۈستىگە ئەمەس باشقا نەرسىلەرنىڭ ئۈستىگە قويدىغانلىقى، دورامچىلىقى بولۇشى كېرەك. بۇنداق بولۇشى بىزنىڭ ماھىيىتىمىز بىلەن تۇتۇشۇپ كەتكەچكە، يۇقارقى ئەھۋاللار تا ھازىرغىچە ساقلىنىۋاتىدۇ. مەسىلەن، ئەمىلى تۇرمۇشتا بىر قىسىم يازغۇچى شائىرلارنىڭ گويا خۇمىرى تۇتقاندەك ئاھ ۋەتەن، پاد ۋەتەن، ساڭا پىدا بۇ جان دەپ توۋلاپ قويۇپ، ئەتىسلا بىر كوي مۇئاشى ئۈچۈن تىك تۇردىغان، ھاراقكەشلەر ئۇ "ھاراقكەشلەربۇ" دەپ تىللاپ قويۇپ، ئۆگىنىلا ئۆزى كوچىدا يىتىپ قالىدىغان، كۆرەلمەس ئۇنداق "تەخسكەش مۇنداق" دەپ نەپرەتلىنىپ قويۇپ، ئارقىدىنلا ئۆزى شۇنداق قىلىمىغان ئەھۋاللارنىڭ مەۋجۇتلىقى بۇنىڭ پولاتتەك پاكىتى □. ھازىرقى زامان پىسخولوگىيىسىنىڭ ئومومىي قانۇنىيىتىدىن قارىغاندا، ئادەمنىڭ مېڭە پائالىيىتىنىڭ بىر قىسمى كۆڭۈلگە تايىن ھالەتتە، كۆپ قىسىم يوشۇرۇن ھالەتتە ئېلىپ بىرىلىدۇ. ئۇنى مەزكۇر شەخسنىڭ ئۆزىمۇ سەزمەيدۇ. شۇنداق بولغاچقا ئەدەبىيات سەھنىمىزدىكى كۆپ قىسىم كىشىلەر يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن، پەدازلىنىپ يېزىش، ئىجادىيەتنى ئۆز قايىللىقى ئۈستىگە قۇرماسلىق، دورامچىلىق قاتارلىق ئىللەتلەرگە قارشى بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار سويىپكىتىمىزغا چۆككەن مەدەنىيەتلىك ئالاھىدىلىكى بىلەن تۇتاشقاچقا، ئەمىلىيەتتە ئاشۇنداق پەدازلىنىشتىن خېلى زور دەرىجىدە خالى بولالمايۋاتىمىز. مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا يازغۇچىلار ئۆزىنى تەكشۈرگەندە بۇ ئىللەتلەرگە ئۆچ ياكى ئۆچ ئەمەسلىكىگە ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ دايمىلىق ئىجادىيەت ئەمىلىيىتىگە، مۇنەزىرگە قارشى لازىم. ئىنسانىيەت 20 - ئەسىرگە قەدەم قويۇپ، ئەينى ۋاقىتتا □ ئادەملەر ئىلمىيلاشقان بىر دەۋىرگە كىردى: بۇنىڭدىن كىيىنكى ئىشلار ئىلمىي يوسۇندا ئېلىپ بىرىلىدۇ □ دەپ قىلىنغان تەسىرلىك ھۆكۈمنىڭ ئەكسىچە، بۇ ئەسىر ئۇرۇش تۇمانلىرى ئىچىدە ئاخىرلاشتى. ئىككى قېتىملىق دۇنيا ئۇرۇشى ئۇرۇش ئوتلىرى ئىچىدە مىليونلىغان كىشىلەرنى جېنىدىن جۇدا قىلدى. 549 □ يىلى دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلىشىپ، تا ھازىرغىچە قانداقتۇر بىر نېمىلەر ئۈچۈن، بىر - بىرىنى قانلىق قىرىشىدىغان بۇنداق ھادىسە يوقۇلۇپ باقمىدى. ئۇمنى مۇش ئېتىپ قالمىدىكىن دەپ مەن ئۇنى مۇش ئېتىپ قالمىدىكىن دەپ ئەنسىرەپ، پەقەت شۇنداق بىر ۋەس □ ۋەسە ئۈچۈن قۇربانلىغان ئاشۇ بىمەنە

ھەربى قىسىملارغا ئاجراتقان خىراجەت يىلدىن - يىلغا ئاشتى . خۇددى ئىپىروت □ ئىچى غال □ -
 غال ئادەم □ دىگەن ئەسىرىدە ئېيتقاندا □ بۇ دۇنيا ياكى دەھشەتلىك بىر سادا ۋە ياكى چىرقىراش
 بىلەن ھاللا بولىدىغاندەك بولۇپ قالدى . ئاتوم ئىنىرگىيە تېخنىكىسىنىڭ قۇدرىتى بىلەن دۇنيانىڭ
 تەغدىرى ئاخىرى بىر كۈنۈپكىغا باغلاندى . بۇنداق ئەمىلىيەت ئىنساننىڭ ئەقلى دۇنياسىنى سۇئال
 بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن ، بىر قاتار ئۈندەش بەلگىسى بىلەن توشقۇزدى . ھاياتلىق ئىلمىي
 تېخنىكىسى ، ئېرسىيەت قۇرۇلۇشى تېخنىكىسىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرى ، گېن ئوپىراتسىيىسى ۋە ئادەمنى
 پىروبركىدا يىتىلدۈرۈش ئارقىلىق ئادەمنى ياساشنىڭ ئۆزگەرتىشنىڭ ئىمكانىيىتىنى نامايەن قىلدى .
 ئىنساننىڭ ئەخلاق قاراشلىرىغا ، ھېسسىياتىغا ، تەبىئىيلىك سېزىمىگە رەھىمسىزلىرىچە زەربە بەردى .
 ئاجايىپ مۇرەككەپ سۇئاللارنى ئوتتۇرىغا تاشلىدى . مىڭە ئىلمىنىڭ يۈزلىنىش ئادەملەرنىڭ
 ھاياتىنىڭ مەنىسى ، قىممەت ئۆلچەملىرى توغرىسىدىكى بىر قاتار قاراشلىرىنى قالايمىقانلاشتۇ
 -رۋەتتى . ماشىنا ئادەم ، ئىلىكترونلۇق مىڭە سىستېمىسىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى بىلەن ئىنسانلارنىڭ
 كۆپ نىگىزدىن ئېيتقاندا ئۆزىنى ھاياۋان بىلەن سىلىشتۈرۈپ ئېرىشكەن . ئۆزى ھەققىدىكى
 پەلسەپىۋى بىلىشى قاسراق تاشلاپ ، يىڭى بىر يۈكسەكلىككە كۆتىرىلدى . يەنە نۇرغۇن سۇئاللار باش
 كۆتىرىپ نەشتەردەك سانجىلىشقا باشلىدى . نوپۇسنىڭ تىز سۈرئەتتە كۆپىيىشى ، شەھەرلىشىشنىڭ
 تەرەققىياتىنى ئىلگىر سۈردى . سانائەتنىڭ يۇقىرى سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىشىغا ۋە تاۋار ئىگىلىكىنىڭ
 گۈللىنىشىگە تۈرتكە بولدى . بۇ ئەھۋال تەبىئەتنى تەرتىپسىز بۇلاشنى ۋە دەپسەندە قىلىشنى ئىلگىر
 سۈرۈپ ، يەر شارى خاراكتېرلىك ئىكولوگىيەلىك بۇزۇلۇش پەيدا قىلدى . سانسىزلىغان ئورمانلار
 كىسىلدى . ھاياۋانلار يوقىلىش گىردابىغا كىلىپ قالدى . كۆل ، دەريا ، دىڭىزلار قۇردى .
 ئاتوموسفېرانىڭ بۇلغىنىشى مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدىكى بۇلغۇنۇش پىرسەنتىگە 20% قوشۇلۇپ ، يەر
 شارىنى ئوراپ تۇرغان □ ئاتوموسفېرانىڭ مۇۋازىنىتىنى بۇزىۋەتتى . نەتىجىدە قۇرغاقچىلىق ، بوران ، سۇ
 ئاپىتى قاتارلىق تەبىئىي ئاپەتلەر كۈنسايىن ئېغىرلاشتى . بۇنىڭ بىلەن ئىنسانىيەت ئۆزىنىڭ
 كەلگۈسىدىن گۇمانلىنىشقا باشلىدى . بىز ياشاۋاتقان بۇ گۈزەل شارنى ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولمىغۇدەك
 دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراتتۇقمۇ نېمە ؟ دەپ ئەنسىرەپ قالدى . نېفىت ، كۆمۈر ، تەبىئىي گاز
 قاتارلىق ئىنىرگىيە مەنبەلىرىنىڭ چەكلىمىلىكى ھەممە نىمىنى زاۋۇت ، ماشىنا ، ئىلىكتىر چىرىغى ، كىنو ،
 تېلېۋىزور... لارنى يەپ تاشلاپ ، ئىنسانلارنى نەچچە ئەسىر بۇرۇنقى بىر زامانغا ئاپىرىپ قويدىغان
 يەجۈج □ - مەجۈلەردەك مۇمكىنچىلىكلەر ئىچىدە باش كۆتەردى □ . ئەلۋەتتە ، ھەرقانداق ئادەم
 ئىنسانىيەتنىڭ مۇشۇ ئەسىردىكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە مەدەپىيە ئوقىماي تۇرالمىدۇ . بۇنى بۇ يەردە
 ئالاھىدە سۆزلىمىسەكمۇ يولداشلارغا ناھايىتى ئېنىق . شۇنداق بولغاچقا 20-ئەسىر ئازاپ
 ۋە چۈشكۈنلۈككە ھەم خوشاللىق ۋە ئىجادىيەت روھىغا تولغان ئەسىر . مانا بۇ مۇشۇ ئەسىر
 كىشىلەرنىڭ كەيپىياتى بەلگىلىگۈچى ئوبىكتىپ ئامىل بولۇپ قالدى □ . مۇھىت جەھەتتە ئېلىپ

ئېيتقاندا، 20 □ - ئەسر پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخىدىكى 90% ئالىم ياشىغان دەۋر بولۇپ، ئىنسانىيەتنىڭ بىلىشى ھەر كۈنى دىگۈدەك يىڭىلىنىپ تەرەققىي قىلىپ تۇرىۋاتىدۇ. كۆپ قاتلام كۆپ خىل يۆنىلىش بويىچە جۇلالىنىپ، ئادەمنىڭ كۆزىنى چاقىتىۋاتىدۇ. 50 □ - يىللاردا باشلانغان 3- قېتىملىق دولقۇن □ پۈتكۈل دۇنيا ئەندىزىسىنى بۇزىۋېتىپ جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىكى ئۆزگۈرۈشنى تىزلىتىپ، ئىجتىمائىي رىئاللىق سانائەتنى تۆمۈر قىلىشتىن ۋاز كېچىپ، ئۇچۇرغا يېپىشتى. زىيالىلار ئەڭ نادىر ئىشلەپ چىقارغۇچىغا ئايلاندى. پەن □ - تېخنىكىنىڭ يېڭى نەتىجىلىرىگە بولغان كۈچلۈك ئىھتىياج تارقىتىش ۋاسىتىلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى مۇكەممەللەشتۈردى. بۈگۈنكى كۈندە ماس قەدەملىك سۈنئىي ھەمرا يەر شارىنى قاپلىدى. دۇنيا زور دەرىجىدە تارىيىپ ئۆتمۈشتىكى بىكىنمە ھالەت ئۈزۈل - كىسىل بەربات بولدى. ھەم بەربات بولۇشى زۆرۈر بولۇپ قالدى. دۆلەتلەر، مىللەتلەر ۋە رايونلار ئارىسىدىكى ئالاقە كۈچەيدى. بىكىنمە، تار، ئاددىي، مىللىي ۋە رايون خارەكتىرلىك نەرسىلەر بارغانسېرى ئازىيىپ، ئەكسىچە ئىنسانىيەت ئورتاق كۆڭۈل بۆلىدىغان ۋە قوبۇل قىلىدىغان نەرسىلەر كۈنسايىن كۆپەيدى. ئىجتىمائىي رىتىمنىڭ تىزلىشىگە ئەگىشىپ، مۇئەييەنلەشتۈرۈش □ - ئىنكار قىلىش □ - ئىنكارنى ئىنكار قىلىشتىن ئىبارەت مانا مۇشۇ بىلىش قانۇنىيەت ھالقىسىنىڭ دەۋرى قىسقىراپ، چوڭقۇرلۇقتىن - چوڭقۇرلۇققا ماڭىدىغان ئاجايىپ شىددەتلىك مۇھىت مەيدانغا كەلدى □ . ئادەملەر بىلەن ئادەملەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋىتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىنسانلار ئادەملەر ۋە مىللەتلەر ئارىسىدىكى پەرق ۋە ئوخشاشلىقتىن ئادەمنىڭ ئاجايىپ تۈزۈلۈشىنى كۆردى. نەچچە مىڭ يىلدىن بېرى ئىنسان تەپپەككۈرنىڭ تاشقى دۇنيا، تەبىئەت ئىجتىمائىي جەمئىيەتكە تاشلىنىپ، ئىنساننىڭ ئۆزىنى ئۇنتۇپ قالغانلىقىغا ھەيران قالدى. مۇشۇ ئەسر مابەينىدە ئىنساننىڭ سوبىكتى توغرىسىدا ئاجايىپ ئۇلۇغ نەتىجىلەر ئارقا □ - ئارقىدىن مەيدانغا كەلدى. جۇڭگو، ئامېرىكا، تۈركىيە دىگەنلەرنىڭ بىر جۇغراپىيىلىك نام ئەمەسلىگىنى، ئەر □ - ئايال دىگەننىڭ پەقەت فىزىئولوگىيەلىك تۈزۈلۈشكە قارىتىلمايدىغانلىغىنى ھىس قىلدى . ئۆتكەنكى يىللاردا دەل مۇشۇ سوبىكتىپ تۈزۈلۈشكە بولغان تونۇشنىڭ ئۆزئارا چۈشىنىشىنىڭ يېتەرلىك بولماسلىقى بىلەن ئادەملەرنىڭ بىكاردىن □ - بىكار ئۆزئارا تىللىشىپ يۈرگەنلىكى، قان تۆككەنلىكى، بەختسىز بولۇپ قىلىشقانلىقلىرىنى سەزدى. ئاجايىپ مۇرەككەپ كۆپ قاتلاملىق ھېسسىيات كەيپىدە ئۆتمۈشكە قايتىدىن سەپ □ - سىلىپ، ئويلاشقا، تۈزىتىشكە، شالاشقا باشلىدى. ئەڭ ئۇلۇغ ئالىي جاناپلىقنىڭ باشقىلارنى چۈشۈنۈش، ئۇلارغا ئۆزى بىلەن تەڭ كۆرۈش، كەڭ قورساق بولۇش خاھىشى ئىكەنلىكىنى بىلدى-20 □ . ئەسر ئەدەبىيات مانا مۇشۇنداق مۇھىت ئىچىدە تەرەققىي قىلدى. ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا پۈتۈن ئەدەبىيات مۇھىتىدا ئۆزگۈرۈش يۈز بېرىپ، يېڭى دەۋر ئەدەبىياتىنىڭ تولغىقى پەيدا بولدى. 20 □ - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا غەرب كاپىتالىزىمى جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىردى. ئاسىيا، ئافرىقا قىتئەسىدە مىللىي ئازاتلىقنى ۋە

مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش ھەرىكىتى كۆتۈرۈلدى. ئىجتىمائىي زىددىيەتلەر كۈنساين ئۆتكۈرلەشتى. 20- ئەسىردە رىئالزىم دۇنيا ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى بولۇش بىلەن بىرگە يەنە مۇشۇ بويىچە كونا يازغۇچىلار داۋاملىق ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغاندىن باشقا، يەنە يىڭىچە يازىدىغان يازغۇچىلارمۇ ئوتتۇرىغا چىقتى. يەنى يىپ □ - يىڭى ئەدەبىيات پىكىر ئېقىمى مۇنتىزىم باش كۆتەردى. مۇنتىزىم ئەنئەنىگە قارىشى تۈس ئالغان قىياپەتتە ياۋرۇپا ئەدەبىيات مۇنبىرىگە چىقىپ، ناھايىتى زور داۋالغۇش پەيدا قىلدى. 02 □ يىللاردا ئۇ جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىپ، ئۆزى پەيدا بولغان زىمىدىن ھالقىپ، باشقا رايونغا تارقالدى. خەلىقئارالىق ئەدەبىيات ھادىسىسى شەكىللەندۈرۈپ، ئۆزىنىڭ ۋەكىللىك يازغۇچىلىرىنى ۋە ئەسەرلىرىنى ياراتتى. گەرچە 1939 □ - يىلى 2 دۇنيا ئۇرۇشى پارتلاپ، ئەدەبىيات ئاز - تولا توسالغۇغا ئۇچرىغان بولسىمۇ لىكىن، ئەدەبىيات ھەرىكىتى توختاپ قالمايدى. بۇ باسقۇچتىكى ئەدەبىيات فاشىستىك ئۇرۇشقا قارشى ئىلغار ئەدەبىيات بولۇپ نەتىجىلەندى. ئۇرۇشتىن كىيىن ياۋرۇپا، ئامېرىكا قىتئەلەردىكى ھەرقايسى ئەللەر ئەدەبىياتى گۈللۈنۈش دەۋرىگە قەدەم قويۇپ، ھەرخىل پىكىر ئېقىملىرى ۋە ئەدەبىي ئېقىملار ئارقا □ ئارقىدىن سەھنىگە چىقتى. مۇدىرنىزىم 50 - 60- يىللارغا كەلگەندە ياۋرۇپا ئامېرىكا ئەدەبىيات مۇنبىرىنى ئىگەللىدى. مۇشۇ مەزگىلدە لاتىن ئامېرىكىسىدا پەيدا بولۇپ نەتىجە ياراتقان سېھرى رىئالزىم ئەدەبىياتى پۈتۈن دۇنيا ئەدەبىياتى ساھەسىنى زىل □ زىلىگە سىلىپ، □ « پارتلاش ئەدەبىياتى » □ دەپ ئاتالدى. رىئالزىملىق ئەدەبىيات بولسا يەنە بىرقېتىم مۇدىرنىزىملىق ئەدەبىيات ۋە لاتىن ئامېرىكىسىدا باش كۆتۈرگەن سېھرى رىئالزىملىق ئەدەبىيات ئېقىمىنىڭ ھۇجۇمغا ئۇچراپ، دۇنيا ئەدەبىياتىدىكى ھۆكۈمرانلىق كۈچىدىن ئايرىلىپ قالدى. ئۇ قايتا باشقا ئېقىملار بىلەن قارشىلىشالمىدى. ئەكسىچە ئاقىلانلىق بىلەن قارىشى تەرەپنىڭ ئارتۇقچىلىقىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆزگىرىش ئىچىدە تەرەققىي قىلىشقا يۈزلەندى. بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇنىڭدا ئىبارەتكى: ئۇنىڭ سوبىكتىغا بولغان ئىتبارلىق ئىنتايىن يوقىرى. مەسىلەن، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان مۇدىرنىزىملىق ئىجادىيەت ئۇسۇلى يازغۇچىدىن تۇرمۇشنى ئەسلىي قىياپىتى بويىچە ئەينەن يازماي، سوبىكتىپ تەسىرات ۋە ئىچكى ماھىيەتنى يىزىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئىچكى پائالىيەت تەسۋىرى ئارقىلىق ئالەمنى ئىپادىلەيدۇ. بىزنىڭچە بۇ بۇرۇن تىلغا ئېلىنغان ئۆزىگە قايىللىق ئىزدەش روھىنىڭ تىخىمۇ يوقىرى پەللىدە ئىپادىلىنىشى ئۇنىڭدىن باشقا يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان . □ - 20 ئەسىر ئەدەبىياتى شەكىللەنگەن مۇھىت ۋە ئەدەبىياتنىڭ ئۆزىنىڭ ئەھۋالىدىن چىقىپ تۇرۇپتىكى: بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئەقلىيلىققا تۇتقان مۇئامىلىدە روشەن ئىپادىلىنىدۇ. ئەنئەنىۋى رىئالزىملىق ئەسەرلەر ئەزەلدىن رېئال شەيئىلەرنى كۆنكۈپ تەسۋىرلەپ، جانلىق، مۇكەممەل ھىكايەتچانلىق ۋە تىپىكلەشتۈرۈلگەن پىرسۇناجلار ئوبرازى ئارقىلىق مەزمون ئىپادىلىگەن ئىدى ، بىزنىڭ دەۋرىمىزگە كەلگەندە بۇلارنىڭ ھەممىسىدە ئۆزگۈرۈش بولۇپ،

ھەممىسىنى ئابىستىراكتلاشتۇرۇش، ئەقلىيەلەشتۈرۈش، كوردىناتلاشتۇرۇشكە قاراپ تەرەققىي قىلدى. ھازىرقى زامان سەنئىتى دۇنيا ۋە ئادەمنىڭ پائالىيىتىنى، كۆرۈشكە، سېزىشكە بولىدىغان نەرسىلەرنى تەسۋىرلەشكە قىزىقىپلا قالماي، كوناكىرت ھالىتى بولمىغان، ئوڭايلا بايقىغىلى بولمايدىغان، مۇھىم قانۇنىيەت ۋە مۇناسىۋەتلەرنى ئېچىپ بىرىشكە ئۇرۇنماقتا. ئۆتمۈشتىكى ئۇ خىل نوقۇل تەسۋىرلەيدىغان ئەدەبىيات ھازىر ئەھمىيىتىنى يوقاتتى. ئەقلى ئويلۇنۇش يازغۇچىلارنىڭ ئىتتىبارغا ئېرىشتى. يازغۇچىلار ئەسەرلىرىدە ئالەم كىشىلىك تۇرمۇش، تەبىئەت جەمئىيەت، ئەخلاق جەھەتلەردىكى زور مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇلارغا ئەستايىدىللىق، سەمىمىيلىك بىلەن جاۋاب ئىزدەۋاتىدۇ. تىخى مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قۇيۇش بىلەنلا پاش قىلىش ۋە مۇنداق بولسا ئۇنداق بولىدىكەن دىگەندەك خۇلاسەلەش بىلانلا چەكلىنىپ قالماي، ئۇلارنى ھەل قىلىش ئۈستىدە پەلسەپىۋى يۈكسەكلىكتە، دىمىكاتىك كەيپتە تۇرۇپ باش قاتۇرۇپ ئەدەبىياتقا ھۆسن قوشۇۋاتىدۇ. ئەقلىلىق قىياس قىلىشقا ئىتتىبارلىق بەرگەنلىكتىن ئوبرازچانلىق ئاجىزلاشتۇرۇپ، ئابىستىراكتلىقنى كۈچەيتىش ئارقىلىق بەدىئىي ئوبراز ئەندىزەلەشتۈرۈش، خىللاشتۇرۇش مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇۋاتىدۇ. ئەدەبىياتنىڭ يەنە بىر قانئىتى بولغان ئوبزورچىلىق، نەزىرىيە تەتقىقاتىنى ئېلىپ ئېتىقاندا ئۇلار پەن سۈپىتىدە ھەر قايسى پەنلەر بىلەن گىرەلىشىپ كەتتى، «سېستىما تەنقىدچىلىكى» □، □، □ «ئۇچۇر تەنقىدچىلىكى» □، □ «دىنامىكا تەنقىدچىلىكى» □ «ئىستاتىستىكا تەنقىدچىلىكى» □ بۇنىڭ روشەن مىسالى. □. دىمەك بۈگۈنكى دەۋردە ئەدەبىيات يازغۇچىلاردىن ئاجايىپ دىئالىكتىك كاللا، يۈكسەك پەرقلەندۈرۈش، چۈشۈنۈش قابىلىتىگە ئىگە تەپپەككۈر ۋە ئەقىللىققا، ئابىستىراكتلىككە ئىنتىزار روھنى تەلەپ قىلىدۇ. چۈنكى دۇنيانىڭ زور دەرىجىدە تارىيىشى ۋە بىلىمنىڭ كۆپ قاتلام، كۆپ يۆنىلىش بىلەن شەخسنىڭ ئەتراپىنى ئىگىلىشى، ھېسسىي ماتېرىياللارنى توپاشنىڭ دۇنيا مىقياسىدا كىشىشى ئادەمنىڭ بۇ ماتېرىياللار ئۈستىدە كۆپ قاتلام ۋە كۆپ يۆنىلىش بويىچە سىستېمىلىق ئويلىنىشنىڭ زۆرۈرىتىنى بەلگىلىدى. شۇڭا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ دۇنياغا يۈزلىنىشى، ماھىيەتتە ئۇيغۇر مەدەنىيەتنىڭ تومۇرىغا ئەقلىلىق ئىزدىگەن روھنىڭ سىڭىش جەريانىدۇر. بىز يوقىرىدا بىر قاتار بايانلار ئارقىلىق گەرچە كىچىككىنە بىر ماقالە بىلەن ئۇيغۇر مەدەنىيىتى جۈملىدىن ئەدەبىياتقا باھا بىرىش قىيىن بولسىمۇ، يەنىلا قانداقتۇر بىر يەرلەردىن چىقىپ، مەدەنىيىتىمىزنىڭ تۈپكى خارەكتىرى ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىيات مۇنبىرىدە ئىپادىلىگەن يىتىشىزلىكى، شۇنداقلا دۇنياغا يۈزلۈشنىڭ تەلۋى ئۈستىدە قىسقىچە توختۇتۇپ ئۆتۈۋى. كىتاپخانلار مۇشۇ تاپتا ئەسىرىمىزنىڭ بىشىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان سوئاللارغا: بۇنىڭدىكى ئاساسىي سەۋەپ: مەدەنىيىتىمىزنىڭ خارەكتىرىدە سوبىكتىپ قۇرۇلمىمىزدا ئەقلىلىق ئىزدىگەن روھىمىزنىڭ يىتەرلىك بولمىغانلىقىدا دىگەندەك مەزموندا جاۋاب بىرىدىغانلىقىمىزنى ئاز - تولا ھىس قىلدى. دېمىسىمۇ بىز ئاشۇنداق جاۋاب بىرىمىز. بۇ جاۋابىمىزنى

ماددا بىرلەمچى ئاڭ ئىككىلەمچى دىگەن پەيتتىن ھالقىغان قاراش نۇقتىسىدىن باشقىچە دىسەك، سېستىمىلىق تەبىئىي پەن ۋە باشقا پەنلەرنىڭ مەدەنىيىتىمىزدە مۇناسىپ ئورۇن تۇتماسلىغى، ئەدەبىياتىمىزنىڭ مۇشۇنداق ھالەتتە بولۇپ قىلىشىدىكى تۈپكى سەۋەب .

ئەلۋەتتە بۇ ئاجايىپ بىمەنە باغلاشتەك كۆرىنىدۇ. لېكىن ئۇ قانداق كۆرىنىشىدىن قەتئىينەزەر بەربىر ھەقىقەت. بۇ شۇنى كۆرسىتىدىكى مۇشۇنداق ماھىيەتنىڭ ئۆزىدىكى مۇكەممەلسىزلىك تۈپەيلى ئەدەبىياتىمىزدا بىر قاتار مۇكەممەلسىزلىكلەر ئىپادىلەندى. ئاشۇ مۇكەممەلسىزلىكنى يوقىتىش ئۈچۈن ماھىيەتتىكى مۇكەممەلسىزلىكنى ئازايتىش، ئۇنىڭغا تەبىئىي روھنى كىرگۈزۈش، شەخسىي روھنى تەبىئىي پەن روھى بىلەن قاتتىق تەربىيەلەش لازىم. ئەگەر ئۇنداق بولماي يەنە نەزىرىيە تەتقىقاتىنى كۈچەيتەيلى، ئۆلچەم ئەندىزىلىرىمىزنى ئۆزگەرتەيلى دەپ شۇئارۋازلىق بىلەن ئىلگىرىلەمەكچى بولساق بۇ ناھايىتى تەسكە چۈشىدۇ. ئۇزۇن زامانلار كىتىدۇ. كۆپىنچە ئانچە مۇنچە بىردەملىك ھاياجانلىق يۇلقۇنۇشنى ھىساپقا ئالمىغاندا بۇ گويا ئارپا تىرىپ قويۇپ بۇغداي ئۇنسۇن دەپ ئېتىزنىڭ بىشىدا توۋلاپ ئولتۇرۇشتەك كۈلكىلىك بىر ئىش بولۇپ قالىدۇ □ . ئەسلىمىزدىكى مەشھۇر پەيلاسوپ ھادىسىزم ئىلمىنىڭ ئاساسچىسى ئېنى خۇسىرل ئۆزىنىڭ جاپالىق تەتقىقاتى ئارقىلىق، تەبىئىي پەننىڭ ئەقىلىلىك ئىزدىگەن روھى ئەمەلىيەتتە پۈتكۈل ياۋرۇپا مەدەنىيىتىنىڭ تۇۋرۇكى . بۈگۈنكى دەۋردە ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ياۋرۇپا مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىشى، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ئەقىلىلىق ئىزدىگەن تەبىئىي پەن روھىغا يۈزلەنگىنىدۇر. دەپ ھېساپلانغان ئىدى. يىقىنقى زامان ئۇيغۇر تارىخىنى ئەسلەپ ئۆتىدىغان بولساق، ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ توپ ئاۋازى بىلەن يانداش، ئۆلكىمىزگە ئەقىلىلىق ئىزدىگەن روھ سىڭىپ كىرىشكە باشلىدى. بولۇپمۇ ماركىزىمنىڭ ئاساسىي ئىدىئولوگىيەلىك ئورنىنىڭ تىكىلىنىشى، بۇ روھنىڭ باش كۆتىرىشى، تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە كۆتەردى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك تەرەققىياتى جەريانىدا بارا - بارا پىشىپ خەلقىمىزنىڭ تۇرمۇشىغا يوشۇرۇن ئېڭىغا دۇنيا قارىشىغا ئاجايىپ ئۆزگۈرۈشلەرنى ئېلىپ كەلدى. يالغۇز ئەدەبىياتىنلار ئېيتساق، بۇ روھ تەۋپىق ئەپەندى، ئابدۇقادىر داموللام، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، لۇتپۇللا مۇتەللىپتەك سەزگۈر ئەجدادلىرىمىزنىڭ روھىدا ئەكس ئېتىپ، يىڭى دەۋىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى بارلىققا كەلدى. مەيلى سان، سۈپەت، جانىر، مەزمون جەھەتتىن بولسۇن، زور ئوتۇقلارنى قولغا كەلتۈردى. ئۇ داۋاملىق يۇقىرى ماڭغان يۈزلىنىش بويىچە پىشقەدەملىرىمىزنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن بۈگۈنكى دەۋىر ياشلىرىنىڭ قولىدا يەنە بىر پەللىگە يۈزلىنىۋاتىدۇ. بۇ كۆز يۇمغىلى بولمايدىغان ئەمەلىيەت. تەبىئىي پەن روھىنىڭ نەچچە يىللىق ئۆزلىشىش تارىخى جەريانىدا سىناقلاردىن ئۆتۈپ، يالتىرىشىدىن ئىبارەت. ئەلۋەتتە بۇ باسقۇچ يەنىلا تەبىئىي پەن روھىنى ئىستىخىيىسىز ھالدا قوبۇل قىلىش باسقۇچى بولىدۇ. لېكىن ئەمدى مۇنداق ئاستا بولماسلىقى كېرەك. بۈيەردىكى ئىستىخىيىسىزلىك يوقۇلۇپ، ئۆزىمىزنىڭ ئەۋزەللىكىنى جارى قىلدۇرغان ئاساستا، ئاڭلىق پىلانلىق يوسۇندىكى قوبۇل قىلىشقا

ئايلىنىشى لازىم. كەڭ ئىجتىمائىي پەن خادىملىرى تەبىئىي پەن ئۆگۈنىشى، ئۇنىڭ روھىنى ئۆز جىسمىغا كىرگۈزۈشى، تەبىئىي پەننىڭ مول مەدەنىيىتى بىلەن قوراللىنىشى كېرەك. پۈتكۈل ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ قولىدىن بالا ئوقۇتۇش، تەرجىمە قىلىش، كەتمەن چىقىش، شىئىر ھېكايە يېزىش ئومومەن قۇرۇق گەپ سېتىشتىن باشقا ئىش كەلمەيدىغاندەك تۇرغان. خەقلەر ئايغا چىقىۋاتسا تۇنجى ئايرۇپىلان ھەيدىگۈچى، تۇنجى پويىز شوپۇرى دەپ گېزىت - جۇرناللىرىمىزغا پەخىرلىك چىقىرىشقا مەجبۇر بولىۋاتقان، مۇشۇنداق بىر شارائىتتا تېخىمۇ شۇنداق قىلىش كېرەك. بۇ ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ئۈچۈن كۈرىشىۋاتقان ئوغلانلارنىڭ ئالدىدىكى زۆرۈر ۋە مۇشەققەتلىك بىر ۋەزىپە .

1991-يىلى 21 - ئاي

مەنبەسى : شىنجاڭ مەدەنىيىتى

ئۇيغۇر قىزى نۇزۇگۇم

ئابدۇرېھىم دۆلەت

ساۋاتلىق ئۇيغۇرلار ئىچىدە نۇزۇگۇمنى بىلمەيدىغانلار بولمىسا كېرەك، ھېچبولمىغاندا ئاڭلاپ باققان بولۇشىمىز مۇمكىن. ئەمما نۇزۇگۇم تېمىسىنىڭ ئوخشىمىغان دەۋىردە، ئوخشىمىغان يازغۇچىلار تەرىپىدىن، ئوخشىمىغان ژانىردا قايتا - قايتا يېزىلغانلىقىنى بەلكىم خېلى كۆپ ساندىكى كىشىلەر بىلمىسە كېرەك. ھەر قانداق مىللەت ئۆزىنىڭ قەھرىمانىدىن چەكسىز پەخىرلىنىدۇ، ئەۋلادلارنىڭ ئۆز قەھرىمانىنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى، ئۇلارنى داۋاملىق ئەسلەپ تۇرۇشى ئۈچۈن، قەھرىمانلىرىغا ئاتاپ ئەسەرلەر يېزىشىدۇ.

مەلۇمكى، «نۇزۇگۇم» تېمىسىغا ئوخشاش، ئوخشىمىغان يازغۇچى تەرىپىدىن ئوخشىمىغان ماكان، زامانلاردا تەكرار يېزىلىدىغان بۇنداق ئىجادىيەت ھادىسىسى دۇنيا ئەدەبىيات تارىخىدا ھەرگىزمۇ يېگانە ھادىسە ئەمەس. مەيلى غەرب ئەدەبىياتىدا، مەيلى شەرق ئەدەبىياتىدا بولسۇن بۇنداق ھادىسىلەر ئۇزاق تارىخقا ئىگە. بۇ ھەرگىزمۇ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكىلا يەككە ھادىسە ئەمەس. «نۇزۇگۇم» تېمىسىدىكى ئەسەرلەرنىڭ بىزدە تەكرار - يېزىلىشىنىڭ چوڭقۇر تارىخى يىلتىزى بار. تۆۋەندە بىز مەزكۇر ئىجادىيەت ھادىسىسىنىڭ شەرق - غەرب ئەدەبىياتىدىكى ۋە شۇنداقلا كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى نامايەندىلىرىنى قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتىمىز. روشەنكى، بۇنىڭ مەزكۇر ئىجادىيەت ھادىسىسىنى توغرا، ئىلمىي چۈشىنىشىمىزدە ياردىمى زور.

«نەزىرە» دېگەن بۇ سۆز ئەسلى ئەرەپچىدىن كەلگەن بولۇپ، «ئوخشاش»، «بىردەك» دېگەن مەنىلەرگە ئىگە. ئەمما، ئىسلام كىلاسسىك ئەدەبىياتىدا ئۇ «تەقلىد قىلىش» دېگەن مەنىدە قىلىنىلىدۇ. نەزىرە دېگىنىمىز ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن ياكى زامانداش ئەدىبلەرنىڭ ئەسىرىگە ئوخشاش قىلىپ ياكى ئۇنىڭغا جاۋاب تەرىقىسىدە يېزىلغان شېئىرىي ئەسەرلەر كۆزدە تۇتۇلىدۇ. يەنى، ئىككىنچى بىر شائىر (ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن ياكى زامانداش) نىڭ شېئىرىغا ۋەزىن، شەكىلجەھەتتەن ئوخشاش قىلىپ يېزىلغان شېئىر [1]. تېخىمۇ چۈشىنىشلىك دېگەندە، نەزىرە باغلاش ھادىسىسى ئەسلىدە يېزىلىپ بولغان مەلۇم بىر ئەسەرنى دوراپ، شۇنىڭغا تەقلىد قىلىپ ئېلىپ بېرىلىدىغان ئىجادىيەت ھادىسىسىدۇر.

ئەمما، بۇ ھەرگەزمۇ ئاددىي مەنىدىكى نوقۇل دوراپ قويۇشلا ئەمەس. بەلكى ئەسلى

ئەسەرنىڭ تېما، سۈژىتى، بەدىئىي ئوبراز قاتارلىق جەھەتلەردە يېڭىلىق يارىتىش، ئىمكانقەدەر ئەسلى ئەسەردىن ئاشۇرۇۋېتىش، ئۆزىگە خاس سەنئەت قىممىتى يارىتىش مەقسەت قىلىندۇ. بۇنىڭغا يازغۇچىنىڭ ئىدىيەسى، شۇ دەۋرنىڭ روھى سىڭگەن بولىدۇ. شۇڭا، بۇنى ئەسلى ئەسەرنى كۆچۈرۈپ قويۇش دەپ چۈشەنسەك خاتالاشقان بولىمىز.

شەرق ئىسلام ئەدەبىياتىدا «نەزىرە» ئەنئەنىسى ناھايىتى ئۇزاق تارىخى ئەنئەنگە ئىگە. ئۇ ئەڭ دەسلەپتە بىر قەدەر قىسقىراق ئەسەرلەردە مەيدانغا كەلگەن، كېيىن 10 - 12 - ئەسىرلەرنىڭ باشلىرىدا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ نۇرغۇن زور ھەجىملىك ئەدەبىي ئەسەرلەر مەيدانغا كەلدى. شۇنىڭ بىلەن «نەزىرە» يازغۇچىلار دىققىتىنى يېڭىدىن مەيدانغا كەلگەن چوڭ ئەسەرلەرگە قارىتىشقا باشلىدى. بۈيۈك پارس شائىرى فىردەۋسنىڭ (934 - 1020) «شەھنامە» سى ۋە نىزامى گەنجەۋىنىڭ (1029 - 1141) «خەمسە» مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن، نۇرغۇن ئەدەبىي شائىرلار خۇددى گۆھەر تېپىۋالغاندەك، بەس - بەستە «نەزىرە» يېزىشقا كىرىشىپ، شەرق ئىسلام ئەدەبىياتىدا «نەزىرە» يېزىش دولقۇنى كۆتۈرۈلدى. [2]

ماھىيەتتە، نىزامى گەنجەۋىدىن باشلاپ مەيدانغا كەلگەن «خەمسە» چىلىك قىزغىنلىقى دەل «نەزىرە» دىن ئىبارەت ئەنە شۇنداق بىر خىل ئىجادىيەت ئەنئەنىسىنى ئۆزىگە مەنبە قىلغانىدى. شۇنداقلا، بۇ ئىجادىيەت ئۇسۇلى شەرق - ئىسلام ئەدەبىياتىغا ئەمەس، مەلۇم دەرىجىدە شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، غەرب ئەدەبىياتىغا قىسمەن تەسىر كۆرسەتكەن. مەشھۇر ياۋرۇپا ئەدىبلىرىدىن گىيوتى، ھىيۇگو، ھېينى، پۇشكىن قاتارلىقلارمۇ ياۋرۇپا خەلقى ئارىسىدا كەڭ تارقىلىپ يۈرگەن رىۋايەتلەردىن پايدىلىنىپ يېڭى ئەسەر يازغان ھەمدە ئىسلام ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر ئەسەرلەرگە تەقلىد قىلغان مەلۇم تەسىرلەرنى قوبۇل قىلغان.

گىيوتى بالدۇرلا ئىسلام ئەدەبىياتىغا چوڭقۇر ھەۋەس قىلغان. ئۇ ئالىي مەكتەپتىكى ۋاقتىدىلا «قۇرئان كەرىم» نى ئوقۇغان ھەم بىر پارچە «مۇھەممەد ناخشىسى» دەيدىغان شېئىر يازغان. 1813 - يىلى ھاپىزنىڭ گېرمان تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان شېئىرلار توپلىمىدىن ئىلھاملانپ «شەرق - غەرب شېئىرلار توپلىمى» نى يېزىپ چىققان... ئەنگىلىيەنىڭ ۋىكتورىيە دەۋرىدىكى مەشھۇر شائىر ماسىيۇ ئارنولد (Mathew Arnold) 1822-1888 نىڭ بىر ئۇزۇن داستانى «سۇھراب بىلەن رۇستەم» (1853 - يىلى يېزىلغان) مۇ دەل فىردەۋسنىڭ «شەھنامە» سى ئىچىدىكى شۇ ناملىق بابقا تەقلىد قىلغان. [3]

دېمەك، نەزىرە ئەنئەنىسى شەرق ئەدەبىياتىدا ئۇزاق تارىخقا ئىگە بىر ئۆزگىچە ئىجادىيەت ئەنئەنىسى بولۇپ، بۇ پارس - تۈركىي تىلدىكى ئەدىبلەرگە جۈملىدىن ئۇيغۇر ئۇيغۇر ئەدىبلىرىگىمۇ چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن.

ئەدەبىي ئويغىنىش دەۋرىدىن كېيىن، غەرب ئەدەبىياتىدىمۇ ئىلگىرىكى كونا تېما، رىۋايەتلەر

ئاساسدا قايتا يېڭىدىن ئەسەر يېزىش دولقۇنى كۆتۈرۈلدى.

«پرومېتى» قەدىمكى يۇناندىكى بىر رىۋايەت. ئۇنى ئەيسكۇلوس مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 500- يىللاردا تىرلوگىيەنىڭ 1- قىسمى پۈتۈن، 2-، 3- قىسمى تاماملىنالمىغان. گېرمانىيە شائىرى گىيۇتسۇ «پرومېتى» نى ئەسلىدىكى دېتاللاردىن پايدىلىنىپ قايتا يېزىپ چىققان، ئەمما تولۇق تاماملىنالمىغان. [4]

يەنە 1819 - يىلى ئەنگىلىيەلىك شائىر شېلېي (1792-1822) شېئىرىي دراما «ئازاد قىلىنغان پرومېتى» نى قايتا يېزىپ چىققان. بۇ ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ يۈكسەك پەللىسى بولۇپ قالغان. [5]

1816 - يىلى ئەنگىلىيە شائىرى بايرون (1788-1824) شېلېيىنىڭ تەسىرى بىلەن «پرومېتى» نى يەنە يازغان. «دون جۇئان» ھەققىدىكى رىۋايەتلەر ياۋرۇپادىكى ھەر قايسى ئەل خەلقلەرى ئارىسىدا ئىلگىرىدىن باشلاپ تارقىلىپ كەلگەن، ئەمما بۇ تېما 1630- يىلىدىن تاكى 1912- يىلىغىچە ئوخشىمىغان نام، ئەمما ئوخشاش تېمىدا قايتا - قايتا يېزىلغان.

16 - ئەسىرنىڭ بېشىدىن 17- ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشقان ئەدەبىيات ئالتۇن دەۋرىنىڭ مەشھۇر ۋەكىلى، كۆزگە كۆرۈنگەن دراماتورگى تىرسو مولنا - 1630 يىلى «دون جۇئان» نى تۇنجى قېتىم يازما ئەدەبىياتغا ئېلىپ كىرگەن. شۇنىڭدىن تارتىپ 1912 - يىلىغىچە 14 نەپەر يازغۇچى تەرىپىدىن تەكرار يېزىلغان بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدە مەشھۇر يازغۇچىلاردىن فىرانسىيەنىڭ مەشھۇر يازغۇچىسى ئالىكساندېر دۇماس (1802-1870)، ئەنگىلىيەنىڭ داڭلىق شائىرى بايرون (1788-1824)، مەشھۇر روس شائىرى پۇشكىن (1799-1837) ۋە فىرانسىيەنىڭ شائىرى، مەشھۇر ئەدەبىيات سەنئەت ئوبزورچىسى بودلېر (1821-1862) قاتارلىقلار بار.

خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش فائۇستىمۇ 16- ئەسىردىكى بىر شەخس بولۇپ، كېيىن خەلق رىۋايەتلىرىدە سېھىرگەرلىكنى بىلىدىغان سىرلىق شەخس سۈپىتىدە خەلق ئارىسىدا كەڭ تارقالغان. شۇنداقلا، 1857 - يىلىدىن باشلاپ، 1947 يىلىغىچە بولغان يۈز يىل ئىچىدە ئون نەچچە قېتىم تەكرار يېزىلغان. بۇلارنىڭ ئىچىدە مەشھۇر يازغۇچىلاردىن شېكسپېردىن كېيىنكى ئەڭ مەشھۇر ئەنگىلىيە دراماتورگى كىرىستوفېر مارلوۋ (1564-1593)، مەشھۇر گېرمان يازغۇچىسى گىيۇتى، ھېنرىخ ھېيىنى (1797-1856)، 1929 - يىلى نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن گېرمان يازغۇچىسى توماس مان (1875-1955) قاتارلىقلار بار. [6]

يەنە ئىسپانىيەنىڭ ئەدەبىي ئويغىنىش دەۋرىدىكى ئەڭ بۈيۈك يازغۇچىسى سېرۋانتېسنىڭ مەشھۇر رومانى «دونكخوت» مۇ 1605- يىلى نەشر قىلىنىپ يەنە 1614- يىلى ئالونسو فېرناندېس دېگەن يازغۇچى نامىدىن ئۇنىڭ داۋامى يېزىلغان. ئەمما، بۇ دەل ئاقسۆڭەكلەر كاتولىك پوپلىرىغا ۋەكىللىك قىلىپ، سېرۋانتېسقا قارشى تۇرۇش، ئۇنىڭ رومانىنىڭ تەسىرىنى توقىتىش ئۈچۈن يېزىلغان. [7].

شۇنداقلا يەنە ئېلىمىزنىڭ يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە يېزىلغان «جاۋ ئائىلىسىنىڭ يېتىم ئوغلى» دەيدىغان شېئىرىي دراممىسى ياۋرۇپادا كەڭ تارقىلىپ تەسىر قوزغاش بىلەن بىرگە نۇرغۇن يازغۇچىلار تەرىپىدىن قايتا يېزىلغان. بۇ دراما 18- ئەسىرنىڭ 30- يىللىرى فرانسوزچىغا تەرجىمە قىلىنىپ، فرانسىيەگە كىرگەن. ناھايىتى تېزلا ئىنگىلىز، گېرمان، ئىتالىيان، روس تىللىرىغا تەرجىمە قىلىنغان. 741- ئەنگىلىيەلىك رىچارد خۇرد (Richard hurd) تەرىپىدىن «جۇڭگولۇق يېتىم ئوغۇل» دەپ ئۆزگەرتىلگەن. 1752 - يىلى ئىتالىيە دراماتورگى پېترو تاستاسىئو (pietro Me Tastasio) جۇڭگو قەھرىمانى» دەپ يازغان. 1755- يىلى مەشھۇر فرانسىيە ئەدبىي، مۇتەپپەكۇرى ۋولتېر بۇ دراممىنىڭ ئىلھامىدا بەش پەردىلىك بىر شېئىرىي دراما يېزىپ، پارىژدا سەھنىگە ئېلىپ چىقىپ زىلزىلە قوزغىۋەتكەن. شۇنداقلا بۇ ئەسەرنىڭ تېزلا ئىنگىلىزچە ئىتالىيانچە تەرجىمىلىرى بارلىققا كەلگەن [8].

دېمەك، بۇ يەنە باشقا ئەل ئەدەبىياتىدىمۇ كۆرۈلگەن. مەسىلەن، ھىندىستاننىڭ مەشھۇر يازغۇچىسى سارشارمۇ ئىسپانىيە يازغۇچىسى سېرۋانتېسنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغان ھەم ئۇنىڭ رومانى «دونكىخوت» نى ئوردو تىلىغا تەرجىمە قىلغان. شۇنداقلا، شۇنىڭ تەسىرىدە «ئازاد ھەققىدە رىۋايەت» ناملىق روماننى يېزىپ چىققان. روماننىڭ ۋەقەلىك، سۈپىتى «دونكىخوت» نىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. يازغۇچى ئۆزىمۇ بۇنى تىلغا ئالغان. روماننىڭ باش پېر سۇناۋى ئازاد مۇ ماھىيەتتە دونكىخوتقا تەقلىد قىلىنغان. ئازادنىڭ ھەمراھى خۇچ دونكىخوتنىڭ ھەمراھى سانچوپانسوغا تەقلىد قىلىنغان بولۇپ، ئوردو تىلى ئەدەبىياتىدىكى «سانچو پانسو» بوپقالغان [9]. خەنزۇ ئەدەبىياتى، شۇنداقلا شەرقتىكى خوشنا مىللەتلەر ئەدەبىياتىدىمۇ بۇنداق ھادىسە كۆرۈلگەن. تاڭ دەۋرىدىكى جىن- ئەرۋاھلار ھەققىدىكى رومانلار چاۋشىيەنگە كىرگەندىن كېيىن چاۋشىيەن يازغۇچىسى جىن شىشى شۇ رومانغا تىقلىد قىلىپ «ئالتۇن بېلىق ھەققىدە يېڭى پاراڭلار» ناملىق روماننى يازغان. كېيىن يېزىلغان «ماۋۋونىڭ تەرجىمىھالى»، «جۇماۋونىڭ تەرجىمىھالى» قاتارلىق رومانلارمۇ ئەمەلىيەتتە جۇڭگونىڭ كىلاسسىك رومانى «ئۈچ پادىشاھلىق ھەققىدە قىسسە» گە تەقلىد قىلىنغان... يەنە دۆلىتىمىزنىڭ ھازىرقى زامان ئايال يازغۇچىسى خۇاڭ لۈيىن گىيۇتنىڭ رومانى «ياش ۋىتېرنىڭ دەردى» گە تەقلىد قىلىنغان روماننى ئېلان قىلغان [10]. ھازىرمۇ خەنزۇ ئەدەبىياتىغا سەل دىققەت قىلغانلارغا مەلۇمكى، خەنزۇلارنىڭ كىلاسسىك رومانلىرىدىن «ئۈچ پادىشاھلىق ھەققىدە قىسسە»، «سۇ بويىدا»، «غەربكە ساياھەت» قاتارلىق رومانلاردىكى ۋەقەلىكلەرگە تەقلىد قىلىنغان ياكى ئۇنىڭ دەۋامى قىلىنغان ئەسەرلەرنى تولا ئۇچرىتىمىز ھەم بۇ ھەقتە كىنو، تېلېفلىمىلەرمۇ ئىشلەندى.

دېمەك، ئەدەبىياتتا ئوخشاش بىر تېمىنىڭ تەكرار يېزىلىش ھادىسىسى پۈتۈن دۇنيا ئەدەبىياتىدىكى ئومۇمىيۈزلۈك مەۋجۇت ھادىسىدۇر. بۇ خىل ئىجادىيەت ئەنئەنىسى پەقەت مۇلۇم

مىللەت ئەدەبىياتىدا باشقا مىللەت ئەدەبىياتىدىن كۈچلۈك بولۇشى مۇمكىن. ئەمما، تامامەن يوق بولۇشى ناتايىن.

ئۇنداقتا، بۇ خىل ئىجادىيەت ئەنئەنىسى ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدا قانداق ئورۇن تۇتۇدۇ؟ شەرق ئىسلام ئەدەبىياتىنىڭ بىر قىسمى بولغان ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدىمۇ «نەزىرە» باغلاش ھادىسىسى كەڭ ئومۇملاشقان ۋە كۆپ قوللىنىلغان. مېنىڭچە بۇ ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدىن ئاز - تولا خەۋەردار ھەرقانداق كىشىگە تولىمۇ ئايدىن بىر پاكىت. گەرچە بۇ يەردە ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى تەكرار يېزىلغان بارلىق ئەسەرلەرنى مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن بولمىسىمۇ، يەنىلا ئۇلارنىڭ ئىچىدە بىر قەدەر مەشھۇرلىرىنى تېلغا ئېلىش زۆرۈردۇر.

نەۋائىنىڭ «خەمسە» سى مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن، شۇ ۋاقىتتىكى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە شىنجاڭ رايونىغا ئىنتايىن زور تەسىر كۆرسەتكەن. نۇرغۇن يازغۇچى، شائىرلار نەۋائىنى ئۇستاز تۇتۇپ، ئۇنىڭ «خەمسە» سىدىن ئۇزۇق قوبۇل قىلىپ ئەسەر ئىجاد قىلغان ھەم ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇيغۇر ۋە باشقا مىللەتلەر ئەدەبىياتىدىكى تەسىرى بارغانسېرى كۈچەيگەن. بەزى ئۇيغۇر يازغۇچىلار نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىنى نەسرىي تىلغا ئۆزگەرتىپ، تېخىمۇ ئاددىي، ئاممىباب تىل بىلەن خەلق ئاممىسىغا تېخىمۇ يېقىنلاشتۇرماقچى بولغان.

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىنى چۈشىنىشلىك تىل بىلەن نەسرىي شەكىلگە ئايلاندۇرۇپ، ئىجادىيەت ئېلىپ بېرىش بىر دولقۇنغا ئايلانغان. 18 - ئەسىردە خوتەندە ئۆتكەن شائىر مەھزۇن نەۋائىنىڭ «پەرھاد - شېرىن» داستانىنى نەسرىي شەكىلگە ئايلاندۇرغان ھەم ئۇنىڭغا «شاھزاد پەرھاد ۋە مەلىكە شېرىن» دەپ نام قويغان.

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئۆتكەن يەركەنلىك ئەدىب ئۆمەر باقى يەركەندى نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىدىن «پەرھاد شېرىن»، «لەيلى - مەجنۇن» نى تاللاپ نەسرىي شەكىلدە قايتا يېزىپ چىققان. موللا سىدىق يەركەندى نەۋائىنىڭ پۈتۈن خەمسەسىنى «نەسرىي خەمسە» گە ئايلاندۇرغان.

17 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 18 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ئۆتكەن ئۇيغۇر شائىرى موللا پازىل 1705 - يىلى نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىدىن پايدىلىنىپ «لەيلى - مەجنۇن» داستانىنى يېزىپ چىققان.

يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر شائىر ئابدۇرەھىم نىزارىي بولسا نەۋائىدىن كېيىنكى ئەڭ ھوسۇللۇق ئۇيغۇر ئەدىبىدۇر. ئۇنىڭ يازغان «پەرھاد - شېرىن»، «لەيلى - مەجنۇن» قاتارلىق ئىككى داستانىمۇ نەۋائىنىڭ شۇ ناملىق داستانغا تەقلىد قىلىنغان. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىجادىيىتى جەريانىدا ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىرىگە، يەنە ئىجادىي ئەمگەك قوشقان ھەم بۇنى كۈچلۈك يەرلىك پۇراققا ئىگە قىلغان.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا غايەت زور ئۆزگىرىشلەر يۈز

بېرۋاتقاندى. ئۇيغۇر ئەدەبىياتى كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىغا ئۆتۈش باسقۇچىدا ئىدى. 20 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدىن باشلاپ سابىق سوۋىت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى مىللەتلەر ئەدەبىياتىدا يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشلەر ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىنىشىگە تەسىر كۆرسەتتى. كۆزبېك ئەدەبىياتىدا نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىدىكى بەزى داستانلار سەھنىلەرگە ئېلىپ چىقىلىپ زىلزىلە قوزغىدى. 1930 - يىللاردا شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا داغدۇغىلىق مەدەنىيەت ئاقارتىش ھەرىكىتى باشلىنىپ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا يېڭى ئوزۇق بەخش ئەتتى. 1930 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا بەزى ئۇيغۇر ئەدىبلىرى «پەرھاد - شېرىن»، «لەيلى - مەجنۇن» نى دىرامغا ئايلاندۇرۇپ، سەھنىلەردە ئوينالدى ۋە خەلقنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى. 1940 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ئۆتكەن مەشھۇر شائىر، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرى بولغان نىمىشپەت (1906 - 1972) خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن ۋارىيانتىغا ئاساسەن نەۋائىنىڭ «پەرھاد - شېرىن» نى «مىڭئۆي ۋە پەرھاد - شېرىن» دېگەن ماۋزۇدا يېزىپ چىققان ھەم بۇ داستاننىڭ مەزمۇنىنى ئۇيغۇر تۇرمۇشى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ئۇنى كۈچلۈك يەرلىك پۇراققا ئىگە قىلغان. مەزكۇر تېمىنى نۇرۇمۇھەممەت توختى يەنە قايتا يېزىپ چىقتى.

ئەلۋەتتە، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تەكرارلانغان تېمىلار نوقۇل پەرھاد - شېرىنلا ئەمەس، ئۇيغۇر شائىرى غېربىي يەنە «خەمسە» دىكى «سەبئى سەيبىار» دىن سۆزىت ئېلىپ «بەھرام ۋە دىلئارام» نى قايتا يېزىپ چىققان. مەلۇمكى، نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىمۇ نىزامى گەنجەۋىنىڭ «خەمسە» سىگە تەقلىد قىلىنغان. ئۇنىڭدىكى «لەيلى - مەجنۇن»، «ئىسكەندەرنامە» لەرمۇ تەكرار - تەكرار يېزىلغان.

نزارىنىڭ يازغان داستانى «رابئە - سەئىدىن» نىمۇ ئەھمەد زىيائى قايتا يازغان. «غېرىپ - سەنەم» لەرمۇ شۇنداق بولغان.

دېمەك، تېمىلارنىڭ تەكرار يېزىلىشى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا ئەزەلدىن داۋاملىشىپ كەلگەن ئۇزاق تارىخقا، چوڭقۇر ئاساسقا ئىگە بىر خىل ئىجادىيەت ھادىسىسى بولۇپ، بۇنىڭ ئىز - پاكىتلىرىنى «نۇزۇگۇم» تېمىسىدىكى ئەسەرلەردىنمۇ ئېنىق كۆرەلەيمىز. «نۇزۇگۇم» تېمىسىدىكى ئەسەرلەرنىڭ قايتا - قايتا يېزىلىشى، ماھىيەتتە ئەنە شۇنداق ئۇزاق تارىخقا ئىگە ئىجادىيەت ئەنئەنىسىنى ئۆزىگە مەنبە قىلغان.

تۆۋەندە بىز نۇزۇگۇمنىڭ تارىخى كېلىپ چىقىشى ھەققىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمىز.

نۇزۇگۇم ھەرگىزمۇ تارىختا تەكرارلانغان، پەرھاد - شېرىن، غېرىپ - سەنەملەرگە ئوخشاش رىۋايەتلەردىكى توقۇلما شەخس ئەمەس بەلكى ئۇ ئۇيغۇرلار تارىخىدا ئۆتكەن، رېئال بىر تارىخى شەخس. شۇڭلاشقا، بىز ئەدەبىياتىمىزدىكى نۇزۇگۇم ئوبرازى بىلەن تونۇشۇپ چىقىشتىن ئاۋۋال، تارىخى نۇزۇگۇم بىلەن تونۇشۇپ چىقىش تولىمۇ زۆرۈر.

ئەپسۇسكى، ھازىرغىچە يېتىپ كەلگەن قولمىزدا بار تارىخى ماتىرياللاردا نۇزۇگۇم ھەققىدە ئېنىق بىر خاتىرە يوق. ئەمما، بۇنداق بىر يازما ئىسپاتنىڭ بولماسلىقى نۇزۇگۇمنىڭ ئۆتمىگەنلىكىنى، ئۇنىڭ پەقەت بىر توقۇلما ئىكەنلىكىنى بىلدۈرمەيدۇ. چۈنكى، تارىخى ماتىرياللاردا شۇ مەزگىلدىكى قەشقەردە چىرىك ھاكىمىيەتكە قارشى قوزغالغان قوزغىلاڭ ۋە قەشقەردىن ئىلىغا ئاھالە سۈرگۈن قىلغانلىقى ھەققىدە يېتەرلىك پاكىتلار بار. نۇزۇگۇم ھەققىدىكى داستان، قىسسەلەردە، نۇزۇگۇمنىڭ ئۆزىنىڭ قوشاقلىرىدا تەمىنلەنگەن يىپ ئۇچى، ئۇچۇرلاردىن يۇقىرىقى ۋەقەلەرنىڭ راست يۈز بەرگەنلىكىنى بىلەلەيمىز. ئەگەر نۇزۇگۇم شۇ ئىشلارنى كۆرمىگەن، بېشىدىن ئۆتكۈزۈلمىگەن بولسا، ئۇ ھەقتە ئەسلىمە، قوشاق قالدۇرۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

تۆۋەندە بىز شۇ ۋاقىتتىكى تارىخى ئارقا كۆرۈنۈش ھەققىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمىز. مۇللا بىلالنىڭ قىسسەسىدە مۇنداق بايانلار بار: «داۋانخان خان بولۇپ، ئالتە يىل بولغاندا جاھانگىر خوجا قەشقەرگە كېلىپ، سوقۇشۇپ، قەشقەرنى ئۆزىگە تايىنە قىلىپ ئالتا ئاي سوريغان. ئاندىن كېيىن غۇلجا شەھىرىدىن چىنكۈنكى دېگەن جياڭجۈن نۇرغۇن لەشكەر ئالىپ قەشقەرگە كەلگەن... يىخوزايان دارىن دېگەن جياڭجۈنلەر بىر بولۇپ، جاھانگىر خوجا بىلەن سوقۇشۇپ، جاھانگىر خوجانى تۇتۇپ داۋانخاننىڭ يېنىغا ئېلىپ كېتىپ، قەشقەردىكى ئەرلەرنى ئۆلتۈرۈپ، خوتۇنلىرىنى غۇلجا شەھىرىگە ئېلىپ كېلىپ، ھەر بىر خوتۇننى بىر قالماققا خوتۇن قىلسۇن دەپ تۇتۇپ بەرگەنلىكى. ئەمما، نۇزۇگۇم دېگەن خوتۇننى ئاكىسى بىلەن بىر قالماققا بەرگەنلىكى»

بۇ ۋەقەنىڭ تەپسىلاتى ھەققىدە شېرىپىدىن ئۆمەر مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ: ئاپاق غۇجىنىڭ ئوغۇللىرى بۇرھىنىدىن بىلەن خان غوجا سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئاخىرى ھېسابلانغان خوجا جاھان ئەرىشىنى ۋەھشىلەرچە ئۆلتۈرۈپ، جۇڭغارلارنى تىنچلاندۇرغىلى كەلگەن مەنچىڭ قوشۇنلىرىغا قارشى كۈرەشكە ئۆتدۇ. 1757- يىلى باشلانغان جېدەل 1759- يىلىغا كەلگەندە ئىككى خوجىنىڭ يېڭىلىش، قەتلە قىلىنىشى بىلەن تۈگىدى. بۇ تازىلاشتىن جاھانگىر خوجىنىڭ كىچىك بالىسى سامساق خوجا تۇتۇلۇپ قالغانىدى. ئۇ ۋاخاننىڭ خىلۋەت جايلىرىغا قېچىپ بېرىپ يۇشۇرۇندى. كېيىنرەك ئۇ قوقەنگە ئۆتۈپ، شۇ جايدا تۇرۇپ قالىدۇ ۋە شۇ جايدىن ئۆيلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن ئۈچ ئۇغۇل تۇغۇلىدۇ. ئۇنىڭ چوڭى يۈسۈپ خوجا، ئوتتۇراچىسى باھاۋدۇن خوجا، كىچىكى جاھانگىر خوجا ئىدى. ئارىدىن بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، چىڭ سۇلالىسى ھاكىمىيىتى راسا چىرىكلىشىدۇ. شىنجاڭدا يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ھاكىمىيەتنى ئوغرى - قاراچىلارغا سېتىپ بېرىش دەرىجىسىگە بېرىپ يېتىدۇ. خەلق مەنچىڭ ۋە يەرلىك فېئودال ئەمەلدارلار ھەم ئۇلارنىڭ غالىپلىرى قولىدا خالىغانچە بۇلاڭ- تالاڭدا قېلىپ، ئۇلارغا بولغان غەزەپ- نەپرەتنى قايناپ- تېشىپ، سەۋر قاچىسى يېرىلىپ، 1816- يىلى قەشقەردە زىياۋدۇن رەھبەرلىكىدىكى خەلق قوزغىلىشى پارتىلايدۇ. لېكىن، بۇ قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولىدۇ. ئۇزۇندىن بېرى بوۋىسىنىڭ قەشقەرگە بولغان

ھۆكۈمرانلىقنى قايتۇرۇۋېلىشنى ئويلاپ يۈرگەن جاھانگىر خوجا قەشقەر خەلقىنىڭ مەنچىڭ ئىستىبادى ۋە يەرلىك فىئوداللارغا بولغان نارازىلىقى ۋە غەزەپ- نەپرىتىدىن پەيت كەلدى دەپ بىلىپ، بۇرۇن قەشقەردىن قوغلىۋېتىلگەن سودىگەرلەرنىڭ كۈشكۈرتۈشى بىلەن زىياۋۇدۇن قوزغىلىڭغا ئۇلاپلا 1816- يىلى قەشقەرنىڭ غەربىدىكى تاشلىقتا قوزغىلاڭ كۆتۈردى. ئۇ بۇ قېتىم يېڭىلىپ قېچىپ كېلىدۇ. ئەمما، ئۇ بىر شىددەتلىك بوراننىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى سېزىپ قالىدۇ. شۇڭا، ئۇ قايتىپ كۈچ توپلاشقا كىرىشىدۇ. ئۇ چوڭ ئاكىسىنىڭ بۇخاراغا كەتكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، قىرغىزلار بىلەن بىرلىشىپ ئۇلارنىڭ ئاتامانى سۈرەنچى بەگنىڭ باشچىلىقىدا 1822- يىلى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىدۇ. ئەمما، شەھەرنىڭ سىرتىدا چىڭ سۇلالىسىنىڭ كۈچلۈك قوشۇنىغا دۇچ كېلىپ، چېكىنىشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئۇ چېكىنىپ نارىدىكى «بولۇر» قىرغىزلىرىغا قوشۇلىۋالىدۇ. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئۇلارنى ئۈزۈل- كېسىل تارمار قىلىش ئۈچۈن بىر كۈنلۈك قوشۇن تەشكىللەپ، ئۇلارنى «قورۇتقۇ» «قورغىنىغىچە قوغلاپ بېرىپ، قايتاشدا بىر تار جىلغىدا پىستىرمىغا يولۇقۇپ، پۈتۈنلەي ھالاك بولغىلتاس قېلىپ، ئامان قالغىنى ئاران قېچىپ قۇتۇلىدۇ. بۇ مەنچىڭ خانىدانلىقى قوشۇنىنىڭ شىنجاڭدىكى ئۇرۇش تارىخىدا بىرىنچى قېتىم يېڭىلىشى ئىدى. بۇۋەقە ئوتتۇرا ئاسىياغا پۇر كېتىدۇ. خوجىلار بۇنىڭ بىلەن يېڭىباشتىن جانلىنىپ خورىكى ئۆسۈپ كېتىدۇ. ئەمدى تەۋەككۈلچىلەر تەرەپ - تەرەپتىن جاھانگىر خوجىنىڭ قەشقەر چېگراسىغا تىكىلگەن بايرىقى ئاستىغا كېلىپ توپلىنىشقا باشلايدۇ. قوقەن خانى بۇ توپىلاڭدىن توقاچ ئوغرىلاش ئۈچۈن بىر قوشۇن تەييارلاپ، ئۇنىڭغا ئەيسا دادىھاھ قوشىپكىنى باشلىق قىلىپ ياردەمگە ئەۋەتىدۇ. ئەمدى خېلىلا قۇدرەتلىك ھەربىي كۈچكە ئىگە بولۇپ قالغان جاھانگىر خوجا شۇنىڭ بىلەن - 1826 يىلى ئەتىيازدا قەشقەرگە ھۇجۇم باشلايدۇ. ئۇ ھۇجۇم باشلاشتىن بۇرۇن، چوڭ بوۋىسى ئاپاق غوجىنىڭ قەشقەردىكى مۇرىتلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋالىدۇ. نەتىجىدە قاتتىق جەڭ بولۇپ، ئىچكى- تاشقى قورشاۋدا قالغان مەنچىڭ ئارمىيەسى يېڭىلىدۇ. جاھانگىر خوجا قەشقەرگە غەلبە بىلەن كىرىپ كەلگەندە، قەشقەر خەلقى ئۇنى داغدۇغا بىلەن قارشى ئالىدۇ... ئۇ قەشقەرگە كىرىپ ئورۇنلىشىۋالغاندىن كېيىن، ئۆزىنى سىيىت جاھانگىر سۇلتان دەپ ئېلان قىلىپ، قەشقەرنىڭ ھۆكۈمرانى بولغانلىقىنى جاكارلايدۇ. ئىككىنچى قەدەمدە، مەنچىڭ تەرەپتىن قويۇلغان، خەلققە چەكسىز زۇلۇم سالغان قەشقەر ھۆكۈمرانى مۇھەممەد سىيىتنىڭ كاللىسىنى ئالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەد سىيىتنىڭ زۇلۇمىغا ئۇچرىغان خەلق جاھانگىر خوجىغا ئىشىنىپ ئۇنى قوللايدۇ...

جاھانگىر خوجىنىڭ تەسىرى بىلەن، زورلۇق - زومبۇلۇققا چىدىيالماي ئاران تۇرغان يېڭىشەھەر، يەركەن، خوتەن، خەلقلىرى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، مەنچىڭ چېرىكلىرىنى قوغلاپ يۈرۈپ كۆچ- كويىلاردا ئۇجۇقتۇرىدۇ، يېڭىشەھەر قورغىنىدىكى ئەسكەرلەر قانچىلىك قارشىلىق كۆرسەتمىسۇن، قانات - قۇيرۇقى كېسىلىپ بېلى ئۈشتۈلغانىدى. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قورغىنىدىكى چىڭ

ئەسكەرلىرىنى تەسلىم قىلىپ بۇ قورغان تۈزۈلۈپتەلىدى.

تاجاۋۇزچى جاھانگىر خوجا قەشقەردىكى ھاكىمىيىتىنى بىر ئاز رەتكە سېلىۋالغاندىن كېيىن، ئالدى بىلەن قوقەن خانى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى تەرتىپكە سالماق بولىدۇ. قوقەن خانى مەدەلخان، ئۇنىڭ غەلبىسى مېنىڭ كۈچۈم بىلەن قولغا كەلگەن، شۇنىڭ ئۈچۈن قەشقەر خانلىقى «مېنىڭ قارمىقىمدا بولۇپ، ماڭا بويسۇنۇشى كېرەك» دېگەن تەلەپنى قويدۇ. ئاقسۆڭەك خوجىلار بۇنىڭغا ئۇنىمايدۇ. مەدەلخان ئۇنى بويسۇندۇرۇشقا چوڭ بىر قوشۇن ئەۋەتىدۇ. بۇ قوشۇن قەشقەر يېڭىشەھەر ئەتراپىدا جاھانگىر خوجا ئەسكەرلىرى بىلەن توقۇنۇشۇپ، 1000 ئادىمىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن ئامالسىز قايتىپ كېتىدۇ. بۇ چاغدا مەنچىڭ چېرىكلىرىنىڭ يولغا چىققان خەۋىرى كېلىدۇ. ئاقسۇ بىلەن مارالبېشى يەنىلا مەنچىڭ چېرىكلىرىنىڭ قولىدا ئىدى. قەشقەرگە كىرىشتە بۇ جايلار زور ئىستىراتېگىيەلىك ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى.

ئىلى جىياڭجۈنى جاھانگىر خوجىنى ئۈزۈل-كېسىل تارمار قىلىش ئۈچۈن پۇختا تەييارلىق قىلىشنى قارار قىلىدۇ. جاھانگىر خوجا قەشقەرنى ئاران ئالتە يىل تۇتۇپ تۇرالايدۇ. چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدىكى ئەسكەر مەنبەسى خۇيزۇ، موڭغۇل، شۋە، سولانلار ئىدى. ئۇلاردىن تەشكىللەنگەن 100 مىڭ كىشىلىكتىن ئوشۇق قوشۇن 1827-يىلى 1-ئايدا ئاقسۇغا يېتىپ كېلىدۇ. بۇنىڭغا ئاقسۇ، مارالبېشىدىن ئېلىنغان خۇيزۇ قوشۇنلىرى قوشۇلىدۇ. ئۇلارنىڭ تاكتىكىسى 12 مىڭ كىشىلىك قوشۇن زاۋال دەرياسىنىڭ ئىچى بىلەن مېڭىپ، چۆلنى كېسىپ ئۆتۈپ خوتەنگە ھۇجۇم قىلىش، تاللانغان 7000 كىشىلىك قوشۇن يەركەنگە ھۇجۇم قىلىپ، قالغان زور قوشۇن قىزىل دەرياسىنىڭ ئىككى قاسنىقىنى ياقىلاپ قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىش ئىدى. شۇ پىلان بويىچە ھۇجۇمنى چاقماق تېزلىكىدە باشلايدۇ....

مەنچىڭ چېرىكلىرى يېڭىئاۋاتقا يېتىپ كەلگەندە، جاھانگىر خوجىنىڭ بۇ جايغا توپلانغان 50 مىڭ كىشىلىك قوشۇنىغا دۇچ كېلىدۇ. ئۇلار قاتتىق جان تىكىپ ئېلىشىدۇ... ئەمما، ئۇزۇن ئۆتمەي قەشقەر قوشۇنى تىرىپىرەن بولۇپ چېكىنىدۇ. مەنچىڭ چېرىكلىرى قەشقەرنى ئۈچ تەرەپتىن ئامبۇردەك مۇھاسىرگە ئالىدۇ. شۇ كېچىسى جاھانگىر خوجا قاراپ تاغقا قاراپ قاچىدۇ. ئەمما، داۋاننى قېلىن قار قاپلىۋالغانلىقى ئۈچۈن ئۆتەلمەي قايتىپ كېلىپ بىر نەچچە كۈن مۆكۈپ تۇرۇپ، ئاخىرى قولغا چۈشىدۇ. ئۇ بېيجىڭغا - خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىلىپ قەتل قىلىنىدۇ. قەشقەرگە ياكى دارىن(ياڭ فاڭ) رەھبەرلىكىدىكى گارنىزوننى قالدۇرىدۇ. ئۇلار خوجىلار تۈزۈلۈشۈپتەن يېڭىشەھەرنى يېڭىباشتىن قۇرۇپ چىقىدۇ. بۇ قېتىمقى خوجىلار بىلەن بولغان جەڭدە ئىسھاق بەگ زور كۈچ چىقارغىنى ئۈچۈن قەشقەر ھاكىمىيەتلىكىگە تەيىنلىنىدۇ.

مەنچىڭ چېرىكلىرى قوزغىلاڭنى تىنچىتىۋالغاندىن كېيىن، بۇ قوزغىلاڭغا قاتناشقان خەلققە دەھشەتلىك تېرورلۇق يۈرگۈزۈپ، 12 مىڭ تۈتۈننى ئىلى جىياڭجۈنىنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ خىزمىتى

ئۈچۈن يانچى قىلىپ ئىلىغا كۆچۈرىدۇ. بۇ جەنۇپ ئۇيغۇرلىرىنىڭ 1767 - يىلىدىكى ئۇچتۇرپان قوزغىلىشىدىن كېيىنكى ئىككىنچى قېتىم سۈرگۈن قىلىنىشى ئىدى. مانا شۇ ئىلىغا سۈرگۈن قىلىنغان 12 مىڭ تۇتقۇن ئىچىدە، بۇ قوزغىلاڭغا بىۋاسىتە قاتناشقان، قەھرىمان ئۇيغۇر قىزى نۇزۇگۈم بىلەن ئاكىسى ئابدۇللا خوجىمۇ بار ئىدى.

بىز بۇ تارىخى ئارقا كۆرۈنۈشتىن نۇزۇگۈمنىڭ ھەقىقەتەن رېئال شەخس ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. ئەمما، نۇزۇگۈم قاچان تۇغۇلغان؟ نەچچە يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن؟ قانداق قىز ئىدى؟ دېگەندەك ئىنچىكە تەپسىلاتلار ھەققىدە بىز يەنىلا قىياسقا تايىنىمىز.

ئابدۇرېھىم سابىت تۈزگەن «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىيات تارىخى» دا «نۇزۇگۈم تەخمىنەن 1808 - يىللىرى قەشقەر ئەتراپىدا بىر كەمبەغەل ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. ئەسلى ئىسمى «چولپانگۈل» بولسىمۇ... (259-بەت)» دېيىلگەن. ئىلىغا قىلىنغان بۇ سۈرگۈن 1827 - يىلى يۈز بەرگەن. ئۇنداقتا بۇ چاغدا نۇزۇگۈم 20 ياش ئەتراپىدا بولىدۇ. گەرچە ئېنىق 1808 - يىلى تۇغۇلغان دېيەلمىسەكمۇ 1805 - يىلى 1810 - يىلى ئارىلىقىدا تۇغۇلغان دەپ ھۆكۈم چىقرايلىمىز. ئىسمىنىڭ «چولپانگۈل» ئىكەنلىكىمۇ بىر قىياس. ئەمما، نۇزۇگۈمنىڭ قوشاقلرىدا ئۆزىنى نۇزۇگۈم دەپ ئاتىشىدىن قارىغاندا، ئەسلى ئىسمىنىڭ نۇزۇگۈم بۇلۇشى ئەمەلىيەتكە بەكرەك ئۇيغۇن.

نۇزۇگۈم ھەققىدىكى يەنە بەزى تارىخى مەلۇماتلارنى موللا بىلالنىڭ قىسسەسىدىن كۆرەلەيمىز. بۇنىڭدىكى ئۇچۇرلارنى باشقا مەنبەلەردىكى ئۇچۇرلارغا قارىغاندا تېخىمۇ چىن دېيىشكە بولىدۇ. چۈنكى، چۈنكى، بۇ قىسسە يۇقىرىقى ۋەقە يۈز بېرىپ 55 يىلدىن كېيىن يېزىلغان بولۇپ، نۇزۇگۈم ھەققىدە ئەڭ بالدۇر يېزىلغان يازما ئەسەردۇر. شائىر مۇنداق يازىدۇ: «بۇ ۋاقىئاتلار كونا سال ئادەملەرنى موللا بىلال ئىبىن موللا يۈسۈپ نازىم ئۆيىگە چىلاپ كەلتۈرۈپ، تەھىق بىلەن سوراپ، ئاڭلاپ، بىلىپ 1299 - يىلى روسىيە تارىخىدا 1882 - ماھى جۇمادىيەل ئەۋۋەلنىڭ 5 - كۈنى غۇلجا مەۋزىيىدە تەھرىر تېپىلدى.» (بۇلاق 1981 - يىلى 1 - سان - 208 بەت)

شائىر توختاجى روزى ئۆزى ماڭا مۇنداق مەلۇمات بەرگەن: شائىر 1966 - يىلى قەشقەردە تۇرغاندا شۇ ۋاقىتتىكى قەشقەر ئۇيغۇر تېبابەت دوختۇرخانىسىنىڭ باش تېۋىپى ھېپىزخان مەخسۇم بىلەن بىرگە تۇرغان. توختاجى روزىنىڭ ئېيتىشىچە، ھېپىزخان مەخسۇم بۇخارا، ھىندىستانلاردا ئۇزۇن يىل ئىلىم تەھسىل قىلغان، ئۆزى پىشقان موللا، ئۇستا تېۋىپ كىشىكەن. توختاجى روزى شۇ كىشى بىلەن پاراڭلىشىپ، نۇزۇگۈم ھەققىدىكى گەپلەرنى ئاقلاپ، ئاندىن ئىلھاملانپ نۇزۇگۈمنى يازغان. مەخسۇمغا نۇزۇگۈم ھەققىدىكى گەپلەرنى دادىسى دەپ بەرگەنكەن. ھېپىزخان مەخسۇمنىڭ شائىرغا دەپ بېرىشىچە، مەخسۇمنىڭ بوۋىسى نۇزۇگۈمنىڭ بوۋىسى بىلەن يېقىن قوشنا - بۇرادەرلەردىن ئىكەن. نۇزۇگۈمنىڭ دادىسى ئۇستا نەققاش بولۇپ، قەشقەر ھېيتگاھىنىڭ ئۈچىنچى قېتىملىق قايتا رېمونتقا قاتنىشىپ بارلىق نەقىشلىرىنى ئويغانىكەن. نۇزۇگۈم قەشقەرنىڭ تۈرمىسى

كۆلپىشى دېگەن مەھەللىسىدە تۇغۇلغانىكەن ھەم دىنىي مەكتەپتە ئوقۇغان موللا قىز ئىكەن (بۇ بايان موللا بىلالنىڭ نۇزۇگۇم موللا قىز ئىكەن، دېگەن بايانى بىلەن ئۇدۇل كېلىدۇ ھەم نۇزۇگۇمنىڭ قوشاقلىرىنىڭ سەۋىيەسىدىن ئۇنى ئوقۇغان، بەلگىلىك مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە ئىگە دەپ ھۆكۈم چىقارساق خاتالاشقان بولمايمىز) ھەم دادىسىمۇ ھەقىقىي بىر خەلق قوشاقچىسى ئىكەن. نۇزۇگۇمنىڭ سۆيگىنى باقى بولسا دادىسىنىڭ شاگىرتى ئىكەن.

يۇقىرىقى ئاغزاكى بايانلارنى كەسكىن توغرا دېيىشكە ئاساسىمىز بولمىسىمۇ، مۇئەييەن پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە.

ئەمدى بىز ئۆزىمىز ئېرىشكەن ماتىرىياللاردىن تۆۋەندىكىدەك خۇلاسە چىقىرايلىمىز:

(1) نۇزۇگۇم تارىختا ئۆتكەن بىر رېئال شەخس.

— 1810~1805 (2) يىللىرى قەشقەردە تۇغۇلغان.

(3) ئۇ ئوقۇغان قوشاقلاردىن ئۇنى موللا دېگىلى بولمىغاندىمۇ، ئۇنىڭ ساۋاتلىق ئىكەنلىكى، بەلگىلىك مەدەنىيەت سەۋىيەسىگە ئىگە ئىكەنلىكى ئېنىق.

(4) توي قىلغان، قىلمىغانلىقى ئېنىق ئەمەس. موللا بىلالنىڭ قەلىمىدىكى نۇزۇگۇمنىڭ قوشقىدا:

چەمپەن بېرىپ ئۆلتۈرگەن،

ئۈچ ياشتىكى بالامنى.

دېيىلگەنلىكىدىن توي قىلغان چوكان دەپ بىلىمىز. ھېپىزىخان مەخسۇمنىڭ دېيىشىچە، ئۇ چاغدا نۇزۇگۇم ئەمدى رەسىدە بولغان قىز ئىكەن. باشقا ئەسەرلەردىمۇ تولىراق قىز دەپ تەسۋىرلەنگەن. خەلق داستانىدىكى قوشاقتىمۇ مۇنداق كەلگەن:

ئون گۈلنىڭ بىر گۈلى ئېچىلمىغان نۇزۇگۇم،

پۇراقلىرى بىر يولى، چېچىلمىغان نۇزۇگۇم.

بۇنىڭدىن قىز ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. قىسقىسى، بۇ بەك مۇھىم ئەمەس.

(5) ئىلىغا سۈرگۈن قىلىنغان، زىلۋابوي، چىرايلىق.

(6) ئۆزىنى مەجبۇرلاپ ئالغان سولانى ئۆلتۈرگەن ۋە قاچقان.

(7) تۇتۇلغاندا موبىتۇڭزىدا كاللىسى ئېلىنغان (بەزى ئەسەرلەردە، خەلق داستانلىرىدا دارغا ئېسىلغان

دەپ كەلگەن. موللا بىلالنىڭ قىسسەسىدىمۇ، شۇنداقلا ھېپىزىخان مەخسۇمنىڭ بايانىدىمۇ كاللىسى ئېلىنغان دېيىلگەن، شۇڭلاشقا مەن مۇشۇ بەكرەك ئىشەنچلىك دەپ قارىدىم.)

مانا بۇلار نۇزۇگۇم ھەققىدىكى تارىخى بايانلاردۇر.

ئەمدى بىز تۆۋەندىكى جەدىۋەلدىن قايسى يازغۇچىلارنىڭ مەزكۇر تېمىدا قەلەم تەۋرەتكەنلىكىنى كۆرۈپ چىقىمىز.

مەن بۇيەردە ھەجىم ئېتىبارى بىلەن ھەر بىر ئەسەر ھەققىدە تەپسىلىي توختالمايمەن.

تۆۋەندىكى بىر قانچە نوقتىلاردىن كۆزەتسەك جاۋاب روشەنلىشىشى مۇمكىن.

1، خۇددى بىرىنچى بابتا سۆزلەپ ئۆتكەندەك، ئوخشاش بىر تېمىنىڭ تەكرار يېزىلىش ئەنئەنىسى دۇنيا ئەدەبىياتىدا ئەمەس، شەرق ئەدەبىياتى، جۈملىدىن ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدىمۇ ئۇزاق تارىخقا ئىگە. ئۇ ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ياكى ئەمدى پەيدا بولغان ھادىسە ئەمەس. ئۇزاق تارىخىي يىلتىزغا ئىگە، نۇزۇگۇم تېمىسىنىڭ تەكرار يېزىلىشى ئەنە شۇ تارىخىي ئەنئەنىنىڭ، ھازىرقى، بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئىپادىسى دېيىشكە بولىدۇ.

«2. نۇزۇگۇم» نىڭ جەلپ قىلىش كۈچى.

نۇزۇگۇمنىڭ جەلپ قىلىش كۈچى نەدە؟

روشەنكى، بۇ نۇزۇگۇم ئۆزىگە مۇجەسسەملىگەن قىممەتتىن كەلگەن. نۇزۇگۇم مۇجەسسەملىگەن قىممەت ئەزەلدىن داۋاملىشىپ كەلگەن ئۇيغۇر ئەنئەنىسىنىڭ ئەڭ يۈكسەك، ئەڭ جەۋھىرىي قىسمىغا ۋەكىللىك قىلالايدۇ. يالغۇز بىرلا نۇزۇگۇم ئوبرازىغا، ئۇيغۇر خانىم قىزلىرىنىڭ ئەسىرلەر مابەينىدە داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن يۈكسەك ئەخلاق - ئىپپەت ئەنئەنىسى؛ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ زۇلۇمغا بوي ئەگمەيدىغان، زالىملارغا تېز پۈكۈمەيدىغان، ئېگىلمەس - سۇنماس روھى؛ نۇمۇس - ئېتىقاد تۇيغۇسى؛ يۇرت ۋە تەننى سۆيۈشتەك يۈكسەك ۋە تەنپەرۋەرلىك روھى مۇجەسسەملىگەن. بىز بۇ نوقتىلارنى يۇقىرىقى يازغۇچىلارنىڭ ئەسەرلىرىدىنلا ئەمەس، بەلكى نۇزۇگۇمنىڭ ئۆزىنىڭ قوشاقلىرىدىنمۇ روشەن كۆرەلەيمىز.

دېمەك، مانا مۇشۇنداق يۈكسەك قىممەتنى ئۆزىگە مۇجەسسەملىگەن نۇزۇگۇم ئۇيغۇر خەلقى ئۈچۈن مەڭگۈ ئەسلەيدىغان، مەڭگۈ ئۇلۇغلايدىغان، مەڭگۈ ئۆگىنىدىغان بىر ئۆلمەس، قىممىتى كونىرماس ئۆلگىنى تىكلەنگەن. «نۇزۇگۇم» قىممىتىنىڭ مەڭگۈلۈكلىكى دەل ئۇنىڭ توختىماي يېزىلىشىنى بەلگىلىگەن.

3. نۇزۇگۇمنىڭ قىز ئىكەنلىكى. مېنىڭچە، بۇ نوقتىمۇ ناھايىتى مۇھىم. تارىختىن بۇيان، ھەر قانداق مىللەتكە قەھرىمانلىقنى ئاساسەن ئەرلەرگە باغلايدۇ. ئاياللار ئەزەلدىن نازۇكلىققا، ئاجىزلىققا، ئەرلەر باتۇرلۇققا، كۈچكە سىمۋول بولۇپ كەلگەن. شۇڭا، بىزدىمۇ باتۇرراق قىز ئاياللارنى «ئوغۇبالدەك ئىش قىلىدىغىز» دەيدىغان ئادەت بار. ھەرگىزمۇ ئەرلەرنى قىز بالغا ئوخشىتىپ مەدەھىيەلىمەيمىز. بەلكى، بۇ ھاقارەت مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا، ئەمدى 20 لەرگە كىرگەن بىر قىز بولۇش سۈپىتى بىلەن نۇزۇگۇمنىڭ بۇنداق جاسارىتى، قەھرىمانە ئىش - ئىزلىرى ھەقىقەتەن بەكلا كەم ئوچرايدىغان بىر قەھرىمانلىق ھېسابلىنىدۇ. بولمىسا، بىزدە سادىر پالۋاندىك باتۇ قەھرىمانلار ئۆتكەن، نېمىشقا ئۇلار بۇنداق كۆپ يېزىلمايدۇ. مېنىڭچە، جاۋاب تولىمۇ روشەن.

4. ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىدىكى دىداكتىك روھ. بۇنىمۇ يەنىلا كىلاسسىك ئەدەبىياتتىن

سۈرۈشتۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ بىر گەۋدىلىك ئالاھىدىلىكى شۇكى، ھەر قايسى يازغۇچىلارنىڭ ئەسىرىدە ئىپادىلەنگەن دىداكتىك روھ خېلىلا روشەن. يازغۇچىلىرىمىزدا پەند- نەسبەت، ئەسەر ئارقىلىق ئادەم تەربىيەلەش، ياخشى ئۆلگە يارىتىش ئېشى كۈچلۈك. يازغان ئەسەرلىرى، ياراتقان ئوبرازلىرى ئارقىلىق ئادەم تەربىيەلەشنى مەقسەت قىلىدۇ. نۇزۇگۇمۇ دەل ياشلارنىڭ، بولۇپمۇ خانىم - قىزلارنىڭ كەم تېپىلىدىغان ئۆلگىسى بولغاچقا، يازغۇچىلىرىمىزدىكى ۋەتەنپەرۋەرلىك، خەلقچىللىق روھى بۇ تېمىدا قەلەم ئېلىشقا تۈرتكە بولغان.

بۈگۈنكى كۈندە نۇزۇگۇم ھەققىدە قايتا ئويلىنىش مېنىڭچە تېخىمۇ ئەھمىيەتكە ئىگە بولسا كېرەك. ھەر قېتىم «قانۇنچىلىق گىزىتى» نى ئوقۇسام، ئاجايىپ خىياللارغا چۆمۈپ كېتىمەن، ھەر سانلىق «قانۇنچىلىق گىزىتى» گە چىقىۋاتقان باسقۇنچىلىق ئەزىزلىرى مېنى بەكلا بىئارام قىلىدۇ. ئويلاپ كېتىمەن، نېمانچە تولا يۈز بىرىدىغاندۇ بۇ ئىش؟ گېزىتكە چىققىغۇ ئاشكارىلانغىنى، ئاشكارىلانمىغىنى قانچىلىكتۇ؟ يا بۇ رېئال تۇرمۇشتا ساقلانغىلى بولمايدىغان بىر ئىش، بۇنىڭغا ئۇنچىۋالا ھەيران قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق، ئادەم دېگەن مۇقەررەرلىكنى چۈشىنىشى، ئۇنى ئېىراپ قىلىشى، ئۇنىڭغا ماسلىشىشنى ئۆگىنىۋېلىشى كېرەك دەپ كۆڭلىمىزنى ياسىشىمىز كېرەكمۇ؟ تىغرا، ئىنسانلا بولىدىكەن، ئىنسانلاردىن تەركىب تاپقان بۇ جەمئىيەتتە بۇ خىل قىلمىش، جىنايەتلەردىن ساقلانماق مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى ئىنسان ئۆز نەپسى ئالدىدا ھەقىقەتەن ئاجىز يارىتىلغان، شۇنداقلا شۇ نەپسىنى كونترول قىلغۇدەك ئەقىل، ئىرادىمۇ بېرىلگەن، ئىنساننىڭ ھەقىقىي كامىللىقى مانا مۇشۇ ئىككى تەرەپ ئارىسىدىكى كۈرەشتە ئاندىن شەكىللىنىدۇ ۋە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ ئىككىدىن قايسىنى تاللاش ئىنساننىڭ ئىختىيارلىقىدىكى ئىش.

ھەقىقەتەنمۇ ھەر قانداق جەمئىيەتنىڭ ئەخلاقىزلىق، جىنايەتتىن پۈتۈنلەي خالىي بولالىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنداق جەمئىيەت تارىختا ھەم بولۇپ باقمىغان. ئەمما ئۇنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكى ھەرگىزمۇ ھەر قانداق ناچار قىلمىشقا سۈكۈت قىلىش، كارى بولماي ئۆز ئېقىمىغا قويۇۋېتىش كېرەك، دېگەنلىكتىن دېرەك بەرمەيدۇ. چۈنكى جىنايەت، بۇزۇلچىلىقلارغا يېشىل چىراق يېقىپ بەرمەيدىغان، ئۇنىڭغا كۆزنى يۇمۇۋالدىغان، شۇنداقلا شۇ خىل قىلمىشلارنىڭ يۈز بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تىرىشىدىغان، جەمئىيەت ئەزالىرى ئومۇميۈزلۈك گۈزەللىكىنى تەشەببۇس قىلىپ، رەزىللىكتىن نەپرەتلىنىدىغان جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى تامامەن مۇمكىندۇر. ئەمەلىيەتتە ئىنسانلار جەمئىيىتى يېتەلەيدىغان ئەڭ يۈكسەك، يۇقىرى پەللىمۇ شۇ. گۈزەللىككە ھەر قانچە ئىنتىلگىنىڭ بىلەنمۇ بەربىر رەزىللىكىنى تۈپتىن يوقۇتالمايسەن، بۇزۇقچىلىق، ئەخلاقىزلىققا قانچىلىك قارشى تۇرساڭمۇ، ئۇ بەربىر مەۋجۇت، دېگەندەك قاراشلار بىلەن جەمئىيەتتە يامراۋاتقان ئەخلىقسىز قىلمىشلارغا سۈكۈت قىلىش، ئۇنىڭ ئەقىلگە مۇۋاپىقلىقىنى مۇقەررەرلىكىنى تەكىتلەش ئارقىلىق، ئاۋامنى ئۇنى قوبۇل قىلىشقا ئۈندەش، ماھىيەتتە شەيتان قوشۇندا سەركەردە بولغانلىقتۇر.

ئەگەر مۇشۇنداق قاراشنى قوبۇل قىلساق، ئۇ ھالدا ئاچا - سىڭىللىرىمىز پاهىشە بويىچە تەسىمۇ توغرا چۈشىنىش قوبۇل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئەنە شۇ ئەزىزلىرىنىڭ تەپسىلاتىنى ئوقۇپ، يۈز بېرىش سەۋەبىنىڭ ئاددىيلىقىدىن ياقامنى چىشلەشكە مەجبۇر بولىمەن، ئاخىرىمىز QQ دا كۆرۈشكەن بالا تېلېفون قىپتىكەن كۆرۈشەيلى دەپ، گەپ - سۆزىدىن خېلى يامان ئەمەستەك قىلاتتى، شۇڭا چۈشۈپتىكەنمەن، كېيىن چىقىپ كېتەي دېسەم ئۇنىماي، مېنى قورقۇتۇپ تاكسىغا سېلىپ مېھمانخانىغا ئاپاردى... كەچتە بىر دوستۇمنىڭ ئۆيىدىن يېنى كېلىۋاتسام، ئىككى ئۈچ بالا ئالدىمىنى توسۇپ... دىسكوخانىدىن چىقىپ، ماشىنا ساقلاۋاتسام، ئىككى ئۈچ بالا مەجبۇرىي تاكسىغا چىقىرىپ... دېگەندەك گەپلەر. مانا مۇشۇ گەپلەرگە قاراپ بەزىدە ئىشىنەلمەي قالسام، نېمەنچە ئاسان بويىچە تى بۇ ئىش. «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژورنىلىنىڭ قايسىبىر ساندا 14 ياشلىققۇ دەيمەن، بىر قىز بالىنىڭ بىر نەچچە ھايۋاننىڭ چاڭگىلىدىن باتۇرلۇق بىلەن قۇتۇلۇپ چىققانلىقىنى ئوقۇغىنىم ئېسىمدە. مۇشۇنىڭغا سېلىشتۇرۇپ كالايدا گۇمان تېخىمۇ كۈچىيىدۇ. ئەلۋەتتە، باسقۇنچىلىق جىنايىتىدىكى باش جىنايەتچى ئەلەر، ئەمما بىز ئۇلارنىڭ قانداق شارائىتىدا ئۆز مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرالايدىغانلىقىغا كەلسەك، زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچى قىزلارنىڭ نادانلىقى، بوشاڭلىقىمۇ كۆز يۇمالمايمىز. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ئەنە شۇنداق كەچتە قېلىش، يالغۇز قېلىشلار تۈپەيلىدىن زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان. ئەنە شۇ قىزلارنىڭ كەچ قالسا، نەگە باردىڭ؟ كىملىرى بىلەن بىللە يۈردۈڭ؟ دەپ سورىدىغان ئاتا- ئانىسى باردۇ، شۇ قىزلارنىڭ زىيانكەشلىككە ئۇچرىشىدا شۇ ئاتا - ئانىلارنىڭمۇ قولى، ھەسسىسى بار دەپ ئويلاپ قالسام، بەلكىم بۇ سەل ئاتا- ئانىلارغا نىسبەتەن ئۇۋال قىلغانلىقى بولار، ئەمما ئۆستەڭ بويىدا ئوينىۋاتقان بالىسىنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ، توسمىغان ئاتا - ئانىنىڭ بالا سۇغا چۈشۈپ كېتىپ ئۆلۈپ قالسا، مەسئۇلىيىتى يوق دېگىلى بولارمۇ؟

ئىشقىلىپ جاھان تەرەققىي قىلىپ نەگە بارسۇن، مەن بىر قىز بالىغا نىسبەتەن: «ئىپپەت دېمەك، جان دېمەك» دېگەن قارىشىمنى ئۆزگەرتەيمەن، ھەتتا: «يىگىتلەرمۇ ئىپپەتكە سەل قارىغان قىزلار بىلەن توي قىلماسلىقى كېرەك» دەپ قارايمەن، چۈنكى مېنىڭ نەزىرىمدە، ئىپپەتكە سەل قارىغان ئادەم تۇرمۇشتا باشقا نۇرغۇن ئىشلارغىمۇ چوقۇم سەل قارايدۇ. شۇڭلاشقا بۇنداق ئەر - خوتۇننىڭ تويىدىن كېيىنمۇ بەختلىك ياشاش مۇمكىنچىلىكى بەكلا تۆۋەن، بۇنداق ئەھۋالدا پەقەت ئەر پىشانىسىنى سىلىۋېتىپ، ئاغا ئەنى قوشسالا «بەختلىك» بولغىلى بولۇشى مۇمكىن. ئىپپەت دېگەن نېمە؟ نېمىشقا ھازىر بىزدە ئۇنى قەدىرلەش روھى سۇسلاپ كېتىدۇ؟ بۇنىڭدا ئەرلەرنىڭ مەسئۇلىيىتى يوقمۇ؟ دېگەندەك تولا سورالغان سۇئاللارنى يەنە مۇھاكىمە قىلىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق، چۈنكى، بۇ گەپلەر تولا دېيىلدى، ئەمدى مەسىلە ئۇنى قانداق قوبۇل قىلىش ۋە ئىجرا قىلىشتا.

ئەسلىدە ئىنساننىڭ ئىچكى ئاڭلىقلىقى تۈرتكىسىدە ھەركەت قىلىشى ئەڭ توغرا، ياخشى يول، ئەمما بۇ تولۇق ئىشەنچلىك يول ئەمەس، چۈنكى ئادەم بەزىدە ياخشى - ياماننى تاللاشقا دۇچ كەلگەندە، ئۆزىنىڭ ۋىجدانى بىلەن ئوڭايلا كېلىشىۋالالايدۇ، چۈنكى ۋىجداننىڭ ئۇنى جازالايدىغان كۈچى يوقتە. ئادەمدىكى ئاڭلىقلىق تولمۇ نىسپىي نەرسە، شۇڭا ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرىنى ئۆزىنى بېلىۋېلىشىغا، ئاڭلىقلىقىغا تاشلاپ قويۇشى، بالىلارنىڭ ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىغا زىيادە ئىشىنىپ كېتىشى، ئەمەلىيەتتە، بالىلارنىڭ تەقدىرىنى دورغا تىككەنلىكتۇر. مەن ھازىر تىلغا ئالغان نىسپىيلىك، دەل مەلۇم بىر ئەمەلىي، كونكرېت چەكلىمە ياكى نازارەتنى تەقەززا قىلىدۇ.

ئىپپەتنى تىلغا ئالغاندا، دىققىتىمىز قوزغىلىشقا تېگىشلىك بولغان يەنە بىر ئەجەللىك ئاپەت - يېنىمىزدا يامراۋاتقان ئەيدىزدۇر. ھەممىمىز ئەيدىزنىڭ يۇقۇش يوللىرىنى بىلىشىمىز مۇمكىن، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئاسانلا يۇقىدىغان كېسەل ئەمەس. ئەيدىزنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدا تارقىلىشىنىڭ پۈتۈن مەملىكەت بويىچە ئىككىنچى ئورۇنغا ئۆتۈشى، تىرگېدىيە ۋە ئاچچىق ھەقىقەتتۇر. بۇ ئەمەلىيەتتە ئۇيغۇرلاردا زىنا ۋە زەھەرنىڭ ئومۇملىشىۋاتقانلىقىنىڭ ئەمەلىي پاكىتىدۇر، مانا بىزدىكى ئەخلاق، ئىپپەت ئىگىنىڭ سۇسلىشىشى ئەيدىزنىڭ تارقىلىشىنى چەكسىز ئىمكانىيەتلەر بىلەن تەمىن ئېتىۋاتىدۇ. ئەگەر بۇنىڭغا بارلىق ئۇيغۇر بېشىنى كۆتۈرمىسە، چۆچۈمدە، ئۇنىڭ تارقىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن خىزمەت قىلمىسا، پات ئارىدا ئەيدىز بىمارلىرىنىڭ قوشۇنىمىزدىن، تۇغقانلىرىمىزدىن، ئائىلىمىزدىن چىقىشىغا ئىدىيەۋى تەييارلىق كۆرۈپ قويساق بولىدۇ. مانا مۇشۇنداق ۋاقىتتا نۇزۇگۇم روھىنىڭ ئۆلمەسلىكىنى، نۇزۇگۇم ئۆلۈمىدىكى قىممەتنىڭ ئەبەدىيلىكىنى تېخىمۇ چۇڭقۇر ھېس قىلىمەن، قىزلارنىڭلا ئەمەس، ئەركەكلىرىمىزنىڭمۇ نۇزۇگۇم روھىنى ئەسلىشىنى، ئۇنىڭ روھىدىن ئۆزىگە ئوزۇق قوبۇل قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. نۇزۇگۇم تاغنى تالقان، چۆلنى بوستان قىلمىدى، خەلق - ۋەتەنگە ئالەمشۇمۇل تۆھپە ياراتقىنىمۇ يوق، ئۇ پەقەت ئۆز ئىپپىتى، پاكلىقى ئۈچۈن جېنىنى قۇربان قىلدى، ئىپپىتىنى جېنىدىن ئەلا بىلدى.

بىز ئۈچۈن نۇزۇگۇمنى ئەڭ ياخشى ئەسلىش، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەسەر يېزىش، قىزلىرىمىزغا نۇزۇگۇم دەپ ئىسىم قويۇشلا ئەمەس، نۇزۇگۇم روھىنى ئۆز ئىش ھەرىكىتىمىز بىلەن تىرىلدۈرۈشتۈر.

ئىستاتامەنبەلىرى

- [1] «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئىزاھلىق لۇغىتى»، 130-بەت
- [2] «ئەسئەت سۇلايمان»: خەمسەچىلىك ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى»، شىنجاڭ ئېنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2001-يىلى 5-ئاي، خەنزۇچە نەشرى.

- [3] يۇقىرىقى كىتاب، 20- بەت.
- [4] «قىسقىچە چەتئەل ئەدەبىياتى تارىخى»، (ياۋرۇپا - ئامېرىكا قىسمى) خەلق ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2004-يىلى 7- ئاي، 5- نەشرى 23- 94- بەتلەر.
- [5] يۇقىرىقى كىتاب، 108- بەت.
- [6] يۇقىرىقىلار بۈيۈك بىرتانىيە ئېنسىكلوپېدىيەسىنىڭ ئېلىكترونلۇق كىتاب نەشرىدىن ئېلىندى.
- [7] «قىسقىچە دۇنيا ئەدەبىياتى تارىخى»، (ياۋرۇپا - ئامېرىكا قىسمى) 2004-يىلى 12- ئاي، 5- نەشرى 49- بەت.
- [8] ئەسەت سۇلايمان «خەمدە چىلىك ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى»، 19- بەت.
- [9] «شەرق - غەرب سېلىشتۇرما ئەدەبىياتى تارىخى» 602- بەت، بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2005- يىلى 8- ئاي، 1- نەزىرى.
- [10] «سېلىشتۇرما ئەدەبىيات نەزەرىيىسى ۋە ئەمەلىيىتى»، ۋۇخەن ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2004- يىلى 10- ئاي، 1- نەشرى 82- بەت.

ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى سەرگەردان ئۇيغۇر

بالىلارنىڭ ھاياتى توغرىسىدا

تەكشۈرۈش دوكلاتى

نەپرەت

مەزكۇر تەرجىمە ماقالىنى 2010- يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى مىسرانىم مۇكاپاتلىق ئەسەر پائالىيىتىگە قاتناشتۇرغان ئىدىم، ئەينى چاغدا 3- دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشتى. يېقىندا ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ سېكىرتارى جاڭ چۈنشىيەن ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى بارلىق سەرگەردان ئۇيغۇر بالىلارنى قۇتقۇزۇپ چىقىدىغانلىقىنى جاكارلىدى، بۇنىڭغا ئائىت خەۋەرلەر ھەممە تور بەتلەردە قىزىق نۇقتىغا ئايلاندى. مەزكۇر تەرجىمەمنى ئەينى چاغدا ئاز بىرقىسىم تورداشلارلا كۆرگەنلىكى ئۈچۈن، تېخىمۇ كۆپ تورداشلارنىڭ كۆرۈپ بېقىشىنى كۆزدە تۇتۇپ قايتىدىن ئوكيان تورغا يوللىدىم. ناھايىتى سوغۇققانلىق بىلەن ئوقۇپ چىققايسىز. (نەپرەت)

ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنىڭ ئىچكىرى ئۆلكىلەردە ئوغرىلىق، بۇلاڭچىلىق قىلىشى كۈنسېرى ئېغىرلىشىۋاتقان، رايون ھالقىغان ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ قالدى. ئۇلارنىڭ %90 كۆپرەكى ئالداپ سېتىۋېتىلگەن، «لاۋدا» نىڭ قاتتىق ئۇرۇشى ۋە ئازدۇرۇشى بىلەن ئوغرىلىق، بۇلاڭچىلىق قىلغان. چۈنكى مىللەت ۋە تىل مەسىلىسى بولغاچقا، ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى ساقچىلار ئۇلارنى

تۇتۇۋالغاندىن كېيىن، پەردە ئارقىسىدا باشقۇرغۇچىغا ئائىت ئىسپاتقا ئېرىشەلمىگەچكە، قويۇپ بېرىشكە مەجبۇر بولغان. قاتتىق قىيىنچىلىق ۋە ئۆمرىدە كۆرۈپ باقمىغان كۈنلەرنى ئۆتكۈزگەندە، ئۇلار يۇرتى ۋە ئاتا-ئانىسىنىڭ ئىللىق باغرىغا قايتىشى كېچە-كۈندۈز سېغىنىدۇ، ئۇلار ئۆيىدىن ئايرىلغان چاغدا يېشى تېخى بەك كىچىك بولغاچقا، قۇتقۇزۇۋېلىنغاندىن كېيىن كۆپ قىسىملىرى ئۆز ئائىلىسىنىڭ ئادىرىسى ۋە ئالاقىلىشىش شەكلىنى بىلمەيدۇ.

ئەنئەنە ئۆيىگە قايتىشى

ئەگەر ئاجىسى ئۇنى مومىسىنىڭ ئۆيىنىڭ تېلېفۇن نومۇرىنى ئېسىدە تۇتۇۋېلىشقا مەجبۇرلىمىغان بولسا، 10 ياشلىق ئەنئەنە ئېھتىمال ئاتا-ئانىسىنى مەڭگۈ تاپالمىغان بولاتتى. باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان ئەنئەنە ناھايىتى ئەقىللىق بولۇپ، نەتىجىسى سىنىپ بويىچە ئۈچىنچى ئىدى، يەنە سىنىپ باشلىقى بولۇپ سايلانغان ئىدى.

2005 - يىلى 4-ئاينىڭ 27-كۈنى قاپاھەت يېتىپ كەلدى. بىر تاكسى مەكتەپتىن قايتىۋاتقان ئەنئەنەنىڭ ئالدىدا توختاپ، ئىچىدىن بىر ئەر كىشى چۈشۈپ ئەنئەنەگە بىر تال شاكىلات بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭدىن قىزغىن ھال-ئەھۋال سوراپ كەتتى. ئەنئەنە شاكىلاتنى يېگەندىن كېيىن ئۆزىنى بىلەر-بىلمەيلا تاكسىغا چىقتى. كېيىن يەنە بىر ئاق رەڭلىك بولكىۋاي ماشىنىغا ئالماشتى. ئەنئەنە ئويغانغان چاغدا لەنجۇغا كېلىپ بولغان ئىدى.

كېيىن ئۇلار ئەنئەنەنى يۇرتىدىن 5000 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى گۇاڭجۇغا ئېلىپ كەلدى. ئاددىيىغا بىر ئۆيدە ئەنئەنە ۋە باشقا يېڭىدىن كەلگەن 2 ئوغۇل بالا قاتتىق نەزەربەنت قىلىندى. ئۇلارنى گۇاڭجۇغا ئېلىپ كەلگەن ھېلىقى ئەر كىشىنى بالىلار «لاۋدا» (خوجايىن) دېيىشى كېرەك ئىدى.

ئىككىنچى كۈنى، «لاۋدا» ئۈچ بالىنى بازارغا ئاپىرىپ «پىراكتىكا» قىلدۇردى. ئەنئەنە بۇ چاغدا ئاندىن ئۆزىنىڭ خىزمىتى «يانچۇقچىلىق» ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئەنئەنە بۇ قىلمىشنىڭ قانۇنسىزلىق ئىكەنلىكىنى بىلەتتى ھەمدە ئاللاھمۇ ئوغرىلارنى جازالايىتى. «لاۋدا» ئوغرىلىق قىلىشقا ئۇنىمىغان ئەنئەنەنى رەھىمسىزلەرچە ئۇردى.

ئەنئەنەنىڭ بىرىنچى قېتىملىق «پىراكتىكا»سى ئوڭۇشلۇق بولمىدى. سودا سارىيىدا بالىلاردىن بىرى ئوغرىلاپ كەلگەن يانفۇنىنى ئەنئەنەگە بېرىپ تېز قاچ دېدى، ئەنئەنە يانفۇنىنى ئېلىپ قېچىپ

نەچچە ئون مېتىر يۈگۈرگەندە پۇتلىرى يۇمشاق بولۇپ قالدى. يانفۇن ئىگىسى ئەنئەنى تۇتۇۋېلىپ ساقچىخانغا ئېلىپ بارماقچى بولدى. ئۇ چاغدا ئەتراپتا ئىزچىل كۆزۈتۈپ تۇرغان «لاۋدا» ئەنئەنى «بۇلاپ» قايتۇرۇپ كەلدى.

ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، «لاۋدا» ئەنئەنى قېچىشىمۇ بىلمەيدىكەن سەن دەپ قاتتىق نەچچە شاپىلاق سېلىۋەتتى. بىر ھەپتە «پراكتىكا» قىلغاندىن كېيىن، «لاۋدا» ئەنئەنى «خىزمەت» كە چىقىشقا بۇيرىدى، ئەنئەنى ئۇنۇمىۋىدى «لاۋدا» پوتىسىنى چىقىرىپ ئەنئەنىنىڭ پۇتىغا رەھىمسىزلەرچە ئۇردى، «پراكتىكا» ۋاقتىنى بىر ھەپتە ئۇزارتتى.

ئىككى ھەپتىلىك «پراكتىكا» ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئەنئەنى يولغا چىقتى، ئۇ ھازىر ئوغرى بولۇشتىن قورقمايدىغان بولدى، پەقەت ھېچنەم ئوغۇرلىيالمى تاياق يېيىشتىن قورقاتتى. تاللا بازىرىنىڭ ئالدىدا بىر خانىم نەرسە يېگەچ مېشىپ كىتىۋاتقاندا، ئەنئەنى كەينىدىن ئەگىشىپ، خانىمنىڭ ئېسىۋالغان سومكىسىنىڭ سېرىتىسىنى ئېچىپ ھەميانىنى ئېلىۋالدى. قائىدە بويىچە، ئەنئەنى ھەميانىدىكى 650 يۈەن خەلق پۇلى ۋە بانكا كارتىسىنى 13 ياشلىق ئوغۇل بالغا بېرىپ «لاۋدا» غا يەتكۈزۈپ بەردى. بۇ ئەنئەنىنىڭ گۇاڭجۇغا كەلگەن 15 كۈندىن بۇيان تۇنجى قېتىم ئۆز ئالدىغا مۇۋاپىقىيەتلىك يانچۇقچىلىق قىلىشى ئىدى.

ئەنئەنى يېشى تۇرمۇشقا تېزلا كۆنۈپ قالدى. ئەنئەنى ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ساقچىغا ئۆيگە قايتىش ئارزۇسىنى ئىپادىلىگەن ئىدى، ئەمما ئاخىرى ساقچىخاندىن ئۇنى ئېلىپ چىقىپ كەتكىنى يەنىلا «لاۋدا» ئىدى.

ئەنئەنى «لاۋدا» غا ئەگىشىپ جەنۇبىي جۇڭگودىكى كۆپلىگەن شەھەرلەردە ئايلىنىپ يۈرۈپ جەڭ قىلدى، ئۆزىنىڭ قانچە قېتىم ئوغرىلىق قىلغىنى ئېسىدە يوق. ئۇ ئەڭ كۆپ بولغاندا 6 ئادەمنىڭ ھەميانىنى ئوغرىلاپ 2400 يۈەن تاپتى. ئۇ قېتىم «لاۋدا» خوشاللىقىدىن ئەنئەنىگە 200 يۈەن مۇكاپات بەردى، ئەنئەنى 100 يۈەنگە يېشى كىيىم سېتىۋالدى، 100 يۈەنگە باغچىغا بېرىپ ئويناپ كەلدى. ئەنئەنى ساقچىنىڭ تۇتۇۋېلىشىدىن قورقمايدۇ. ئۇ ساقچىخانغا قانچە قېتىم كىرگىنىنى ساناپ بېرەلمەيدۇ، ھەر قېتىم تۇتۇلۇپ نەچچە سائەتتىن كېيىنلا قويۇپ بېرىلەتتى. ھەر قېتىم «لاۋدا» نىڭ ساقچىخانا ئىشىكىدە ساقلاپ تۇرغانلىقىنى كۆرەتتى. «لاۋدا» تەلىم بېرىپ ئۇلارنىڭ قورامىغا يەتمىگەنلىكىنى، خەنزۇچە ئۇقمايدىغان قىياپەتكە كىرىۋالسا ساقچىنىڭ ئۇلارنى قويۇۋېتىدىغانلىقىنى، ئەگەر ساقچى تونۇپ قالسا ئۇلارنىڭ ئۆزىنى يارىلاندىرۇش ئۇسۇلى ئارقىلىق ساقچىنى مۇلايمىلىق بىلەن قويۇپ بەرگۈزەلەيدىغانلىقىنى ئۆگەتتى.

بېيجىڭلىق ئىسمىنى ئاشكارلاشنى خالىمىغان ساقچى ئەمەلدارى ئاغرىنغان ھالدا: «يېشى جىنايىتى ئىشلار مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئېلىشقا توشمايدۇ، ئوغۇرلىغان سوممىسىمۇ جازا بېرىشكە يەتمەيدۇ، خەنزۇچە سۆزلەشنى بىلىدىغىنىمۇ بىلمەيدىغان قىياپەتكە كىرىۋالدى. بىر بالىنى تۇتۇۋالساق بىر توپ شىنجاڭلىق ئىش تېرىيدۇ، يەنە مىللىي مەسلىمۇ بار، ئادەتتە شەكىلگە نەچچە سائەت قاماپ قويغاندىن كېيىن قويۇپ بېرىمىز» دېدى. چۈنكى جامائەت خەۋپسىزلىك ئىدارىسى ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلىرىنىڭ ئوغرىلىق قىلمىشىنىڭ ئومۇميۈزلىكىگە قارىتا قىيىن ئەھۋالدا قالغان، نەرسىسىنى ئوغۇرلىتىپ قويغان كىشىلەر دەردىنى ھەمىشە بۇ بالىلاردىن چىقىراتتى. ئەنئەنىۋىي مال ئىگىسىمۇ ئوردى، «لاۋدا» مۇ ئوردى.

پۈتۈن بەدىنىنى تارتۇق قاپلىغان ئەنئەنىۋىي نەسبەتەن تاياق يېيىش ئادەتتىكى ئىش بولۇپ قالدى. نەچچە كۈن ئىلگىرى، ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئېھتىياتسىزلىقتىن مەغلۇپ بولغاندا، «لاۋدا» ئەنئەنىۋىي يەردىن ئېگىز كۆتۈرۈپ يەرگە ئوردى.

2006 - يىلى 7 - ئاينىڭ 22 - كۈنى ئەنئەنىۋىي نەسبەتەن بىر قېتىم تۇتۇلۇپ قالدى. لېكىن ئىلگىرىكىگە ئوخشاش نەچچە سائەت قامىلىپلا قويۇپ بېرىلمىدى، بۇ قېتىم ئۇ ياش ئۇيغۇر ساقچى ھەسەنگە يولۇقتى. ھەسەن ئۇنىڭدىن تىنىچ - ئامانلىق سورىغاندىن كېيىن يەيدىغان، ئىچىدىغان نەرسىلەرنى بەردى، يەنە ئۆز ئۆكسىدەك كۆرۈپ ياتقىغا ئېلىپ كەلدى. ئەنئەنىۋىي ھاياتلىق ئىستىكى يېنىپ، ھەسەنجان ساقچىدىن ئۆزىنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ كېتىشىنى ئۆتۈندى.

«ئەنئەنىۋىي؟ ھاياتمۇسەن قوزام؟» مومىسى تېلىفۇندا سۆزلىشىۋاتقان شۇ پەيتتە يىغلاپ كەتتى. سەھەر بىر يېرىمدا ئەنئەنىۋىي ئانىسى ئايروپىلان بىلەن ساقچىخانغا يېتىپ كېلىپ يوقاپ كەتكىلى بىر يىلدىن ئاشقان ئوغلىنى باغرىغا باستى.

بىر بالا 5000 سوم

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ بىر دوكلاتىدا كۆرسىتىلىشىچە، ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى سەرگەردان ئۇيغۇر بالىلىرىنىڭ % 90 كۆپرەكى ئالداپ كېتىلگەن، ئاساسلىقى ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ جەنۇبىدىن ئىكەن. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇتقۇزۇش پونكىتىنىڭ سانلىق مەلۇماتىدا كۆرسىتىلىشىچە، 2003 - يىلى 1 - ئايدىن 2005 - يىلى 12 - ئايغىچە ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ئىچكىرى جايلاردىن 3660 نەپەر سەرگەردان ئۆسمۈرنى قايتۇرۇپ كەلگەن، % 90 كۆپرەكى جەنۇبتىن ئىكەن.

جۇڭگو خەلق ئىشلىرى مىنىستېرلىكىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى زاتلارنىڭ ئاشكارىلىشىچە، قۇتقۇزۇلۇپ بولغان ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلار بارلىق قۇتقۇزۇلۇپ بولغان بالىلارنىڭ %12.7 نى ئىگەللەيدىكەن. ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلىرى ناھايىتى كۆپ يەنە كېلىپ يىغىۋېلىش تەس بولغاچقا، مۇنداقچە ئېيتقاندا، بۇ سان ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلار قوشونىنىڭ زورلىقىنى كۆرسىتىپ بېرەلمەيدىكەن. يەنە بىر ئىسپات بولسا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇتقۇزۇش پونكىتىنىڭ دېيىشىچە، ئىچكىرى ئۆلكىلەردە دائىملىق سەرگەردان ئۇيغۇر بالىلارنىڭ سانى 4000 كېلىدىكەن، خەلق ئارىسىدا ئېيتىلىپ يۈرگەن سان بۇ ساندىن خېلى يۇقىرى ئىكەن.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى جامائەت خەۋپسىزلىك نازارىتىنىڭ ستاتىستىكىسىدا كۆرسىتىلىشىچە، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا جىنايەت ئۆتكۈزگەن ياش-ئۆسمۈرلەرنىڭ بارلىق جىنايەتچىلەر سانىدىكى ئىگەللىگەن نىسبىتى 2000 - يىلىدىكى %14.2 تىن 2005 - يىلى %19.5 كە ئۆرلىگەن. بولۇپمۇ شىنجاڭلىق ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش دەپلولىرى توختىماي يۈز بەرگەن، 2005-يىلى دەپلۇ تۇرغۇزۇلۇش سانى 2000 - يىلىدىكىدىن بىر ھەسسە ئاشقان.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورگىنىدىكى لى شياۋشيا (李晓霞) نىڭ قارىشىچە، جەنۇبتىكى ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقان رايوندا نىسبەتەن يۇقىرى نىكاھتىن ئاجرىشىش، ئىشسىزلىق نىسبىتى، ئادەم كۆپ يەر ئاز بولۇش زىددىيىتى، ئېغىر نامراتلىق ۋە ئاساسىي قاتلامدىكى تەشكىلىي چېچىلاشغۇلۇق قاتارلىق ئامىللارنىڭ ھەممىسى سەرگەردان بالىلارنىڭ پەيدا بولىشىنىڭ سەۋەبى ئىكەن. جەنۇبتا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى مۇتلەق كۆپ قىسىم نامرات نوپۇس مەركەزلەشكەن، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى 35 نامرات ناھىيەنىڭ 23 جەنۇبتا.

ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدۇ، ئىسلام ئەقىدىسى ئوغرىلىق قىلىشنى قاتتىق چەكلەيدۇ. 80-يىللاردىن كېيىن پەيدا بولغان بىر قىسىم قورامغا يەتكەن ئوغرىلار ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە بېرىپ «تەرەققىي قىلغان»، كېيىن يەنە تەرەققىي قىلىپ كىچىك بالىلارنى قالغان قىلىپ ئوغرىلىق قىلىدىغان بولغان. 1988-يىلىدىن كېيىن، بەزىلەر بىۋاسىتە ئادەم تەشكىللەپ بالىلارنى كۆپ مىقداردا ئالداپ سېتىشقا باشلىغان، چوڭلار پەردە ئارقىسىدا قوماندانلىق قىلغان.

مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتىتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى ئىلھام توختى مىللىي مەدەنىيەتنىڭ يوقاپ كېتىۋاتقانلىقىدىن ئازاپلىنىپ: «ھازىر ئۇيغۇر ياشلار ئىسلام دىنىدىن بارغانسېرى ۋاز

كېچىۋاتىدۇ، ئۇلار ھاراق ئىچىدىغان، ئوغرىلىق قىلىدىغان بولۇپ كەتتى، ئەنئەنىۋى ئەخلاق ۋە ئۆرپ-ئادەتنى قاتتىق بۇلغاپ تاشلىدى» دېدى.

ئاقسۇ رايونىدا «كۈلى» دەيدىغان يېڭى بىر ئۇيغۇرچە سۆز بار، مەخسۇس ئادەم بېدىكلىرى ۋە ئىچكىرى ئۆلكىلەردە ناتوغرا يولدا پۇل تاپقان كىشىلەرنى ئاتاشتا ئىشلىتىدۇ. يەرلىكلەر ئۇلارنىڭ پۇل تېپىش ئۇسۇلىدىن بىزار، ئەمما ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي كۈچىگە ھەۋەس قىلىدۇ.

نەچچە بالىنى قۇتقۇزۇپ قالغان ئاقسۇلۇق بىر زات: «مېنىڭ مەھەللەمدە بىر داچا بار، دەل ئادەم بېدىكىنىڭ. بەزى ئاتا-ئانىلار بالىلىرىنى باقالمىسا جاھانكەشتىلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، كاۋاپ سېتىشقا بۇيرۇيدۇ» دېدى.

خوتەن پوچتا ئىدارىسىنىڭ بىر پوچتىكەشى ئاخبارات ۋاستىلىرىغا: «خۇددى خىزمەتچىلەر مۇئاش ئالغاندەك، خوتەن رايونىنىڭ ھەر قايسى يېزا-كەنتلىرىگە جۇڭگونىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن ئەۋەتىلگەن پۇللار كېلىپ تۇرىدۇ» دېدى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورگىنىنىڭ تەتقىقاتچىسى شۇ شىفا: «3 ياشتىن 16 ياشقىچە بالىلارنىڭ ھەممىسى بار، ئاساسلىقى 10 ياشتىن 13 ياشقىچە، كىچىكلىرىنى قولدا كۆتۈرۈۋېلىپ كۆز بويىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ، چوڭراقلىرى بىۋاستە ئوغرىلىق قىلىدۇ، ئوغرىلارغا تاماق قىلىپ بېرىدىغان قېرىلارمۇ بار، بەزى يەرلىكتىكى ئاساسىي قاتلام ئەمەلدارلىرى كۆزىنى قىسىپ قويۇپ، ئوغرىلارنىڭ يەرلىككە كۆپرەك پۇل تېپىپ بېرىشىنى ئۈمۈد قىلىدۇ» دېدى.

قۇتقۇزۇۋېلىنغان دەۋران ئىسىملىك بالا: «بىز 16 چوڭ ئادەم ۋە 4 كىچىك بالا بولۇپ، ناھايىتى تەستە تاپقىلى بولىدىغان جايدا تۇرىمىز، 2 چوڭ ئادەم ۋە 2 كىچىك بالا بىر ئۆيدە تۇرىدۇ، 4 چوڭ ئادەم بىر بالىنىڭ ئوغرىلىق قىلىشىنى كۆزىتىدۇ. چوڭلارنىڭ يېنىدا پىچىقى بار، بىز ئوغرىلىق قىلغاندا قارشى تۇرغانلارغا تەھدىد سالىدۇ. ئۇلار مېنى قايناۋاتقان سۇدىن تەڭگە پۇلنى ئېلىشقا مەجبورلىدى، ئەگەر ئالالمىسام پوتىسى بىلەن ئۇرىدۇ. مەن بىلەن بىرگە تۇرىدىغان 11 ياشلىق بالا بار، مەندىن بىر ئاي بۇرۇن ئالداپ كېلىنگەن. ئۇ بىر قېتىم قېچىپ باققان، تۇتۇۋېلىپ قايتۇرۇپ كەلگەندىن كېيىن قاتتىق ئۇرۇپ تاسلا قالدى ئۆلتۈرۈپ قويغىلى» دېدى، ئالداپ سېتىۋېتىلگەن ھەربىر ئوغرى بالىنىڭ بىر مەزگىل ئازاپلىق «پىراكتىكا ۋاقتى» بار ئىكەن.

«لاۋدا» بالىلارغا ھەر كۈنى تاپشۇرىدىغان ئوغرىلىق سوممىسى (500-2000) نى بېكىتىپ بەرگەن بولۇپ، ۋەزىپىسىنى ئورۇنلىيالمىغان ياكى قېچىشقا ئۇرۇنغانلار قاتتىق تاياق يەيدۇ. بالىلارنى يەنمۇ قاتتىق كونترول قىلىش ئۈچۈن، بەزى خوجايىنلار بالىلارنى زەھەر چېكىشكە، قىمار ئويناشقا قىزىقتۇرىدۇ، قىزلار دائىم جىنسىي خورلۇققا ئۇچرايدۇ. قاچالغانلىرى خوجايىندىن ئەمدى قۇتۇلۇپلا يەنە بىر خوجايىننىڭ قولىغا چۈشۈپ قالىدۇ.

ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنى قۇتقۇزغۇچى تەشكىلاتنى تېخىمۇ ئېچىندۇرغىنى، قۇتقۇزۇۋالغان بالىلارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ يېشى بەك كىچىك بولغاچقا ئۆزىنىڭ ئۆيىنى بىلمەيدۇ. ئاقسۇلۇق بىر ئوت يۈرەك زات: «3بالىنى قايتۇرۇپ كەلدىم، ئەڭ كىچىكى 3ياش، ئەڭ چوڭىمۇ 8 ياش، مۇنچە كىچىك بالا ئۆيىنىڭ ئالدىدا يەل-يېمىش ماگىزىنىنىڭ بارلىقىنى ئېسىدە تۇتالشى مۇمكىن، ئەمما ئۆيىنىڭ ئادرىسىنى ئۇقمايدۇ، ھازىر چېقىش بەك قاتتىق، ئۇ ماگىزىنىنى قەيەردىن تاپقىلى بولىدۇ» دېدى، ئامالسىزلىقتىن بالىلارنى قۇتقۇزۇش پونكىتىغا ئاپىرىپ بەردى.

بۇ پىدائىيىنىڭ تونۇشتۇرۇشىچە: «كېيىن بالىلار بېقىۋېلىشقا بېرىۋېتىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئادەم بېدىكلىرى ئىكەنلىكىنى بىلىمىز، ئۇلار بېقىۋېلىشنى ئامال بار قولغا كەلتۈرىدۇ، ئادەم بېدىكلىرى ئارىسىدىمۇ مۇناسىۋەت بار. نامى چىققان، ئوغرىلىققا ئۇستا بالا 5000 سومغا يارايدۇ، ئادەتتىكى يېڭىلىرىمۇ 1000 سومغا يارايدۇ» دېدى.

ئۆتۈنۈپ قالايلى، بالىلارغا قارا قولۇڭلارنى ئۇزارتماڭلار!

ئۇيغۇر بالىلارنى يىغىۋېلىشتا يېمەك-ئىچمەكنىڭ چوقۇم مۇسۇلمانچە بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلىشى كېرەك، بالىلار بىلەن سۆزلىشىشكە ئامالسىز، باشقۇرماق ئىنتايىن قىيىن مەسىلە. قايتۇرۇپ كېتىش تەننەرخىمۇ ناھايىتى يۇقىرى. تىل بىلىشىمگە چەك، ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى ساقچىلارنىڭ ئېنىق جىنايەت ئۆتكۈزگەنلەردىنمۇ ئىسپات ئالالمايدۇ، خوجايىننى بېكىتىشكە ئامالسىز. گەرچە ئۇزۇن مەزگىل ئىچكىرى ئۆلكىدە سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن بالا بولسىمۇ، ئۇيغۇرلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايدا تۇرغاچقا، خەنزۇلارنى ئوغرىلىق نىشانى قىلغاندىن باشقا، خەنزۇلار بىلەن ناھايىتى ئاز ئالاقە قىلىدۇ، ھەتتا خەنزۇلارغا دۈشمەنلىك قىلىشقا كۈشكۈرتىدۇ، بولۇپمۇ جامائەت خەۋپسىزلىك خادىملىرىغا، مۇبادا تۇتۇلۇپ قالسا، ئۆزىنى يارىلاندىرۇش ئارقىلىق قارشىلىق كۆرسىتىدۇ. ھەتتا بەزى ساقچىخانلار مەخسۇس ئۇيغۇر ساقچى تەكلىپ قىلىپ بۇ خىلدىكى دېلۇلارنى بىر تەرەپ قىلىدۇ، ئەمما ۋاقىتلىقلا ھەل قىلالايدۇ. ئەڭ ئاخىرىدا، نۇرغۇن تارماقلار قىيىنچىلىقتىن قورقۇپ بوشاپ قالىدۇ، ئۇيغۇر بالىلارنى يىغىۋالمايدۇ ياكى بىرەرسى تونۇۋالسا

دەرھال قويۇپ بېرىدۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنىڭ ئالدى پۇتى ساقچىخانغا كىرىپ بولغىچە ئالدى پۇتى چىقىپ بولىدۇ دە داۋاملىق ئوغرىلىق قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ «لاۋدا»سى ساقچىخانا دەرۋازىسىدا ئۇلارنى كۈتۈۋالىدۇ.

چۈنكى ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى ساقچىلار ئەمەلىي باشقۇرۇش قىيىنچىلىقىغا يولۇققاچقا، ئامما ساقچىلار ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلار ئوغرىلىق شايكىسىنى ئىختىيارغا قويۇۋەتتى دەپ قارايدۇ، ئۇيغۇر قارا جەمئىيەت خوجايىنلىرىمۇ زىيادە غالىبلاشقان.

ھەسەنجان ساقچى: «مەن ئەنئەنىنى قايتۇرۇپ كېلىپ ئىككىنچى كۈنى، ئۇلار ماڭا تېلىفۇن قىلىپتۇ، تېلىفۇندا ماڭا تەھدىد سالىدى ھەم پۇل بېرىمىز دېدى، بۇ ئادەملەر ئەجەپ غالىبلىشىپ كەتكىلى تۇردى» دېدى غەزەپلىنىپ تۇرۇپ.

قانۇن ئىجرا قىلغۇچى تارماقلارنىڭ ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلار مەسلىسىدىكى ئىقتىدارسىزلىقى ئاممىنىڭ ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارغا نەپرەتلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئېنتېرنېت تورىدا «شىنجاڭلىق ئوغرىلار» نىڭ ئەدەپ كېتىشىگە بولغان غەزەپلىك سادالىرى پەيدا بولدى، يەنە ئەل ئارىسىدىكى يانچۇقچىلارغا قارشى زاتلار شەھەر ئاھالىسىنى ئۆزلىكىدىن زوراۋانلىق ئارقىلىق يانچۇقچىلارغا قارشى كۈرەش قىلىشقا ئىلھاملاندۇرىدىغان يوللانمىلارنى يوللىدى، تۇتۇۋېلىنغان ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنى شەھەر ئاممىسىنىڭ زورلۇق بىلەن تەربىيە قىلغان قانلىق سۈرەتلەرنى ھەممە يەردە كۆرگىلى بولاتتى.

جىياچۈئەن 2 ياشلىق قىزنىڭ ئاتىسى، خېنەن ئەنياڭ شەھىرىدىكى مائارىپ خىزمەتچىسى، 2005 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئوغرىلارنىڭ كۈپكۈندۈزدە ئوغرىلىق قىلىشىغا كۆنەلمىگەنلىكتىن، ئەنياڭ يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرۇش ئىتتىپاقىنى قۇرغان. جىياچۈئەننىڭ دېيىشىچە، شۇ جايدا 9، 8، 9 ئۇيغۇرلار ئاشخانىسى بولۇپ، ئوغرىلار بۇ ئاشخانىلارنى بازا قىلغان، بالىلار ئۈچتىن، تۆتتىن بىر توپ بولىدىكەن، بەزىدە 20، 30 گە يېتىدىكەن، ئۇلار ھەر كۈنى چىقىپ ئوغرىلىق قىلىدىكەن، ئوغرىلارغا قارشى تۇرۇش ئەترىتى ئوخشاش بىر بالىنى بىر ھەپتىدە نەچچە قېتىم تۇتۇۋالىدىغان ئەھۋال مۇ بار ئىكەن، ھەممىسى ئۇلارنى تۇتۇشتىن خىجىل بولىدىغان بولۇپ قالغان.

بۇرۇن بۇ بالىلار بىلەن تونۇشمايدىغان بولۇپ، ھازىر ھەممىسى بىلەن تونۇش بولۇپ كەتتى، ئۇلاردىن تاماق يېدىڭمۇ دەپ سورىغاندا، ئۇلار بىر نەرسە ئوغرىلىيالمىساق يەيدىغان نەرسە يوق ياكى تاياق يەيمىز دېگەن. يېڭى كەلگەن بىر بالا ئوغرىلىق قىلىشتا ئازراقمۇ ئېپى يوق بولۇپ، بىز

ئۇنى دائىم تۇتۇۋالغىمىز، «لاۋدا» سىمۇ دائىم ئۇردۇ، ئۇنىڭ ئاتىسى ئۆلۈپ كەتكەن، ئانىسى ماشىنا ھادىسىسىگە يولۇققان، ئۇ ئوينىغىلى سىرتقا چىقىپ باشقىلارغا ئەگىشىپ كەلگەن. بىرىنچى قېتىم تۇتۇۋالغاندا ئۇ راست گەپ قىلغان، ئەمما كېيىن تۇتۇۋالغاندا راست گەپ قىلمايدىغان بولغان، بىر قېتىم 4 كىچىك بالىنى، بىر چوڭنى تۇتۇۋالغان، چوڭى ئېھتىمال خوجايىنىنىڭ تۇققىنى بولۇپ بالىلار ئارىسىدا نازارەت قىلىشى مۇمكىن، شۇڭا كىچىكلەر ئىقرار قىلىشقا پېتىنالىمدى. ئۇ بالىنى 5-قېتىم تۇتۇۋالغاندا يەنىلا بۇرۇنقى تەنھەركەت كىيىمىنى كىيىۋالغان بولۇپ يىرتىق، مەينەت ئىدى.

ئۇلارنىڭ كۈندۈزى قىلىدىغان ئىشى يوق، چوڭىدىن بىرى كىچىك بالىدىن بىرنى ئەگەشتۈرۈۋېلىپ كوچىغا چىقىدۇ، خەقنىڭ ئارقىسىدىن قول سېلىشنى ساقلاپ تۇرىدۇ، كەچتە ئۇيغۇر ئاشخانىسىغا قايتىپ كۈتكۈچىلىك قىلىدۇ، كاۋاپ ساتىدۇ. نەچچە كۈن ئىلگىرى بىر بالىنى تۇتۇۋالدى، يېشى بەك كىچىك بولغاچقا قويۇپ بەردۇق، ئىككىنچى كۈنى ئۇنى ئۇيغۇر ئاشخانىسىنىڭ ئالدىدا كاۋاپ سېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، ئۇ مېنى كۆرۈپ ئازراق خىجىل بولدى، دەرھال مېنى كاۋاپ يېيىشكە چاقىردى.

ئۇلار ساقچىنى كۆرسە قاچمايدۇ، چۈنكى ساقچىنىڭ ئۆزلىرىنى تۇتمايدىغانلىقىنى بىلىدۇ، تۇتۇۋالسىمۇ تېزلا قويۇپ بېرىدۇ، ئۇلار ساقچىلارغا ئەزەلدىن خەنزۇچە گەپ قىلمايدۇ، بىزگە ئازراق خەنزۇچە گەپ قىلىدۇ. بەزى كىچىك بالىلار تۇتۇلۇپ قالغاندىن كېيىن پارا بېرىشنى ئۇقىدۇ، تاماققا تەكلىپ قىلىدۇ ياكى ئوغرىلىغان يانفۇنىنى سوۋغا قىلىدۇ، بەزى بالىلارنى تۇتۇۋېلىپ ساقچىغا ئاپارماقچى بولساق بىزدىن ساقچىلار كارى بولمىسا، ئامانلىق ساقلىغۇچىلارنىڭ كارى بولمىسا، سىلەرگە نېمە كەلدى دەيدۇ، بىزگە قانۇننىڭ ماددىلىرىنى يادلاپ بېرىپ بىزدىن نېمىگە ئاساسەن ئادەم تۇتۇسۇن دەپ سورايدۇ، ئېنىقكى ئۇلارغا چوڭلار ئۆگەتكەن.

بىر قېتىم، مەن بىر بالىنى تۇتۇۋالدىم، چاغاننىڭ 7-كۈنى ئىدى، پەقەت بىر قۇر كۈزلۈك كىيىم ۋە تەنھەركەت كىيىمى كىيىۋالغان ئىدى. ساقچىخانغا ئاپارغىنىمدا توڭلاپ بولالماي قالدى، بىرلا ئادەم بولغاندىكىن ساقچىخانمۇ بەربىر قويۇپ بېرەتتى، بۇ بالا تۇرىدىغان جاي بىلەن ساقچىخاننىڭ ئارىلىقى ناھايىتى يىراق ئىدى، ساقچىغا بولدىلا ئۇنى تۇرالغۇسىغا ئاپىرىپ قويماي دېدىم. مەن توكلۇق ۋېلىسىپىت مىنگەن ئىدىم، ئۇنى ۋېلىسىپىتنىڭ ئارقىسىغا ئولتۇرغۇزۇشقا پۈتۈن بەدىنى تىترەپ كەتتى، كۆز ياشلىرى ئېقىۋاتاتتى. سىلاپ باقسام ئارانلا ئىككى قات كىيىمى بار ئىكەن، دەرھال بىر تاكسى چاقىرىپ، شوپۇرغا پۇل بېرىپ بالىنى تۇرالغۇسىغا ئاپىرىپ قويۇشنى تاپىلدىم.

جياچۈئەن يانچۇقچىلارغا قارشى ئىتتىپاقنىڭ دەسلەپتە زوراۋانلىق ئارقىلىق يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرغانلىقىنى ئېتراپ قىلدى. ئەمما ھازىر بۇ بالىلار توغۇرلۇق سۆز قىلسا خۇددى بالىلارنىڭ دادىسىغا ئوخشاش كۆيۈمچان بولۇپ كەتكەن ئىدى. جياچۈئەن ھەر قېتىم بۇ بالىلارنى كۆرگەندە ئۆزىنىڭ قۇچىقىدا ئەركىلەۋاتقان قىزىنى ئەسكە ئالاتتى، «ئۇلارنىڭ ئاتا-ئانىسى بالىسىنىڭ بۇ ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلسە چوقۇم قاتتىق ئازابلىنىدۇ» دېدى.

جياچۈئەنگە ئوخشاش، بىر قىسىم جامائەت ئەربابلىرى كىچىكىدىلا ئالداپ سېتىۋېتىلگەن، ئاتا-ئانىسىنىڭ ئىللىق باغرىدىن ئايرىلىپ قالغان ئۇيغۇر «ئوغرى» لارغا ئىچ ئاغرىتى. «بىر ئۇيغۇر بالا ئالداپ سېتىۋېتىلگەندىن كېيىن شاڭخەيدە ئوغرىلىققا سېلىنغان، 3 بولغاندا ساقچىلار قايتۇرۇپ كەلگەن، ناۋادا بىرى قولىنى كۆتۈرسىلا بالا قورقۇپ يىغلايتتى، يوشۇرۇنلار ئالدى، قولىدا بىر تال پىرەنىك بولۇپ يېرىم كۈنگىچە يېمىدى، قورسىقى ئاچقاندا ئازراق چىشلەپ قوياتتى. ساقچىلار قايتۇرۇپ كەلگەندىن كېيىن كىيىم سېتىۋېلىپ كېلىپ ئالماشتۇرىدىغان چاغدا، ساقچىلار يىغلاپ كەتتى، 10 ياشقىمۇ بارمىغان بىر بالىنىڭ بەدىنىدە 200دىن كۆپ جاراھەت بار ئىدى. ھېلىقى ئۇيغۇر ئائىلىدە مىليونېر بار ئىدى، ئۇ ئائىلىدىكى بوۋاي كىچىكىدە بالىنىڭ بۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ يىغلىغىنىدىن بىر ئېغىز مۇگەپ قىلالىدى، ئېغىزى قاناپ كەتتى. ئۇ ئاخىرى ساقچىغا مەن سىلەرگە بىر مىليون بېرەي، ئادەم بېدىنلىرىنى ئۆز قولىم بىلەن ئاتقىلى قويۇڭلار دېدى». شىنجاڭلىق بىر خەنزۇ تورداش توردا ئۈزلۈكسىز ماقالە ئېلان قىلىپ ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى يانچۇقچىلارغا قارشى تەشكىلاتلارنىڭ قالايمىقان زورلۇق قىلماسلىقىنى ئۈمۈد قىلدى. ئۇ تېخىمۇ كۆپ كىشىلەرنىڭ «شىنجاڭلىق ئوغرى» نىڭ ئېچىنىشلىق تەغدىرىنى چۈشىنىشىنى ئۈمۈد قىلدى.

ئۇ «ئۆتۈنۈپ قالاي، بالىلارغا قارا قولۇڭلارنى ئۇزارتماڭلار!» دەپ خىتاب قىلدى.

ھەر بىر بالا دۆلەتنىڭ قىممەتلىك گۆھىرى

ئۇيغۇر لىنىيىسى تۇنجى بولۇپ ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنىڭ تەغدىرىگە كۆڭۈل بۆلگەن ئەل ئىچىدىكى تور بەت ئىدى، تور بەت مەخسۇس «سەرگەردان ئۆسمۈرلەرگە كۆڭۈل بۆلەيلى» سەھىپىسى تەسىس قىلغان بولۇپ، بىر تەرەپتىن باشقىلارنىڭ «شىنجاڭلىق ئوغرىلار» غا بولغان خاتا چۈشەنچىسىنى يوقاتسا، يەنە بىر تەرەپتىن جەمئىيەتتىكى ھەر خىل كۈچلەرگە بۇ بالىلارنى قۇتقۇزۇۋېلىشقا مۇراجىئەت قىلدى.

تور بەتنىڭ مەسئوللىرىدىن بىرى «ئۇلار ئەڭ چوڭ زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچى» دېدى، نۇرغۇن ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە ئوقۇغۇلى يېڭى كەلگەندە، دەل ئوغرىلار مەسلىسى سەۋەبلىك، دائىم ئوقۇش ماسلىققا ئۇچرايدۇ.

ئۇ بىر قېتىملىق ئىشنى مەڭگۈ ئۇنتىيالمايدۇ: بىر قېتىم ئاممىۋى ئاپتوبۇسقا چىققان چاغدا، ئادەم بەك كۆپ بولۇپ، تۇتۇۋالغۇدەك جاي يوق ئىدى، ئاپتوبۇس جىددىي تورمۇز قىسۋىدى، ئۇ ئالدىغا سەنتۇرۇلۇپ كەتتى، قولى دەل ئالدىدىكى 40 نەچچە ياشلىق ئەرنىڭ يانچۇقىغا تېگىپ كەتتى، ھېلىقى ئەر دەرھال ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ «نېمە قىلسەن؟» دەپ ۋارقىردى. بىر ئاپتوبۇس ئادەم شۈبھىلىك كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭغا قارىدى. ئۇ دەرھال ئاپتوبۇستىن چۈشۈپ كەتتى.

ئۇيغۇر لىنىيىسىنىڭ مەسئولى «تىنىچ ئۆيىدە ئولتۇرماي، بۇ يەرگە كېلىپ ئۆز مىللىتىنىڭ يۈزىنى چۈشۈرۈپ» دەپ قايىناپ كەتتى، ئۇ ئەينى چاغدا بۇ ئۇيغۇر ئوغرىلارغا نەپرەتلىنەتتى، ئەمما نەچچە بالىنى قۇتقۇزغاندىن كېيىن، ئۇ ھەربىر بالىنىڭ كىشىنىڭ يۈزىنى ئېزىدىغان ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىلىرى بارلىقىنى بىلدى، ئۇ بارلىق كۈچى بىلەن ئۇلارنى قۇتقۇزۇشقا كىرىشتى.

ھازىرغا قەدەر ئۇيغۇر لىنىيىسى نۇرغۇن جايلاردىكى يانچۇقچىلارغا قارشى تەشكىلاتلار بىلەن ئالاقىلاشتى، مۇبادا ئۇيغۇر بالىسى تېپىۋالسىلا دەرھال بىر ئادەم تەرجىمان بولۇشقا مەسئۇل بولۇپ، بالىنىڭ ئائىلىسىنى ئىزدىدى.

«دەسلەپتە، نۇرغۇن جايلاردىكى كىشىلەر يانچۇقچىلارغا زوراۋانلىق بىلەن قارشى تۇردى، ئۆلتۈردى، ئۇردى، بىز يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرىشىنى قوللايمىز، ئەمما قانۇنلۇق بولۇشى كېرەك». ھازىر گۈيلىن، چوڭچىڭدىكى يانچۇقچىلارغا قارشى تەشكىلاتلار بالىلارنىڭ ئۆيىگە قايتىشىغا تەشەببۇسكارلىق بىلەن ياردەم بەردى، بىر قىسىم خەنزۇلارنىڭ ئۇيغۇرلارغا بولغان خاتا چۈشەنچىسى ئاستا-ئاستا يوقىدى.

تور بەتكە مەسئۇل بولغان مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى ئىلھام توختى ئۇيغۇر لىنىيىسىدىن ئىبارەت بۇ بەتنى ئىنتايىن مۇھىم بىلىدۇ. ئوقۇتۇش خىزمىتى بىلەن شوغۇللانغاندىن سىرت، بىر تەرەپتىن سودا قىلىپ بىر تەرەپتىن ئىجتىمائىي تەكشۈرۈش ئېلىپ باردى، بىرلا ۋاقىتتا پايتەختتىكى بىر قانچە ئوقۇغۇچىغا ئىقتىسادىي ياردەم بەردى، ھەر قانچە ئالدىراش بولسىمۇ ھەر كۈنى تور بەتنى ئاسرىدى، ھەر قايسى جايلاردىكى يانچۇقچىلارغا قارشى

تەشكىلاتلار بىلەن ئالاقلاشتى، پىكىر ئالماشتۇردى. بەزىدە ئالدىراشچىلىقتا ئۇدا نەچچە كېچىنى تاڭغا ئۇلاپ ئارام ئالالمىدى.

ئىلھام توختى: «ھەر بىر بالا دۆلەتنىڭ گۆھىرى، ھەممىسىنىڭ گۈزەل كەلگۈسى بار. ئۇلارنىڭ كىچىكىدىن ئائىلىسى يوق. تايانچىسى يوق، ئەگەر ئىزچىل ئوغرىلىق قىلىدىغان بولسا مەڭگۈ ئوغرى بولۇپ قالىدۇ، چوڭ بولغاندىن كېيىن باشقا بالىلارنى ئالداپ ئوغرىلىققا سالىدۇ. ئۇلار زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچىدىن زىيانكەشلىك قىلغۇچىغا ئۆزگىرەيدۇ» دېدى.

جىياچۈئەن دەسلەپتە ئۇيغۇر لىنىيىسى بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ سەرگەردان بالىلارنىڭ ئوغرىلىق قىلىشىغا قانداق قارايدىغانلىقىنى بىلىپ باقماقچى بولدى. ئۇ شىنجاڭنىڭ بىر مۇنبىرىدە «بىز شىنجاڭلىق ئوغرىلارغا قانداق تاقابىل تۇرىشىمىز كېرەك» ناملىق تېما يوللىدى، جىياچۈئەن ئۇ مۇنبەردە ئۇيغۇر لىنىيىسىدىن يۆتكەلگەن بىر ماقالىنى كۆردى. «ئەسلىدە ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنىڭ تەغدىرىگە ھەقىقىي كۆڭۈل بۆلىدىغان يەنە بىر توربەت بار ئىكەندە» ئۇنىڭ كۆزلىرى چاقناپ كەتتى. «مەن بىر خەنزۇ، خېنەن ئەنياڭدىن. مەن يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرۇش ئەترىتىدىن، مەن بىر مائارىپچى، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى ئۈچۈن، سەرگەردان ئۇيغۇر بالىلارنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن بارلىقىنى ئاتا قىلىشنى خالايمەن. بۇ بالىلارنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن بىز قول تۇتۇشايلى» دەپ خەت قالدۇردى. جىياچۈئەننىڭ ئۇيغۇر لىنىيىسىدىكى خېتىدىن نۇرغۇن كىشىلەر تەسرلەندى.

جىيا چۈئەن ئۆزىنىڭمۇ ئىلگىرى ساقچىلارنى نانقېيى دەپ تىلىمىغان ئىدى، ھازىر ئۇلارنى بىر ئاز چۈشەندى، بىراق، بىر تەرەپ قىلمىغانچە بىر تەرەپ قىلىش بارغانسېرى تەسلىشىپ كېتىدۇ. ساقچىلار يىغىۋېلىش مەركىزىگە ئاپىرىپ بېرىشنى خالىمايدۇ، يىغىۋېلىش مەركىزىمۇ قوبۇل قىلىشنى خالىمايدۇ، ھەممىشە خىراجەت كېتىدۇ، تاماق مەسىلىسى ئاۋارىچىلىق، باشقۇرۇش تەس دەيدۇ، ئەڭ ئاخىرىدىمۇ ئۇيغۇر لىنىيىسىدىكى دوستلارنى تەرجىمانلىققا تەكلىپ قىلىپ، بالىنىڭ ئائىلە باشلىقىنى ئىزدەشكە ياردەم بېرىدۇ.

ھازىر بالىلارنىڭ ئالداپ سېتىۋېتىلگەنلىكىنى چۈشەنگەن جىياچۈئەن ۋە ئۇنىڭ يولداشلىرى بالىنى قۇتقۇزۇش پونكىتىغا ئاپىرىپ بېرىپ، ئاندىن ئۇيغۇر لىنىيىسىدىكى دوستلارنىڭ ياردەم قىلىشىنى ئۇقتۇرىدۇ ياكى يەرلىك 110غا تېلپۇن قىلىدۇ.

جياچۈئەن مەملىكەتتىكى يانچۇقچىلارغا قارشى ئەترەتلەرنىڭ ئۇيغۇرلار بىلەن بىرلىكتە ئۇيغۇر سەرگەردان بالىلارنى قۇتقۇزۇش تورى تەشكىل قىلىشنى ئۈمۈد قىلىدۇ. ئالداپ سېتىۋېتىلگەن بالىنى بايقاپ قالسىلا دەرھال ئۇيغۇرلارغا ئۇچۇر قىلىپ، ئۇلارنىڭ بالىنىڭ ئائىلىسىنى ئىزدىشىنى تاپىلاش، ئەڭ ياخشىسى بالىنى تاپشۇرۇپ بېرىشكە مەسئۇل بولۇشى كېرەك. ئۇ يەنە ھۆكۈمەتنىڭ فوندى قۇرۇپ بۇ بالىلارنى قۇتقۇزۇۋېلىشنى، ئاخبارات ۋاسىتىلىرىنىڭ، پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ بۇ بالىلارنىڭ تەغدىرىگە كۆڭۈل بۆلىشىنى ئۈمۈت قىلدى.

نۇرگۈلنى قۇتقۇزۇش

كىچىك قىزچاق نۇرگۈل 12 ياشقا كىرگەن بولۇپ، ئالداپ سېتىۋېتىلگەن بىر يىل بولغان، ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئېيتقاندا 365 كۈننىڭ ھەممىسى قارا چۈش ئىدى، ئېھتىمال يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىغا سىڭىپ كەتكەن بىر ئۆمۈرلۈك خورلۇق بولۇشى مۇمكىن. 2007-يىلىنىڭ بېشىدا، تەغدىر ئۇنىڭغا بۇ قاباھەتتىن قېچىپ قۇتۇلۇش پۇرسىتى يارىتىپ بەردى، جياچۈئەن يېقىندا تەشكىللىگەن بىر قېتىملىق يانچۇقچىلارغا قارشى ھەركەتتە نۇرگۈلنى تۇتۇۋالدى.

جامائەت خەۋپسىزلىك ئىدارىسىنىڭ بەلگىلەنگەن مۇددەت ئىچىدە قويۇپ بېرىشكە مەجبۇرلاپ، نۇرگۈلنىڭ يەنە ئوغرىلار گۇرۇھى ئاتاماننىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، نۇرگۈلنى دەرھال قۇتقۇزۇش پونكىتىغا ئاپىرىپ بەردى. يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرۇش ئەترىتى بىر تەرەپتىن قۇتقۇزۇش پونكىتىغا نۇرگۈلنى تېزلىكتە ئۆيىگە ئاپىرىپ قويىدىغانلىقىغا ۋەدە بەرسە، بىر تەرەپتىن ئىلھام توختى بىلەن ئالاقلاشتى .

يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرۇش ئەترىتىنىڭ مۇھاپىزىتى ئاستىدا، نۇرگۈل بىلەن ئىلھام توختى تېلېفۇنلاشتى، نۇرگۈل ئۆزىنىڭ ئاقسۇدىن ئىكەنلىكىنى، ئانىسىنىڭ ماشىنا ھادىسىدە قازا قىلغانلىقىنى، ئۆگەي ئاتىسىنىڭ ئاقسۇدا ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. ئىلھام توختى قىزچاققا پەقەت راست گەپ قىلساڭلا ئۆگەي ئاتاڭ تېزلا كېلىپ سېنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ كېتىدۇ دېدى.

ئىككىنچى كۈنى چۈشتە، ئەنياڭدىكى جىنايى ئىشلار ساقچىسى ۋە بىر ئۇيغۇر تەرجىمان قىزچاقنى ئىزدەپ كەلدى، قىزچاق ئۇلار بىلەن بىردەم سۆزلەشكەندىن كېيىن، جياچۈئەنگە گېپىنى ئۆزگەرتىپ، ئۆگەي ئاتىسىنىڭ ئاقسۇدا ئەمەس، بەلكى ئەنياڭدا ئىكەنلىكىنى، ئۆگەي ئاتىسى نۇرگۈلنى ئەنياڭغا باشلاپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. قايتا سورىغاندا، ئۇ يەنە گېپىنى ئۆزگەرتىپ ئۆزىنى تاغىسى ئېلىپ كەلگەنلىكىنى دېدى، ئەڭ ئاخىرىدا ھاممىسىنىڭ ئېرى ئېلىپ كەلگەنلىكىنى دېدى.

قىزچاقتىن ئېنىقلا «لاۋدا» دىن قورقۇپ يالغان سۆزلەۋاتقانلىقى چىقىپ تۇراتتى، ئىلھام توختى قىزچاقنىڭ ئالداپ سېتىۋېتىلگەنلىكى توغرىسىدا تېزلىكتە ئىسپاتقا ئېرىشىشكە ئامالسىز قالدى، قويۇپ بېرىشكە بولمايتتى. جىددىي ئەھۋالدا، ئۇ بىر تەرەپتىن شىنجاڭ دىكى قىزچاقنىڭ ئۇرۇق-تۇققانلىرىنى سۈرۈشتۈرسە، بىر تەرەپتىن جىياچۈئەننىڭ قۇتقۇزۇش پونكىتىدىكى خىزمىتىنى قىلىشنى ئۈمۈد قىلدى، «ئادەمنى ھەرگىز قويۇپ بەرمەڭلار» دېدى.

كۆپ تەرەپلەردىن سۈرۈشتۈرۈش ئارقىلىق، ئىلھام توختى نۇرگۈلنىڭ بىرىنچى قېتىم ئېيتقان سۆزىنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلىدى، ئۆگەي ئاتىسى ئاقسۇدا ئىدى. بېيجىڭغا قايتقان ئىلھام توختى جىياچۈئەن ئەۋەتكەن نۇرگۈلنىڭ سۈرىتىنى كۆرگەندىن كېيىن: «ئۇ قاتتىق ئازاپ-ئوقۇبەت تارتقان قىز ئىكەن، مەن ئەزەلدىن مۇنداق قېرى چىرايى 12 ياشلىق قىزچاقنى كۆرۈپ باقمىغان، كۆز نۇرى نېمە دېگەن قايغۇلۇق» دېدى.

ئىككىنچى قېتىم تېلىفۇنلاشقاندا، ئىلھام نۇرگۈل بىلەن مۇڭداشتى. دەسلەپتە، قىزچاق توختىماي يىغلىدى، ھېچنېمە دېيەلمىدى.

«ھازىر قانۇن ئۆزگەردى، 10 ياش، 12 ياشلىق بالىلارمۇ نەرسە ئوغۇرلىسا تۈرمىگە كىرىدۇ، كېيىن قانداق ئەرگە تېگىسەن؟» دېدى ئىلھام توختى قىزچاقنى ھەقىقىي ئەھۋالنى ئېيتىشقا ئۈندەپ. «سەن مۇسۇلمانمۇ ئەمەسمۇ؟» دېدى قىزچاقنىڭ سەل يۇمشىغانلىقىنى كۆرگەن ئىلھام توختى تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇپ.

قىزچاق «مەن مۇسۇلمان» دېدى، ئۇ ئۆز مىللىتىدىن بولغان ئادەمدىنمۇ قورقاتتى، سۆزلىرى تىترەپ چىقاتتى.

«سەن ئاللاھنىڭ جازاسىدىن قورقمامسەن؟» ئىلھام توختى ئېتىقادنىڭ ئۇيغۇرنىڭ قەلبىدىكى قۇدرىتىنى بىلەتتى.

«قورقمەن» قىزچاق ئاستا-ئاستا ئىقرار قىلىشقا باشلىدى.

ئىلھام توختى غەزىپىنى بېسىپ تۇرۇپ «ئۇلار (ئادەم بېدىكلىرى) ساڭا چېقىلدىمۇ؟» دېدى، ئىلھام نۇرغۇن سەرگەردان قىزلارنىڭ ئاياغ-ئاستى قىلىنىدىغانلىقىنى بىلەتتى. «چېقىلدى، تاغام مەن بىلەن بىرگە ئۇخلىدى» 12 ياشلىق بىر قىزغا نىسبەتەن مۇنداق سەرگۈزەشت مەڭگۈلۈك ئازاپ ئىدى.

«نۇرگۈلگە باسقۇنچىلىق قىلغان ھەمدە بىرلا ئادەم ئەمەس بىر مۇنچىسى.....» دېدى ئىلھام توختى تېلىفۇندا غەزىپىنى يوشۇرالمى، ئۇ جىياچوئەنگە «ئۇنى ھەرگىز قويۇپ بەرمە» دەپ تاپىلدى. ئىلھام توختىنىڭ نۇرگۈلدىن سەل چوڭ قىزى بار ئىدى، ئۆز مىللىتىنىڭ بالىلىرىنى قۇتقۇزۇش بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئۆزىنىڭ قىزىغا قاراشقا چولپىسى تەگمەيۋاتتى.

ئۈچۈنچى كۈنى، شىنجاڭدىكى بىر جامائەت خەۋپسىزلىك خادىمى نۇرگۈلنىڭ ئۆگەي ئاتىسىنى تېلىفۇننىڭ ئالدىغا سۆرەپ ئاپاردى، ئۇ تېلىفۇندا ئىلھام توختى بىلەن سوقۇشۇپ كەتتى. نۇرگۈلنىڭ ئۆگەي ئاتىسى باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئاز ئارىلاش، كىرا پۇلغا چىقىش قىلالمايمەن ھەم بۇ بالىنى ھەرگىز بېقىپ بولالمايمەن دېدى. ئىلھام ئاچچىقلانغان ھالدا پۇلنى بىز چىقىرايلى، سەن كېلىپ ئېلىپ كەت، كېلەمسەن يوق؟ دېدى. نۇرگۈلنىڭ ئۆگەي ئاتىسى كەچرەك تېلىفۇن قىلغان، ھازىر مەن ئالدىراش دېدى. كېيىن بۇ ئادەمنى قايتا تاپالمىدى.

كېيىن ئون نەچچە ئۇيغۇر ئەنياڭ جىنايى ئىشلار ئەترىتىنىڭ ئىشىكىنى توسۇۋېلىپ يىغا-زار قىلىشقا باشلىدى، ئۇلار بىز نۇرگۈلنىڭ تۇققانلىرى دەپ قويۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. بالىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى تاپالمىغاچقا، ساقچى ئامالسىزلىقتىن ئىسپات يېزىپ بېرىپ قويۇۋېتىشكە مەجبۇر بولدى. گەرچە جىياچوئەن قۇتقۇزۇش پونكىتىنىڭ يەنە ساقلاپ تۇرىشىنى ئۆتۈنگەن بولسىمۇ، ئەڭ ئاخىرىدا قۇتقۇزۇش پونكىتى چىداپ بولالمىدى، نۇرگۈلنى يەنە ئادەم بېدىكلىرى ئېلىپ كەتتى.

ئىلھام توختى خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ئاقسۇدىكى ساقچى دوستىدىن يەنە ياردەم قىلىشىنى ئۆتۈندى. ئەمما ئۈچ كۈن قاتتىق ئالدىراش بولغاندىن كېيىن ھېچنىمىگە ئېرىشەلمىدى، ئۇ دوستى ئىلھام توختىغا تېلىفۇن قىلىپ: «مۇنداق بولسۇن، كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى بەدەل تۆلدى، ئاقسۇ جامائەت خەۋپسىزلىك ئىدارىسىنىڭمۇ راسخوتى يوق ھەم بالىنى ئېلىپ كېتىش مەسئۇلىيىتى يوق، بىز زادى نۇرگۈلنى ئۆگەي ئاتىسى سېتىپ تاشلىدى دەپ گۇمانلىنىمىز» دېدى.

ئەنئەنە ئۆيىگە قايتتى، نۇرگۈلنى ئۆگەي ئاتىسى ئېلىپ كەتمىدى، تېخىمۇ كۆپ بالىلار ئۆيىنى تاپالمىدى. گۈلەندەم، قىز، قەشقەردىن، 12 ياش بولۇپ، گۈيلىن يانچۇقچىلارغا قارشى تۇرۇش تەشكىلاتى تۇتۇۋالغاندىن كېيىن يەرلىك ساقچىخانغا تاپشۇرۇپ بەردى. سۈرەتتە كىچىك قىزچاق ئاددىي، مەينەت كىيىم كىيىۋالغان، چوڭ كۆزلىرىدىن قورقۇنۇش، ۋەھىمە چىقىپ تۇراتتى. ئۇ ساقچىغا ئۆزى ۋە باشقا 5 بالىنىڭ شىنجاڭدىن گۈيلىنغا ئالداپ ئېلىپ كېلىنگەنلىكىنى، يانچۇقچىلىق قىلىشقا مەجبۇرلانغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. كىچىك قىزچاق ساقچىدىن ئۆزىنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ كېتىشىنى ئۆتۈندى، ئەمما ئۆيىنىڭ ئادىسى يادىدا يوق ئىدى، ئۆيىدىكىلەر بىلەن ئالاقىلىشىش شەكلىنى

ئۇقمايتتى. قاندا بويىچە، ئۆيىدىكىلەر بىلەن ئالاقىلىشىشقا ئامالسىز قالغاچقا، ساقچىلار گۈلەندەمنى قويۇپ بەردى. گۈلەندەمنى ساقچىخاننىڭ سىرتىدا ساقلاپ تۇرغان «لاۋدا» ئېلىپ كېتىپ كۈچىدا يەنە ئوغرىلىققا سالدى، يەنە تۇتۇلدى، ئاندىن يەنە قويۇپ بېرىلدى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇتقۇزۇش پونكىتى 93 نەپەر سەرگەردان بالا ئۈستىدىن تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، ئاتىسى يوق ياكى ئانىسى يوق، ھەتتا ئاتا-ئانىسى ھەر ئىككىسىلا يوق ئائىلىلەرنىڭ %17 نى ئىگەللەيدىغانلىقىنى بايقىدى، يەنە تۆتتىن بىر قىسىم ئائىلە ئاتا-ئانىسى نىكاھتىن. ئاجراشقانلىقى ياكى بىر تەرەپ ئۆلۈپ كەتكەنلىك سەۋەبلىك قايتا ئۆيلۈك بولغان. ئۇلار گەرچە قۇتقۇزۇش بۆلۈمىمۇ كۆڭۈل بۆلىدىغان ئادەم بولمىغاچقا قايتىدىن سەرگەردان بولغان، ئوغرىلىقتىن باشقا ھېچقانداق جېنىنى باقمىدىغان ھۈنرى يوق، تۇتۇلۇپ قالسا يەنە قويۇپ بېرىلدى، قۇرامغا يەتكەندىن كېيىن، ئۇ بۇ كەسپنىڭ كىچىك ئاتامانى بولۇپ قالدۇ، ھەتتا «لاۋدا» بولۇپ، قۇرامغا يەتمىگەن باشقا بىر توپ بالىنى ئەگەشتۈرۈپ ئوغرىلىق قىلىپ، زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچىدىن زىيانكەشلىك قىلغۇچىغا ئايلىنىدۇ.
«ئۆيگە قايتقۇم بار، ئەمما ئۆيگە قايتىش يولىنى تاپالمىدىم.»

ئالاھىدە ماقالە تەييارلىغۇچى: مۇزەپپەر قۇربان

مۇخبىر: دېڭ لى

ھۆرمەت، قىممەت ۋە ھىممەتكە يانداس خياللار

مۇتەللىپ ئىقبال

1

خۇدانىڭ ئىلتىپاتى ۋە يېتەكچى ئوقۇتقۇچۇم راھىلە داۋۇتنىڭ ھىممىتى بىلەن چەتئەلگە چىقىش ئارزۇيۇم ئاخىرى ئەمەلىيەتكە ئايلاندى. ئەسلىدە بۇنداق تاساددىبىي پۇرسەتلەرنىڭ ماڭا نىسىپ بۇلىدىغانلىقىنى ئويلاپمۇ باقمىغان ئىدىم. ئەمما تەڭرىنىڭ ئىرادىسى بىزنىڭ ئوي-خىياللىرىمىز ۋە تەپەككۈرىمىزنىڭ سىرتىدا يۇشۇرۇن رەۋىشتە مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىدىكەن ۋە ھاياتىمىزنىڭ چېغىرلىرىنى سىزىپ تۇرىدىكەن.

چەتئەل ماڭىلا ئەمەس، نۇرغۇن ئوت يۈرەك كىشىلىرىمىز ئۈچۈن بىر چۈش. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان چەتئەلگە چىقىپ كۆرۈپ بېقىش، ئوقۇش، ئىش تېپىپ ئىشلەش قاتارلىقلار بىر قاتار مەقسەتلەر بىلەن نۇرغۇن كىشىلىرىمىز چەتئەل تۇرمۇشىنى بېشىنى ئۆتكۈزدى. بۇنىڭ بىلەن ئەسلىدىلا غايىۋى بىلىنىپ كەلگەن چەتئەلدىكى تۇرمۇش كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ ھەقىقىي قىياپىتىنى نامايان قىلغاندىن كېيىن، يەنە «جاھاننىڭ ھەممە يىرىدە قازاننىڭ قۇلىقى تۆت» ئىكەن دېگەن ماقال-تەمسىلىمىز كىشىلەرنىڭ ئېغىزىغا ئېلىنىشقا باشلىدى. بەزى مەتبۇئات ۋە تىلئۇبۇزىيە نومۇرلىرىدا بۇ ھەققە نوپۇزلۇق كىشىلەر سۆزلىگەن، چەتئەلنىڭ چۈش ئەمەس، بەلكى ئالدىراپ چىقىشقا بولمايدىغان جاي ئىكەنلىكىدەك قاراشلار ئىلگىرى سۈرۈلگەنمۇ بولدى. بۇ خىل قاراشنىڭ رىئاللىقتا مەلۇم دەرىجىدە ئاساسى بار بولۇپ، مۇتلەق ئىنكار قىلىۋېتىشكە بولمايتتى. چۈنكى ھەقىقىي يۇسۇندا چەتئەل تۇرمۇشىنى باشتىن ئۆتكۈزۈپ باققان بەزى كىشىلىرىمىز چەتئەلدە ماددى جەھەتتىن تەڭ قىسلىق تارتقان، روھىي جەھەتتىن تەنھالىقتا قالغان ئىدى. ۋەھالەنكى، بۇ ھەرقانداق بىر سەپەرگە چىققان كىشىنىڭ سەپەر جەريانىدا ياكى نىشان-مەنزىلىدە ئۇچرايدىغان ھادىسە ئىدى. ماددى جەھەتتىكى تەڭ قىسچىلىق ۋە روھىي جەھەتتىكى غېرىبلىق ھەرگىزمۇ ھازىرقى دەۋرگىلا خاس ھادىسە ئەمەس. چەتئەل تۇپرىقىغا قەدەم باسقان كىشى ئەلۋەتتە بىرەر يىلغىچە يېڭى تۇرمۇشقا كۆنەلمەسلىك تۈپەيلى ھەر جەھەتتىن قىيىنلىدۇ. بەزى ماتېرىياللاردىن بىلىشىمچە، چەتئەلگە چىققانلار ئەركىنلىككە ۋە ئىنسانىي ھۆرمەتكە ئېرىشىدىكەن،

ئەمما ئاتا-ئانا، قېرىنداشلىق، يۇرت، دوستلۇق مېھرىدىن كىچىدىكىن . يەرلىكتە ياشاۋاتقانلار مەلۇم دەرىجىدە پاراغەتتە، مېھرى-مۇھەببەت قۇچقىدا ياشايدىكەن، ئەمما ئىنسانىي خاسلىقى تازا نەزەرگە ئېلىنمايدىكەن. بۇ چەتئەلدىكى بىر نۇپۇزلۇق ژۇرنالدىكى تەتقىقات ماقالىسىنىڭ ئاساسلىق مەزمۇنى ئىدى .

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلارنىڭ تەربىيىلىنىشىگە ئەھمىيەت بېرىشى تۈپەيلى، بالىلارنى چەتئەلگە چىقىرىدىغان خاھىش ئۈرۈمچىدەك چوڭ شەھەردە يېڭىلىق بۇلۇشقا باشلىدى. ئەمما بالىلارنىڭ چەتئەلگە چىقىرىدىغانلار پۇللۇق كىشىلەر بولۇپ، دەسلەپكى بىر-ئىككى يىلدا بالىلارنىڭ چەتئەلدىكى بارلىق چىقىملىرىنى ئۆز يېنىدىن قامداپ بىرەتتى. ئەگەر مەلۇم بىرەيلەن ئامېرىكىدا ئوقۇماقچى بولسا ئوقۇش ۋە خىراجەت ئۈچۈن يىلدا 300 مىڭ يۈەن ئەتراپىدا پۇل كىتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بانكىدا قۇيۇلغان مەلۇم مىقداردىكى پۇل، چەتئەلدىكى مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش قەغىزىمۇ بۇلۇشى كېرەك. مۇشۇنداق بىر خاھىشنىڭ تۈرتكىسى بىلەن دەسلەپكى قەدەمدە تولۇق كۇرس سەۋىيىسىدە ئوقۇۋاتقان بەزى بالىلار ناھايىتى ياخشى ئوقۇغان بولسىمۇ، ئەمما يەنە بەزىلەر ئاتا-ئانىسىنىڭ تەييار مال-دۇنيالىرىنى بۇزۇپ چىچىپ، ئاتا-ئانىلىرىنى خاراب قىلماقتا. بۇنىڭ بىلەن چەتئەل راستىنلا جەننەتمۇ دېگەن سۇئال پۈت باسماس نەرسىگە ئايلىنىشقا باشلىدى.

تىمغا قايتىپ كەلسەك، ئوقۇش مۇكاپات بىلەن چەتئەلگە چىقىپ ئوقۇشتىن ئىبارەت بىر ئىستىك بىلەن تىرىشىۋاتقان كۈنلىرىمىنىڭ بىرىدە چەتئەلگە چىقىش، چىققاندىمۇ خەلقئارالىق يىغىنغا قاتنىشىشتەك تەقدىر ماڭا نىسب بولدى. ئەلۋەتتە، بۇ تەقدىرنىڭ نىسب بۇلىشىدا ئۇستازىم راھىلە داۋۇتنىڭ ھىممىتى ۋە ئەنگىلىيە لوندون ئۇنىۋېرسىتى شەرق، ئافرىقا ۋە ئوتتۇرا شەرق تەتقىقات مەركىزى (SOAS) دىكى راجېل خاررىس (Rachel Harris) خانىمىنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن تولۇق ئىشقا ئاشتى. ئەمەلىيەتتە بۇنى ئۇستازىمنىڭ مىنىڭ كەلگۈسىمگە بولغان ئۈمىدىنىڭ سىرتقا پارتلاپ چىقىشى دېسەك توغرا بولاتتى. چۈنكى راھىلە داۋۇت مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ چەتئەلگە چىقىپ ئوقۇشىنى تۈلمۈ ئارزۇ قىلىدىغان مۇئەللىملەرنىڭ بىرى بولۇپ، ھە دىسلا بىزگە ئوقۇش مۇكاپاتىغا ئىلتىماس قىلىش ھەققىدىكى ئۇچۇرلارنى ئىلىكتىرونلۇق خەت ساندىۋىمىزغا ئېرىتمەي ئەۋەتىپ تۇراتتى. مەن بۇنىڭدىن تۈلمۈ خۇشال ئىدىم. بۇ قېتىم ئۇستازىم چەتئەلدىكى بىر نەچچە يىغىنلارنى رەت قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، يەنىلا چەتئەلدىن يىغىنغا قاتنىشىپ توغرىلىق كەلگەن چاقىرىقلار ئۇنىڭ ۋاقتىنى ھە دەپ تالىشىۋاتاتتى. بۇنىڭ بىلەن ئۇستازىم بۇ يىغىنلارنىڭ ۋاقتىغا قارىتا مۇرەسسە قىلدى ۋە ئەنگىلىيىدىكى يىغىنغا قارشى تەرەپنىڭ تەلپى بىلەن مېنى ئەۋەتىش قارارىغا كەلدى. ئەسلىدە ئۇ ئامېرىكىدىكى يىغىندىن قايتىپ ئەنگىلىيەگە بارسىمۇ يىغىنغا يەنە ئۈلگۈرەلەيتتى. ئەمما ئۇ: «سىز بېرىپ كۆرۈپ كېلىڭ، ئۇ يىغىنغا دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن نۇرغۇن تەتقىقاتچىلار، دوكتور يىتەكچىلىرى

قاتنىشىدۇ، ئۇلار بىلەن سۆزلىشىپ، كەلگۈسىدىكى دوكتورلۇق ئوقۇشىڭىز ئۈچۈن ئاساس سېلىپ كېلىڭ.» دەپ بۇ پۇرسەتنى ماڭا ئوتۇنۇپ بەردى. مەن مۇئەللىمنىڭ بۇ خىل ئالىجانابلىقىدىن چەكسىز سۆيۈندۈم ۋە ئىپتىخار ھېس قىلدىم. ئەنگىلىيەدە يىغىنغا قاتنىشىۋاتقان مەزگىلدە ئەنگىلىيە مەنچىستىر ئۇنىۋېرسىتىدا ئىشلەيدىغان ئابلىمىت باقى ئاكىمىز مۇئەللىمنىڭ بۇ پەزىلىتىدىن سۆيۈندى ۋە ئالاھىدە تەربىيلىدى.

ئادەتتە چەتئەلدە ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچى قۇبۇل قىلماقچى بولسا ئوقۇغۇچىلارنىڭ بىلىم سەۋىيەسىگە ۋە دەسلەپكى تەسىراتىغا بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدۇ. شۇڭا مەن بۇ پۇرسەتنى ئۈزۈمگە كەلگەن ئامەت دەپ بىلىپ سەپەر ۋە يىغىن ماقالىسى تەييارلىقنى قىلىشقا باشلىدىم. راجىل خانىمغا مىنىڭ تەرجىمىھالىم (CV) ۋە يىغىن ماقالىسىنىڭ قىسقىچە مەزمۇنىنى ئەۋەتىپ بەردىم. ئارىدىن ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن مىنىڭ يىغىنغا قاتنىشىش سالاھىيىتىم تەسسىقلىنىپتۇ. چۈنكى ئۇلار يىغىندا ئوقۇلىدىغان ماقالىلەرنىڭ تەسىرى ۋە ئەھمىيىتىگە بەكرەك قارايتتى. بۇ يىغىن «مەركىزى ئاسىيانىڭ مۇزىكىلىق جۇغراپىيىسى»، يەنى (Musical Geographies of Central Asia) دېگەن تىمىدا ئىدى. مەن «ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىنىڭ ئورۇنلىنىش سەنئىتى» توغرىسىدا دېگەن تىمىدا ماقالە تەييارلىدىم. يىغىندا ئوقۇيدىغان ماقالەمنى ناھايىتى ئوڭايلا پۈتكۈزۈۋالغان بولساممۇ، ئەمما مىنىڭ ئۆزىغا ئىلتىماس قىلىش ئىلتىماسىم ئانچە ئوڭۇشلۇق بولمىدى.

ئۆزىغا ئىلتىماس قىلىشتىن بۇرۇنلا لوندون ئۇنىۋېرسىتېتى مۇزىكا تەتقىقات ئىنىستىتۇتىدىكى سەئىدە (Saida Daukeyeva) بىلەن بىر نەچچە قېتىم ئېلخەت ئالاقىسى قىلىپ ئۈرۈمچىدىن بېيجىڭغا، بېيجىڭدىن لوندونغا ئۇچىدىغان ئايروپىلاننىڭ بىلىتىمۇ ئالدىن زاكاز قىلىنىپ بولدى. ئەمما مىنىڭ ۋىزا ئىلتىماسىمنىڭ ۋاقتىنىڭ ئالدى-كېيىنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، بېلەت مۇقىملاشتۇرۇلمىغان ئىدى.

بېيجىڭدا تۇرۇشلۇق ئەنگىلىيە كونسۇلخانىسى بۇ يىل 4-ئاينىڭ 16-كۈنىدىن باشلاپ، ۋىزا ئىلتىماسىنى توردا قۇبۇل قىلىدىغان، توردا كۆرۈشۈشنى ئالدىن بېكىتىدىغان سىياسەتنى يولغا قويغان بولۇپ، مەنمۇ تەرتىپ بويىچە بېيجىڭغا ماڭماستىن بۇرۇن توشقۇزىدىغان جەدۋەللەرنى توردا توشقۇزۇپ، ئالدىن كۆرۈشۈشنى ئىلتىماس قىلىپ قويدۇم. ئەنگىلىيەگە ۋەكالىتەن ۋىزا بىجىرىشىنى بېيجىڭدىكى بىر ئورۇن ھۆددىگە ئالغان بۇلۇپ، ئورنىنى تاپماق بەك تەس بولدى. بۇ ئورۇننى تاكىسى شوپۇرلىرىمۇ بىلىمگەچكە ئالدىن بىكىتىلگەن ۋاقتىم ئاللىقاچان 2 سائەتكە يېقىن ئۆتۈپ كەتكەن ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ ئىلتىماسنى كۆرسىتىپ كىرىپ ماتېرىيالمنى تاپشۇردۇم. ۋىزا ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلىش ئورنىدا خەنزۇلار خىزمەت قىلاتتى. مۇناسىۋەتلىك خادىم ئىلتىماسىمنى بىر قۇر كۆرۈۋەتكەندىن كېيىن بەزى ئۆزگەرتىشكە تىگىشلىك جايلارنىڭ بار ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ تىزدىن ئۆزگەرتىپ كېلىپ، قايتا

تاپشۇرۇشۇمنى ئېيتتى. ئىلتىماسنى پەقەت توردىلا ئۆزگەرتىشكە بولىدىغان بولغاچقا تورخانا ياكى قەھۋاخانا ئىزدەپ يۈگۈردۈم. ئەمما بېيجىڭدا تورخانا ناھايىتى ئاز بولۇپ، قەھۋەخانلارنىڭ كۆپىنچىسىدە تور مۇلازىمىتى بىلەن تەمىنلەيدىكەن. ماتېرىيالنى قايتا تاپشۇرۇپ بولۇپ ئۆھدىدەم. چۈنكى مەن ۋىزا بىجىرىش ئۈچۈن پەقەت ئالتە خىزمەت كۈنىلا پىلانلىغان بولۇپ، ئەگەر بەلگىلەنگەن كۈندە ماتېرىيال تاپشۇرمىسام ۋىزا ئىلتىماس كىچىكىپ كىتەتتى. بۇنىڭ بىلەن ئايروپىلان بىلىتىنىڭ ۋاقتى ئۆتۈپ كىتەتتى ۋە يىغىنغا ۋاقتىدا بارالمايتتىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە يەنە قايتىدىن ئىلتىماس قىلىشقا توغرا كەلسە ئۈچ كۈندەك ساقلاشقا توغرا كىلەتتى. چۈنكى توردىن ئالدىن كۈرۈشۈش ۋاقتى بەلگىلىنىدىغان بولۇپ، بۇ ۋاقتىنى ئالدىغا سۈرۈپ ئورۇنلاشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئايروپىلان ئۈچىدىغانغا ئىككى كۈن قالغاندا ۋىزا ئىلتىماس قىلىپ ئورنىغا بېرىپ سۈرۈشتە قىلسام ۋىزام تېخى چىقماپتۇ. قانداق قىلغۇلۇق ئەمدى؟ ئايروپىلان بىلىتى يىغىن باشلىنىشتىن بىر كۈن بۇرۇن ئۈچىدىغانغا ئالدىن زىيارەت قىلىنىپ بولغان بولۇپ، ۋىزا بولمىسا بېلەت پۇلى زىيان، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەستە قولغا كەلگەن يىغىنغا قاتنىشىش پۇرسىتىگە ئىرىشكىلى بولمايتتى. ۋىزا ئىلتىماس قىلىش مەركىزىدىن لاسسىدە بولۇپ قايتتىم. كومپيوتېرنىڭ ئالدىغا كىلىپ ۋىزا ئىلتىماس ھەققىدىكى خەۋەرنى راچېل ۋە سەئىدەلەرگە ئەۋەتۋەتتىم. چۈنكى ئۇلار ۋىزا ئىلتىماس جەريانىنى ۋە نەتىجىسىنى ئوقۇتۇشنى تەلەپ قىلغان ئىدى. بۇ يىغىن راچېل ۋە سەئىدەلەرنىڭ بىۋاسىتە قول سېلىپ ئىشلىشى بىلەن روياپقا چىققان، **Aga Khan Trust for Culture AKTC** بۇ فوندى جەمئىيىتى مۇسۇلمان دۇنياسىنىڭ ئىقتىساد، ئىجتىمائىي ۋە مەدەنىيەت تەرەققىياتى ئۈچۈن ئىشلىتىلىدۇ، بۇ فوندىنىڭ يەنە باشقا نۇرغۇن جەمئىيەتلىرى بولۇپ، شۇ مەزھىپى ئىسمائىلىيە تارمىقىنىڭ 49-ئۇستازى ئاگاخان نامى بىلەن ئاتالغان) نامىدىن راسخۇت ئاجرىتىپ بېرىلگەن ئىدى.

ئىككىنچى كۈنى يەنە باردىم، ئايروپىلان چۈشتىن كىيىن ئۇچاتتى. مەن ۋىزام بۇ كۈنى چۇقۇم چىقىدۇ دەپ قارايتتىم. چۈنكى ئىلتىماس مەركىزىنىڭ تورىدا ئادەتتە 3-كۈندىن 7 كۈنگىچە مەن ئىلتىماس قىلغان ۋىزا ئىلتىماس تۈرى %90 ئەتراپىدا تەستىقلىنىدىغانلىقى توغرىلىق ئۇچۇر بار ئىدى. بېيجىڭغا بۇرۇنراق بېرىشنى ئويلىغان بولساممۇ، توردىكى ئۇچۇرلارغا قاراپ 7~8 كۈنلەرنىڭ ۋىزا ئىلتىماسغا يېتەرلىك ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرگەن ئىدىم. ئەمما بۇ كۈنى راستىنلا تەلپىم تەتۈر كەلدى. ۋىزام يەنىلا چىقمىغان ئىدى. بېشىمدىن تۈتۈن چىقتى. ئايروپىلان چۈشتىن كىيىن ماڭدۇ. بۈگۈن ماڭمىسام يىغىنغا كىچىكىپ قالمىمەن؟ قانداق قىلغۇلۇق؟ خىزمەتچى خادىمغا قايتا ئۆتۈندۈم، ئەمما ۋىزام تېخى چىقمىغان ئىدى. بۇنىڭ بىلەن راچېل ۋە سەئىدەلەرگە خەت يېزىپ ئايروپىلان بىلىتىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇتتىم. ئۇلار ئالدىنقى كۈنىلا مىنىڭ ۋىزام توغرىلىق ئەنگىلىيەنىڭ بېيجىڭدىكى كونسۇلخانىسى بىلەن ئالاقىلىشىدىغانلىقىنى ئېيتقان ئىدى. ئەمما بېيجىڭ بىلەن ئەنگىلىيەنىڭ ۋاقت

پەرقى تۈپەيلى تېخى ۋىزام توغرىلىق بىرەر ئۇچۇر يوق ئىدى. سوغا چۈشكەن مۈشۈكتەك بۇلۇپ كونسۇلخاننىڭ ئىش بىجىرىش ئورنىدىن يېنىپ چىقىم ۋە بېيجىڭدىن ئېنگىلىزچە كىتاب سېتىۋېلىش خىيالى بىلەن ۋاڭ فۇجىن كىتابخانىسىغا باردىم. چۈشتىن كېيىنمۇ بولدى. مىنىڭ ۋىزا ئىلتىماسىدىن خەۋەردار بولغان راجېل خانىم تۇلمۇ تۇت-تۇت بولغان ئىدى ۋە تېلېفونۇمغا بىر نەچچە قىسقا ئۇچۇر يوللىدى. كىتابخانىدا كىتاپ كۆرۈپ تۇرسام ئۇستازىم راھىلە داۋۇت تېلېفون قىلىپ ۋىزا ئىلتىماسىدىن خەۋەردار بولغاندىن كېيىن چۈشتىن كېيىن ۋىزا ئىلتىماس قىلىش ئورنىغا بېرىپ بېقىشىم كىرەكلىكىنى، ئەتىسى ئەتتىگەن چوقۇم يەنە بىر سۈرۈشتە قىلىشىمنى ۋە راجېل بىلەن ئالاقىلىشىپ يېغىنغا كىچىك بېرىشىمنى تاپىلدى. شۇنىڭ بىلەن راجېل بىلەن بۇ ھەقتە ئالاقە قىلدىم. ئانغىچە ئۇلار ئەنگىلىيەنىڭ بېيجىڭدىكى كونسۇلخانسى بىلەن ئالاقىلاشقان بۇلۇپ، ۋىزا رەسمىيىتىنىڭ ئالدىنقى كۈنىلا بىجىرىلىپ بولغانلىقىنى، خادىملارنىڭ ۋاقتىدا ئېلىپ كەتمىگەنلىكىنى ئېيتتى. ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ راجېل خانىم كىچىك كەلسەممۇ كىلىشىمنى، ئەتە ئەتتىگەندىلا پاسپورتۇمنى ئېلىپ ئۇنىڭغا تېلېفون قىلىشىمنى ئېيتتى. ئادەتتە ئەنگىلىيەنىڭ ۋاقتى بۇ يەردىن يەتتە سائەت كېيىن بۇلۇپ، راجېل خانىم ئۇخلاۋاتقان بولسىمۇ تېلېفونۇمنى ساقلايدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن تۇنجى قېتىم چىگرا ھالقىش ھارپىسىدا ئىنسانىي قەدەر-قىممەتكە بولغان ھۆرمەتنىڭ نەقەدەر ئولۇغۇقىنى ھېس قىلدىم. ھاياتىدا شۇ مىنۇتلارغا قەدەر كىشىلىك قەدەر-قىممىتىمنىڭ، ئىنسانىي خاسلىقىمنىڭ بۇ دەرىجىدە چوڭ كۈرىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلىمىغان ئىكەنمەن. چۈنكى مەندەك بىر ئاسپىرانت ئوقۇغۇچى ئۇچۇن خەلقئارالىق يېغىنغا قاتنىشىش پۇرسىتى جۇڭگۇدا دىگۈدەك تېپىلمايتتى. بۇنچىلىك قەدەر-قىممەتكە ئېرىشىش جۇڭگۇدىكى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا نىسبەتەن چۈش ئىدى. مىنىڭ مۇنداق دېيىشىم مىنىڭ كىچىككىنە ھاياجىنىمىدىن بولغان ئەمەس. مەن لوندون ئونۋېرسىتىتىدىكى بۇ قېتىمقى يېغىن تەشكىللىگەن ۋە خىراجەتلەر بىلەن تەمىنلىگەن تەرەپنىڭ چەكسىز غەمخورلىقىغا نېسىپ بولغان ئىدىم. ئۇلار مالال كۆرمەي مىنىڭ ۋىزا ئىلتىماسىمنىڭ بېجىرىلىشىگە ئارىلاشقان، يېغىنغا كىچىك بارساممۇ كىلىشىمنى تاپىلغان ئىدى. مەن ئالاھىدە شەخس ئەمەس، ئالاھىدە تالانتلىقمۇ ئەمەس. مەن لوندون ئونۋېرسىتىتى مۇزىكا تەتقىقات ئىنىستىتوتىغا ئالاھىدە شەرەپمۇ ئېلىپ كەلمەيمەن. مەن پەقەت ئۇيغۇر خەلق داستانلىرى ھەققىدە تەتقىقاتچىلارغا كىچىككىنە ئۇچۇر بىرىمەن خالاس. ئۇنىڭ ئۈستىگە داستانچىلىق ئەنئەنىسى تۈركىي مىللەتلەرگە ناتۇنۇش ھادىسە ئەمەس. بۇ ھەقتە خەلقئارادا نوپۇزلۇق نەزىرىيەلەردىن پارى-لورد نەزىرىيەسى“ (Milman Parry and Albert lord) مەدداھلار“ ناملىق نۇرغۇن كىتابلار نەشر قىلغان ئىدى. مەن ئۈزۈمنىڭ ئىنسانىي خاسلىقىمنىڭ شۇ قەدەر ھۆرمەتلەنگەنلىكىدىن چەكسىز مىننەتدار ئىدىم. شۇ چاغدا غەرب دۆلەتلىرىدىكى كىشىلىك قەدەر-قىممەت، دېمۇكراتىيەنىڭ تەمىنى بېيجىڭدا تۇرۇپ تېتىغاندەك بولدۇم....

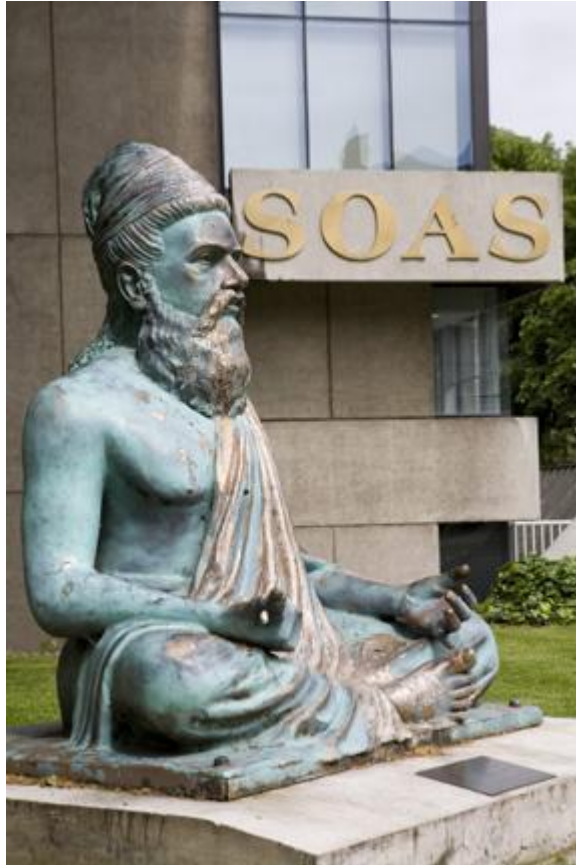
مەن ئولتۇرغان ئايروپىلان بېيجىڭدىن شياڭگاڭغا، شياڭگاڭدىن لوندونغا 15 سائەت ئەتراپىدا ئۇچقاندىن كېيىن لوندون Heathrow ئايروپىلان يولىغا يىنىككىنە قوندى. ئايروپىلاننىڭ دەرىزىسىدىن پەسكە قاراپ ئەنگلىيە تېررىتورىيىسىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى كۆرۈۋېلىشقا تىرىشقان بولساممۇ، ئەمما پەستىكى تۇمانلار مىنىڭ بۇ خىيالىمغا ئارام بەرمىدى. ئايروپىلان قونۇشقا 20 مىنۇت قالغان ۋاقىتتا لوندون ئاسمىندىن بۇ زىمىننىڭ قانچىلىق يېشىلچىلىق بىلەن تولغانلىقىنى بىلىپ ئۆلگۈردۈم. يەر يۈزى بەئەينى پۈتۈپ مەيداندا يېشىل ئىدى. ئايروپىلان پەسلىگە نىسبەتەن بۇ بىپايان يېشىل ۋادىنى كىسىپ ئۆتكەن ئىرماش-چىرماش يوللار كۆرۈنۈشكە باشلىدى...

ئايروپىلاندىن چۈشۈپلا راچېل خانىم دەپ بەرگەن يەر ئاستى پويىز (Tube) ئادرېسى بويىچە روسسېل مەيدانى (London Russell Square) بىكىتىدە چۈشۈپ، لوندون ئونۋېرسىتېتىنىڭ شەرق ۋە ئافرىقا تەتقىقات مەركىزىگە يېقىن يەردىكى ئالدىن زاكاز قىلىنغان مېھمانخانىغا يېتىپ باردىم. بۇ مىنىڭ تۇنجى قېتىم چەتئەلگە چىقىشىم بۇلۇپ، نۇرغۇن نەرسىلەر يىڭى ئىدى، تەلىمگە يارىشا بارىدىغان جايىمنى ئۈزۈم تېپىپ بارالدىم. ماڭا تەسىر قىلغىنى لوندوندا يەر ئاستى پويىزى قاتارلىق قاتناش بېكەتلىرىدە كۈندىلىك خەۋەرلەر گېزىتلىرى ھەقسىز تارقىتىلىدىكەن. كىشىلەر ئەتتىگەندە يەر ئاستى پويىزدا ئولتۇرۇپ گېزىت ئوقۇيدىكەن. گېزىت ئوقۇمايدىغان ئاز ساندىكىلىرى مۇزىكا ئاڭلايدىكەن ياكى جىمجىت خىيال سۈرىدىكەن.

مېھمانخانا مۇلازىمەتچىسىگە پاسپورتۇمنى بەرگەندىن كېيىن ماڭا ئالدىن زاكاز قىلىنغان ياتاقنىڭ كارتىسىنى بەردى. نەرسە كىرەكلىرىمنى قويۇپ، كارۋاتقا ئۈزۈمنى ئاتتىم. چۈنكى ئايروپىلاندا ئالاھىزەل 15 سائەت ئۇچۇش ماڭا ئېغىز كەلگەندى. يۈز كۆزلىرىمنى يۇيۇپ، پەسكە چۈشۈپ، ئاممىۋى تېلېفون بوتكىسىدىن راچېل خانىمغا تېلېفون ئوردۇم. بۇ يەردە كوچىلاردا ئاممىۋى تېلېفون بوتكىلىرى كۆپ ئىدى. رايۇنىمىزدا بۇنداق ئەسلىھەلەر بىر نەچچە يىل ئىلگىرى ئورنىتىلغان بولسىمۇ، ئەمما بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلى تازا ئومۇملاشمىدى، ئاخىرىغا كەلگەندە تېلېفوننىڭ تورۇپكىلىرى ئوغۇرلاندى، ئەينەكلىرى چېقىلدى ياكى تەڭگە تاشلىنىدىغان يەرلىرىگە تۆمۈر، تاش قاتارلىقلار پاتۇرۇبتىلدى. لوندوندا ئاممىۋى تېلېفون ھەققى خىلا قىممەت ئىكەن.

راچېل خانىم تېلېفوننى ياردەمچىسىگە تۇتقۇزغان بولۇپ، ئۇ ئالدىمغا كىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لوندوندا بىنالارغا، دۇكانلارغا، مەكتەپلەرگە بۇ يەردىكىدەك يوغان ۋە رەڭلىك قىلىپ ۋېنۇسكا ئاسمايدىكەن. پەقەت تامغا بىر نەچچە خەتلا چاپلاپ قويۇلىدىكەن. لوندون ئونۋېرسىتېتىنىڭ شەرق،

ئافرىقا تەتقىقات بۆلۈمىنىڭمۇ چوڭ دەرىۋازىسى يوق بولۇپ، كوچىدىكى باشقا دۇكانلار بىلەن بىر گەۋدە ئىكەن. بۇ يەردىكىدەك مەكتەپلەرنى چوڭ رىشاتكا ۋە تاملار بىلەن قاشالاپ، بىر نەچچە قاراۋۇللىرى بىلەن ساقلىمايدىكەن.

يىغىن ئىككىنچى قەۋەتتە بولۇپ، پەقەت پەسكە بىر تاللا كۆرسەتمە قۇيۇپ قۇيۇلغان ئىدى. يىغىن مەيدانىدا ھېچقانداق ۋىۋىسكا تارتىلمىغان ئىدى. ياندىكى بىر جوزا ئۈستىگىلا يىغىننىڭ كۈن تەرتىپلىرى ۋە بىر نەچچە ژۇرنال قۇيۇپ قۇيۇلغان ئىدى. مەن ھەيران قالماي تۇرالمىدىم. بۇ يەردە نە رەسىمگە تارتىدىغان كىشى، نە يىغىن داغدۇغىسىنى قىلىدىغان رەئىس سەھنىسى يوق ئىدى. يىغىن رىياسەتچىسى بىر ياندىكى ئۈستەلدە يىغىنغا رىياسەتچىلىك قىلاتتى. مەن يىتىپ بېرىشىم بىلەن كىلىشىمنى تەقەززالىق بىلەن كۈتكەن راجپل خانىم، سەئىدە(لوندون ئونۋېرسىتېتىنىڭ مۇزىكا ئىنستىتۇتىدا ، يىغىننىڭ تەشكىللىگۈچىلىرىنىڭ بىرى) مېنى قىزغىن قارشى ئالدى.

شۇنسى قىزىقارلىقى لوندۇندا كۆپىنچە ئورگانلار ئەتىگەن سائەت 9.30 ۋە 10لاردا ئاندىن ئىشقا چۈشىدىكەن . چۈشتە كۆپ دەم ئالمايدىكەن . يىغىن زالغا كىرىدىغان يەرگە تاتلىق تۈرۈملەر ، ئىچىملىكلەر ئورۇنلاشتۇرۇلغان بۇلۇپ ، يېرىم سائەتلىك coffee break تە ئۇنى بۇنى يەپ قورساقنى ئەستەزلەپ يىغىننى داۋاملاشتۇردۇق .

يىغىن ناھايىتى ئەھمىيەتلىك ۋە مۇنازىرىلىك بولدى . دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن مۇزىكانتلار ، مۇزىكا ۋە مەدەنىيەت تەتقىقاتچىلىرى ئوتتۇرا ئاسىيا مۇزىكا ھادىسىلىرى توغرىسىدا بەس مۇنازىرە قىلىشتى . ھەر بىر تەتقىقاتچى 10مىنۇت ئەتراپىدا سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن بەش مىنۇت ئەتراپىدا سوئال سورىلاتتى . غەرب دۆلەتلىرىدە تەتقىقاتچىلار سوئالنى ھەرگىز بىۋاسىتە سورىمايدىكەن . ئۇلار ئاۋۋال ئۆزىنىڭ كۆز قارىشى ياكى بۇ ھەقتە بىلگەنلىرىنى ئوتتۇرغا قويۇپ بولۇپ ، ئاندىن سوئاللىرىنى ئوتتۇرغا قويىدىكەن .

مەن كىچىككەن بارغانلىقىم ئۈچۈن ماقالەمنى كىيىنكى كۈنى ئوقۇيدىغان بولدۇم . راچېل خانىم ماقالەمنى كۆرۈپ ، ئوقۇيدىغان مۇھىم قىسمىنى كۆرسىتىپ بەردى . ئىككىنچى كۈنى مۇۋاپىقىيەتلىك ھالدا ماقالەمنى قىسقا فىلىم ۋە سۈرەتلەر بىلەن بىرلەشتۈرۈپ ئوقۇدۇم . يىغىن ئىشتىراكچىلىرىنىڭ ئىنكاسى ناھايىتى ياخشى بولدى .

مىنى يەنە بىر تەسىرلەندۈرگىنى شۇ بولدىكى ، يىغىن تەشكىللىگۈچىلىرىدىن Ted نىڭ ئايروپىلان بىلىتىنىڭ پۇلىسىنى ناھايىتى تىزلا بېرىشى بولدى . مىنىڭ لوندۇنغا ئۇچىدىغان ۋاقىتىم ناھايىتى قىسقا مۇددەت ئىچىدە تاماملانغان بولغاچقا ئايروپىلان بىلىتى ساتقۇچى تەرەپتىن مۇنتىزىم بولغان تالون ئېلىشقىمۇ ئۆلگۈرمىگەن ئىدىم . بېلەت ساتقۇچى تەرەپ بىلەتنى ئالدىن ئۆزى سېتىۋېلىپ ، بېلەتكە مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇرلارنى مىنىڭ تۇرىدىغان جايىم بېيجىڭ مىللەتلەر ئىنىستىتوتىغا ئېلىپ كەلدى . ئانغىچە يۈك تاڭلىرىمنى يۇغۇشتۇرۇپ تۇردۇم . پۇلنى بەردىمە بېيجىڭ خەلقئارالىق ئايروپىلانغا چاپتىم . شۇڭا قۇلۇمدا مۇنتىزىم بېلەت ئاتچوت قىلىدىغان ھېچقانداق ھۆججەت يوق ئىدى . ئەمما يىغىن تەشكىللىگۈچى تەرەپ قۇلۇمدىكى ئۇچۇرغا قاراپلا بىلەتنىڭ پۇلىنى ، تاماق پۇللىرىمنى نەق مەيداندا بەردى . ئۇلار مىنىڭ ئېغىزىمدىكى گەپكە ئىشەنگەن ئىدى . ھەتتا ئۈرۈمچىدىن بېيجىڭغا بارىدىغان بىلەتنى مانچە پۇلغا ئالدىم دېگەن ئىدىم . شۇ پۇلنىمۇ بىرىۋەتتى . مىنىڭ ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىشەنچنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغ ۋە ئىنسانغا قانچىلىك ئازادلىك ۋە بەختىيارلىق تۇيغۇسى بىرىدىغانلىقىنى تۇنجى قېتىم يات بىر ئەلدە ھىس قىلىپ ئۆتتۈم . بۇ يەردە ئىنساننىڭ قەدەر - قىممىتى تۈزۈم ۋە قائىدە - رەسمىيەتلەر ئالدىدا يەنىلا چوڭ ئىدى .

يۇرتىمىزدا ئەگەر ھەرقانداق بىر تالوننى ئاتچوت قىلماقچى بولساق چوقۇم ھۆكۈمەتكە ئۆتىدىغان مۇنتىزىم ھۆججەت كىتىدۇ. بۇ نەرسىلەرنى تېپىپ، باجلىرىنى تۈلەپ بولغاندىن كىيىن يەنە بىرەر باشلىقنىڭ ئاتچوت قىلىنسا بولىدۇ، دىگەن ئىمزا يى چۈشمىسە پۇلنى ھەرگىز ئالغىلى بولمايدۇ. ئاندىن كىيىن مالىيە ئورۇنلىرىغا بېرىپ ئۆچىرەت تۇرۇپ پۇل ئالدىغان گەپ.

غەرب دۆلەتلىرىدە كىشىلەر ئارىسىدىكى ئىشەنچ ۋە قىممەت كىشىلىك تۇرمۇش مىزانى سۈپىتىدە ناھايىتى چوڭ كۈرىلىدۇ. بىزنىڭ غەرب دۆلەتلىرىدە ياشاپ باققان، ئىلىم تەھسىل قىلغان كىشىلىرىمىز بۇنى ناھايىتى ئوبدان بىلىدۇ. غەرب دۆلەتلىرىدە بىر نەچچە يىل تۇرۇپ كەلگەن كىشىلەر بۇ يەردىكى يالغانچىلىق، ساختىپەزلىك، ئالدامچىلىق ۋە قويمىچىلىقلاردىن راھى ياندى. جۇڭگو خەلقى قەدىمدە ئۆزىنى ئەخلاق دۆلىتى يەنى 礼仪之邦 دەپ ئاتايتتى. ئۇيغۇر خەلقىمۇ ئۆزىمىزنى يۈكسەك ئەخلاقلىق، تىرىشچان، پاكىزە دەپ تەرىپلەيتتۇق. ئەمما كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدا بىر-بىرىمىزدىن ئەنسىرەپ، پۇللىرىمىزنى بانكىغا ساندۇقلارغا مەھكەم تىقىپ قۇيىمىز، دوستلىرىمىز، تونۇش-بىلىشلىرىمىز يوقسۇزلۇق سەۋەبىدىن ئۆلۈپ كەتسە ھېچكىمنىڭ كارى يوق. دوختۇرخانىلار ئەڭ ئالدى بىلەن پۇلنى تۇنۇيدۇ، بىر كىشى ئۆلۈشكە ئاز قالمىمۇ، دورا-ئوكۇل پۇلنى تۈلمەپسىلەر، دەپ قاراپ تۇرىدۇ.

بىز بىر-بىرىمىزگە يالغان ئېيتىپ كىشىلىك ئىززەتكە خىيانەت قىلىمىز. بىر-بىرىمىزنى ئالداپ، توپىماس نەپسىمىز ھەلەكچىلىكىدە كىشىلىك ساپايىمىزنى تۈگەشتۈرىمىز. بىز بىر-بىرىمىزنى رەھىم-شەپقەت قىلمايمىز. ھايۋانلارغا ئوخشاش بىر ئولجا تاپساق تەڭ خىرىس قىلىپ بىر-بىرىمىزنى ئۆلتۈرۈپ بولغاندىن كىيىن ئاندىن ئولجىنى يەيمىز. بىزنىڭ ساپايىمىز، كىشىلىك قەدەر-قىممىتىمىز، ئەخلاق ئۆلچىمىمىز ئىگىز بىنالار، ئېسىل ماشىنىلار، يالتىراق شۆھرەتلەر ئارىسىدا يىگىلىگەن، سۇسلىغان. قىسقىسى، كىشىلەر ئارىسىدىكى ئىشەنچ ھۆرمەت ۋە قىممەت دەرىجىسىگە كۆتۈرەلمەستىن، ھايۋانچىلىق خۇسۇسىيەت تەرەپكە قاراپ ئېغىۋاتقان. مەسىلەن: ئەگەر لوندوندا كوچىلاردا، ماشىنىلاردا كىشىلەر ئۆز-ئارا سۈركىلىپ كەتسە سوقۇلغۇچى تەرەپمۇ سىزدىن بۇرۇن ”كەچۈرۈڭ“ دەيدۇ. بىزنىڭ بۇ يەردە كىشىلەر بىر-بىرىنى ئۆرىۋەتسىمۇ كارى يوق كىتىۋىرىدۇ. بىز تېخى ئۇلاردەك ئالدىراش ئەمەس، ئەمما ئاممىۋى ئەخلاققا ئۇلاردىن ئۈگىنىدىغان تەرەپلەر خىلى كۆپ.

مىنىڭ بۇنداق دىيىشىم ھەرگىزمۇ ئايروپىلان بىلىتىنىڭ ئىشى ئۈچۈنلا ئەمەس. لوندوندا بىر قېتىم يەر ئاستى پويىزنىڭ بىلىتىنى يۈتۈرۈۋەتتىم. چىقىدىغان ۋاقىتتا چوقۇم كارتا سىيرىغۇچقا سېلىنىشى كىرەك ئىدى. ئەمما مەن كارتامنى تاپالمىغاندىن كىيىن خىزمەتچى خادىم توسۇقنى ئېچىۋەتتى. ئادەتتە

لوندۇندا يەر ئاستى پويىزلىرىدىن بىلەتسىز چىقىشقا توغرا كەلسە خەلق پۇلىدا 250 يۈەن جەرىمانە تۈلەش كىرەك ئىكەن. يەنە بىر قېتىم خىزمەتچى خادىم ئاپتوماتىك بېلەت ئالالمىغانلىقىنى كۆرۈپ، (كېچە سائەت 11 بولغان بۇلۇپ، بېلەت ساتىدىغان خادىم ئىشتىن چۈشۈپ كەتكەن ئىدى)، مېنى يەر ئاستى پويىزغا چۈشۈشكە رۇخسەت قىلدى. يۇرتىمىزدا يول قۇيسا بۇلىدىغان جايلاردا قانۇن-سىياسەتلەر ئالاھىدە تەكىتلىنىپ يول قۇيۇلمايدۇ. چوقۇم قىلىشقا تېگىشلىك، قانۇنلۇق ئىشلار ئەمەلىي شارائىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، بىكار قىلىنىۋېتىدۇ ياكى قانۇن سىياسەت دەرىجىسىگە چۈشۈرۈپ ئىجرا قىلىنىدۇ.

تونۇش بىلىشلىرىمىنىڭ ئارىسىدا چەتئەلدە بىر نەچچە يىل تۇرۇپ بۇ يەرگە كەلگەندىن كىيىن بۇ يەردە كىشىلەر ئارىسىدا ئىشەنچ يوقكەنغۇ، دەپ ئاغرىنىدىغانلار كۆپ. چەتئەلدىكىدەك ئويلاپ بۇ يەردە زىيان تارتقانلارمۇ ئاز ئەمەس. قىسقىسى، بىز كىشىلىك ئەخلاقىمىزنى، قىممەت قاراشلىرىمىزنى، ئادىمىيلىك پىرىنسىپلىرىمىزنى بىر قېتىم ئىسلاھ قىلىشقا موھتاج. ئۇنداق بولمايدىكەن زامانىۋى ئېگىز بىنالار ئارىسىدا قورشىلىپ ئەقلى بۇلغاندىن ھايۋاندىن پەرقىمىز قالمايدۇ. ئېگىز بىنالار، ھەشەمەتلىك ئۆي ۋە ماشىنىلارنىڭ كىشىلىك ئەخلاق بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى يوق. كىشىلەردە شۇنداق بىر ئورتاق قاراش بار: تەرەققىي قىلدۇق، شەھەرلەشتۇق، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر مۇرەككەپلەشتى، ياشاش تەسلىشتى، شۇڭا بىر-بىرىمىزگە ھۇشيار بولمىساق، ئولجىغا ئېرىشسەك چىڭ تۇتمىساق بولمايدۇ، دەپ قارايدۇ. لوندۇندا ئېگىز بىنالار ناھايىتى ئاز بولۇپ، ئادەتتە تۇرالغۇ ئۆيلەر ئۈچ قەۋەتتىن، مېھمانخانا ۋە باشقا بىنالار يەتتە-سەككىز قەۋەتتىن ئاشمايدىكەن. يىغىپ كەلسەك ئۇلار بىزدىن ئالدىراش. بىزدىن كۆپرەك ئىشلارنى قىلىدۇ، شۇڭلاشقا ئىجتىمائىي ئالاقە چەمبىرىكى يەنىلا چوڭ. ئۇ يەردىمۇ ئۆي سېتىۋېلىش، خىزمەت تېپىش ئوڭاي ئەمەس. ئەمما كىشىلىك قەدەر-قىممەت خار ئەمەس.

نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ كاللىسىدا بىزمۇ تەرەققىي قىلدۇق. ئېگىز-ئېگىز بىنالارىمىز بار، ھەممە كىشىلەر ماشىنىلاشتى، شەھەر ئاممىۋى ئەسلىمە، مۇلازىمەت قاتارلىقلار تەرەققىي قىلدى، ئىقتىسادىمىز مانچە سۈنئەت بىلەن باشقىلاردىن ئېشىپ چۈشتى. مانا بۇ تەرەققىيات دەپ قارىشى مۇمكىن. مەن لوندۇندا بىر نەچچە تونۇشۇمدىن سوردىم. تەرەققىيات ھەرگىزمۇ ئىقتىسادنىڭ ئىشىشى بىلەن تەڭ ئۇقۇم ئەمەس ئىدى. ئىنساننىڭ تەرەققىياتى ھەرگىزمۇ قانچىلىك بايلىققا ئىگە بولغانلىقى بىلەن ئەمەس، بەلكى قانچىلىك ساپاغا ئىگە بولغانلىقىنى، جەمئىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە دېمىكراتىيەلەشكەنلىكى، ئادەمنىڭ قىممىتىنىڭ ئىجتىمائىي پىرىنسىپ، تۈزۈم ۋە ئەخلاق نورمىلىرىدا قانچىلىك دەرىجىدە ئىپادىلەنگەنلىكى بىلەن ئۆلچىنىدۇ.

لوندۇندا كۇچا ئاپتوبۇسلىرى ۋە يەر ئاستى پويىز قاتارلىقلارغا بوۋاق بالىلارنى ھارۋىسى بىلەنلا ئېلىپ چىققىلى بۇلىدۇ. بىزنىڭ بۇ يەردە بالىلار يەسلىگە بارالغۇدەك بولغاندىلا ئاندىن سىرتتىكى

مۇھىت بىلەن ئۇچرىشىدۇ. گەرچە لوندۇننىڭ يەر ئاستى پويىز سىستېمىسى-1863 يىلىدىن باشلاپ لايىھىلەنگەن بولسىمۇ، ئەمما ھەرقانداق بىر قۇرۇلۇش ۋە تۈزۈلمىدە ئادەمنىڭ ئىھتىياجى كۆزدە تۇتۇلغان بولىدۇ. يوللارنىڭ قىزىل چىراغلىرى ئاپتوماتىك يانماستىن پىيادىلەر كىلىپ كۈنۈپكىنى باسقاندىن كېيىنلا ئاندىن ماشىنلار توختاپ پىيادىلەرگە يول بېرىدۇ. قەدىمدە مىسىر پىرئەۋنلىرىدەك، ئەلى بابادەك، قارۇنلاردەك باي كىشىلەر بولمىغان. ئەمما ئۇلار غايەت زور دەرىجىدە تەرەققى قىلغان دىگىلى بولمايدۇ. ھازىر ئۇلار بىلگەننى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ بالىلىرى بىلىدۇ. بىزنىڭ قۇرغان شەھەرلىرىمىز، تۈزگەن تۈزۈمىمىز، ئەخلاق ئۆلچەملىرىمىز يىغىپ كەلسەك ئىنساننىڭ بەختلىك ياشىشى ئۈچۈن، ئىنساننىڭ ھاجەتلىرىدىن چىقىشى ئۈچۈن. مەن بۇ يەردە كۆزدە تۇتۇۋاتقان ئىنساننىڭ بەختى ھەرگىزمۇ ماددى جەھەتتىكى تولۇق راھەت-پاراغەتنى كۆرسەتمەيدۇ. بەلكى ماددىيلىق بىلەن مەنئۇلىكىنىڭ ئۆز-ئارا چېپىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە يەر شارىنى يەتتە ئاتوم بومبىسى ۋە بىئولوگىيەلىك قۇراللار بىلەن بىر دەمدە كۆمپىيۇتىر قىلغىلى بولىدۇ. يەر شارىدا ھازىرغا قەدەر بايقالغان تەبىئىي بايلىقلار ئىنسانلارنىڭ مۇشۇ دەرىجىدە 100 يىل پايدىلىنىشىغا يەتمەيدۇ. ئىنسانلار ئۈچۈن تېخى ئالدىدا ماڭىدىغان يوللار ئۇزاق. كۆز ئالدىمىزدىكى نەرسىلەر بىزگە مەڭگۈلۈك ئەمەس...

3

لوندۇندا يىغىن تۈگىگەندىن كېيىن بىر نەچچە كۈن ساياھەتتە بولىدۇم. يىغىن تۈگىگەن تۇنجى كۈنى كەچتە يىغىن رىياسەتچىلىرى تەرىپىدىن كونسېرت ئورۇنلاشتۇرۇلدى. بىر نەچچە مۇزىكانت نۇمۇرىدىن كېيىن، لوندون ئۇيغۇر ئانسامبىلى تەرىپىدىن ئۇيغۇر مۇقاملىرى ئورۇندالدى. تاماشىبىنلار ئىسقىرتىپ، چاۋاك چېلىپ ئۆزلىرىنىڭ خۇشاللىقىنى ئىپادىلەشتى. بۇ كونسېرتقا بىر نەچچە ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىز قاتناشقان بۇلۇپ، بەزىلىرى لوندون ئونۇپىرستېتىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى، بەزىلىرى شۇ يەردە ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئىدى. كونسېرت تۈگىگەندە بىر نەچچە ئۇيغۇر بىلەن تونۇشتۇم ۋە ئۇلارنىڭ بۇنداق ئۇچۇرلارنى قەيەردىن بىلىدىغانلىقىنى سورىسام، ئەزىز ئەيسا ئاكىمىزنىڭ تارقىتىدىغانلىقىنى دەپ بەردى. ئۇ لوندوندىكى ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك ئاممىۋى ئۇچۇرلارنى توردىن پايدىلىنىپ باشقىلارغا يەتكۈزۈپ تۇرىدىكەن ۋە ئاممىۋى پائالىيەتلەرگە تەشكىللەيدىغان ئۇچۇق سۆز زىيالىي ئىكەن. شۇ يەردە تونۇشقان بىر تونۇشۇم مىنىڭ ئالدىن زاكاز قىلىپ بولغان ياتقىمىنى قايتۇرۇۋەتكۈزۈپ، مىنى ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى. بىر قان، بىر ئىتنىڭ مەنبەنىڭ راھىتى ماڭا قۇچاق ئېچىۋاتاتتى. تونۇشۇمنىڭ ئۆيىگە بارغاندىن كېيىن ئۇلار مىنى پولوغا تەكلىپ قىلدى، پولو شۇنچىلىك ئوخشىغان بولسىمۇ، نەچچە كۈنلۈك سەپەر ۋە يىغىن ھاردۇقى بىلەن ئۈزۈمنى كارىۋاتقا تاشلىۋەتتىم .

لوندۇندا يىمەكلىكلەر ناھايىتى ساپ بۇلۇپ، مېۋە-چىۋىلەرگە خىمىيىلىك دورىلار ئىشلىتىلمەيدىكەن. بانان قاتارلىقلار مېۋىلەر كۆپكۆك سېتىلىدىكەن. بۇ يەردىكىدەك تېشىغا دورا سۈركەپ سارغايتمىلايدىكەن. ئېزىكامنىڭ ئۆيىدە تاماقلنىش، تونۇشۇمنىڭ ئۆيىدە تۇرۇش جەريانىدا ئۇلارنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە رېتىمى ھەققىدە مەلۇم تونۇشقا ئىگە بولدۇم. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇلار ۋە تەندىكى قېرىنداشلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە قانداق قارايدىغانلىقى ھەققىدە مەندىن سۇراپ قالدى. مەن چەتئەلگە چىقىپ ئىلىم تەھسىل قىلىش، ئولتۇراقلىشىش قاتارلىقلارنىڭ بىزدەك بىر مىللەت ئۈچۈن ناھايىتى تەستە كېلىدىغان ۋە ئىشقا ئاشىدىغان پۇرسەت ئىكەنلىكىنى، شۇڭا چەتئەلدە ياشاۋاتقانلارغا قول قۇيىدىغانلىقىمىزنى ئېيتتىم. چۈنكى ۋەتەندىن، قېرىنداشلىرىدىن، دوستلىرىدىن، ئۆز مەدەنىيىتىدىن ئايرىلىپ ئۆزىگە ناتونۇش بىر مۇھىتتا جان بېقىش، ھايات كەچۈرۈش ئىنتايىن جاپالىق ئىشلارنىڭ بىرى. بۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئاتا-ئانا، قېرىنداشلىرىمىزدىن، تۇپرىقىمىزدىن، قانداشلىق تۇيغۇسى ئىچىدىكى شىرىن مۇھەببەتلەردىن كىچىپ يات بىر مۇھىت ئىچىدە ھەممىنى يېڭىدىن باشلىشىمىز كېرەك. بىز چىرايلىق كىيىم كېيىسەك، ئۇ يەردە چىرايلىقكەن دەپ ماختاپ قۇيىدىغان دوستلىرىمىز بولمايدۇ. بىز جان بېقىشنىڭ ھەلەكچىلىكىدە يۈرسەك، بەك ئۈزۈڭنى ئۇرۇپ كەتمە، بىز بار، دەيدىغان ئاتا-ئانىلار قېرىنداشلار بولمايدۇ. يات بىر مۇھىتتا ياشاش ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان بىلىم ۋە ماھارەتلەرنى ئۆگىنىش كېرەك. چەتئەلدە بۇ يەردىكىدەك ئىشخانغا ئەتىگەن كىلىپ گېزىت ئوقۇپ كۈن كەچ قىلىپ مائاش ئالىدىغان ئىش يوق.

سىرتقا چىقىپ ئىشلەش، ئوقۇش ۋە ئولتۇراقلىشىش ئۈچۈن بىزدە راۋان بولغان ئېنگىلىزچە سەۋىيە بۇلۇشى كىرەك. ئەگەر ئېنگىلىزچە بىلىمسەك ھەرقانداق ئىشنى قىلالىساقمۇ، بىر يەرگە بېرىپ ئىشلىيەلمەيمىز، مەقسىتىمىزنى ئىپادىلەيمەيمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن چەتئەلگە چىقىشنىڭ بىرىنچى ئاساسى تىل بولۇپ قالىدۇ. چەتئەلدە تېخى خالىغانچە ئىش تېپىپ ئىشلىگىلى بولمايدۇ. مەلۇم بىر ئورۇندا 8 سائەت ئىشلىسەك باشقا جايلاردا ئىشلەش ھوقۇقىمىز بولمايدۇ... جۈملىدىن يات بىر مۇھىتتا جان بېقىش ئۇنداق ئاسان ئىش ئەمەس. شۇڭا چەتئەلدىكى قېرىنداشلىرىمىزنىڭ روھىغا قول قويۇش، تىرىشچانلىقىغا ئاپىرىن ئېيتىش كېرەك. قېنى ئېنگىلىزچە بىلمەيدىغان، جاپالىق مۇھىتلارغا كۆنەلمەيدىغان قايسى بىرىمىزنى پۈككىدە چەتئەلگە تاشلاپ قويسۇن، قانچە كۈن ياشىيالايدىكەنمىز؟ شۇڭا مەيلى ئۇلار قانداق ياشىسۇن، ياشاش جەھەتتە بىزدىن ئارتۇقراق تالانتلارنى ھازىرلىغانلاردۇر. چەتئەلدىكىلەرنىڭ تىرىشچانلىق، جاپا تارتىش روھىدىن ئۆگىنىش كىرەك. يۇرتىمىزدا ئۆيىمىزدىن بەش كىلومىتىر كىلىدىغان مۇساپىدە خىزمەت قىلىپ قالساق چوقۇم ماشىنا ئالماساق ۋە ئۆيىنى شۇ يەرگە ئالماشتۇرمىساق پۇخادىن چىققاندا كىلىمىز. ئەمما بۇ يەردە ئۆيىدىن 20-30 كىلومىتىر كىلىدىغان

جايدا خىزمەت قىلىش نۇرئال ئىش. گەپنىڭ قىسقىسى، ئۈرۈمچىدە ياشاش بېيجىڭدە ياشاشتىن ئاسان، خوتەندە ياشاش ئۈرۈمچىدە ياشاشتىن ئاسان(ماددى جەھەتتىن).

چەتئەل تۇرمۇشى كۆپ كىشىلەرنىڭ تەلپۈنۈش ئوبىكتى بولسىمۇ، ئەمما ياشاش ئۈنچۈڭالا ئاددى ئەمەس. شۇڭلاشقا بەزىدە ئىقتىسادىي ۋە روھىي جەھەتتىن ۋە تەندە ياشىغاندىن تەس كۈنگە قالىدىغان گەپ. مەن شىنجاڭ ئۈنۋېرسىتىتىدا ماگىستىرلىق ئۈنۋانى ئالدىم. ئەمما ئەنگىلىيەدە بۇ سەۋىيە تۇلۇق كۇرس سەۋىيەسىگە تەڭ. چۈنكى ئۇلارنىڭ مائارىپ سىستېمىسى بىزنىڭكىدىن ئىلغار. ئىجادچان ۋە ئەركىن تەپەككۈرنى تەرەققى قىلدۇرۇش ئۇلارنىڭ مەقسىتى بولسا، بىزنىڭ مائارىپىمىز ئىمتىھان قەغىزىدىكى نومۇر بىلەن ئادەم ئۆلچەيدۇ... دېمەك، چەتئەلدە ياشاش ئۈچۈن بىزدە مەلۇم دەرىجىدە ئىقتىدار ۋە ساپا بۆلۈشى كېرەك. شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ ھەممىنى يېڭىدىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ. چاچا تارتىمىز، رىيازەت چىكىمىز، تەنھالىقتا قالىمىز، مېھىر-مۇھەببەتكە تەشنا بولىمىز.... ئەمما، ئۇ يەردە ئىنسان قەدىر-قىممىتىگە، مىسلىسىز بىخەتەرلىك تۇيغۇسىغا، ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى تۇلۇپ تاشقان ئىشەنچكە ئىرىشكىلى بولىدۇ...

شۇ كۈنلەردە پارنىكىمىز ۋە تەندىكىلەرنىڭ ئۇلارغا قانداق قارايدىغانلىقى ئۈستىدە بۇلۇپ، مەلۇم بىر تور بېكەتتىكى ئۇستاز ئابدۇقادىر جالالىدىن ئەپەندىگە قارىتا يېزىلغان باھالارغا كۈزۈم چۈشتى. ئابدۇقادىر جالالىدىن ئەپەندى 2006-يىلى لوندون ئۈنۋېرسىتىتىنىڭ شەرق، ئافرىقا تەتقىقات بۆلۈمىدە بىر يىلدەك زىيارەتچى تەتقىقاتچى سۈپىتىدە تۇرغان بولۇپ، ”لوندوندىكى ئۇيغۇر بالىلىرى“ دېگەن تىمدا شېئىر يېزىپ ”شىنجاڭ مەدەنىيىتى“ ژورنىلىدا ئېلان قىلغان ئىدى. مەن ”شىنجاڭ مەدەنىيىتى“ ژورنىلىدا ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ لوندون ھەققىدىكى يەنە بىر پارچە ماقالىسىنىمۇ ئوقۇغان ئىدىم. ھېلىقى شېئىرنى ئوقۇغان ۋاقتىمدا لوندوندىكى ئۇيغۇر بالىلىرىنىڭ جاپالىق، تەنھالىق تۇرمۇشى ھەققىدە مەلۇم تۇنۇشقا ئىگە بولغان ئىدىم. ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ شېئىرىدا لوندوندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىدىن نۇقتىلىرى كۆپرەك تەسۋىرلەنگەن ئىدى. مەن ئىلگىرى ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ باشقا يازمىلىرىدىن ھەرقانداق بىر شەيئىگە تەنقىدى پوزىتسىيە تۇتىدىغان خاراكتىرىنى بىلىپ يەتكەندىم. ئابدۇقادىر جالالىدىن ئەپەندى باشقا جانباقتى ۋە ئۈزىدىن-ئۆزى ھۇزۇرلىنىپ يۈرىدىغان باشقا يازمىگە ئوخشىمايتتى. ئۇ باشقىلارنىڭ ئارتۇقچىلىقىنى ۋە بىزنىڭ كەمچىللىكلىرىمىزنى بىزدىن بۇرۇن كۆرگەن تالانتلىق كىشى ئىدى. ئەمما لوندوندا كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا قارىتا توردىكى سېسىق گەپلىرىنى بىرمۇ-بىر ئوقۇپ چىقىم ۋە ”لوندوندىكى ئۇيغۇر بالىلىرى“ دېگەن شېئىرنى يەنە بىر قېتىم ئوقۇپ چىقىم. قارىسام لوندوندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالى ئۈنچىلىك دەرىجىدە ناچار ئەمەس ئىدى. ئۇلار يەنىلا بىزگە شۇنچىلىك قىزغىن ئىدى. يات بىر مۇھىتتا تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن تىرىشۋاتقان ئىدى. ئۇلار ماڭا ئۇزۇننىڭ جاپا تارتىشىنىڭ نەتىجىسىنى كەلگۈسىدە پەرزەنتلىرى

كۆرىدىغانلىقى، ئۆزى جاپا تارتسىمۇ پەرزەنتلىرى كىيىنكى كۈنلەردە باشقا ئەنگىلىيلىك بالىلارغا ئوخشاشلا كۈن كۆرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ يازمىسىغا دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدا ياشايدىغان ئۇيغۇرلارمۇ ئىنكاس قايتۇرغان بولۇپ، ئىنكاسلارنىڭ ئومۇمىي خاھىشىدىن قارىغاندا ئابدۇقادىر جالالىدىنغا نىسبەتەن نارازىلىق ئىنكاسى چوڭ ئىدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە چەتئەلدىكى، بۆلۈپمۇ لوندوندىكى ئۇيغۇرلار ھېلىقى شىئېردا تەسۋىرلەنگەندەك ئۇنداق ناچار تۇرمۇش كەچۈرمەيتتى. ئۇنداق چېچىلاڭغۇ ئەمەس ئىدى. ئۇنداق بىر-بىرىنى ياراتمايدىغان، كۈرەلمەيدىغان، چىقىشالمايدىغان، قانچىدىن ئەمەس ئىدى. ئۇلارمۇ لوندوندىكى باشقا كۆچمەنلەرگە ئوخشاشلا بەزىلىرى كۆچمەنلەر رايونىدا، بەزىلىرى ئوتتۇرا ۋە يۇقىرى تەبىقە رايونلىرىدا ئولتۇراقلىشىپ ياشايتتى...

يېقىندا ئابدۇقادىر جالالىدىن يازغان "مەۋجۇتلۇق تەشەببۇقى" دېگەن كىتاب نەشر قىلىندى. مەن بۇ كىتابنى ناھايىتى قىزغىنلىق بىلەن ئوقۇپ چىقتىم. ئوقۇپ بولۇپ ئۇستازنىڭ بۇ كىتابىنىڭ ياپونىيە ھەققىدىكى "ئۆزلۈك بوسۇغىسىدا" ناملىق كىتابتەك مۇۋاپىقىيەتلىك چىقىمىغانلىقىنى بايقىدىم. "ئۆزلۈك بوسۇغىسىدا" ياپۇنلار بىلەن بىزنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلىمىز، خاراكتېرىمىز سېلىشتۇرۇلغان، ئارتۇقچىلىق، كەمچىلىكلەر پاكىتلىق ھالدا سېلىشتۇرۇلغان بولۇپ، ھەممە كىشىنى قايىل قىلاتتى. "مەۋجۇتلۇق تەشەببۇقى" دا گەرچە لوندون ھەققىدە ئومۇمىي ئۇچۇر بىرىلگەن بولسىمۇ، ھازىرقى مەۋجۇتلۇق ھالىتىمىز ھەققىدە ئويلىنىشلار ئاز ئىدى.

مىنىڭ نەزىرىمدە ئۇستاز ئابدۇقادىر جالالىدىن ھېلىقى شىئېردا لوندوندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشىنى بەك چۈشۈرۈۋەتكەن ئىدى. شۇڭا بەزى ئىنكاسلار خىلى مۇۋاپىق دەرىجىدە ئوتتۇرغا قۇيۇلغان ئىدى. "مەۋجۇتلۇق تەشەببۇقى" دېگەن كىتابنىڭ ئومۇمىي ۋەزىنىدىن قارىغاندا ئابدۇقادىر جالالىدىن لوندوندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قاتتىق ئويۇشۇش ئىچىدە ئۆتۈشىنى، بىر-بىرىنىڭ ئەيىبىنى يېپىپ، بىر-بىرىگە سىرداش بولۇشىنى، كۈچلۈك جامائەت توپى شەكىللەندۈرۈپ بەلەن ياشىشىنى ئۈمىد قىلغاندەك ئىدى. گەرچە بۇ ناھايىتى ياخشى تىلەك بولسىمۇ ئىشقا ئاشۇرۇش قىيىن ئىشلارنىڭ بىرى. ئۆز يۇرتىمىزدا تۇرۇپ ئويۇشۇشنىڭ كۈچىنى كۈرەلمىگەن يەردە، ھەركىم ئۆز غېمى بىلەن ئالدىراش يۈرۈۋاتقاندا كۈلپەكتىپ ھەققىدە ئويلىنىش مۇمكىنمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە چەتئەلدىكى ھەرقانداق بىر خىزمەت ئىندىۋىدۇئاللىققا مايىل بولۇپ، ئالاھىدە توپ شەكىللەندۈرۈپ ياشاش تەس. ئۆز يۇرتىدىن نۇرغۇن قۇربانلىقلارنى بىرىپ، باشقا يۇرتتا قەدىر-قىممەت ئىزدەۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئۆز ئارزۇسىدەك ياشاش ئۈنچىۋالا ئوڭاي ئەمەس. مىنىڭ نەزىرىمدە ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ ھېلىقى شىئېرىغا چۈشكەن ئىنكاسلارنىڭ بەزىسى خىلى ئۇرۇنلۇق ئىدى. ئۇستاز ئابدۇقادىر جالالىدىن ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلەرگە لوندوندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشى ھەققىدە خاتا چۈشەنچە بىرىپ قويغان ئىدى. لوندوندىكى ئۇيغۇرلار روھىي ۋە ماددىي جەھەتتىن ئۇنداق ناچار ئەمەس ئىدى. بىز نىمىشقا ئۇلارنىڭ ئاز-تۇلا

كەمچىلىكىنى ئالاھىدە تەكىتلەيمىز؟ ئۇلارنىڭ قارىشىچە ئابدۇقادىر جالالىدىن بىر نەچچە يىل تەلپۈنگەن لوندۇنمۇ شۇ ئىدى. قاقشاشنىڭ ھېچقانداق ئورنى يوق ئىدى، ئۇلار ئابدۇقادىر جالالىدىن قاقشاشنىڭ ئورنىغا ياراملىق پەرزەنتلەرنى تەربىيەلەپ ساپالىق كىشىلەر قىلىپ تەربىيەلىشى كىرەك. دەپ قارايتتى. ئابدۇقادىر جالالىدىن “مەۋجۇتلۇق تەشەببۇقى” ناملىق كىتابىدا ئېيتقاندا گەرچە كىشىلەرنىڭ بۇ شېئىر ھەققىدىكى ئىنكاسى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئەمما ئۇستاز ئابدۇقادىر جالالىدىنمۇ لوندوندىكى تۇرمۇشنىڭ تەمىنى تېتىش، پۇل تېپىش ئۈچۈن قۇرۇلۇش ئورنىدا كۆزەتچىلىك قىلىپ باققان، نەچچە قېتىم ئۆي كۈچۈپ باققان ئىدى. ئەگەر بىز بىز ئىنتىلگەن تۇرمۇشنىڭ جاپالىرىدىن ياكى كىشىلەرگە كەلتۈرگەن بېسىملىرىدىن قاقشاپ يۈرىدىغان بولساق، بۇنداق تۇرمۇشنىڭ جاپاسىنى راھەت كۆرمىسەك، ئارزۇسىز، نىشانسىز ھالدا ئېتىزدىكى قۇرتتەك تەييارنى يەپ ئۆتۈپ كىتىدىغان كىشىلەرنىڭ ھاياتى ھەققىدە نىمە دېيىش مۇمكىن؟ توغرا، بەزى كىشىلەر لوندۇندىكىلەرنىڭ ھەق ئەھۋالى يېزىلىپتۇ، دېيىشتى. ئەمما بىز ئۆزىمىزنىڭ يۇرتىمىزدىن، تۇرمۇشىمىزدىن بۇنداق ھەقلەرنى قازىدىغان بولساق، ئاچچىقتىن ئۆلۈپ كېتىمىز. ئادەمنىڭ قىيىن تۇرمۇشتىكى مۇھىتچىلىقى كۈچلۈك ئىرادە ۋە مەدەتكە مۇھىتچى، بۆلۈپمۇ يات مۇھىتتا تېخىمۇ شۇنداق.

ئادەتتە بىز دۇنيانى مۇنداق ئىككى كۆز بىلەن كۆرىمىز. بىرى، ئۆزىمىزنىڭ كۈزى. يەنە بىرى، باشقىلارنىڭ كۈزى. ئۆزىمىزنىڭ كۈزى بىلەن دۇنيا كۆرۈش ئۈچۈن بىز باشقا يۇرتلارغا سەپەر قىلىشىمىز كىرەك. سەپەر جەريانىدا خاتا تۇيغۇغا كىلىپ قالماسلىقىمىز ئۈچۈن باشقىلار ھەققىدە بىزدە مەلۇم زاپاس بىلىم بۇلۇشى كېرەك. مۇنداق بولمىغاندا، ئۈرۈمچىنىڭ بەيگە مەيدانى (赛马场) چىققان كىشى ئۈرۈمچىدىكى تۇيغۇلار بەيگە مەيدانىدىلا ياشايدىكەن، دېگەن تۇيغۇغا كىرىپ قالىدۇ. جۈملىدىن شەخسنىڭ باشقىلار ھەققىدىكى بىلىش سەۋىيەسى ئۆزىنىڭ كەچۈرمىشلىرىگە، بىلىم سەۋىيەسىگە كۆپرەك ئاساسلىنىدىغان بولغاچقا، مەلۇم بىر ئۆسۈم كىشىلەردە نۇرغۇنلىغان قاراشلار بولىدۇ. مەسىلەن ئۈرۈمچى ھەققىدە جەنۇب كىشىلىرى بىلەن شىمال كىشىلىرىنىڭ باھاسىدا رۇشەن ئوخشىماسلىقلار بولىدۇ. بىز بۈگۈنكى كۈندە ئامېرىكىدىكى تۇيغۇلارنىڭ تۇرمۇشى ھەققىدە نۇرغۇن باھالارنى ئاڭلاپ تۇرىمىز. بۇ باھالار ئىچىدە: ئامېرىكا بارىدىغان يەر ئەمەسكەن، بالىلىرىمىز تۈگەشتى، بالىمىزنى ئوقۇتۇش ئۈچۈن ئىقتىسادىمىز سورۇلۇپ تۈگىدى، بالىلىرىمىز ئۇ يەردە بىر نانغا زار ئىكەن، دېگەن باھالارنىمۇ، دۇنيادا ئامېرىكىدىن باشقا دېموكراتىيە ئومۇملاشقان، ئوقۇتۇش سەۋىيەسى ئۇنىڭدىن ئىلغارراق بىر دۆلەت يوق، دىگەندەك باھالارنىمۇ ئۇچرىتىپ تۇرىمىز. دېمەك، بالىسىنى ئوقۇتۇش ئۈچۈن ئىقتىسادى سورۇلغان بىر كىشى بىلەن ئوقۇش مۇكاپاتى ئېلىپ ئىقتىسادىي جەھەتتىن كەڭتاشا ئوقۇغان بىر كىشىنىڭ ئامېرىكا ھەققىدىكى باھاسى ئوخشاش بولمايدۇ.

دۇنيانى كۆرىدىغان ئىككىنچى كۆز باشقىلارنىڭ كۆزى. بىز باشقىلار يازغان كىتابلارنى، ئېلان قىلغان ماقالىلەرنى، ئىشلىگەن كىنولارنى، تور بېكەتلەرنى كۆرۈش زىيارەت قىلىش، باشقىلارنىڭ تەسىراتلىرىنى ئاڭلاش ئارقىلىق يات جايلارغا بولغان قىزىقىشىمىزنى مەلۇم دەرىجىدە قاندۇرىمىز ۋە بۇ ھەقتە بىلىمگە ئىگە بولىمىز. ئەمما شۇنىڭغا دىققەت قىلىشى كىرەككى، باشقىلارنىڭ بىزگە چۈشەندۈرۈۋاتقنى ھەرگىزمۇ %100 ھالدىكى توغرا بىلىم ئەمەس. ئۇنىڭغا كىنو ئىشلىگۈچىنىڭ غەرب تۇرمۇشى ھەققىدىكى گۈزەل تەسەۋۋۇرى، تور بىكەت قۇرغۇچىنىڭ كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىش ئۈچۈن كىچىكىنى چوڭ قىلغان قىلمىشلىرى، يازغۇچىغا نىسپەتەن ئۆزى كۆرگەن كۆرۈنۈشلەرنى سېلىغداپ كۆرسىتىدىغان ماھارەتلىرى سىڭىپ كەتكەن بۇلىدۇ. مەسىلەن: بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە ئامېرىكىدا قىز-ئوغۇللار ھەرقانداق بىر سورۇننى ئۆزىنىڭ يات جىنسىغا بولغان قىزىقىشىنى باسدىغان ئۇرۇن قىلىلايدۇ، دەپ قارىلىدۇ. بىز ئەر-ئاياللارنىڭ شاللاق قىلىقلىرىنى كىنولاردىن كۆرۈپ، يات ئەللەر شۇنداق دەپ خاتا تۇنۇشقا كىلىپ قالدۇق. ئاندىن كىيىن كىنولارنى دوراپ ھەرىكەت قىلىشقا باشلىدۇق. بۇنىڭ بىلەن يۇرتىمىزدا كىنولاردا تەسۋىرلەنگەن ھەرقانداق بىر شەكىلدىكى جىنسى قىلمىش تېپىلىدىغان بولدى، بىز مۇسۇلمان ئەۋلادى ئىكەنلىكىمىزنى ئۇنتۇپ قالدۇق. ئەگەر كىشىلىرىمىزگە ئوخشاش جىنسىلىقلارنىڭ توي قىلىشى قانۇنلۇق قىلىپ بېرىلسە، كىشىلەر بىر-بىرىدىن ئۇيالىمسا، بۇ يەردىمۇ ئوخشاش جىنسىلىقلار توي قىلىۋېرىدۇ. بۇ پاكىت. بۇ يەردە ئوخشاش جىنسىلىقلار يۇشۇرۇن ھالدا ھەرىكەت قىلىدۇ، خالاس.

ئامېرىكىدىن كەلگەن بىر تۇنۇشۇم بىلەن ئۈرۈمچىدىكى ئەسلىدىكى ھايۋاناتلار باغچىسىدا تاماقتىن كىيىن بىر ئازا سەيلە قىلدۇق. بىز باغچىنى بىر ئايلىنىپ بولغۇچە چىرىماش بۇلۇپ كەتكەن بىر نەچچە جۈپنى ئۇچراتتۇق. تۇنۇشۇم ھەيران قالدى. ئۇ سىلەر بەك ئۇچۇق بولۇپ كىتىپسىلەر، ئاممىۋى سورۇن ئەخلاقىغا رىئايە قىلمايدىكەنسىلەر، دېدى. مەن ئۇنىڭغا ھازىر ياشلار ئارىسىدا مۇنداق ئىشنىڭ نورمال ئىكەنلىكىنى ئېيتتىم. ئۇ: ئامېرىكىدىمۇ مۇنداق ئىشلار بار، ئەمما كىشىلەر بۇنداق ئاشكارا ئەمەس. بۇنداق ئىشلار يۇشۇرۇن بۇلىدۇ. سىلەرگە ئېيتسام، يەرلىك ئامېرىكىلىقنىڭ بەزىسى سىلەردىن مۇتەئەسسىپ ۋە جاھىل، دېدى. مەن مېقىندا كۈلۈپ قويدۇم. ئەنگىلىيىدىكى كۈنلىرىمدە كىشىلەرنىڭ كۇچا ئاپتوبۇسلىرىدا، يەر ئاستى پويىزلىرىدا بۇ يەردىكىدەك قۇچاقلىشىپ ئولتۇرىدىغانلىقىنى، باغچىلاردا ئۆز ھەۋسىنى قاندۇرىدىغانلىقىدەك كۆرۈنۈشلەرنى ناھايىتى ئاز ئۇچراتتىم. توغرا، غەرب دۆلەتلىرىدە جىنسىيەت شەخسىنىڭ ئەركىنلىكى، ئەمما ئاممىۋى سورۇننىڭ ئۆزىگە خاس ئەخلاقى بۇلىدۇ. بۇ يەردە ياغلىقنى ئوبداق چىگىۋېلىپ، كۇچا ئاپتوبۇسلىرىدا بەللىرىدىن چىڭ قۇچاقلىشىپ تۇرىدىغان قىز-يىگىتلەرنى كۆپ كۆرگەنمەن.

خۇلاسە قىلغاندا، مەدەنىيەت چەت ۋە ياقا رايۇنلاردا شەكلى ئۆزگەرگەن ھالدا تارقىلىدۇ. چەت رايون كىشىلىرى ھەمىشە مەدەنىيەتنى خاتا ئىستېمال قىلىۋېلىپ، ئۆز مەدەنىيىتىدىن، قىممەت قارىشىدىن ناھايىتى ئوڭايلا تاندى. چۈنكى ئۇلار باشقىلارنىڭ كۈزى ئارقىلىق دۇنيانى چۈشىنىدىغان بۇلۇپ، پەردازلانغان تۇرمۇش شەكلى، قىممەت قاراش ئۇلارنى ئۆزىنىڭ يىلتىزىدىن تىزلا ۋاز كىچىپ، مودا ئېقىمغا ماسلىشىشقا رىغبەتلەندۈرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن قىممەت قاراش ۋە ئەخلاققا يىگىلەش يۈز بېرىپ، كىشىلەر ماددى مەنىشەت ھەلەكچىلىكىدە دىۋانە، ئەخلاق باغچىسىدا سەرسانە، مۇھەببەت كوچىسىدا ۋەيرانە بۇلۇپ قالىدۇ. سىز دۇنيانى قانداق چۈشىنىۋالسىڭىز دۇنيا سىزگە شۇنداق كۆرىنىدۇ، شۇ خىلدىكى نەرسىلەرنى ئاتا قىلىدۇ. ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەخلاقى مىزانلىرى، كىشىلىك پىرىنسىپلىرى بىز ياشاۋاتقان مۇھىتقا ماسلىشىۋالدى. ئەمەس، بىز دۇنيانى خاتا چۈشىنىۋالدۇق. ئىنسان ئۆز ھەرىكىتىگە مەسئۇل بولغۇچى ۋە ئۇنىڭ جاۋابىنى بەرگۈچى.

لوندون ھەققىدىكى تەسىراتىم مۇشۇلاردىن ئىبارەت. ئەسلىدە بۇ خىلى بۇرۇنلا يېزىشقا تېگىشلىك ماقالە ئىدى. باشقا يۇرتقا ساياھەت قىلىپلا بىر نەرسە يازىدىغان يازارمەن بۇلۇپ قالماي دىگەن ئۈمىد بىلەن قۇلۇمغا قەلەم ئالمىغان ئىدىم. چۈنكى ئۇيغۇرلارنى بىلىدىغان چەتئەللىكلەر سىلەردە باشقا يۇرتقا ساياھەت قىلىسلا بىر نەرسە يازىدىغان ئادەت بار ئىكەن، دىگەن گەپلىرىنىمۇ ئاڭلىغانمەن. ئەمما نېمىلا بولمىسۇن، بىزدەك دېھقانچىلىقنى ئاساس قىلغان بىر مىللەت ئۈچۈن دۇنيانى توغرا چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغان ماقالە، كىتاب، كىنولار، گېزىت-ژورناللار دورىدەك لازىم ئىدى. بىزنى توغرا يېتەكلەيدىغان، يات تۇرمۇشقا توغرا قارىيالايدىغان يازارمەن، ناتىقلار بىزگە دوختۇردەك لازىم ئىدى.